

နတ်တောင်ရွာ

BURMESE
CLASSIC
.COM

ကြီးမားစွာ...
fatigon
 ဓာတ်ပွန်

www.burmeseclassic.com

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

နာယကကြီး

အိတ်တာ ဆောင်နိုး

M.B.B.S (Yangon)

အ-အ-အ (ဘိက္ခုနီသော)

M.M.D.Sc (Pharmacology)

Advanced Pharmacology Institute

Training (London)

M.C.P.A. A.C.A.M

(Wuhan), D.M.A.

Senior Fellowship of Ayurvedic
Medicine (India)

သာသနာ့ကရီးယာအောင်
ကောလိပ် အောင်

တိုင်းရင်းဆေးပညာရပ်ဆိုင်ရာ

အကြံပေး

ဒေါ်ဝင်းရည်ဆွေ

B.Sc(Bot), Dip. T. Med.

ဦးဝင်းထိန်ကျော်

B.A.(Hlth), Dip. T. Med.

T.I.R.M.(INDIA)

အနောက်တိုင်း ဆေးကဏ္ဍ

အယ်ဒီတာ

ကိုကိုမောင်

စာတည်းချုပ်

ဦးကျော်မိုးသိန်း

တာဝန်ခံစာတည်း

ဓမ္မဿ

နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ

အောင်စ(Ph.D.) ကို ဒိုးဆန်း

သန်းထွန်း (ဘားဘား)

ပါဠိ အယ်ဒီတာ

ဦးစံတင့်

(ဝေတီဘုရားကောသလီဆက်နွယ်ရေးအဖွဲ့ဝင်)

ဥပဒေအကြံပေး

ဦးထွန်းစိန်

B.A.(Myanmar), LL.B. (UK) (Associate)

ပန်းချီဆိုင်ပညာရှင်

တိုတင်ဦး

တင်တင်နွယ်

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

မြတ်မင်းဟန်

ဖြန့်ချိရေးမှူး

သဠ်ကျေးဝေ

ကွန်ပျူတာစာပီ

မိရမီ ကွန်ပျူတာစာပီပိုင်ဆိုင်

အတွင်းဖလပ်

မိရမီ

မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး လျှောက်ထား
ရေးအကျဉ်း
မဟာအတုလ မှ ရုပ်ပွားတော်ကို...

၈-၁၀၅

ထုတ်ဝေသူ

ဦးခင်မောင်ဝင်း(၀၃၄၅၂) နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတိုက်

၂၃၃ ၂၉ လမ်း ရန်ကင်းမြို့

အတွင်းနှင့်မျက်နှာဖုံးတိုက်

ဦးခင်မောင်ဝင်း(၀၅၃၉၄) ပါရမီအောင်ဆန်း

အမှတ် ၅၈၉ ရန်ကြီးအောင်လမ်း

၅-ရပ်ကွက် မရမ်းကုန်းမြို့နယ်

ရန်ကင်းမြို့

မန္တလေးမြို့နယ်မြို့နယ်

နဂါးစာပေ

ရှမ်းတောင်ကယား ဖြန့်ချိရေး

ပိယံနာစာပေ (တောင်ကြီး)

ဂေါ်နှစ်စာပေဖြန့်ချိရေး(တောင်ကြီး)

မွန်ပြည်နယ် ကရင်ပြည်နယ်ဖြန့်ချိရေး

တောင်တော်စာပေ(မော်လမြိုင်)

ဖြန့်ချိရေး

ကော်မတီဝင်စာပေ ၂၃၃ ၂၉ လမ်း ရန်ကင်းမြို့

၈- ၀၀၂၄၂၀၄

ကြော်ငြာငွာနမူနာ - ကိုတင်မောင်ဓမ္မ

မင်္ဂလာ စီးပွားရေးကြော်ငြာပုဂံငွာ

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ

အမှတ် ၃၂၃

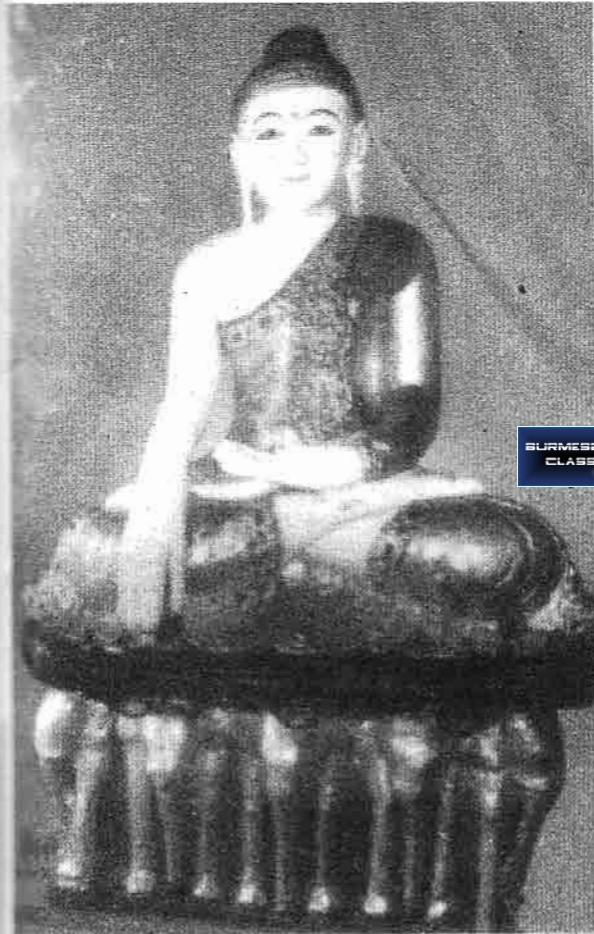
အုပ်စု

၀၀၀၀

မိရမီကွပ်(၅၀၀/-)

၈-၀၁၂၄၂၀၄

BURMESE CLASSIC

★ **ရွှေ့နှုတ်ခြင်းရောင်ခြည်** ★

ရန်ကင်းတိုင်းဒေသကြီး တောင်ငူကွဲလွှာပဋိပက္ခနယ် ကျွန်းမာပါခေတ်
တိုင်းရင်းဆေးခန်း ဆရာဦးသဟ(တဆ-၀၄၉၈၀)၏
၀ရင်ဂိုဏ်းရောင် ကာတွယ်စောင်ရောက်နည်း
[မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်] ၁၆၉

❁ **ပညာပေးရောင်ခြည်** ❁

သင်္ကေတများ၏ ဘာသာတေး (၂၄) [ဟုဂျင်၊စီ] ၁၀၁
လူတိုင်းအတွက် တရုတ်နိဂုံး
အိမ်မက်ရှင်းတမ်း (၆၉) [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၄၀
တရုတ်ကြီးစာပညာ (၇၉) [ဟုဂျင်၊စီ] ၁၆၁

☸ **လက္ခဏာရောင်ခြည်** ☸

ကိုယ်ပိုင်အလှပြင်ဆိုင်လုပ်ငန်းခွဲ အောင်မြင်တိုးတက်နိုင်သလား
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-၁ပဒေသ] ၁၂၃
တမ္ဘာကျော်အဆိုတော် မိုက်ကယ်ထုတ်ဆင်၏လက် ၁၅၁
ဆယ်လုပ်ငန်းခွဲအတိုးပေးမလဲ [ဦးသော်ဝင်-ဟယ်တာ] ၂၀၆
အမေရိကန် အခြေစိုက်ရပါသည်
[ဆရာ ဦးအောင်မောင်လင်း- ရွှေဘို၊ B.S.] ၂၁၅

❁ **ကမ်းညွှန်ရောင်ခြည်** ❁

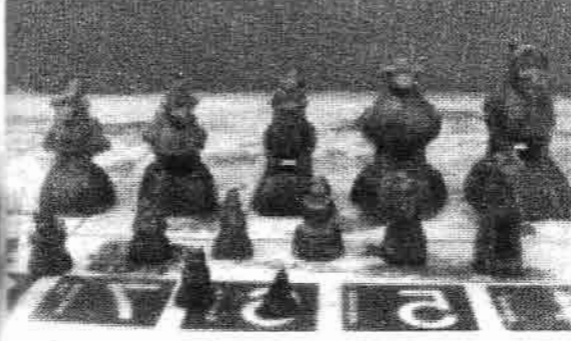
သပြေဆောင်ကျွန်းနှင့် သိပ္ပံမြောက် ရွှေမိတော့င်း(၁)
[ဦးသော်တာ] ၁၇
ရွာလပိုင်တောင်တွေ အနောက်ဘက်အခြေမှ
ရမ်းမြေရိပ်မြိုင် သပိတ်တိုင်သာသနာ့ခြေသို့ (၂)
[စင်ညိုငယ်] ၄၁
စိမ်းရောင်မိ တောင်ညိုင်းရီသည့် သာသနာ့အောင်မြေ
ဌာနတိုင်းဆီသို့ (၃) [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၄၉
ရန်ကင်းတိုင်းတန်းမှ သတ္တဝတီ သာသနာ့ခြေ
နန်းဆီသို့ (၈) [ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်] ၅၇
မြိုင်သာတောင် ဆံတော်နှင့်
ရွှေစေတီကုန်းတော်ဆီသို့ (၃) [စံထွန်းသာ] ၈၁
ရွှေမိတော့င်း တံတုရားတော့င်းသို့ [စံထွန်းသာ] ၁၅၃

○ **အထူးကဏ္ဍရောင်ခြည်** ○

မဟာဗောဓိ မြစိမ်းတောင်ဆရာတော်နှင့်
ဖူးရင်းစမ်းတောရ သာသနာ့ခြေ(၁) [စံထွန်းသာ] ၉
အောင်အတိတ်အောင် သိပ်နိတ်တောင်မိဆီမှ
ပုဂံတိုင်းစေတီ နေရာဦးများ (၁၀) [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၆၅
စစ်ကိုင်းတောင် မန္တလေးတက္ကသိုလ်ဆရာတော်
ဦးကျော်စွာနှင့် နန္ဒာဉာဏ်ရောက်တောင်တန်း(၃)
[သံသရာခရီးသည်တစ်ဦး] ၇၃
ဝေဟင်ယံတွင် မှတ်တမ်းပြု ဖူးတွေ့ရသည့်
ရွှေတံခွန်တောင်ခြေ မြတ်သမ္မတ၏ အောင်ရံတွေ
မြေမဟိန်နန်းဆီသို့ (၄) [ခရီးသည်သုတေသီတစ်ဦး] ၈၉
ပေါင်လောင်ရင်ကယပ်မထေရ် ကောင်းမွန်စေတီများ
ပူဇော်မှုခန့် (လင်းမာပင်မြို့နယ် ရေပုတ်ဘုရားကြီး-၂)
[ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်] ၉၇
တောင်လေးငယ် မြသိန်းတန် အမလစေတီမှ
ထူးခြားစွာဖွယ်ရာများ [မကျေးလှမြိုင်] ၁၅၅
နဂါဇာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၉

ပျံ့ပေါင်းသော ကာသရားတွင်
ဆင်းကိုးမီးတူရားအား
ရသပွားယိုပါက ... ❁ ၈-၂၁

အရွယ်အစားမျိုးစုံ
တစ်စုတစားတည်း မြင်ခဲတွေ့ရသော
ကြေးရှင်အလေးပျားမှာ ... ❁ ၈-၁၈၇

စ ကိုယ်တွေ့ရောင်ခြည် စ

တူနိုက် တွေကြုံခဲ့ရသော ခဏ္ဍာနိမဟုတ်သော
 မြစ်ရပ်မှန်များ(၂) [ထွေးနုဒီ] ၂၀၉
 မြို့သပိတ်တောင်က ပုဂ္ဂိုလ်ထူး
 [ရွှေတောင် ကြည့်မောင်အေး] ၂၄၁
 ပရိတ်တရားတော်နှင့် တူနိုတော်၏ အတွေ့အကြုံများ
 [အေးချမ်းအောင်-ရေညှိသင်္ဃာ] ၂၆၇
 ရွတ်ဖွဲ့နတ်ဝင်းကြီးနှင့် တူနိုမတိုယ်တွေ့မြစ်ရပ်များ
 [ဖေဖိုးမြင့်ပန်း-ဘဝီ] ၂၇၃
 တွေ့ရုံကြိုရ ကျောက်သမားဘဝ(၆)
 [ရွှေကသပ်-ကျောက်မျက်] ၂၈၅
 တူနိုတော်၏ တောတွင်းအတွေ့အကြုံများ
 မြစ်ရပ်မှန်(၈၉) [ဦးသန်းစိုး-ချောင်းနတ်] ၃၇၇

❖ ထူးခြားဆန်းကြယ်ရောင်ခြည် ❖

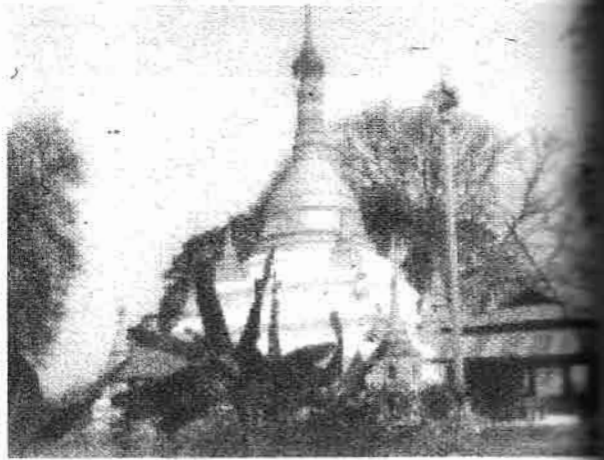
ကိုင်းတောတွင်းက ဗုဒ္ဓရွှေဆင်းတုတော်
 [ဦးစံဝင်း-သောင်ကုန်းရွာ တောင်ငူမြို့နယ်] ၇၉
 ထူးဆန်းသော မီးလုံးကြီးနှင့် ပရေလောကယား
 [ရွှေမှော်ကျ မောင်ကြည်သိန်း] ၂၃၃
 ဘကြီးမုံနှင့် ထူးဆန်းသော အပူလုံးကြီး
 [ဟင်္သာတ သန်းကျော်-ရွှေပန်းချီ] ၂၅၇
 ကုလားမတောင်မှ ထူးဆန်းသောမုံ
 [သန္တာစိုး-စင်ကျောက်မြို့] ၂၄၆
 သမထစွမ်းအင် အကြားအမြင် [ခမာင်မောင်မြ-ရေဝကြီး] ၂၂၅

* ဆေးဖြီးထိုရောင်ခြည် *

ဆက်ရှည်အဘနှင့် ဖန်ခါးသီးဆေး [မြင့်သန်းအောင်] ၂၃
 ဆီးချိုအတွက် ဆေးမခက် [လီလာကျော်] ၁၆၀
 စားနည်းသိမ်းများ မီးယပ်ချမ်းရောင်အတွက်
 ဆေးနည်းတစ်လက် [ဦးလှကြည်-အောင်လံမြို့] ၂၀၀
 ဆပ်ပွေအတွက် မြစ်ချင်းဖြီးဆေး
 [ဘုမ္မဝတီကိုကိုလေး-ဘီအေ] ၂၁၆
 ကလေးသူငယ်များ မှေတတ်သောရောင်ပျောက်
 ဉာဏ်ရည်ထက်မြတ်စေသည့် ဆေးနည်း
 [ဆရာသန်းအောင်-နတ်ကန်] ၂၂၄

◆ ဆေးဖေဒရောင်ခြည် ◆

ရွှေထွက်လွန်မှု သတိပြုနှင့် ရွှေထွက်လွန်ခဲ့ရင်
 [အင်္ဂုလိုင်-တိုင်ရင်းဆေး] ၁၁၁
 မျက်စိရောင် ဝေဖနာအမျိုးမျိုးကို သက်သာပျောက်ကင်း
 စေနိုင်သည့် လဆောင်းအောက်ဖော်စပ်ရသော
 ဆေးနည်းဆန်းတစ်လက် [နယ်လှည့် သုတေသီ] ၁၆၈
 သင်္ဘောကြီး ချက်နည်းသိမ်းနည်း [ဦးဖုန်း] ၁၉၁
 အကြောသေ အကြောကပ် လေမြှုပ်ဆေးတစ်ခု
 [ကျော်-ရမည်းသင်္ဃာ] ၁၉၅
 အသည်းခြောက် ရေဖျဉ်းခွဲခြင်းအတွက်
 ဆေးကောင်းတစ်လက် [စင်စုန်] ၃၀၃
 ၄ နာမဂ္ဂရောင်ခြည်မဂ္ဂရောင်

ရေပုပ်ရွာမှာ ရွာဟောင်းကုန်းသော

ကျန်ရစ်ခဲ့သော်လည်း

စေတီတော်ကြီးမှာ

• ၈-၉၇

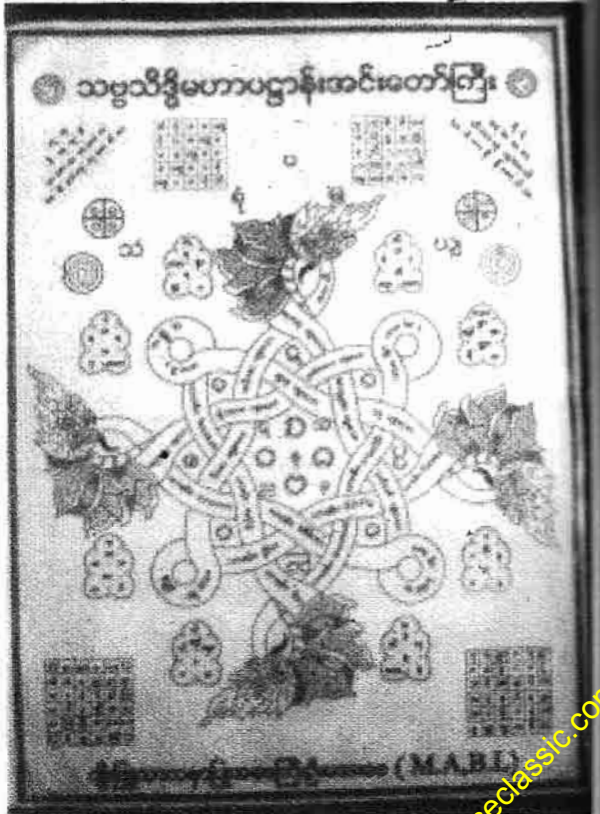

ထန်ဒီးရှီသော ဒုဂါရစ်ခွေဖန်ဖြင့်

ဝဋ္ဋနုဗ္ဗင်္ဂါခြင်းဖြစ်ရာ

မောထီ၊ မေတ္တုထု အထူးထူးများကို

• ၈-၅၇

ကိုယ်ခန္ဓာနဲ့ စင်ဆိုင်သမျှကို ချမှတ်ပါ
ခံစားမှုဝေဒနာကို ချမှတ်ပါ
ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ စိတ်အစဉ်မှန်သမျှကို... **စာ-၂၅**

တို့အသက်(၁၅)နှစ်မှာ
ဒီလို ပုန်လက်ထုပ်ဝေဒနာမျိုး
တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ... **စာ-၃၈**

* အင်းစေ့ရောင်ခြည် *

စည်းချက်ထားတော်နှင့် နုညာကြစင်းတော်
[မောင်မြင့်ဌေး-နတ်မောက်ဘူတာ] ၃၃
ပညာရေးအတွက် အထူးအဆောင်[ဦးအောင်စော်ဝင်း] ၂၀၅
နေပူစေ ဖိုးစုံစေသောအင်း [ကောင်းထက်-ချောင်းနက်] ၂၂၂

* ကျင့်စဉ်ရောင်ခြည် *

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပဗြူနယ် ရန်ကောင်
ကျောင်းတိုက် အောင်မေတ္တာဝါရီကျောင်းဆရာတော်
ဓမ္မစိပ အရှင်ဥက္ကလာပ(ဓမ္မာစရိယ)၏ ဂုဏ်တော်
(၁၃)ပါးဂါထာ၊ မေတ္တာသုတ်တုင်စဉ်ကြွဝါဒထူးများနှင့်
လက္ခဏာပုံရိပ်များ [ဦးသော်ဝင်-ဟင်္သာတ] ၁၁၃
ခန်းပွင့်ကံပွင့်ညက်ပွင့်သာဘဲပွင့် ဝဋ္ဋီရအဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်
[ဦးစင်မောင်သန်း-အ.မ.က၊ ပခန်းတန်း] ၁၃၅
သိပ္ပံတင် စိပ်ပုထိုး [တက္ကသိုလ်အပန်ငယ်] ၁၉၃
မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့် အေးမြချမ်းသာကျင့်စဉ်
[သန်းပညာ] ၂၀၁

* ဂရိယုဝဏ္ဏရောင်ခြည် *

တမလွန်မှ ကယ်တင်ရှင် [အေးဆွေ-ပန်းတောင်း] ၂၅၁

✽ ငွေစဉ်ဆုံးဘဝဇာတ်ဗျာန်ရောင်ခြည် ✽

၂၀၁၃ ခုနှစ် ဇွန်လအတွက်
ခုနှစ်ရက်သားသမီး ဟောစာတမ်း [ဆရာ ရောင်မြည်] ၁၆၆
၂၀၁၃ ခုနှစ် ဇွန်လအတွက်
လာဘ်လာဘရွှင်လန်းစေမို့ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၈၂
၂၀၁၃ ခုနှစ် ဇွန်လအတွက်
ပုံရိပ်ရှင်တို့၏ တ်ကြွစွာ [ဟုဂျင်းစီ] ၂၁၃

◇ မိတ်ဖွမ်းအင်ရောင်ခြည် ◇

ရုပ်ထားနာမ်စွာ (သို့) လိပ်ပြာလွှင့်ခြင်းလော
[အောင်လှသန်း-မင်းဘူး] ၂၆၅

+ ထူးခြားသစ်ပင်ရောင်ခြည် +

ပေါင်းစည်းခြင်းမော်လာ ဂေါ်ဖီထုပ်ဝေဒတာ
[ထိပ်တင်ထွေး-နဒီပါဒ] ၃၈
လင်္ကာဝေဒနာတို့ ပွင့်လေပြီ [သခင်ဝင်း-ရွှေကျွန်းမြေ] ၁၃၃

□ အဂ္ဂိရတီရောင်ခြည် □

နည်းတူလျှင် မီးပူမင်ရတဲ့ စိန်ဓာတ်လုံး
[ကြည်စိုး-မနောမယ်ဒိုး ဓရာမြေ] ၁၃၉
လွယ်လွယ်လေးနဲ့ ချော်နှစ်ခဲပြီပေါ့ မင်းရဲအောင်
[ဦးတင်ဝင်း-ကျွဲရသူတေသီ] ၁၆၄
နတ်မီးတောင်၊ ဘုန်းတော်ကြီး၏
ထွက်ရပ်ပေါက်၊ ခြမ်းလမ်း [ဦးသုမန-မဟိုးရိပ်] ၂၀၄
နာတစ်ဆယ် ဝဲကတော့ [ရွှေတောင် စင်မောင်ကြည်] ၂၉
နုပျော့ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇာတ် ၅

● အစီအစဉ်များ [ခွဲပိုင်း] ●

မဟာဝဇ္ဇာရီ ဝိဇ္ဇာမယတို့ပေါင်းစုံစုံစည်း
 [ကတ္တီရလှလင်း-ရွှေကျင်] ၄၆
 အဘယသိဖို့ ရေနံဆီခန်း [အေးရွှေ-စီးကုန်း] ၅၅
 တနင်္လာသားသင်္ဃန်းများ တနင်္လာသက်ရောက်ကြည့်လျှင်
 [ရဲထွဋ်အောင်] ၁၁၀
 လာဘ်ပွင့်လာဘ်ခေါ် ကြက်မင်းမွေးနည်း အစီအစဉ်
 [နတ်မောက် လှမြင့်သစ်] ၁၁၂
 အင်္ဂါပိဇ္ဇာအခါ ယတြာမင်္ဂလာအခါပေး
 [မောင်မဟိန်း-အင်းတော်] ၁၈၃
 အိမ်ခြေ ပိုင်ဆိုင်ဖို့ ယတြာအစီအစဉ်
 [ဂါမထိဇော်-ဝိဇ္ဇာဓေ့ စစ်ကိုင်း] ၂၁၃
 အေးမြရင်မှာရှိပါစေကြမ်းမာဇေ မကောင်းလို့
 ယတြာလုပ်ချင်ကြရင် [သန်းခေါင်-ပညာဓေ့] ၃၀၁

* ဝါထာမရွှန်ရောင် [ခွဲပိုင်း] *

အင်္ဂါရွှန်ဖြင့်ကျင့်သောသုတေသ်စင်များ အာဟာရအတွက်
 အရသာပြောင်းဂါထာ
 [စောလင်း-စောငုဝါ၊ နေပြည်တော် ပျဉ်းမနား] ၆၂
 ဉာဏ်ပညာ ထက်မြက်၍ ဆေးအန္တရာယ် ကင်းဝေး
 စေသောဂါထာတော် [ဦးဘုန်းမြင့်-ဟင်္သာတ] ၁၂၅
 ဆန္ဒပြည့်ဝ အိပ်မက်ရ ဘုရားရှိခိုး [ဦးနုရိန္ဒ-ခရီးသည်] ၁၃၃
 ပုဂံခေတ် မိုးကြိုးလွှဲဂါထာတော် [မောင်မေတ္တာ-ဝါပယ်မ] ၂၀၂

* စတုရသုတရောင် [ခွဲပိုင်း] *

ကျွန်ုပ်နှင့် ၄-၀ကန်း မွေးနေ့ရှင် [အောင်ဆန်းလင်း] ၁၀၃

† ဖူးခြားပစ္စည်းရောင် [ခွဲပိုင်း] †

မြို့ပေါ်ရွာမှ ရှေ့မြန်မာအသုံးအဆောင်များ
 [စောသီလ] ၁၄
 ချေတပ်ပင်တိုင်ချိုအစွမ်း စုံမခန်း [ဝေဇ္ဇာသိုး-တောင်ငူ] ၁၁၃
 မဟာဝိနည်း [စင်ငြိမ်းလင်း] ၁၂၃
 ကျွန်ုပ်တို့ သိုးဘွားပိုင် ရှေ့ဟောင်းအမွေအနှစ်များ
 [ပင်းရဲထွန်းမြင့်-မြစ်သာ] ၁၈၅

● ဝါထာပညာရောင် [ခွဲပိုင်း] ●

သိုင်းပညာရှင် ဆရာကြီး မင်းယက္ခ၏ ဘဝအတွေ့
 အကြုံများ (၁၇) [ဆရာကြီး မင်းယက္ခ-တိုက်ပွဲဝင်] ၁၈၀

* ခြံနံယုဒ္ဓမ္မိသစ်ဖူးရောင် [ခွဲပိုင်း] *

၀၃၇၅ ခုနှစ်မှာ သတိထားရမည့် အချိန်တာလများ
 [ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်] ၁၅၆

△ အပျိုးသမီးအဖူးရောင် [ခွဲပိုင်း] △

သင်္ဘောဖိုပွင့် မခါးအောင်ပြုတ်နည်း
 [တင်ထွန်းလှိုင်-မြစ်သာ] ၁၃၄
 ရာသီအစားအစာ စားတမာ
 [ဇေယျာရီ-ဓက်မှလယ်ယာ၊ ဆင်ဖြူကျွန်း] ၁၅၂

၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

BURMESE CLASSIC

ပုန်ခေါင်းစုံ
 ပုဂံမင်းတင်
 ဟစ်နှစ်ယောက်
 ကြားစိုးအယ်
 မပုပ်မသိုးဘီ...
 ▶ စာ-၀၉

ညီရဲဘွား
 ကြက်မ
 တစ်ဝပ်စာ
 ငြေနေရာ
 မြပေးနေတဲ့...
 ▶ စာ-၆၅

တံခါး
စောင့်
ဘီလူး
ရုပ်တု
ကို
ထူးခြား
စွာ
တွေ့
ရသည်...
† စာ-၁၇

မြစိမ်း
ကောင်ညို
မှ
သာသနာ
ပြု
ပယ်တော်
မြစိမ်း
သင်မ
ရုပ်တုကို...
† စာ-၅၃

ပထမ သင်္ဂဟစုခိုင်ဆောက်ကြီး
တားကုန်ကြံ့ခိုသော
လိုက်ရတို တွေ့ရသည် ...
† စာ-၄၅

* ထုပျံးရောင်ခြည် *

အကြောနှင့်ဆရာ ဆက်စပ်ပါ မြန်စွာပျောက်ကင်းမှု
[ပမံမရပ်နိုင်အောင် ခေါင်းတိုက်နေသော်]
[ဦးလှည့်မီး-တံတာဦး၊ အင်းဝ] ၁၄၃
ရွှေဆရာကြီးများ ထားခဲ့သော အလွယ်ယတြာ
စတီကုထုံးနည်းများ [ကောင်းခန့်-သစ္စာတံမြေ၊ ဝက်လက်] ၁၇၂

○ သုတေသနရောင်ခြည် ○

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့် ကော့ဖူးရှင်ဆရာတော်ကြီးများ
(ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ နာဂလိုက်ဂူ
ကလေးဝကျောင်းတိုက် ပဆန်နာယက ဆရာတော်
အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ သက္ကန္တဝေရာသီဝံသအား
ပူဇော်ဂါရဝပြုခြင်း) [သန်းပညာ] ၁၂၉
စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော
ထိုးမြလက်မှတ်များအကြောင်း
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၃၀
မြောက်ဦး တူးဖော်ရေးကုန်းအမှတ် (၂)မှ
တူးဖော်တွေ့ရှိသည့် ယဉ်ကျေးမှုရှေ့လက်ရာများ (၁၅)
[ပန်းချီထူးလှ-ရှေးဟောင်းသုတေသန] ၂၁၉

◆ ကျန်းမာရေး ဖာဂ်မရောင်ခြည် ◆

၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ကုန်းမာရေးအတွက်
အကြံပေးချက်များ [ဟုဂျင်စီ] ၂၂၃

○ အပေးအဖြေရောင်ခြည် ○

အလောင်းထမ်းပုံစံဖြင့် မွေးကောင်းပါသည်
[ဟောင်အေးကြွေး-စီးပွားရေး] ၉၄
ကျွန်းမင်းအကြောင်း သိသူများမှ ပြေးပေးကြပါ
[ကသာ သင်းမွှေး] ၁၂၁

* ဟိရုဏ္ဏရောင်ခြည် *

တွဲနွားတို့ မျက်စိရောဂါကုနည်း
[နတ်ဟောက် လှမြင့်သစ်] ၂၀၈

☞ ကြည်ညိုခြင်းရောင်ခြည် ☞

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ရွှေတောင်မြို့နယ်၊ ကိုးသဲမြို့မှ
အန္တရာယ်ကင်း တပ်ကော်ဆင်ကိုးစီးမြတ်စွာဘုရား
[ကိုသက်-အီကုန်း] ၂၁
ရခိုင်မှိုမတစ်နေရာမှ အိပ်မက်အရ ပင့်ဆောင်ရရှိသော
စံတော်တစ်ဆူ [ခင်ထွန်း] ၈၇
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၇

○ ပြန်ချင်းပြီးဆေးပင်ဆေးမြစ်ရောင်ခြံခြံ ○

အမွှမ်းထက် လောက်ဆေးရွတ်
[မောင်စိမ်းထွေး-ထားဝယ်] ၁၇၅

△ မင်ဆင့်အခဲရောင်ခြံခြံ △

ကော့လူတင်ပါသည် နုတ္တုတ္တရောင်ခြည်
[သွေးတိုးနှင့် နုလုံးသွေးကြောတူးသော်]
[ကျောက်ဆည်-ပင်းမဟော်] ၉၆

* အောင်မြင်ရောင်ခြံခြံ *

စစ်ကိုင်းကပ်ရွှင် သမိုင်းဝင်စေတီများ၏ အောင်မြင်နှင့် နို့စီး
ပူဇော်ဝါထာတော်များ(၄)[အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၃၃

◇ စိန်ခဲရောင်ခြံခြံ ◇

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက် ဓာတ်ကြီးငါးပါး
မိုးမိုးနှင့် အောင်ဘာလေထီဆုငွေ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၉၉
၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ထီအတွက်
ရွှေချယ်ပါ ဤဝဏန်း [ဆရာရဲထက်-သူတေဘီ] ၃၀၄

● ပုဂ္ဂိုလ်ထူးရောင်ခြံခြံ ●

ရှင်ကလောင်တော် မပုပ်ပျက်ဘဲ ခံတော်ရည်ထွက်နေဆဲ
မြစ်သည့် ပထမဦးဆုံးပင်ဆရာတော် အရှင်သူရိယအား
ကြည်ညိုပူဇော်မှုခံရ(၁) [စင်ညိုငယ်] ၂၅
ကြိမ်တော့မြှောင်သိမ်ကျောင်းဆရာတော်
ဦးအာရိဗ္ဗဝံသ၏ ထူးခြားသော ရှင်ကလောင်တော် (၁)
[ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၄၅

● ခြစ်ပျက်ပုဂ္ဂိုလ်ရောင်ခြံခြံ ●

ဥစ္စာတို သိုက်တသာ ဝေးသည်ထုတ်
[မောင်နှီး-ကျောက်မဲ] ၂၂၉
ရှာပုံတော်တူ ကန္တာလို့ရယ် [သီလ-ရေတံခွန်တောင်] ၂၃၅
နိဗ္ဗာန်ယာဉ်မှ ထိုစိန်မ [ရွှေကံမြေ ဖိုးကေ] ၂၃၇
တိုလှုံအသုဘတရား ကိုယ်တိုင်နာသော ဝိညာဉ်
[ဦးမင်းညို-မြဝတီ] ၂၄၉
ဝမ်းပြည်မှ ကျောက်ခဲချို့ချ ဘဝသစ်စ၊ ခဲသူ မသင်းသင်းစေ
(ခေါ်) တရုတ်မ [ဒိုင်သန်ညွန့်-ပညာရေး] ၂၆၁
အမှာစကား ပါးလိုက်သော ပရလောကသား [ချစ်ဆိုင်း] ၂၇၀
ငါ့ကြယ်သီးပြန်ပေး [အောင်ရန်နိုင်-B.Sc] ၂၇၅
အိမ်အောက်တ သစ်ငုတ်တို့ [မောင်စရာ-ရာမည] ၂၇၈
ပြောင်လွဲခြင်း [ကိုရွှေမိုး] ၂၈၁
ခြေပမ်းကြသူများ [ရဲရဲထွန်း-ဟင်္သာတ] ၂၈၄
နတ်ဂုဏ်ခံရသော ဖုန်လှူဝင်စားလေးတစ်ဦး
[ဦးတင်ဝင်း-အောင်လံ] ၂၉၇

မ နုတ္တုတ္တရောင်ခြံခြံပပုရင်း

ကျွန်းတော
တိုင်းတွင်
ကျွန်းမင်း
မရှိ
ရှားများ
ပါးပါး
ရှိခဲ့
ရင်လဲ
* ၈-၁၂၀

BURMESE CLASSIC
ထီ
လုပ်ကိုး
ကုန်း
ဘယ့်
ပွင့်သည်နှင့်
ငွေဝင်
လက်ရွှင်
သည်ကို...
* ၈-၁၃၇

ပထမဆရာတော် တရားကျင့်ရာ
ကျောက်လျှောက်ပြုခြင်းသည်
ဂုဏ်အထွင်... * ၈-၀၆

မဟာဗောဓိ မြစိမ်းတောင် ဆရာတော်

နှင့် ဒူးရင်းစမ်းတောရ သာသနာမြေ (၁)

ခံလွန်းသာ

စာရေးဆရာ အောင်ဝင်းတင့် (ကံမ) ၏ အကြံပေး လမ်းညွှန်မှုကြောင့် ကျိုက်မရောမြို့၊ မဟာဗောဓိ မြစိမ်း တောင်ဆရာတော် အရှင်ရာဟုလာ ထံတော်ပါးသို့ သွားရောက် ဖူးမြော် ကြည့်ညိုဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ခရီးစဉ်

“ထန်းပင်၊ ထန်းလက်၊ ထန်းရွက် ဝေစည် သာယာလှပါသည်” ဟု စာဖွဲ့ လေ့ရှိကြသော ကျိုက်မရောမြို့သို့ (မော်လမြိုင်ဘက်မှ)အဝင် လမ်းသုံး မြွှာတွင် ခုနစ်ခွေ တောင်ကြားလမ်းဆီ ဦးတည်သော လမ်းကလေးအတိုင်း လိုက်ပါခဲ့ရာ ရုံးစုအလွန်တွင် မဟာ ဗောဓိ မြစိမ်းတောင် ဒူးရင်းစမ်းတောရ သို့ လမ်းညွှန်ဆိုင်းဘုတ်ကို တွေ့ရ သည်။

ထိုမှ လက်ယာဘက် မြေလမ်း အတိုင်း ချိုးကွေ့ဝင်ခဲ့ရာ လမ်းခုလတ် တွင် မဟာဗောဓိစေတီတော် ကိန်းဝပ် တော်မူသည့် မြစိမ်းတောင်ကို အဝေး၌ လှမ်းမြင်ရသည်။ မဟာဗောဓိ စေတီ တော် တောင်ထွတ်၏ လက်ယာဘက် လျှိုအတွင်း၌ ဒူးရင်းစမ်းတောရ တည်ရှိ ကြောင်း သိရသည်။

ထိုမှ မြေလမ်းအတိုင်း ဆက်၍ ခရီးနှင့်ရာ ဆယ်မိနစ်ခန့် (ဆိုင်ကယ် ခရီး)အကြာ လမ်းအဆုံးတွင် ကြည့် လင်အေးမြသော ဒူးရင်းစမ်းရေနှင့် တစ်ဖက်တွင် တောရအဝင်မုခ်ကို တွေ့ ရသည်။

F.2A.June, 2013.

BURMESE CLASSIC

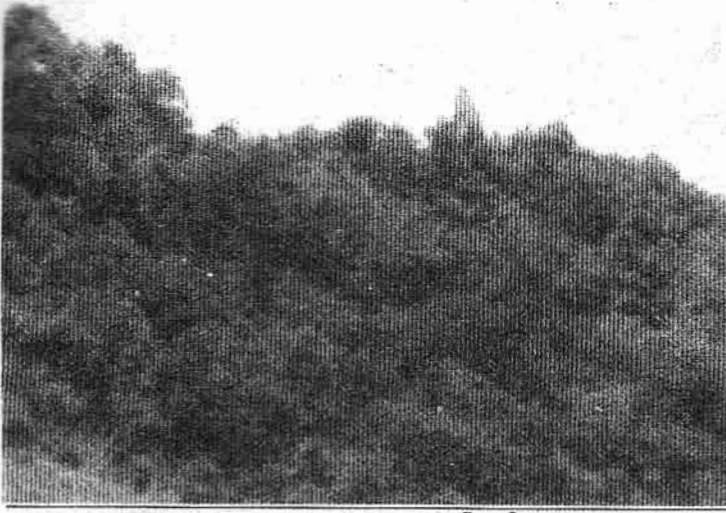
ဆရာတော် အမြဲပြုသည့် မဟာဗောဓိ စေတီတော်

မုခ်ဦးအနီး၌ ဆိုင်ကယ်ရပ်နားကာ အတွင်းသို့ ဝင်ရောက် စုံစမ်းလျက် ဆရာတော် အရှင်ရာဟုလာအား ဖူး တွေ့ခွင့် ရခဲ့သည်။ ဆရာတော်က အနည်းငယ် မေး

မြန်း အကဲခတ်ပြီးနောက် အချိန်ယူကာ စိတ်ရှည်စွာ ရှင်းပြတော်မူသည်။ ဆရာ တော်ကား ဖူးတွေ့လာသူ၏ စိတ် အကြံ ရည်ရွယ်ချက်ကို မှန်းဆ သိမြင် နိုင်သော ဆရာတော်တစ်ပါး ဖြစ်လေ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၉

◀ အထွေထွေ ဖြစ်ရသော ယောတော်စခန်း

သည်။ (ကောင်းသောစိတ်အကြံ ရည်ရွယ်ချက် ဟုတ်မဟုတ် မှန်းဆ နိုင်ခြင်းကို ဆိုလိုပါသည်။)

ဘုန်းကြီးရဲ့ သာသနာပြုခရီးမှာ မန္တလေး၊ ပုသိမ်ကြီးက ရေဝေစမ်း တောရနဲ့ သခင်မတောင်ပေါ်က အဖေါလ သိမ်တော်အကြောင်း မန္တလေးမြို့သစ်က စာရေးဆရာ တစ်ယောက်က နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းမှာ ရေးဖူးတယ်။ စုံစမ်းကြည့် တော့ တပည့်ရင်း ဖြစ်နေတာနဲ့...

‘မောင်(...) ဘုန်းကြီးမှာ အေးအေးဆေး ဆေး နေချင်လို့ သားယား၊ စွန့်ပစ်ပြီး တရားရှာပုံတော်ခရီး ထွက်ခဲ့တာ မောင်ရင် က ဒီလို လူသိများတဲ့ မဂ္ဂဇင်းကြီးမှာ ရေး လိုက်တော့ လူတွေ တရုန်ရုန်နဲ့ တရားရှာလို့ ရုန်းပေးထား’

လို့ မေတ္တာရပ်တာနဲ့ ဆက်မရေးဖြစ် တော့ဘူး။ အခုအချိန်မှာတော့ဘုန်းကြီး ရှာတွေ့ရသမျှ တရားအမြိုက်ဆေးကို ဉာဏ်ရှိသူ၊ ကံရှိသူတို့ သုံးစွဲအကျိုး ရှိနိုင်အောင် အနည်းအကျဉ်းလောက် ပြောပြပါမယ်။ စာနယ်ဇင်းသမားတွေ ထဲမှာ ဒါယကာတစ်ယောက်ကိုသာ

၁၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပထမဦးဆုံး အသိပေး ပြောပြခြင်း ပါ။

ဤသို့ နိဒါန်းချိတော်မူကာ တရား ရှာပုံတော်ခရီး အတွေ့အကြုံကို မိန့် တော်မူသည်။

ဆရာတော်လောင်းလျာသည် ဧရာ ဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ဘိုကလေးဇာတိ ဖွားဖြစ်ကာ ပါရမီဖြည့်ဖက်ကျိုက်မရော သူနှင့် အကြောင်းပါ၍ သားသမီး သုံးဦး ထွန်းကားပြီးနောက် ၁၃၃၅ ခုနှစ်၊ သက်တော် (၃၄)နှစ်အရွယ်တွင် တော ထွက်ခဲ့သည်။

ဦးစွာ သရက်ခရိုင်၊ ကံမမြို့နယ် တွင်းရှိ ပုထိုးတောင်၌ သာမဏေကြီး ဘဝဖြင့် စတင် လေ့လာ ကျင့်ကြံခဲ့ သည်။ ကုန်သည်ဘဝ၊ သင်္ဘောကိုယ် စားလှယ်ဘဝ အတွေ့အကြုံများအရ ပုထိုးတောင် ဆရာတော်ကြီးသည် တရားထူး ပေါက်မြောက်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးဖြစ်ကြောင်း ကြားသိရသော ကြောင့် ဖြစ်သည်။ မူလက ရဟန်း ဝတ်ရန် ဖြစ်သော်လည်း ဆရာတော် က...

‘သာမဏေရဲ့ ရဟန်း ကွာခြားတာ နှစ်ချက်

ပဲရှိတယ်။ သာမဏေက ရဟန်းပြုပေးခွင့် မရှိဘူး။ ကထိန်ခင်းခွင့် မရှိဘူး။ ကျွန်တကာ အတူတူပဲ။ ရွှေကျောင်းကြီး ဆောက်လှူရင် သာမဏေလဲ လက်ခံ သိတင်သုံးနိုင်တယ်။ အလှူပံ့ပို့လှူလှဲတွေချည်းပဲ။ သာလွန်တာက သာမဏေက ရဟန်းထက် ဖလိဟော နည်း တယ်။ တရားအလုပ်အတွက် အချိန်ပိုပေး နိုင်တယ်’

လို့ အကြံပေးတာနဲ့ သာမဏေဝတ် နဲ့ ဆရာတော်ကြီးဆီမှာ နည်းနာခံယူ ကျင့်ကြံဖြစ်ခဲ့တယ်။

သုံးနှစ်လောက်ကြာတော့ အတော် ကလေး နေသားကျလာပြီ။ ပုထိုး တောင်စောင်း လိုဏ်ဂူထဲမှာ မြေအိုး ထဲ ဆန် နှစ်ဘူး။ ဆီ သုံးစွန်းလောက်၊ ကြက်သွန်နီ သုံး လေးခြမ်းလောက် ထည့်ပြီး ရေတော်ဆန်တော် ချက်လိုက် ရင် ဆွမ်းကိစ္စပြီးပြီ။ အချိန်ပြည့် ကျင့်ကြံ အားထုတ်နိုင်တယ်။

တစ်နေ့တော့ ဒါယကာတစ်ယောက် က ဘိုးဘွားမိဘ စဉ်ဆက် သိမ်းထား ခဲ့တဲ့ ကျိုက်ထိုနယ်၊ သေကျွဲတောင် ဆရာတော်ရဲ့ ဝိပဿနာ တရားရှုမှတ် နည်း ကျမ်းတစ်အုပ် လာလှူတယ်။ အဲဒါမှာ ခရီးထွက်ချင်စိတ် ပေါ်တော့ တာပဲ။

‘ဘာကြောင့်လဲ ဘုရား’

သေကျွဲတောင် ဆရာတော် လယ်တီတိုက်မှာ သီတင်းသုံးစဉ်က ညဘက်အချိန် သူ့နေတဲ့အခန်းက မီးထွန်းထားသလို အရောင်တွေ လင်း လင်းနေတာကို လယ်တီ ဆရာတော် ကြီး မြင်ရတော့ ငါ့တပည့် ဒီမှာဆက် နေရင် ဗလိဟော အနှောင့်အယှက် များပြီး ပေါက်မြောက်ဖို့ ခက်ခဲမယ်လို့ သိလိုက်တယ်။

ဒါကြောင့် တစ်ပါးတည်း တောဖို့ ကျင့်ကြံဖို့ အကြံပေးတယ်။ သေကျွဲ

www.burmeseclassic.com

တောင် ဆရာတော်က ကျောင်းက နှင်တယ်လို့ စိတ်ချပြီး “တပည့်တော် ကောင်းကင်ခရီးနဲ့ လာနိုင်မှ ဆရာ တော်ဘုရား ခြေတော်အစုံကို ဦးခိုက်မယ်” လို့ လျှောက်ထား ထွက် ခွာခဲ့တယ်။

ဒေါသအလျောက် ပြောခဲ့ပေမယ့် သေကျွတ်ောင်မှာ အချိန်အတော်ကြာ အောင် တစ်လည်လည် ဖြစ်နေလို့ အမှားဝန်ခံပြီး တပည့်တော်ကို သွန် သင်ပေးဖို့ ကြွပါလို့ လျှောက်ထားတော့ ဆရာတော်က သေကျွတ်ောင်ကို ကြွပြီး သွန်သင် ဆုံးမပါတယ်။

ဒါတွေဖတ်ရတော့ သေကျွတ်ောင် ကို သွားချင်စိတ်ပေါ်ပြီး ပုထိုးဆရာ တော်ဆီ ခွင့်တောင်းတယ်။

‘အင်းလေ ဥကပေါက်တဲ့ ငှက်တွေတောင် အပွေးအတောင်ရုံရင် ပျံသွားတတ်တာပဲ’ လို့ပဲ မိန့်ကြားပါတယ်။

သာမဏေကြီး ရှင်ရာဟုလာသည် ပုထိုးဆရာတော်ထံမှ ခွင့်ရသဖြင့် သားရေနယ်တစ်ချပ်၊ စာအုပ်တစ်အုပ် ပိုက်ကာ ကျိုက်ထိုမြို့သို့ သွားရောက် သည်။ ကျိုက်ထိုတွင် အစ်ကို၏ မိတ်ဆွေဖြစ်သူက သေကျွတ်ောင်သို့ လိုက်ပို့ပေးသည်။

သို့သော်လည်း မှန်းချက်နှင့် နှမ်း ထွက် မကိုက်ပါ။ ကျင့်ကြံမှု အခြေခံ အတန်အသင့် ရပြီးဖြစ်ရာ တွေ့ဆုံပြော ဆို အကဲခတ်ရသလောက် မိမိအား နည်းနာ သင်ပြပေးနိုင်သူမရှိ ဖြစ်နေ သည်။

ထိုအခါ ဒါယိကာမဘက်မှ ဆွေမျိုး များက မော်လမြိုင်တောင်ပိုင်းရှိ ဓမ္မ သုခကျောင်းသို့ ပို့ပေးကြသည်။ ထို ကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးစဉ် ဆွမ်းခံ စားရာ တောင်ပိုင်းမှ ပဲခေါ်ရုံကုန်းထိပ် အထိ ဆွမ်းခံကြသည်။ ထိုလမ်း

မဟာတေဆီတော် ကိုနိဝါရတောင်ညို ခြေတော်

အသွားအပြန်ခရီးတွင် အနည်းဆုံး သပိတ်လေးခါ လဲရသည် ဆို၏။

‘သပိတ်ပြည့်သွားလို့ တွေ့တဲ့ ဦးပွင်းကို “ရပ်တော်မူပါ” လို့ တားပြီး ဆွမ်းအားလုံး လောင်း၊ ဆက်ပြီးခံရတယ်။ လေယာဉ်ကွင်း ပြန်ရောက်ရင် လေးကြိမ်ပြောက် သပိတ် ပြည့်ပြီး ကြုံရာ ဦးပွင်းကို လောင်းခဲ့။ လေယာဉ်ကွင်းကျော်တာနဲ့ သီလရှင်စာသင် တိုက်က ထွက်လျှင်ပြန်လို့ သပိတ် ပြည့်တာ ချည်းပဲ’

ထိုဆွမ်းများကို ဆွမ်းတော်ကပ်၊ ကျောင်းနေဦးပွင်းများ ဆက်ကပ်ကာ တစ်ပါးစာချန်၍ ဘုဉ်းပေးပြီးနောက် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အချိန်ပြည့် အားထုတ် သည်။

ညဉ့်ဘက်တွင် ခေါင်းချမအိပ်၊ လဲလျောင်းရုံသာ အနားယူသည်။ တရားကျင့်သော သာမဏေကြီးဟု ကြည်ညိုကြသဖြင့် ဆွမ်း အလှူပယ် အလှူခံရရှိခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုကျောင်း၌ လအနည်းငယ် သီတင်းသုံးပြီးနောက် တောင်ပိုင်း မဟာစည်ရိပ်သာသို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ ဆက်လက် အားထုတ်သည်။ ညဉ့်

ဘက် လဲလျောင်းချိန်များတွင် အုန်းသီး ခေါင်းအုံးကို အသုံးပြုသည်။ ထိုနမိဒ္ဒ ဝင်လာလျှင် စကြံလျှောက်၍ မှတ် သည်။

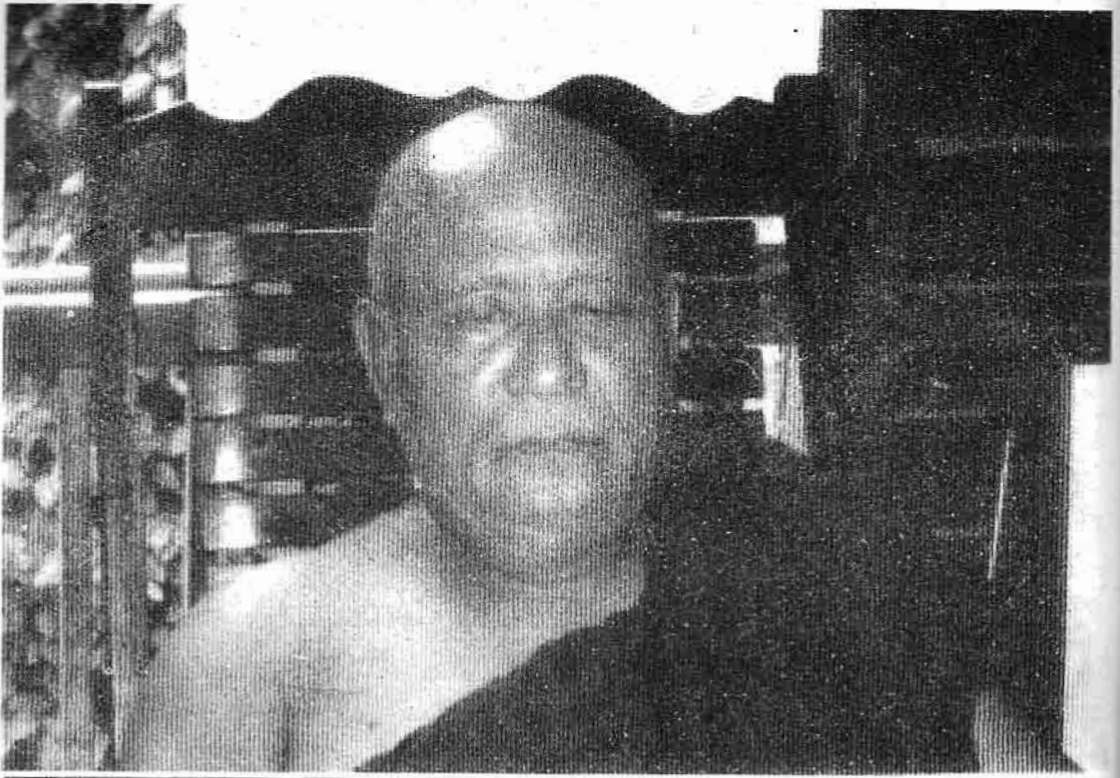
တောင်ပိုင်းမဟာစည်တွင် ကျင့်ကြံ ၍ အားရသော်လည်း ဧည့်သည်ပေါ ကာ အလှူအတန်း များပြားသဖြင့် လ၊ အတန်ကြာ နေထိုင်ပြီးနောက် ဆရာတော် ဦးအာဒိစ္စအား ခွင့်တောင်း ရာ ခွင့်မပြုချေ။ နောင်တွင် မိမိတဝန် များ လွှဲအပ်ပေးရန် ရည်ရွယ်ထားသည် ဆို၏။

သို့ဖြစ်၍ ညအချိန်အတွင်း မိမိ အပိုင်ပစ္စည်းဖြစ်သော သားရေနယ်နှင့် စာအုပ်များ ယူငင်ကာ တိတ်တဆိတ် ထွက်ခွာလာခဲ့သည်။ ၁၃၃၈ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လဆုတ် (၁၄)ရက်နေ့ညတွင် မုဒုံမြို့သို့ ဦးတည်သော ကားလမ်းမ အတိုင်း လျှောက်လာခဲ့သည်။ လမိုက် ရက်ဖြစ်ရာ ကတ္တရာလမ်းပေါ်၌ စမ်း တဝါးဝါးဖြစ်နေရာ တည်းခိုစရာ ဧရပ် ကို ရှာဖွေရန် စိတ်ကူးမိသည်။

ထိုစဉ် ဒါယကာတစ်ဦးကို ရှေ့ မှောက်၌ ဘွားခနဲ မြင်တွေ့ရသည်။

www.burmeseclassic.com

◆ ဟောတေခိ ဗြဟ္မိတောင် ဆရာတော် ဦးရာဟုဟ

ဒူးတုပ်ကန်တော့နေသော ထိုဒါယကာ အား...

‘ဒီနားမှာ ဧရပ်ကလေးများ မရှိဘူး လား’

‘ရှိပါတယ်ဘုရား။ ရှေ့နားမှာ သုသာန်ဧရပ်တစ်ခု ရှိတယ်။ ဘာလုပ် ဖို့လဲ ဘုရား’

‘ညဉ့်အိပ် နားမလို့ပါ’

‘ဟာ... ဘယ်ဖြစ်မလဲ။ ဘာမှလဲ မပါဘဲနဲ့။ တပည့်တော် “ဘင်လှိုင်” ရွာကပါ။ ရွာမှာ ဘကြီးဘုန်းကြီး ရှိတယ်။ ကျောင်းမှာ လိုက်တည်းပါ ဘုရား’

‘ကျုပ် တစ်ပါးတည်း အေးအေး ဆေးဆေး နေချင်လို့ပါ’

‘ဘကြီးဘုန်းကြီးကလဲ တစ်ပါး တည်းနေတာပါ။ လိုက်ခဲ့ပါဘုရား’

သို့ဖြင့် ဘင်လှိုင် ကန်ကြီးအနီးရှိ ဘုန်းကြီးကျောင်း၌ တည်းခိုဖြစ်ခဲ့သည်။ ဆရာတော်ကြီးက ကြေးစည်ကြီးကို

သုံးချက်တီးလိုက်ရာ ရွာတွင်းမှ ဒါယိ ကာမသုံးဦး ရောက်လာသည်။ မွန်ဘာ သာဖြင့် ပြောကြားနေခြင်းဖြစ်၍ နား မလည်သော်လည်း နံနက် အရုဏ် ဆွမ်းအတွက် စီစဉ်မှာကြားခြင်း ဖြစ်ပုံရ လေသည်။

ဘင်လှိုင်ဆရာတော်ကြီးမှာ ဆွမ်း ဘုဉ်းပေးချိန်မှလွဲ၍ ကမ္မဋ္ဌာန်း လိုက်ရုံ အတွင်း၌သာ သီတင်းသုံးကာ တရား ထူး ပေါက်မြောက်ပုံရသည်ဟု ခန့်မှန်း ရသည်။

ဘင်လှိုင်၌ရှိစဉ် မဟာစည်တွင် အတူနေ သီတင်းသုံးဖော်ဖြစ်သော တောင်ပုလုကျောင်းမှ ဦးပဋ္ဌင်း အရှင် အာဒိစ္စ (တောင်ပိုင်း မဟာစည်ရိပ်သာ ဆရာတော်နှင့် ဘွဲ့တူသည်။) လည်း လိုက်လာကာ နှစ်ပါးအတူ အားထုတ် ဖြစ်သည်။

ဦးအာဒိစ္စက... “ဘင်လှိုင် ဆရာ တော် ခြေတော်ရင်း ခိုလှုံ၍ နည်းနာ

ခံယူပါရစေ”ဟု လျှောက်သော်လည်း ဆရာတော်က လက်ကာပြသည်။ ဆရာတော်သည် စကားနည်းလှသည်။ ဆွမ်းဘုဉ်းပြီးချိန် ခဏတာ ဖူးမြော်ခွင့် ရစဉ် မေးလျှောက်သမျှ တိုတိုရှင်းရှင်း ပြန်မိန့်သည်။ မလိုအပ်လျှင် စကား မဆိုချေ။ ရှင်ရာဟုဟက သူ၏ အခက် အခဲကို မေးလျှောက်၏။

‘ဆရာတော်ဘုရား သေထ ကမ္မဋ္ဌာန်း ကနေ ဝိပဿနာကို ကူးတဲ့အခါ တစ်ခါ တလေ အမှတ် ပျောက်ပျောက်သွားပါ တယ်။ ဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲဘုရား’

ဆရာတော်က နှလုံးအိမ်ရှိရာ ရင် ချိုင့်ကို လက်ညှိုးထောက်ပြသည်။

ဟဒယကို ရှုခိုင်းခြင်းဖြစ်လေသည်။ ရှင်ရာဟုဟကလည်း လန့်ကွဲထွက်

နေမင်းကြီး မြင်ရသကဲ့သို့ ဝမ်း မြောက်စွာ ဦးချ၍ ပြန်ထွက်ခဲ့သည်။ ‘ကိုယ်မသိတာကို ပြုမေတဲ့ မြေခွံရင် ခပ်ပွန်းကြီးဆယ်ပါးမှာ လောကုတ္တရာ အသိ

www.burmeseclassic.com

ပြသပေးတဲ့ ကျော့ရင် ဆရာတစ်ပါး ဖြစ်ပါတယ်'

မြစ်မီးတောင် ဆရာတော်က ဂါရဝပြု ဖော်ထုတ် မိန့်ကြားလေ သည်။

'ဘင်လှိုင်ကျောင်းမှာ ဘယ် လောက် ကြာခဲ့သလဲ ဘုရား'

'ရက်ပိုင်းလောက်ပါပဲ။ ဆရာ တော်ကြီးအတွက် အနှောင့် အယှက်ဖြစ်မှာ အားနာလို့ အေး အေးလူလူ နေလို့ရမယ့် တောတွင်း တစ်နေရာကိုရှာကြတယ်။ ဒါယိ ကာမရဲ့ ဆွေမျိုးတစ်ယောက်က

“တိတ်ဆိတ်အေးချမ်းတဲ့ နေရာ တစ်ခု ရှိတယ်။ ရေတော့ (၁၂) ရာသီမပြတ် ရှိတယ်။ အသွား အလာခက်ခဲတယ်” လို့ ဆိုလာ တော့ “**ရေရှိရင်ရပြီ**” ဆိုပြီး လိုက်ပြန်ခဲ့တယ်။

ကျိုက်မရောမြို့နှင့် ခရီး သုံးမိုင်ခန့် ဝေး၍ လူသူ အရောက်အပေါက် နည်း သော တောင်ညိုတောင်ဆွယ်၊ မြစ်မီး တောင် လျှိုအတွင်းရှိ ဒူးရင်းစမ်းသို့ ရောက်ရှိသောအခါ နေရာထိုင်ခင်းကို သဘောကျ၍ အခြေချ အားထုတ်ဖြစ် သည်။

ဒူးရင်းစမ်း ကမ်းနံဘေး ဆင်လျှော ကုန်းစောင်းတွင် မင်းဘောပင် လေး တိုင်စင် အင်ဖက်ဖိုးအကာမဲ့ တဲကျောင်း အတွင်း သီတင်းသုံး အားထုတ်ရာ အလွန် အားရဖွယ်ကောင်းလှသည်။

ညဉ့်ဘက်တွင် အိပ်ပိုက်သောအခါ စကြိုလျှောက်ရန် မြေညီမရှိသဖြင့် အုန်းမှုတ်နှစ်လုံးကို ဂုန်နီအိတ်ဖုံးကာ ကြွ လှမ်း၊ ချ၊ ထိ စသဖြင့် အမှတ်ပြု ရသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ဆွမ်းခံ ဒါယ ကာများထံမှ လေးပတ်လည် တိုင် တစ်လုံး အလှူခံကာ စမ်းချောင်းတွင်

◆ ဒူးရင်းစမ်း တောင် ကျောက်ရှိနေကာ အရှင် ရာဇာဗ္ဗာ

တံတားထိုး၍ စကြိုလျှောက်သည်။ ကမ်းခြေနှစ်ဖက်မှာ အတန်မြင့်၍ အမှတ်တစ်ချက် လွတ်သည်နှင့် စမ်းချောင်းတွင်းရှိ ကျောက်ခဲများနှင့် မိတ်ဆက်ရဖွယ်ရှိသည်။ ထိုသို့ စကြို လျှောက်၍ မှတ်သားရသဖြင့် အခြေ အနေ တိုးတက်လာကာ တရားထူး ပေါက်မြောက်တော်မူသည်။

ထိုမှ နောက်ပိုင်းတွင် သာသနာ တော် ထွန်းလင်းပြန့်ပွားရေးအတွက် ဝါယမဓိုက်ကာ ဆည်းကပ်လာသူ ဒါယ ကာများ ထောက်ပံ့မှုဖြင့် မြစ်မီးတောင် ထက်တွင် မဟာဗောဓိ စေတီတော်ကြီး တစ်ဆူ တည်ထားကိုးကွယ်သည်။ မွန်ပြည်နယ်တွင် ဝါတော်အကြီးရင့်ဆုံး ပထမဦးဆုံး မဟာဗောဓိစေတီတော် ဖြစ်သည်။

ဒူးရင်းစမ်းသို့ ၁၃၃၈ ခုနှစ်တွင် စတင်ရောက်ရှိကာ ၁၃၄၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဒူးရင်းစမ်းတောရ မဟာဗောဓိ

မြစ်မီးတောင်ရိပ်သာ ကျောင်းအား တရားဝင် အသိအမှတ်ပြု ကျောင်း အဖြစ် စတင် တည်ထောင်ခဲ့သည်။

မဟာဗောဓိ စေတီတော်ကြီး ထီးတော်တင်လှူသော ၁၃၄၂ ခုနှစ်တွင် ဒါယကာများ တောင်း ပန်သဖြင့် ရဟန်းဘောင်သို့ တက်ရောက်ခဲ့သည်။

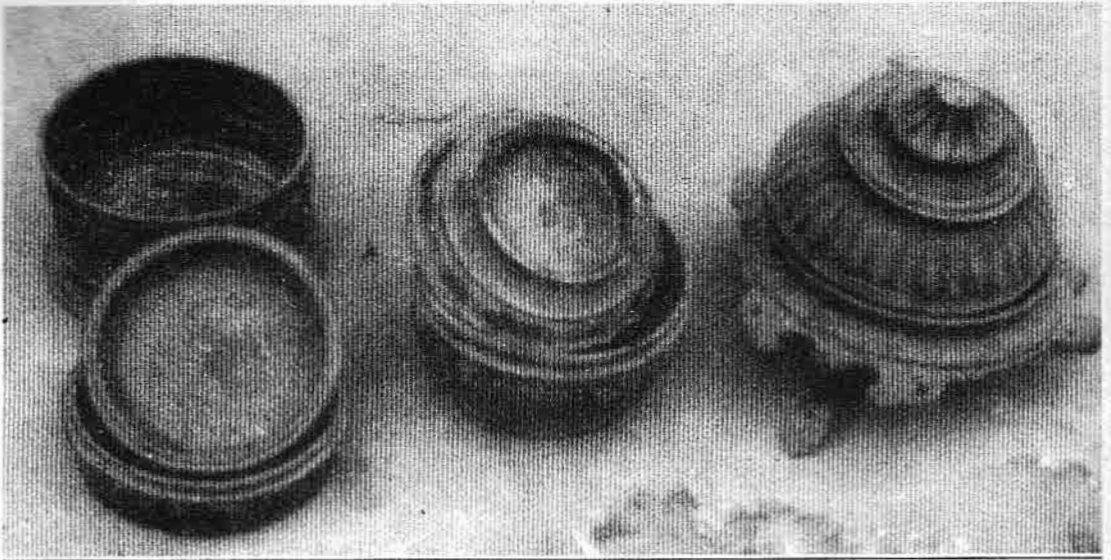
ယခုအခါ ဝါတော် (၃၀)ကျော် ရှိပြီဖြစ်၍ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ ရဟန်း၊ လူယောဂီများစွာကို ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းများ ဖွင့်လှစ် ပြသပေးကာ မဟာဗောဓိ မြစ်မီး တောင်ဆရာတော်အဖြစ် လူသိ များလေသည်။

သာသနာပြု ကြွတော်မူခြင်း

မဟာဗောဓိ မြစ်မီးတောင် ဆရာတော် အရှင်ရာဟုလာသည် ဒူးရင်းစမ်းတောရ၍ ဆယ်နှစ်ကျော်မျှ သီတင်းသုံးပြီးနောက် ၁၃၄၉ ခုနှစ်တွင် တရားစခန်းဝင် ယောဂီ ဒါယကာများ ဖြစ်ကြသည့် မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လည်ချောင်း ဆေးရုံအုပ်ကြီး ဒေါက်တာ ကိုလေး၊ ခွဲစိတ်ကုပါရဂူ ဒေါက်တာ အောင်ခင်နှင့် ဌာနဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်များ လျှောက်ထား ပင့်ဖိတ်သဖြင့် မန္တလေး မြို့ ကြာနီကန်အရှေ့ဘက်၊ ပုသိမ်ကြီး မြို့နယ် တောစုရွာသို့ ကြွရောက် သီတင်းသုံးကာ ဇိနမာန်အောင်စေတီ၊ အပေါလလိုဏ်ဂူ၊ ဝေဇယန္တတိုက် ကျောင်း၊ ရွှေမြိုင်ဦး ဘောဇနသာလာ ဆွမ်းစားကျောင်းတို့ကို အများကောင်း မှုဖြင့် ဦးဆောင် တည်ဆောက်ပေးခဲ့ သည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်
စံထွန်းသာ

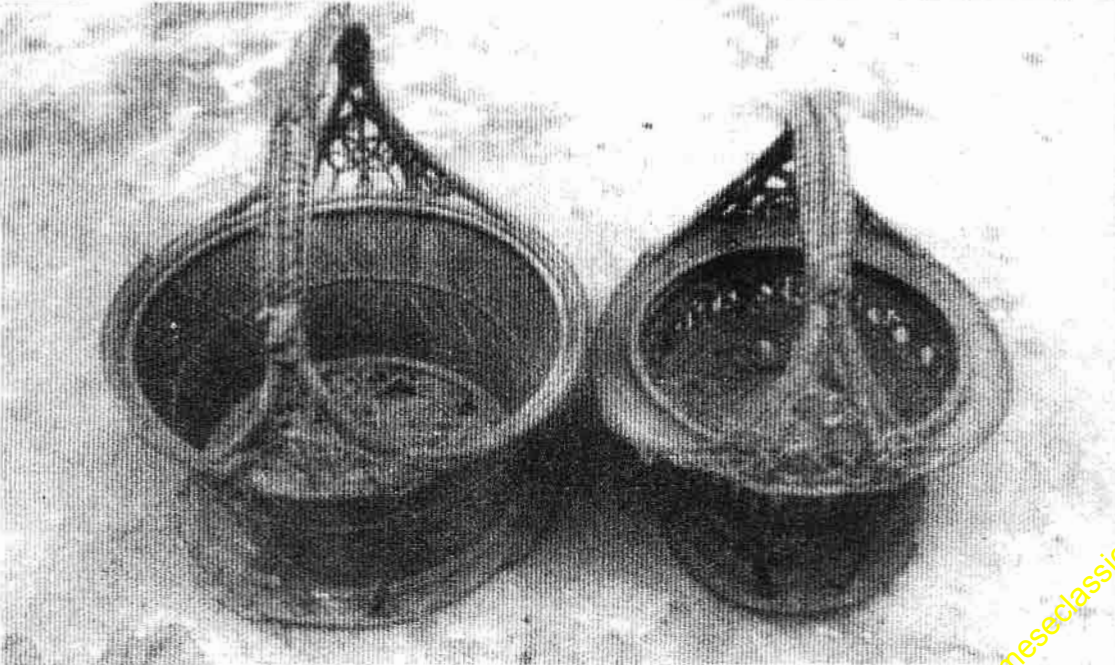

◆ ဝဲ ကွမ်းကပ်၊ အလယ် သွမ်းကပ်၊ ယာ သွမ်းကပ်

ဘုတလင်မြို့နယ်၊ မြို့ပေါ်ကျေးရွာ
နေ ဦးဘိုကြီး၏ နေအိမ်တွင် ရှေး
နှစ်(၂၀၀)ခန့်က ယွန်းနှင့် ဒေါင်းရွှေ
ထည်များကို တွေ့ရှိခဲ့ရသည်။ ဘိုးဘွား
အစဉ်အဆက် အမွေခံ ထိန်းသိမ်းခဲ့ကြ
သည်ဟု ဆိုသည်။
ယွန်းဆွမ်းအုပ်မှာ ဒေါင်းပေါင်အခြေ

မြို့ပေါ်ရွာမှ **ရွေးဖြန့်မာ** **အသုံးအဆောင်များ** **စောသိလ**

◆ ရှေးဆွမ်း(၂)လုံး

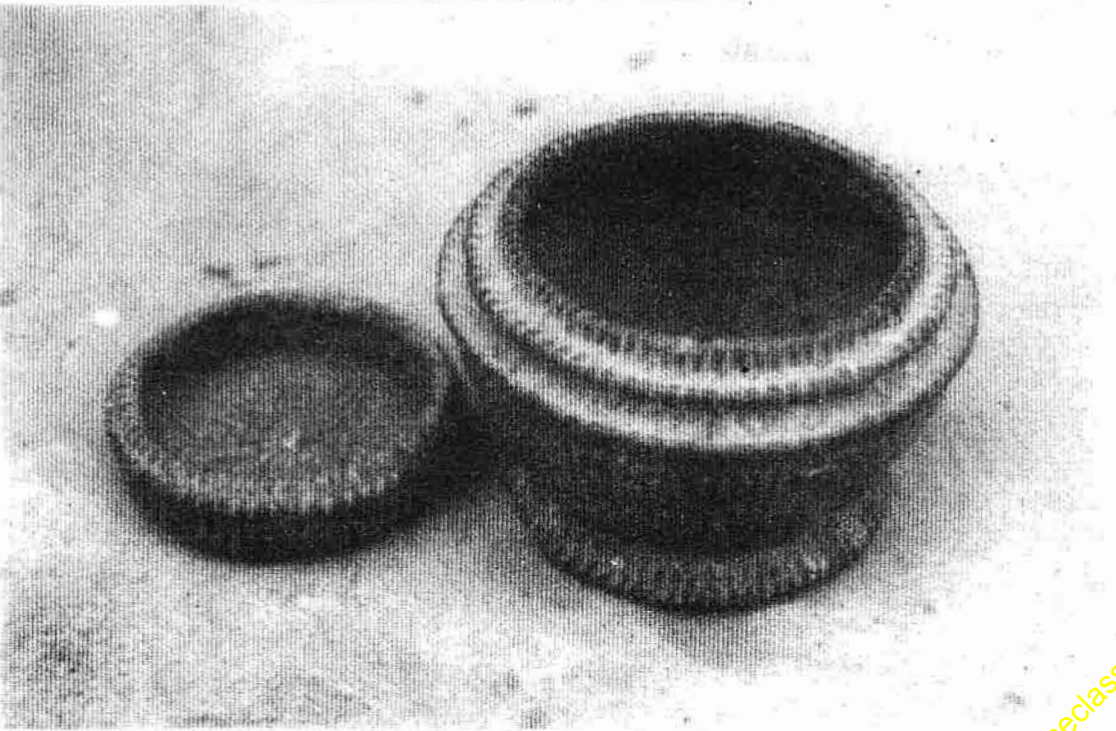

၁၄ နုတ္တရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

- ◆ သို့ဦးနံရံ ဝမ်းကြီးချက်ဝန်းသွား
- ◆ အသုံးအဆောင်ထည့်သည့် ဝဲတောင်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၅

▲ ဗြိတိသျှကျောင်းသား ဦးဘိုကြီး

တွင် ကွမ်းရွက်များ မညှိုး နွမ်းစေရန် လေလုံအံကျ ပြုလုပ်ထားသည်။

ကြိမ်ခံတောင်းမှာအဆင့် တစ်ထပ်ပါ၍ အဖုံးပျောက် ဆုံးနေသည်။ ထူထဲ လေး လံလှသည်။ အသုံး အဆောင်များ (အထူး သဖြင့် အမျိုးသမီးသုံး ပစ္စည်းကလေးများ) သိမ်း ဆည်းရန်ဖြစ်သည်။

ဝါးဆွဲခြင်း နှစ်လုံးမှာ အောက်ခြေ ကရွတ်များ အနည်းငယ် ပျက်စီးနေ သည်။ ဆွဲကိုင်တွင် ကနုတ် ဖော် ရက်လုပ်ထားပုံမှာ လှပ၍ လက်ရာမြောက်လှ သည်။ တစ်လုံးကို ဝါးချောင်းကလေး များစီ၍ နှစ်ထပ်ကာထားသည်။

ကျန်တစ်လုံးမှာ စပါးကြီးညှို့ကွက် ဖော်ကာရံထားသည်။ ရှေးမြန်မာ ဝေလှေအရ စပါးကြီးညှို့ခေါ် စပါးကြီး ချက်ထိုး ပန်းခွေသည် ကျွဲ၊ နွားများ ရောဂါဘယ ကင်းဝေးစေသော အဆောင်ဖြစ်လေသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဤဆွဲခြင်းကို ကျွဲ၊ နွားများ နှင့် ယှဉ်တွဲရသော တောင်ယာလုပ်ငန်း ခွင်များ လှည်းယာဉ်ဖြင့် သွားလာရ သော အလှူအတန်း အလည်အပတ် ခရီးများတွင် ယူဆောင်သွားလေ့ ရှိ သည်ဟု မှန်းဆရလေသည်။

စပါးကြီးချက်ပုံစံကို လျှော်ကြိုး၊ ချည်ကြိုးများဖြင့်လည်း ထိုးကာ ကျွဲ၊ နွားတင်းကုပ်တွင် အဆောင်ပြုထား လေ့ရှိကြရာ ရှေးဟောင်း မွန်တိုင်းရင်း သားကျေးရွာများ၌သာ မြင်ရတော့သဖြင့် မှတ်တမ်းပြု၍ တင်ပြလိုက်ပါသည်။

စောသိင်းလ

သုံးချောင်း ပါဝင်သည်။ အဖုံးအတွတ် ကျိုးပျက်နေသည်။ ပွဲလမ်းသဘင်သုံး ဆွမ်းအုပ်ဖြစ်သည်။ ပိုးခြံဖျက်ဆီးခြင်း မရှိ သစ်စေးသားရိုးများ ကွဲအက်၊ ကွာကျခြင်း မရှိသေးပါ။ ထူထဲခိုင်ခံ့လှ သည်။

ဆွမ်းအုပ်ထက် အနည်းငယ်သေး သော ဆွမ်းအစ်မှာ သံယာတော်များ အား ဆွမ်းထမင်း လောင်းလှူရန် ထည့်သောအစ် ဖြစ်သည်။ အဖုံးမှာ အစ်နှင့် အံကျရှိကာ အငွေ့လုံအောင် ဂရုတစိုက် ပြုလုပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုအချိန်တိုင် လေလုံအစ်တစ်ခု အဖြစ် ကောင်းမွန်စွာ အသုံးပြုနိုင်ဆဲ ဖြစ်သည်။

ယင်းနှင့်အရွယ်တူ ကွမ်းအစ်မှာ အံအဆင့်နှစ်ခုပါသည်။ အဖုံးပျောက် ဆုံးနေသည်။ ကြိမ်ကို နန်းဆွဲ၍ ကြိုး ပမာကျစ်ကာ ရစ်ခွေရက်လုပ်ထား သော လက်စွမ်းပြ လက်ရာကောင်းဖြစ် သည်။ ပူပြင်းသော အညာရာသီဥတု

၁၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဝါသနာရှင်
သုတေသီနှင့်
ဆောင်းပါးရှင်များသို့ ...

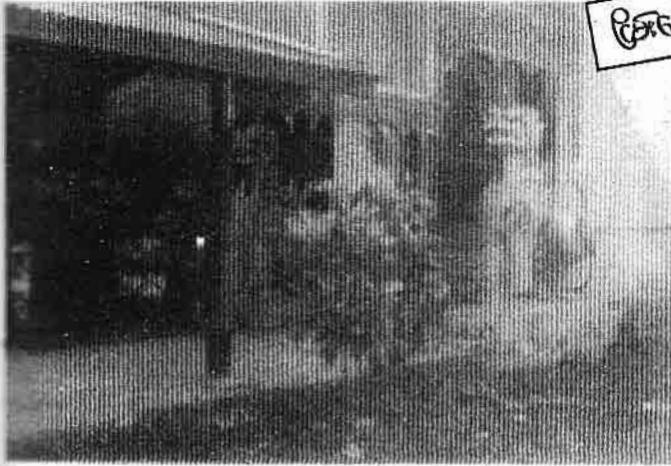
၂၀၁၃ ခုနှစ်
ဇူလိုင်လထုတ်သည်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၏
(၂၇)နှစ်ပြည့်
အမှတ်တရ
အထူးထုတ်လ ဖြစ်ပါသည်။
သို့ဖြစ်၍ မည်သူမဆို
ပါဝင်
ရေးသားနိုင်ပါကြောင်း
အသိပေး
ဖိတ်ခေါ်အပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်စိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၃၃၊ (၂၉)လမ်း၊
ပန်းဆဲတန်းစာတိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့၊
ဖုန်း-၀၁-၂၄၂၂၀၄

သပြေဆောင်ကျွန်းနှင့်

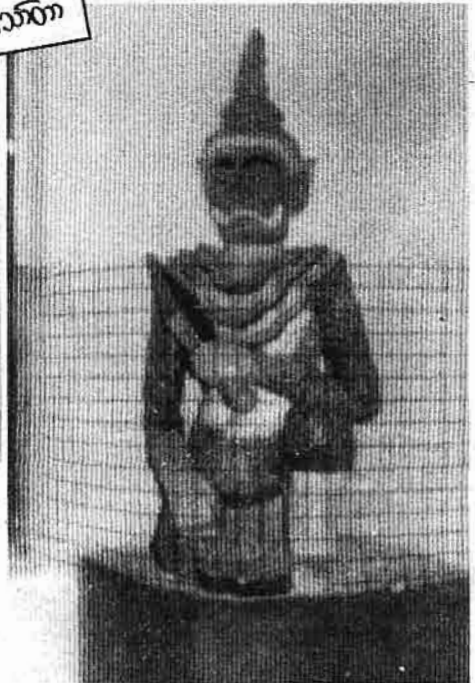
သိဒ္ဓါပြောက်ရွှေပိဏ္ဍိတကျောင်း (၁)

♦ သာဓကောင်ရွှေပု ခြင်္သေ့ (၂)ကောင်

တံခါးတောင့် ဘိလူးရှင်

ဖြစ်သော်က

တရနာ၏ ဖွင့်ဆိုချက်

မော်လမြိုင်၊ ကော့ဘိန်း၊ ကျုံးဒီး
ခရီးလမ်းပေါက်ရောက်ရာ ကျိုင်းမြစ်သွား
ရေယာဉ်ဖြင့် (၃) နာရီကျော်မျှ စီးနင်း
လိုက်ပါလာခဲ့ရာ မွန်ရာဇဝင် သမိုင်းတွင်
အဓိကရ နေရာတစ်ခုဖြစ်သော “တရ
နာရွာ” သို့ ဆိုက်ရောက်လာခဲ့သည်။

ရှေးမွန်ဘုရင်များ လက်ထက်တော်
အခါ စစ်ချီရာတွင် ဤဒေသမှ သပြေ
နန်းများ ယူဆောင် ဆင်မြန်းကာ စစ်
ထွက်ရာတွင် အောင်ပွဲအလီလီ ရရှိခဲ့
သဖြင့် အောင်နိမိတ်ထွန်းသည့် “သပြေ
ဆောင်ကျွန်း” ဟု ခေါ်တွင်ခဲ့ကြ
သည်။

ကြော်ဏာ (ကြော် = ကြင် =
သပြေ၊ ဏာ = ဆောင်ယူသွားသည်။)
နှစ်ဘာသာဖြင့် ကြင်ဏာ - ကရင်နာ။
နှစ်တိုင်းရင်းသား အစဉ်အဆက်
သနေတိုင် ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ရာ မြန်မာသံဖြင့်

“တရနာ” ဟု ခေါ်တွင်ကြ
ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဤတွင် မူလ အောင်
နိမိတ်ထွန်းသည့် သပြေပင်တည်ရာ
နေရာအား လေ့လာကြည့်ရှုရန် တရနာ
ကျောင်းကြီး (မူလ) အတွင်း ဝင်ရောက်
သွားကြရာ ကမ်းနဖူးတွင် ဉာဏ်တော်
အတောင် (၃၀) မျှရှိသည့် စေတီတစ်ဆူ
အား ဖူးတွေ့ရလေသည်။

မူလသပြေပင်အား ပင်ဇုတ်တဝမှ
ဖယ်ရှားကာ ဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော်
အချို့ ဌာပနာ တည်ဆောက်ထားခြင်း
ဖြစ်သည်။ ဘွဲ့တော်မှာ “တရနာမူလ
ကျောင်းကြီး၊ ဆုတောင်းပြည့်
ကမ်းဦးစေတီ” ဟု တွင်လေသည်။

စေတီတော် တောင်ဘက်ထောင့်
တွင် လူသူအများ ဖူးမြော် အာရုံပြု
နိုင်သော တန်ဆောင်းနှင့် ဆီမီးပူဇော်
ရန် စင်မြင့်ကလေးများ ပြုလုပ်ထား

လေသည်။

ရှေးယခင်ကာလ မွန်ဘုရင်များ
အာရုံပြု ဆုတောင်းကြသော ဘူမိ
နက်သန် နေရာ အထူးအမြတ်ဖြစ်လေ
ရာ ပူဇော်ကြသူ ရဟန်းရှင်လူအများ
တို့ အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီအကျိုး ပြည့်စုံစေ
သည့် အောင်မြေဦးဖြစ်ကြောင်း သိရ
သည်။

တရနာရွာ၏ မူလဇာစ်မြစ်

“သပြေဆောင်ကျွန်း” ဟု
အဓိပ္ပာယ်ရသော ဤနေရာတွင် ရှေး
ယခင်က လူသူမနေသော ကမ်းနဖူး
တောကြီးမျက်မည်း ဖြစ်ခဲ့ရာမှ ယနေ့
အချိန် စည်ကားသော အချက်အချာ
ဒေသ ဖြစ်ပေါ်လာပုံကို တရနာမူလ

နက္ခတ္တရာဇဝင်မြစ်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

◆ ကျောင်းထောက် ဦးပဏ္ဍိတ ဦးကောသိ

◆ ထောင်ကျသွန်းဟန် နတ်သားရှင်

၁၈ နက္ခတ္တရောင်မြစ်မဂ္ဂဇင်း

◆ ဦးကောသိနှင့် တွေ့ဆုံကျောင်းလှေ

ကျောင်းကြီး ဆရာတော် ဦးဥတ္တရ က ဤသို့ မြွက်ကြားသည်။

'တစ်ခါက နှစ်ရှည်စစ်ပွဲ (မြန်မာရာဇဝင်လာ မွန်-မြန်မာ နှစ်၄၀ စစ်ပွဲကာလကို ညွှန်းလို

ဟန် ရှိသည်။) ဖြစ်ပေါ် တိုက်ခိုက်ကြတော့ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ မော်တင်စွန်းအနီး ငပုတောမြို့နယ်၊ ပြင်ခရိုင်က လူတွေဟာ စစ်ဘေးရှောင်တိမ်းရင်း ဒီနေရာကို ရောက်ရှိ အခြေစိုက်နေထိုင်ကြတယ်။

ဒါကြောင့် ရွာလယ် မူလတည်ရာ နေရာကို "ပြင်ခရိုင်" ရပ်ကွက်လို့ ခေါ်ကြတာ ယနေ့တိုင်ပဲ ပေါ့။ ဟောဒီ ဒါယကာကြီး အသိပါပဲ'

ထိုအခါ ဆရာတော် အပါးတွင် ဝတ်ပြုနေသော ဦးမောင်လွင် အမည်ရှိ ရွာသားကြီးမှ...

'ကျွန်တော် နေတာက

တရနာရွာ ရေကန်ကြီးအနီး စက်ပိုင်းရပ်မှာပါ။ မော်လမြိုင်ဇာတိ ဖြစ်ပေမယ့် ဒီရွာသူ မတရုတ်မနဲ့ အိမ်ထောင်ကျပြီး တရနာရွာသား ဖြစ်လာတယ်။

ဆရာတော် မိန့်ကြားတဲ့ "ပြင်ခရိုင်" ရပ်ကွက်ဆိုတာ တရနာရွာတွင်းမှာ ရှိပါတယ်။ "ပြင်" ဆိုတာ "ပရင်း" တဲ့ "ကျွဲ" ကိုခေါ်တဲ့ မွန်စကား၊ "ခရိုင်" ကတော့ "ခြံအဝန်း" ကို ဆိုပါတယ်။ "ကျွဲခြံ" စုလို့ ဆိုလိုရင်းပါပဲ' ဟူ၍ ထောက်ခံ ပြောဆိုလေသည်။

ကျောင်းခန်းမတွင်းမှ ရှေးဟောင်း

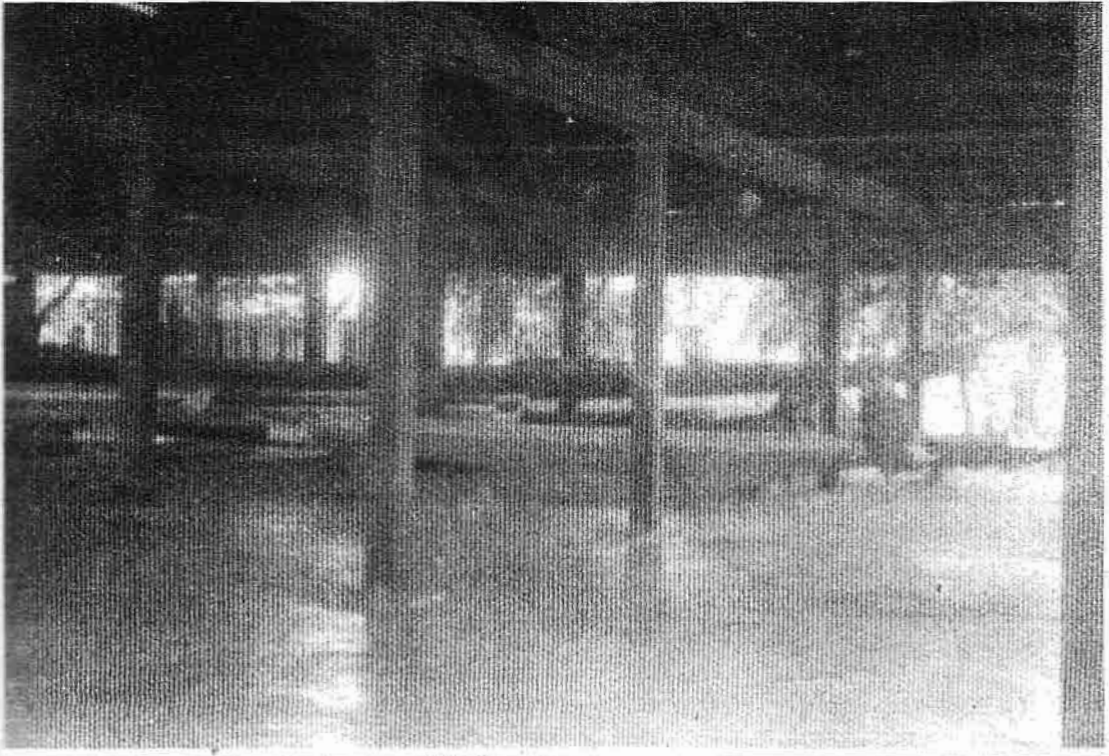
ဆင်းတုတော်များ

ကျောင်းခန်းမ၏ ကျောင်းဆောင်အတွင်း သပ္ပာယ်လှသော ရှေးဟောင်းဆင်းတုတော် အများအပြားကို ဖူးမြင်ရသည်။ ကြေးအိုး၊ ကြေးဖလား၊ ဆွမ်းအုပ် စသည် ရှေးခေတ်လက်ရာများကိုလည်း တွေ့မြင်ရသည်။

မွန်ကျောင်းဆောင်အတွင်း စံပယ်နေသော ဉာဏ်တော် နှစ်ပေခန့်မြင့်သည့် ကြေးဆင်းတုတော်အား ညွှန်လျက်ရှိသော အရှည် (၅)ပေခန့်

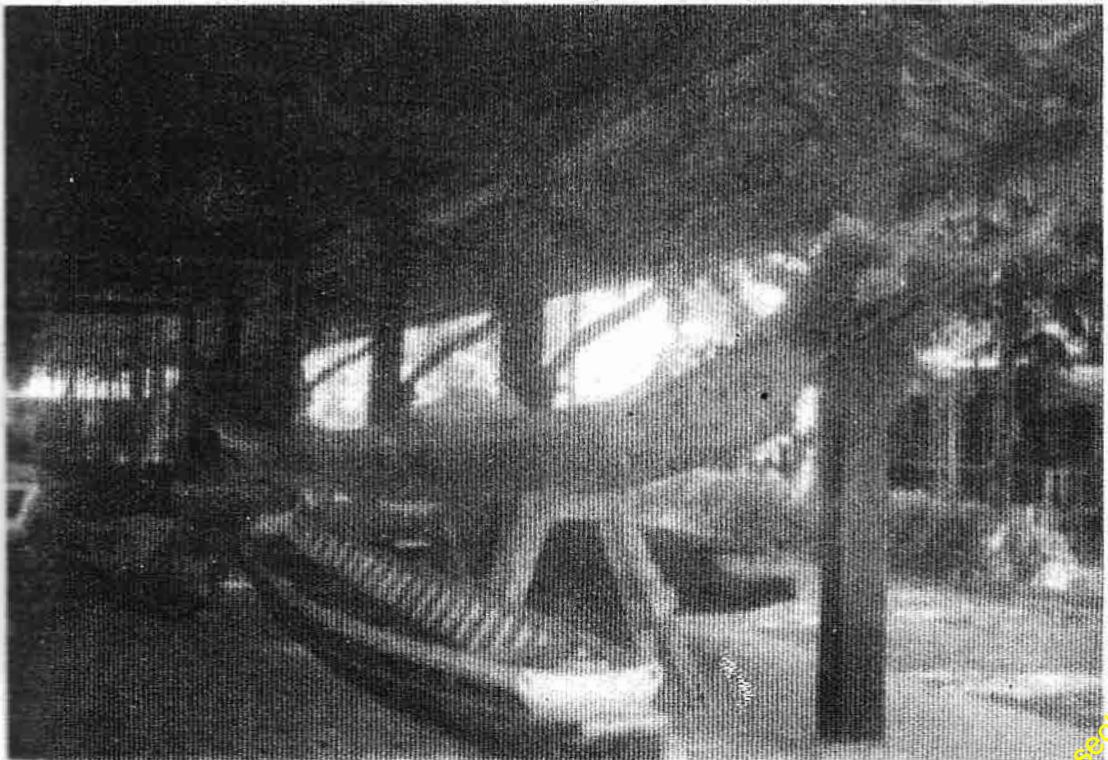
www.burmeseclassic.com

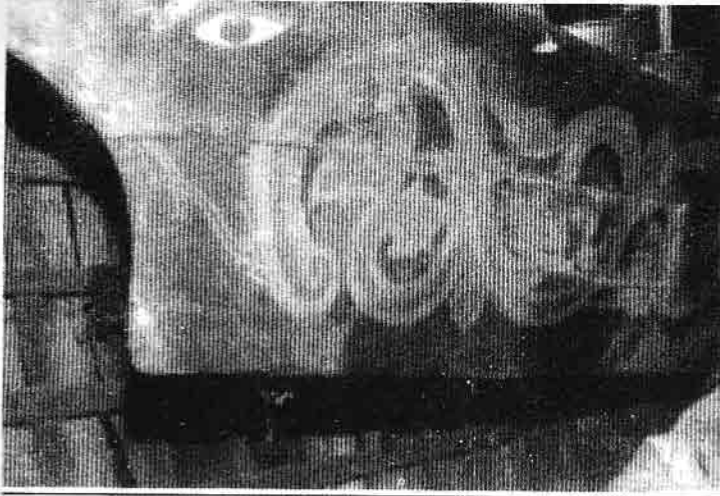
◆ အလျား (၄၄)ထောင့်ရှိ ဣန္ဒိကျောင်း ဝေလ်ဇီ

◆ ပိုင်းပုဇွန်ဂူသော ဣန္ဒိကျောင်း

◆ နက္ခတ္တရာဇ်မြတ်မဂ္ဂလင်္ကာ ၁၉

လှေဦးမှ မြင်တွေ့နိုင်သည့် ထွားထိုင်းနှင့် ထွင်းတောက်ရာ

ဆင်စွယ်နှစ်ချောင်းကို တွေ့ရသည်။ ဆင်စွယ်အပြင်ခွံအား ကနုတ်ပတ်လည် ထွင်းထု၍ အတွင်းတွင် မှစ်တံကပြုကာ တင်ပျဉ်ခွေ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များအား ခဲခဲကတ်ကတ် ထွင်းထုထားသည့် လက်ရာမြောက် ဆင်စွယ်ပန်းပုထည်များ ဖြစ်ကြသည်။

ဆင်စွယ်နှစ်ဖြင့် ထွင်းထုထားသော ဆင်ရုပ်များစွာလည်း တွေ့ရသည်။

ဆရာတော်က ဆင်စွယ်ရုံကြေးသွန်းဗုဒ္ဓကိုယ်တော်အား စေ့စပ်စွာ ဖူးမြင်ထားရန် မြွက်ကြားသဖြင့် အကြောင်းထူးတစ်ခုခု ရှိပေမည်ဟု အသေအချာဖူးမြော် ကြည်ညိုမိသည်။

ပန်းကျယ် ခါးသိမ်၍ ပြည့်ဖြိုးသော လက်မောင်းတော်တို့ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသဖြင့် ရှေးမွန်ဘုရင်ခေတ်ကာလ လက်ရာများဟု ခန့်မှန်းရသည်။ မျက်နှာတော်မှာ တည်ငြိမ်လှလေသည်။

ထို့နောက်တွင် ဆရာတော်က သော့ပိတ်ထားသော အခန်းတစ်ခန်းအား ဖွင့်ပြသည်။ အတွင်း၌ ညောင်စောင်းတစ်ခုရှိကာ ယခင် ဆရာတော်ဘဒ္ဒန္တ သီလမထေရ် ကျိန်းစက်ခဲ့ရာ ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

၂၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ခေါင်းရင်းဘက်တွင်ရှိသော စားပွဲထက်၌ ကြေးသွန်းဆင်းတုတစ်ဆူကို ဖူးမြင်ရလေရာ ဆရာတော် မိန့်ကြားသည့် အပြင်ခန်းမှ ဆင်စွယ်ရုံ ရုပ်ပွားတော်နှင့် လုံးတူ၊ ဉာဏ်တော်တူဖြစ်ကြောင်း ဖူးတွေ့ရတော့သည်။

စစ်ကြိုခေတ်ကာလတွင် တရနာရဟန္တာသိမ်တော်အတွင်း ဤဆင်းတုတော် နှစ်ဆူမှာ အတူတကွ စံပယ်လျက် အပူဖော်ခံခဲ့ကြသည်။ ကြေးချိန်တူ၊ ပန်းတည်းဆရာ တစ်ဦးတည်းမှ တစ်ပြိုင်တည်း သွန်းလုပ်ခဲ့သည့် လောဟာစပ် ဆင်းတုတော်များ ဖြစ်ကြသည်။ စစ်တွင်းကာလနှင့် နှောင်းပိုင်းတွင် မသမာသူများ ခိုးယူ သယ်ဆောင်သွားကြသဖြင့် ကိုယ်တော်တစ်ဆူမှာ ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။

ထိုအခါ ဆရာတော် ဦးသီလမှ ကျန်ရှိသော ဆင်းတုတော်အား ကျက်သရေခန်းအတွင်း ဘုရားဆောင်သို့ ပင့်ဆောင် သီတင်းသုံးစေလေသည်။ မကြာမတင်ကာလအတွင်း ဒါယကာသုံးဦး ရောက်ရှိ ဝတ်ဖြည့်ကာ တရနာရွာနှင့် မနီးမဝေး လယ်ကွင်းတစ်နေရာ

တွင် ဤဆင်းတုနှင့် ပုံစံတူ ဆင်းတုတစ်ဆူအား ပင့်ဆောင်ပါရန် လျှောက်ထားကြသည်။

ဆရာတော်မှ ထူးခြားမှုရှိသည်ဟု မှတ်ယူ မေးမြန်းသောအခါ ရှေးဟောင်းပစ္စည်း ရှာဖွေရောင်းချသူတစ်စုမှ ဤဆင်းတုအား ရောင်းချရန် သယ်ဆောင်သွားကြရာ တရနာ နယ်နိမိတ်အကျွန်းတွင် ပင့်၍မနိုင်အောင် လေးလံကာ ထိုနေရာတွင်ပင် ကျောက်ချထားသည့် သို့ စံပယ်နေလေသည်ကြောင့် လက်လျှောက် ပြန်သွားကြကြောင်း လျှောက်ထားလေသည်။

ဆရာတော်လည်း ယင်းဆင်းတုအား ကိုယ်တိုင် သွားရောက်ပင့်ဆောင်ကာ တရနာကျောင်းကြီးရှိ မိမိ ကျိန်းစက်ရာ အိပ်ခန်းဆောင်ဦးတွင် ထား၍ ပူဇော်လေသည်။ နေ့စဉ် မျက်နှာတော်သစ်ခြင်း၊ ဆွမ်းဦး၊ ရေချမ်း၊ သစ်သီးဆွမ်း စသည် တင်လှူခြင်းတို့ကို ကိုယ်တိုင် ပြုစု ပူဇော်ခဲ့သည်။

မျက်နှာတော် သစ်ပြီးတိုင်းတွင် ဆင်းတုတော်မှာ အရောင်ဖိတ်ဖိတ် တောက်ပလာကာ ဘုရားရှင် ထင်ရှားရှိသကဲ့သို့ ပြုံးတော်မူဟန် ကျက်သရေအထူးဖြင့် ဖူးတွေ့ရကြောင်း သိရှိလေသည်။

ရုပ်ပွားတော်၏ နောက်တော်ပါးတွင် ရွှေပိန်းချ၊ ဒက္ခိဏသာခါ ရုပ်ပွားတော်ငယ် (ဉာဏ်တော် လေလက်မခန့်)ကို ဖန်ပေါင်းချောင်အတွင်း ရွှေပန်းခိုင်များဖြင့် ပူဇော်ထားရှိသည်ကိုလည်း ဖူးမြင်ရလေသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်
ခြမ်းသော်တာ

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ရွှေတောင်မြို့နယ်၊ ကျီးသဲမြို့မှ အနွှာယုယံကင်း ကပ်ကျော်

ဆင်ကိုးစီးမြတ်စွာဘုရား

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ရွှေတောင်မြို့နယ်၊ ကျီးသဲမြို့ ချောင်းဒေါင့်ရပ် ရွှေရင်အေးစေတီ ဂန္ဓကုဋိတိုက်တွင် သီတင်းသုံး စံပယ်တော်မူသော ဆင်ကိုးစီးမြတ်စွာဘုရား ရုပ်ပွားတော်မြတ်အား ယနေ့တိုင် ပူဇော်လာခဲ့ကြသည်မှာ နှစ်ပေါင်း(၁၀၀)ကျော် ကြာမြင့်ခဲ့ပြီဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။

ရှေးဆရာတော်ကြီးများ အဆက်ဆက် ဆင်ကိုးစီး မြတ်စွာဘုရားအား ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်လာခဲ့ကြပါသည်။ ကျီးသဲမြေသည် ရှေးဟောင်းဘုရားစေတီ ပေါများသော ဒေသတစ်ခုဖြစ်ပြီး သာသနာပွင့်လန်းရာ နယ်မြေလည်းဖြစ်သည်။

ဆင်ကိုးစီး မြတ်စွာဘုရားသည် စင်စစ် ကျီးသဲမြို့သို့ ကြွရောက်လာပုံက ဆန်းသည်။ ကျီးသဲမြို့သည် ရောဝတီမြစ်ကမ်းဘေးမှ မြို့တစ်မြို့ဖြစ်ပြီး သင်္ဘောဆိပ်မြို့ မဟုတ်သော်လည်း ရေကြောင်းသွား ယာဉ်များနှင့် ထိစပ်မှုရှိနေသည်။

မြို့နှင့်အနီးတွင် မြေနက္ခန်းများ ရှိနေသည်။ ရောဝတီမြစ်ရေကျချိန်တွင် ကျီးသဲ အနီးတစ်ဝိုက် သဲသောင်ခုံများ မြေနက္ခန်းများကို တွေ့ရှိရသည်။

ထိုမြေနက္ခန်းများတွင် ကိုင်းပင်အများအပြား ပေါက်ရောက်ကြသည်။ ကျီးသဲမှ လယ်ရှင်ယာရှင်တို့၏ ကျွဲ၊ နွားများမှာ မြေနက္ခန်းများရှိ ကိုင်းပင်ကိုင်းတောများတွင် လှည့်လည် ကျက်စားကြသည်။

ကိုသက် (မီးကုန်း)

ဆင်ကိုးစီးမြတ်စွာဘုရား

နွားအုပ်၊ ကျွဲအုပ်များသည် ကိုင်းတောများအတွင်း လှည့်လည်သွားနေကြစဉ် တစ်ခုသော နံနက်ခင်းအချိန်... တစ်စုံတစ်ခုသော အခြင်းအရာကြောင့်

ကျွဲအုပ်များ ကိုင်းတောအတွင်းမှ ရုတ်တရက် လန့်၍ အဝေးသို့ ထွက်ပြေးသွားကြသည်။ နွားများလည်း မနေနိုင်ဘဲ ထိုနေရာမှ ရှောင်ကွင်းထွက်

ပြေးကြပြန်သည်။

ရောဝတီမြစ်နီးအတိုင်း ရေစီးထဲတွင် ထူးဆန်းသော အရာတစ်ခုမှာ မျောပါလာခဲ့ပြီး ကျီးသဲမြို့၊ ချောင်းဒေါင့်ရပ် မြေကုန်းတစ်ကုန်းရှိ ကိုင်းတောစပ်တွင် တင်ကျန်နေခဲ့သည်။

ထိုအရာမှ အလင်းရောင်များကဲ့သို့ ပေါ်ထွက်နေသည်ကို ကျွဲ၊ နွားများက မြင်တွေ့၍ လန့်ပြီး ထွက်ပြေးသွားကြခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုအခြင်းအရာကို နွားကျောင်းသားများမှတစ်ဆင့် လူအများ သိရှိသွားပြီး ထိုနေရာအား သွားရောက်ကြည့်ရှုကြရာ ဘုရားတစ်ဆူအား တွေ့ရှိကြရတော့သည်။

ထိုအခါမှ လူအများ ဝိုင်းအုံလာကြပြီး ဘုရားရုပ်ပွားတော်အား ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပင့်ဆောင်လာခဲ့ကြသည်။

မြတ်စွာဘုရား ဆင်းတုတော်အား ကျီးသဲမြို့ ရွှေရင်အေးဂန္ဓကုဋ်တိုက်သို့ ပင့်ဆောင်လာခဲ့ကြပြီးနောက် အနီးကပ် ဖူးတွေ့ရသောအခါ ဘုရားဆင်းတု၏ ပတ်လည်တွင် ဆင်ကိုးစီး ခံထားပြီး တစ်ကောင်တည်းသာ အစွယ်ပါသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

ပလ္လင်တော်အမြင့်မှာ (၁၅)လက်မရှိပြီး ဘုရား၏ ဉာဏ်တော်မှာ (၃၅)လက်မရှိ၍ သင်္ကန်းတော် ရွှေချထားသည်မှ လွဲ၍ မျက်နှာတော်၊ လက်မောင်းတော်၊ ခြေဖဝါးတော်များမှာ ဆေးများ ခြယ်မှုန်းထားသည်။

ရုပ်ပွားတော်ကို ဖူးမြော်ကြရသူတိုင်း ကြည့်ညိုသဒ္ဓါစိတ်များ ထက်သန် ပွားများကြရသည်။ ကျောက်သားဆင်းတုပမာ ဖူးရသည်မှာ အချိန်တိုင်း အချိန်တိုင်း ဖူး၍ မဝနိုင်ချေ။

လက်မောင်းတော်နှင့် ကိုယ်လုံးတော်များတွင် ငွေသင်္ကန်းများ ကပ်လျှ

ထားပြီး ယင်းအပေါ်တွင် ဆေးစီရင်ထားသော အင်းကွက်တော်များ တွေ့ရှိရသဖြင့် ပုဂံခေတ် ထွက်ရုပ်ပေါက်ရှင်အဖွဲ့ဂေါဏ ဆေးစီရင် ကိုးကွယ်သော ဘုရားဖြစ်ကြောင်း ရှေးဆရာတော်များနှင့် လူကြီးသူမများက မှတ်ချက်ပြု ပြောဆိုခဲ့ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ကျီးသဲမြို့တွင် ပင့်ဆောင်ကိုးကွယ်လာခဲ့ကြသည်မှာ နှစ်ပေါင်း(၁၀၀) ကျော်ကာလအတွင်း မြို့ရွာဒေသများတွင် ဘေးအန္တရာယ်တစ်ခုခု ကျရောက်တော့မည်ဆိုပါက ဆင်အော်သံများကြားရခြင်း၊ အိပ်မက်ပေးခြင်းဖြင့် တန်ခိုးတော်များ ပြသလေ့ရှိပါသည်။

ဖက်ဆစ်ဂျပန်ခေတ်တွင် တစ်နိုင်ငံလုံး ဝမ်းရောဂါဘေးကြီး ကျရောက်ခဲ့ရာ ထိုခေတ်က မြို့သူမြို့သားများနှင့် သံဃာတော်များမှ ဆင်ကိုးစီးဘုရားအား ရပ်ကွက်အလိုက် အလှည့်ကျ ပင့်ဆောင်ပူဇော်ခဲ့ကြရာ ကပ်ဆိုးဘေးဆိုးမှ လွတ်မြောက်၍ ချမ်းသာရာရခဲ့ကြပါသည်။

(၁၃၄၅-၄၆)ခုနှစ်များတွင် မသမာသူများက ရွှေရင်အေး ဂန္ဓကုဋ်တိုက်အတွင်းရှိ ရှေးဟောင်းဘုရားများ၊ အာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်းရှိ ရွှေချထားသောတိုင်များရှိ ရွှေများကိုပါ ခိုးယူကြရာ အမြောက်အမြား သူခိုးတို့လက်ပါသွားပြီး ဆုံးရှုံးခဲ့ကြရသည်။

ပါမသွားသည်မှာ ဆင်ကိုးစီးဘုရားတစ်ဆူတည်းသာ ကျန်ရှိခဲ့ပြီး ရွှေများလည်း ပါမပါသွားခဲ့ပေ။

တစ်ပတ်အတွင်း ဖမ်းမိသဖြင့် ယင်းသူခိုးများ၏ ဝန်ခံချက်အရ ဆင်ကိုးစီးဘုရားမှာ ရွှေများခွာမည်ပြုစဉ် နွေခေါင်ခေါင်တွင် မိုးထစ်ချွန်းသကဲ့သို့ အသံများ၊ ဆင်အော်သံများ၊ လေကြီး

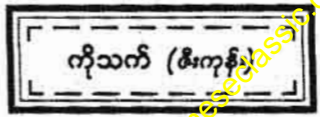
မိုးကြီး တိုက်ခတ်သံများကြားလာရသဖြင့် ဆက်မလုပ်ရဲတော့ဘဲ ထားခဲ့ရခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံပြောကြားခဲ့သည်။

မိုးခေါင်သော ကာလများတွင် ဆင်ကိုးစီးဘုရား၏ ဂုဏ်သိက္ခာလေးနိုးများ ကျဆက်၍ မိုးရွာသွန်းသည်ကို ထာသံများက ယခုတိုင် ယုံကြည်စွာ ငြောဆိုလျက် ရှိပေသည်။

အခက်အခဲကြုံပါက မိုးကို ခေါ်ပေးသဖြင့် မိုးဘုရားဖြစ်သကဲ့သို့ ရပ်ကွက်တစ်ခုတွင် အိမ်မီးလောင်ရာ ဆင်ကိုးစီးပုံတော်ကိုးကွယ်ထားသော ဘုရားခန်းမှာ မီးဘေးမှ လက်တွေ့ လွတ်ကင်းခဲ့သဖြင့် မီးဘေးကင်းသောဘုရား၊ နာဂစ်မုန်တိုင်းကြီး ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီးသို့ ဝင်ရောက်စဉ် ဆင်ကိုးစီးဘုရားပုံတော်ကို ကိုးကွယ်သော မိသားစုမှာ ပါးစပ်မှ တဖွဖွ ဆုတောင်းပြီး နီးရာကောက်ရိုးပုံထဲ ဝင်ပုန်းခဲ့ရာ လေနှင့်အတူ ကျွန်းတစ်ကုန်းသို့ ရောက်သွားပြီး အသက်ချမ်းသာရာရခဲ့ကြသည်။

ဤမှာ သဘာဝဘေးဒဏ်အပေါင်းကို ကယ်တင်နိုင်သဖြင့် ယနေ့ထက်တိုင် ပူဇော်လိုသူများထံ ဒေသစာရီကြူချီ အပူဇော်ခံလျက်ရှိကြောင်း သိရပါသည်။

မှတ်ချက် ။ ၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လပြည့်နေ့တွင် စာရေးသူတို့အဖွဲ့အား လိုက်လံ ပို့ဆောင်ပြသပေးပါသော ကျီးသဲမြို့မှ ဆရာမ ဒေါ်ခင်နွဲ့ [ပညာရေး(ငြိမ်း)]နှင့် ရွှေရင်အေးဂန္ဓကုဋ်တိုက်မှ ဦးပိုက်တင်တို့အား ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း ဖော်ပြအပ်ပါသည်။ (စာရေးသူ)

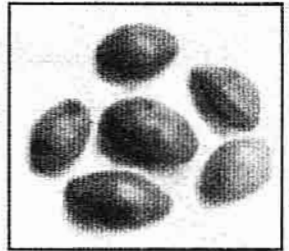

www.burmeseclassic.com

သက်တည်အာနုပညာ

ဖန်ခါးသီးဆေး

၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် ကျွန်ုပ်သည် မြင်းခြံမြို့သူနှင့် အကြောင်းပါသဖြင့် ကျွန်ုပ် အလွန်ရောက်ချင်မိသော အထက်အညာဒေသ မြင်းခြံမြို့ကို ရောက်ဖူးသွား၏။ သမီးကို အချစ်ပိုရာ သော ဖခင် ယောက္ခမကြီး၏ နားချ ဖျောင်းဖျူမှုကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် မြင်းခြံ မြို့မှာ သောင်တင်ခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ်သည် စာရေးသားခြင်းအလုပ် ကို တစ်ဖက်မှလုပ်၍ ယောက္ခမကြီး၏ မြို့ဈေးထဲရှိ အထည်ဆိုင်နှင့် စက်ဘီး ပစ္စည်း အရောင်းဆိုင်တို့ကို ဦးဆောင် လုပ်ကိုင်ပေးရသည်။ စက်ဘီးပစ္စည်း အရောင်းဆိုင်မှာ အရောင်းအဝယ် လည်ဝယ်သော မောင်မြတ်ကျော်နှင့် တွဲလုပ်ရ၏။

ယင်းသို့ဖြင့်...

မောင်မြတ်ကျော်နှင့် ပတ်သက်၍ ဆိုင်ကို တစ်နေ့တစ်ခေါက် ဝင်ထွက် သွားလာတတ်သော ဗေဒင်ဆရာကြီး အဘဦးလှမောင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ ခင်မင်မှု ဖြစ်သွားကြသည်။

တစ်နေ့ ဆိုင်တွင် ဈေးဝယ်သူပါးချိန် အဘဦးလှမောင်နှင့် အေးဆေးစွာ စကားပြောခွင့်ရသည်။

'အဘကတော့ အမြဲတမ်းကျန်းမာ နေတာပဲ။ အခု အဘ အသက်ဘယ် လောက်ရှိပြီလဲ'

'ကျုပ်အသက် (၄၈)နှစ်ရှိပြီဗျ'

အဘ ဦးလှမောင်က ရယ်စရာ သိပ်ပြောတတ်သည်။ ကျွန်ုပ်၏ အမေး ကို အတည်ပေါက်နှင့် ပြန်ဖြေသည်။

'အဘကတော့ လုပ်ပြီ၊ (၈၄)ကို ပြောင်းပြန်လှည့်ပြောတာလား'

'သေမင်းကြားပြီး သတိရမှာစိုးလို့ လေဗျာ'

'အဘကြည့်ရတာ အမြဲလိုလို စိတ် ချမ်းသာမှုအပြည့်နဲ့ပဲ။ ဒါလဲ ကျန်းမာ ရေးကောင်းလို့ ဆိုရမှာပေါ့။ ကျွန်တော့် ကျတော့လဲ ငယ်ငယ်ကတည်းက သိပ်ချူချာတယ် အဘရာ'

ကျွန်ုပ် ကျွန်ုပ်၏အဖြစ်ကို ညည်းညူ စွာ ပြောပြတော့ အဘက ရယ်နေ သည်။

'ဟုတ်မယ်ဗျ၊ ခင်ဗျားကြည့်ရတာ ညောင်နာနာနဲ့'

မြင်းခြံမှ သက်ရွယ်ကြီးသူ အတော် များများမှာ တွေ့စ ခင်မင်စလူနှင့် စကားပြောရာတွင် ကျုပ်၊ ခင်ဗျား ဟူ၍ သုံးနှုန်းကြ၏။

'အဘလို အသက်ရှည်ပြီး ကျန်းမာ နုပျိုနေချင်တယ်ဗျာ၊ ဆေးနည်းလေး ရှိရင် အကြံပြုပါလား'

'ကျန်းမာနုပျို အသက်ရှည်ဖို့က လိမ္မာဖို့ လိုတယ်ဗျ'

'ဟုတ်ကဲ့ အဘ'

'ကျုပ်လဲ အစက ဝမ်းမကောင်းတဲ့ ရောဂါနဲ့ တရောင်ရောင်သမားပဲဗျ၊ အဲ တစ်နေ့တော့ နန်းတွင်းကုထုံးဆေး တစ်မည်နဲ့ ခုလို ဟန်ကျသွားတာဗျို့'

'ဟုတ်လား၊ ကျွန်တော့်ကိုလဲ ပြော ပြပါအဘရယ်'

'ဒီလိုဗျ၊ ဆေးဝါးတစ်ခုကို မှီဝဲတဲ့ အခါ ယုံကြည်မှုရှိဖို့၊ ဆေးပတ်လည် အောင်သောက်ဖို့ စည်းကမ်းက သိပ် အရေးကြီးတယ်'

'ဒီအတွက် စိတ်ချပါအဘ၊ ကျွန်တော့် စည်းကမ်းရှိပါမယ်'

'ကဲဗျာ၊ ခင်ဗျား ဒီလောက် အလို ရှိနေမှတော့ ပြောပြရတာပေါ့'

အဘ ဦးလှမောင်က သူ မှီဝဲခဲ့သည့် သက်ရှည်ကျန်းမာ နုပျိုဆေးကို ကျွန်ုပ် အား စာတစ်ရွက်ဖြင့် ကူးမှတ်စေသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း လိုလားလွန်းစွာပင် ကူးယူခဲ့မိ၏။

ဆေးနည်းမှာ...

ဖန်ခါးသီးခြောက်များကို အပူနဲ့ဖြစ်အောင်

ကြေညက်စွာ ထောင်းရသည်။ အပူနဲ့ဖြစ် သောအခါ အကျယ်ပုလင်းတစ်လုံးမှာ ထည့်ပြီး အဖုံးလုံစွာ ပိတ်ထားရ၏။ ထို အပူနဲ့တစ်ပတ်သားကို အောက်ပါအစာ တစ်ခုနှင့် ရော၍ ရသီအလိုက် နံနက်တိုင်း စားရသည်။

မိုးခွတု (၃)လတွင် ဆေးနှင့်ရော၍ စားရသည်။ ယင်း နောက် (၃)လတွင် သကြားနှင့်ရော၍ စားရ၏။ ယင်း နောက် (၃)လတွင် ငရုတ်ကောင်း အနည်းငယ်နှင့် ရော၍စားရ၏။ နွေအခါ ၌ သကာနှင့်ရော၍ စားရ၏။

အဘ ပြောသည့်အတိုင်း တစ်နှစ် တိတိ စားသုံးမှီဝဲခဲ့ခြင်းဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် ဝမ်း၌ ဖြစ်တတ်သော ရောဂါများ ကင်းစင်သွားသည်။ နေ့စဉ်လိုလိုပင် စိတ်လက်ကြည်သာ ရွှင်လန်းလျက် အရောင်းအဝယ် လုပ်ငန်းသာမက မူလအလုပ်ဖြစ်သည့် စာရေးခြင်း အလုပ်ကိုလည်း စိတ်သွားတိုင်းကုန်ပါ ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သည်မှာ ယခုထက် တိုင်ဖြစ်၏။

အသက်ရှည်ရေး ဖန်ခါးသီးဆေးကို စေတနာကောင်းဖြင့် အများသူငှာ ကျန်းမာရေးအကျိုးငှာ ရေးသားဖော်ပြ အပ်ပါ၏။ ရှေးအတီတေကာလသမား တော်ကြီးများနှင့် ရှေးဟောင်းနန်းတွင်း ကုထုံးကျမ်းများ ပြုစုခဲ့ကြသည့် ဆရာ များ၊ ကွယ်လွန်ရာပြီဖြစ်သော အဘ ဦးလှမောင်တို့အား ဤဆောင်းပါးဖြင့် ကန်တော့ပန်းဆင် ကျေးဇူးအထူး တင်လျက်...။

မြင့်သန်းအောင်

www.burmeseclassic.com

ရုပ်ကလောင်တော် မလုပ်ငုတ်ဘဲ ဆဲတော် ဂွဉ်ထွက်နေဆဲဖြစ်သည့်

ပထမဦးဖြူပင်ဆရာတော် အရှင်သူရိယ

အား ကြည်ညိုပူဇော်မှုခံရ (၁)

ဇေယျဝံ

နိဒါန်း

“ဦးဖြူပင် ဆရာတော်ကြီးကို သွားရောက် ဖူးမြော်ရင် ဆေးလုံးကလေးနှစ်လုံး စွန့်လေ့ ရှိတယ်။ အဖဲ၊ ကျွဲ ခွားအသားရှောင် သီလ ထိန်းပြီး တစ်လုံးကိုစား၊ တစ်လုံးကိုအောင် ရောဂါဝေဒနာနဲ့ ဘေးအန္တရာယ်အတွယ် သွယ် ကင်းဝေးစေတော့။ ၂၀၀၀ ခုနှစ် (သက်တော် ၁၀၂-နှစ်)က ကျွန်တော် သွားဖူးပြီး ရုပ်ရှင်မှတ်တမ်း ရိုက်ထားတာရှိ တယ်။ ကြည်ညိုကြည့်ပါဦး”

တောင်ငူမြို့၊ ထီးနီကုန်းရပ်ရှိ ဆရာ ဦးကျော်မြင့်(မဟောသခ)၏ နေအိမ်သို့ ရောက်ခိုက် ခရီးရောက် မဆိုက်ပင် ဤသို့ဆိုကာ ရုပ်ရှင်မှတ် တမ်းကို ဖွင့်ပြပေးသည်။

ဆရာတော်ကြီးမှာ ကျန်းမာရေး အနည်းငယ် ချို့ယွင်းနေသော်လည်း အသံတော်မှာ အောင်မြင်လှသည်။

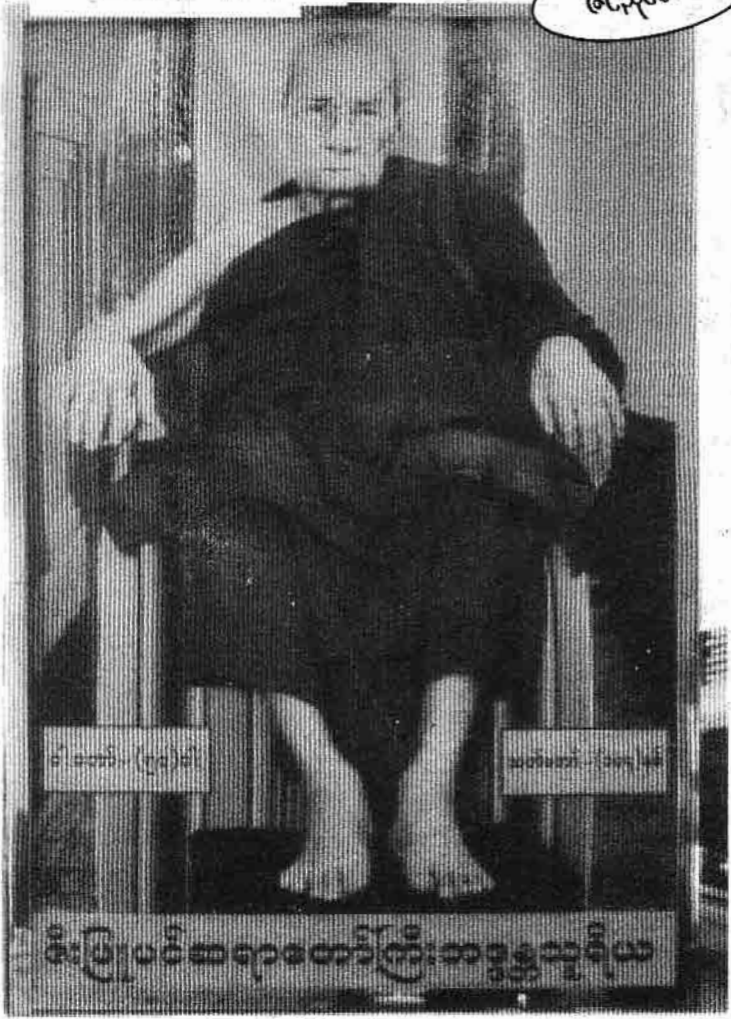
‘မြိုင်ကြီးငှဘုန်းကြီး တလောက ရောက်လာတယ်။ ဩဝါဒပေးပါဆို လို့...’

“အေး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အထင်ကြီးနဲ့ ဘဝင်မမြင့်နဲ့ ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်” လို့ ပြောလိုက်တယ်။

“တပည့်တော် ဆရာတော်တွေ အများကြီး ဖူးဖူးတယ်။ ဒီလိုပြောတာ ဆရာတော် တစ်ပါးတည်းရှိတယ်။ ကိုယ့်အလုပ် ဘယ်လို လုပ်ရမလဲ”

လို့ ပြန်မေးတယ်။

ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ စပ်ဆိုင်သူ့ကို ရှုမှတ်ပါ။

► ဦးဖြူပင်ဆရာတော် ဦးသူရိယ

ခံစားမှုဝေဒနာအစုကို ရှုမှတ်ပါ။ ဖြစ်ပေါ်လာ တဲ့ စိတ်ဖြစ်စဉ် မှန်သူ့ကို ရှုမှတ်ပါ။ ဖြစ်ပျက်ပြင်းအောင်ရှု ဖြစ်စဉ်သူ့ကို သတိကပ် ပြီး ရှုမှတ်ပါလို့ သတိပဋ္ဌာန်တရားလေးပါးကို ရှင်းပြပေးလိုက်တယ်။

လအတော်ကြာတော့ ထပ်ရောက် လာတယ်။ “တပည့်တော်တင်မက တပည့် သံဃာတွေပါ ဟိုးတောင် သုံး၊ လေးလုံး အဝေးက အသံတွေ ကို ကြားနိုင်နေပါပြီ” တဲ့။ ဝိပဿနာ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇာနီး ၂၅

▲ အင်းလေးတောင်တော်ကြီးဘုရား ကျောက်ခုံရင်က

ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရင်မြင်မှ

ဖီးဖြူပင်ဆရာတော်

ဖီးဖြူပင်ကျောင်း

ရှုနည်းတွေ ထပ်ပြီး သင်ယူသွားပြီး
မော်တော်ကားတစ်စီး လှူသွားသကဲ့။
ဟား ဟား ဟား’

[ယင်းနှင့် ပတ်သက်၍ မြိုင်ကြီးငူ
ဆရာတော်က “ကျေးဇူးတော်ရှင်
ဖီးဖြူပင်တောရ ဆရာတော်ကြီးအား
ဘုန်းကြီးက သွားရောက်ဖူးမြော်ရင်း
ဂုဏ်တော်အပေါင်းကို လေးစား
ကြည်ညိုသဖြင့် မော်တော်ယာဉ်
တစ်စီး လှူဒါန်းခဲ့ဖူးပါသည်” ဟူ၍
(ဖီးဖြူပင်ဆရာတော်၏ သာသနာပြု
သမိုင်းမှတ်တမ်းများစာအုပ် စာမျက်နှာ
(၁၉)တွင်) ကိုယ်တိုင်ရေးသားထား
သည်ကို တွေ့ရသည်။ ထို့အပြင်...

“ဖီးဖြူဆရာတော်ကြီးသည် ဝိပဿနာရ
ပုဂံပတ်ကမ္ဘာ့ဌာန၊ ဝိပဿနာအလုပ်ခန်းတို့
ကို ကိုယ်တိုင်လဲ မဆုတ်မနစ် ကြိုးပမ်း
အားထုတ်တော်မူသည်။ တရားချစ်စင်
သူတော်စင်တို့ကိုလည်း သစ္စာလေးပါး
သိမြင်လာအောင် ဟောကြားတော်မူ၍
ပုဂံပတ်ကမ္ဘာ့ဌာန၊ ဝိပဿနာအလုပ်ခန်းတို့
ကို အားထုတ်ခန်း အပြည့်ဆော်တိုက်တန်း

သတ်ပေးနေလေ့ရှိသည်”
ဟုလည်း ဆက်လက်ရေးသားထား
လေသည်။]

ဆရာတော်ကြီးက ဆက်လက်၍
ဝိပဿနာတရား ရှုမှတ်နည်းများ၊
ကျိုက်ထီးရိုး၊ အင်းလေးဒေသဘုရားဖူး
အတွေ့အကြုံများ စသည်တို့ကို မြွက်
ကြားတော်မူသည်။

‘ကျွန်တော့် Memory Cardက
2GBပဲ ရှိတာမို့ အများကြီးမရှိနိုင်
ခဲ့ဘူး။ အခု ဆရာတော် မရှိတော့တဲ့
နောက်ပိုင်း အမှတ်တရ ကြည်ညိုခွင့်
ရတာပေါ့ဗျာ။ ပုံလွန်တော်မူပြီး တစ်လ
ကျော်လောက် ရှိနေပေမယ့် ရုပ်ကလာပ်
တော် မပုပ်သိုးဘူး။ တောင်ငူရောက်
တုန်း ဖီးဖြူပင်ကျောင်းကို သွားကြည့်
ပါလား။ ပရိတ်ရေဆူတဲ့ ရေဆူဆရာ
တော်တစ်ပါးပါပဲ’

သို့ဖြင့် ဆရာဦးကျော်မြင့်ကပင်လျှင်
ဆိုင်ကယ်သမားတစ်ဦး ခေါ်ယူပေး
သဖြင့် ဖီးဖြူပင်ကျောင်းတိုက်သို့ သွား
ရောက်ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

တောင်ငူမြို့မှ မန္တလေးသို့အထွက်
အဝေးပြေးကားလမ်း၏ လက်ယာ
ဘက်(အရှေ့ဘက်) နှစ်မိုင်ခန့်အကွာ
တွင် တည်ရှိသည်။ သာသနာရိပ်သာ
ကျောင်းတိုက်ဟု ကမ္မည်းတင်ထား
သော်လည်း ဖီးဖြူပင်ကျေးရွာအနီး၌
တည်ရှိသဖြင့် ဖီးဖြူပင်ကျောင်းဟုပင်
ခေါ်တွင်ကြသည်။

ဤကျောင်းတိုက်ကို ၁၃၃၄ ခုနှစ်
တွင် စတင်တည်ဆောက်ကာ ကျွန်း
တောကျွန်းရွာဦးကျောင်းတွင် သီတင်း
သုံးနေတော်မူသော ဆရာတော်
အရှင်သူရိယအား ပင့်ဖိတ်လှူဒါန်းခဲ့
ကြောင်း သိရှိရသည်။

ကျောင်းတိုက်တွင်း ရောက်ရှိသော
အခါ ဒုတိယ ဖီးဖြူပင်ကျောင်းထိုင်
ဆရာတော်အဖြစ် ဆက်ခံတော်မူသော

www.burmeseclassic.com

◆ မိဖြူပင် သာသနာ့အိမ်သာနှင့်

ထူးထူး ဝိသိတဒါန ငါးလွှာတော်သော မိဖြူပင်သာရာတော် ◆

◆ ခန်းထူးဦးပွင့် ဦးကာသဂျ

အရှင်ပဏ္ဍိတက သီလိဝံသမျှကို ဖြေကြား ကူညီပေးတော်မူလေသည်။

ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

ဆရာတော်လောင်းလျှာကို တောင်ငူ မြို့နယ်၊ ပဒဲကျေးရွာနေ ဦးဖိုးချိုနှင့် ဒေါ်ပန်းရင်တို့မှ ၁၂၇၀ ပြည့်နှစ်၊ တပေါင်းလဆုတ် (၈)ရက်၊ သောကြာ နေ့တွင် ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ ငယ်မည် မောင်သန်းဖေဖြစ်၍ မောင်နှမလေးဦး

အနက် သားကြီးဩရသဖြစ်သည်။

၁၂၈၂ ခုနှစ်တွင် တောင်ငူမြို့နယ်၊ ကျွန်းကုန်းကျေးရွာသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကာ ထိုနှစ်တွင်ပင် ကျွန်းကုန်းရွာဦးကျောင်း၌ ရှင်သာမဏေဝတ်ရာ ရှင်သူရိယ ဘွဲ့မည်တွင်သည်။

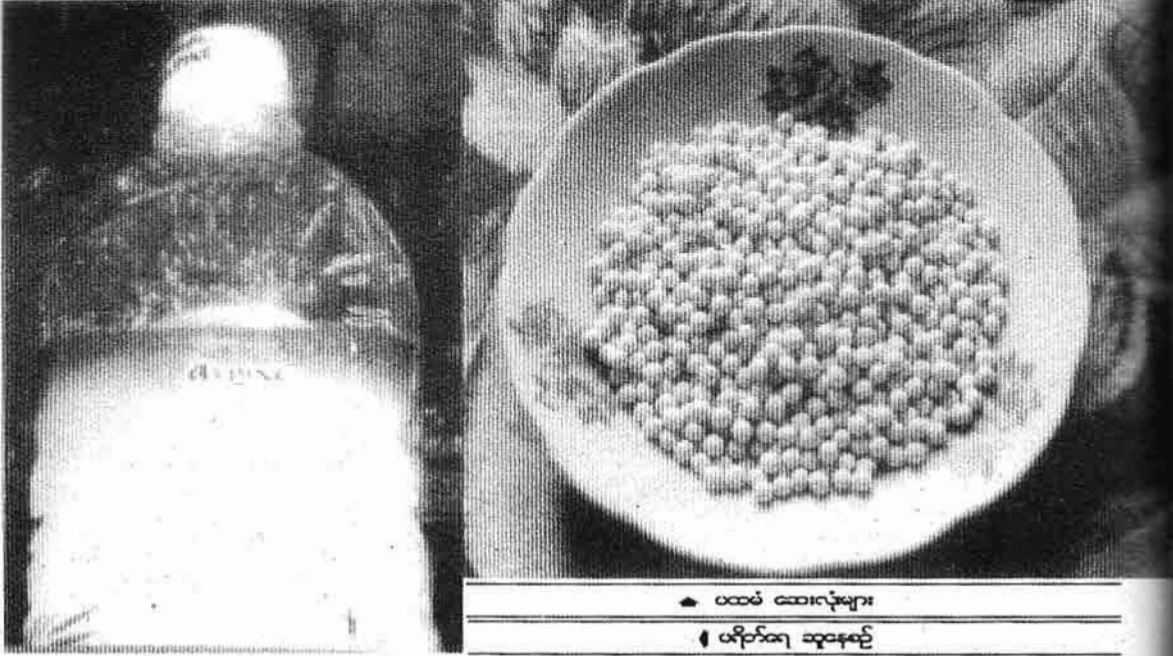
ရှင်သာမဏေ လေးဝါခန့်အထိ ရေတာရှည်မြို့ ကွင်းကျောင်းဆရာတော်ထံမှ ပရိယတ်စာပေများ သင်ယူကာ ကျမ်းကြီး ပေါက်မြောက်အောင်

မြင်ခဲ့သည်။ သဒ္ဒါကို ကောင်းစွာ ကျွမ်းကျင်ပိုင်နိုင်သည်။ (၁၇)နှစ် အရွယ်ခန့်၌ ကန်တော်ဦးလက္ခဏ ကျောင်းတွင် လောကဓာတ်ပညာ သတ္တမတန်းကို ဖြေဆိုအောင်မြင်ကာ အသက်(၁၈)နှစ်အရွယ်တွင် ကျန်းမာရေးကြောင့် လူထွက်ခဲ့ရသည်။

လူ့ဘောင်တွင်နေစဉ် တို့ဗမာ အစည်းအရုံးဝင် သခင်တစ်ဦးအဖြစ် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး၊ ပြည်သူ့လွတ်မြောက်ရေး တိုက်ပွဲများတွင် ရွပ်ရွပ်ချွံချွံ ပါဝင်ခဲ့သည်။ ဒေသတွင်း စည်းရုံးရေး အလွန်ကောင်း၍ ကညွတ်ကွင်း၊ တောင်ငူ၊ အုတ်တွင်း၊ ရေတာရှည်မြို့များတွင် နာမည်ကောင်းသတင်း ကျော်ကြားခဲ့သည်။

သခင်သန်းဖေသည် ဒေါ်အေးခင်နှင့် အိမ်ထောင်ကျ၍ ယာလုပ်ခြင်း၊ မျောတုံးရောင်းဝယ်ခြင်းတို့ဖြင့် အသက်မွေးခဲ့သည်။ ဒိုးအင်းကျေးရွာ၊ ပဒဲကျေးရွာများတွင် စေတနာကျောင်းဆရာအဖြစ် ပညာဒါန ပြုခဲ့သည်။

ပထမ ဆေးလုံးများ
 ။ ယိုက်ကျ ဆုနေရင်

၁၃၂၀ ပြည့်နှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လ ဆုတ်(၈)ရက်နေ့[သက်တော်(၅၀)အရ] တွင် ဇနီးသည်အား ခွင့်ပန်ကာ စည်ပင်တောရကြီးကျောင်း ဆရာတော် အရှင်ကုသလအား ဥပဇ္ဈာယ်ပြုလျက် ကျွန်းကုန်းကျောင်း ခဏ္ဍာသိမ်တွင် မြင့်မြတ်သော ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ ဘွဲ့မည် **ဦးသူရိယ** ဖြစ်၏။

ရဟန်းအဖြစ် (၅)ဝါရသည်အထိ ကျွန်းကုန်းရွာ အနန်းပင်တောရကျောင်း၊ ရေတာရှည်မြို့နယ် “နဂျ” တောရကျောင်းတို့၌ ဝိပဿနာတရားများ အားထုတ်ခဲ့သည်။

(၆)ဝါအရတွင် **သောင်ကုန်းဆရာတော် အရှင်ဇောတိက**ထံမှ နည်းနာခံယူကျင့်ကြံခဲ့သည်။ (၁၁)ဝါအရတွင် ကျွန်းတောကုန်း ရွာဦးကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်သကဲ့သို့ အင်္ဂါရတ်ပညာကိုလည်း လိုက်စားတော်မူသည်။

သိက္ခာတော်(၁၄)ဝါအရ ၁၃၃၄ ခုနှစ်

၂၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တွင် ဇီးဖြူပင်ရွာနေ ဦးသိမ်းမောင်၊ ဒေါ်မြရင်တို့ လျှောက်ထားတောင်းပန်သဖြင့် ဇီးဖြူပင် သာသနာ့ရိပ်သာကျောင်းသို့ ကြွရောက်သီတင်းသုံးတော်မူသည်။

ကရင်ပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း သထုံခရိုင်၊ တောင်ငူခရိုင် စသည်တို့၌ သမထ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းတရားများ ပြန့်ပွားစေရန် ကြိုးပမ်းတော်မူခဲ့၍ ဇီးဖြူပင် သာသနာ့ရိပ်သာတွင် အချိန်ပြည့်ယောဂီ (၆၀)ဦး၊ အချိန်ပိုင်း ယောဂီ (၁၅၀)ဦးခန့် ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဆရာတော်အဖြစ် နည်းလမ်းပြသပေးခဲ့သည်။

ခရစ်နှစ် ၂၀၀၂ ခုနှစ်တွင် အဂ္ဂမဟာ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ(ကမ္မဋ္ဌာန်း နည်းပြ ပထမအဆင့်) ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကို အလှူခံ ရရှိခဲ့သည်။

ဆရာတော်သည် အနောက်တိုင်းဆေးဝါး၊ ခေတ်ပေါ်စားဖွယ်များကို မလိုလား။ နှစ်သက်တော်မမူချေ။ အရွယ်နှင့်မမျှအောင် ကျန်းမာသွက်

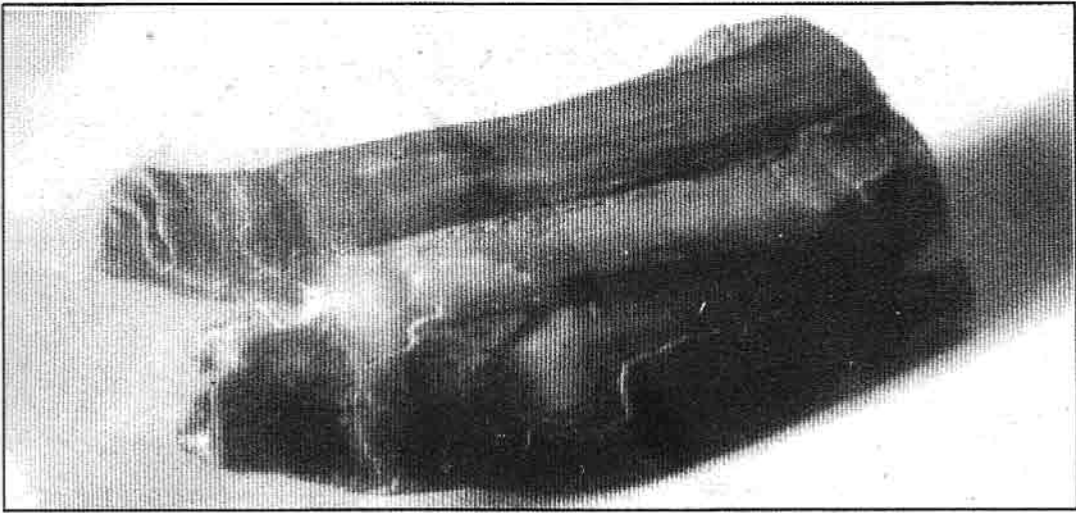
လက်၍ အသံဩဇာနှင့် ပြည့်စုံသည်။ သတိကောင်းမွန်သည်။ သက်တော် (၈၆)နှစ်ပြည့်မွေးနေ့ (၁၃၅၆ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆုတ် (၈)ရက်) မှ စတင်ကာ ဇိဝိတဒါန ငါးလွှတ်ပွဲ။ ပဌာန်းဒေသနာ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပွဲများ နှစ်စဉ်ကျင်းပခဲ့သည်။

သက်သတ်လွတ် ဘုဉ်းပေး၍ ဝတ္ထုငွေ ကိုင်ဆောင်ခြင်းမရှိ။ တိရစ္ဆာန်ဆွဲသောလှည်းများ စီးနင်းခြင်း၊ ဖိနပ်စီးခြင်းမပြုပါ။

လောကီပညာရပ်ကို လိုက်စားခဲ့သော်လည်း တပည့်သာဝကများကို သတိပဋ္ဌာန်တရားသာ အားထုတ်ကြရန် တိုက်တွန်းလမ်းပြတော်မူသည်။ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ မေးမြန်းလိုပါက အိပ်နေသည်ဖြစ်စေ နိုး၍ မေးပါဟု မိန့်တော်မူလေ့ရှိသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ရဟန်းဘဝဖြင့် (၅၄)ဝါတိုင်အောင် ပဋိပတ္တိသာသနာ ပျံ့ပွားစေရန် ကြိုးပမ်း

► ဇီဝင်္ဂမှ ဖျဉ်းတော်စွယ်တော်

ဆောင်ရွက်တော်မူပြီးနောက် သက်တော် (၁၀၄)နှစ်အရွယ် ခရစ်နှစ် ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၂၇) ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့ ညနေ (၆) နာရီ (၁၀)မိနစ်တွင် ဘဝနတ်ထံ ယုံလွန်တော်မူခဲ့သည်။

ပထမိဒေသ

ဆရာတော်ကြီး ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်းကို မှတ်တမ်းပြုပြီးနောက် ဆရာတော်ကြီးရှိစဉ်က စွန့်လှူလေ့ရှိသော ဆေး

လုံးကလေးများအကြောင်း မေးလျှောက်ကြည့်ရာ လက်ရှိဆရာတော်က ရှင်းပြတော်မူသည်။

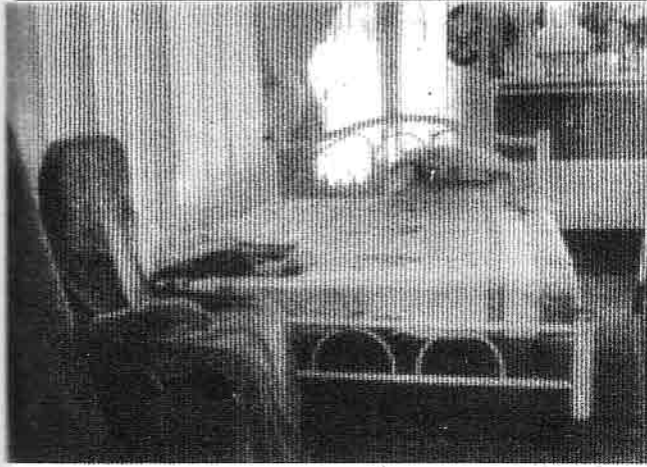
‘ဆရာတော်ကြီး လူ့ဘဝတုန်းက လောကီပညာ သင်ပေးခဲ့သူက တို့တူဦးပါ။ အဲဒီဆရာက ၁၃၅၀ ပြည့်နှစ်လောက်မှာ ပြန်ရောက်လာပြီး ဆရာတော်ကို ခေါ်သွားတယ်။ အောက်စကတော်ရာ အောက်ဘက် တောင်ကြားလေးအတိုင်း ဝင်သွားပြီး နဂါးဘုရား

ရောက်တော့ ပထမဆုံးတောင့်ပေးပြီး သတ္တဝါတွေကို ကယ်တမ်းပေးလို့မှာသွားတယ်။ ပထမတစ်ပဲ ပြေဖျတ်လှည်းတဲ့ ပြေဖျတ်မှုန်ရယ် နဲ့သာမှုန်ရယ်ကို ပထမဆုံး နည်းနည်းကျော်ပြီး သမအောင်ပွေ အလုံးကလေးတွေ လုပ်ထားတာပါ’

‘အဲဒီ ပထမဆုံးတောင့်က အခု ရှိသေးသလား အရှင်ဘုရား’

စောဇီကုလားထိုင်

► ကိုဦးစောရဲရာ နတ်

ဆရာတော်ကြီးကျောင်းဆောင်

ဆရာတော်ကြီးကျောင်းဆောင်

ဆရာတော်ကြီးက အိတ်ကလေး ထဲထည့်ပြီး ကိုယ်နဲ့မကွာ သိမ်းထား လေ့ရှိတယ်။ မမာမကျန်းဖြစ်လို့ ဆေးရုံ တက်တော့ အိတ်ကလေးလဲ ပါသွား တယ်။ ပျံလွန်တော်မူပြီးနောက် ဘယ်သူရလိုက်တယ်ဆိုတာ ဘုန်းကြီး မသိလိုက်ပါဘူး။ ဆေးလုံးတွေကတော့ ရှိပါသေးတယ်။

ခန်းနေဦးပွင်း ဦးကေသရက သိမ်း ဆည်းထားသော ဆေးလုံးများကို ယူပြ ပေးသဖြင့် မှတ်တမ်းပြုနိုင်ခဲ့သည်။ အမဲ၊ ကွဲ၊ နွား အသားစားခြင်း ရှောင် ကြဉ်ရသည်။ အရက်သေစာ ရှောင် ကြဉ်ရသည်။ အမျိုးသမီးဖြစ်က ထဘီ ကို ဦးခေါင်းမှစွပ်၍ မဝတ်ရ။ ထဘီဖြင့် မျက်နှာ မသုတ်ရပါ။

အထက်ပါတို့ကို ရှောင်ကြဉ်၍ ဆေး တစ်လုံးစား။ တစ်လုံးကို ဆောင်ထား ပါက အနာဆိုးများ နှိပ်စက်ခြင်းမှ ကင်းဝေးစေသည်။ ဘေးအန္တရာယ် ကင်းသည်။ အနှောင့်ပယောဂများ

၃၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မနှောင့်ယှက်နိုင်ဟု သိမှတ် ရသည်။

ဆရာတော်ထံမှ ဆေးလုံး အလှူခံရသူတို့သည် ထူးခြားမှုများ ကြုံတွေ့ရသည်။ လွန်ခဲ့သည့် နှစ် (၂၀)ခန့်က ရထားဝင်းနေ ဦးစိုးရီသည် ဆေးလုံးများကို ဘုရားစင်ထက် တင် ထားရာ ဘိန်းစေ့များအရွယ် အစိတ် စိတ်ကွဲကာ ဓာတ်တော်များပမာ ဖြစ်သွားသောကြောင့် ဆရာတော် ကြီးက တချို့တစ်ဝက်ကို ပြန်၍အလှူခံ ယူခဲ့သည်ဆို၏။

မဟင်္ဂလာမှ ဦးအုန်းမြင့်ထံတွင်ကား ဇီး(ဆီး)သီး အရွယ်ခန့် ကြီးလာကာ စီးပွားဥစ္စာလည်း တိုးတက်ဖြစ်ထွန်း သဖြင့် ကျောင်းတွင်သုံးရန် မီးစက် တစ်လုံး လှူဒါန်းခဲ့သည်ဟု သိရ သည်။

ထူးခြားသော မြွေနေ့တစ်နေ့

ဆရာတော်ကြီးသည် သက်တော် (၈၆)နှစ်မြောက် မွေးနေ့မှ စတင်ကာ နှစ်စဉ် ဇီဝိတဒါန ငါးလွတ်ပွဲ ကျင်းပခဲ့ ရာ ငါးဒိုင်မှ ငါးအရှင် ပိဿာ တစ်ရာ

ကျော် ဝယ်ယူပေးရသည်ဟု သိရ သည်။ သက်တော် (၁၀၁)နှစ်မြောက် မွေးနေ့ ငါးလွတ်ပွဲတွင်မူ ကျန်းမာရေး အနည်းငယ် ယိုယွင်းသဖြင့် ဆရာ တော်က ကျောင်းတွင် နေရစ်ကာ တပည့်ဒါယကာများက ရွှေလောင်း အရပ်သို့သွားကာ ကိုယ်စား ငါးလွတ် ပေးခဲ့ကြသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် ရွှေလောင်းမှ ဒါယကာများက သူတို့ဒေသ ကောင်းကင်ယံတွင် ဇီးဖြူပင်ဆရာ တော်ကြီးကို ဖူးတွေ့ရကြောင်း ပြောဆို ကြသည်။ ဆရာတော်က မည်သို့မျှ မိန့်တော်မမူ မှတ်ချက်မပေးချေ။ ထိုကဲ့ သို့ပင်...

မကြာမတင် ရက်များ၌ မြန်မာ တစ်မတော် လေတပ်မှ လေယာဉ်မှူး များ ဇီးဖြူပင်ကျောင်းသို့ လာရောက် ဖူးမြော်ကာ ဇီးဖြူပင်ရွာထက် ကောင်းကင်ပြင်၌ ဆရာတော်ကို ဖူး တွေ့ရကြောင်း လျှောက်ထားကြ သည်။ ဆရာတော်က နှုတ်ဆိတ်နေရာ ပြန်လည်မိန့်ကြားခြင်းမရှိဟု သိရလေ သည်။

ဆရာတော်ထံမှ

ဓာတ်ပြာ

တစ်နေ့တွင် ဇီးဖြူပင် ဆရာတော်ကြီးထံသို့ သီတင်းသုံးဖော်ဖြစ်သူ ရဟန်းတစ်ပါး ရောက်လာသည်။

'အရှင်ဘုရားဆီမှာ ဓာတ်ပြာ ရှိတယ်လို့ ကြားရတယ်'

'ရှိပါတယ်'

'အရှင်လား အသေလား'

'အရှင်ပါ'

'တပည့်တော်ကို ပြလိုရမလား'

'ရပါတယ်ဘုရား'

သီတင်းသုံးဖော် ရဟန်းက ဓာတ်ပြာ အနည်းငယ်ကို သွားကြားထိုးတံ အဖျားဖြင့် တို့ယူလိုက်သည်။ ထို့နောက် ငှက်ပျောသီးမှည့် တစ်လုံးယူ

ကာ အညှာဘက်၌ နေရာအနံ့ ထိုးစိုက်သည်။ ပြီးသော် မိုင်းကိုင် စက္ကူဖြင့် ထုပ်ပိုးယူဆောင်လျက်...

'နောက်သုံးရက်ကြာရင် လာခဲ့ပါ မယ်ဘုရား'

ဟု လျှောက်သွားသည်။

သုံးရက်မြောက်နေ့တွင် ပြန်လာ ကာ မိုင်းကိုင်စက္ကူကို ဖွင့်ပြသောအခါ ငှက်ပျောသီးမှည့်မှာ ပြန်လည်၍ စိမ်းမာနေသည်ကို တွေ့ရသည် ဆို လေသည်။

ဇီးဖြူပင်ဆရာတော်က ဆရာ ဦးကျော်မြင့်ကို မိန့်ကြားခဲ့ခြင်းဖြစ် ကြောင်း သိရသည်။

'ကျွန်တော်ကို အဲဒီ တတ်ပြာစွန့်ချင်လို့ လာမယ်ဘူး ဒီအကြောင်းတွေ ပြောပြပါ တယ် လိုချင်ပေမယ့် တောင်းလဲ မတောင်းစုံ ဆရာတော်ကလဲ ဘာမှ ထပ်မပြောတာနဲ့ မရလိုက်ပါဘူး'

• လက်ရှိ ဆာဒီယံဇီးဖြူပင်ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတ

ဟု ဦးကျော်မြင့်က မှတ်ချက်ချ သည်။

ဇီးဖြူပင်ဆရာတော်ကြီးနှင့် ဓာတ် ပြာများအကြောင်းကို ဦးအောင်မြင့် ထွန်းက ပထမဇီးဖြူပင်ဆရာတော် ကြီး သာသနာပြု သမိုင်းမှတ်တမ်း စာမျက်နှာ (၄၅)တွင် ဤသို့ ရေးသား ထားသည်။

'ဇီးဖြူပင် ဆရာတော်ကြီးသည် အသက်အရွယ်အားဖြင့် ကြီးရင့်နေပြီ ဖြစ်သော်လည်း အာယုဇနရွှေပြာ ဆေးဝါးဓာတ်စာများကို အစဉ်မှီဝဲသုံး ဆောင်သောကြောင့် အရွယ်နှင့်မမျှ အောင် ကျန်းမာသွက်လက်သည်။ ပေါ့ပါးလန်းဆန်းနေသည်။ သတိ ကောင်းနေသည်။ အသံဩဇာနှင့် ပြည့်စုံနေသည်။

ထို့အပြင်လည်း ယင်းမှတ်တမ်း စာမျက်နှာ(၃၉)တွင်...

'ဆရာတော် လောင်းလျာသည် သက်တော် (၆၀)နှစ်၊ ပါတော် (၁၁)ပါပြောက်မှ သက်တော် (၆၃)နှစ်၊ ပါတော် (၁၃)ပါအထိ (ခရစ်နှစ် ၁၉၆၃ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၀ ခုနှစ်အထိ) ကျွန်းတောကျွန်းရွာ ဦးကျောင်းတွင် သီတင်းသုံး၍ ရဟန်းတရားများ အားထုတ်တော် မူခဲ့သည်။ ထိုအချိန်က တစ်ခါတစ်ရံ အင်္ဂါရတ် ဖိုထိုးတော်မူခဲ့သည်' ဟု ဖော်ပြထားလေသည်။

ကြည်ညိုရသမျှ

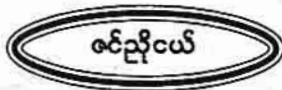
ဆရာတော် သီတင်းသုံး ခဲ့သော ကျောင်းဆောင်တွင်း ဝင်ရောက်ကြည်ညိုရာ တောင် ဘက်တွင် ဘုရားစင်၊ လက်ဝဲ ဘက်နံရံတွင် အိပ်ရာခုတင်နှင့် စတီးကုလားထိုင် တစ်လုံးတို့ကို တွေ့ရသည်။ အပြင်ဘက်မူလကျောင်း ဆောင်တွင် ပီကင်းမြို့တွင် စံပယ်တော် မူသော ဗုဒ္ဓမြတ်စွယ်တော်ဓာတ်ပုံကြီး ချိတ်ဆွဲပူဇော်ထားသည်။ ဓာတ်ပုံ အောက်ခြေ၌...

"ဗုဒ္ဓမြတ်စွယ်တော်(ပီကင်းမြို့၊ ပီးတချ လင်းကွမ်းကျောင်းတိုက်)"

ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသော တရုတ်စာ ကမ္ပည်း ရေးထိုးထားသည်။

ပင်မကျောင်းဆောင်၏ အရှေ့ဘက် တွင်ကား ကြီးမားကျယ်ဝန်းလှသော အုတ်တိုက် မွှောရုံကြီးတစ်ဆောင် တွေ့ရသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဝင်ညိုငယ်

နဂါဇာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၃၁

သားမင်း ချောင်းဆိုးပျောက် သလိပ်ပျော်ပူရိန်းငုံဆေးပြား

အမှတ်တံဆိပ်

၀.၂၀၀ Y ၀၀၉၅၈၀ လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈/တဆထလ (၁၆၂)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်

တဆထက (စာနယ်ဇင်း) ၁၆၉/၀၂၀၀၀

လေထန်ကုန်းတွင် ရေးဖော်စာရေး ဆရာများ ဆုံကြသည်။ ကိုဇော်ရဲနိုင်၊ ကိုအောင်မြတ်ဦး၊ ကိုနေမျိုးသီဟတို့ကို တစ်ပိုင်းတည်းတွင် တွေ့ရသည်။ ဆရာဇော်ရဲနိုင်က “လာထိုင် ကိုယဉ်တင့်... အဟွပ်...အဟွပ်...အဟွပ်”

“ချောင်းဆိုးလှူချည်လား...ကိုဇော်ရဲနိုင်”
“ဟုတ်တယ်ဗျာ... ဆေးလိပ်မသောက်၊ ကွမ်းမစားဘဲနဲ့ ဘာကြောင့်များ ဒီလောက်ချောင်းဆိုးမှန်းမသိဘူး”

“ရာသီဥတု အကူးအပြောင်းမှာ ဖြစ်တတ်တဲ့ အာဂန္တုကရောဂါပဲ”

“ကိုယဉ်တင့်က တိုင်းရင်းဆေးသုတေသီဖို့ ကျွန်တော်တို့ထက် ရောဂါအကြောင်း ပိုနားလည်မှာပါ ရှင်းပြစမ်းပါဦး”

“ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ ဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါး ညီညွတ်မျှတအောင် နေထိုင်နိုင်ရင် ကျန်းမာနေတာပါပဲ... ဒါပေမဲ့ အာဟာရသမုဋ္ဌာန်နဲ့ ဥတုသမုဋ္ဌာန် လွန်ယုတ်လွှဲမှာ ပြုဖန်များရင် အာဂန္တုက ချောင်းဆိုးရင်ကျပ်ရောဂါ စလာတာပဲ... ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်ရတာ ရေချိုးစေတာမျိုး ရာသီနဲ့ မတည့်တဲ့အစားအစာကို စားတာကစပြီး ချောင်းဆိုးရင်ကျပ်စလာတာပါ”

ဆရာနေမျိုးသီဟက ဆက်ပြောသည်။ “ကျွန်တော်တို့လို ကွမ်းစားတဲ့သူတွေ၊ ဆေးလိပ်သောက်တဲ့သူတွေအတွက် ချောင်းဆိုး ရင်ကျပ်ရောဂါ မကင်းဘူးဗျာ... ဒါကြောင့် ဘယ်ဆေးကို ဆောင်ပြီး သုံးစွဲရမယ်ဆိုတာ ပြောပြပေးပါဦး”

“ရာသီမရွေးလဲ စားသုံးနိုင်ပြီး ရာသီအကူးအပြောင်းတွေမှာ ဖြစ်တတ်တဲ့ ချောင်းဆိုးရင်ကျပ် သလိပ်ကပ်ရောဂါကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ဆေးတစ်မျိုးရှိတယ်ဗျာ... ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ သမားတော် ဦးကိုကိုကြီးက ရောဂါရှင်များကို လက်တွေ့ကုသပေးခဲ့ပြီး အစွမ်းထက်ထိရောက်မှုကို သိရှိပြီး ဈေးကွက်ထဲမှာ ပြန်ချီနေတဲ့ သားမင်း အမှတ်တံဆိပ် သလိပ်ပျော်ပူရိန်းငုံဆေးပြားရှိတယ်။ ကလေး၊ လူကြီးအရွယ်မရွေး သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျာ”

“အဲဒီ သားမင်းအမှတ်တံဆိပ် သလိပ်ပျော်ပူရိန်းငုံဆေးပြားရဲ့ ဆေးအညွှန်းကိုလဲ ပြောပြပေးဦးမှပေါ့”

“ဆရာတို့အားလုံး သုံးစွဲချင်ရင် သုံးစွဲရအောင် ဆေးအညွှန်း

သလိပ်ပျော်၊ ရင်ချောင်၊ အစာကြော်ဆီ၊ ဝမ်း၊ သွေးလေညီညွတ်အောင်

သားမင်း (အမှတ်တံဆိပ်)
ချောင်းဆိုးပျောက် သလိပ်ပျော် ပူရိန်းငုံဆေးပြားကိုဆောင်

ပြောပြပေးပါမယ်။ ဆေးအညွှန်း မပြောမီ ကျွန်တော် လက်ဆောင်ရ တဲ့ဆေးဘူးထဲက သားမင်း သလိပ်ပျော် ပူရိန်းငုံဆေးပြား (၄)ပြား ဆရာကိုဇော်ရဲနိုင် ရေခွေးနဲ့ အရင်သောက်လိုက်ဦး... ကဲ ပြောတော့မယ် နားထောင်... သားမင်း အမှတ်တံဆိပ် သလိပ်ပျော်ပူရိန်းငုံ ဆေးပြားဟာ ရာသီဥတု အကူးအပြောင်းကြောင့် အအေးမိခြင်း၊ နှာစေး ချောင်းဆိုးခြင်း၊ အပူပူခြင်း၊ အပူချောင်းဆိုးခြင်း၊ ရင်ကျပ်၊ သလိပ်ကပ်၊ ခွဲကျပ်ခြင်း၊ သလိပ်ပုပ်ထခြင်း၊ လည်ချောင်းစပ်ယား၍ ချောင်းဆိုးခြင်း၊ ကျောရင်အောင့်၍ အသက်ရှူ

ကျပ်ခြင်းများကို ကွမ်းရွက်စိမ်းရည် (သို့) ရေခွေးနဲ့ သောက်ရင် သက်သာပျောက်ကင်းစေတယ်ဗျာ”

“ကောင်းတယ်ဗျာ... ဆက်ပြောပါဦး”

“အစာမကြေ၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်ဖြစ်ခြင်း၊ လေထိုး၊ လေအောင့်၊ လေနာရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေပွခြင်း၊ လေချုပ်၍ မအီမသာဖြစ်ခြင်းများ ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေချုပ်ခြင်းများကို မှန်ကန်ညီညွတ်စေတဲ့ဆေး ဖြစ်တယ်ဗျာ... ခံတွင်းအနံ့မကောင်းသူများနဲ့ မူးဝေ၊ ပျို့အန်ခြင်းများအတွက် ငုံပေးပါက ခံတွင်းလဲရှင်း၊ မူးဝေခြင်းလဲ ကင်းလျက် ခွဲသလိပ်ပျော်စေပါတယ်။ ကလေး၊ လူကြီး နေ့စဉ် သုံးစွဲရင် အစာကြေရင်ချောင်ပြီး အစားအစာ စားချင်စိတ် ဖြစ်ပေါ်စေတယ်တဲ့ဗျာ”

ဆေးညွှန်းများ တရစပ်ပြောပြီး လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း စကားဆက်ပြတ်သွားချိန်တွင် ဆရာဇော်ရဲနိုင်က “ဆရာကိုယဉ်တင့် တိုက်လိုက်တဲ့ သားမင်းအမှတ်တံဆိပ်သလိပ်ပျော်ငုံဆေးပြားရဲ့ အစွမ်းတော့ပြုပြီဗျာ... ဆေးသောက်ပြီး နာရီပိုင်းအတွင်းမှာ ခံတွင်းလဲရှင်း၊ သလိပ်လဲပျော်ပြီး ရင်ချောင်သွားတယ်... သားမင်းအမှတ်တံဆိပ် သလိပ်ပျော် ပူရိန်းငုံဆေးပြားရဲ့ အစွမ်းကို လုံးဝယုံကြည် လိုက်ပြီ... ကျွန်တော်လဲ သုံးစွဲမယ့် အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်း ဂုဏ်သတင်းကို တစ်အိမ်တက်တစ်အိမ်ဆင်း သတင်းပေးရမယ်ဗျာ...”

ပစ်ရင်း-သားမင်းဆေးတိုက် အမှတ် (၁၀၁၃)၊ ဣန္ဒာ (၁၀)လမ်း၊ ၉/ရပ်ကွက်၊ ပြောက်ဥက္ကလာပပြန့်ပွား၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ၁၆၀-၇၀၇၃၆၄ နံပါတ် ၉၇၉၇၉၇၃

၃၂ နက္ခတ္တရာဇ်မြို့မဂုဏ်း

www.burmeseclassic.com

ဘောင်ရွှေမြတ် (စစ်ကိုင်းတောင်)

ပတ္တမြားစေတီတော် စနေထောင့်မှ အောင်မြင်ရေးရာ

ပတ္တမြားစေတီ

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ [၃-ကြိမ်ရွတ်ဆိုပါ။]

သီရိဓမ္မာ အသောကေန၊
ယဟာရာဇေန နိဗ္ဗိတံ၊
ပဗ္ဗတရေ မဏိထူပံ၊
ဝန္ဓေတံ သီရိဿဟံ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- သီရိဓမ္မာ = သီရိဝိမ္မမာ
- နိဗ္ဗိတံ = နိဝိမိတံ
- ပဗ္ဗတရေ = ပဝိဗတက်ဂေ
- ဝန္ဓေတံ = ဝန်ဒေဒံ

မြန်မာပြန်

သီရိဓမ္မာ အသောကေန သီရိဓမ္မာ သောက ဘွဲ့မည်ရတော်မူသော။

F.5A. June, 2013.

စစ်ကိုင်းတောင်ရွှေ သီရိဇင်္ဂလီစေတီများ

၏ အောင်မြေနှင့် ဂြိုဟ်ပုလဲဂါထာတော်များ [၄]

မဟာရာဇေန၊ တတိယ သင်္ဂါယနာ တင် ဘဝရှင် မင်းတရားကြီးသည်။
ပဗ္ဗတရေ၊ စစ်ကိုင်းဇေယျာ တောင် သေလာတွင်။
ယံမဏိထူပံ၊ အကြင်ပတ္တမြား စေတီတော်မြတ်ကို။
နိဗ္ဗိတံ၊ တည်ထားကိုးကွယ်အပ် လေပြီ။

တံ၊ ထိုပတ္တမြားစေတီတော်မြတ် ကြီးကို။
အဟံ၊ “.....”ဟု နာမ သမုတ် အကျွန်ုပ်သည်။
[မှတ်ချက်။ ။ “.....” နေရာတွင် မိမိအမည် ထည့်ဆိုရန်]
သိရသာ၊ ဦးခေါင်းရတနာ မြတ် အင်္ဂါဖြင့်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၃၃

● ပတ္တမြားစေတီမှ ဝီ(၃)ဘီအယ်အောင်

လှူပူပန်ဆောင်ရွက်တော်မူခြင်းအား ဖွဲ့ပြင်ရမည်

ပတ္တမြားစေတီထောင်တော်မူအား အထူးစောင့်ရှောက်သော

“ပုဏ္ဏား ဘီလူးမင်းကြီး”

ဝနေ့ဝန္တာမိ၊ လွန်စွာမြတ်နိုး လက်
အုပ်မိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။

ဘုရားတည်နှစ်

သက္ကရာဇ် ၆၆၂ ခုနှစ်။

ဘုရားဒါယကာ

ပဒူးကြီး သယ်ရာဇာ၊ အရှင်သီရိ
မဟာထေရ်။

တည်နေရာ

ပတ္တမြားတောင်ကုန်း၊ စစ်ကိုင်း
တောင်။

ဥေဏာရက်

နှစ်စဉ် တော်သလင်းလပြည့်နေ့။

အောင်မြင်နေရာ

စနေထောင့်။

အစောင့်အရှောက်

ပုဏ္ဏား ဘီလူးမင်း။

ထူးခြားချက်

ရှေးခေတ် နှစ်ပေါင်းများစွာမှ စတင်
၍ ယနေ့ထက်တိုင်အောင် ထွက်ရပ်
ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်၊ လူပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ဝိဇ္ဇာသိရိ
များနှင့် လူသူတော်များ တရားဆွေး

မွေးရာတရားထိုင်ရာဌာနဟု
အဆိုရှိကြောင်း မှတ်တမ်းများ
ရှိနေလေ၏။

စစ်ကိုင်းမြို့နယ် ဖြစ်စဉ်မှတ်တမ်း
တွင် သတိုးမင်းဖျားလက်ထက်၌ ဆေး
ဝါးအတတ် လုပ်ရတ်အပြီးတိုင်သော
ဘုန်းတော်ကြီး “အရှင်စိတ္တကျော်”
သီတင်းသုံးခဲ့လေ၏။

“မင်းကြီးစွာစော်ကဲ” လက်ထက်
တွင်လည်း ထူးခြားဆန်းပြားသော
တန်ခိုးကုဒ္ဒိပါဒ်နှင့် ပြည့်စုံသော ဆေး
ဝိဇ္ဇာကြီး နေဖူးလေ၏။

ညောင်ရမ်းမင်းတရား လက်ထက်
တွင် ဗားမဲ့၊ ဗားတမော့၊ ဗားမောက်၊
ဗားမြိုက် စသော ဗားလေးပါးဆရာ
တော်ကြီးများနှင့် မွန်ခင်ကြီး စသည့်
ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ ဤပတ္တမြားစေတီ
တောင်၌ ဆေးဝါးနှင့်အဂ္ဂိရတ်ကိစ္စ
အပြီးတိုင် ပြီးမြောက်ခဲ့ဖူးလေ၏။

၆၆၂ ခုနှစ်၌ ပြန်လည်တည်ထား
သော ပဒူးကြီးသယ်ရာဇာကိုယ်တိုင်
ဓာတ်ကိစ္စ ပြီးမြောက်ခဲ့ကြောင်း မှတ်

တမ်းများ ရှိခဲ့လေ၏။
ယနေ့တိုင် ပေါက်မြောက်သော
“ပေါက်ဂူ”ကို မြင်တွေ့နိုင်လေ၏။
ပတ္တမြားစေတီနှင့် ပတ္တမြားတောင်
သည်ကား ဆေးပညာရှင်များအတွက်
ဘူမိနက်သန် နေရာတော်အမှန်ဖြစ်လေ
တော့သည်။

ထူပါရုံစတီ

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟ
တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ [၃-ကြိမ်ရွတ်
ဆိုပါ။]

နရပတိ ပါကဋေ၊
အင်းဝရာဇေ ကာရိတံ၊
ထူပါရာဟု စေတီယံ၊
ဝနေ ယန္တံ သုခိယံ။

ဒက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
ပါကဋေ = ပါကတေန
ဝနေယန္တံ = ဝန်ဒေယန်တံ
မြန်မာပြန်
နရပတိ ပါကဋေ၊ နရပတိဟု

ပတ္တမြားစေတီတော်အား တနင်္ဂနွေထောင့်မှ ဖူးမြင်ရစဉ်
ပတ္တမြားစေတီ၏ ငြောက်ဘက်ဆောက်အာတွင်းမှ ဖုဋ္ဌိလင်္ကာများ
ထိန်းခြောက်ရာ ထိန်းပုဂ္ဂိုလ်

ထင်ရှားကျော်ကြားတော်မူသော။
အင်းဝရာဇဇန၊ အင်းဝပြည်ရှင်
မင်းဘုရင်သည်။
သုခါဝဟံ၊ နတ်လူနိဗ္ဗာန် သုံးတန်
သောချမ်းသာကို ဆောင်နိုင်သော။
ယံ ထူပါရာမဂ္ဂ စေတီယံ၊ အကြင်
ထူပါရုံ အမည်ရှိသော စေတီတော်မြတ်
ကြီးကို။
ကာရိတံ၊ လူရှင်အများ ကုသိုလ်
ပွားအောင် တည်ထားသမူ ကိုးကွယ်
ခြင်းပြုခဲ့လေပြီ။
တံ၊ ထိုထူပါရုံ စေတီတော်မြတ်ကြီး
ကို။
အဟံ၊ “.....”ဟု နာမ သမုတ်
အကျွန်ုပ်သည်။
[မှတ်ချက်။ ။ ‘.....’ နေရာတွင်
မိမိအမည် ထည့်ဆိုရန်]
ဝဇ္ဇေဝန္တာမိ၊ လွန်စွာမြတ်နိုး လက်
အုပ်မိုး၍ ရိုရိုးပါ၏ဘုရား။
ဘုရားတည်နှစ်
သက္ကရာဇ် ၈၀၆ ခုနှစ်။

ဘုရားဒါယကာ
အင်းဝဘုရင် နရပတိ၊
ယခု ဒါယကာ ဒီပါအေးမြဆရာတော်
ကြီး အရှင်နန္ဒာသီရိ မဟာထေရ်။
တည်နေရာ
ဧရာဝတီမြစ်အနီး၊ ထူပါရုံလမ်း၊
စစ်ကိုင်းမြို့။
ဥပဇာတ်ရက်
နှစ်စဉ် တော်သလင်းလပြည့်ကျော်
(၈)ရက်။
အောင်မြင်နေရာ
စေတီတော်ကြီး၏ တနင်္ဂနွေထောင့်
ဂြိုဟ်တိုင်အနီး။
အစောင့်အရှောက်
ဗောဓိပင် ဘိုးဘိုးကြီး။
ထူးခြားချက်
ထူပါရုံစေတီတော်ကြီးအား သားပန်
ကုန်းမြေကို စည်မျက်နှာကဲ့သို့ ညီညာ
အောင်ပြုပြင်၍ တည်ထားခဲ့သော
နေရာမြတ် ဖြစ်လေ၏။
စေတီတော်ကြီး ထီးတင်သောအခါ
အင်းဝနေပြည်တော်မှ စစ်ကိုင်းဘက်

ကမ်းသို့ စစ်အင်္ဂါ(၄)ပါးနှင့်တကွ
များစွာသော ရဟန်းရှင်လူများ၊ မိဖုရား
နှင့်သားတော်သမီးတော်များ၊ ဆွေတော်
မျိုးတော်များ၊ မူးမတ်အပေါင်း ခြံရံ
လျက် အဓိယာ သံဃာတော်တို့အား
အတိုင်းမသိနိုင်သော အလှူကြီး လှူ
နိုင်ရန် ဧရာဝတီမြစ်ကူးတံတားကြီး
တည်ဆောက်ခဲ့လေ၏။
သိန်းယိုကျွန်း၊ ပြည်၊ ဟံသာဝတီ၊
ယိုးဒယား၊ ပဲခူး၊ လင်းဇင်း၊ တနင်္သာရီ၊
မျက်နှာမည်း တရုတ်၊ မိုင်းစည်စော်
ဘွား၊ ဝန်းခင်စော်ဘွားတို့ အလုံးအရင်း
နှင့်ရောက်ရှိလာကြသဖြင့် မင်းအဆက်
ဆက်တို့ မခံယူဘူးသော မင်းပွဲသဘင်
ကို ခံတော်မူသော **ရာဇအောင်မြေ**
ဖြစ်လေ၏။
နရပတိမင်းကြီး တည်ဆောက်ခဲ့
သော ရှေးဟောင်းတံတားကြီး မရှိ
တော့သော်လည်း၊ အင်းဝတံတားကြီး
နှင့် ရတနာပုံတံတားသစ်ကြီး နှစ်စင်း
အားဖြင့် အလွယ်တကူ အချိန်မရွေး
လာရောက် မူးမြော်နိုင်ကြလေ၏။
ဂမ္ဘီရလမ်းသို့ ဦးတည်ချက် အမျိုး
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၅

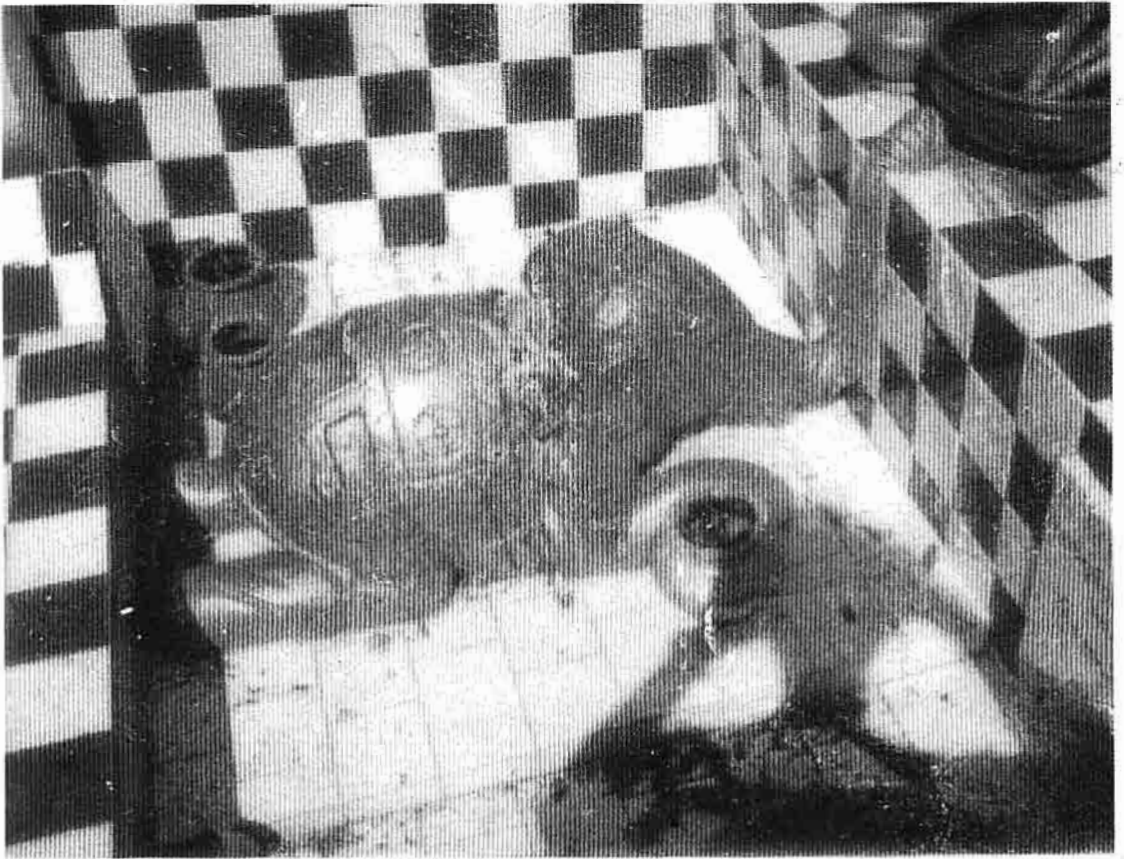
◆ ထိုင်းရား၊ စနေထောင့်မှ မြေဩဇာပုံ

◆ ထိုင်းရား၊ တနင်္ဂနွေထောင့်မှ အောင်မြင်ရေး

ရန် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

• ထုပါရုံကားရှိ

ကြာသပတေးအရပ်မှ ဆင်မင်း

• ထုပါရုံကား အစီအစဉ်နှင့် ဘိဏ္ဍခန်းကြီး

မျိုးဖြင့် လျှောက်လှမ်းနေသော သူတော်ကောင်း ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် နေရာထူး ဖြစ်လေ၏။

မှတ်ချက်

(၁၁.၁၁.၂၀၁၂)နေ့က လှုပ်ခဲ့သော ငလျင်ဒဏ်ကြောင့် ပြိုပျက်ဖွယ်ရာ အခြေအနေ ဖြစ်ပေါ်နေသောကြောင့် “သီတာဂူ ဆရာတော်ကြီး အရှင်ဉာဏိ သာရ”မှ ဦးဆောင်၍ ဗိသုကာပညာရှင် ကြီး ဦးဝင်းမောင်-တပွဲဝတီအား ပုံစံတော်ထုတ်စေ၍ တစ်ဖန် ပြန်လည် ပြုပြင်တည်ဆောက်ရန် စီစဉ်လျက်ရှိနေပါပြီ။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

အောင်ရွှေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ရောင်: ၃၇

▲ ဂေါ်ဖီထုပ် ပထမအထုတ် (၁၀)ထုပ်

ထိပ်တင်လွှာ
(နံဒီပါဒါ)

ပေါင်းစည်းခြင်းမရှိလာ

ဂေါ်ဖီထုပ်ပဒေသာ

ဆောင်းရာသီ ပီးဖိုချောင်သုံး စားဖွယ်ထဲက အသီးအနှံလို ပြောလို့ မရတဲ့ မုန်လာနှစ်မျိုးရှိပါတယ်။ အဲဒီ မုန်လာနှစ်မျိုးက ပန်းမုန်လာနဲ့ အထုပ် မုန်လာခေါ်တဲ့ မုန်လာထုပ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ပန်းမုန်လာကို ဂေါ်ဖီပန်းလို့လဲ ခေါ်ပါတယ်။ ဟိန္ဒူစကား“ဂေါ်ဘီ”နဲ့ မြန်မာစကား“ပန်း”တို့ကို ပေါင်းစပ်ပြီး အဆုပ်လိုက်၊ အဆုပ်လိုက် ပွင့်နေတဲ့ အပွင့်များကို ညှာတံတစ်ခုတည်းမှာ စုစည်းပြီး ပန်းခိုင်ပန်းပွင့်ကြီးလို ဖြစ်နေတာမို့ “ဂေါ်ဖီပန်း” ကြော်၊ ချက်၊ သုပ်၊ ပြုတ် စားရတဲ့အစာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အထုပ်မုန်လာကိုတော့ မုန်လာထုပ်၊ ဂေါ်ဖီထုပ်လို့လဲ ခေါ်ပါတယ်။ အဲဒီ ဂေါ်ဖီထုပ်ကလဲ ဟိန္ဒူစကား “ဂေါ်ဘီ” ၃၈ နက္ခတ္တရောင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

နဲ့ မြန်မာစကား “ထုပ်”ဆိုတာကို ပေါင်းစပ်ပြီး အရွက်တွေ အထပ်ထပ်ကို စုထုပ်ထားသလို ရှိတာကြောင့် “ဂေါ်ဖီထုပ်” ကြော်၊ ချက်၊ သုပ်၊ ပြုတ် စားရတဲ့ အစာပဲဖြစ်ပါတယ်။

ခုလို အဓိပ္ပာယ်အပြည့်ရှိတဲ့ “ဂေါ်ဖီပန်း”နဲ့ ဂေါ်ဖီပန်းခေါ်တဲ့ မုန်လာထုပ်ဆိုပြီး စားဖွယ်နှစ်မျိုးထဲက ထူးခြားဆန်းပြားတဲ့ “ဂေါ်ဖီထုပ်ပဒေသာ” ခေါ် “မုန်လာထုပ်ပဒေသာ”အကြောင်း ထူးခြားဆန်းပြားမို့ ရေးပြောလိုက်ရတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဂေါ်ဖီထုပ်ရဲ့ သဘောသဘာဝက ပထမဆုံးမြေပြင်မှာ ခုံတင်၊ မျိုးစေ့လေး

တွေကို ကြဲပက်ပြီး ဖြစ်လာတဲ့ ပျိုးပင်ပေါက်ကလေးတွေကို တစ်ပင်ချင်း တစ်ပင်ချင်း တစ်တောင်ကွာစီ အကွက်ချစိုက်ရတာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီ အပင်ပေါက်ကလေးတွေက တစ်ဆင့် သက်တမ်းရှည်လာတဲ့အခါ မုန်လာရွက်ကလေးတွေ တစ်ထပ်ချင်း တစ်ထပ်ချင်းပဲ ထပ်ထပ်သွားရာကနေ လုံးလုံးဝိုင်းဝိုင်း လူလုပ်ယူသလို ဘောလုံးလေးနဲ့ တူအောင်ကို ဖြစ်လာရပါတယ်။ အဲဒီလုံးလုံးကလေး ထွာဆိုင်ခန့် ဒါမှမဟုတ် ကြီးထွားနိုင်သေးမီ ထွာဆိုင်သာသာအထိ ရှိလာတဲ့အခါမှ အပင်ခြေကကပ်ပြီး ဖြတ်တောက်ယူရ

တာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနေ့ (၃-၂-၂၀၁၃)ညနေပိုင်း (၅) နာရီလောက်မှာ ဆရာဦးတင်ငွေ ရောက်လာပြီး...

‘မောင်အာယု ဒီလို မုန်လာထုပ်ကြီးပျိုး တွေပေးလား။ ထူးခြားဆန်းပြားလေးများ ရေးရင် အဆင်ပြေလားလို့ ဆရာစိုက်ပျိုး ရေး ဆရာသက်တမ်းမှာ တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူး ဘူးနော်’

လို့ ပြောပါတယ်။ ဒီစကားသံကြောင့် အိမ်မှာ လက်သမားလုပ်နေကြတဲ့ ကျွန်းဘက်မှ စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ဖူးသူများ က လာရောက် ပိုင်းဝန်းကြည့်ရှု ကြပါတယ်။ အားလုံးက မတွေ့မမြင်ဘူး ကြောင်း ဝန်ခံပြီး တစ်ဦးကတော့ အထုပ်တွေ ခေတ္တကကြည့်ပြီး (၁၈) ထုပ်ရှိကြောင်း ပြောပါတယ်။ စာရေးသူ ထပ်ပြီး ရေကြည့်တော့လဲ (၁၈) ထုပ်ပါပဲ။ သာမန် မုန်လာထုပ်ရဲ့ သဘာဝ အခြေအနေကို ရှေ့ပိုင်းမှာ ရေးပြောပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ ထူးခြားဆန်းပြားတဲ့ မုန်လာထုပ်ဆိုတာထက် ဖြစ်တည်ရှိမှု ကို မြင်ရတွေ့ရတဲ့အတိုင်း စိန်ဂျီဟ် အနက်ပြုပြီး အထပ်ထပ် အစုစု အများအပြား တိုးပွားနေတာကြောင့် “မုန်လာထုပ်ပဒေသာ”၊ “ဂေါ်ဖီထုပ် ပဒေသာ” မည်ကြောင်း ဂုဏ်ပြုပြော ပြလိုက်ပါတယ်။ အားလုံးက သဘော ကျပါတယ်။

ဆရာ ဦးတင်ငွေကတော့... အဲဒီလို ပဒေသာပင်ရဲ့ သတ္တိ သဘောအရ အဲဒီမုန်လာထုပ် အိမ်ကို ရောက်လာတဲ့နေ့က ဆရာအိမ်ကို ဆယ်လီကွန်းခေါင်းအုံးနှစ်လုံး လက်ဆောင်ပေးခဲ့သူရှိခဲ့ပြီး ခေါက်ဆွဲ ကြော်ထုပ်လဲ နှစ်ထုပ် လာရောက်ပေးခဲ့သူ ရှိပြီး ပဒေသာပင်ရဲ့ အစွမ်းသတ္တိနဲ့အညီ ပစ္စည်းပစ္စယများ စားသောက်ဖွယ်များ ရောက်လာတယ်’

လို့ ပြောပြပါတယ်။

အဲဒီလိုပြောပြီး မိနစ်အနည်းငယ် အတွင်း စာရေးသူထံသို့ ရန်ကုန်ဦးတင် ဆောင်၊ ဒေါ်မြစောတို့ဆီက ပုစွန် ခြောက်၊ ငါးပိ၊ ငရုတ်တို့ ဆီနိုင်နိုင်နဲ့ ကြော်ထားတဲ့ ဗာလချောင်ကြော်ကို ပလတ်စတစ်ဘူး အကြီးစားကြီးနဲ့ ထည့်ပြီး ပို့လိုက်တာကို ကိုမြင့်ကျော်က လာပို့ပါတယ်။

ည(၇)နာရီလောက်မှာ တူတော် မောင် စည်သူလွင်(အဆိုတော်မဟုတ်) က မုန့်ဟင်းခါးချိုင့် နှစ်ချိုင့် လာပို့ပါတယ်။ နာရီဝက်လောက်အရှိမှာ ချောက်မှာနေတဲ့ သမီးဆီက ပဲလမုန့် (၁၅)ခု လူကြုံနဲ့ အပို့ပိုင်းပါတယ်။

အဲဒီနောက် မကြာခင်မှာပဲ ဓာတ်ပုံ မှတ်တမ်းတင်ပြီး နိုင်ဝင်းကွန်ပျူတာ ဓာတ်ပုံလုပ်ငန်းကို ကူးပေးဖို့ မေတ္တာ ရပ်ပြီး ကျသင့်ငွေပေးဖို့ မေးတော့ “ကိုအာယုရဲ့ အဆုံးအမ ကျေးဇူးတွေ ရှိတာမို့” ဆိုပြီး ထောင့်စုံက ရိုက်ထားတဲ့ ပုံ(၃)ကို အလကား ကူးပေးလိုက်ပါတယ်။ တကယ့်ကိုပဲ ပဒေသာပင်တို့ရဲ့ ဂုဏ်သတ္တိပြခြင်းပေပဲလား။ ဒါမှမဟုတ် တိုက်ဆိုင်မှုပေလား ဆိုတာတော့ ပြော ဖို့ အတော်ခက်နေပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ စာရေးသူရဲ့ ဧည့်ခန်းက စားပွဲမှာ တင်ထားပြီး ဂေါ်ဖီထုပ်ပဒေသာကို ပြသထားလိုက်ပါတယ်။

ည အိမ်မက်ဆုံရာ လာကြည့်တဲ့ အသွားဒေါ်ကြင်မေက...

‘တို့ အသက် (၈၅)နှစ်မှာ ဒီလိုမုန်လာထုပ် ပဒေသာမျိုး တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မမြင်မတွေ့ ဖူးပါဘူးတော်’

ဒီတော့ကာ ဂေါ်ဖီထုပ်ပဒေသာ၊ မုန်လာထုပ်ပဒေသာရဲ့ ပုံသဏ္ဍာန်ကို ပုံထဲပါတဲ့အတိုင်း ရေးပြပါမယ်။ ပုံက ဘေးတိုက်ရိုက်ထားတဲ့ပုံ ဖြစ်ပါတယ်။

နောက်ရေးပြောချင်တာက အဲဒီ ဂေါ်ထီ ထုပ်ပဒေသာရဲ့ မျက်မြင် ထူးခြားချက် တွေအပြင် ဂဏန်းအက္ခရာနဲ့ အတိတ် နိမိတ်ကောက် ဖတ်ကြည့်ရင်လဲ ထူးခြားချက်တွေ အများကြီး တွေ့ရ ပါတယ်။

အဲဒီ ဂေါ်ဖီထုပ်ပဒေသာ၊ မုန်လာ ထုပ်ပဒေသာဟာ အညာတစ်ခုတည်း မှာ ကြီးကြီးငယ်ငယ် အထုပ်ပေါင်း (၁၈)ထုပ် ပါရှိပါတယ်။ (၁၈)ဟာ လာဘ်နံပါတ်လို့ သတ်မှတ်ထားကြပါ တယ်။ အဲဒီ (၁၈)ကို ၁ + ၈ = ၉ ဂဏန်းဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာတို့ အကြိုက် ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို ရည်ညွှန်းတဲ့ ဂဏန်းဖြစ်နေပါတယ်။

ဂေါ်ဖီထုပ်ပဒေသာကို ဆောင်းပါး ရေးဖို့ လာပြတဲ့နေ့ကလဲ တနင်္ဂနွေ ပေဒင်စကားအရ (၁)နေ့အောင်နေ့ အောင်ရက်၊ လအလိုက ပြာသိုလပြည့် ကျော်(၈)ရက်၊ အဲဒီ(၁)နေ့ရဲ့ လဆုတ် (၈)ရက်ကို ပေါင်းရင်လဲ (၉)ဂဏန်းပဲ ရတာမို့ (၉)ဂဏန်း နှစ်သက်သူတွေ ကတော့ ဒီဂေါ်ဖီထုပ်ပဒေသာ ရလာ ရောက်လာတဲ့နေ့ဟာ ကြွင်းကျေ နဝင်းကျေလို့ပဲ ခေါ်ကြပြောကြမလား တော့ မသိပါဘူး။

အဲဒီနေ့မှာပဲ အမြို့တ္တစုတ်လဲ ကျတဲ့ အတွက် အရာရာ အောင်မြင်ခြင်းကို ဆောင်တဲ့ အဓိပတိ အောင်နေ့အောင် ရက်လို့ပဲ ပြောရမှာဖြစ်ပါတယ်။

စာရေးသူအမြင်နဲ့ အတွေးကတော့ ပြည်မကြီးဘေးက ပြည်နယ်လေးများ ဝန်းရံပြီး တစ်စုတစ်စည်းတည်း ပေါင်း ဆုံစုစည်း ညီညွတ်သွားခြင်းရဲ့ အတိတ် နိမိတ်အရိပ်လက္ခဏာပဲလို့ စဉ်းစား တွေးတောပြီး ဝမ်းသာပီတိတောင် ဖြစ်နေမိပါတယ်။

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

တိုင်ရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် 0412 YR 004687
လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈၊ တာဆာလ (တိုး)-၁၃၁၂

အဆီကျအကြောပြေဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့

မုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြော်ငြာခွင့်ပြုရက်အမှတ်တစ်ဆက် (စာနယ်စင်း) ၁၃၀/၀၁၁၁၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေး ပါဦး။”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆီ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့် ကကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတပြီး မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဂိတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာ လား။ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမှပေါ့။”

“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဲဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေဝန်း လေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖုံး၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇော်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ၊ လက်ဖျား ထုံကျဉ်း တိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ ချပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိမူန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်း မှိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခဲတွင်းနံ့ဆိုးခြင်း၊ ချွေးနံ့မကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်များထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအီမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက် ကင်းစေပါတယ်။”

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလျှံနေသောအဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံ မက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်တူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်း ကာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်။”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်း တစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ၊ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အဝလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်းမှိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေး က ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်း ကို အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ။”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုခန်း
အမှတ်-၅/၃၅၆၊ မေမာဝီလမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၈၇၊ ၀၉-၅၅-၈၈၆၃၂
မုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

၄၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

စင်စစ်

ရွားလွှဲထောင်တွေအနောက်ဘက်အခြေမှ ချမ်းမြေ့ပိုင်နိုင်

သပိတ်အိုင် သာသနာပြုသူ (၂)

ယခင်လမှ အဆက်

စေတီအခြေတွင် ဆရာတော်၏ အရိုးပြာများနှင့် ပရိက္ခရာများ ထည့်သွင်းကာ အထက်တွင် ဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော်များ ဌာပနာပြု ပူဇော်ထားသည်။

ဉာဏ်တော်အမြင့် (၁၂)တောင်ရှိကာ အောက်ခြေမုခ်လေးခုအတွင်း တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားငယ်တစ်ဆူစီ ပူဇော်ထားသည်။ ဤစေတီနှင့်ပတ်သက်၍ သဲကုန်းအရှင်ဉာဏ်သာရက ဤသို့ရေးဖွဲ့တော်မူသည်။

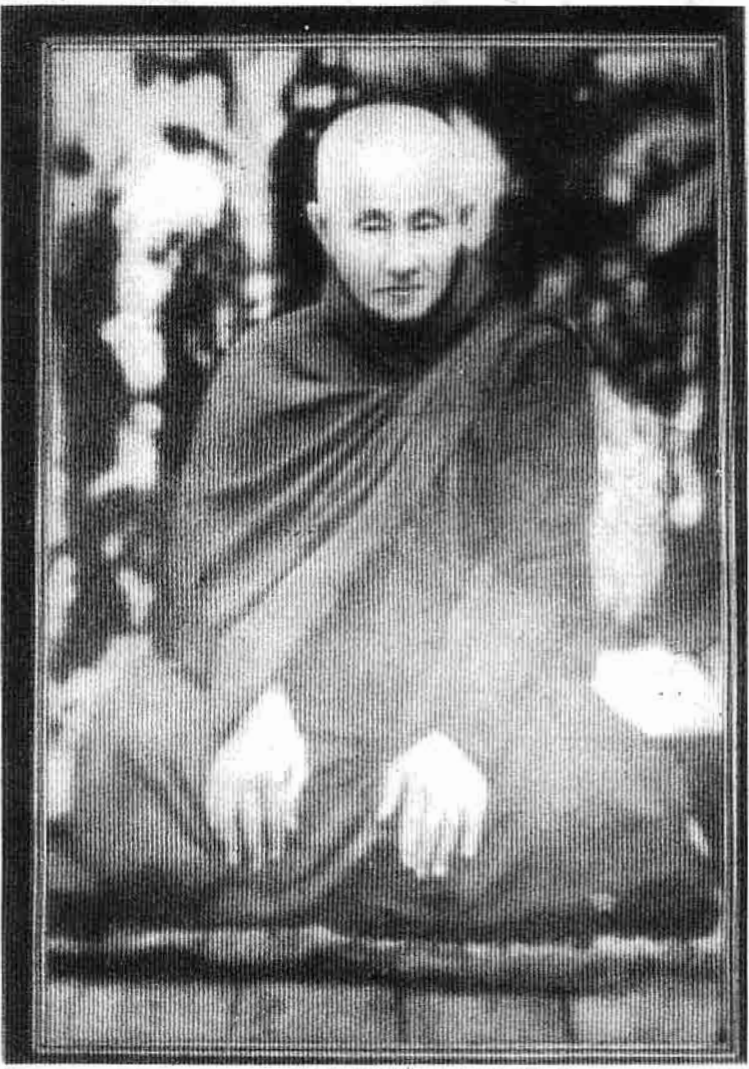
‘စေတီတော်ကလေး၏ ဆည်းလည်လုံးများသည် မိမိအား ဤသပိတ်အိုင်တောရမှာ နိက္ခမပါရမီ လာရောက် ဖြည့်ကုန်ပါတော့လား။ ပိတောက်သုံးပါးကို အညွှန်းများလိုကုန်ရကား ထိုပိတောက်သုံးပါးသို့ ညွတ်ကိုင်းသောစိတ် ရှိကြကုန်သော အမျိုးကောင်းသားတို့သည် တောတောင်သစ်ပင်ရင်း လျှိုမြောင် လိုက်ခေါင်းတို့တွင် ကိုယ်နှင့်အသက် ယဉ်ကွက်ဘဲ နေထိုင်ကျင့်သုံးကြကုန်ပြီ’

ဟု သပိတ်အိုင်တောရ ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် တရားဟောနေသည့် ဗမာ သာယာကြည်နူးစေပါတော့သည်။

သုသာန်

လွမ်းစေတီအောက်ဘက် ကပ်လျက် ကုန်းမြေတွင် သုသာန်ရှိသည်။ ဆရာတော်ကြီးရှိစဉ်က ရွာသုသာန်မဆင်းရဘဲ တောတွင်းမှာပင် အဆင်ပြေစွာ သုသာန်ရတင် ကျင့်သုံးနိုင်ရန်အတွက် ဦးဘိုးစိန်နှင့် ဦးထွန်းဇေယျ

F.6A. June, 2013.

ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် ရုပ်ပွားတော်

အမည်ရှိသော လူပျိုကြီး ဒါယကာ နှစ်ဦး၏အလောင်းကို အလှူခံ၍ မြှုပ်နှံထားခြင်းဖြစ်သည်။

ယခုအခါ နှစ်လောင်းမကတော့ပါ။ အုတ်ဂူကမ္ဘာပွားတွင် သံဃာဘွဲ့မည်များလည်း တွေ့ရသည်။ ကမ္ဘာပွားတစ်ခုတွင်

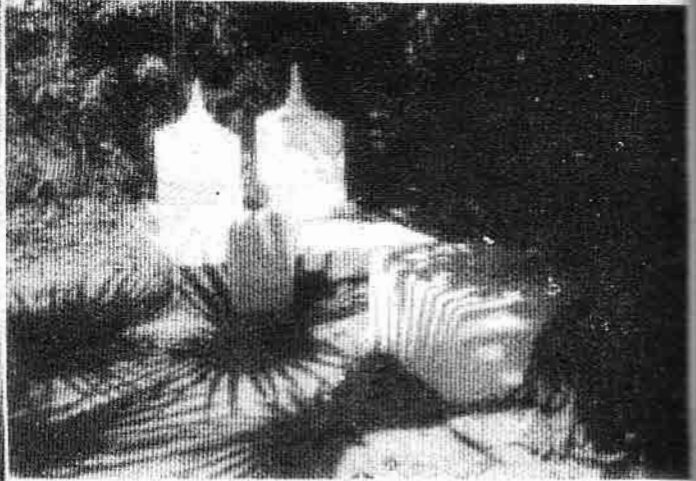
ဦးကေသဝဟူသော ဘွဲ့မည်ရေးထားသည်။ ဦးကေသဝသည် ယခုလက်ရှိ သပိတ်အိုင်ဆရာတော် ဦးဉာဏတ်ကွမတိုင်မီ ကျောင်းထိုင်ခဲ့သော ဆရာတော် ဖြစ်သည်။

သပိတ်အိုင်တောရတွင် ဆရာတော်

နက္ခမရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၄

www.burmeseclassic.com

• သပိတ်အိုင်ထောင့်မှာ သုသာန်

• ဆရာတော်ဦးကိတ္တိ၏ရုပ်တုတော်

ဦးကိတ္တိ ပျံလွန်တော်မူပြီးနောက်...

- အရှင်ဝတ္ထိတ(ကျွန်ုပ်တို့)
- အရှင်ပညာဇောတ(တောင်စွန်း-ဝေဒုဒ္ဓါ)
- အရှင်ဝိသုဝိတ္ထိလှ)
- အရှင်ဉာဏိဿရ(သဲကုန်း)
- အရှင်ကောလသ(ကျွန်ုပ်တို့)
- အရှင်ကောသ(ကျွန်ုပ်တို့)
- အရှင်ဉာဏိကျလက်ရှိ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်)

စသည်ဖြင့် အစဉ်အဆက် သီတင်းသုံးကာ သာသနာတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်တော်မူခဲ့ကြသည်ဟု သိရပေသည်။

ရုပ်တုရုပ်ပုံတော်များ

ထို့နောက်တွင် အသစ်မွမ်းမံထားသော သပိတ်အိုင်တောရ ကျောင်းကလေးပေါ်သို့ တက်ရောက်ကြည့်လိုရာ လက်ရှိဆရာတော်မှာ ကျန်းမာရေးအနည်းငယ် ချို့ယွင်းသဖြင့် ကျန်းစက်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ခေါင်းရင်းဘက် မှန်ကျောင်းဆောင်

၅၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အတွင်းသို့ လှမ်းကြည့်ရာ မူလ သပိတ်အိုင်ဆရာတော် ဦးကိတ္တိ၏ တင်ပျဉ်ခွေရုပ်တုကို ဖူးမြော်ရသည်။

ကျောင်းကလေးမှ ခြေဖော့နင်း၍ ပြန်ဆင်းလာကာ သိမ်အတွင်း ဝင်ကြည့်ရာ ဆရာတော် ဦးကိတ္တိ၏ တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပုံနှင့် ဆွမ်းခံရာမှ ပြန်ကြွလာသော မတ်ရပ်ပုံတော်တို့ကို တွေ့ရသည်။

ဓာတ်ပုံဆေးသားများ ပျက်ပြယ်ကာ ပျက်စီးနေသည်ကို မြင်ရသဖြင့် ထေရုပ္ပတ္တိစာအုပ်တွင် ပါရှိသည့် ပုံတော်ကို ထပ်ဆင့် ရိုက်ကူးဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

သိမ်နှင့် ဓမ္မာရုံ

သိမ်တော်အတွင်း မွေဒုတ အရှင်ပညာဇောတ၊ သဲကုန်း အရှင်ဉာဏိဿရ စသည့် ဆရာတော်တို့ သီတင်းသုံးစဉ်က ပုံတော်များကိုလည်း တွေ့ရသည်။

ဤသိမ်နှင့် ဆွမ်းစားဆောင်အဖြစ် အသုံးပြုသော မွေဒုတို့ကို သဲကုန်းအရှင်ဉာဏိဿရ လက်ထက်တော်တွင် တည်ဆောက်ခဲ့သည်ဟု သိရ

သည်။ မွေဒုတအတွင်း၌ ကမ္မည်းကျောက်စာတိုင်တစ်ခုထားကာ...

ပေါင်မြို့နယ်၊ သပိတ်အိုင်တောရကျောင်း၊ သာဓုဇနပါသာဒိကာ သိမ်တော်မော်ကွန်းဟု ခေါင်းစဉ်တပ်လျက် သပိတ်အိုင်ဆရာတော်ကြီး ဦးကိတ္တိ တည်ထောင်ခဲ့သော သပိတ်အိုင်တောရကျောင်းတွင် သဲကုန်းဇာတိ ဆရာတော် ဦးဉာဏိဿရ သီတင်းသုံးခိုက် ၁၃၃၆ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလတွင် သိမ်သမုတ်ပြီးကြောင်း နဘေကာရန်စစ်လက်ကံသွားဖြင့် ဖော်ပြထားလေသည်။

သပိတ်အိုင်

ကျောင်းနှင့် သိမ်တို့အား လေ့လာကြည့်ရှုပြီးနောက် မဝေးလှသော စမ်းချောင်းအိုင်သို့ သွားရောက်သည်။ တောင်ကြားမှ စီးဆင်းလာသော တောင်ကျစမ်းချောင်း ပြည့်လျှံနေသည့် ရေအိုင်သည် အကျယ်(၂၅)ပေ၊ အနက်(၁၅)ပေခန့်ရှိသော သပိတ်လုံးကြီးပုံသဏ္ဍာန်ရှိသောကြောင့် သပိတ်အိုင်ဟု ခေါ်တွင်ကြသည်။

အိုင်အတွင်း ငါး၊ ပုစွန်များ ရှိကြကာ

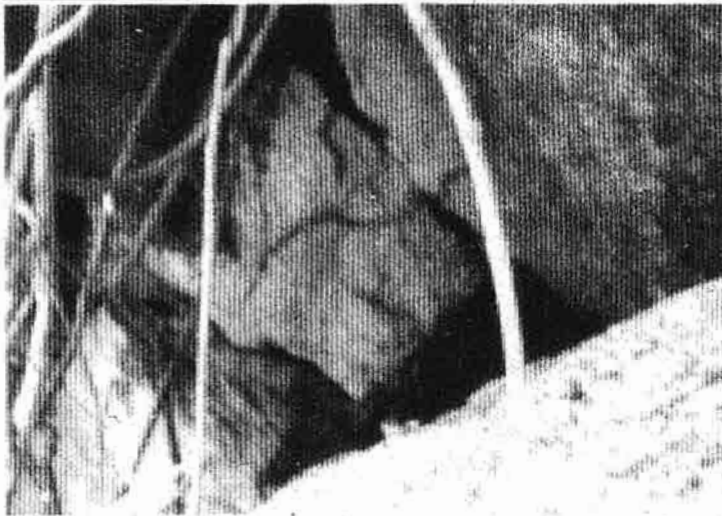
www.burmeseclassic.com

▲ သပိတ်အိုင်လွှမ်းတော်

◆ ကျားကုတ်

ဆရာတော်ကြီး သက်တော် ထင်ရှား ရှိစဉ်က ဆွမ်းအကျန်များ စွန့်လှူကျွေးမွေးတော်မူသည်ဟု သိရသည်။

ယခုအခါတွင်လည်း တောရကျောင်းနေ သံဃာများက ဆွမ်းကျန်များ ကျွေးမွေးကြဆဲဖြစ်သည် ဆို၏။ ဤသပိတ်အိုင်ကြီးသည် သာမဏေများနှင့် အနီးချုပ်စပ် ရော်ဘာခြံများမှ ကလေးငယ်များ၏ သဘာဝရေကူးကန်လည်း ဖြစ်လေသည်။

သပိတ်အိုင်နှင့် တောရကျောင်းကလေးအကြား တောင်ခါးပန်းပေါ်တွင် တစ်ပါးစာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းကလေးအချို့ကို တွေ့ရသည်။ ဆိတ်ငြိမ်အေးချမ်းလှသော တောတောင်အရိပ်ခိုကာ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆောက်တည်လိုသူများအတွက် အလွန်ပင် အဆင်ပြေလှသဖြင့် ရက်တိုရက်ရှည် အမိဋ္ဌာန်ပြု ကမ္မဋ္ဌာန်း ဆောက်တည်ကြသည့် ယောဂီ မပြတ်ရှိကြောင်း သိရပေ

သည်။

ဆရာတော်၏ ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

သပိတ်အိုင်ဆရာတော် ဦးကိတ္တိလောင်းလျာ မောင်ဖိုးသောင်ကို ညောင်လေးပင်မြို့နယ်၊ ဖိုးတုပ်ပုံအလယ်ရွာနေ ဦးလုံးတုံးနှင့် ဒေါ်ရွှေနုတို့မှ ၁၂၅၅ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း(၃)ရက် တနင်္လာနေ့တွင် ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ မောင်နမ(၆)ယောက်တွင် ဒုတိယမြောက်ဖြစ်သည်။

အသက်(၆)နှစ်တွင် ဖိုးတုပ်ပုံအလယ်ရွာကျောင်း ဆရာတော် ဦးစန္ဒောဘာသထံတွင် ပညာသင်ယူသည်။ အသက်(၁၆)နှစ်တွင် သာမဏေဝတ်ကာ ရှင်ကိတ္တိ ဘွဲ့မည်ရသည်။

၁၂၇၈ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း(၄)ရက်နေ့တွင် ညောင်လေးပင်မြို့အနောက်သပြေပင် တောရကျောင်းခဏ္ဍသိမ်၌ သပြေပင်တောရ ဆရာတော်ဦးညေယျကိုဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းဘောင်သို့ ရောက်ရှိသည်။

ညောင်လေးပင်၊ အုတ်တွင်း၊ ပခုက္ကူမြင်းခြံ၊ မန္တလေးမြို့များတွင် စာဝါသင်ယူခဲ့သည်။ ၁၂၈၄ ခုနှစ်တွင် ညောင်လေးပင်သို့ပြန်ကာ တောရကြီး၊ သပြေပင်တောရ၊ ဖိုးတုပ်ပုံတောရတို့တွင် လှည့်လည်ကာ စာပေပို့ချပေးသည်။

၁၂၈၈ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း(၁၂)ရက်နေ့တွင် သီတင်းသုံးဖော် ဦးသုနန္ဒကိုသာ အသိပေးကာ ရထားဖြင့် တိတ်တဆိတ် ခရီးထွက်ခဲ့သည်။ ပဲခူးမှ မဟာမသို့သွားကာ ထိုမှတစ်ဆင့် ဘီလူးကျွန်း ဂူကလေးတောရသို့ ရောက်ရှိလျက် နှစ်ဝါဆိုသည်။

ဂူကလေးတောရတွင် သံဃာသုံးလေးပါး သီတင်းသုံးကြရာ တစ်ပါးတည်း ဧကစာရီ နေလိုသည့်အတွက်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပေါင်မြို့နယ်၊ ကျွဲခြံကျေးရွာ စာပြန်ပွဲသို့ ကြွရောက်စဉ်က သိရှိခဲ့ရသော ကျွဲက ရွာ သပိတ်အိုင်အနီး တောရဆောက် တည်ရန်အတွက် ၁၂၈၈ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆန်း (၁၃)ရက်နေ့တွင် ပြောင်းရွှေ့ခဲ့သည်။

ရောက်ခါစ(၆)ရက်အထိ ဟင်းမပါ ဆွမ်းထမင်းကိုသာ ဘုဉ်းပေးရပြီး (၇)ရက်မြောက်နေ့တွင် ကရင်တိုင်းရင်း သားတို့ “တာလပေါ” ဟု ခေါ်သော သီးစုံ ရေလုံပြုတ် ဟင်းတစ်ခွက်ရရှိ သည်။

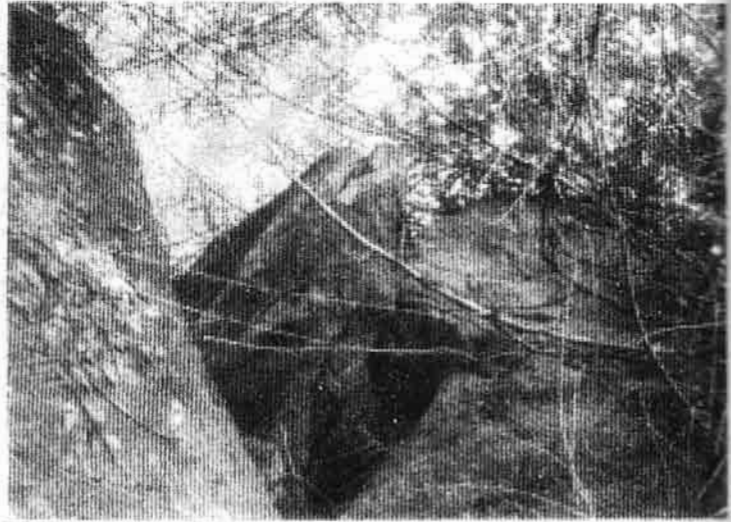
ပထမဆုံးရသော ဆွမ်းဟင်း ဖြစ် သည်။ သို့သော် မကြာမီကာလအတွင်း သပိတ်အိုင်တောရတွင် မီးဖိုမရှိ၊ ဆန် မရှိ၊ ကပ္ပိယမရှိကြောင်း သိကြသဖြင့် အပြိုင်အဆိုင် လောင်းလှူကြရာ ဆရာတော်၏ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ နှင့် ရွာသူရွာသားများ၏ သဒ္ဓါတရား ဆက်နွယ်ပေါင်းစည်းကာ ဆွမ်းထမင်း ဆွမ်းဟင်း၊ သီးနှံစုံ မသယ်နိုင်အောင် ရရှိတော့သည်။

ဒကာ၊ ဒကာမတို့ သဒ္ဓါတက်ရန်သာ အလှူခံကာ ပထမဆုံးရသော ဆွမ်း သပိတ်ကို ရွာကျောင်း၌ လှူဒါန်းကာ ဒုတိယသပိတ်ကိုသာ ယူ၍ တောရသို့ ပြန်ကြွသည်။

တောရကျောင်းတွင် ဆွမ်းဘုဉ်းပြီး နောက် ကျန်သမျှကို တောနေသတ္တဝါ များအား ကျွေးမွေးလှူဒါန်းလေသည်။ ထိုစဉ်မှ စတင်ကာ ပျံလွန်တော်မူ သည့် ၁၃၃၁ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလ တိုင်အောင် သပိတ်အိုင်တောရတွင် သီတင်းသုံးကာ ကျွဲကရွာသို့ နေ့စဉ် ဆွမ်းခံကြွတော်မူခဲ့လေသည်။

လူမသိ နတ်သိ ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးတော်မူ

၄၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လက်ထောက်မှ ကျားထူးထူးမြင်ကွင်း

လက်သာတက်မှ မြေ

စဉ်ကာလတွင် တောင့်တရုံဖြင့် အလို ဆန္ဒ ပြည့်စုံရသည်ကို သတိပြုမိသဖြင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကိုသာ ပစာနပြု အားထုတ်ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဖြစ်ပုံကား ဆရာတော်ကြီးသည် စုတ်ပြုနေသည့် ခေါင်းအုံးစွပ်ကို ချုပ် နေစဉ် “အသစ်ရရင်ကောင်းမှာပဲ” ဟု တောင့်တမိသည်။ နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် ဒကာမကြီးတစ်ဦး ခေါင်းအုံး စွပ်နှစ်ခု လာရောက်လှူဒါန်းကာ...

ညက အိပ်မက်ထဲမှာ ပိတ်ဖြူနဲ့ လူကြီး တစ်ယောက်လာပြီး သပိတ်အိုင်ဆရာတော် မှာ ခေါင်းအုံးစွပ် စုတ်ပြုနေပြီ သွားလျှာလိုက် လို့ ပြောသွားလို့ လာလျှာပီတယ် ဘုရား ဟု လျှောက်ထားလေသည်။ တစ်ခါတွင်လည်း ပျားရည်နှင့်ဆေး ကို ကာလအတန်ကြာ ဘုဉ်းပေးနေခိုက် ဆေးမကုန်မီ ပျားရည် ကုန်သွားသည်။ ဆေးစားခါနီးတွင် ပျားရည်ကုန်နေ သည်ကို တွေ့ရသဖြင့် “ပျားရည်လဲ

ပထမလူကလူကော

ပထမလူကလူကော

တုန်ပါပေါ့လား”ဟု နှုတ်မှ ရွတ်မိသည်။ နောက်တစ်နေ့တွင် ဒကာတစ်ယောက်ပျားရည်နှစ်ပုလင်း လာရောက် လှူဒါန်းကာ...

‘ညက ဒိပ်ပက်ထဲမှာ “သပိတ်အိုင်ဆရာတော်မှာ ပျားရည်ကုန်နေပြီ သွားလှူပါ” လို့ ပြောသံကြားရလို့ လာလှူပါတယ်တုရား’ ဟု လျှောက်သွားလေသည်။ ဤကဲ့သို့ အဖြစ်အပျက်များ ကြုံပါ မှားသဖြင့် ဆရာတော်ကြီး စဉ်းစားမိ

သည်မှာ...

‘အင်း... ဝါစိတ်အကြံကို နတ်တွေထိလို့ လူတွေကို သွားပြီး နှိုးဆော်ကြတယ်နဲ့ တူတယ်။ ဒီလိုဆိုရင် နောက်ကို လိုချင်မှုနဲ့ ဟတ်သက်ပြီး ဘာမှ မပြင်တော့ဘူး။ လူသိ နတ်သိတဲ့’

ဝါဒအကြံကို နတ်တွေထိနေတာ ဒက်တယ် ဆော်တော်ကြာ မိစ္ဆာဝိတက် ကြံပွားချက် တွေ ကြံပွားမိတဲ့အခိုက် နတ်တွေထိသွားရင် ရှက်စရာကြီးပဲ။ စိတ်မှာ ကိလေသာ မဝင်

အောင် ထိန်းပုံ’ ဤသို့ စဉ်းစားပြီးနောက် မိမိစိတ်ကို ပဓာနအလုပ်ဖြစ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်ခြင်းဖြင့် မအားအောင် ခိုင်း ထားတော်မူသည်။

သာမုနာမူ ကြွတော်မူ

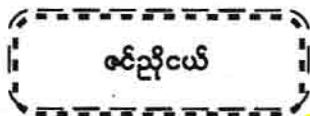
သပိတ်အိုင်တောရသို့ ရောက်ခါစ တွင် ဝိနည်းစာပြန်ပွဲများ၊ သိမ်သမုတ် ပွဲများကို တစ်ခါတစ်ရံ ကြွရောက်တော် မူသော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင် တရား အလုပ် အပျက်မခံလိုသဖြင့် သာမုနာမူ မည်သည့်အမှုကိုမျှ လိုက်တော်မမူချေ။ မော်လမြိုင်၊ ရန်ကုန် စသော မြို့ကြီး များမှ ဒကာ၊ ဒကာမများက အထူးအစီ အမံဖြင့် ပင့်လျှောက်ကြသည့်အခါ...

‘ဒီလိုသာ ဝါကို လူတောထဲ ပင့်နေကြရင် တော့ ဝါအကျိုး ယုတ်လိမ့်မယ်။ လူတောထဲ လိုက် လူတွေရဲ့ အကြည်ထိုခံနေရင် ကုန်ကြွေ မညီမျှလို့ တရားရမှာမဟုတ်ဘူး။ တရားဆို တာ ကုန်ကြွေညီမျှရတာ။ ဒီကြောင့် ဝါ မလိုက်နိုင်’

ဟု ငြင်းပယ်တော်မူခဲ့သည်။ ဤသို့ ငြင်းပယ်ကာ မည်သည့် မြို့ရွာသို့မှ ကြွရောက်တော်မမူပါ။ ဆွမ်းခံကြွရာ တွင်လည်း ကျွဲကရွာ ကြွနေကျအပိုင်း မျှသာ ဆွမ်းခံတော်မူလေသည်။

သို့ပါလျက် ဝေးလံသော မြို့ရွာများ ၌ ဆရာတော် ဆွမ်းခံကြွသည်ကို လောင်းလှူကြရသည်ဆို၏။ တစ်ခါ သော် မော်လမြိုင်မှ ဒကာတစ်ဦးက ကျွဲကောသီးပေါ်တွင် စာရေးမှတ်၍ လောင်းလှူလိုက်သည်။

ရှေ့လ ဆက်စတ်ပါရန်

www.burmeseclassic.com

ဇွဲရလှောင်
(ရွှေကျင်)

မဟာဂန္ဓာဓိ

ပိဋကမယ်ကျီးပေါင်း

စီရင်နည်း

ကျီးပေါင်း ဟူသည် မြေပေါ်တွင် တိုက်ရိုက် မြေဓာတ်ကို စုပ်ယူပြီး ရှင်သန်ပေါက်ဖွားလာရသော အပင် မျိုး မဟုတ်ချေ။ သစ်ပင်(ကြီး)များပေါ် တွင်သာ ရှင်သန်ပေါက်ရောက်သော ထူးခြားသောအပင်မျိုး ဖြစ်သည်။

သစ်ပင်ပေါ်တွင် ပေါက်ရောက် သည်ဟု ဆိုသော်လည်း နွယ်ပင်မျိုး စသည်တို့ကဲ့သို့ တွယ်ကပ်နေရသည် မဟုတ်ဘဲ သစ်ဆုံ (သို့မဟုတ်) အနာ တရဖြစ်ပေါ်သော သစ်ကိုင်းကြီး၊ အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် သစ်ဖုထွက် လာသောနေရာ၊ အဖွေးတက်ပြီး ထူထဲ နေသောသစ်ကိုင်း စသည်များက အများအားဖြင့် ဖြစ်တည်လာခြင်း ဖြစ် သည်။

ပေါက်ရောက်ရာသစ်ပင်၏ အဆီ ဩဇာဓာတ်ကို စားသုံးပြီး ရှင်သန်နေ သော သဘာဝထူးဆန်းသစ်ပင် အမျိုး အစား ဖြစ်သည်။ ပေါက်ရောက်ရာ သစ်ပင်၏ဩဇာဓာတ် ကောင်းလျှင် ကောင်းသလောက် အပင်ကြီးထွားမှု လည်း ရှိသည်။

မိမိဖြစ်တည်ရာသစ်ပင်၏ အရွက်၊ အသီး၊ အပွင့် စသည်တို့နှင့် မတူဘဲ သီးခြား အရွက်၊ အပွင့်၊ အသီး ရှိသည်။ ၎င်းအသီးကို ငှက်ကလေးများ အလွန် ကြိုက်ကြသည်။ သစ်ပင်ကြီးတို့၏ အမျိုးအစားအလိုက် ကျီးပေါင်းသီး၏ အရသာမှာ အနည်းငယ် ကွဲပြားမှု ရှိကြသည်။ ကျီးပေါင်းပင်သည် နေရာ ဒေသမရွေးမှာ ရှိကြသော်လည်း သစ်ပင်တိုင်းမှာတော့ မရှိချေ။

ကျီးပေါင်းပင်၏ ထူးခြားသောဂုဏ်

သတ္တိကြောင့်ပင် လောကီဝိဇ္ဇာမယ ဂန္တိရပညာနယ်ပယ် တွင် အသုံးပြု တွင်ကျယ်လျက် ရှိသည်။

အချို့လောကီ ဆရာကြီးများက အချို့သော သစ်ပင်၏ ကျီးပေါင်းကို သစ်ယုံဟူ၍ပင် တင်စား ခေါ်ဝေါ် လျက် ရှိသည်။

စာရေးသူ၏ ဆရာသခင်တစ်ပါး ဖြစ်သူ အဘိုး ဘိုးသီလကမူ အမျိုးစုံ သော ကျီးပေါင်းသီးတို့ကို စုဆောင်း စုပေါင်းပြီး ရက္ခမုဆား ချက်ခြင်း၊ ဓာတ်ဆေး ချက်ခြင်း၊ အဆီထုတ် ခြင်းနှင့် ကြေးနီဓာတ်ထုတ်ခြင်း စသည် အမျိုးမျိုးသော ဝိဇ္ဇာမယပညာ နည်းဖြင့် အသုံးပြုခဲ့သည်။ ကျီးပေါင်း ပြာကို ဓာတ်ကစားသောနေရာမှာ သုံးစွဲခဲ့ကြောင်းလည်း စာရေးသူ တွေ့ သိခဲ့ရ၏။ သုတေသီတို့ သုတေသနပြု ကြည့်သင့်ပေ၏။

၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၌ ပါရှိသော နတ်မောက် လှမြင့်သစ်၏ “ဩဇာ ကျီးပေါင်း အဆောင်ကောင်း” ဆောင်းပါးကို ဖတ်ရှုရသဖြင့် သိလို သော ဩဇာကျီးပေါင်း စီရင်မှုနှင့် အခြားကျီးပေါင်းစီရင်မှုများကို အများ သူငါ ဗဟုသုတ ဖြစ်စိမ့်သောငှာ

ရေးသားတင်ပြပေးပါမည်။

ဤကျီးပေါင်း စီရင်မှုများသည်ကား စာရေးသူ၏ ကျေးဇူးရှင် ဆရာအရှင်မြတ်ကြီး စီရင်ရေးသားအပ်သော “မဟာဂန္ဓာဓိ ဂန္တိရနိမိတ္တ ရွှေလမ်းစဉ် ကျမ်း” မှ

ထုတ်နုတ်ခြင်း ဖြစ်လေ၏။

စာရေးသူအနေဖြင့်လည်း အချို့ လက်လှမ်းမီရာ ကျီးပေါင်းများကို လက်တွေ့ သုတေသနပြုပြီး ဖြစ်ပါ၏။

စီရင်မှု၌ အဆင့်သတ်မှတ်ချက်များ ရှိသော်လည်း ပထမအဆင့်ဖြစ်သော အဆောင်ပြုလုပ်စီရင်ခြင်း ဆိုင်ရာကို သာ ရေးသားမည် ဖြစ်ပါသည်။ ဤ အဆောင်စီရင်မှုသည် ကျီးပေါင်းစီရင် မှု၏ ပထမအဆင့်သာ ဖြစ်ကြောင်း မှတ်စေလိုပါသည်။

ကျီးပေါင်းအမျိုးမျိုးနှင့် အဆောင်ပြုလုပ် စီရင်ပုံ

ဥဒ္ဒေကျီးပေါင်း

အလွန်တွေ့ရခဲသောကျီးပေါင်း ဖြစ် သည်။ တွေ့ရှိခဲ့လျှင် သောကြာနေ့ နံနက် (၁၀)နာရီ (၃၀)မိနစ်အချိန် ၌ ၎င်းအပင်၏ ဆိုင်ရာရက္ခစိုးနတ်တို့ ကွမ်း၊ ဆေး၊ လက်ဖက်တို့ဖြင့် တင် မြှောက်ပြီး ၎င်းကျီးပေါင်းကို ခုတ်ယူ

ပါ။ တစ်ဆက်တည်းဖြစ်စေ သို့မဟုတ် အဆင်ပြေသော သောကြာနေ့တွင် ဖြစ်စေ အထက်ပါအချိန်အတွင်း၌ ဥဒေါင်းရုပ်တု ထုလုပ်ပါ။ သိဒ္ဓိတင်ခြင်း၊ ဓာတ်သက်သွင်းခြင်း၊ ဓာတ်နှိုးခြင်းများကို ဆက်လက် ဆောင်ရွက်ပါ။

အဋ္ဌအစည်းဖြင့်လုပ်ရသော လှော်ငန်းများ ထားပါခြင်း၊ ဝတ်တူ(ရှုယံသာ) ထွေးကွက်များ ခြစ်ထွန်းခြင်း၊ ထွေးအားဖြင့် ဝေဠုအားဖြင့် (အထူးသဖြင့် ထွေးထိုင်ကြီးများတွင် စီရင်ထားသင့်သည်။)

သိဒ္ဓိတင်ရန် ဂါထာ

ဥံ နယေ ဟံ ယုတ္တော လာတံ မဟာလာတံ အဂ္ဂလာတံ သွဟာ။

(၇ ခေါက် အသက်အောင့်ပြီးရွတ်)

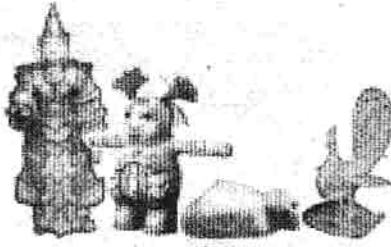
စီရင်ပုံ

ကလပ်တွင် အမွှေးနံ့သာ ထုံမွမ်းထားသော ဖက်ဖူးရောင်ပိတ်စ လက်ကိုင်ပဝါသာသာခန့်တစ်ထည် ဖြန့်ခင်းပါ။ ရွှေဆိုင်း(၉)ချပ်တင်ပါ။ ထုလုပ်ပြီး ဥဒေါင်းရုပ်တု တင်ပါ။ ကလပ်ကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ကိုင်ပြီး နဖူးပြင်သို့ ထိကပ်လျက် အထက်ပါဂါထာဖြင့် သိဒ္ဓိတင်ပါ။

ပြီးလျှင် သီးခြားဖော်ပြထားသော ဓာတ်သက်သွင်းခြင်း အဟိန်းမန္တန်၊ ဓာတ်နှိုးခြင်း အဟိန်းမန္တန်များဖြင့် ဓာတ်သက်သွင်းခြင်း၊ ဓာတ်နှိုးခြင်းများ ပြုလုပ်ပါ။ နောက် ပြဆိုလတ္တံ့သော ကျီးပေါင်းအစီအရင်တို၌လည်း ဤကဲ့သို့ပင် ဆောင်ရွက်ရမည်ကို သိရှိပါလော။

သပြေကျီးပေါင်း

ရှားပါးလှသော ကျီးပေါင်းမျိုးနွယ်ပင် ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက်(၁၀)

နာရီ (၃၀)မိနစ်အချိန်၌ ဆိုင်ရာ ရုက္ခစိုးနတ်ကို အထက်ပါအတိုင်း တင်မြှောက်ပြီး ခုတ်ယူပါ။ တစ်ဆက်တည်း ဖြစ်စေ သို့မဟုတ် အဆင်ပြေသော ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၏ အထက်ပါအချိန်တွင်း၌ ဖြစ်စေ သိကြားမင်းရုပ်တု ထုလုပ်ပြီး စီရင်ပါ။

ထွေးထိုင်ကြီး၊ လှော်ငန်း အဆင်ပြေ ထားပါခြင်း၊ လှော်ငန်းထိုင်ကြီး အားဖြင့် ရှိခြင်း။

သိဒ္ဓိတင်ရန် ဂါထာ

ဥံ နယေ ဟံ ယုတ္တော၊ ခေမံ မဟာခေမံ အဂ္ဂခေမံ သွဟာ။

(၇ ခေါက် အသက်အောင့်ပြီးရွတ်)

စီရင်ပုံ

ကလပ်တွင် အမွှေးနံ့သာ ထုံမွမ်းထားသော အဖြူရောင်ပိတ်စလက်ကိုင် ပဝါသာသာခန့်တစ်ထည် ဖြန့်ခင်းပါ။ ငွေမတ်စေ့ကိုစေ့ ထည့်ပါ။ သိကြားမင်းရုပ်တု တင်ပါ။ အထက်ပါနည်းအတိုင်း စီရင်ပါ။

မရန်းကျီးပေါင်း

အင်္ဂါနေ့နံနက် (၁၀)နာရီ (၃၀) မိနစ်အချိန်၌ ဆိုင်ရာ ရုက္ခစိုးနတ်ကို တင်မြှောက်ပြီး ကျီးပေါင်းကို ခုတ်ယူပါ။ တစ်ဆက်တည်း သို့မဟုတ် အဆင်ပြေသော အင်္ဂါနေ့၏ အထက်ပါအချိန်အတွင်း၌ ဖိုးဝရုပ်ကလေး ထုလုပ်ပါ။ အစီအစဉ်တကျ ဆောင်ရွက်ပါ။

ဩဇာတင်ခြင်း၊ နေ့၇၇ခြင်း၊ မြွေခြင်း၊ ဦးစီးအစီအစဉ်ဖြင့် ရှိခြင်း၊ အစီအစဉ်ဖြင့်

နတ်သက်၌ အကျိုးများခြင်း စသည် အကျိုးရှိခြင်း။

သိဒ္ဓိတင်ရန် ဂါထာ

ဥံ နယေ ဟံ ယုတ္တော၊ ကုဒ္ဓိ မဟာကုဒ္ဓိ အဂ္ဂကုဒ္ဓိ သွဟာ။

(၇ ခေါက် အသက်အောင့်ပြီးရွတ်)

စီရင်ပုံ

ကလပ်တွင် အမွှေးနံ့သာ ထုံမွမ်းထားသော အနီရောင်ပိတ် လက်ကိုင် ပဝါသာသာခန့်တစ်ထည် ဖြန့်ခင်းပါ။ မတ်စေ့ကိုစေ့ထည့်ပါ။ ဖိုးဝရုပ်တင်ပါ။ အထက်နည်းအတိုင်း စီရင်ပါ။

ဩဇာကျီးပေါင်း

တွေ့ရခဲသော်လည်း တွေ့ရတတ်ပါသည်။ မရှိမရှား ကျီးပေါင်းမျိုး ဖြစ်သည်။ ၎င်းကျီးပေါင်းကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက်(၁၀)နာရီ (၃၀)မိနစ်အချိန်၌ ဆိုင်ရာ ရုက္ခစိုးနတ်ကို တင်မြှောက်ပြီး ခုတ်ယူပါ။ တစ်ဆက်တည်း သို့မဟုတ် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၏အထက်အချိန်အတွင်း၌ အိုးစည်ပုံကို အပြီးထုလုပ်ပါ။ အထက်နည်းအတိုင်း စီရင်ပါ။

ထွေးကြားဖြင့်အကျိုးရှိခြင်း၊ ကြေးမုံများ ရရှိပွားပွားခြင်း၊ ထွေးပွားခြင်း၊ ဝတ်သော ငွေ အကျိုးမဲ့ မပြုနိုင်တော့ခြင်း၊ ထွေးကြား အသက်အသဲများ နည်းပါးခြင်း စသည် အကျိုးရှိခြင်း။ (အထူးသဖြင့် ထွေးထိုင်ကြီး ဝယ် မှန်သမျှ စီရင်ထားသင့်သည်။ ထွေးသီကောင်းလှစေသည်။)

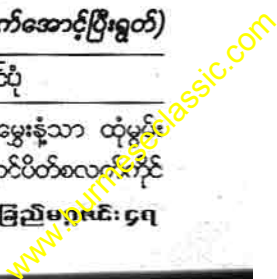
သိဒ္ဓိတင်ရန် ဂါထာ

ဥံ နယေ ဟံ ယုတ္တော၊ ရုတံကရ ရုတံ အ သွဟာ။

(၇ ခေါက် အသက်အောင့်ပြီးရွတ်)

စီရင်ပုံ

ကလပ်တွင် အမွှေးနံ့သာ ထုံမွမ်းထားသော အဖြူရောင်ပိတ်စလက်ကိုင်

ပဝါသာသာခန့်တစ်ထည် ဖြန့်ခင်းပါ။
ငွေကိုးဆယ်တင်ပါ။ အိုးစည်တင်ပြီး
အထက်အတိုင်း စီရင်ပါ။

ပိတောက်ကျီးပေါင်း

အပင်တစ်ရာ၊ တစ်ထောင်မှာပင်
တစ်ပင်တွေ့ရခဲ့သော ကျီးပေါင်းမျိုး
ဖြစ်သည်။ စာရေးသူတို့ဒေသ ဥယျာဉ်
ခြံများ ပေါများပြီး ပိတောက်ပင်များ
လက်ညှိုးထိုးမလွဲ ရှိသော်လည်း မှတ်
မှတ်သားသား ကျီးပေါင်းတက်
ပိတောက်ပင်ကို နှစ်ပင်သာ တွေ့ခဲ့ရဖူး
သည်။

ထိုပိတောက်ကျီးပေါင်းကို တွေ့ရှိ
လျှင် **တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် (၁၀)နာရီ
(၃၀)မိနစ်အချိန်၌** ဆိုင်ရာရုက္ခစိုး
နတ်အား တင်မြှောက်ပြီး ခုတ်ယူပါ။
တစ်ဆက်တည်းဖြစ်စေ သို့မဟုတ်
အဆင်ပြေသော တနင်္ဂနွေနေ့ အထက်
ပါအချိန်၌ ပိတုန်းရုပ် ထုလုပ်ပြီး စီရင်
ပါ။

ကျီးပေါင်းမှဖြစ်သော ပိတောက်
ပိတုန်းသည် လှည်းပဒေါင်းမှဖြစ်သော
ပိတုန်းထက် အာနိသင်ပိုကြောင်း
ကျီးပေါင်းညွှန်းဆိုချက်တွင် မိန့်ဆိုထား
လေ၏။ တစ်ခုရှိသည်မှာ ကျီးပေါင်း
သားသည် လုံးပတ်ကြီးကြီးမားမား
မရှိလှသဖြင့် အရုပ်ထုလုပ်ရာတွင်
အရွယ်အစား သေးပေမည်။ ထို့ကြောင့်
အရုပ်ပီပြင်မှုအတွက် ဂရုပြုရပေမည်။

ပိတောက်ကျီးပေါင်းပိတုန်းသည် ဝိသ
ဇာတ်ကို အထူးဖြစ်စေရာ လေ့မရှိထား
ရန်ပြီးပွားသူများပင်လျှင် မုန်းမျက်ကို
မြေစေလေ၏။ ရန်သူတို့ မမြင်မျက်ကွယ်
ပြုခြင်း၊ အတိုက်ဟူသမျှတို့ တားမြက်ကို
မြင်စေခြင်း၊ အဟန့်ကို မြင်စေခြင်း၊ ဘိုး
သွားလာခြင်းတို့ အန္တရာယ်ကင်းခြင်း၊
အနုပညာလုပ်ငန်းများတွင် အကျိုးများ
ခြင်း စသည် အကျိုးရှိ၏။ အထူးသဖြင့်
ကျေးဇူးမြဲခြား စီးပွားရှာနေသူများ။

၄၈ နက္ခတ္တရာဇာတ်မြဲမြဲမဂ္ဂဇင်း

အနုပညာရှင်များနှင့်ဆိုင်ခြားသူများ
ဆောင်ထားသင့်ပေမည်။

သိဒ္ဓိတင်ရန် ဂါထာ

ဥုံ နယေ ပရံ ယုတ္တော၊ သတ္တဝိယံ လာဘံ
န ဘယံ သွဟာ။

(၇)ခေါက် အသက်အောင့်ပြီးရွတ်)

စီရင်ပုံ

ကလပ်တွင် အမွှေးနံ့သာ ထုံမွမ်း
ထားသောကောင်းကင်ပြာရောင်ပိတ်စ
လက်ကိုပဝါသာသာခန့် တစ်ထည်
ဖြန့်ခင်းပါ။ ငွေကိုးမတ်ထည့်ပါ။ ပိတုန်း
ရုပ် တင်ပါ။ အထက်နည်းအတိုင်း
စီရင်ပါ။

ဇာတ်သက်သွင်းမန္တန်

ပုဒ္ဓတန်ခိုး ထီးသိုပိုး၊ ဝဗ္ဗတန်ခိုး ထီးသိုပိုး။
သံဃာတန်ခိုး ထီးသိုပိုး၊ ပိဋကတန်ခိုး ထီးသို
ပိုး၊ ပြဟာတန်ခိုးထီးသိုပိုး၊ ဒေဝတန်ခိုး ထီး
သို ပိုး၍၊ ဂုဏ်တော်ပြတ်တုန်း၊ ပိုးနှယ်ချွန်း
၍၊ သိဒ္ဓိအပေါင်း၊ ရံ့ရသောင်းလျက်၊ အ၊ဝိ
ညာဏက၊ ရုပ်ဘာဝဟူ၊ သ၊ဝိညာဏက၊
နာမ်ဟိတ်ခတ်လျက် (ဤပိတုန်း၊ ဥဒေါင်း
အိုးစည် စသည် အဆောင်)၊ မကြာချက်ချင်း
ဖွဟဲ့ အသက်ဝင်စေသော် ဝင်စေသော်။
(ကျီးပေါင်းအဆောင်မှန်သူမျှကို သိဒ္ဓိတင်ပြီး
သည်နောက် ဤမန္တန်ဖြင့် (၇)ခေါက် တတ်
သက်သွင်းရမည်။)

မှတ်ချက်

အချို့သော လောကီပညာရှင်များ
က မန္တန်ရှေ့တွင် 'ဥုံ' ထည့်၍ ရွတ်ဆိုကြ
သည်။

ဇာတ်ခိုးမန္တန်

ဇယျဒိပါ၊ ကျယ်စွာပတ်ကုံး၊ ကျွန်းလုံးနဲ့ပျံ
စောင့်ကုန်ကြသော၊ ဒေဝဒေဝ၊ နတ်များစွာ
နှင့်၊ လောကီကုဒ္ဓိပါဒ်၊ လွန်ကြီးပြတ်သည်၊
အင်းဝိဇ္ဇာ၊ ဆေးဝိဇ္ဇာ၊ ပြဒါဝိဇ္ဇာ၊ မန္တန်ဝိဇ္ဇာ၊

ဇဝိဇ္ဇာ၊ ဂန္ဓာဝိဇ္ဇာ၊ လောကီဝိဇ္ဇာ၊ အရိယ
ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတန်ခိုး၊ စက်ကုန်ခိုး၍ သိဒ္ဓိတန်ခိုး
စက်ကုန်ခိုး၍ ကုဒ္ဓိပတ်ခိုးခိုး၊ စက်ကုန်ခိုး
၍ ဂန္ဓာဝိဇ္ဇာ၊ တတ်စောတတ်၊ ဆတ်နပ်
စကြာ၊ သွက်သွက်ခါလျက် (ဤပိတုန်း
အိုးစည် ဥဒေါင်း စသည်အဆောင်)၊ မကြာ
ချက်ချင်း တတ်သက်သွင်း၍ ဖွဟဲ့ အာဏာ
စက်ကြီး နှိုးစေသော် နှိုးစေသော်။

**[တတ်သက်သွင်းပြီးသော ကျီး
ပေါင်းအဆောင်မှန်သူမျှကို ဤမန္တန်
ဖြင့် (၇)ခေါက် တတ်ခိုးရမည်။]**

ရတနာသိုက်ဝင် ကျီးပေါင်း(၅)မျိုး
ရွေးနုတ်ပြီး ရေးသား တင်ပြလိုက်ရ
ပါ၏။ ဤစီရင်ခန်းများသည် အင်္ဂဝိဇ္ဇာ
နှင့် လျော်ညီစွာ အခါ ဖမ်း၍ စီရင်ထား
ခြင်းဖြစ်ပြီး အဆောင်ပြုလုပ်စီရင်ခြင်း
သက်သက် ဖြစ်သည်။

ရုက္ခဗေဒသဘောတရားအရ ဝိဇ
သတ္တိထူးခြားချက်ရှိနေသောကျီးပေါင်း
တို့နှင့် ပတ်သက်ရာတို့ကို သုတေသန
ပြုနိုင်လျှင် အဖိုးတန် အကျိုးပြုရလိမ့်
များ ရရှိနိုင်လိမ့်မည်ဟု ယူဆရပေ၏။

အထူးသဖြင့် ဤကဲ့သို့ ရုက္ခဗေဒ
ရတနာဝင် သိုက်ဝင် ဇာတ်ဝင်စည်းများ
နှင့် ပတ်သက်လာလျှင် ဆိုင်ရာ အဆို
ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ချစ်ခင်မှု၊ ကူညီထောက်ပံ့
များသည်ကား အမွန်အရေးကြီးလှပါ
သဖြင့် ဤနေရာ၌ သမ္မာဏ ရုက္ခဗေဒ
များ၏ မေတ္တာကို ရရှိ လိုပေလိမ့်မည်။

သို့မှသာ မိမိရှာဖွေသော ကျီးပေါင်း
သို့မဟုတ် ဂမုန်းပေါင်းတို့ကို အလွယ်
တကူ ရရှိနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ဤအချက်
ကြောင့် ရုက္ခဗေဒနတ်များ၏ နှစ်သက်မှု
ကို ရရှိလေအောင် ရှေးဦးစွာ ပြုလုပ်
ထားသင့်ကြောင်းကိုလည်း ထည့်သွင်း
အကြံပြုလိုက်ရပါ၏။

မေတ္တာဖြင့်...

ဂန္ထီရလလင် (ရွှေကျင်)

တောင်ပေါင်စုတော်
တောင်ဘက်မှ ဇူဂုသော
တောင်ပေါင်စုတော်
ခေါင်းလောင်းမှောက်ပုံတော်

ယခင်ပဉ္စ အာဆော်

ထိုမှ အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ်တွင် ဒုတိယအနိမိသ သတ္တဟ စံပယ်တော်မူပုံ (မြတ်စွာဘုရားရှင် သတ္တသတ္တဟ စံပယ်တော်မူပုံကို နှလုံးသွင်းပူဇော် ကျင့်ကြံခြင်းဖြစ်ရာ မြတ်စွာဘုရား စံပယ်တော်မူဟန်ကို ရည်ညွှန်းပါသည်။) တတိယသတ္တဟ အဖြစ် သတ္တဟနှစ်ဌာနအကြား ရတနာစကြိုဖြင့် ရတနစက်မသတ္တဟ စံပယ်တော်မူပုံ။

ထိုမှ အနောက်မြောက်ထောင့်အရပ် (မြစိမ်းတောင်)တွင် နတ်တို့ ဖန်တီးသော ရတနာဃရစံအိမ်၌ ထက်ဝယ် ဇွဲခွေ ထိုင်တော်မူကာ ရတနဃရ သတ္တဟစံပယ်တော်မူပုံ (ထိုအရပ်တွင် ရှေးနှစ်အတန်ကြာကပင်

F.7A. June, 2013.

ထက်ပေါက်စွာ စိမ်းရောင်စို့ တောင်ညိုရှိုင်းရုံသည့်

သာသနာ့အောင်မြေ

၅၅ နေ့စဉ်စာအုပ်

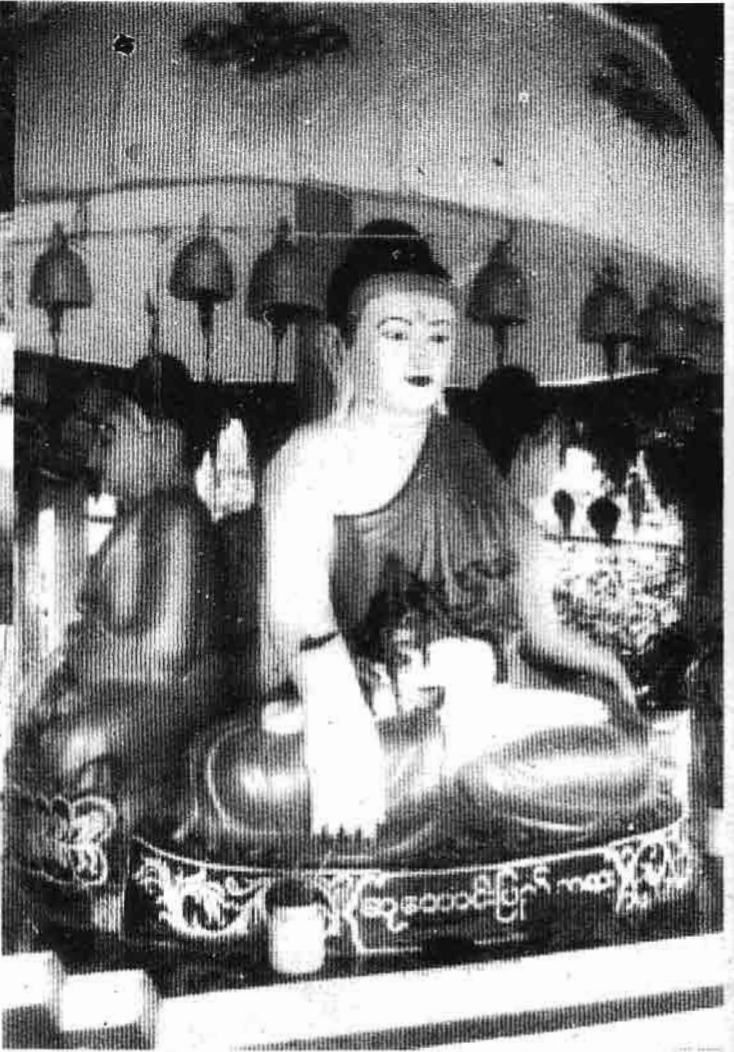
၃

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၅၉

ဆရာတော်အဖြစ် လေးမျက်နှာတူနား
ရှုစားကျဆုံးသော လက်ရာဟန်ဖြင့်
ဆရာတော်ဖြင့် ရုပ်ပွားတော်

တည်ထားပူဇော်ခဲ့သော တင်ပျဉ်ခွေ
ရုပ်ပွားတော်ကြီး ကိန်းဝပ်တော်မူ
သည်။ မူလကုသိုလ်ရုပ်ကို မသိရ
ပေ။)

ယင်းနောက် ပဉ္စမသတ္တဟအဖြစ်
(မြစ်မီးတောင်၏) အရှေ့ဘက် မာရ်
နတ်မင်းသမီးသုံးယောက်၊ ဟံဟက်
ပုဏ္ဏားတို့အား တရားအမြိုက်ဆေး
တိုက်ကျွေးတော်မူလျက် ခုနစ်ရက်
ပတ်လုံး စံပယ်တော်မူရာအရပ် အဝေ
ပါလသတ္တဟ စံပယ်တော်မူပုံ။
(ယခုအခါ ဆရာတော် ဦးခွေက
ရုပ်တုတော်နှင့် ပုံတော်ကားချပ်များ
ပူဇော်ထားသည့် ပင်မကျောင်း
ဆောင်အဖြစ် မြင်တွေ့ရသည်။)

ဆဋ္ဌမသတ္တဟအဖြစ် အရှေ့
တောင်ထောင့်အရပ်၌ မုစလိန္ဒ
သတ္တဟ စံပယ်တော်မူပုံ။(ယခုအခါ
ဆရာတော် ဦးဝေပုလ္လ ဦးဆောင်၍
တည်ထားသော နဂါးရုံရုပ်ပွားတော်
၅၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နှင့် ရေကန်ကို ဖူးတွေ့ရသည်။)

နောက်ဆုံး သတ္တမသတ္တဟအဖြစ်
ဇောပိပင်၏တောင်ဘက် လင်းလွန်ပင်
ရင်း၌ ရာဇာမဟတနသတ္တဟ စံပယ်
တော်မူပုံ။

စသည်ဖြင့် ဘုရားရှင်အား နှလုံး
သွင်းပူဇော်ကာ တစ်ဌာနတွင် ခုနစ်ရက်
စီ စုစုပေါင်း (၄၉)ရက် အဓိဋ္ဌာန်လျက်
ဆရာတော် အရှင်ခွေကသည် ဗုဒ္ဓါ
နုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းအောင်မြင်
တော်မူခဲ့လေသည်။

အဘ အောင်မင်းခေါင် ညွှန်ပြသော

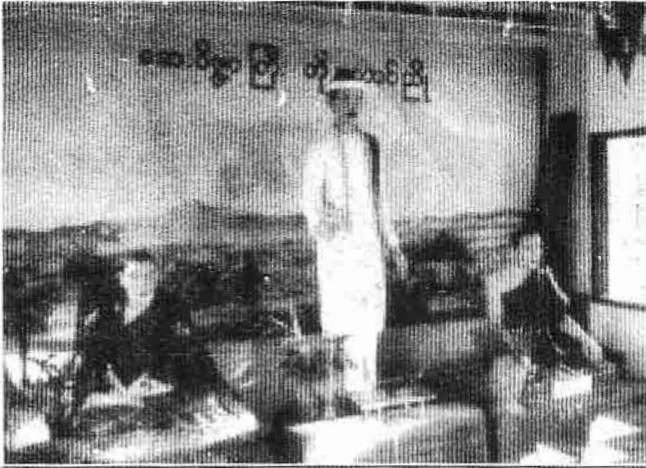
ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်း အောင်မြင်တော်
မူခဲ့သည်။ ဆရာတော် အရှင်ခွေက
သည် ပါရမီကျင့်စဉ်စခန်း ထွက်လှမ်း
တော်မူပြီးသော အဘအောင်မင်းခေါင်
ညွှန်ပြသည့် ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်း
ကျင့်စဉ်ကိုလည်း အောင်မြင်တော်မူခဲ့
ကြောင်း သိရသည်။

ထိုကျင့်စဉ် ကမ္မဋ္ဌာန်းမှာ...

❖ ဩောင်း နယော ဗုဒ္ဓိယ သော ဘဂ္ဂိ
ဣတိဝိ အရဟံး
ဟူ၍ နှလုံးသွင်း ပူဇော်ကာ ပုဏ္ဏား
တစ်လုံးချ၊ (၁၀၈)လုံးပုတီး တစ်ပတ်

www.burmeseclassic.com

◆ သေးစိန္တာ ဘိုးတောင်ညိုနှင့် ဦးခွိကရ်တု(၂)ရ

◆ သေးဝက်ပါထရာတော် ဦးဇနိုးသုံးတော် ◆

◆ တောင်ညိုသိင်္ဂီတော်

ပြည့်အောင် စိပ်ပွားရသည်။ တို့
နောက်...

- ✦ ဪောင်း နမော ဗုဒ္ဓိယ သော ဘဂါ
ကုတိဝိ သပ္ပာသပ္ပန္နော
ဟူ၍ ပုတီး တစ်ပတ်။
- ✦ ဪောင်း နမော ဗုဒ္ဓိယ သော ဘဂါ
ကုတိဝိ ဝိပွာစရာဏသပ္ပန္နော။
ဟူ၍ ပုတီး တစ်ပတ်။
- ✦ ဪောင်း နမော ဗုဒ္ဓိယ သော ဘဂါ
ကုတိဝိ သုဂတော။
- ✦ ဪောင်း နမော ဗုဒ္ဓိယ သော ဘဂါ

- ကုတိဝိ လောဝိဒ္ဓ။
  - ✦ ဪောင်း နမော ဗုဒ္ဓိယ သော ဘဂါ
ကုတိဝိ အနုတ္တရာပုရိသဒ္ဓမ္မသာရထိ။
  - ✦ ဪောင်း နမော ဗုဒ္ဓိယ သော ဘဂါ
ကုတိဝိ သတ္တာဒေဝနုဿာနံ။
  - ✦ ဪောင်း နမော ဗုဒ္ဓိယ သော ဘဂါ
ကုတိဝိ ဗုဒ္ဓော။
  - ✦ ဪောင်း နမော ဗုဒ္ဓိယ သော ဘဂါ
ကုတိဝိ ဘဂါ။
- စသည်ဖြင့် (၁၀၈)လုံးပုတီး
တစ်ပတ်စီပြည့်အောင် စိပ်ပွားရသည်။

မြန်မာပြက္ခဒိန် လဆန်း (၉)ရက်
(သို့မဟုတ်) လဆုတ် (၉)ရက်နေ့တွင်
စတင် စိပ်ပွားရသည်။ (၉)ရက်ပြည့်
မြောက် အောင်မြင်သောအခါ ဒုတိယ
(၉)ရက်တွင် တစ်ရက်လျှင် (၁၀၈)လုံး
ပုတီး နှစ်ပတ်စီ၊ တတိယ(၉)ရက်တွင်
သုံးပတ်စီ စသည်ဖြင့် တိုးကာ နဝမ
မြောက်(၉)ရက်တွင် (၉)ပတ်စီ စိပ်ပွား
ရသည်။

စုစုပေါင်း (၈၁)ရက်စေ့လျှင် ပုတီး
တစ်ဝါရသည်။ (ပုတီးဝါစဉ် (၁)ဝါဟု
ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ ရဟန်းသံဃာ
တို့၏ နှစ်၊ ဝါ မဟုတ်ပါ။) ဤသို့ဖြင့်
ဆက်ကာဆက်ကာ စိပ်ပွားခြင်းဖြင့်
ပုတီးဝါစဉ် တိုးပွားသည်နှင့်အမျှ
အကျိုးစီးပွားများလည်း တိုးတက်ခံစား
နိုင်ကြလေသည်။

ဆရာတော် ဦးခွိကရ်သည် မြစိမ်း
တောင်တွင် မြစိမ်းတောင်ပိုင်ဘိုးဘို၊
မြစိမ်းမယ်တော်ရုပ်တုနှင့်အတူ အဘ
အောင်မင်းခေါင်ရုပ်တုတို့ကိုပါ မြစက်

• သိမ်တွင်းမှ ဓမ္မတူရှင်ဓားတော်

• ဩဒိမ်တောင်မှ မတ်ဂုဏ်တော်

ထားသည်။ ယခုအခါ ဆရာတော် ဦးဓမ္မိက၏ ရုပ်တုကိုပါ အဘအောင် မင်းခေါင်ရုပ်တုနှင့် ယှဉ်တွဲဖူးမြော်ခဲ့ရ ပေသည်။(မိမိ လေ့လာစုံစမ်းရသမျှ ဖြစ်သည်။ ဆရာတော် ကျင့်ကြံ ပေါက်မြောက်ခဲ့သော ကမ္မဋ္ဌာန်း ကျင့်စဉ်များ ကျန်ရှိပါလိမ့်မည်။ သုတေသီများ ဆက်လက်ဖော်ထုတ် စေလိုပါသည်။)

ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း

ကျင့်ကြံပြီးမြောက်တော်မူခြင်း ရှိမရှိ

ဆရာတော်သည် တောင်ညိုတောင် သို့ ရောက်ပြီး (၄)နှစ်အကြာ ရဟန်းဝါ (၉)ဝါအရတွင် ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို တွဲဖက်ကျင့်ကြံတော်မူကြောင်း (၂၉) နှစ်ကြာ အတူနေတပည့် ဦးချစ်မောင် သူ နက္ခတ္တရာဇင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထံမှ သိရှိရသည်။ ပျံလွန်တော်မမူမီ နှစ်နှစ်ခန့်အလို တွင် မိုးကုတ်ဆရာတော်၏ နည်းနာ အတိုင်း လုံ့လကြီးစွာ အားထုတ်ကျင့် ကြံခဲ့ကြောင်း လက်ရှိဆရာတော် ဦးဝေပုလ္လ မိန့်ကြားသဖြင့် ကြားနာ သိမှတ်ခွင့်ရခဲ့သည်။ ဆရာတော် ဦးဓမ္မိက၏ ဝိပဿနာ တရားထူး ပေါက်မြောက်မှုကို သိုဝှက် လှသော ဆရာတော်၏ စရိုက်အရ သိကြားခွင့် မရခဲ့သော်လည်း ပျံလွန် တော်မူပြီးနောက် (၁၃)နှစ်အကြာ ယခု ကာလ (၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လ) တိုင်အောင် ရုပ်ကလာပ်တော် ပုပ်ပျက် မှု မရှိခြင်း... အထူးသဖြင့် အရည်အကြောများ ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော မျက်လုံးတော်

များ ခြောက်သွေ့ဟောက်ပက်မှုမရှိ ပကတိပြည့်ဖြိုးနေခြင်း၊ ဆံပင်၊ မျက်ခုံး မွေး၊ မျက်တောင်မွေး၊ နှုတ်ခမ်းမွေးများ ဆက်လက်ရှင်သန် ပေါက်ရောက်နေ ခြင်းတို့ကို ကိုယ်တွေ့ဖူးမြော်ခဲ့ရလေ သည်။ ဝိပဿနာတရားထူး ပေါက် မြောက်အောင်မြင်ခြင်း၏ အကျိုးလား ဟု ယူဆဖွယ်ရှိသည်။ ရုပ်ကလာပ်တော် မပုပ်ပွ မပျက်စီး ခြင်း၏ အကြောင်းရင်းများအနက် သုတ္တနိပါတ(၆-၃၀၃)အရ 'န ကိလေ သာ နံ မတသင်္ခါရဋ္ဌိ ဒုဂ္ဂန္တံ န ဟောထိ' 'ကိလေသာမရှိသော အသေကောင် သည်လည်း မကောင်းသော အနံ့မရှိ (ဝါ) ပုပ်နံ့ခြင်းမဖြစ်' ဟု ဆိုထားသည်။ ထို့အပြင် ရှေးဘဝက ကောင်းမှုပြု ဆုတောင်းထား၍ ယခုဘဝတွင်လည်း

သီလစင်ကြယ်စွာ ဆောက်တည်ကာ အဓိဋ္ဌာန် ပြုထားပါကလည်း ရုပ်ကလာပ် မပုပ်မပျက် တည်ရှိနိုင် လေသည်။

တော်ကူးဆရာတော်ကြီးသည် ပျံ လွန်တော်မူခါနီး နှစ်ရက်ခန့်အလိုတွင် တပည့်ဒါယကာများအား အောက်ပါ လင်္ကာကို ချပေးကာ လိုက်ဆိုစေသည်။

‘ညည်းညူဖျို
သတိမပေ
ချိန်နေထိပြန်
ပျက်လန်ကြောဆွဲ
ဖျိုတံနှင့်
သေလည်းပတောင့်တင်း
ပုပ်နံ့ကင်းသည်
ကျိုးရင်းဝိပဿနာတန်ခိုးတည်း’

ကျောင်းနံရံတွင်လည်း ရေးမှတ် ထားစေသည်။

ဆရာတော် ဦးဓမ္မိကသည် ပျံလွန် တော်မူမီ (၁၅)မိနစ်အလိုတွင် ဒါယကာတို့အား...

‘နာယကဆရာတော်တွေ ကြွလာလိမ့်မယ် ဆွမ်းပွဲအသင့်ပြင်ထားကြ’

ဟု မိန့်ကြားသည်။ နောက်ထပ် (၅)မိနစ်အကြာ နံနက်(၁၀)နာရီအချိန် တွင် ဥက္ကံဘုရားကြီးတိုက် ဆရာတော် ဦးဆောင်သော ကျေးရွာအုပ်စု သံဃ နာယကဆရာတော်များသည် ဦးဓမ္မိက နေမကောင်းကြောင်း ကြားသိရသဖြင့် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးသို့ လာရောက် ကြည့်ရှုကြလေသည်။ နံနက် (၁၀)နာရီ (၁၀)မိနစ်တွင် ဆရာတော် အရှင်ဓမ္မိက ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူသည်။

ဤဖြစ်ရပ်ကြောင့် ဆရာတော် ဦးဓမ္မိကသည် ဝိပဿနာအကျိုးကို ခံစားရသည်အထိ ကျင့်ကြံအားထုတ် ပြီးခဲ့ကြောင်း ယူဆရခြင်းဖြစ်လေ သည်။

◆ သာသနာပြုမယ်တော် ဣဒိသင်္ဂေရ်တု

နောက်ဆုံးကာလများ

ဆရာတော် ဦးဝေပုလ္လက ဆရာ တော် ဦးဓမ္မိက၏ နောက်ဆုံးကာလ များနှင့် ပတ်သက်၍ ဤသို့ မိန့်ကြား တော်မူသည်။

‘၁၃၆၀ ပြည့်နှစ် ဝါကျွတ်ကတည်း က မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့ ပင့်ဖိတ်ထားတဲ့ ဒကာတွေဆီ အလှည့်ကျ ကြွရောက် ပြီး တပေါင်းလပွဲတော်ချိန်သာ တောင် သို့ကို ခဏပြန်ကြွတယ်။ နောက်တော့

ဆက်ပြီး ဒေသစာရိက္ခာချီကာ သီပေါ ကအပြန် ရန်ကုန်ရောက်တော့ ဒကာ တွေက “လမ်းကြိုတုန်း ဆေးစစ် ကြည့်ပါ” ဆိုတာနဲ့ ဆေးစစ် စမ်းသပ်မှု ခံယူပါတယ်။

၁၃၆၁ ခုနှစ်၊ ပထမဝါဆိုလ ရောက် နေပါပြီ။ တောင်ညိုမှာ ဝါကပ်မြဲဖြစ်လို့ တောင်ညိုပြန်ဖို့ ဆန္ဒပြင်းပြနေပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒကာတွေက ရက်မကြာစေ ရပါဘူးဆိုလို့ လိုက်လျောခဲ့တယ်။

ဆေးမှတ်တမ်းအရ ကျောက်ကပ်

ဆရာတော် ဦးဓမ္မိကနှင့် ဘာသာကံမင်ဆိုင်ရုပ်တုများ

မြစ်မတောင်ဘိုတို

ပျက်စီးနေတာ တွေ့ရလို့ ခွဲစိတ်ကုသရမယ် ဆိုပါတယ်။ ရန်ကုန် ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီးကိုပင့်ပြီး ဆေးဝါး ကုသကြတယ်။ ခွဲစိတ်ဖို့ လျှောက်ထားတိုင်း တောင်ညိုပြန်မယ်လို့သာ မိန့်ကြားလို့ ဒကာတွေက ဆရာဝန်တွေနဲ့ တိုင်ပင်ပြီး ခွဲစိတ်ဖို့ ပြင်ဆင်ကြတယ်။

ခွဲစိတ်ခန်းထဲရောက်ပြီး ပဏာမစစ်ဆေးတဲ့အခါ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း ဘာအပြစ်အနာအဆာမှ မတွေ့ရဘူး။ ဒီလိုပဲ နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ်လောက် ကြိုးစားပေးမယ့် ခွဲစိတ်လို့ မရခဲ့ဘူး။

နောက်ဆုံးမှာ ဒါယကာတွေ သတိထားမိကြတယ်။ ဆရာတော်ရဲ့ ပုံတော်ကို ခွင့်မတောင်းဘဲ ဓာတ်ပုံရိုက်ရင် ပုံရိပ်မထင်ဘူး။ လျှောက်ထားပြီး ခွင့်ပြုချက်ရမှ ပုံရိပ်ထင်တယ်။ ဒါကြောင့် ဆရာတော်ဆီက ခွဲစိတ်မှု သဘောတူကြောင်း ခွင့်ပြုချက်ရအောင် ဦးဓမ္မိကရဲ့ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဖြစ်တဲ့ ဗမာန်း၊ ရွှေဟင်္သာတိုက်သစ်ဆရာတော်ဆီ အကူ

၅၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အညီတောင်းကြတယ်။

ဆရာတော် ကြွလာတော့ တောင်ညိုကိုပြန်ဖို့သာ လျှောက်တယ်။

“အင်းလေ ခွဲစိတ်ကုသပြီး ရောဂါစင်မှပြန်တာ ပိုကောင်းတာပေါ့။ ခွဲစိတ်တာကလဲ ရက်ကာလ ကြာရှည်မှာ မဟုတ်ပါဘူး”

လို့ နားချတယ်။ အဲဒီအခါ ဦးဓမ္မိက၊က...

“တပည့်တော်ရဲ့ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးကို ဆရာတော်အား အပ်နှံလှူဒါန်းပါတယ်”

လို့ နောက်ဆုံးစကား လျှောက်တယ်။ အဲဒီအချိန်ကစလို့ ပျံလွန်တော်မူတဲ့အထိ တောင်ညိုအတွက် အရေးကိစ္စ အပါအဝင် ဘာတစ်ခုနဲ့မှ မပြောမဆိုတော့ပါဘူး။ နောက် သုံးရက်အကြာမှာ ပျံလွန်တော်မူပါတယ်။

အဲ ပျံလွန်တော်မူခါနီး (၁၅)မိနစ်အလိုမှာတော့ နာယကဆရာတော်တွေ ကြွလာလိမ့်မယ်။ ဆွမ်းပွဲ အသင့်ပြင်ထားကြလို့တော့ ဒကာတွေကို မိန့်တယ်။

မိန့်ကြားပြီးလို့ (၁၅)မိနစ်အကြာ ၁၃၆၁ ခုနှစ်၊ ဒုတိယဝါဆိုလဆုတ်

(၃)ရက် နံနက် (၁၀)နာရီ (၁၀)မိနစ် အချိန်မှာ တစ်ဘဝခန္ဓာ ချုပ်ငြိမ်းတော်မူပါတယ်’

ဆရာတော်၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို တောင်ညိုသို့ ပင့်ဆောင်လာကြရာ ထိုစဉ်က မြင်ကွင်းကို အတူနေ တပည့်ရင်းတစ်ဦးဖြစ်သူ ကပ္ပိယကြီး ဦးကံလှက ဤသို့ ပြောပြသည်။

‘ရုပ်ကလာပ်တော် ယုံလာတဲ့ကား ရွာထိပ် ရောက်ရင်ပဲ လူတွေကပို ရိုသေမှု ခွေးတွေက အုန်း တဝက်ကို ဆူညံသွားတာ ကြောက်စရာပါ’

‘ခွေးတွေလဲ သိကြတာလားအဘ’

‘ဆရာတော် အပြင်ကို ကြွရင် ငွေအကြွေတွေ၊ မုန့်တွေ တစ်ပွေ့တစ်ပိုက်ကြီး သယ်သွားပေးရတယ်။ လမ်းမှာ တွေ့သမျှ ကလေးတွေကို မုန့်ကျွေး၊ မုန့်ဖိုးပေး၊ တွေ့သမျှ ခွေးတွေကိုလဲ မုန့်ကျွေးတယ်။ ခွေးတွေက ဆရာတော်အရိပ် မြင်တာနဲ့ မုန့်စားရတော့မယ်ဆိုပြီး အူဖြူးနေကြတာကွ’

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန် ထက်မင်းကျော်စွာ

ဤနည်းသည် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး (အနောက်ခြမ်း) နတ္ထလင်းမြို့နယ်၊ ကွမ်းသာရွာရှိ ဆရာကြီး ဦးသန်းမောင်ထံမှ ရရှိခဲ့သောနည်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးသန်းမောင်ဆိုသူမှာ သူ့ခေတ်သူ့အခါတွင် အလွန်ထင်ရှားကျော်ကြားသော ဓာတ်ပိန္နဲဆရာကြီးဖြစ်ပါ၏။ ဆရာကြီးနှင့် တွေ့သမျှ ဆရာကြီး ကုသမျှ လူနာတိုင်း အပျက်အစီး အယိုအယွင်း မရှိဘဲ ချမ်းသာရာရခဲ့ကြပါသည်။

ဆရာကြီးသည် လူနာတစ်ယောက် ကုသရန် လာပင့်သည်ဆိုလျှင် မီးခွက်အသစ်များ များစွာလုပ်ထားပြီး ထိုအထဲမှ တစ်လုံးကို ယူသွားကာ လူမမာ၏ ခြေရင်း လူနာမြင်လောက်သည့်နေရာ၌ အသင့်ပုလင်းနှင့် ထည့်ယူလာသော ရေနံဆီကို ထည့်ကာ ထွန်းလေ့ရှိပါ၏။ လူနာတစ်ယောက် မီးခွက်အသစ်တစ်လုံး ထွန်းသည်ဟုဆိုပါ၏။

တစ်နေ့ ကျွန်တော်တို့ရွာမှ ကျွန်တော်နှင့် ညီအစ်ကိုဝမ်းကွဲတော်သူ ဦးတင်အုန်း နေမကောင်းသဖြင့် သွားရောက်ပင့်ခဲ့ရာမှ ဆရာကြီး၏ ဤသို့ မီးထွန်းပြီး ကုသသောနည်းကို သိရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အထူးသဖြင့် ည(၆)နာရီ၌ စတင်၍ တစ်ညလုံးလိုလို မီးထွန်းကြောင်း ဆရာကြီးက ဆိုပါသည်။

အစ်ကိုဖြစ်သူ ဦးတင်အုန်း ဆရာကြီး၏ ဆေးများဖြင့်ပင် မကြာမီကောင်းသွားပါသည်။ အစ်ကိုဖြစ်သူကို ကုစဉ် ဆရာကြီးသည် ကျွန်တော်တို့အိမ်၌ တည်းသဖြင့် ဆရာကြီးနှင့် ကျွန်တော် ခင်မင်ခဲ့ကြပါသည်။ ကျွန်တော်မိဘများနှင့်မူ မူလကပင်

အာဘယသိဒ္ဓိ

ရေခဲဆီမီး

ခင်မင်သူများ ဖြစ်ခဲ့ကြပါသည်။ လူနာအိမ် သွားပြန် ကျွန်တော်က လိုက်ပို့ရပါသည်။ သို့ကြောင့်လည်း ပိုမိုရင်းနှီးခဲ့ကြပါ၏။

ဆရာကြီး ပြန်မည့်နေ့၌ ကျွန်တော်က ထိုနည်းကို မေးသဖြင့် ဆရာကြီးက...

'အေး... မင်းသိချင်လဲ ပြောရတာပေါ့ကလေးရယ်၊ မှတ်လဲထား။ မေးပြီး ပြောပျောက်တော့ ပဖြစ်စေနဲ့၊ ဒီနည်းတွေက တို့က ကလေးတို့လို ဝါသနာပါလူတွေကို လက်ဆင့်ကမ်းခဲ့ရမယ့်နည်းတွေပဲ' ဟု ဆိုကာ အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြခဲ့ပါသည်။

ရေခဲဆီကို မန်းရေညှိမန္တန်များ

* * *

ပထမ → "ပွဲ ဗုဒ္ဓတေဇနံ ဝေဗ္ဗတေဇနံ သံဃတေဇနံ သ္မာဟ" [(၇)အုတ်]
ဒုတိယ → "ပွဲ ဗုဒ္ဓမာရောဏံ ဝေဗ္ဗမာရောဏံ သံဃမာရောဏံ သ္မာဟ" [(၇)အုတ်]
တတိယ → "ပွဲ ဗုဒ္ဓံ ပိမာ သ္မာဟ" [(၇)အုတ်]
စတုတ္ထ → "ပွဲ နာညတြဗောဓ္မတဿ နာညတိန္ဒြိယသံရာ နာညတြယဗ္ဗိသဂ္ဂိ သောတ္ထိ ပဿာပိပိတိန်" [(၇)အုတ်]

အသုံးကား

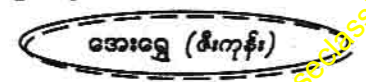
- ၁။ ရပ်ရွာထဲ၌ ရောဂါဘယ တစ်ခုခု ကပ်ရောက်ခဲ့သော် ရွာကို (၃)ပိုင်း ပိုင်း၍ ထိုရေခဲဆီကို မီးခွက်အသစ် တွင် ထည့်၍ ထွန်းရမည်။
- ၂။ လူတစ်ဦးတစ်ယောက် မကျန်းမာလျှင် ထိုမကျန်းမာသူ၏ ခြေရင်း၌ လူနာမြင်နိုင်အောင် ခုံမြင့်မြင့်ပေါ်

- တင်ပြီး ထွန်းရမည်။
  - ၃။ အိမ်ရာကျောင်းရာ မသန့်ရှင်းလျှင် အပေါက်ဝ၌ ထွန်းရမည်။
  - ၄။ ဗုတ်တစ္ဆေများ ပူးကပ်ဝင်ရောက်လျှင် ထိုဝင်ရောက်ပူးကပ်ခံရသူ၏ ခြေရင်း၌ ထွန်းရမည်။
  - ၅။ အတိုက်အခိုက် မှန်သမျှ ထွန်းရမည်။
- မှတ်ချက်
ထိုရေခဲကို ထွန်းတိုင်းထွန်းတိုင်း မီးခွက်အသစ်တွင် ထည့်ထွန်းရမည် ဖြစ်ပြီး ထွန်းထားစဉ် အပေါက်ဝ၌ လူမနေစေရ။

အကျိုး

အာဘယသိဒ္ဓိ ဆိုသည့်အတိုင်း ကျန်းမာရေးမှအစ ဘေးအမျိုးမျိုးမှ လွတ်ကင်းနိုင်ပါ၏။

[ဆရာကြီး ဦးသိန်းမောင်၏ မူအတိုင်း]

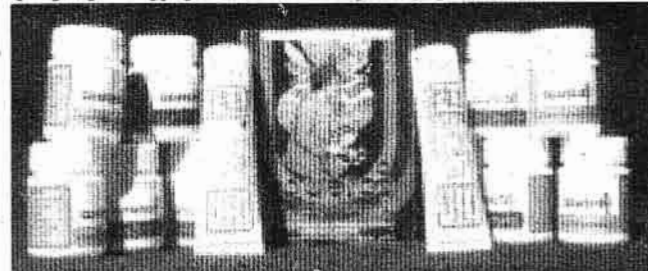

ကျော်ငြာဆောင်းပါး

ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း အကြားစေပုံ

သမားအိုဆေးထိုက်

မှ ထုတ်လုပ်သော နှုန်းတွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးဖက်နာဆေး၊ နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီး နောက်နှုန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ မြို့နယ်အသီးသီးသို့ ပြန်ကျရောက်ရှိခဲ့ကြရာ ဘီလူးကျွန်း၊ ကမာမ္ပန်ရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နှုန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပဒွေ၊ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင် ဆရာစံ (သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နှုန်းတွင်းသမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်းတို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၏မြေး သမားတော်ကြီး ဦးတင်လွင်(ငြိမ်း/ဗိုလ်ကြီး) ဇနီး ဒေါ်ကျင်သိန်း၊ တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးသန်းဝေ၊ ညီမဒေါ်ခင်ခင်ထွေးတို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုဆေးတိုက်မှ မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

သမားအို နှုန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၁၀ YR ၀၀၀၉၉၇] [လိုင်စင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ တဆထလ တို(၀၁၂၁)]

မြန်မာ့နှုန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး ပရုတ်၊ မင်သော် စသည့် ဆေးပုများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်၍ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိဘဲ အပူနာများကိုပါ သက်သာပျောက်ကင်းစေကြောင်း အာမခံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။ ပျောက်ကင်းစေသော ရောဂါများ

သမားအို နှုန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အမြစ်၊ အကြောရောင်/နာ၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊ ဇက်ထိုး၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ နှာစေ့၊ နှာပိတ်၊ ထိပ်ကပ်နာ၊ အရိုးကျိုး၊ အဆစ်လှဲ၊ အဆစ်ဟ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၊ လက်ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

အသားပပ်ခြင်း၊ အသားကျခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်၊ နေလောင်ကွက်များကို ညအိပ်ရာဝင်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆပ်ပြာဖြင့် စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ရူးကပ် အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် "အသားအရေ ဖြူနု ချောမွတ်ပြီး မကြုံဘူးအောင် အလှထူးစေသည်" ကမ္ဘာ့ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်၊ ကျိုက်ထီးရိုးတောင်၊ ပုပ္ပါးတောင်ကဲ့သို့ အလှေအကျင့်မရှိသော တောင်တက်သူများ ခရီးသည်များ သုံးစွဲလျှင် ထုံကျဉ်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်းများ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျီးပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်များ အသားထဲ စိမ့်ဝင်အောင် ညင်သာစွာ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ကျီးပေါင်းရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

၅၆ နက္ခတ္တရောင်ခြေဗဟုရင်း

သမားအို
လေးဖက်နာဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၃၀၅ YR ၃၀၆၃]

လူတစ်ယောက်၏ခန္ဓာကိုယ်အား သိပ္ပံနည်းကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်းဖြင့် ယူရစ်အက်စစ် အလွန် များနေခြင်း၊ အေအက်စ်ဇို သီတာယူရစ်(၂၀၀)ထက် ရှိခြင်း၊ နောက်ဆုံး အာအေ စမ်းသပ်မှု၌ (+) အပေါင်းလက္ခဏာတွေ့ရှိခြင်းသည်ဖြင့် လေးဖက်နာရောဂါအဆင့်ဆင့်တို့ကို သိရှိနိုင်ပေသည်။

လေးဖက်နာရောဂါ၏ ထင်ရှားကျော်ကြားမှုများကြောင့်သာ နှလုံး၊ ဆွေးတိုးမီးသင်ကျောက်များ မမြင့်မွှားစေရန် ကြိုတင်ကာကွယ်သည့် ဆေးဝါးများ သမားအို လေးဖက်နာဆေးတွင် ထည့်သွင်း ထိန်းသိမ်းထားပါသည်။

သမားအိုလေးဖက်နာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးဖက်များ ပါရှိသည့်အတွက် ရာသီတိုင်းလိမ်ခြင်း၊ တရားထိုင်သူများ၊ ယာဉ်မောင်းသူများ၊ စက်ချုပ်သမားများ၊ လက်နှိပ်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေတာများ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေမှန်ကန်ပြီး ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါး သွက်လက်စေပါသည်။

သမားအို နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် ၀၃၁၁ YR ၀၀၃၀၆၂]

မြန်မာ့နှုန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်လွန်းခြင်း၊ မောပန်းခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်ဓာတ်ကို ကြည်လင် လန်းဆန်း၍ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်စေသော "သတ္တဝါ"နှင့် ပြည့်စုံသော ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများနှင့် ရဟန်းသံဃာ အရှင်မြတ်များ စာမေးပွဲနီးသော အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ လည်းကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဝေ (တဆ-၀၂၉၁၇) ဖုန်း-၀၉-၄၉၂၆၄၄၁၃ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုဆေးတိုက်
အမှတ်(၄၇) (၁၀၈)လမ်း၊ မင်္ဂလာဇွေးအနီး၊
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
ဖုန်း-၂၀၆၃၀ အမြို့မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

ဂျိုးဖြူတောင်တန်းမှ

သက္ကဝတီ သဘောပြောနန်းဆီ

(၆)

ဘန်းကျော
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

ယခင်လူမှု အဆက်

ပရိတ်ကြီး အာဇာနည်ယသုတ်တွင် လည်း 'ဒေဝါ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ' ဟူ၍ နဂါးတန်ခိုးကြီးပုံကို ထည့်သွင်းထား သည်။ နဂါးတို့သည် တိရစ္ဆာန်ပင် ဖြစ်သော်လည်း ဒုဂ္ဂတိအဟိတ် ပဋိသန္ဓေနေသူတို့တွင် စည်းစိမ် ချမ်းသာရှိကြသဖြင့် ဒါနကောင်းမှု ပြုနိုင်သည်။

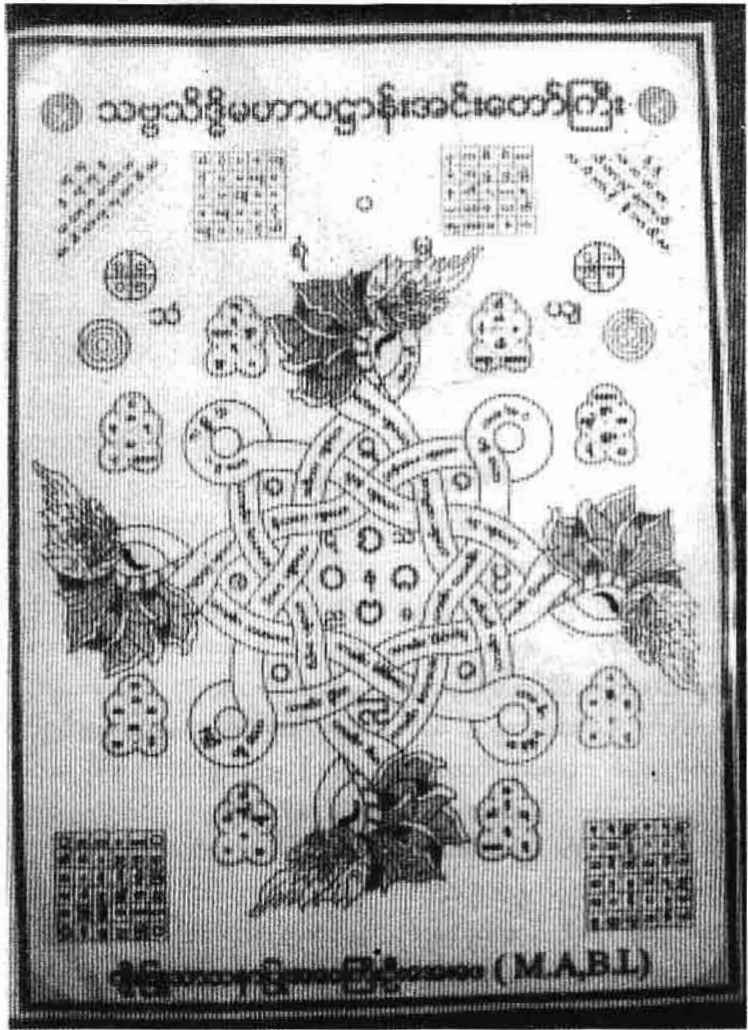
ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင်ကလည်း နဂါးတို့အား သရဏဂုံသုံးပါးနှင့် ငါးပါး သီလကို ပေးတော်မူကြောင်းနှင့် ဘုရား အလောင်းတော် ဖြစ်တော်ပေါင်း (၅၅၀)တွင် နဂါးဘဝ သုံးကြိမ်ဖြစ်တော် မူခဲ့သည်။ ဇာတ်ကြီးဆယ်ဘွဲ့တွင် ဘုရားအလောင်းတော် ဘူရိဒတ် နဂါး မင်းဘဝ၌ ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။

ဤသို့ တန်ခိုးရှိသော နဂါးရစ်ခွေ ဟန်ဖြင့် ပဋ္ဌာန်းပူဇော်ခြင်းဖြစ်ရာ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ အကျိုးထူး များ ပြည့်စုံစွာ မျှော်လင့်နိုင်လေသည်။

ဆရာတော် ဦးအဂ္ဂသာရ၏

ဖြစ်စဉ်တော်အကျဉ်း

လက်ရှိဆရာတော် ဦးအဂ္ဂသာရ သည် ပြည်ခရိုင်၊ ရွှေတောင်မြို့ဇာတိ ဖြစ်၍ ၁၂၉၂ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း(၁၂) ရက် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ဦးလူငယ်၊ F.8A. June, 2013.

မဟာပဋ္ဌာန်းအင်းတော်ကြီး

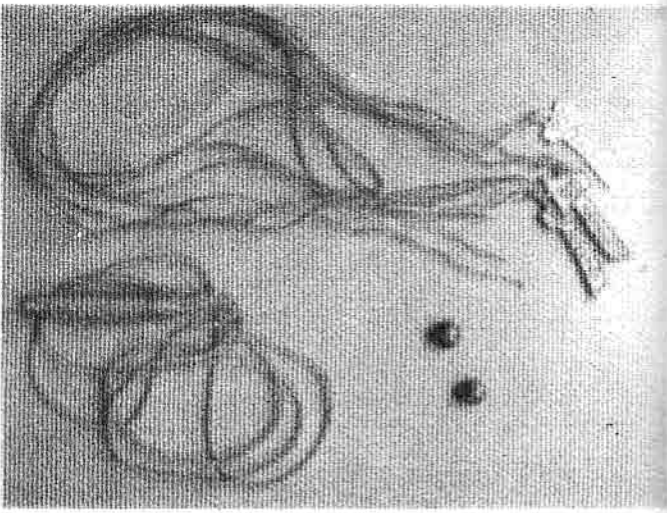
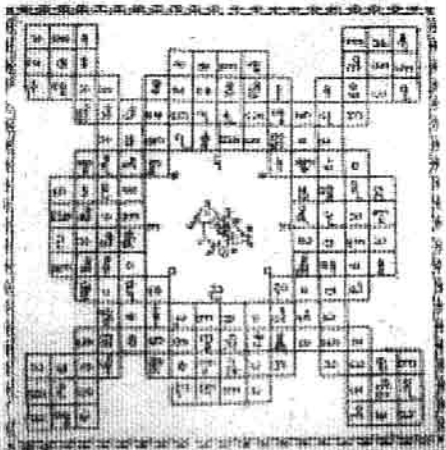
ဒေါ်ဆယ်တို့မှ မွေးဖွားခဲ့သည်။ ရွှေ တောင်မြို့တွင် နဝမတန်း အောင်မြင် ပြီးနောက် ရန်ကုန်၊ စမ်းချောင်းရှိ ဒေါ်မမကြီး အလွတ်ပညာသင်ကျောင်း ၌ တက္ကသိုလ်ဝင်ခွင့် စာမေးပွဲဖြေဆိုခဲ့ ရာ မြန်မာစာနှင့် အင်္ဂလိပ်စာ ဂုဏ်ထူး

ဖြင့် အောင်မြင်သည်။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တွင် မြန်မာစာ ဘာသာ အထူးပြု သင်ယူ၍ ၁၉၅၄ ခုနှစ်တွင် ဥပစာတန်း အောင်သည်။ ၁၉၅၆ ခုနှစ်တွင် ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ရရှိကာ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် မြန်မာစာဌာနတွင်

နက္ခတ္တဗေဒဆိုင်ရာ ဌာနမှူး ၅၇

အင်းစိန်မြို့များ စာတတ်လုံးစာတတ် အိမ်ထောင်ရေးအတွက်
ပညာရပ်စာအုပ် (စာအုပ်အမျိုးအစား) များနှင့်အညီ

လည်ခွေးပိတ် လက်ခွဲနှင့် ဓာတ်လုံးများ

စာတတ်မြို့များ ထိန်းသိမ်းရေးအဖွဲ့က ဖိကွပ်တင်

နည်းပြဆရာအဖြစ် ထမ်းဆောင်သည်။
 ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဥပဒေဝိဇ္ဇာဘွဲ့ ရယူကာ မဟာဝိဇ္ဇာတန်း ဆက်လက် သင်ယူသည်။ ၁၉၆၆ ခုနှစ်၌ လက် ထောက်ကထိက ဖြစ်လာ၍ ၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် မဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့ M.A ရရှိသည်။ ၁၉၈၃ ခုနှစ်တွင် ဂျပန်နိုင်ငံ အိုဆာကာ တက္ကသိုလ် မြန်မာစာဌာန၌ ဧည့် ပါမောက္ခအဖြစ် သွားရောက်တာဝန် ယူသည်။

(၆)နှစ်ကြာသော် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ပြန်ရောက်၍ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် မြန်မာစာဌာန တွဲဖက် ပါမောက္ခအဖြစ် ထမ်းဆောင်လျက် ၁၉၉၅ ခုနှစ်တွင် တာဝန်မှ အနားယူခဲ့သည်။ လုပ်သား သတင်းစာတွင် ဂျပန်တက္ကသိုလ် အတွေ့အကြုံဆောင်းပါးများ၊ ဒါရိုက် တာ ရွှေဒုံးဘီအောင်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ ဆောင်းပါးများကို ရေးသားခဲ့သည်။ ၁၉၆၂ ခုနှစ်တွင် ဒေါ်ခင်မြသိန်းနှင့် အကြောင်းပါ၍ သားတစ်ဦး(မောင်ထိန် လင်းအေး) ထွန်းကားခဲ့သည်။

၅၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆရာကြီးသည် တက္ကသိုလ်၌ရှိစဉ် ကပင် ပထမဘိုးဘိုးအောင်၏ ကျင့်စဉ် အတိုင်း အဓိဋ္ဌာန်ပြု ကျင့်ကြံခဲ့သည်။ ရွှေတိဂုံစေတီသို့ တစ်ပတ်တစ်ကြိမ် သွားကာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သည်။ တစ်ကြိမ် တွင် ပထမဆရာကြီး ဦးဘဆင်ဆိုသူ နှင့် တွေ့ဆုံ၍ ဆေးလုံးတိုက်ကျွေးကာ (၉)လုံးပုတီးတစ်ကုံး ပေးလျက် အထက်ပစ္စယံရှိ ပတ္တမြားမျက်ရှင် ဘုရား၌ ကုဋ္ဌန္တေဂါထာ အမြဲပူဇော် ရန် မှာကြား၏။

ဓမ္မစကြာ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်းကို ရက်ပေါင်း(၉၀)တိတိ အဓိဋ္ဌာန်၍ မပျက်မကွက် ပူဇော်ခဲ့ရာ (၃)ကြိမ် မြောက် (၂၇၀)ရက်အပြီးတွင် ထူးဆန်း သော အိပ်မက်တစ်ခု မြင်မက်သည်။ သာယာသော တောကြီးတစ်ခုတွင် မေတ္တာဘာဝနာ ပွားများနေစဉ် ဆရာ တော်များ၊ အဘဘိုးဘိုးအောင်၊ အဘ အောင်မင်းခေါင်တို့ ကောင်းကင်ခရီး ဈာန်ပျံကြွနေကြသည်ကို မြင်ရသည်။ ဆရာတော်တစ်ပါးက ကောင်းကင်မှ ဆင်းလာကာ ဓာတ်လုံး တစ်လုံးနှင့်

ဆေးလုံး(၉)လုံး ချီးမြှင့်တော်မူသည်ဟု မြင်မက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

နောက်မကြာမီ တပည့်တစ်ဦး ခေါ်ဆောင်သွားသဖြင့် ဆရာကြီး ဦးအေးဖေမိသားစု ဂျိုးဖြူဆရာတော် ဦးအာဒိစ္စဝံသထံသို့ သွားရောက် ဖူးမြော်ဖြစ်သည်။

ထိုဆရာတော်ကြီးကား အိပ်မက်ထဲ တွင် ဆေးလုံး၊ ဓာတ်လုံးများ ချီးမြှင့်ခဲ့ သည့် ဆရာတော်ကြီး ဖြစ်နေလေ သည်။ ထိုအချိန်(၁၉၆၇ ခုနှစ်ခန့် ဖြစ် သည်။)မှစ၍ ဂျိုးဖြူဆရာတော်ထံမှ နည်းခံလမ်းညွှန်မှုဖြင့် သာသနာပြု လုပ်ငန်းများ စတင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ သည်။

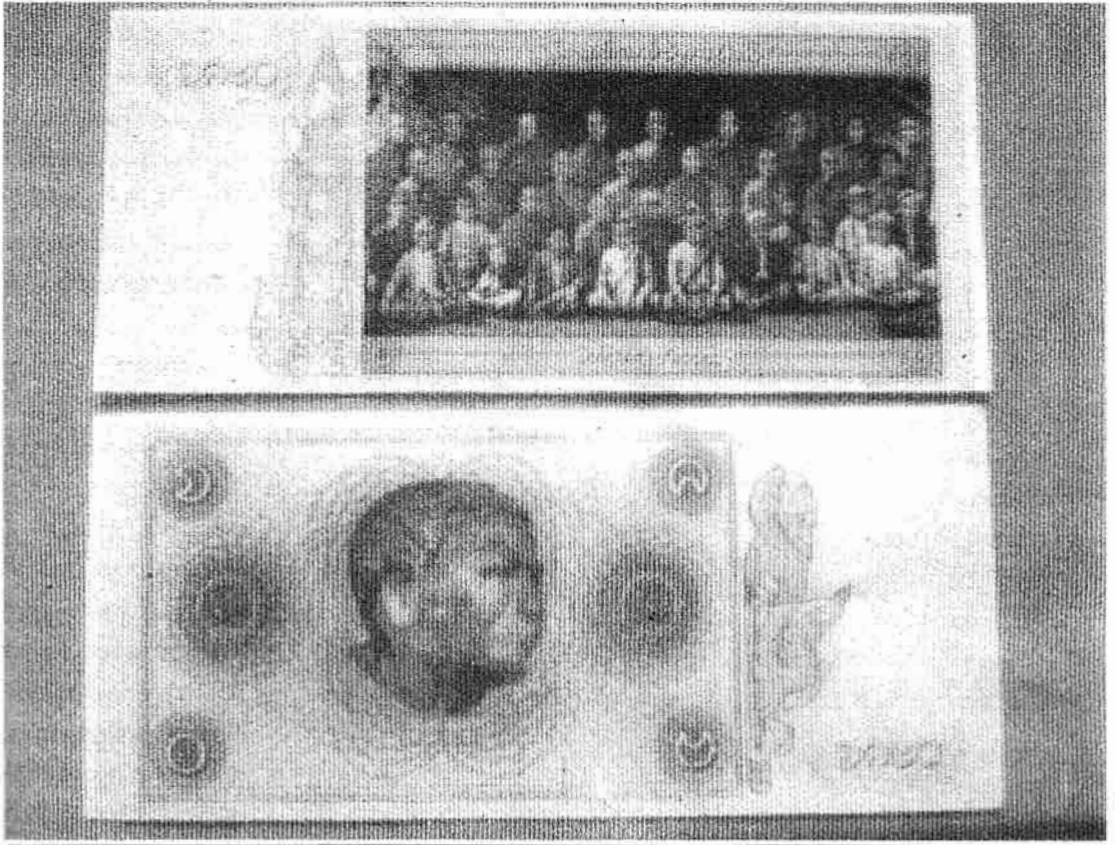
အဘိုးဆရာတော် ရှိစဉ်ကပင် တာဝန်ပေးခဲ့သည့်အတိုင်း ယခုအခါ ဂျိုးဖြူတောင် သက္ကဝတီသာသနာမြေ ၏ စတုတ္ထမြောက် နာယကဆရာတော် အဖြစ် တာဝန်ယူတော်မူရာ (၁၀)ဝါ ကျော်မျှရှိပြီဖြစ်ကြောင်း သိရှိရသည်။

၁၃၄၁ ခုနှစ်တွင် အဘိုးဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူပြီးနောက် သရော်ခင်ရင်၊

F.8B. June, 2013.

www.burmeseclassic.com

ဓမ္မာဓာထောင်များနှင့် ကျောင်း

ကံမမြို့နယ်၊ ထုံးကြီးကျောင်း သက်တော်ရှည်ဆရာတော် ဦးကောဝိဒ၏ ဆုံးမဩဝါဒခံယူကာ ဆက်၍ သာသနာပြုစုတော်မူကြောင်း မြွက်ကြားသည်။

ဆရာတော်၏

အထူးမေတ္တာပွားနည်း

- ၁။ သီလမရှိသောသူတို့ကို သီလရှိခြင်းဖြင့် အောင်နိုင်ရပါစေသတည်း။
- ၂။ သီလ မစင်ကြယ်သောသူတို့ကို သီလစင်ကြယ်ခြင်းဖြင့် အောင်နိုင်ရပါစေသတည်း။
- ၃။ သမာဓိ မတည်ကြည်သောသူတို့ကို သမာဓိတည်ကြည်ခြင်းဖြင့်

- အောင်နိုင်ရပါစေသတည်း။
- ၄။ အကြားအမြင် ဉာဏ်ပညာ နည်းပါးသူတို့ကို အကြားအမြင် ဉာဏ်ပညာ များပြားကြီးမားခြင်းဖြင့် အောင်နိုင်ရပါစေသတည်း။
- ၅။ မပေးကမ်း မလှူဒါန်းသူတို့ကို ပေးကမ်း လှူဒါန်းခြင်းဖြင့် အောင်နိုင်ရပါစေသတည်း။
- ၆။ သဒ္ဓါတရားမရှိသော သူတို့ကို သဒ္ဓါတရားရှိခြင်းဖြင့် အောင်နိုင်ရပါစေသတည်း။
- ၇။ မုန်းသူတို့ကို ချစ်ခြင်းဖြင့် အောင်နိုင်ရပါစေသတည်း။
- ၈။ သနားအကြင်နာ ကင်းမဲ့သူတို့ကို သနားကြင်နာ ကရုဏာဖြင့် အောင်နိုင်ရပါစေသတည်း။

- ၉။ ရန်ရင်းကြမ်းတမ်းသူတို့ကို နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်းဖြင့် အောင်နိုင်ရပါစေသတည်း။
- ၁၀။ မေ့လျော့သူတို့ကို မမေ့မလျော့အသိတရားရှိခြင်းဖြင့် အောင်နိုင်ရပါစေသတည်း။
- ၁၁။ ကျေးဇူးမသိသူတို့ကို ကျေးဇူးတရားဖြင့် အောင်နိုင်ရပါစေသတည်း။
- ၁၂။ ကဲ့ရဲ့ရွတ်ချသူတို့ကို ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့် အောင်နိုင်ရပါစေသတည်း။
- ၁၃။ မိုက်မဲသူတို့ကို လိမ္မာခြင်းဖြင့် အောင်နိုင်ရပါစေသတည်း။
- ၁၄။ ပျင်းရိတွေဝေသူတို့ကို ထကြွလုံ့လ ဝီရိယ ကြီးမားခြင်းဖြင့် အောင်နိုင်ရပါစေသတည်း။

- ၁၅။ ကောက်ကျစ် စဉ်းလဲ သူကို ဖြောင့်မတ် ခြင်းဖြင့် အောင်နိုင် ရပါစေသတည်း။
- ၁၆။ ယုတ်မာသူကို မြင့် မြတ်ခြင်းဖြင့် အောင် နိုင် ရပါစေသတည်း။
- ၁၇။ မသိတတ်သူကို သိ တတ်ခြင်းဖြင့် အောင် နိုင်ရပါစေသတည်း။
- ၁၈။ မှားယွင်းသူကို မှန် ကန်ခြင်းဖြင့် အောင် နိုင်ရပါစေသတည်း။
- ၁၉။ သည်းခံမှု ကင်းမဲ့ သူကို သည်းခံခြင်း ဖြင့် အောင်နိုင်ရပါ စေသတည်း။
- ၂၀။ တရားတော်နှင့် အညီ အရာရာကို အောင်နိုင် ရပါစေသတည်း။

တရားပွဲအောင်ငါ့ယာ

ခေ	ဝါ	နံ	န
နွ	ဖော	ခေ	ဝါ
ခေ	ဝ	ခေ	ဝေ
န	နိ	နိ	ဖော
ဝေ	ခ	နွ	ဖေ
ဝေ	ဝေ	ခ	န
ဝေ	နွ	ဝေ	ခေ
န	ဝေ	နွ	ဖော

* တရားပွဲအောင်ငါ့ယာ

ကုမ္ဘာသယ

မန္တန်တော်ကြီး

ပုဒွေိ လောကေ သယုပုဒွေိ၊ ဟိတာယ သဗ္ဗပါထိနံ၊
 ဝေပှာ လောကေ သယုပုဒွေိ၊ သုခါယ သဗ္ဗပါထိနံ၊
 သံဃော လောကေ သယုပုဒွေိ၊ ပုညာယ သဗ္ဗပါထိနံ၊
 ပုဒွေိတေလေန အနိန္ဒမော၊ ပုဒွေိ မေ ရက္ခတု နိစ္စံ၊
 ပုဒွေိတေလေန မဟာလာဘော၊ ဝေပှာ မေ ရက္ခတု သဒ္ဓါ၊
 သံဃတေလေန မဟာလာဘော၊ သံဃော မေ ရက္ခတု ဒိနေ၊
 * နမော တေ ပုဒွေိ ဝိရက္ခာ၊ ဝိပုပုတ္တောသိ သဗ္ဗဝိ၊
 သဗ္ဗာ ပုပ္ဖိပုဒွေိသ္မိ၊ တဿ မေ သရဏံ

၆၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တဝ။

* အရဟံ ပုဒွေိ ပုဒွေိ သရဏံ ဣတ္ထိ။
 အကာလိကော ဝေပှာ ဝှံ သရဏံ ဣတ္ထိ။
 သုပ္ပဝိပုဒွေိ ဘဝဝတော သာဝက သံဃော သံဃံ သရဏံ ဣတ္ထိ။
 ပုဒွေိ သဗ္ဗသုဘဉာဏော ဝေပှာ လောကတ္တ ရော နဝ။
 သံဃော မဂ္ဂဗလ ဋ္ဌော စ၊ ဣန္ဒြေတံ ရတနတ္ထယံ။
 တေနသစ္စေန သင်္ဂါမေ ဟောတု မေ ဇေယျမင်္ဂလံ။

အနက်

လောကေ၊ လောကဌ်။ ပုဒွေိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗပါထိနံ၊ အားလုံးသော သတ္တဝါတို့၏။ ဟိတာယ၊ အကျိုးစီးပွားအလိုငှာ။ သယုပုဒွေိ၊ ကောင်းစွာပွင့်ထွန်း၍

လာခဲ့ပေ၏။
 လောကေ၊ လောကဌ်။ ဝေပှာ၊ တရားတော်သည်။ သဗ္ဗပါထိနံ၊ အားလုံးသော သတ္တဝါတို့၏။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှာ။ သယုပုဒွေိ၊ ကောင်းစွာဖြစ်ပေါ်၍ လာခဲ့ ပေ၏။
 လောကေ၊ လောကဌ်။ သံဃော၊ သံဃာတော် သည်။ သဗ္ဗပါထိနံ၊ အားလုံးသော သတ္တဝါတို့၏။ ပုညာယ၊ ကောင်းမှုအကျိုး ငှာ။ သယုပုဒွေိ၊ ကောင်း စွာ ဖြစ်ပေါ်၍ လာခဲ့ပေ၏။
 ပုဒွေိတေလေန၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏ တန်ခိုးတော် ကြောင့်။ အရိန္ဒမော၊ ရန် ကို ဆုံးမနိုင်၊ အောင်နိုင်၏။ ပုဒွေိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။

မေ၊ ငါ့အား။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ရက္ခတု၊ စောင့်ရှောက်ပါ စေသတည်း။
 ပုဒွေိတေလေန၊ တရားတော်၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့်။ မဟာလာဘော၊ ကြီးစွာသော လာဘ်လာဘရ၏။ ဝေပှာ၊ တရားတော်သည်။ မေ၊ ငါ့ အား။ သဒ္ဓါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ရက္ခတု၊ စောင့်ရှောက်ပါစေသတည်း။
 သံဃတေလေန၊ သံဃာတော်၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့်။ မဟာလာဘော၊ ကြီးစွာသော လာဘ်လာဘရ၏။ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဒိနေ၊ နေ့တိုင်။ ရက္ခတု၊ စောင့်ရှောက်ပါစေသတည်း။
 ဝိရ၊ ကြီးသောလုံ့လ ရှိတော်မူ သော။ ပုဒွေိ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အတ၊ အရှင်ဘုရားအား။ နမော၊ ရှုခိုးပါ၏။

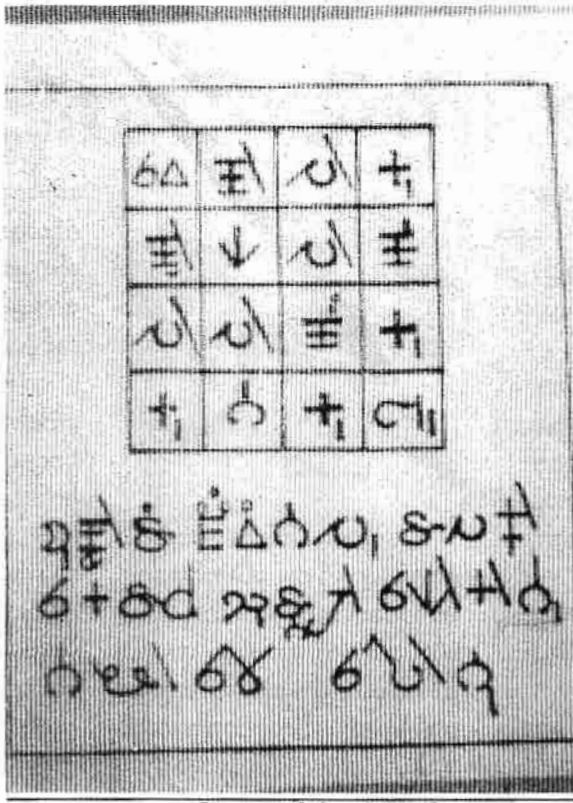
တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။
သဗ္ဗမိ၊ အားလုံးသော
 ဥပဓိမှ။ **ဝိပဗ္ဗုတ္တော၊**
 လွတ်ကင်းသည်။ **အသိ၊**
 ဖြစ်တော်မူပါ၏။ **အဟံ၊**
 တပည့်တော်သည်။ **သမ္မာ**
ပေဋိပဇ္ဇော၊ အကျဉ်း
 အကျပ်သို့ ရောက်သည်။
အသ္မိ၊ ဖြစ်ပါ၏။
 တဿမေ၊ ထိုတပည့်
 တော်၏။ **သရဏံ၊** ကိုး
 ကွယ်ရာသည်။ **ဘဝ၊** ဖြစ်
 တော်မူပါဘုရား။

ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ **အရဟံ၊** ပူဇော်
 အထူးကို ခံတော် မူထိုက်
 ပါပေ၏။ **ဗုဒ္ဓံ၊** မြတ်စွာ
 ဘုရားကို။ **သရဏံ၊** ကိုး
 ကွယ်ရာဟူ၍။ **ဂစ္ဆာမိ၊** မှီဝဲ
 ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဓမ္မော၊ မင်္ဂလေးပါး တရားတော်
 သည်။ **အကာလိကော၊** အခါကာလ
 မခြား၊ အကျိုးပေးပါ၏။ **ဓမ္မံ၊** တရား
 တော်ကို။ **သရဏံ၊** ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။
ဂစ္ဆာမိ၊ မှီဝဲ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
သာဝကသံယော၊ တပည့်သား
 သံဃာတော်သည်။ **သုပ္ပဋိပဇ္ဇော၊**
 ကောင်းစွာ ကျင့်တော်မူပါပေ၏။
သံယံ၊ သံဃာတော်မြတ်ကို။ **သရဏံ၊**
 ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ **ဂစ္ဆာမိ၊** မှီဝဲ ဆည်း
 ကပ်ပါ၏။

သဗ္ဗညုတဉာဏော၊ သဗ္ဗညုတ
 ဉာဏ်တော်သည်။ **ဗုဒ္ဓေါ၊** ဘုရား
 မည်၏။ **နဝလောကုတ္တရော၊**
 လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးသည်။
ဓမ္မော၊ တရားတော်မည်၏။

• ဗုဒ္ဓတော် ကောဏ္ဍိယနိဂါမိနှင့် အင်း

မဂ္ဂပလဋ္ဌောစ၊ မင်္ဂလိလိ၌ တည်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ **သံယော၊** သံဃာ
 တော်မည်၏။ **ဣစ္စေတံ၊** ဤဘုရား၊
 တရား၊ သံဃာသည်။ **ရတနတ္ထယံ၊**
 ရတနာသုံးပါးဖြစ်၏။ **တေနသစ္စေန၊**
 ထိုမှန်သော သစ္စာစကားကြောင့်။
သင်္ဂါမေ၊ စစ်မြေပြင်၌။ **မေ၊** ငါ့အား။
ဇေယျမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာ
 သည်။ **ဟောတု၊** ဖြစ်ပါစေ သတည်း။

တိုက်တွန်း လမ်းညွှန်ချက်

ဂျိုးဖြူတောင် သက္ကဝတီ သာသနာ
 ကုန်းတော်မြေသည် ဂေါတမမြတ်စွာ
 ဘုရား သာသနာ၌ ဆံတော်ကို အဦး
 အစ ပူဇော်ခွင့်ရခဲ့သော ရွှေတိဂုံ
 ဒါယကာ ဥက္ကလာပမင်းကြီး၏ နန်းမြို့
 တော်တည်ရာ အဓိကရေဌာန ဖြစ်သည့်

အပြင် အေးချမ်းသော
 ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် အထူး
 ထူးသော ရုပ်ပွားစေတီ
 များ ကြည့်ညို ဖူးမြော်နိုင်
 သည့်ဖြစ်ရာ ဘုရားဖူး
 အလည်အပတ်ခရီး ဖြစ်
 စေ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း
 ဘာဝနာပွားများ လို၍ဖြစ်
 စေ ကြွရောက်နိုင်စေရန်
 တိုက်တွန်း လမ်းညွှန်
 အပ်ပါသည်။

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊
တိုက်ကြီးမြို့မှအရောက်
ယွန်းယွန်း (၇)မိုင်ခန့်
အကွာရှိ “ချင်းကုန်း”
ကျေးရွာသို့ ဂျိုးဖြူရေပိုက်
ကြီးများအတိုင်း ဆိုင်ကယ်
တက္ကစီပြင် လာရောက်နိုင်
ပါသည်။ ချင်းကုန်းရွာနှင့်
ရန်ကုန်(သခင်မြပန်းခြံ)သို့

ပြေးဆွဲသော ဘတ်စ်ကားဖြင့်လည်း
 စီးနင်း လိုက်ပါနိုင်သည်။

ချင်းကုန်းမှ ရန်ကုန်သို့ နံနက် (၇)
 နာရီတွင် စတင်ထွက်ခွာ၍ ရန်ကုန်မှ
 ချင်းကုန်းရွာသို့ မွန်းလွဲ (၃)နာရီခန့်
 တွင် ပြန်လည်ထွက်ခွာလေ့ရှိပါသည်။
 တိုက်ကြီးမှတစ်ဆင့် သွားလျှင် **အဘိုး**
ကျောင်းဟူ၍ အလွယ်တကူ စုံစမ်းနိုင်
 သည်။

ဆရာတော် ဦးအဂ္ဂသာရနှင့် ကုန်း
 တော်မြေမှ မြင်အပ်၊ မမြင်အပ်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်း၊ ဝေနေယျအပေါင်း
 ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစွာဖြင့် သာသနာ
 အကျိုး သယ်ပိုးနိုင်ကြပါစေ။

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ကျင့်သော သူတော်စစ်များ အာဟာရအတွက်

အရသာပြောင်းဂါထာ

စောလင်း
(စောဇဝါ-နေပြည်တော် ပျဉ်းမနား)

တစ်နေ့တွင် ဆရာကြီး ဆေးခန်းတွင် လူနာပါးသည့်အခိုက် သူ၏ တပည့်နှစ်ယောက်ကို ပရဆေးဥယျာဉ် သော့တွဲနှင့် ရေလောင်းပုံးများ ယူခဲ့ဟု ဆိုကာ...

'လာဗျာ ဥယျာဉ်ထဲ သွားရအောင်' ဟု ပြောဆိုပြီး ရှေ့က ဦးဆောင် ထွက်သွားပါသည်။ ဆရာကြီးက...

'အသက်က (၇၈)နှစ်ထဲမှာ အရွယ်နဲ့ ရာသီဒဏ်ကြောင့် ဒူးက နာချင်လာ တယ်'

ဟု ပြောဆိုလျက် ဥယျာဉ်တံခါး သော့ကို ကိုယ်တိုင်ဖွင့် ဝင်သွားပါ သည်။

ဥယျာဉ်ထဲတွင် ဂမုန်းပင်များ၊ ဆေးဖက်ဝင် အပင်များနှင့် အလှပန်းပင်များ ကို ခြေချစရာ အနည်းငယ်မျှ ချန်ကာ စိုက်ထား၍ ဂရုစိုက်လိုက်ပါခဲ့ရပါ သည်။ ဆောင်းတွင်းကာလ ဂမုန်းမျိုး နွယ်အပင်များ သဘာဝအရ အပင်ချ ထားကြသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ယင်း ၏ တပည့်နှစ်ယောက် အပင်တွေ ရေလောင်းကြရန် မှာခဲ့ပြီး စာရေးသူ ကို ဘုံ(၇)ဆင့် ပထမအထပ်ပေါ်သို့ ဦးဆောင်ခေါ်သွားပါသည်။

စာရေးသူကို ရှားပါးသော မဂိုဒေါင်း ဂမုန်း၊ ကျားလက်ဝါးအဖို၊ အမနှင့် အခြားဂမုန်းပင် အချို့ကို ဓာတ်ပုံရိုက် ခွင့်ပေးခဲ့ပါသည်။ ဆရာကြီးက ဝါသနာ အရ ရွက်လှနှင့် အခြားအလှပင် အချို့ကို တန်ဖိုးအတော်ကြီးကြီးပေး၍ ဝယ်ယူ စိုက်ထားပုံကိုလည်း ပြောပြပါ သည်။

ဆေးခန်း ပြန်ရောက်တော့...
'ခဏထိုင်ဦး၊ ခင်ဗျားကို ဂါထာ တစ်ပုဒ်ပေးမယ်'

ဟု ဆိုကာ သော့ခတ်ထားသော သေတ္တာများကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု သော့ ဖွင့် ရှာနေပါသည်။ မှတ်စုစာအုပ်အချို့ ကို ယူလာကာ လှန်လှော ရှာနေပြီး နောက် မတွေ့၍ အခြားသော သေတ္တာ များကို ဆက်ဖွင့်ပြန်ပါသည်။ စာအုပ် အချို့ကို ယူလာကာ လှန်လှော ရှာဖွေ နေစဉ်...

'ဂါထာက ဂန္ဓာရီလှည့်လည် အဓိဋ္ဌာန်နဲ့ ကျင့်စဉ်ပြုလုပ်နေကြတဲ့ သူတော်စစ်များ အစာအာဟာရအတွက် အရသာပြောင်း ဂါထာပဲ။ ဒီဂါထာကို "မန်း"စားရင် အခါ၊ အရပ် စတဲ့ အစားအစာတို့ကို ချီဆိပ်သော အရသာ ဖြစ်သွားစေရုံမက အဆိပ်ပင်များ၊ အစာများကိုပင် အဆိပ် အာနိသင်ပြယ်ကာ အာဟာရ ဖြစ်သွားတယ် ဗျတဲ့' ဟု ပြောပြပါသည်။

ဒီလိုကြားရတော့ စာရေးသူလည်း အလွန် စိတ်ဝင်စားသွားတာကြောင့် ဆရာကြီး ရှာနေတဲ့ ဂါထာကို တွေ့ပါ စေလို့ မျှော်လင့်နေစဉ် ဆရာကြီးက ဒီမှာ တွေ့ပြီဟု ဆိုကာ ဂါထာ (၂)ပုဒ် ကို ရွတ်ဆိုပြပါတော့သည်။

စာရေးသူကလည်း ဆရာကြီး ကိုယ်တိုင် ကူးရေးပေးပါဟု မေတ္တာ ရင်ခံကာ မှတ်စုစာအုပ်နှင့် ဘောလ်ပင် ကို ထိုးပေးမိပါသည်။ စာရေးသူ

လိုက်ရေးလျှင် သတ်ပုံများ လွဲမှားမှု မရှိအောင်ပါ။ ဆရာကြီးက ဂါထာများ ကို ကူးရေးပေးပြီးနောက် စာရေးသူကို ဖတ်ပြုပြန်ရာ လိုက်၍ တိုက်ဆိုင်မှု လုပ်ခဲ့ရပါ၏။

ဆရာကြီး၏ ဟောင်းနွမ်းနေသော မှတ်စုစာအုပ်ထဲမှ ဂါထာများကို တွေ့ရသော စာရေးသူလည်း အလွန် စိတ်ဝင်စားသွားရုံမက မန္တန် အင်းအိုင် တို့၏ စွမ်းအားဆန်းပြားမှုများ ဂမ္ဘီရ နယ်မြေလောကတွင် ရှိနေတာကို ယုံကြည်သိရှိထားတာကြောင့် ဆောင်း ပါးအဖြစ် ရေးသားမည်ဟု ဆုံးဖြတ်မိခဲ့ ရပါသည်။

တိုက်ဆိုက်မှုတစ်ခုကိုလည်း တစ် ဆက်တည်း ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။ ဒီဆောင်းပါးကို ရေးလက်စ တစ်ရက် တွင် ညီမောင်တူသားကဲ့သို့ ရင်းနှီးခဲ့ သော ယောက်သွားအင်းရပ်ကွက်မှ ကိုသိန်းသန်းဌေးနှင့် အပေါင်းအသင်း တချို့ ရောက်လာကြပါသည်။

စာရေးသူ ရေးနေသော အရသာ ပြောင်း ဂါထာအကြောင်း သူတို့ သိရှိ ကြားသိပြီး သူကိုယ်တိုင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရ သော ဆန်းပြားလှသော အဖြစ်အပျက် တစ်ခုကို ပြန်လည်၍ အကျဉ်းမျှ ဖော် ပြလိုက်ပါသည်။

ကိုသိန်းသန်းဌေးသည် ငယ်စဉ်က တောင်တွင်းကြီးနယ်မှာ အင်းဝိဇ္ဇာဟု နာမည်ကြီးသော "အဘာသာတင့်" အဘိုး၏ ယုယချစ်ခင်မှုကို ခံခဲ့ရပါ သည်။ တစ်ရက်တွင် အဘိုး၏ တပည့် နှင့် မြေးတို့ကိုခေါ်ကာ အထက်ဝိဇ္ဇာ တစ်ဦးနှင့် တွေ့ဆုံရန် "ရွှေရောင်တော် ဘုရားသို့ နံနက်စာများ ယူဆောင်၍ သွားရောက် စောင့်ဆိုင်းနေကြပါသည်။

www.burmeseclassic.com

အဘိုးက ပုံစံမျိုးစုံနှင့် လာနိုင်သော ဝိဇ္ဇာကို ဂရုစိုက်ကြည့်ရှု၍ သတိထား ကြရန် မှာကြားထားခဲ့သည်ဟု ဆိုပါသည်။

သို့သော် ဘုရားပေါ်သို့ ဘုရားဖူးလာရောက်သူ အလွန် နည်းနေသည်ကို သူ မှတ်မိကြောင်း၊ ထမင်းစားချိန် ရောက်၍ အဘိုးနှင့် ဝိုင်းဖွဲ့ကာ ပါလာသော နံနက်စာများကို စားခဲ့ကြောင်း၊ ထမင်းစားသုံးနေစဉ် လူ (၂)ယောက် ဘုရားလာဖူးကြောင်း၊ တစ်ဦးက လွယ်အိတ်တစ်လုံး လွယ်ထားပြီး ထီးကောက်တစ်လက်ကို ပခုံးပေါ်မှာ ချိတ်ထားတာ တွေ့ရသလို သာမန်လူတစ်ယောက်ပုံစံနှင့် ဘုရားကို ရှိခိုးဦးခိုက်နေကြောင်း တွေ့ရသည်ဟု ဆိုပါသည်။

အဘိုးနှင့် သူတို့တစ်တွေ အမှတ်မဲ့နှင့် ထမင်းဆက်စားနေခိုက် အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်က အနားရောက်လာပြီး “ထီးပါရင် ခဏလောက်”ဟု တောင်း၍ အနားမှာ ချထားသော ထီးကောက်ကို ပေးလိုက်ရာ သူ၏ ထီးကောက်နှင့် တိုင်းကြည့်ပြီး...

‘မင်းတို့ထီးက တိုတယ် လိုသေးတယ်’ ဟု ပြောဆိုကာ ပြန်ပေးခဲ့ကြောင်း၊ အဘသာတင့်က ထမင်းစားခေါ်တော့...

‘မင်းတို့ ထမင်းဝိုင်းမှာ ဒါလိုသေးတယ် ရော့’

ဟု ပြောပြီး သူ၏ လွယ်အိတ်ထဲက သံပရာသီးတစ်လုံး ပေးကာ ဘုရားစောင်းတန်းအတိုင်း ဆင်းသွားပြီး တစ်အောင် တစ်ခဏကြာမှ အဘသာထင့် သတိရလို့ လိုက်ကြဟုဆိုမှ နောက်က အပြေးလိုက်သွားသော်လည်း လုံးဝ ရှာမတွေ့ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

နံနက်စာကို စားပြီးနောက် အဘသာတင့်က ပေးခဲ့သော သံပရာသီးကို ခြံစားစေခဲ့ရာ သံပရာသီးက မချဉ်

ဘဲ ပျားရည်ထက် အလွန်အရသာရှိသော ချိုဆိမ့်နေသည့် သံပရာသီးကို စားခဲ့ရကြောင်း စသည် ကိုယ်တိုင် စားသုံးခဲ့ရမှုကို အားပါးတရ ပြောဆိုကာ အရသာပြောင်း ဂါထာဟာလည်း သီလ၊ သံမာဓိ၊ စရဏ အားကောင်းတဲ့ သူတော်စင်၊ သမားတော်တို့အတွက် အမှန်အစွမ်းသတ္တိ တန်ခိုးရှိနိုင်ကြောင်း ကောက်ချက်ချ ပြောဆိုခဲ့သည်ကို စာရေးသူမှ ပေါင်းစပ်ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

ပျဉ်းမနား သမားတော် ဆရာမော်ကိုယ်တိုင် ဂန္ဓာရီလှည့်လည် ကျင့်ကြံစဉ် ကိုယ်တိုင် အသုံးပြုခဲ့သော ဂါထာများဖြစ်၍ တိမ်ကော မပျောက်ပျက်စေလို၍တစ်ကြောင်း၊ ကိုယ်တိုင် ကျင့်ကြံပွားများနေသူများ ဆန္ဒရှိလျှင် လိုအပ်ပါက အသုံးပြုနိုင်ရန်နှင့် နောင်လာနောက်သားများ လက်တွေ့လေ့လာစမ်းသပ်သိရှိနိုင်စေရန်အတွက် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတစ်ဆင့် ရေးသားဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

အရသာမရှိသော အစားအစာကို အရသာရှိအောင် မန်း၍ စားရန်ဂါထာ

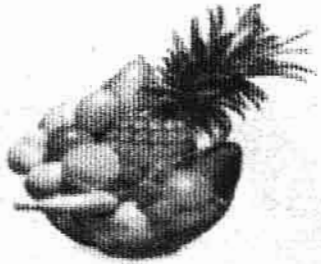
က္ကန္တန္တေ အ၊မုရုဗ္ဗိ
မုရုဝံ ကရောတိ သော။

သော၊ ထိုဂါထာရွတ်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (ဝါ) ထိုဂါထာသည်။ အ၊မုရုဗ္ဗိ၊ မချိုသည်ကိုလည်း။ (ဝါ) မချိုသော အရသာကိုလည်း။ မုရုဝံ၊ ချိုသကဲ့သို့။ (ဝါ) ချိုအောင်။ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏။

အရသာမရှိသော အစားအစာကို အရသာမရှိအောင် မန်းသည့်ဂါထာ

က္ကန္တန္တေ မုရုဝံပိ
အ၊မုရု ကရောတိ သော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန
တထာ မေ ဟောတု သပ္ပဒါ

သော၊ ထိုဂါထာရွတ်သည့်

ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (ဝါ) ထိုဂါထာသည်။ မုရုဝံပိ၊ ချိုသည်ကိုလည်း။ (ဝါ) ချိုသော အရသာကိုလည်း။ အ၊မုရု၊ မချိုသည်ကို။ (ဝါ) မချိုအောင်။ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏။

ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤမှန်သော စကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်။ တထာ၊ ထို့အတူ။ မေ၊ ငါ့အား။ သပ္ပဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

မြေကြီးကို ရွှေငွေ၊ ရွှေငွေကို မြေကြီးဖြစ်အောင် မန်းသည့်ဂါထာ

က္ကန္တန္တေ မဟာမဟိံပိ
ဇာတရူပံ ကရောတိ သော။
က္ကန္တန္တေ ဇာတရူပံပိ
မဟာမဟိံ ကရောတိ သော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန
အာသယံ မေ သမိဇ္ဈတု။

သော၊ ထိုဂါထာရွတ်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ က္ကန္တန္တေ၊ အလိုရှိသော်။ မဟာမဟိံပိ၊ မြေကြီးကိုလည်း။ ဇာတရူပံ၊ ရွှေငွေကို။ (ဝါ) ရွှေငွေဖြစ်အောင်။ ကရောတိ၊ ပြုလုပ်နိုင်၏။

သော၊ ထိုဂါထာရွတ်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ က္ကန္တန္တေ၊ အလိုရှိသော်။ ဇာတရူပံပိ၊ ရွှေငွေကိုလည်း။ မဟာမဟိံ၊ မြေကြီးကို။ (ဝါ) မြေကြီးဖြစ်အောင်။ ကရောတိ၊ ပြုလုပ်နိုင်၏။

ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤမှန်သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ ငါ့၏။ အာသယံ၊ အလိုဆန္ဒသည်။ သမိဇ္ဈတု၊ ပြီးပြည့်စုံပါစေသတည်း။

စောလင်း
(စောင့်ပါ-နေပြည်တော် ပျဉ်းမနား)
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၆၃

နုလုံးရောဂါ ကင်းဝေးအောင်

ပုဂံစိုက် - ၀၁၁၄၇ ဝေဟဂုဏ် လိုင်စင် ၇၂၂၁၁၀ စာအထပ်စိုက် (၁၃၁)

မုံရွာဆရာမိုး အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုဆောင်

အမှတ်တံဆိပ်

“ ဆရာကိုယဉ်တင့်နဲ့ တွေ့ချင်နေတာ အတော်ပဲ။ ခုတလော အသက်ရှူကျပ်ပြီး မောတယ်လျှာ။ ညဘက်လည်း အိပ်မပျော်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နုလုံးနေရာက အောင့်တယ်။ ကိုယဉ်တင့်က တိုင်းရင်းဆေး သုတေသီဆိုတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး ”

“ ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ နုလုံးရောဂါပါ။ နုလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥ တု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါ။ ညီညွတ်မှုတအောင် နေထိုင်စားသောက်မှုမရှိတဲ့ အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေ ပရိဒေဝစီးတောက်လောင်ပြီး နုလုံးအိမ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နုလုံးရောဂါဖြစ်စေတာပါ ”

“ နုလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတာဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဆက်ပြောပါဦး ”

“ နုလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး နေ့၊ ညမပြတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်စက်ယန္တရားတစ်ခုပါ။ နုလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမသိဘဲ သန္နိပါတ်နုလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ အစားအသောက်ယိုက်ခြင်း၊ ပူခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်မောခြင်း၊ နုလုံးနေရာမှ အောင့်ခြင်း၊ ခြေဖျားလက်ဖျားအေးခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ စကားပြောသံကြားရခြင်း(စိတ်မှ ထင်မှတ်ခြင်း)၊ နုလုံးနေရာမှာ အပ်နဲ့ ဆွသလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်းခွံအရောင်မမှန်ခြင်း၊ လက်သည်းများပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်နေရင်း ကယောင်ကတမ်းပြောခြင်း၊ သွေးစမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုးမမှန်ခြင်း၊ နုလုံးနေရာ အောင့်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အေးထက်နေခြင်း၊ လေးဖန်ခြင်းစတဲ့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တတ်တယ် ကိုချစ်ဆွေ ”

“ ကိုယဉ်တင့် ပြောခဲ့တဲ့ နုလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော် ခံစား နေရတဲ့ အချက်သုံးမျိုးနဲ့ တူတယ်ဗျာ။ ဒါဆို ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ ”

“ ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ ဖြစ်တာ မကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပြီး ရောဂါ သက်ကြာရှည်မှာတော့ ဆေးရုံဆေးခန်းပြုရမှာပေါ့ ”

“ ကျွန်တော် ခံစားနေရတာ ဆယ်ရက်၊ ဆယ့်ငါးရက်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ် ”

“ ဒါဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ် ”

“ သက်သာပျောက်ကင်းဖို့ဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမယ် ”

ဆိုတာ ကိုယဉ်တင့် ညွှန်ပြပေးပါဦး ”
“ သားအော်ကြီး၊ မုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနုလုံးအားဆေး သောက်ရင် ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ် ”

“ ဒါဆို မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးသောက်မယ်ဗျာ။ ဆေးအညွှန်းကို သိပါရစေ ”

“ ကဲ ကိုချစ်ဆွေ နားထောင်ပြောပြမယ်။ အညွှန်းက နုလုံးသွေးကြော ကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညွှန်၌ စူး၍ အောင့်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူ

ကျပ်ခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်း၊ ကော့နှင့်ရင် ညှပ်အောင့်ခြင်း၊ နုလုံးတုန်ရင်ခွန် မောပန်းနှမ်းနယ်ခြင်း၊ နုလုံးအားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံဖြင့် မောပန်းခြင်း၊ သွေးထွက်လွန်၍ နုလုံးခန်းမမှန် မောပန်းခြင်း၊ မူးဝခြင်း၊ စိတ်စိမ်းမှုများ၍ အိပ်မပျော်၊ စားမဝင်၊ စိတ်မကြည်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခမ်းစိတ်ပျက်လန့်ခြင်းတို့အတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့ ”

“ ကိုယဉ်တင့် ညွှန်မှတော့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးဟာ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်တာ သေချာတယ်။ သောက်မယ်ဗျာ။ အဲဒီဆေးကို ဘယ်ဆိုင်တွေမှာ ဝယ်ရင်ရနိုင်မှာလဲ ”

“ အဆီကျ၊ အကြောပြေ၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံး ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ တိုင်းသိပြည်ကျော်ဖြစ် ပြီးသားမို့ အထူးညွှန်းစရာမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး ခုအသစ်တဖန် ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုလည်း မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကဲ ကိုချစ်ဆွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ စင်ဗျား ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ် ”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း

မုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး၊

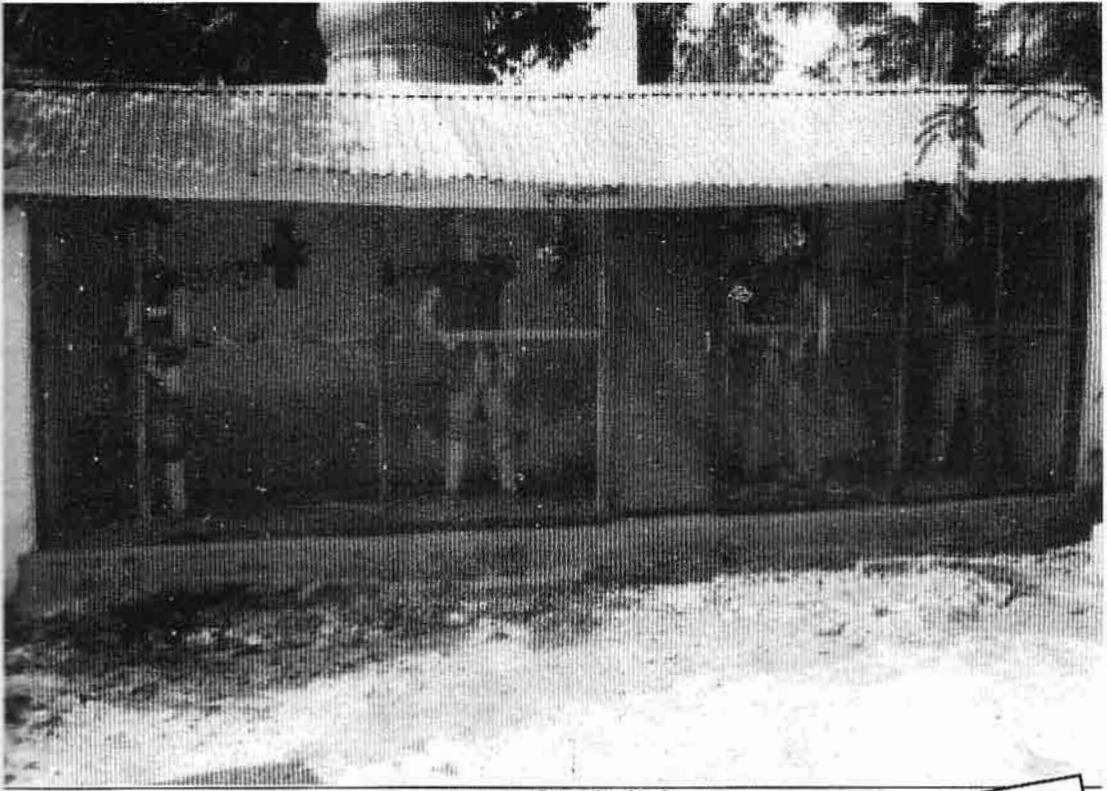
အမှတ်-(၅/၃၆) ဝေဟဂုဏ်လမ်း၊ ပြောက်တူရွာ၊ ပုသိမ်မြို့။

ရန်ကုန်မြို့၊ ပုန်းတ-၆၃၀၇၉၊ ၀၉-၅၀၀၆၃၂

ဖြန့်ဖြူး ထောင်သွင်း

▲ မုတ်သုံတောင်လေးဦး ဝိမာန်

အောင်အတိတ်ဆောင်

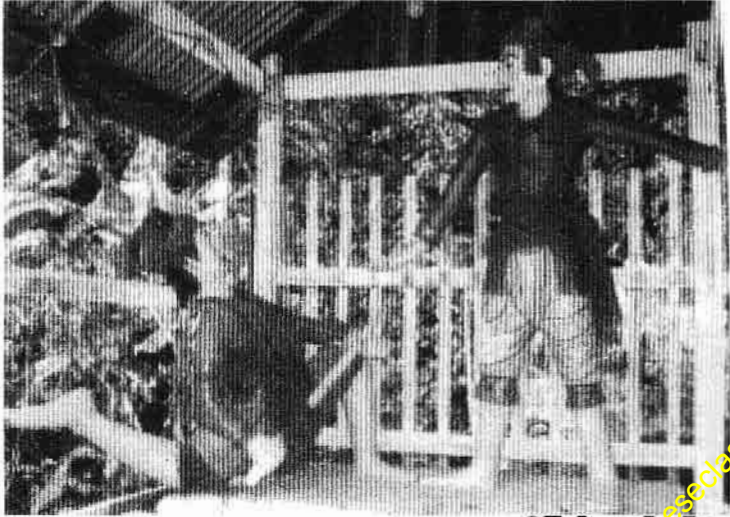
ထက်ဝက်ကျော်

သီရိသိင်္ခာဝါရီတောင်ခြားဆီ မှ

ပုထိုးစေတီ နေရာထူးများ (၁၀)

ယခင်လမှအဆက်

တောကြမ်းသည်ဆိုကာ မည်သူမျှ မသွားဝံ့ကြပေ။ သထုံမြို့မှ ဦးဘိုးစ၊ ဦးကျော်ခွန်း စသော မြို့များမှာဖုံးများက တောင်ခြေတွင် ကျောင်းများ ဆောက်ကာ ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးအား ရဟန်း၊ သူတော်၊ သီလရှင် အခြံအရံများနှင့်တကွ ပင့်ဆောင်၍ သီတင်းသုံးစေသည်။

ညီအစ်ကိုအား ကြော်ငြာတင်စာ
ဖြေရာအခြေအနေသာ ဖတ်ဖို့

F.9A. June, 2013.

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၆၅

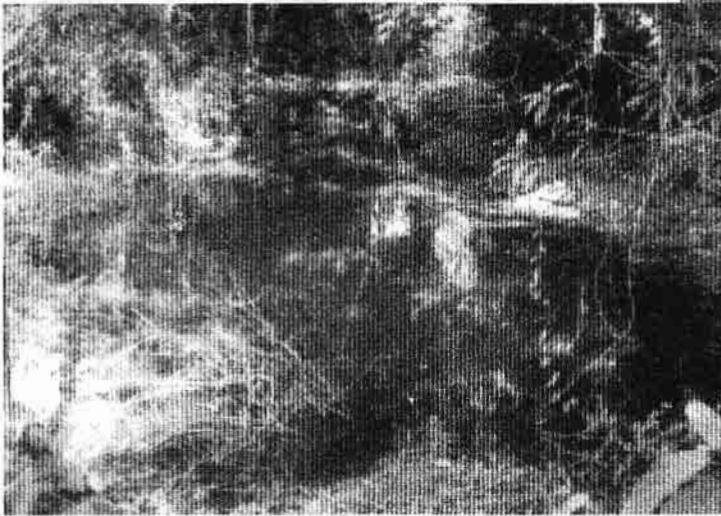

◆ ဒုတိယဟောတော် (တော်တော်တော်) အထိ

တော်တော်တော် †

◆ တော်တော်တော်

တောင်ထိပ်တွင် သိမ်တစ်ဆောင် အတွက် သိမ်သမုတ်ရန် စီစဉ်ကြကာ လိုအပ်သော ပစ္စည်းများ တောင်ပေါ် တင်ကြရာ နံနက်လင်းသည်နှင့် ထို ပစ္စည်းအားလုံး တောင်အောက်သို့ ပြန်ရောက်နေကြသည်။ နောက် တစ်နေ့တွင် ထပ်၍တင်စေကာ လူများ ကို ညဉ့်အိပ်အစောင့်ထားသည်။

နံနက်လင်းသော် သစ်ဝါးပစ္စည်း များသာမက လူများပါ တောင်အောက်

ပြန်ရောက်နေကြသဖြင့် လူအချို့က ကြောက်လန့်၍ ရှောင်တိမ်းသွား၏။ ဆရာတော်ကြီးလည်း ရုတ်တရက် ပျံလွန်တော်မူကာ တောင်ပေါ်တွင် နတ်ဖြစ်နေကြောင်း အသံပေးပြော ကြားသည်။

ထိုအချိန်တွင် ရသေ့ကြီး ဦးခန္တီ သထုံသို့ ရောက်လာသဖြင့် သိမ် သမုတ်ရန်ကိစ္စ အပ်နှံကြသည်။ ရသေ့ ကြီးက ရဟန်းတို့အရာဖြစ်၍ ပရိယတ်

ပဋိပတ် ပြည့်စုံသော ညောင်လွန် ဆရာတော်ကိုပင့်လျှင် အောင်မြင်လိမ့် မယ်ဟု အကြံပေးသည်။

သွား၍ ပင့်လျှောက်ကြသောအခါ ညောင်လွန်ဆရာတော်က အခြေအနေ ကို စမ်းသပ်ကြည့်ရှု ဆင်ခြင်တော်မူပြီး မှ လက်ခံကာ စွန်းလွန်းဆရာတော် အပါအဝင် သံဃာပေါင်း (၁၃)ပါးဖြင့် ကြွရောက်လာကြသည်။

ညောင်လွန်ဆရာတော်အား တောင် ထိပ် အင်္ဂါထောင့် ဒုတိယပစ္စယံ မြေ ကွက်လပ်တွင် တဲကျောင်းဖြင့် သီးသန့်တစ်ပါးတည်း သီတင်းသုံးစေ သည်။ ကျန်ဆရာတော်များကို တောင် ခြေတဲကျောင်းသို့ ပင့်ဆောင် နေရာ ပေးကြသည်။

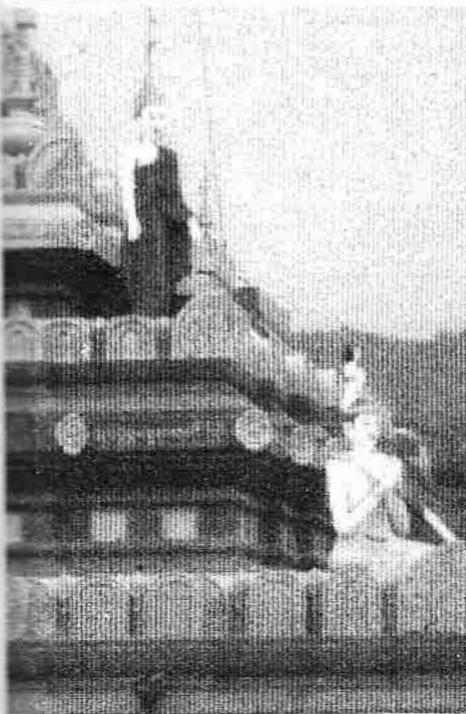
ညောင်လွန်ဆရာတော်သည် နေ့ အခါတွင် လူများကို တရားဟော၍ ညအခါတွင် နတ်များ နာနာဘာဝများ ကို ဟောပြောရသည်။ (၁၀)ရက် (၁၀)ညပတ်လုံး နေ့ပရိသတ် ညဉ့် ပရိသတ်တို့ဖြင့် အားလပ်ခွင့် ရတော်

www.burmeseclassic.com

➤ မုလဘာတုလမာန်အောင်ဇေတီ

မပူချေ။	သိမ်သမုတ်ကြသည်။ သို့သော် ဘုန်းကြီး
၁၂၈၄ ခုနှစ်၊ တပေါင်း	တစ်ပါးက နှောင့်ယှက်သဖြင့် သိမ်
လပြည့်နေ့ ည (၁၀)နာရီ	မအောင်ခဲ့ချေ။ ထို့ကြောင့် တပေါင်း
တွင် နယ်သိမ်းစနစ်ဖြင့်	လဆုတ် (၇)ရက်နေ့နံနက်(၇)နာရီ

❖ ဝဇ္ဇသံထောင့်တို့မှ မန္တလာပုံ

➤ စန္ဒကုန်ပာကျောင်း အဝင်ပုဂံ

နက္ခတ္တဓာတ်မြေဥပဒေ ၆၇

တွင် ထပ်၍ သမုတ်ရသည်။

သိမ် သမုတ်ပြီးသောအခါ
ညောင်လွန်ဆရာတော်သည် တပည့်
နှစ်ပါး၊ ဒုလ္လဘာရဟန်းများနှင့်အတူ
နေမိန္ဒရတောင်ပေါ်တွင် သီတင်းသုံး
နေရစ်တော်မူသည်။ ဝန်းကျင်မြို့ရွာ
အပေါင်းမှ ပင့်ဖိတ်ရာသို့ ကြွရောက်၍
အပူဇော်ခံ တရားချီးမြှင့်ပေးရသည်။
၁၂၈၅ ခုနှစ်၊ နယုန်လကုန်မှ ညောင်
လွန်တောရသို့ ပြန်ကြွရောက်တော်မူ
လေသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ အလွန် နတ်ကြမ်း
သော နေမိန္ဒရတောင်သည်လည်း
သာသနာရောင်လွှမ်း၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းဋ္ဌာန
ကြီးအဖြစ် သထုံမြို့၏ ကျက်သရေကို
တိုးမြှင့်စေတော့သည်။ (မ္ဗောစရိယ
ဦးဌေးလှိုင်၏ ရဟန္တာနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး
များ စာအုပ်၊ စာမျက်နှာ ၄၁၃၊
၄၁၄၊ ၄၁၅။)

ဖူးမြင်ရသမျှ

နေမိန္ဒရစေတီတော်မှာ ပစ္စယံ
သုံးဆင့်အထက် ကြေးဝန်းသုံးဆင့်တင်
ကာ ထိုအထက်တွင်မှ ထုလုံးပုံဖျော်ငံခံ
၍ အထက်စေတီပေါက်ထားသည်။ ထူး
ခြားသော ပုံဟန်တော် ဖြစ်သည်။
ပစ္စယံတိုင်းတွင် အရံစေတီများ ပူဇော်
ထားကာ စုစုပေါင်း (၃၆)ဆူ ရှိသည်။

ရင်ပြင်တော် တနင်္ဂနွေထောင့်တွင်
အောင်မြေ ရှိသည်။ ပါတိမောက်
ကျောက်စာများနှင့် ၁၂၈၃ ခုနှစ်တွင်
ရသေ့ကြီး ဦးခန္တိ ရောက်ရှိခဲ့ကြောင်း
ကျောက်စာရှိသည်။ ကျောက်စာမှာ
ရာသီဥတုဒဏ်ကြောင့် အပြည့်အစုံ
ဖတ်၍မရအောင် ပျက်ယွင်းနေ၏။

တနင်္ဂနွေထောင့်ရှိ အောင်မြေမှာ
၁၂၈၄ ခုနှစ်က နေမိန္ဒရတောင် သိမ်
သမုတ်ပွဲသို့ ကြွရောက်တော်မူသော

၆၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သိန္ဒိအောင်လှ်ဋ္ဌာတော်

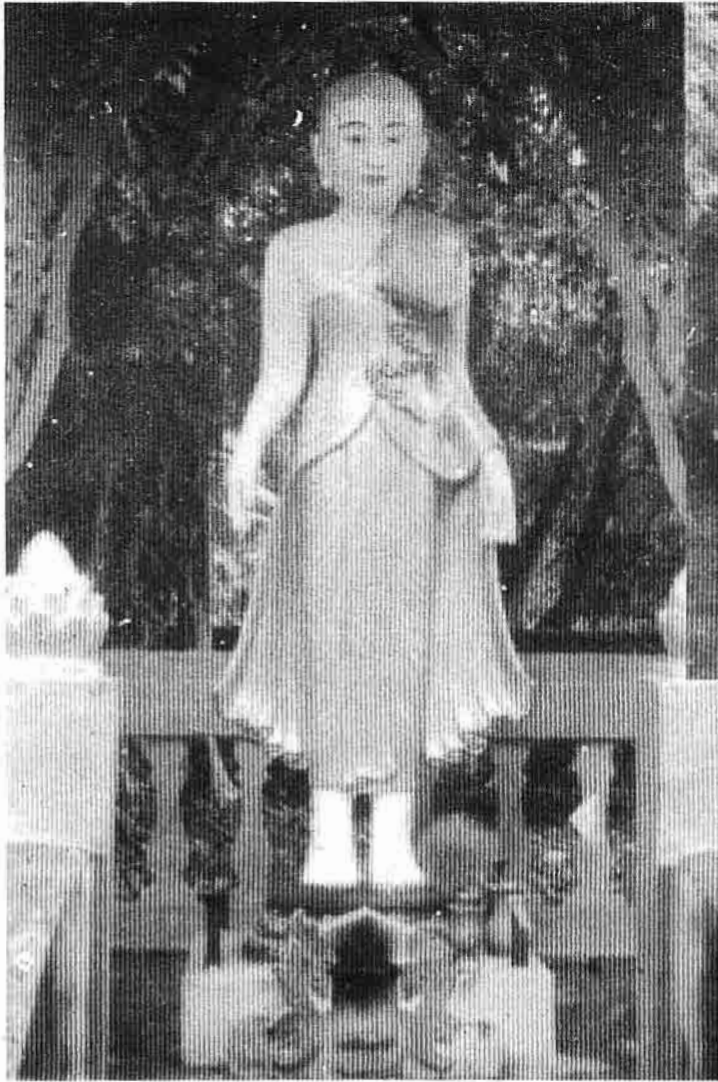
စွန်းလွန်းဆရာတော်နှင့် ဆက်စပ်မည်
ဟု ယူဆရသည်။ စွန်းလွန်းဆရာတော်
တို့ နေမိန္ဒရသို့ ရောက်သော ညတွင်ပင်
တစ်တောင်လုံးကို ဆီမီး ထွန်းညှိစေ
ကာ ကြက်လျှာတိုင်များ လိုက်လံ
ထိုးစိုက်၍ နတ်များအား ဘုရားလျှာရန်
ပေးစွန့်တော်မူသည်။ တနင်္ဂနွေထောင့်
တွင် ပရိကံပြုကာ မေတ္တာပို့တော်မူ
သည်။

အမျိုးမျိုးသော သရဲတစ္ဆေပြိတ္တာ၊

နတ်၊ နတ်စိမ်းများ သူ့အုပ်စုနှင့်သူ
လာရောက်ကန်တော့ကြရာ တရား
ဟောဆုံးမ၍ လွှတ်သည်။ နောက်ဆုံး
ရောက်လာသူမှာ မင်းမြောက်တန်ဆာ
နှင့် ယခင်က ဆရာဒကာ ဖြစ်ခဲ့ဖူးသူ
မနုဟာမင်းမှန်း သိတော်မူသဖြင့်...

‘အသင်နတ်မင်း ဤတောင့်၌ ထူပါရုံစေတီ
ရှိတယ်။ ဓာတ်တော်များ ကိန်းစပ်တော်
သဖြင့် လူအများ ဖြတ်သန်းသွားစေ၍
အပြစ်ကြီးလေးတယ်။ ငါတို့ ဒီအာဟာရမှာ

သာသနာပြုပယ်၊ သင်တို့ စောင့်ရှောက်ကြ
 ပါ။ သင့်အတွက် အိမ်တော်(နတ်ကွန်း)လဲ
 အသစ် ဆောက်ပေးကြလိမ့်မယ်
 စသည်ဖြင့် မေတ္တာရပ်ခံ၍ တရား
 အနည်းငယ် ဟောပြပေးသည်။
 အထက်ပါ အကြောင်းအရာကို
 ရဟန္တာနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး စာအုပ်စာမျက်နှာ
 (၄၁၃)၌ ဖော်ပြထားသည်။ ထို့ကြောင့်
 နေမိန္ဒရကုန်းတော်တွင် ဤစေတီ
 မတိုင်မီက ထူပါရုံစေတီရှိခဲ့ကြောင်းနှင့်
 ဓာတ်တော်များ တည်ရှိကြောင်း သိရ

သည်။
 နန်းလွန်ဆရာထော်သည် တနင်္ဂနွေ
 ထောင့်မှနေ၍ ရွှေခွတ် အောင်မြင်တော်
 မူသဖြင့် ဤအောင်မြင် မြို့လှုပ်ထားသည်
 ဟု မှတ်ယူဖွယ် ရှိလေသည်။
 ရန်ပြေအေးစေတီ
 ထိုနောက်တွင် အရှေ့ဘက်မှတ်မှ
 ထွက်ကာ စေတီတော်၏ ဝင်းအပြင်
 ဘက် အရှေ့တောင်ထောင့်သို့ သွား
 ရောက်သည်။ ညောင်လွန်ဆရာတော်
 ကြွရောက်စဉ်က ဤကွက်လပ်တွင်

◆ အရှင်သာဓကကျောင်းတော်

◆ အရှင်သာဓကထော်

တဲကျောင်းဖြင့် သီတင်းသုံးကာ
 ဆယ်ရက် ဆယ်ညတိုင်အောင် ဝေနေ
 ယျတို့အား တရားဟော ချေချွတ်တော်
 မူခဲ့သည်။

ယခုသော် ကျောင်းအဆောင်များ
 ဝေဝေဆာဆာ တွေ့ရသည်။ မြေကွက်
 လပ်၏ မြောက်ဘက်စွန်းတွင် စေတီ
 တစ်ဆူရှိ၍ **ရန်ပြေအေး၊ မာန်ပြေ
 အေး** စေတီတော်ဟု ဘွဲ့မည် ရေးသား
 ထားသည်။ ၁၁၀၈ ခုနှစ်တွင် တည်
 ဆောက်သော မူလစေတီ ပျက်ယွင်း
 သဖြင့် ၁၉၉၀ ပြည့်လွန်ကာလတွင်
 အသစ်မွမ်းမံကြောင်း သိရှိရသည်။

အလွန်နတ်ကြမ်းသည်ဟု နာမည်
 ကျော်သော နေမိန္ဒရတောင်ပေါ်တွင်
 ဝေနေယျများအား ညောင်လွန် ဆရာ
 တော်ကြီးက တရားပြ ချေချွတ်ကာ
 သာသနာထွန်းလင်းသော ဌာနကြီး
 အဖြစ် ပြောင်းလဲ အောင်မြင်စေလိုမူ

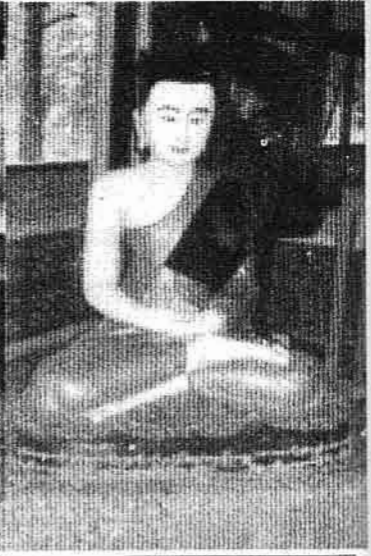

• အရှင်ဥဒ္ဓကထေရ်

• အရှင်သီကာသထေရ်

• အရှင်အရဟံထေရ်

သဖြင့် ဤရန်ပြေအေးစေတီ တည်ထားခဲ့ကြောင်း မှတ်သားရသည်။

စေတီ၏ မြောက်ဘက်တွင် နတ်မင်းလေးပါးရုပ်တု အနောက်မြောက်နှင့် အနောက်တောင်ထောင့်တို့၌ မြတ်စွာဘုရား မတ်ရပ်တော်တစ်ဆူစီ ပူဇော်ထားရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။

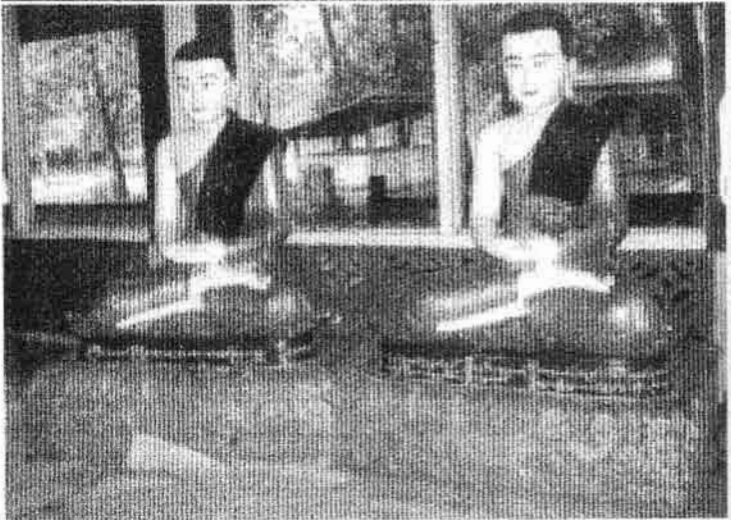
ရန်ဘက် အငြိုးအတေးများ ပြေပျောက်၍ ချစ်ခင်ညီညွတ် ပြေလည်မှု ရရှိစေရန် နိမိတ်ကောင်းယူ ပူဇော်ကုသိုလ်ပြုလေ့ရှိသော စေတီတော်ဖြစ်ကြောင်း သိရလေသည်။

ထိုမှ ခရီးဆက်ရန် စေတီတော်အား နှုတ်ဆက်ကန်တော့ရာ ရင်ပြင်တော်မြောက်ဘက် လှေကားအနီး၌ **“ညောင်လွန်ဆရာတော် စံကျောင်း”** နှင့် **“ဗွန်းလွန်းဆရာတော် စံကျောင်း”** ဟူ၍ အုတ်တိုက်ငယ်နှစ်ခုကို တွေ့ရသည်။ ကျေးဇူးတော်ကို ရည်မှန်း၍ အထိမ်းအမှတ်ပြု တည်ဆောက်ထားခြင်း ဖြစ်ပေမည်။

စေတီတော်၏ မြောက်ဘက်စောင်းတန်း အခြေတွင်ကား သုဝဏ္ဏဘူမိ

ရဝ နက္ခတ္တဖျော်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

• ရှင်သာဓကနှင့် ရှင်သီကာ

စာတ်နန်းဟူသော မုခ်ဦးကမ္မည်းနှင့် အတူ မနုဟာမင်းမောင်နံ့ ရုပ်တုများ ထားရှိလေသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်(၉၀)ခန့်က လူသူ မသွားမလာခဲ့သော နေမိန္ဒရကုန်းတော်ဝန်းကျင်၌ ယခုအခါ စာသင်တိုက်များ၊ တရားရိပ်သာများ၊ သီလရှင်ကျောင်းများ စသည်ဖြင့် အစီအရီ ဝေသာစွာ မြင်တွေ့ရပြီဖြစ်ရာလက်မွန်မဆွ ဝါမယ

စိုက်ထုတ်တော်မူခဲ့သော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ် လူပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို ဂါရဝပြုကာ သာဓုအနုမောဒနာ ခေါ်ဆိုပေသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ထက်မင်းကျော်စွာ

* * *

သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဣဒ္ဓိ ပတ္တာ

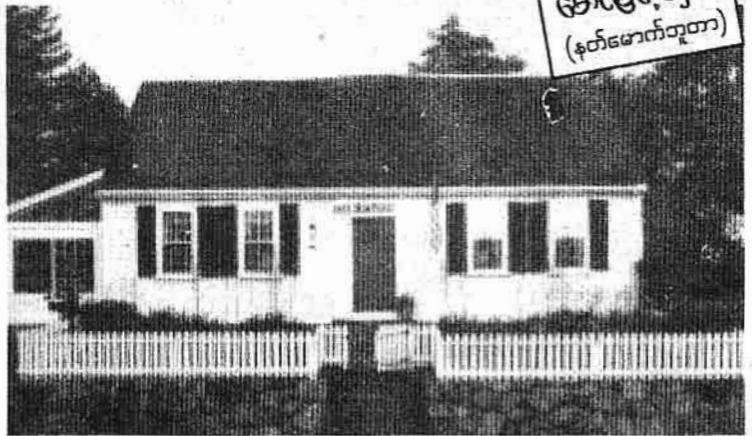
	နာ	သာ	ဝ	သာ	
ထိ	သံ	ပ	ည	န	ရာ
သ	ပ	န	မိ	ဂ္ဂါ	တြ
ယ	ပါ	ဗ္ဗ	တိ	နာ	ည
တ	တြ	နိ	သာ	ဗော	သော
	နိ	ဗ္ဗ	ည	တြ	

နစစထစ ဝိနင်္ဂီဂါဂါစ

စည်းချ ရိထားတော်နှင့်

နညတြ အင်းတော်

မောင်မြင့်မြင့်
(နတ်မောင်တူတာ)

ရှေး ဝိဇ္ဇာယာန လောကီဆရာတို့၏ အဆိုအရ ဤ ရိထားတော်၊ အင်းတော် ကြီးသည် အဝရုဒ္ဓ နတ်ဆို၊ ဘီလူးဆို၊ အစိမ်းသရဲ၊ စုန်းပယောဂများ အလွန် ကြောက်တတ်သော အဆောင် အစီ အမံကြီး ဖြစ်သည်။ တောကြမ်းရာ၊ မသန်ရှင်းရာ စသည်တို့တွင် ဆောင် သွား အနှောင့်အယှက် မပေးနိုင်။ ပယောဂမှန်လျှင် ရေစိမ်၍ တိုက်၊ ရိထားကိုလည်း အမြဲ ရွတ်ဖတ်ပါက အန္တရာယ်မျိုးစုံ ကင်း၏။

ဝင်းခြံ အကာအရံအဖြစ် စည်းချ လိုပါက ယင်းရိထားဖြင့် အရပ် ရှစ် မျက်နှာတို့၌ အောက်ပါတိုင်း သုံးထပ်စီ ကျ ရွတ်ဆိုရမည်။

နညတြစည်းချ ရိထားတော်

ပါဠိ

- ၁။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဣဒ္ဓိပတ္တာ၊
ပစ္စေကာနု ယာ ဣဒ္ဓိ၊
အရဟန္တာနု ဟေဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာပိ သပ္ပဿော။
- ၂။ နညတြ ဗောဇ္ဈတပဿ၊
နညတြိန္ဒြိယ သံဝရာ၊
နညတြ သဗ္ဗ နိဿဂ္ဂါ၊
သောတ္တိ ပဿာပိ ပါဏိနံ။

အသံထွက်

သတ်ပေ ဗုတ်ဒါ အိတ်မိပတ်တာ၊

ပစ်စေကာနင်စ ယာ အိတ်မိ။
အရဟန်တာနင်စ တေဇေန၊
ရက်ခံ ဗန်ဓာပိ သပ်ပသော။
နင်ညတ်တရ ဗွတ်တေပဿ၊
နင်ညတ်တရိန်ဒရိယ သံဝရာ။
နင်ညတ်တရ သပ်ပနိတ်သက်ဂါ၊
သွတ်ထိန် ပတ်သာမိ ပါဏိနံ။

အနက်

၁။ သဗ္ဗေ အလုံးစုံကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ ဣဒ္ဓိပတ္တာ၊ သိဒ္ဓိတန်ခိုး အမျိုးမျိုးသို့ ရောက်တော်မူကြကုန်၏။ ယာ ဣဒ္ဓိ၊ အကြင် သိဒ္ဓိတန်ခိုး အမျိုးမျိုး သည်။ ပစ္စေကာနု၊ ပစ္စေကာဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်တို့အား လည်းကောင်း။ အရဟန္တာနု၊ ရဟန္တာ အရှင်မြတ် တို့အား လည်းကောင်း။ အတိ၊ ထင်ရှားမသွေ ရှိပါပေ၏။ (တေသံ၊ ထိုဘုရား ပစ္စေကာဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာ တို့၏။) တေဇေန၊ တန်ခိုးရှိန်စော်

အာနုဘော်ကြောင့်။ သဗ္ဗသော၊ ထက်ဝန်းကျင်ဒိသာ အရပ် ဆယ်မျက်နှာမှ။ ရက္ခံ၊ အစောင့် အရှောက်ကို။ ဗန္ဓာပိ၊ ဗုဒ္ဓ ဓမ္မ သံဃဂုဏ်ရည် ထုံဝသိဖြင့် ယုံကြည် လေးစား ဖွဲ့ထားပါ၏။
၂။ ဗောဇ္ဈတပဿ၊ ဗောဇ္ဈင် ခုနစ်ပါး အကျင့်တရားကို။ အညတြ၊ ကြည့် ထား၍။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ သောတိ၊ ချမ်းသာခြင်းကို။ နပဿာပိ၊ ငါဘုရား မြင်တော်မမူ။ ဣန္ဒြိယသံဝရာ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရ ခြောက်ပါး မြတ်တရားကို။ အညတြ၊ ကြည့်ထား၍။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ သောတိ၊ ချမ်းသာ ခြင်းကို။ နပဿာပိ၊ ငါဘုရား မြင်တော်မမူ။ သဗ္ဗ နိဿဂ္ဂါ၊ အလုံးစုံ တစ်နှစ်သက်ခြင်း ကင်းရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ အညတြ၊ ကြည့်ထား၍။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ သောတိ၊ ချမ်းသာ နုဗ္ဗတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂင်း ရ ၁

ခြင်းကို။ နပသာမိ၊ ငါဘုရား
မြင်တော်မမူ။

အင်း စီရင်ပုံ

***

(လက်ယာရစ် မြင်းသွားချ)

	နာ	သာ		
			ည	
	ပ			ကြ
တ				တေ
				ခါ

(ပုံစံ-၁)

နာညကြ ဟောဇ္ဇတပသာ

(လက်ယာရစ် မြင်းသွား၊ သွား၍ချ)

			နာ	ရာ
သံ				
ယ		နာ	ည	
ကြ	နီ		ည	ကြ

(ပုံစံ-၂)

နာညကြနီယသံဝရာ၊ နာညကြ

("သ"ပုံစံ မြင်းသွား၊ သွား၍ ချ)

				ဝါ
သ			ဗ	
			သ	
			နီ	

(ပုံစံ-၃)

သဗ္ဗ နိဿဂ္ဂါ

အင်းကွက်တွင် ပုံစံ သုံးမျိုးပါ အစီအစဉ်အတိုင်း အင်းဆန်ဂါထာကို ပူးပေါင်း၍ ထည့်သွင်းပါက အောက်ပါ အတိုင်း (ပုံစံ-၄)ကို ရရှိမည်။ ဤ အဆင့်တွင် အထူး မှတ်စရာ မလိုတော့ပေ။ ယင်းတွင် "သောတီ ပသာမိ ပါဏိနံ" ဂါထာအတိုင်း ဆက်လက်၍ လက်ယာရစ် မြင်းသွား သွတ်သွင်းသွားပါက (ပုံစံ-၅) အင်းတော်ကို ရရှိတော့သည်။

ဤသို့ စီရင်ပြီးပါက "သဗ္ဗေဗုဒ္ဓါ ဣဒ္ဓိပတ္တာ၊ ပဓေကာနဉ္စ ယာ ဣဒ္ဓိ၊ အရဟန္တာနဉ္စ တေဓေန၊ ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော" ဝန်းရံပြီး စည်းချ ဂါထာတော်ကို ကိုယ်တတ်နိုင်သလောက် စုတ်၍ ဆောင်၊ ပယောဂအမှောင့် ကင်းတော့၏။
မှတ်ချက်
အချို့သော လောကီပညာရှင်များက ဂါထာရှေ့တွင် ==ညံ့++ထည့်၍

ရွတ်ဆို ကြသည်။

***

	၁	၈	၁၅	၂၈	
၃၁	၁၄	၂၇	၂	၉	၁၆
၂၀	၇	၂၂	၂၉	၂၄	၃
၁၃	၃၀	၂၁	၂၆	၁၇	၁၀
၆	၁၉	၁၂	၂၃	၄	၂၅
	၂၂	၅	၁၈	၁၁	

အင်းသွားပုံစံ
ဂဏန်းထည့်ပြထားပုံ

နုလုံးစိတ်ဝမ်း
အေးချမ်းကြပါစေ။

မောင်မြင့်ဌေး
(နတ်မောက်ဘူတာ)

	နာ	သာ	ဝ	
	သံ		ည	နာ
သ	ပ			ဝါ
ယ		ဗ		နာ
တ	ကြ	နီ	သ	တေ
	နီ	ခါ	ည	ကြ

(ပုံစံ-၄)

	နာ	သာ	ဝ	သာ
တီ	သံ	ပ	ည	န
သ	ပ	နီ	မိ	ဝါ
ယ	ပါ	ဗ	ကြ	နာ
တ	ကြ	နီ	သ	တေ
	နီ	ခါ	ည	ကြ

(ပုံစံ-၅)

သောတီ ပသာမိ ပါဏိနံ

စစ်ကိုင်းတောင် မန္တလေးကျားကျားချောင် ဆရာတော်

ဦးကျော်စိန်

နှင့် ခန္ဓာဉာဏ်ထောက် ကျင့်စဉ်တရား (၃)

သံသရာခရီးသုတ်စဉ်

ယခင်လမှအဆက်

သမာဓိရင့်လေ တွေ့လေပဲ။ တစ်ခါ တစ်ခါ နတ်ဝိဇ္ဇာ၊ ရုက္ခစိုက်၊ ဇော်ဂျီ၊ တပသီ၊ ဖုတ်၊ ပြိတ္တာ၊ တစ္ဆေ စတာတို့နှင့် တွေ့ တတ်တယ်။ စကားပြောရတတ်တယ်။ ဒါပေမယ့် တွေ့တဲ့အခါ မိမိစိတ်ထဲမှာ မထူးဆန်းဘူး။ လူလူချင်း တွေ့ရသလိုပဲ ရှိတတ်တယ်။ သူတို့ကလဲ တချို့က ကြောက်လန့်အောင် လုပ်တတ်တယ်။ တချို့က အားပေးသွားကြတယ်။

တချို့ကတော့ မိမိအလိုရှိရင် လာတယ်။ မေးရင် ပြန်ဖြေတယ်။ ဒီအခါမှာ သမထအားထုတ်တဲ့ ယောဂီဟာ မိမိအလုပ်ကို မိမိ ကောင်းစွာ ဆက်မလုပ်တော့ဘဲ ဒါတွေနဲ့ ပျော်မွေ့နေတတ်တယ်။ မိမိကိုယ်ကို အထင်ကြီးပြီး နတ်ယောင်ယောင်၊ ဝိဇ္ဇာယောင်ယောင် ပြောပုံဆိုပုံတွေကလဲ ရူးသလိုလို တောင် ဖြစ်လာတတ်တယ်။

ဒီလိုနဲ့ မူလရည်ရွယ်ရင်း ကမ္မဋ္ဌာန်း အလုပ်ပျက်ပြီး တောင်မရောက်၊ မြောက်မရောက် ဖြစ်သွားတတ်တယ်။ သမထကမ္မဋ္ဌာန်းမှာ ဝိပဿနာအတွက် မြင်လွယ်လောက်တဲ့ သမာဓိရှိရင် အာရုံကိုယ်ပြီး ဝိပဿနာကို ရှုသွားတာ ကောင်းတယ်။

ဒီနေရာမှာ စောဒကတက်စရာ ရှိမယ်။ ဒီလိုသာဖြစ်ရင် ဈာန်အဘိညာဉ်ရအောင် အားထုတ်တဲ့သူများ ဒီလိုပဲ နေရတော့မှာလား။ ဈာန်အဘိညာဉ်

ကျားကျားချောင် ဆရာတော် ဦးကျော်စိန်

မရ၊ ရတော့ဘူးလား မေးစရာရှိတယ်။ ဒီတော့ ပြောရမယ်ဆိုရင် ဈာန်အဘိညာဉ်ရအောင် အားထုတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ဒီလို ရုက္ခစိုက်၊ အစရှိတဲ့ နတ်တွေနဲ့ တွေ့ရမြင်ရ၊ ပြောဆိုနေရတာနဲ့ အာရုံမပြေ မနှစ်သက်၊ မိမိတရားကိုသာ ဆက်ပြီး အားထုတ်သွားကြတာမို့ ဈာန်အဘိညာဉ်ရတဲ့အထိ ပေါက်ရောက်

သွားကြတာ ဖြစ်တယ်။ အခုပြောခဲ့တဲ့ နိမိတ်တွေဆိုတာ ကမ္မဋ္ဌာန်းလေးဆယ်ထဲက ကသိုလ်း၊ အသုဘ၊ အနုဿတိ စတဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်းတွေမှာလဲ ပေါ်တတ်၊ မြင်ရတတ်ပါတယ်။ ဝိပဿနာကို ပြုလိုတဲ့အတွက် အယောင်ယောင်အမှားမှား မဖြစ်အောင် ဒီလောက်ဆို တော်ပါပြီ။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၅၂၃

www.burmeseclassic.com

အာနာပါန မကြိုက်ရင်လဲ ကြိုက်ရာ သမထကို သမာဓိရအောင် လုပ်ပါ။ ဘယ်သမထမဆို သမာဓိရအောင် လုပ်နိုင်ရင် ပြီးပါတယ်။

ကဲ...အခု ဝိပဿနာဘက် ကူးတော့မယ်။ “သတိသမ္ပဇဉ် အမြဲယှဉ်မဂ်မှန်ဖိုလ်ပေါက် နိဗ္ဗာန်ရောက်” တဲ့။ အာရုံ (၆) ပါးငြိမ်းမှ နိဗ္ဗာန်ရောက်မယ်။ (၃၁)ဘုံမှာ အာရုံမရှိတော့မှ ငြိမ်းအေးမှ နိဗ္ဗာန်ကို သိမြင်မယ်။ ဒီလို အထူးသိမြင်အောင် ဝိပဿနာ တရားအကြောင်း ပြောတဲ့အခါ အရေးကြီးတယ်။ ဒါကြောင့် ဦးပဉ္စင်း တရားပြတဲ့အခါ သာဝကတွေ ရေးမှတ်ထားတာ ရှိတယ်။ ဒါကို ကူးသွားပါ။

ဝိပဿနာ တရားအကြောင်း

ဝိပဿနာတရားဆိုတာ သင်္ခါရ တရားတွေကို အနိစ္စအစရှိတဲ့ အထူးထူး၊ အပြားပြားသော အခြင်းအရာ အားဖြင့် ရှုတတ်၊ ကြည့်တတ်သော ကြောင့် နိဗ္ဗာန်မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကြောင်း တရား ဖြစ်တယ်။ ဝိပဿနာတရားကို ပေါက်မြောက်အောင် အားမထုတ်ဖူးသေးလို့ နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ် မရသေးဘဲ သံသရာမှာ တစ်လည်လည် နေရတယ်။

ပေါက်မြောက်အောင်ဆိုတာ သစ္စာ လေးပါး မြတ်တရားကို ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်အောင်လို့ ဆိုလိုတယ်။ ဒီလို အရိယသစ္စာကို ပေါက်မြောက်အောင် မရှုဖူးသေးလို့ သာမန်လူမဆို ထားနဲ့ မြတ်စွာဘုရားတောင် ဟိုတုန်းက သံသရာမှာ ပြေးလွှား၍ နေရသေးတယ်လို့ ဟောတော်မူတယ်။

‘စတုန္ဒံ ဘိက္ခဝေ အရိယသစ္စာနံ ယထာဘူတံ အဒဿနာ အနန္တဗောဓာ အပ္ပဋိဝေဓာ ဝေမိဒံ ဒီပမဒ္ဓါနံ သန္တာ

ဝိတံ သံသရိတံ မမဉ္ဇေဝ တုမှာက္ခန္ဓံ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားတို့။ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်သော။ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာ(လေးပါး) တရားတို့ကို။ ယထာဘူတံ ယထာ သဘာဝံ၊ သဘောမှန်တိုင်း။ ပညာစက္ခုနာ၊ ဝိပဿနာ ပညာမျက်စိဖြင့်။ အဒဿနာ၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်။ အနန္တဗောဓာ၊ မသိခြင်းကြောင့်။ အပ္ပဋိဝေဓာ၊ ထိုးထွင်းမသိခြင်းကြောင့်။ ဝေမိဒံ၊ ဤသို့။ ဒီပံ၊ ရှည်လျားစွာ။ ဣဒံအဒ္ဓါနံ၊ ဣဒံ ကာလံ၊ ဤသို့ ကာလပတ်လုံး။ မမဉ္ဇေဝ၊ ငါဘုရားသည် လည်းကောင်း။ တုမှာက္ခန္ဓ၊ သင်ချစ်သားတို့သည် လည်းကောင်း။ သန္တာဝိတံ၊ ပဋိသန္ဓေ နေအံ့သောငှာ ပြေးလွှား၍ နေရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သံသရိတံ၊ ထိုထိုဘဝမှ ထိုထိုဘဝသို့ အတန်တန် ကျင်လည် ပြေးသွားရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒီလို အရိယသစ္စာလေးပါးကို မသိသေးလို့သာ သံသရာမှာ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း စသည်တို့နဲ့ လှည့်လည်ပျော်ပါ၍ နေရသေးတယ် ဆိုသည်ကြောင့် သံသရာဝဲဩယမှ လွတ်မြောက်အောင် သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်းသိအောင် လုပ်ပါမှ သံသရာဝဋ်ဒုက္ခက လွတ်မှာ ဖြစ်တယ်။

သစ္စာလေးပါးဆိုတာ ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ၊ နိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ ဆိုပြီး လေးပါးရှိတယ်။ ဒီလေးပါးသော သစ္စာတို့ကို သိအောင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ ဘယ်လိုရှာမလဲဆိုရင် မိမိကိုယ်မှာ ရှာရမယ်တဲ့။

‘အဝိစာယံ အာဂုသော ဣမသ္မိဇ္ဈေဝ ဗုဗ္ဗမတ္ထေ ကဉ္ဇေဝရေ သဿညိဋ္ဌိ သမုဒ္ဓကေ လောကဉ္စ ပညပေမီ လောက သမုဒယဉ္စ လောကနိရောဋ္ဌေ လောကနိရောဂါနိဒ္ဓိ ပုပ္ဖဒန္တိ’

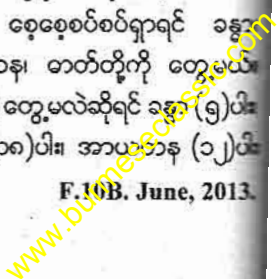
သဂါထာ ဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိတော်မှာ ဟောထားတယ်။

အာဂုသော၊ ရောဟိတဿ နတ်သား။ အဝိစ၊ စင်စစ်ကား။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သဿညိဋ္ဌိ၊ သညာရှိသော။ သမုဒ္ဓကေ၊ စိတ်ရှိသော။ ဗုဗ္ဗမမတ္ထေ၊ တစ်လံ့မျှသော။ ဣမသ္မိဇ္ဈေယေဝ ကဉ္ဇေဝရေ၊ ဤကိုယ်၌လျှင်။ လောကဉ္စ၊ ဒုက္ခသစ္စာဟူသော သံသရာလောကကို လည်းကောင်း။ ပညပေမီ၊ သိစေတော်မူ၏။

လောကသမုဒယဉ္စ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော သမုဒယသစ္စာကို လည်းကောင်း။ လောကနိရောဋ္ဌေ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော နိရောဓသစ္စာကို လည်းကောင်း။ လောကနိရောဂေါပိနိ ပဋိပဒဉ္စ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၏ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော မဂ္ဂသစ္စာကို လည်းကောင်း။ ပညပေမီ၊ သိစေတော်မူ၏။

ဒီလို ရောဟိတဿနတ်သားကို ဒုက္ခသစ္စာဆိုတဲ့ သံသရာလောကကြီးဟာ ဤကိုယ်တွင်းမှာ ရှိတယ်တဲ့။ သမုဒယမဂ္ဂသစ္စာ ဆိုတာလဲ ဤသံသရာလောကဆိုတဲ့ ကိုယ်ကောင်ကြီးထဲမှာပဲ ရှိတာပဲတဲ့။ နိရောဓသစ္စာကိုလဲ ကိုယ်ကောင်ကြီးထဲမှာ ရှာရင် တွေ့မယ်တဲ့။ ဒါကြောင့်မို့ ကိုယ်ကောင်ကြီးထဲမှာသာ ရှာရမယ်။ တခြားမှာ မရှာရဘူးလို့ ဘုရားရှင် ဟောတော်မူတယ်။

ဤကိုယ်ကောင်ကြီးထဲမှာ ဘယ်လိုဟာကို တွေ့မှာလဲဆိုတော့ သေသေချာချာ စေ့စေ့စပ်စပ်ရှာရင် ခန္ဓာအာယတန၊ ဓာတ်တို့ကို တွေ့မယ်။ ဘယ်လို တွေ့မလဲဆိုရင် ခန္ဓာ (၅)ပါး ဓာတ် (၁၈)ပါး အာယတန (၁၂)ပါး

◆ တူးသော် ညောင်တုန်း

တို့ရဲ့ အစဉ်မပြတ် ဖြစ်ချုပ်နေတာကို တွေ့မယ်။ ဒါကြောင့်မို့လို့...

ခန္ဓာနဉ္စ ပဋိပါဠိ၊
ဓာတုအာယတနာနဉ္စ၊
အဗ္ဗောဇ္ဈိန္ဒ ဝတ္ထမာနာ၊
သံသာရောတိ ပဝုစ္စတိ။
လို့ ဟောတော်မူတယ်။

ခန္ဓာနဉ္စ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၏ လည်းကောင်း။ **ဓာတုအာယတနာနဉ္စ၊** ဓာတ်(၁၈)ပါး၊ အာယတန (၁၂)ပါးတို့၏ လည်းကောင်း။ **အဗ္ဗောဇ္ဈိန္ဒ၊** မပြတ်။ **ပဋိပါဠိ၊** အစဉ်အဆက်။ **ဝတ္ထမာနာ၊** ဖြစ်ခြင်းကို။ **သံသာရောတိ၊** သံသရာဟူ၍။ **ပဝုစ္စတိ၊** ဆိုအပ်၏။

ဤ ခန္ဓာငါးပါး၊ ဓာတ် (၁၈)ပါး၊ အာယတန (၁၂)ပါးတို့ရဲ့ အစဉ်မပြတ် ဖြစ်ချုပ် ဖြစ်ချုပ် နေတာကိုလဲ တွေ့ရမှာပဲတဲ့။ ဒါကို သံသရာခေါ်တယ်။ အစဉ်အမြဲ ဖြစ်ချုပ်နေတဲ့ သံသရာဟာ ပါရမီကလဲ အလွန်ထူး။ မိမိကလဲ လိုလိုချင်ချင်နဲ့ အားထုတ်ပြသတဲ့ ဆရာကလဲ ကျကျနနပြမှ သိရတွေ့ရတဲ့ ပရမတ်သံသရာ ဖြစ်တယ်။

(၃၁)ဘုံဆိုတဲ့ သံသရာက ပညတ် သံသရာတွေ။ ပရမတ်သံသရာကို မတွေ့ရတဲ့အတွက် သစ္စာလေးပါးကို မတွေ့ရတာ။ သစ္စာလေးပါးကို မတွေ့ရလို့ ပညတ်သံသရာ (၃၁)ဘုံမှာ လည်နေတာ။

ပရမတ် သံသရာဆိုတာလဲ ခန္ဓာ အာယတန ဓာတ်သစ္စာပဲ။ ခန္ဓာ အာယတနဓာတ်သစ္စာ ဆိုတာလဲ အစဉ်အမြဲ ဖြစ်ချုပ်ဖြစ်ချုပ် ဖြစ်နေတာပဲ။ သဘောလက္ခဏာတွေ များနေလို့သာ အမည်တွေ များနေတာ။ တရားကိုယ်ကတော့ ဒေကာဓမ္မော ဆိုတဲ့အတိုင်း တစ်ပါးတည်းပဲ။

အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဆိုတဲ့ လက္ခဏာ ရေး (၃)ပါးတို့ကို ရှုမြင်လိုသူဟာ သူတို့ တည်ရာမှီရာဖြစ်တဲ့ ရုပ်ဓာတ် နာမ်ဓာတ်တို့ကို တစ်ကိုယ်ကောင်လုံး အုန်းအုန်းကျွက်ကျွက် အကုန်ထအောင် ဆွေရတယ်။ အုန်းအုန်းဆူကြ အကုန်ထမှ မြင်ရတယ်။ ဤ ခန္ဓာ ကိုယ်ကို ရုပ်တစ်ခု၊ နာမ်တစ်ခုပြုပြီး ဆွေရတယ်။ ဒါကို နှစ်ပုံခွဲ၍ ဆွေနှည်း ခေါ်တယ်။

ခန္ဓာကို လက္ခဏာရေးနဲ့ ကြိတ်နယ် လိုသောသူမှာ အဘိဓမ္မာနည်းမလို ပညာပါရမီပွားဖို့ ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ် ပွားများဖို့သာ လိုတယ်။ အဘိဓမ္မာနည်းနဲ့ တရားကို အစိတ်အလီ များပြားလွန်းရင် ခွဲမှု၊ ခြမ်းမှု ဝန်ကြီးပြီး ခရီးမတွင် ဖြစ်တတ်တယ်။

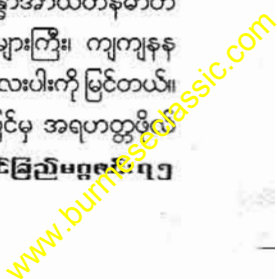
အစိတ်များရင် မမြင်နိုင်၊ မထင်နိုင်တဲ့ တရားစု အများပါရှိတယ်။ မမြင်တဲ့ တရားကို လက္ခဏာရေးတင်ပြီး ဘာဝနာအစစ် မဖြစ်နိုင်။ တရားကို တရားချက်ကို အတတ်မြင်၍ ထင်မှသာ ဘာဝနာအစစ် ဖြစ်တယ်။

မြတ်စွာဘုရားဟာ အဘိဓမ္မာနည်းကို တာဝတိံသာမှသာတစ်ခါ၊ စန္ဒကူးတောမှာ ရှင်သာရိပုတ္တရာကို တစ်ခါသာ ဟောကြားတယ်။ ဒီပြင် ဘယ် သတ္တဝါကိုမှ အဘိဓမ္မာနည်းနဲ့ ဟောပြီး ချွတ်တာ မရှိဘူး။

တာဝတိံသာမှာ အဘိဓမ္မာ ဟောစဉ် အခါမှာလဲ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့ကို သုတ္တန်နည်းနဲ့ ညှပ်၍ ညှပ်၍ ချွတ်ရတယ်။ ဗုဒ္ဓါနုသတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းလိုသောသူဟာ ကျယ်ဝန်းနက်နဲလှလို့ ဈာန်မရဘူး။ စတုဓာတုပဝတ္တန် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းလိုသောသူဟာ သိမ်မွေ့နက်နဲလှလို့ ဈာန်မရဘူး။ ဒါကို သိချင်ရင် လက္ခဏာဒီပနီကျမ်း စာမျက်နှာ (၁၀၁)မှာ ကြည့်နိုင်တယ်။

နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုဖို့

ဤခန္ဓာကိုယ်ကောင်ကြီးမှာ ရှာလို့ အာယတန ခန္ဓာဓာတ်နဲ့ ဖြစ်ပျက်ကို တွေ့ပါပြီတဲ့။ တွေ့တော့ ဘာဖြစ်ဦးမှာလဲ မေးရင် ခန္ဓာအာယတနဓာတ်တို့ကိုတွေ့မှ များများကြီး၊ ကျကျနနကြီးတွေ့မှ သစ္စာလေးပါးကို မြင်တယ်။ သစ္စာလေးပါးကိုမြင်မှ အရဟတ္တဖိုလ်

နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရတယ်လို့ ဘုရားရှင် ဟောကြားတယ်။

ဇာနတ်တော ဟံသာဝတီပေ ယထာတော။

အာသဝါနံ ခယံ ဝဒါမိ။

နော အဇာနတ်တော နော အယထာတော။

(မူလ ပဏ္ဍာသပါဠိတော်)

ဘိက္ခုဝေ၊ ချစ်သားတို့။ **ဇာနတ်တော** ဇာနန္ဒသေဝေ၊ ခန္ဓာအာယတန ဓာတ်တို့၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းကို သိသောသူအားသာလျှင်။ **ပဿတော** ပဿန္တသေဝေ၊ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းကို မြင်သောသူအားသာလျှင်။ **အာသဝါနံ၊** အာသဝေါတရားတို့၏။ **ခယံ၊** ကုန်ခြင်းကို။ **အဟံ၊** ငါဘုရားသည်။ **ဝဒါမိ၊** အောင်တော်မူ၏။ **အဇာနတ်တော၊** မသိသောသူအား။ **အဟံ၊** ငါဘုရားသည်။ **နောဝဒါမိ၊** အာသဝေါတရားတို့၏ ကုန်ခြင်းကို မဟော။ **အပဿတော၊** မမြင်သူအား။ **နောဝဒါမိ၊** မဟော။

ဒီလို မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရဖို့ သစ္စာလေးပါးကို တွေ့အောင် ရှာရမယ်။ သစ္စာလေးပါးကို ရှာတဲ့အခါ ဒုက္ခသစ္စာခေါ်တဲ့ ခန္ဓာငါးပါးတို့ရဲ့ ဖြစ်ချုပ်ကြိမ်ဖန် အတန်တန်ကို တွေ့မယ်။ ဘယ်မှာ တွေ့မလဲဆိုရင် ဤကိုယ်ကောင်ကြီးထဲမှာ တွေ့မယ်။

ဤကိုယ်ကောင်ကြီးက ပဋိသန္ဓေ နေကတည်းက ဖြစ်လာတာ။ အခု ထက်ထိ ရှိနေတုန်းပဲ။ တစ်သက်လုံး ကြည့်လာတာပဲ။ ဘယ်တော့ကမှ ဖြစ်ပျက်ကို မတွေ့ရပါကလားလို့ဆိုရင် မရှာတတ်လို့ မတွေ့တာ။ ရှာတတ်ရင် တွေ့ရမယ်။

ရှာတတ်အောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။ ဆရာ မပြုရင် ငါးပိဖုတ်တောင် နည်းမကျဘူး။ ပြတတ်တဲ့ ဆရာကို ရှာပြီး ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ရမယ်။

၇၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပိဋကတ်သုံးပုံ ရှိနေတာပဲ။ ဆရာရှာရ ဦးမှာလားဆိုရင် ရှိတာတော့ မှန်တယ်။ ဒါပေမယ့် ပိဋကတ်အတိုင်း တိတိကျကျ ယူတတ်သူက ယခုအခါ အလွန်ရှားတယ်။ ပို၍ဖြစ်စေ၊ လို၍ဖြစ်စေ ယူဆတွေးတောနေတတ်သူ ပညာရှိသူတို့ ပိုများနေလို့ ပိဋကတ်သုံးပုံရှိလျက် ပြတတ်တဲ့ ရဟန်းဆရာ၊ လူဆရာ ရှာရမယ်လို့ သံယုတ်ပါဠိတော်မှာ...

‘ယထာဘူတံ ဉာဏာယ သတ္တာ ဖရိယေသီ တဗ္ဗေ’
လို့ ဟောတော်မူတယ်။

ယထာဘူတံ၊ ခန္ဓာငါးပါး၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးတို့၏ ဖြစ်ချုပ်ကြိမ်ဖန် အတန်တန်ကို မဖောက်မပြန် ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ **ဉာဏာယ၊** သိခြင်းငှာ။ **သတ္တာ၊** ပြတတ်သော ဆရာကို။ **ပရိယေသီတဗ္ဗော၊** ရှာမှီးအပ်၏။

ဒါ ဘုရားဟောတာ။

ဆရာ အရေးကြီးပါတယ်။ တရားရှာချင်၊ လိုချင်သူက ဆရာ ရှာပေမယ့်လဲ ဆရာလုပ်၍ ပြမယ့်သူက ဓာတတ်ရုံနဲ့ တရားပြလို့ ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း ဖြစ်တာ မဟုတ်ဘူး။ ဆရာဖြစ်သူက မိမိကိုယ်တိုင် အားထုတ်ကျင့်ကြံပြီး အစစကျနသေချာ တတ်မြောက်နားလည်ပြီးမှ သူတစ်ပါးကို ပြသင့်တယ်။

ဒီလိုမှမဟုတ်ရင် တပည့်က စာရားအားထုတ်တဲ့အခါ **“ဆရာရယ် ကျွန်တော် ဘယ်လို ထင်မြင်လာပါတယ်”** လို့ဆိုရင် ဆရာက ကိုယ်တိုင် မမြင်ဖူးတော့ နားမလည် မဆုံးဖြတ်တတ် ဖြစ်နေတတ်တယ်။ နားမလည်ဘူး ပြောရမှာ ရှက်တော့ မိမိထင်တာ တွေ လျှောက်ပြော တပည့်လဲ နစ်နားဆရာလဲ စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်ရတတ်တယ်။ ဒါကြောင့် ဓမ္မပဒပါဠိတော်

မှာ...
အတ္တာနမေဝ ပဌံ၊
ပတိရူပေ နိဝေယေ။
အထည မနုဿယျ၊
နကိလေယေယျ ဟုဣတော။

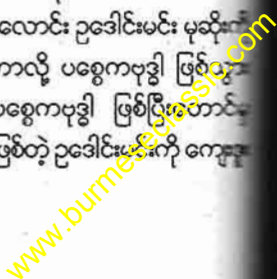
ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ **အတ္တာနမေဝ၊** မိမိကိုယ်သာလျှင်။ **ပဌံ၊** ရှေးဦးစွာ။ **ပတိရူပေ၊** သင့်လျော်လျောက်ပတ် မြင့်မြတ်သော သမထဝိပဿနာ၌။ **နိဝေယေ၊** အခါခါပွားများ ယုံကြည်စွာ သွင်းထားရာ၏။ **အထ၊** ထိုသို့ မိမိကိုယ်ကို သင်ဆိုဆုံးမ လိမ္မာကြီးလှသည့်နောက်မှ။ **အညံ၊** လိမ္မာလိုဘိ တပည့်များကို။ **အနုသာသေယျ၊** သွန်သင်ဆုံးမ နိုင်နိုင်ကြီး ပြသရာသည်။

နကိလေယေယျ၊ သို့မှသာလျှင် မိမိ၊ သူတစ်ပါး အများအတွက် စိတ်ပျက်နောက်မှူး ညစ်ညူးပင်ပန်းခြင်းသို့ မရောက်ရရှာ။

ဆရာကလဲ ဆရာရဲ့ အင်္ဂါနဲ့အညီ တပည့်ကလဲ တပည့်ရဲ့ အင်္ဂါနဲ့ ညီကြမယ်ဆိုရင် လျှင်မြန်စွာ ခရီးရောက်ပါတယ်။ ဆရာက တပည့်ကို သားသမီးနဲ့မခြား ကရုဏာထားရမယ်။ တပည့်ကလဲ ဆရာကို ချစ်ကြောက်ရိုသေရမယ်။

မိဖုရားကြီးဖြစ်တဲ့ သာမာဝတီဟာ ကျွန်မကို ပလ္လင်ထက်တင်ပြီး ရှိခဲ့တရားနာတယ်။ ကျွန်မက တရားဟောမှ မိဖုရားကြီး သောတာပန်တည်ရတယ်။ မဟာနာဂနဲ့ ပေါဒြိုလမထေမ်ကြီးတို့လဲ တပည့်ကို အရိုအသေပြုပြီး တရားတောင်းရတယ်။

ဘုရားလောင်း ဥဒေါင်းမင်း မုဆိုးတို့ တရားဟောလို့ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဖြစ်သူတယ်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဖြစ်ပြီးတောင် တိရစ္ဆာန်ဖြစ်တဲ့ ဥဒေါင်းမင်းကို ကျေနူး

ယောကျ်ား ကုန်ကြေးနာအိမ်ရာ ဓမ္မသာလာ

တင်လို့ ရှိခိုးကန်တော့ပြီးမှ ဈာန်ကြ သွားတယ်။

ဒါတွေကို ထောက်ရင် ဆရာကို ရိုသေရာမှာ ရှက်ကြောက်ခြင်း မရှိသင့် ဘူး။ ဆရာကလဲ တပည့်ကို သားသမီး ရင်းပမာ သည်းခံရတယ်။ စိတ်ရှည် ရှည်နဲ့ မထင် ထင်အောင် တစ်နည်း မရရင် တစ်နည်းနဲ့ လှည့်ပြီး အောင်မြင် သည့်တိုင်အောင် ပြသ။

တရားအားထုတ်လိုတဲ့ သူတော် ကောင်းတို့ဟာ ဆရာကောင်းနဲ့ တွေ့ လို့ဖြစ်စေ၊ မတွေ့ရဘဲ ဤတရားစာ ဖတ်လိုဖြစ်စေ အားထုတ်နိုင်ကြပါ တယ်။

အားထုတ်မယ့် ယောကျ်ားမြတ်များ အထူးသတိပြုရန်မှာ မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်တိုင် ဟောတော်မူတဲ့ အတိုင်း တစ်လံမျှလောက်သော ဤ ခန္ဓာကိုယ်မှာ ခန္ဓာငါးပါးရဲ့ ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းကိုသာ အတပ်ဒိဋ္ဌ သိမြင် အောင် ရှာရပါမယ်။ လျင်မြန်တဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

မိမိတို့ ရှေးက သင်ကြားနာယူခဲ့ဖူး တဲ့ တရားသဘောတွေကို တွေးတော ခြင်း၊ ကြံစည်ခြင်း၊ စိတ်ကူးခြင်း၊

အနမာနအားဖြင့် မှန်းဆနေခြင်းတို့ကို မပြုရပါ။ ပြုရင် အခုအခိုက်အတန့်မှာ တကယ်ဖြစ်ပျက်နေတဲ့ ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာ ငါးပါးတို့ကို အတပ်ဒိဋ္ဌ မသိမမြင်ရဘဲ ဖြစ်ရတတ်တယ်။

ပစ္စုပ္ပန် ခန္ဓာငါးပါးတို့ရဲ့ ဖြစ်ပျက်ခြင်း ကို အတပ်ဒိဋ္ဌ တွေ့မြင်မှ ဘာဝနာ အစစ် ဖြစ်နိုင်တယ်။ အတပ်ဒိဋ္ဌမြင်မှ သမ္မာဒဿနဉာဏ်အမြင် ဥဒယဗ္ဗယ ဉာဏ်လို့ ခေါ်တယ်။

ဇာတာနံ၊ ဖြစ်ဆဲကုန်သော။
ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာနံ၊ ယခု ဖြစ်နေသော ခန္ဓာ ငါးပါးတို့၏။ **နိဗ္ဗတ္တိ လက္ခဏံ၊** ဖြစ်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ **ဇာတိ၊** ဖြစ်ခြင်း သည်။ **ဥပ္ပါဒေါ၊** ဥပါဒ်သည်။ **အဘိ နဝါကာရော၊** အသစ်သော အခြင်း အရာသည်။ **ဥဒယောနာမ၊** ဥဒယ မည်၏။ **ဝိပရိဏာမလက္ခဏံ၊** ဖောက်ပြန်ယိုယွင်းခြင်း လက္ခဏာ သည်။ **ခယော၊** ကုန်ခြင်းသည်။ **ဘဂေါ၊** ပျက်ခြင်းသည်။ **ဝယော နာမ၊** ဝယမည်၏။

ဒီလို တွေးတောကြံစည်စိတ်ကူး ဆင်ခြင်မှုတို့ မပါဘဲ ယခု ဖြစ်ပျက်နေ တဲ့ ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို ဒိဋ္ဌဓမ္မ

သိမြင်နေရုံတင် သိမြင်နေခြင်းဟာ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ် ခေါ်ပါတယ်။ ဒိဋ္ဌ ဒိဋ္ဌ မတွေ့ရဘဲဆိုတဲ့ ဥပရိပဏ္ဍာသ ပါဠိတော်နဲ့လဲ တစ်ထပ်တည်း ကိုက်ညီ ပါတယ်။ မြင်ကာ၊ ကြားကာ၊ နံကာ၊ ထိကာ၊ သိကာ မတ္တသာလျှင် ဖြစ်ပါ တယ်။

မင်္ဂလိန်ဗွန်ကို ရရှိရာလဲ ဖြစ်ပျက် နေသော ရုပ်နာမ်ကို သိမြင်နေရုံသာ သိမြင်နေရမယ်လို့ ဘုရားရှင် ဟော တော်မူပါတယ်။ ဒါကြောင့် အနုစိတ် ဝေဖန်နေဖို့ မလိုပါ။ ဝေဖန်နေရင် ဝိပဿနာအန္တရာယ် ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ဝေဖန်သင့်တဲ့ နေရာကျမှ ဝေဖန်ရပါ တယ်။

ဒါကြောင့် အခုဖြစ်နေတဲ့ ခန္ဓာနာမ် ရုပ်ကိုသာ ရှုမြင်ပွားများရမယ်လို့ ဘုရားရှင် အထင်အရှား ဟောကြားပါ တယ်။

အတိတ် နန္ဒာဂမယျ၊
နုပ္ပင်ကခဲ အနာဂတံ၊
ယအတိတ် ဖဟိန် တံ၊
အပ္ပတ္တု အနာဂတံ၊
ပစ္စုပ္ပန် ယော ဓမ္မံ၊
တတ္ထ တတ္ထ ဝိပဿတိ၊
အသံဟိရံ အသံကပ္ပံ၊
တံ ဝိဒ္ဓိ မနုဗြဟမေ။

အတိတ်၊ အတိတ်ကို။ **နန္ဒာဂ မေယျ၊** မလိုက်ရာ။ **အနာဂတံ၊** အနာဂတ်ကို။ **နုပ္ပင်ကခဲ၊** အလိုမရှိ ရာ။ **ယံအတိတ်ံ၊** အကြင်အတိတ်။ **တံ၊** ထိုအတိတ်သည်။ **ပဟိန်၊** ပျောက် ပြီး။ **ယံအနာဂတံ၊** အကြင်အနာဂတ်။ **တတ္ထ၊** ထိုအနာဂတ်သည်လည်း။ **အပ္ပတ္တံ၊** မရောက်သေး။

တတ္ထ တတ္ထ ခဏေ ခဏေ၊ ထို ထို ခဏခဏ၌။ **ပစ္စုပ္ပန်၊** ပစ္စုပ္ပန် အခိုက်အတန့်ဖြစ်သော။ **ယဉ္ဇမ္ဗေ၊**

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ဖွဲ့ရင်းရုရ

အကြင် ရုပ်နာမ် ဖြစ်ခိုက်ပျက်ခိုက် အာရုံကိုလည်း။ **ယော၊** အကြင်သူ သည်။ **အသံဟိရံ၊** မပြောင်းရွှေ့မီ။ **အသံကုပ္ပံ၊** မပျောက်ပျက်မီ။ **ဝိပဿတိ၊** ရှုမြင်တတ်၏။ **တံဓမ္မံ၊** ထိုရုပ်နာမ် ဖြစ်ခိုက် ပျက်ခိုက် အာရုံကို။ **ဝိဒါ၊** ပညာရှိသည်။ **အနုဗြူဟယေ၊** ပွားများရာ၏။

ခုနစ်ရက်နဲ့ ရနိုင်တယ်

ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်အခါက ဥတ္တိဋ္ဌိတညပုဂ္ဂိုလ်များဟာ တရားကို တစ်ပိုဒ်၊ တစ်ဂါထာ ကြားနာရုံနဲ့ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရကြတယ်။ ဝိပဗ္ဗိ တညပုဂ္ဂိုလ်များကျတော့ တရားကို အကျယ်ဝိတ္ထာရဟောမှ အရဟတ္တဖိုလ် တည်ကြတယ်။

ဦးပဉ္စင်းတို့ ယခုခေတ် နေယျပုဂ္ဂိုလ် များကျတော့ တရားနာရုံလောက်နဲ့ အရဟတ္တဖိုလ်မရနိုင်။ အားထုတ်မှ ရနိုင်မယ်လို့ မြတ်ဘုရား ဟောကြားခဲ့ တယ်။ အားထုတ်တဲ့အခါ ကျကျနန အားထုတ်ရင် (၇)ရက်အတွင်း အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရနိုင်တယ်လို့ မူလ ပဏ္ဏာသ သတိပဋ္ဌာနသုတ် ပါဠိတော် မှာ...

'ယောဟိကောစိ ဘိက္ခဝေ ဣမေ စတ္တာ ရော သတိပဋ္ဌာနေ ဖေ ဘာဓယျ သတ္တာဟံ တဿ ဒိန္နံ ဖလာနံ အညတရံ ဖလံ ပိဋိ ကံသံ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ အညာ သတိဝိ ဥပါဒိ သေသေ အနာဂါမိတာ' လို့ ဟောတော်မူတယ်။

ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားတို့။ **ယောဟိ ကောစိ၊** ရဟန်းရှင်လူ ခပ်သိမ်းသူ သည်။ **သတ္တာဟံ၊** ခုနစ်ရက်တို့ပတ် လုံး။ **ဣမေစတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနေ၊** ဤသတိပဋ္ဌာန်တရား လေးပါးတို့ကို။ **ဝေ၊** ဤသို့ ငါဘုရား ဟောတော်မူ

၇၈ နက္ခမ္မာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တိုင်း။ **ဘာဝေယျ၊** နေ့ညမနား ပွားများ အားထုတ်အုံး။ **တဿ၊** ထိုသူအား။ **ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊** ယခု မျက်မှောက်သော ဘဝ၌ပင်။ **အညာဝါ၊** အရဟတ္တဖိုလ် သည်လည်း။ **ဘဝိဿတိ၊** ဖြစ်လတ္တံ့။ **ဥပါဒိသေသေ၊** ခန္ဓာကြွင်းသည်။ **သတိ၊** ရှိသော်။ **အနာဂါမိတာဝါ၊** အနာဂါမိဗိုလ်သည်လည်း။ **ဘဝိဿတိ၊** ဖြစ်လတ္တံ့။ **ဣတိ၊** ဤသို့။ **ဒိန္နံဖလာနံ၊** ဖိုလ်နှစ်ပါးတို့တွင်။ **အညတရံဖလံ၊** ဖိုလ်တစ်ပါးပါးကို။ **ပါဋိကံသံ၊** အလိုရှိ အပ်၏။ (ဝါ)ရအပ်၏ ဆိုပြီး ဟောပါ တယ်

ဤတွင် စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး မန္တလာ ကျားကူးချောင်ဆရာတော် ဦးကောဝိဒ ၏ ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ကျင့်စဉ်တရား အားထုတ်နည်းအဆုံးသတ်ပြီးဖြစ်သည်။

မုာတမ်းတော်

သာဝကများ စေ့စေ့တွေး၍ သတိ သံဝေဂ ယူနိုင်စေရန် မှာကြားသော မှာတမ်းလင်္ကာ ဖြစ်ပါသည်။

◆ အမိဝမ်းမှ ကျွတ်လွတ်စတွင် ငါ့ရုပ် ခန္ဓာ အဖြေရာ၍ ဦးစွာပထမ ရေ ချိုးရ၏။

ထိုမှတစ်ဆင့် ကြီးရင့်လာ၍ ဤချိန် ခါထိ ငါသည် ရေချိုးနေရဆဲ။

ဤမျှမပြီး တရားစီး၍ ခရီးလမ်းဆုံး အသက်သုဉ်းလျှင် နောက်ဆုံးရေချိုး ရဦးမည်။

ငါ့ရုပ်ခန္ဓာ မမြဲပါ၍ သေချာစေ့ငု သတိပြုမှ အသုဘကြီးပါတကား။

◆ အရှည်ဆုံးတွင် သံသရာ၊ အပူဆုံးတွင် ကိလေသာ၊ အအေးဆုံးတွင် မေတ္တာသာ၊ ကိုယ်တိုင်ပြုမှ ကံကမ္မ ချမ်းသာကြ မည်သာ။

မိခင်ကိုကျော် ဟိုဒွေးခေါ် မမျှော်

လင့်ကြရာ။ လူပျင်းနတ်မ မရှိပါ မှတ်ကြယုံကြည် စွာ။

ယောဂီ သတိပြု

ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ် လူထိုထို စာကို ကျင့် သုံး၏။ စာကမုန်၏ ဉာဏ်မမိ ထိ အောင် သူမသိ။ ယတာဘူတ ကျဖို့ရာ ဆရာရာလေဘိ။

တိမ်လျက်နက်ကယ် ကျဉ်းလျက်ကျယ် ကျမ်းဝယ်ညွှန်ကြားတီး လွယ်လျက်ခက်တယ် သိနိုင်ဖွယ် တကယ် ဆရာရှိ။

ခန္ဓာကိုယ်တွင်း ဉာဏ်စိုက်သွင်း အလင်း ရှုလေတီး

ရှုကြည့်သောအခါ ဖောက်ပြန်တာ မကြာ မြင်လေ၏။

ဖောက်ပြန်ဖြစ်ပျက် ဉာဏ်ပြင်ချက် တွေ လျက်ထပ်ကာကြည့်။

ထပ်ကာထပ်ကာ သိနေပါ ဉာဏ်သာတက် လေ၏။

သိဉာဏ်တက်လျှင် ဆင်းရဲမြင် ဤတွင် သစ္စာသိ။

သစ္စာလေးချက် တစ်ပြိုင်နက် ပက်၏ ကိစ္စသာ။

(ဤလင်္ကာမှာဦးသာသနကကျား ကူးချောင်ဆရာတော် ဦးကောဝိဒထံ ဆက်ကပ်ပူဇော်ခြင်း ဖြစ်သည်။)

ကန်တော့ နှုတ်ဆက်ပြီးနောက် ကျောင်းပေါ်မှ ဆင်းသက်ထွက်ခွာလာ ရာ အပြန်ခရီးတွင် ဆရာတော်က ဝရန်တာသို့ထွက်၍ လက်ဝါးမှောက် လျက် ဆန့်တန်းကာ တစ်စုံတစ်ရာ ရွတ်ဆိုနေသည်။ အပြန်ခရီးလမ်း အေးချမ်းစေရန် မေတ္တာပို့ပေးတော်မူ ကြောင်း သိရလေသည်။

သံသရာခရီးသည်တစ်ဦး

စာရေးသူ ၁၉၉၆ ခုနှစ်ကာလ
 ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်ငူ
 မြို့နယ်၊ သဖန်းပင်ကျေးရွာ
 အုပ်စုတွင် စစ်တောင်း
 မြစ်ရေတင် နွေစပါး
 (၁၀.၀၀)ကေ
 သွားရောက်
 လုပ်ကိုင်စဉ်က သဖန်းပင်
 ကျေးရွာမှ ဦးကြိုင်
 (ယခုသက်ရှိ ထင်ရှား)
 ပြောကြားချက်အရ သဖန်း
 ပင်ရွာသားတစ်ဦး၏
 နွားပျောက်ရှာစဉ်ကာလ
 အလွန်ထူးဆန်းသော
 ရွှေဆင်းတုတော်တစ်ဆူနှင့်
 စေတီတစ်ဆူ တို့ကို
 ဖူးတွေ့ခဲ့ရသော
 မြစ်ရပ်မှန်
 ဇာတ်လမ်းတစ်ခုကို
 မှတ်တမ်းတစ်ခု
 အနေနှင့် ရေးသား
 တင်ပြပါရစေ။

* * *

သဖန်းပင်ကျေးရွာနေ
 ဦးလှလေး တစ်ယောက်
 အိမ်မှ ခိုင်းနွားနှစ်ကောင်ကို
 ထွန်ဖြုတ်ပြီးနောက်
 ပုံမှန်လွှတ်နေကျအတိုင်း စားကျက်
 တွင်းသို့ ကြီးဖြေ၍ လွှတ်လိုက်ပါသည်။
 အချိန် ကာလက တပို့တွဲလ ကိုင်းဆင်း
 ချိန် ဖြစ်ပါသည်။ ညနေ(၅း၃၀)နာရီ
 အချိန် နွားများကို လွှတ်ကျောင်းသော
 စားနေကျနေရာသို့ သွားရောက်ရှာဖွေ
 ရာ လုံးဝ မတွေ့ရပါ။
 နွားရှာရင်း မိုးချုပ်တော့ အိမ်ပြန်ခဲ့
 ရပါသည်။ နွားမတွေ့၍ စိတ်တော့
 မချမ်းမြေ့ပါ။ နောက်တစ်နေ့နံနက်
 မိုးလင်းသည်နှင့် အိမ်နီးချင်းဖြစ်သူ

ခိုင်ဝင်း
 (သောင်တုန်းရွာ၊ တောင်ငူမြို့နယ်)

ကိုင်းတောထွင်းက

စုံစူးရွှေဆင်းတုတော်

ဦးမောင်ကြီးကို အဖော်ခေါ်၍ ထမင်း
 ထုပ်၊ ရေဘူးများထည့်၍ နီးစပ်ရာ
 ရွာများဖြစ်သော ကျွန်းတော၊ ကွမ်းသီး
 ပင်၊ ရွာတန်းရှည်၊ ရွှေလေးတော၊
 ဆင်ရွာမဟင်အုပ်စုရှိ စားကျက်များသို့
 လိုက်ရှာပါသော်လည်း နွားမှာ မည်
 သည့်သတင်းမှ မရခဲ့ပါ။
 ညနေ(၄း၃၀)အချိန် အိမ်ပြန်ရောက်

ပါသည်။ ဇနီးဖြစ်သူမှ နွားအကြောင်း
 မေးမြန်းရာ...
 'နွားအကြောင်းတော့ မမေးပါနဲ့
 တော့ကွာ ဥစ္စာရင်းမှန်ရင် ပြန်ရမှာပေါ့။
 အခုမှ တစ်ရက်ပဲရှိသေးတာ နောက်နေ့
 တွေ့မှာပေါ့ကွာ'
 ဟု နှစ်သိမ့်စကား ပြန်ပြောလိုက်
 ပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၃၉

မြင်သာထောင်

ဆီတော်ရှင်ရွှေစေတီ

ကျန်းတော်ဆီသို့ (၃)

စံလွန်းသာ

ယခင်လမှအဆက်

ရန်ပြေမာန်အောင် ရုပ်ပွားတော်အား သဒ္ဒါထက်သန်စွာဖြင့် သစ္စာပြုအပ်ဌာန်ဖူးမြော်ပါက နှုတ်ခမ်းတော် ပြုံးရယ်တော်မူခြင်း၊ မျက်လုံးတော် အရည်လည်ကာ သက်တော်ထင်ရှား ဘုရားရှင်တော်ကဲ့သို့ ဖူးမြင်ရခြင်းတို့ ကြုံရနိုင်သည်ဟု သိရသည်။

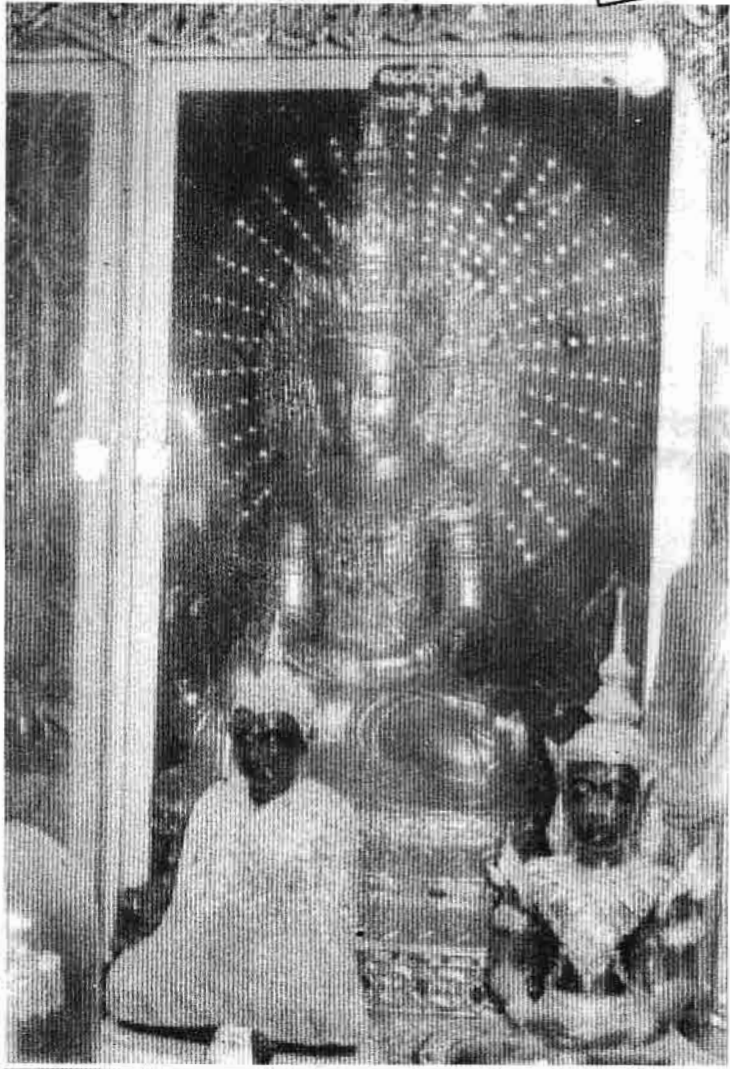
ကြည်ညိုလေ့လာရာ မကိုဋ်တော် ပူဇော်တန်ဆာဆင်မှုမှာ ခရုံဂူ၊ စံပယ်ဂူ၊ ကော့ဂွန်းဂူ စသည်မှ ရှေးမွန်ဘုရင်မင်းညီမင်းသားတို့ ပူဇော်ကြသည့် ရုပ်ပွားပုံတော်နှင့် ဆင်တူသည်ကို တွေ့ရသည်။

မကိုဋ်သရဖူ သုံးဆင့်တင်ကာ အထက်မှ ချရားသီးအထွတ် ပူဇော်ထားသည်။ ရေမြေသနင်း ပြည့်ရှင်မင်းသာလျှင် ပူဇော်ခွင့်ရသော တန်ဆာဆင်မှု ဖြစ်သည်။

ကျောက်မျက်ရတနာများစွာ ပူဇော်ထားသဖြင့် ဖိတ်ဖိတ်တောက်ကာ ဖူးမြော်ရသူအား ကြည်နူးဝမ်းမြောက်မှုကို ပေးစွမ်းသော ရုပ်ပွားတော်ဖြစ်သည်။

ဤ ကိုယ်စားတော်မြတ်ထံတွင် သစ္စာအပ်ဌာန်ပြုကာ စီးပွားဥစ္စာ ရာထူး အဆင့်အတန်း တိုးတက်အောင်မြင်သွားကြသည်တို့ကို အမည်၊ အလုပ်အကိုင်၊ နေရပ်လိပ်စာနှင့်တကွ ကြားသိရသဖြင့် သူတို့အတွက် အထူးပင် မုဒိတာပွားကာ သာဓုခေါ်ရပေသည်။

ရုပ်ပွားတော်အနီးတွင် စမ္မဓဏ်အား

ရန်ပြေမာန်အောင် ရုပ်ပွားတော်

သံကွင်းတပ်ထားသည့် ရှေးယွန်း (မိ) ဘုရားတစ်ဆူကိုလည်း ဖူးတွေ့ရသည်။

တစ်ဝမျက်ရှင်စေတီ

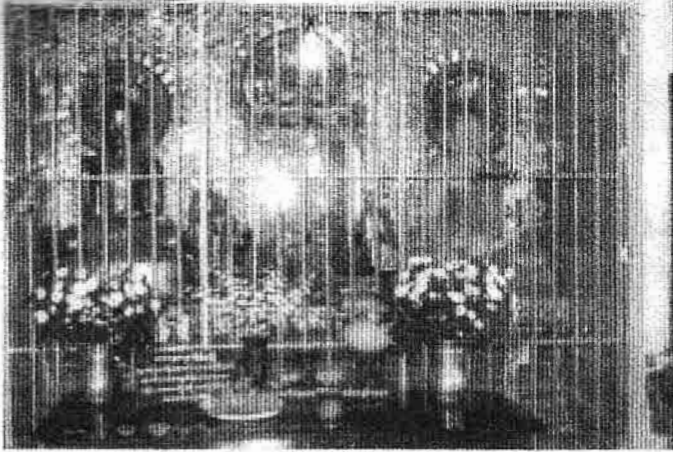
ဦးစိုးမင်းသန်းက ရန်ပြေမာန်အောင်

တန်ဆောင်းမှ အောက်ဘက်စောင်း တန်းမုခ်ဦးရှေ့ရှိ စေတီတစ်ဆူဆီသို့ ဦးတည်သွားသည်။ 'ကုက္ကသယတစ်ဝ မျက်ရှင်စေတီ'ဟု ဘွဲ့မည်ရှိလျက် မကြာသေးသည့် လပိုင်းတွင်မှ ထီးတင်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂင်း ၈၁

www.burmeseclassic.com

ရန်ပြောန်အောင် ဘုရားဆန်း

မ(ယွန်း)ဘုရား

ရန်ပြောန်အောင်တန်ဆောင်

လို့ပြောသံကြားရတာနဲ့ ရိုသေမှုလေး စုဆောင်းပြီး နာဂစ်မုန်တိုင်းကာလက ယိုလွင်းသွားတဲ့ အရံစေတီတချို့ မွမ်းမံ ကုသိုလ်ပြုဖြစ်တယ်။

အမျိုးသားက ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း လုပ်ပေမယ့် သိပ်အအောင်မြင်ကြီး မဟုတ်သေးဘူး။ ဒီလိုပဲ အလျဉ်းသင့် သလို တစ်နိုင်ကုသိုလ်ပြုနေရာက တဖြည်းဖြည်း စီးပွားရေး အဆင်ပြေ လာတယ်။

ဒီစေတီတည်ဖို့ အိမ်မက် မက်တော့ အတန်အသင့် ပြည့်စုံနေပြီ။ မေတ္တာ ရုပ်ခံတာက ဒီမယ်တော်သုံးပါးပါ။ နိုင် သမျှဝန် ထမ်းပါမယ်ဆိုပြီး ကတိပေး လိုက်တယ်။

စေတီပြီးလို့ ထီးတော်တင်မယ့်ရက် သတ်မှတ်၊ ဒီတန်ဆောင်းကိုလဲ အပြီး သတ်ပေါ့လေ။ အဲဒီအချိန်မှာ ထီးတော် တင်ပွဲမှာ အိုးစည်ခုံမောင်း အကအခုန် တွေ ပါဝင်ရမယ်လို့ဆိုတော့ သူ့ခမက ကတုန်ကယင်နဲ့...

“အယ် ရိုသေမှုလဲ စိုက်ထားပြီးတဲ့

ပူဇော်ပြီးကြောင်း သိရသည်။ ရှေ့လှည့် မုခ်နှင့် ကုလားကျောင်းခံ လိုဏ်တစ် ထပ်စေတီ ဖြစ်သည်။

စေတီအနီး တန်ဆောင်းအတွင်း၌ ကား စေတီတော်အား လက်အုပ်ချီ ပူဇော်နေသည့် နဂါးမယ်တော် (၃)ပါး ရုပ်တုကို တွေ့ရသည်။ အလယ်မှ အစ်မတော်ကြီး ဒေါ်သီလဝတီ၊ လက်ဝဲ ဘက်တွင် ညီမလတ် ဒေါ်ပညာဝတီ၊ လက်ယာဘက်တွင် ညီမငယ် ဒေါ်စာဂ ဝတီဖြစ်ကြောင်း ကမ္ဘည်းစာအရ သိရ

ဓမ္မ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သည်။ ပန်းတော့ဆရာအား အာရုံတွင် ထင်မြင်စေလျက် ပုံတူချရေးကာ သွန်း လုပ်ထားသော ရုပ်တုများဖြစ်သည် ဆို၏။

“ဒီကောင်းမှုရှင်တွေဆိုရင် အပျိုးသမီးက ဌာနဆိုင်ရာအရာရှိတစ်ဦးပါ။ အိမ်မက်အရ ရွှေစေတီကို လာဖူးရင်းက သဒ္ဓါပေါ်ပေမယ့် အင်အားရှိလို့အနည်းအကျဉ်းသာ လှူဒါန်း နိုင်တယ်။ အဲဒီနောက် “အိမ်မက်ထဲမှာ ဆွမ်းရေးသား ကြိုးစားပါ။ ထီးရေးက အလို အလျောက် ပြည့်လာလိမ့်မယ်”

www.burmeseclassic.com

ဗုဒ္ဓသာယာ တစ်ထွက်ရှင်စတီ

နဂါးမယ်တော်ရှင်ဘုရား

အပြင် လောလောဆယ်ဆယ် မပေး
မဖြစ်တဲ့ အကြွေးကလဲ (၂၀၀)
လောက် ရှိနေတယ်။ ပွဲလမ်းသဘင်
ပါရဦးမှာတဲ့လား’
လို့ ချုံးပွဲချ ညည်းပါလေရော။
အဲဒီအချိန်မှာ ရုတ်တရက် ဖုန်းဝင်

လာတယ်။ သူ့ခင်ပွန်းဆီကပါ။
“အမြန်လာခဲ့ပါ။ ဒီမှာ တစ်ထောင်
လောက်ရောက်နေတယ်။ မိန်းမကိုယ်
တိုင် လက်မှတ်ထိုးရမှာမို့ပါ”
တဲ့။ ကဲ အဲဒီလိုလဲ ကျီစယ်တတ်ပါ
တယ်’

ဦးစိုးမင်းသန်း ပြောပြသော
ကောင်းမှုရှင်များမှာ အမည်နေရပ်
အလုပ်အကိုင် ကမ္ဘာ့အပြည့်အစုံ ရှိ
ပါသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးရာ ငဲ့ကွက်၍
ချန်လှပ်ခဲ့ပါသည်။

ဤတွင် လေသာတောင်ဆရာ
တော် မိန့်ကြားချက်ကို အမှတ်ရမိ
သဖြင့် နဂါးမယ်တော်တို့အား မရေ
တွက်သာ သံသရာဘဝ အဆက်ဆက်
တော်စပ်ခဲ့ဖူးသော မိခင်အဖြစ် ပူဇော်
ဂါရဝပြု မေတ္တာပို့သကာ ပြုပြီးသမျှ
ရပြီးသမျှ ကုသိုလ်တာကအစုစုကို အမျှ
ပေးဝေခဲ့လေသည်။

ဆရာတော် ဒာဂျင်မဟိန္ဒ ဗိမာန်

ထိုစေတီ၏ မျက်စောင်းထိုး တောင်
တက်လမ်းတစ်ဖက် ကုန်းမြေတွင်
မြင်သာတောင် သာသနာမြေကို စတင်
ခဲ့သူ ဆရာတော် အရှင်မဟိန္ဒ၏ ဗိမာန်

ရှိလေသည်။

‘ဒီဗီမာန်ကို ဆရာတော် ပျံလွန် တော်မူပြီး လေးနှစ်လောက်မှ တည် ဆောက်ဖြစ်တယ်။ အဲဒီမတိုင်ခင် ဂူ သွင်းပြီး ဘူမိဈာပန ကျင်းပခဲ့တယ်။ ဆရာတော်က ရွှေကျင်ဂိုဏ်း ကန်သာ ယာရပ်ကွက် သံဃနာယကအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌပါ။ ဒီတော့ အစဉ်အလာအတိုင်း တေဇောဈာပန ကျင်းပပူဇော်ဖို့ ဆုံး ဖြတ်ကြတယ်။

အဲဒီမှာ ဓာတ်စီး၊ နတ်ပူး လူအစုံ ရောက်တယ်။ ဆရာတော်က ထွက်ရပ် ပေါက်ဝိဇ္ဇာပဲ။ အလောင်းတော်က မပုပ် မသိုးဘဲ ဝင်းဝါနေတယ်။ တချို့ကလဲ အမွှေးနံ့သာနံ့ထွက်တယ် ဘာညာနဲ့ ဓာတ်စီး၊ နာမ်စီး ပြောဆိုကြတာပေါ့။

လက်ရှိဆရာတော်က တစ်ဘဝ တစ်ခန္ဓာ စွန့်ခွာပြီပဲ (တေဇောဈာပန) မီးရှို့ပြီး အရိုးတော်ဓာတ်ကို (ဥဒက ဈာပန) ရေမျောပူဇော်ဖို့ ဆုံးဖြတ် တယ်။ ရုပ်ကလာပ်ဖော်လိုက်တော့ အရိုးအဆစ်တွေ ကြွေနေပြီ။ ပုပ်ပျက် နေပြီ။ ဒီတော့မှ ဓာတ်စီး၊ နာမ်ချဉ်းသူ တွေလဲ အလျှိုလျှို ပျောက်သွားတော့ တယ်။

မီးရှို့ပြီး အရိုးတော်ဓာတ် နည်းနည်း ကို အောက်ခံပလ္လင်ခုံမှာ ပူဇော်၊ ကျန် တာ ဥဒကဈာပနသဘင် ဆင်ယင်ပါ တယ်။ ပလ္လင်ခုံပေါ်မှာ ဆရာတော် ရုပ်တုတော်၊ ထေရုပ္ပတ္တိစာတမ်းနဲ့ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတချို့ ပူဇော် ထားပါတယ်။ ထွေထွေထူးထူးတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ပလတ်စတစ်ခြင်း၊ စတီး ချိုင့်၊ ရေခန်းဓာတ်ဘူး စတာတွေပါ’

ဗီမာန်တွင်း ဝင်ရောက်ကာ ဆရာ တော်၏ ရုပ်တုတော်ကို ရှိခိုးဂါရဝပြု လျက် ထေရုပ္ပတ္တိကို လေ့လာကြည့်ညို့ သည်။

ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

အာရှင်မဟီန္ဒ၏ ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

ဆရာတော် လောင်းလျာ မောင်အောင်ကို မကွေးတိုင်းဒေသ ကြီး၊ ဆင်ပေါင်ဝဲမြို့နယ်၊ ညောင်ပင် သာကျေးရွာနေ ဦးဖိုးရုံ၊ ဒေါ်မယ်ဖွား တို့မှ ၁၂၈၃ ခုနှစ်၊ ကြာသပတေးနေ့ တွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။

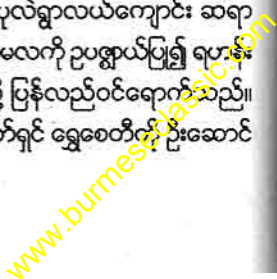
အသက်(၆)နှစ်အရွယ်တွင် ညောင် ပင်သာရွာကျောင်း၌ သာမဏေဝတ် ကာ ပညာ စတင်သင်ယူသည်။ နေ ပြည်တော်ပျဉ်းမနား ရေသိမ်ကျောင်း၊ မန္တလေး ရွှေရေးဆောင်၊ မြင်းဝန်မင်း ကြီးတိုက် (ဦးဉာဏဝံသ)တို့ထံမှ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ စာပေများ သင်ယူခဲ့သည်။ စစ်ကိုင်း အရိယဝံသ ချောင်တွင် တရားဓမ္မ ကျင့်ကြံအား ထုတ်ကာ ၁၃၀၃ ခုနှစ်တွင် မိဘနှစ်ပါး ၏ ပစ္စယာနဂ္ဂဟဖြင့် ပြည်မြို့ ဆရာ တော် အရှင်သုဇာတထံတွင် ရဟန်း ဘောင်သို့ ဝင်ရောက်သည်။

ထို့နောက် ဆရာတပည့်နှစ်ပါး ပုပ္ဖား တောင်သို့ကြွကာ အားထုတ်ကြသည်။ နှစ်အတန်ကြာသော် ကပ္ပိယကာရက မရှိသဖြင့် နှစ်ပါးစလုံး ရသေ့ဝတ်

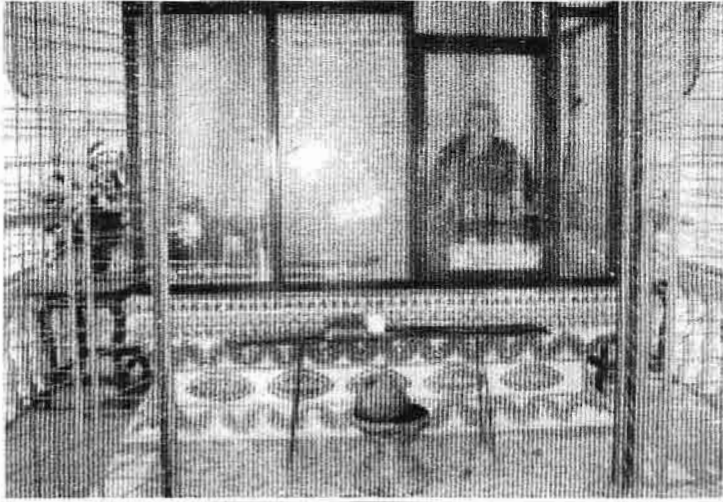
ပြောင်းလျက် အားထုတ်ကြရသည်။ ထို့နောက်တွင် ဦးသုဇာတက ရွှေ တောင်မြို့သို့ ကြွရောက်၍ နိဗ္ဗာန်လမ်း မျှော် ချောခေါ်စေတီတော်ကြီး တည် ကာ သာသနာပြုသည်။

ဦးမဟီန္ဒက နေပြည်တော် လယ်ဝေ၊ သထုံ၊ ဘီးလင်းမြို့နယ် တောတောင်များသို့ ကြွရောက်၍ အား ထုတ်ရင်း သာသနာပြုသည်။ ဘီးလင်း မြို့နယ်တွင် ကေလာသတောင်၊ ဝါးဖြူ တောင်၊ နဂါးပတ်တောင်၊ အောင်သိန္နီ ကုန်း စသည်တို့၌ နှစ်အတန်ကြာ လှည့်လည် အားထုတ်ပြီးနောက် ၁၃၃၅ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆုတ် (၁၄) ရက်နေ့ ညနေတွင် မြင်သာတောင်သို့ ရောက်ရှိသည်။

၁၃၃၆ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆုတ် (၁၄) ရက်နေ့တွင် ပါရမီကျင့်စဉ်လမ်းမှ ပုဂ္ဂိုလ်များ ညွှန်ပြသဖြင့် သောဏ္ဍာယ ရွှေစေတီ ဆံတော်တိုက်ကို တွေ့ရှိရ သည်။ ၁၃၃၆ ခုနှစ် ဆောင်းဦးကာလ တွင် နှင်းပုလဲရွာလယ်ကျောင်း ဆရာ တော် ဦးဖိလေကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်း ဘောင်သို့ ပြန်လည်ဝင်ရောက်သည်။ ဆံတော်ရှင် ရွှေစေတီတိုက် ဦးဆောင်

ဆရာတော် ဗိမာန်တွင်ခြင်းခြင်း

တည်လုပ်ကာ ၁၃၄၅ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်နေ့တွင် ထီးတော်တင်လှူသည်။

(၂၅.၅.၁၉၉၉)နေ့တွင် သာသနာထွန်းကားပြန့်ပွားရေး ဦးစီးဌာနမှ ဘီးလင်းမြို့ အထူးသာသနာပြုအဖြစ် ခန့်အပ်သည်။ မြင်သာတောင်ပေါ်တွင် စေတီ၊ ပုထိုး၊ ကျောင်းဧရိယာ သာသနိက အဆောက်အအုံများ ဆောက်လုပ်ခြင်း၊ လျှပ်စစ်မီး သွယ်တန်းခြင်း၊ တောင်တက်ကားလမ်း ဖောက်လုပ်ခြင်း၊ တောင်ခြေတွင် မြင်သာတောင်ပရိယတ္တိစာသင်တိုက် တည်ထောင်ကာ ပစ္စည်းလေးပါး ထောက်ပံ့ခြင်း၊ ဘီးလင်းမြို့ ရွှေကျင်နိကာယ သံဃပဝါရဏာအဖွဲ့ မဟာနာယက ဆရာတော်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခြင်း။

သာသနာ ထွန်းကားပြန့်ပွားရေး ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာသနာပြု ဗဟိုတာဝန်ခံ ဆရာတော်၊ ဘီးလင်းမြို့ ကန်သာယာရပ်ကွက် သံဃနာယကအဖွဲ့ (ရွှေကျင်) ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခြင်းတို့ဖြင့် သာသနာ့အကျိုးဆောင်ရွက်တော်မူပြီးနောက် ၁၃၆၆ ခုနှစ် ပထမဝါဆိုလဆုတ် (၇)ရက်

(၈.၇.၂၀၀၄) ကြာသပတေးနေ့ မွန်းလွဲ (၃)နာရီအချိန်တွင် ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူသည်။

ဆရာတော်သည် **ပညာဓိက ဗောဓိဆုပန်ပုဂ္ဂိုလ်**ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထားပေသည်။

ဘေးမဲ့တောင်တော်

ဆရာတော်ကြီး၏ ဗိမာန်မှ ပြန်ထွက်ကာ ကုန်းတော်အထက်ရှိ တရားကျင့်ဂူသို့ သွားရောက်လေ့လာကြသည်။ သဘာဝကျောက်လိုဏ်ဂူဖြစ်၍ အတွင်း၌ ပရိဘောဂ အသုံးအဆောင်များမရှိ၊ ပကတိ ကျောက်သားကြမ်းခင်းသာ တွေ့ရသည်။

ဆရာတော်ကြီး စတင်ရောက်ရှိစဉ်က ကျားသစ်၊ မြွေ စသည့် တောတိရစ္ဆာန်များ ပေါများသည့်အပြင် မမြင်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ် အခြောက်အလှန့် ပေါများလှသည်။ အာဟာရအဖြစ် တောင်ပေါ်ပေါက် ငါးမျှစ်များကို အားပြုခဲ့ရသည်။

ယခုအခါတွင်ကား မပင်မပန်း တက်ရောက်နိုင်သည့် တောင်တက်ကားလမ်းအတိုင်း လာရောက်ကာ

ဝိပဿနာ၊ သမထ မိမိတို့ ဆန္ဒရှိရာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဆောက်တည်ကျင့်ကြံနိုင်ရန် ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းများ၊ ဧရပ်၊ တန်ဆောင်း၊ ဓမ္မာရုံများစွာ ရှိနေပြီဖြစ်သည်။ ဆွမ်းအာဟာရအနေဖြင့် သက်သတ်လွတ်ဆွမ်းသာ အားပြုရပါသည်။

မိတ်ဆွေ စစ်မှုထမ်းဟောင်း ဦးစိုးလွင်က ငါးဟင်းယူဆောင်လာမိသဖြင့် ဒုက္ခကြုံရပုံကို ပြောပြသကဲ့သို့ ဦးစိုးမင်းသန်းကလည်း ဤသို့ပြောပြသည်။

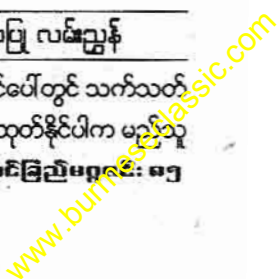
‘မြင်သာတောင်ပေါ်ကို ဘီးလင်းမြို့ထဲက အတော်များများ လာကြ၊ ဘုရားဖူး ဒါနပြုကြပါတယ်။ ဒါယကာ တစ်ယောက်ကတော့ ကျောင်းအတွက် ဟင်းသီးဟင်းရွက်တွေ လှူဒါန်းဖို့ ဝယ်နေရင်းက ပုစွန်ခြောက်သန့်သန့် ကလေးတွေ တွေ့တာနဲ့ ငါးဆယ်ကျပ် သားလောက် ဝယ်ခဲ့တယ်။

တောင်ပေါ်တက်စမှာပဲ ကားစက်ရပ်သွားတယ်။ ဘယ်လိုမှ အပြစ်ရှာမရတာနဲ့ ခြေလျင်လျှောက်တက်တယ်။ ဒီလောက် ရှင်းလင်းနေတဲ့ တောင်တက်ကားလမ်း၊ လမ်းခွဲတွေလဲ မရှိတော့။ တက်သာတက်နေရတယ်။ အတော်ကြာလို့ သတိထားကြည့်ရင် ကားပျက်တဲ့နေရာကိုပဲ ပြန်ရောက်နေတာ တွေ့ရတယ်။

နောက်ဆုံး ပုစွန်ခြောက်တွေကြောင့် များလားလို့ သင်္ကာမကင်းဖြစ်တာနဲ့ ချောက်ထဲ လှင့်ပစ်လိုက်မှ ကားစက်နိုးပြီး တောင်ပေါ်တက်လာနိုင်တယ်။ တောင်ပေါ်ကို အခုအချိန်အထိ ငါးပိ၊ ငံပြာရည်ကလေးတောင် ယူလာလို့ မရပါဘူး’

မိတ်မန္တကပြု လမ်းညွှန်

မြင်သာတောင်ပေါ်တွင် သက်သတ်လွတ်စား၍ အားထုတ်နိုင်ပါက မည်သူ

မဆို ကြွရောက်အားထုတ်ကြပါ။ နေ
ရေး၊ စားရေး ရေမီးအစ မပူပင်ရပါ။
သင်္ကြန်ကာလများဆိုပါက တရား
ကျင့်ဖော် စုံလင်စည်ကားစွာ တွေ့ဆုံ
နိုင်ကြပါသည်ဟု လက်ရှိ မြင်သာ
တောင် ဆရာတော် ဦးသုန္ဒရက ပိတ်
မန္တက ပြုတော်မူသည်။

ဘီးလင်းမြို့လယ်တွင် တည်ရှိသဖြင့်
သွားလာရေး မခက်မခဲ ရောက်ရှိနိုင်
သောကြောင့် အလှူဒါနသင့်ပါက တစ်ခါ
တစ်ခေါက် သွားရောက်လေ့လာ
ကြည့်ညှိနိုင်ကြစေရန် လမ်းညွှန်တင်ပြ
ရပေသည်။

ဒေါ်ဥမင်္ဂီလ၏ မှတ်ချက်

ထို့နောက်တွင် စာတည်းချုပ် တာဝန်
ပေးသဖြင့် မန္တလေး အမရပူရဒေသ
များသို့ စာပေခရီး ဆန်ရသည်တွင်
တံတားဦးမြို့နယ်ရှိ ပင်းယရွှေစည်းခုံ
ကုန်းတော်သို့ သွားရောက်ကာ သီလ
ရှင်မယ်တော်ကြီး ဒေါ်သုမင်္ဂီလအား
ဂါရဝပြု ဖူးတွေ့ဖြစ်သည်။ ထို့နောက်
စွန့်လှူကျွေးမွေးသမျှ စားသောက်ပြီး
ပြန်ရန် နှုတ်ဆက်ကန်တော့ရာ...

‘နေဦး အဆောင်ငွေပွား ယူသွား’
ငွေစက္ကူ (၂၁)ရွက် ချီးမြှင့်သည်။
သောကြာပြုတ်သက် အတိအကျ ဖြစ်
နေသည်။

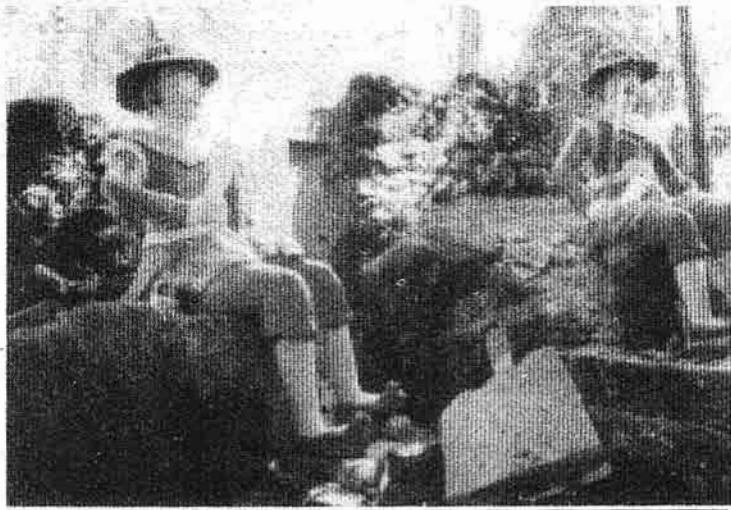
‘မင်းက သောကရတက်ပွေနေတယ်
သားလေး။ ကိန်းကျေသွားအောင်လို့’
‘အဲဒါဆိုရင် အမေ ကူညီပြီး မေတ္တာ
ပို့ပေးပါ အမေ’

‘မင်းကမှ မတောင်းတော့ ငါ
ဘယ်လိုပေးရမှာလဲ လူလေး’

‘ဒါလဲ ဟုတ်တာပဲ။ ဒါထက် အမေ
အတိတ်ဘဝ တော်စပ်ခဲ့ဖူးတဲ့ မိဘ
တွေကို သိနိုင်မလား။ ရှိနိုင်သလား’

‘ရှိတာပေါ့ သားရယ်။ လူရယ်လို့
မမြင်ရဘူး’

၈၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပထမဆရာတော် တရားကျင့်ရာ လူထု

ဖြစ်လာရင် သံသရာမှာ အကြိမ်ပေါင်း
မရေမတွက်နိုင်အောင် ဘဝတွေ၊ ဘဝ
တွေ အများကြီး ကျင်လည်ခဲ့ကြတာ
ပဲ။ တစ်ချိန်မဟုတ် တစ်ချိန်မှာ မောင်
နုမ၊ သားအမိ တော်စပ်ခဲ့ကြတာချည်း
ပဲပေါ့’

‘ဒီလိုဆိုရင် ဘီးလင်းမြို့ မြင်သာ
တောင်မှာ အရင်ဘဝက တော်စပ်ခဲ့
ဖူးတဲ့ မိခင်ရှိမလား အမေ’

မယ်တော်ကြီးက အချိန်အနည်းငယ်
ငြိမ်သက်စွာ အာရုံပြုပြီးနောက်...

‘ဟဲ့ သုံးယောက်ပါလား။ အမယ်
နဂါးမယ်တော်တွေကွယ့်’

‘ဟုတ်ကဲ့ သီလဝတီ၊ ပညာဝတီ၊
စာဂဝတီတဲ့။ ဘယ်တစ်ယောက်က
ကျွန်တော့်မိခင် ဖြစ်ခဲ့နိုင်သလဲ အမေ’

‘ပညာဝတီ ဒေါ်ပညာဝတီပဲ။ ငါလဲ
တစ်ဘဝတုန်းက လူလေးရဲ့မိခင် ဖြစ်ခဲ့
ဖူးတာပဲ။ အခု မိခင်က ရုပ်သွင်
အတော်နုသေးတာပဲ။ ငါကတော့
အိုမင်းပြီကွယ့်’

‘ဪ ဤကျွန်တော့် ကင်မရာထဲမှာ
တော့ ပုံတွေရှိသေးတယ်။ အမေ ကြည့်
ပါဦး’

ကင်မရာ စကရင်ကိုဖွင့်၍ နဂါး

မယ်တော်သုံးပါး ပုံကို အကြီးချဲ့လျက်
တစ်ပါးချင်း ပြကြည့်သည်။ အလယ်မှ
ဒေါ်သီလဝတီရုပ်ပုံကို မြင်ရသော်
ခေါင်းခါ၏။ လက်ယာဘက်မှ ဒေါ်စာဂ
ဝတီပုံ။

‘မဟုတ်သေးဘူး သားရဲ့’
လက်ဝဲဘက်မှ ဒေါ်ပညာဝတီ။

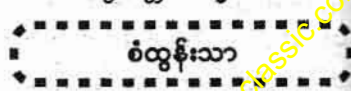
‘ဒါပဲ။ အဲဒါ ယခင်ဘဝက လူလေး
ရဲ့ မိခင်ပါ’

‘ကျွန်တော် ဘာလုပ်ပေးသင့်သလဲ
အမေ’

‘ကုသိုလ်ပြုပြီးတိုင်း အထူးပြု အမျှ
ဝေပေးပေါ့ လူလေးရယ်’

ပင်းယရွှေစည်းခုံမှ ပြန်လာပြီး
နောက် ပဋ္ဌာန်းဂုဏ်တော်ကွန်ချာ
ပူဇော်ပြီးလေတိုင်း ပြုမြဲဖြစ်သော
ဆရာ၊ စာဖတ်ပရိသတ်မှစ၍ ကုသိုလ်
အမျှ ပေးဝေခဲ့ရာမှ ယခုသော် ဆရာ၊
စာဖတ်ပရိသတ်နှင့်အတူ ယခင်ဘဝ
တော်စပ်ခဲ့ဖူးသည့် မိခင် ဒေါ်ပညာဝတီ
အားလည်း အထူးပြု၍ အမျှပေးဝေ
မေတ္တာပို့ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

သဗ္ဗေသတ္တာ ကမ္မဿကာ

'ဇိဖြူပင်ကျောင်းမှာ တရုတ်နိုင်ငံက စွယ်တော်ပြတ်ပုံတော်ရှိတယ်... ဆရာ မြင်ခဲ့သေးလား။ ကျွန်တော်မှာလဲ တစ်ဆူ ရှိတယ်။ စွယ်တော်တော့ ယုတ်တု့။ အံတော် လို့ ဆိုပါတယ်'

ဆရာ ဦးကျော်မြင့်က ထိုသို့ပြောပြ သဖြင့် တောင်ငူမြို့ မင်းကြီးညိုရင်ကွက်၊ ထီးနီကုန်းရှိ သူ၏ နေအိမ်သို့ လိုက်ပါ၍ ဖူးမြော်ဖြစ်ခဲ့သည်။

ငွေစေတီသဏ္ဍာန် ရှစ်မြှောင့်ပစ္စယံ ကျည်းဝန်းငါးဆင့်အထက် ဖန်ပေါင်း ချောင်ဖြင့် ပူဇော်ထားသည်။ အံတော် ကို အ၊ဂါရဝဖြစ်မည်စိုးသဖြင့် ကိုင်တွယ် ခြင်း မပြုဘဲ အနီးကပ် ဖူးမြော်ကြည့်ရာ အလျား သုံးလက်မကျော်ခန့် ရှိမည်ဟု မှန်းဆရသည်။

အံတော် မူလကိန်းဝင်ရာနေရာကား ရခိုင်ရိုးမတွင်းတစ်နေရာ ဖြစ်သည်။ ၁၉၉၈ ခုနှစ်တွင် ဒလမြို့တွင် သီတင်း သုံးသော ဆရာတော်တစ်ပါးက အိမ်မက်တွင် အံတော် ဖူးမြော်ရသည် ဟု မက်သဖြင့် အဆိုပါနေရာအား သွားရောက် ရှာဖွေသောအခါ အိမ်မက် တွင်းမှ အခြေအနေအတိုင်း ကျောက် ဆောင်ကြီးကို တွေ့ရသည်။

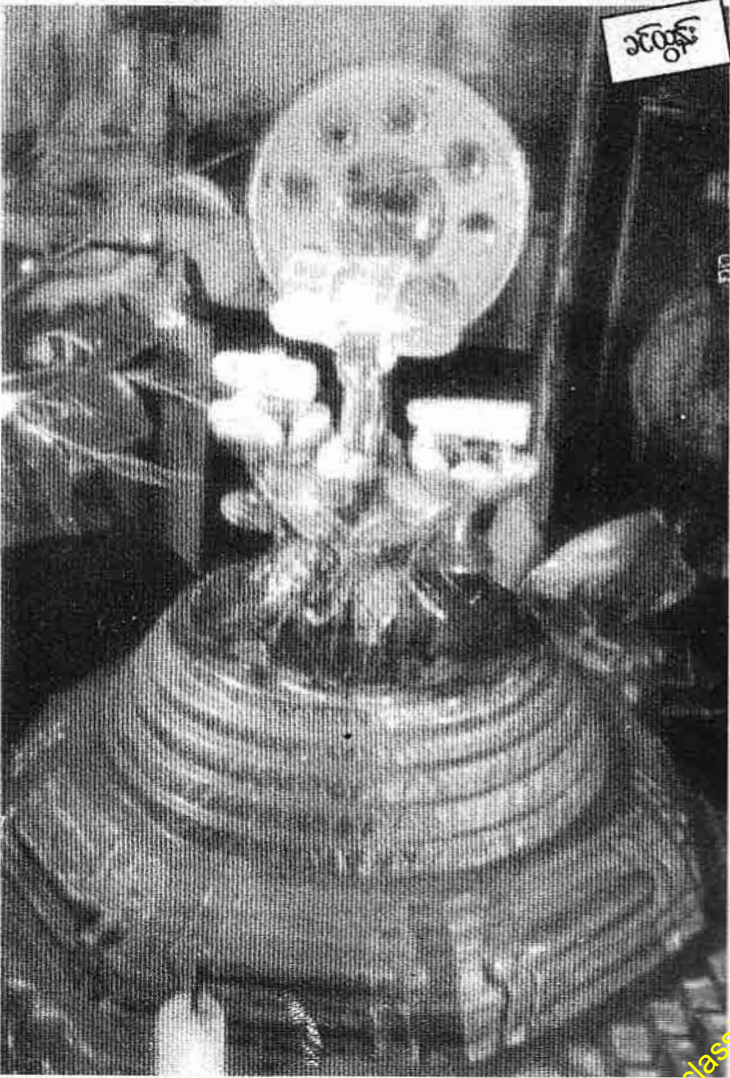
အနီးတွင် အနက်ရောင်မြွေကြီး တစ်ကောင်က ခွေလျက်သား ငြိမ်နေ သည်။ အိမ်မက်အရ အံတော်လာပင့် ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ပြောဆိုအမျှဝေပေး ရာ မြွေကြီးက လျှိုအတွင်းသို့ အသာ အယာ ဆင်းသက်သွားလေသည်။

သို့သော် အံတော်ကို မဖူးမြင်ရချေ။ သို့ဖြင့် ပူဇော်ခွင့်ရပါလျှင် နိမိတ်ပြ တော်မူပါဘုရားဟု တိုင်တည်လျှောက် ထားလေရာ ကျောက်ဆောင်တွင်းမှ အလင်းရောင်တန်းကြီးတစ်ခု ထွက် လာသည်။ ထိုနေရာအား တူးရှင်းဖြင့် ဝိုင်းတူးလေမှ အံတော်ကို ဖူးတွေ့

ရခိုင်ရိုးမတစ်နေရာမှ

အိမ်မက်အရ ပင့်ဆောင်ရရှိသော

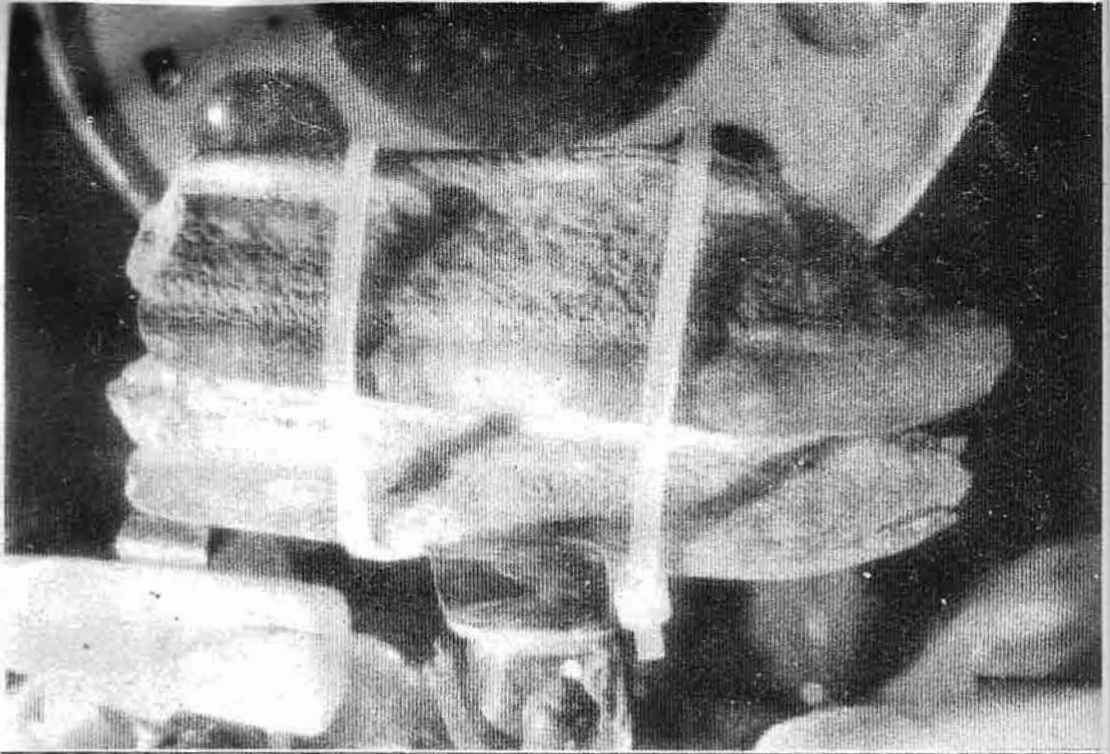
အံတော်တစ်ဆူ

အံတော်ကြောက်စေတီ

နာမဂ္ဂရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းစာ

◆ အတော်အနီးကပ်မှုမြင်ရရင်

ပင့်ဆောင်လာရသည်ဆို၏။

ဒလဆရာတော်ထံမှ သီတင်းသုံး ဖော်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော စစ်ကိုင်း ငါ့တရော် မြောက်ကျောင်းဆရာတော် ဦးကျွန္တိယ က ပင့်ဆောင်သွားခဲ့သည်။

‘ဆရာတော် ဦးကျွန္တိယက သီရိလင်္ကာ စွယ်တော်ပြတ်နဲ့ ရင်ဆွေလုံခဲ့တဲ့ စွယ်တော် ပွားတစ်ဆူ ပုခော်ခွင့်ပေးပေး လာပုံပါဆိုလို့ ငါ့တရော်ရွာ လိုက်သွားတယ်။

ကျောင်းရောက်တော့ ရင်နှီးတဲ့ သံဃာတွေ က သူတစ်ဆူ ငါတစ်ဆူ ဆိုသလို အတင်း အကျပ် ပင့်သွားကြလို့ စွယ်တော်ပွားတစ်ဆူ ပုံ မကျန်တော့ဘူး။

ဒါနဲ့ ဆရာတော်က အေးလေ ဆိုထားတဲ့ စကားရှိမှတော့ ကတိပုဂံလို့ မဖြစ်ဘူး။ ဒီ အံ့တော်သာ ပင့်သွားပါတော့။

ဆိုတာနဲ့ ဝမ်းသာအားရ ပင့်လာခဲ့ တာ (၆)နှစ်လောက်ရှိပါပြီ။ ၂၀၀၇ ခုနှစ် လောက်က ဖြစ်မယ်ထင်ပါရဲ့’

၈၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ အတော်ပူအခွင့်ရသူ ဆရာဦးကျွန္တိယ

‘ဒလဆရာတော်ရဲ့ ဘွဲ့မည်မသိဘူး လား ဆရာ’

‘ဆရာတော် ဦးကျွန္တိယတော့ သိပါ တယ်။ ကျွန်တော် မေ့နေလို့ပါ’
သို့ဖြစ်လေရာ အများပြည်သူ

ကြည်ညို ကုသိုလ်ပွားနိုင်ကြစေရန် ဓာတ်ပုံရိုက်ကူး ပူဇော်၍ တင်ပြလိုက် ပါသည်။

ခင်ထွန်း

◆ သွေးစာလှူမှတ်တမ်းမှ မိတ္တူပုံ

ယုပ်ယိုဆဲ ဆြဲလက်တွေ ကွေးလို့ ဆန့်လို့ ရသေးတယ်။ တစ်နှစ်လောက်ကြာမှ အုတ်ကူထဲသွင်း အလုပ်ပိတ်ပြီး ပူဖော်လိုက်ကြတယ်။

နောက်ပိုင်း အုတ်ကူအပေါ်ပိုင်း ဖွင့်ပြီး ဖူးလို့ ရအောင် လုပ်ထားတယ်လို့ ကြားရတယ်။ ဒီအတိုင်းဆိုရင် ပြီးမှာတွေထပ်ပြီး ရုပ်ကလာပ်တော် ပျက်စီးနေပြီ ထင်ပါရဲ့။

‘ကျွန်တော် သွားဖူးပြီးပါပြီ။ မျက်နှာနဲ့ ခြေလက်တွေ ပုံမှန်အတိုင်း ရှိတယ်။ အသားတွေကတော့ ကျုံ့သွားပြီ အဘ။ အနံ့အသက်တော့ မရှိပါဘူး။’

‘ကျုပ်လဲ တောင်ပေါ် မရောက်တာ နှစ်ပေါင်း (၂၀)လောက်ရှိပြီ။ အင်းလေ... ခန္ဓာအစု ရုပ်ကလာပ်

ကို ခင်တွယ်ကြည့်ညိုနေတာထက် ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ဩဝါဒအတိုင်း နေထိုင်တာက ဆရာတော်ရဲ့ တပည့် ဝိသပါလိမ့်မယ်။ ဆရာတော် အမြဲမှာ လေ့ရှိတာက “လူကတော့ သေချင်သေပါစေ၊ နာမည်တစ်လုံးတော့ မသေစေနဲ့” တဲ့။

ဆရာတော်ကြီး၏

ဩဝါဒစာများအချို့

ဒကာ၊ ဒကာမအပေါင်းတို့ လူတော့ သေချင်သေပါစေ၊ နာမည်တစ်လုံးကိုတော့ မသေပါစေနဲ့ ဟုတ်လား။ နာမည်တစ်လုံး ပျက်သွားပြီဆိုရင် နောင်အခါ ပြုပြင်ဖို့ မလွယ်

တော့ဘူး။ ကောက်ပဲသီးနှံတွေ ကောင်းဖို့ဟာ ဘာကြောင့်လဲ မြေဩဇာကြောင့်၊ သားသမီးများ ကောင်းဖို့ဟာလဲ မိဘနှစ်ပါးကြောင့်၊ လူကောင်းဖို့ရာ မိတ်ဆွေများကြောင့်လို့ မှတ်ထားကြပါ။

ဒီလောကမှာ ကောက်ပဲသီးနှံတွေ စိုက်ပျိုးထားပြီး မြေတောင်မြှောက်မပေး၊ မြေဩဇာမကျွေး၊ ရေမလောင်း မြက်ပေါင်းတွေကို ရှင်းမပေးဘူးဆိုရင် အဲဒီကောက်ပဲသီးနှံ ဟင်းသီးဟင်းရွက်တွေ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ကောင်းလာမယ် မဟုတ်ဘူး။

အလားတူပဲ သားသမီး မှာပည့်တပန်းတွေကို အကျင့်တည်းဆိုတဲ့

www.burmeseclassic.com

▲ အနီးကပ် ခြင်္သေ့ရသော ဆရာတော်အိမ်

မြေဩဇာ ထည့်မကျွေးဘူးဆိုရင်
“သားသမီးမကောင်း၊ မိဘခေါင်း”
“တပည့်မကောင်း၊ ဆရာခေါင်း”
ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။

ကောက်ပဲသီးနှံများ ကောင်းဖို့ဟာ
မြေဩဇာနဲ့ ရေ အကူအညီ ရမှသာလျှင်
စိုစွတ်လန်းစိုပြည်ပြီး ကြီးထွားတိုးတက်
ကောင်းမွန်လာသလို ထိုနည်းတူစွာ
ဤလောကကြီးမှာ သားသမီးတွေဟာ
ထမပျော့ဦးစွာ မိဘနှစ်ပါးတို့ရဲ့ ဆုံးမ
ဩဇာကို ရပြီး၊ ဒုတိယ ကလျာဏ
မိတ္တူမပွဒါ၊ ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို
ဆွန်ပြုတတ်တဲ့ မိတ်ဆွေကောင်းတွေနဲ့
ဆင်းသင်းနေထိုင်ရလျှင် လူကောင်း၊
သူကောင်းဘဝ ရောက်ပြီး ပစ္စုပ္ပန်နဲ့
သံသရာ ချမ်းသာနှစ်မျိုးလုံးကို ခံစား
ပြီး မအိုရ၊ မနာရ၊ မသေရာဖြစ်တဲ့
အိမ်ကို ရောက်တဲ့အထိ အကျိုးရှိနိုင်
တယ်။

အိမ်ကို ဖျက်တာ မြ၊
လူကို ဖျက်တာ ပါပမိတ္တု
ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမအပေါင်း
သူတော်ကောင်းတို့... အိမ်၊ ကျောင်း၊

ဧရိန် စတာတို့ကို သင်္ဘောဆေး၊ ရေနံ
ချေး စသည်တို့ဖြင့် သုတ်လိမ်းပေးဘူး
ဆိုရင် ခြင်္သေ့ငါးများ အခွင့်ရ၍ တက်မိ
သောအခါ သူတို့သွားလာ၊ အိမ်ဖွဲ့ရှိမှု
နဲ့ ကြာသောအခါ ပျက်စီးတတ်တယ်။
စားပစ်လိုက်ပါမူကား ပြောစရာမရှိ၊
ပျက်စီးကေန် ဖြစ်တော့တယ်။

ထိုနည်းတူ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ဟာလဲ
ရှင်တော်ဘုရားရဲ့ နိယာန်က သာသနာ
နဲ့ တွေ့ဆုံကြုံကြုံကပ်ရပါသော်လဲ
ပါပမိတ္တုနဲ့ သွားပြီးပေါင်းမိရင် ခြစား
ခြင်းခံရတဲ့ အိမ်ကဲ့သို့ ဒီလူဟာ လောကီ
လောကုတ္တရာ ချမ်းသာနှစ်မျိုးလုံး
ဆုံးရှုံးကာ ဘဝပြောင်းတဲ့အခါ အပါယ်
လေးရွာသို့ ကျရောက်မှာ မြေကြီး
လက်ခတ်မလွဲ မှတ်ထားကြပါ ဒကာ
တို့

ထို့နောက်တွင် ဆရာတော်ကြီးက
ပါပမိတ္တုဖြစ်သော ဒေဝဒတ်နှင့် ပေါင်းမိ
၍ ပိတုဃာတကကံထိုက်ကာ ပူပန်မှု
ကြီးစွာဖြစ်ရစဉ် ကလျာဏမိတ္တုဖြစ်
သော ဇီဝကနှင့် ပေါင်းမိပြီးနောက်
ရတနာသုံးပါး သက်ဝင်ယုံကြည်၍
အသက်ခန္ဓာကိုယ်ပါ စွန့်လှူသည်

အထိ ကြည်ညိုအားကောင်းခဲ့သူ
အဇာတသတ်ကို စံပြုဟောကြားတော်
မူသည်။

ဤဘုရားရှင် သာသနာ၌
အဇာတသတ်နှင့်တူသော ပုထုဇဉ်တို့
၏ ဘုရား စသော ရတနာသုံးပါး၌
သက်ဝင်ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါမရှိဟု ဘုရား
ရှင်ကိုယ်တော်တိုင် မိန့်မြွက်တော်မူခဲ့
တယ်။

အဇာတသတ်ဟာ လောဟကုမ္ဘိဇရဲ
မှ လွတ်ပြီးနောက် နောင်အနာဂတ်
ကာလမှာ ပိဇိတာပီအမည်ရှိ ပစ္စေက
ပုဒါဖြစ်ပြီး ကိလေသာချုပ်ငြိမ်း ဘဝ
ဇာတ်သိမ်းလိမ့်မယ်လို့ ဘုရားရှင်
မိန့်တော်မူတဲ့ စကားကို မှတ်သားပြီး
ကြိုးစား၍ ပွားများကြပါရန် နှိုးဆော်
တိုက်တွန်းရင်း တရားနိဂုံးချုပ်အပ်ပါ
တယ် ဒကာ၊ ဒကာမအပေါင်းတို့

မဟာရင်ဂိုဏ်းချုပ် ဆဋ္ဌမဆရာ
တော် အရှင်ဇောတိပါလသည် ဤ
တရားတော်ကို ကရင်ပြည်နယ်၊
ကြာအင်းဆိပ်ကြီးမြို့နယ်၊ တောင်
ပေါက်ရွာ၊ သာသနာ့ပါလကျောင်း
တွင် ဟောတော်မူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ညီညွတ်ရေး တရားတော်

ဆရာတော်သည် တရားဟော
ပလ္လင်ထက် ထိုင်နေရာမှ လက်ငါး
ချောင်း ထောင်ပြုပြီး...

‘က မြင်ကြရလား... လက်ငါးချောင်း
အစီအရံ ညီညာစွာ ရှိကြသလို ဒကာ၊
ဒကာမတွေကလဲ အားလုံး ညီညီ
ညွတ်ညွတ်နဲ့ ရှင်တော်ဘုရားရဲ့
သာသနာကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်
ချီးမြှောက်အားပေးကြပါ။

ဘုရားသားတော်များ ဖြစ်ကြတဲ့
သံဃာတော်များကရော လူဒါယကာ၊
ဒါယိကာမများကပါ အလွန်ကောင်း

မြတ်ပြီး အဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့ မိမိတို့ နာမည်တစ်လုံးကို ဖျက်မပစ်လိုက်ပါနဲ့။ လူသေပါစေ၊ နာမည်တော့ မသေပါစေနဲ့။

“သမဂ္ဂါနံ တပေါ သုခေါ”

ဤလူတွေအားလုံး ညီညီညွတ်ညွတ် နဲ့ တိုင်တိုင်ပင်ပင် လုပ်ကိုင်ကြရင် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ အမြဲချမ်းသာစွာ နေရမည်မှာ မလွဲပါဘူး။ တစ်ဦးနဲ့ တစ်ဦး ညီညွတ်ဖို့ဟာလဲ ခန္တီတရားကို လက်ကိုင်ထားရပါမယ်။ ခန္တီတရား နှစ်ဦးစွာ၊ ခန္တီတရားထက် ကောင်းမြတ် တဲ့တရား မရှိပါဘူး။

အခုလို ဒါနကုသိုလ်၊ သီလကုသိုလ် လှူကြတန်းကြ ဆောက်တည်ကြ တာဟာ ဘာကို အလိုရှိလို့ လှူကြ တန်းကြ ဆောက်တည်ကြတာလဲ။ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် နိဗ္ဗာန်ကို လိုချင် တောင့်တလို့ လှူကြတန်းကြ ဆောက် တည်ကြတယ် မဟုတ်လား။

နိဗ္ဗာန်ကို လိုချင်ရင် ပါရမီဆယ်ပါး ထဲက ခန္တီပါရမီဆိုတာ အမြတ်ဆုံးပဲ။ ဒါကို လက်သုံးလက်ကိုင် ပြုထားရ မယ်။ ဒါမှလဲ လောကီလောကုတ္တရာ အကျိုးပွားတိုးမှာ။

ပညာရှိ အများကလဲ ချီးမွမ်းပြီး မိမိအကျိုးစီးပွားလဲ ဖြစ်ထွန်းပေါ်ပေါက် မယ်။ “ခန္တီပရမံ တပေါတိ တိက္ခာ” ဆိုတဲ့ ဂါထာကို သြဝါဒ ပါတိမောက် အခန်းမှာ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

ဒါကြောင့်မို့ ကျိုက်သီမွန်ကျောင်း ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ အားလုံးက မိမိ တို့ လုပ်တဲ့အလုပ်၊ ပြောတဲ့အပြော၊ ကြတဲ့အကြံကို တစ်လုံးတစ်စည်း တည်း ညီညီညွတ်ညွတ်ဖြစ်အောင် “သည်းခံမှ နိဗ္ဗာန်ရောက်” ဆိုတဲ့ အတိုင်း ခန္တီတရား အမြဲ လက်ကိုင်

၉၂ နာမဂ္ဂရာဇ်မြဲဥပဂ္ဂဇင်း

◆ အဘူနုဘတလှည့် ဦးမြတ်စိမ်းမြေ၊ ဦးညွန့်ဘောင်

◆ အဘူနုဘတလှည့် ဦးဟောင်နှင့် သမီး သီရိစန်းဦး

ထားပြီး လုပ်၊ ကိုင်၊ ပြော၊ ဆို၊ ကြ၊ စည်ကြပါ။

ပရိယတ်၊ ပဋိပတ်သာသနာနဲ့ ပတ်သက်လို့လဲ တစ်လုံးတစ်စည်း ဖြစ်ကြမို့ သမ္မပ္ပစာန်တရားတော်လာ အတိုင်း လိုက်နာကျင့်သုံးကြပါ။ အဲဒီလို ကျင့်သုံးကြရင် မိမိတို့ မဟာရင်ဂိုဏ်း သာမက ဘုရားရှင်သာသနာ ကြီးပွား တိုးတက်မှာ ကေနိဖြစ်ပါတယ်။

- ★ ခန္တီတစ်လုံး လက်ကိုင်သုံး လူမှန်း ယှိရား
- ★ ခန္တီတစ်လုံး လက်ကိုင်သုံး အပါယ်တုံ

- ပလာပါ။
- ★ ခန္တီတရား လက်ကိုင်ထား အများပုဂ္ဂိုလ်
- ★ ခန္တီလက်ခံ ပြည်နိဗ္ဗာန် ပျော်စရာပုဂ္ဂိုလ်

ကောသလ်စား မလောကီ
 ဖြောင့်စား မကုန်

ဒီလောကမှာ စိတ်ထား မကောင်း ဖြောင့်မတ်ရိုးသားသူဟာ မည်သည့် အရပ်၌နေနေ ဘေးအန္တရာယ်ပွားစွာ အမြဲကိုယ်စိတ် ချမ်းသာတယ်။ ဖြောင့် တယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုဟာလဲ။ အ

ကာယကံလဲ ဖြောင့်တယ်။ ဝစီကံလဲ ဖြောင့်တယ်။ မနောကံလဲ ဖြောင့်တယ်။ လိုအပ်ရင် ဘုရားအစသူတော်ကောင်း သူမြတ်လောင်းတို့က ချီးမွမ်းကြလိမ့်မယ်။

ဘဝ ပြောင်းသွားတဲ့ အခါလဲ နတ်ပြည်မှာ မွေ့လျော် ဖျော်ပါးရတယ်။ ရိုးသား ဖြောင့်မတ်သူကို လူတွေကလဲ ကြည်ညို နတ်တွေကလဲ ချစ်မြတ်နိုးပြီး အမြဲလိုလို ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ချမ်းသာစွာ နေရတယ်။

လူပြည်မှာ လူဖြစ်ရပြီး သာသနာတော်နဲ့ ကံကောင်းထောက်မစွာ ကြုံတွေ့ရတဲ့အခါ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံတို့ကို ဖြောင့်မန်အောင် ထားပြီး ကုသိုလ်တရားကို ပွားများအားထုတ်ကြပါ။

ယခုလို အားထုတ်ရင် ဖြစ်လေရာရာ သံသရာမှာ အသက်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အဆင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ စည်းစိမ်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ခွန်းအားဗလအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဉာဏ်ပညာအားဖြင့် လည်းကောင်း အားလုံး အထက်တန်းကျပြီး ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာစွာနဲ့ သံသရာမှာ ကျင်လည်ရရုံမက အဆုံးဘဝမှာလဲ နိဗ္ဗာန်ကို မဂ်ဖိုလ်ဉာဏ်တို့ဖြင့် မျက်မှောက်ပြုနိုင်သည်အထိ အကျိုးရှိနိုင်တယ်။

ဒါကြောင့် သာသနာတော် အနှစ်

◆ တောင်ခွန်

ဝါးထောင်အထိ အခွန်ရှည်စွာ ကြီးပွားတိုးတက်ထွန်းကားအောင် ဝိုင်းဝန်းပြီး လက်တွဲညီညီ မဖြုတ်စတမ်း ကြီးပမ်းဆောင်ရွက်သွားကြပါလို့ တိုက်တွန်းရင်း နိဂုံးချုပ်ပါတယ်။

ဤတရားကို ဆရာတော်ကြီးသည် ရန်ကုန်မြို့၊ ဗဟန်းကြားတောခရလမ်း၊ အမှတ်(၂၃)ရှိ ကျိုက်သီမွန်ပါဠိတက္ကသိုလ်ကျောင်းတိုက်၌ ၁၃၃၇ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆုတ်(၃)ရက်နေ့တွင် ဟောကြားခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

နိဂုံးချုပ် ကျေးဇူးတင်လွှာ

ဗဟာရင်ဂိုဏ်းချုပ် ဆဋ္ဌမဆရာတော် ရေတံခွန်တောင်တောရ အရှင်

ဇောတိပါလ အရှင်မြတ်အား ပူဇော်မှုစာစုအတွက် အားပြု ကိုးကားခဲ့သည်များမှာ...

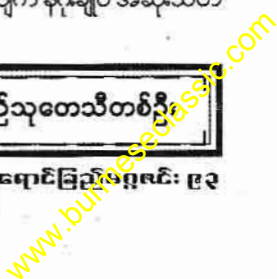
- (က) ပုဒုံမြို့နယ်၊ သောင်ကုန်းကျေးရွာ၊ ယဟာတေဝိကျောင်း ဆရာတော် အရှင်ဝေဒဂူ စုဆောင်းပြုစုသော "ဆဋ္ဌမမြောက်ယဟာရင် ဂိုဏ်းချုပ် ဆရာတော်မြတ်၏ ထေရုပ္ပတ္တိကာထာကျမ်း"၊ သူ့စုခူနှစ်၊ ဝွန်လထုတ်။
- (ခ) ဆရာတော်ကြီး၏ အနီးနေတပ်ညွှန်ရင်း ဝင်းရော်ဆိပ်ကြီးတတ် ပုဒုံမြို့နေ ဦးဘဟင်နှင့် တွေ့ဆုံပေးပြန်ခြင်းများ။
- (ဂ) ကျိုက်မရော ယဟာတေဝိ ပြုစီမံဆရာတော် အရှင်ရာဟုလာ ယိန်ကြားချက်များ။

(ဃ) ဆရာတော်၏အနီးနေ တပည့်တစ်ဦးဖြစ်သူ ဦးပုလင်း၏မြေး ဦးညွန့်အောင်နှင့် တွေ့ဆုံပေးပြန်ခြင်းများ။

(င) ကော့ခုံရွာ၊ သာသနာဝေပုလ္လရာမကျောင်းဆရာတော် အရှင်ဥပါလိ၏ ဝိနိကာကျညီပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဤပူဇော်မှု ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် ကူညီကြပါသော ဆရာတော်များ၊ သံဃာတော်များ၊ တပည့်ဒါယကာ လူပုဂ္ဂိုလ်များအားလုံးကို ကျေးဇူးဥပကာရ တင်ရှိပါကြောင်း မှတ်တမ်းပြုလျက် နိဂုံးချုပ် အဆုံးသတ်ရပါသည်။

ခရီးသည်သုတေသီတစ်ဦး

အလောင်းထမ်းပုံစံဖြင့်

မွေးကောင်းပါသည်

မောင်စိုးဖြူ
(စီးပွားရေး)

ပါသည်။

ဆီလျော်သင့်မြတ်ဖွယ်လည်း ဖြစ်ပါသည်။ အလောင်းထမ်းသွားသည့် ပုံစံနှင့် တူညီနေသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ယခု ကျွန်တော့်အသက် (၆၆)နှစ် ရှိပါပြီ။ ဤသို့ ကျား(၄)၊ မ(၁) ဆက်တိုက်မွေးသည်ကို တစ်သက်တာတွင် တစ်ခါမျှ မကြုံတွေ့ခဲ့ရဘူးသေးပါ။ ထို့ကြောင့် ပဉ္စမမြောက် မိန်းကလေး ပျက်စီး၊ မပျက်စီးသည်ကိုလည်း အတပ်မပြောနိုင်ပါ။

ဆရာလှမြင့်သစ်၏ ဆောင်းပါးကို ဖတ်ပြီးနောက် သားချည်းငါးယောက် မွေးထားသော သူငယ်ချင်း ရဲတင့်နှင့် ဝင်းဝင်းရီတို့ ဇနီးမောင်နှံကို ပြေးမြင်မိခဲ့ပါသည်။

သားလေးယောက် မွေးပြီးနောက် နောက်ထပ်တစ်ယောက် ယူသောအခါ မည်သို့ ခံစားရပါသလဲ။ ပဉ္စမမြောက် ကလေးသည် မိန်းကလေး ဖြစ်နေပါက မည်သို့ဖြစ်မည်လဲ။ “အလောင်းထမ်းမွေးသည်” ဟူသော စကားနှင့် အယူအဆကိုရော ကြားဖူးပါသလား။ ဘယ်လိုသဘောထား ရှိပါသလဲ စသဖြင့် သူတို့ကို မေးကြည့်မည်ဟု စိတ်ကူးထားခဲ့မိပါသည်။

ဤမှာခေတ်တွင် သားသမီးငါးယောက်ယူသည့် မိဘ(ဝါ)အိမ်ထောင်စုကိုကပင် ရှားပါးပစ္စည်း ဖြစ်နေပါပြီ။

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပင် သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်အိမ်တွင် ဝင်းဝင်းရီနှင့် ဆုံမိပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း ဖတ်ထဲ

ပါသည်။

ကျွန်တော် လေ့လာမိသမျှကို တင်ပြပါမည်။

သားသမီးများ မွေးဖွားရာ၌ ယောက်ျားလေး၊ လေးယောက်

ပထမဦးစွာ မွေးဖွားပြီးနောက် ပဉ္စမမြောက်ကလေးသည်

မိန်းကလေး ဖြစ်နေမှသာလျှင် အလောင်းထမ်း မွေးသည်ဟု ခေါ်ကြောင်း မှတ်သားမိဖူးပါသည်။

တစ်နည်းအားဖြင့် ကျား(၄)၊ မ(၁) ကို ဆက်တိုက်မွေးမှသာ အလောင်းထမ်းမွေးသည်ဟု ခေါ်ပါသည်။ ဆရာလှမြင့်သစ်ရေးသကဲ့သို့ သားသမီး (၅) ဦး ဖြစ်သော်လည်း အလယ်တွင် (မ) တစ်ဦး ရှိနေပါက အလောင်းထမ်းမွေးသည်ဟု မခေါ်နိုင်ပါ။

အလောင်းထမ်း မွေးသည်ဟု နာမပညတ် တပ်ဆိုရာတွင်လည်း သမီးမိန်းကလေး ပျက်စီး မပျက်စီးတတ်သည်ကို အပထာ။ နာမပညတ်အရ အားဖြင့် ယောက်ျားလေး လေးယောက်က ထမ်းစင်၏ ထောင့်လေးထောင့်လေးဖက်တွင် တစ်ယောက်စီ အသင့်ထမ်းထားပြီး ပဉ္စမမြောက် မိန်းကလေး မွေးမှသာ ထမ်းစင်ပေါ်တင်၍ ထမ်းသွားသည့်သဘော လက္ခဏာဖြစ်၍ အလောင်းထမ်းမွေးခြင်းဟူသော နာမပညတ်နှင့် သင့်လျော်သည်ဟု ယူဆရ

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မတ်လ၊ အမှတ်(၃၂၀)၊ စာမျက်နှာ(၂၆၄)၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ဆရာ နတ်မောက် လှမြင့်သစ်က “အလောင်းထမ်း မမွေးကောင်းဘူးလား” ဟု ခေါင်းစဉ်တပ်၍ ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် ရေးသားသည်ကို ဖတ်ရှုရပါသည်။

ဆောင်းပါးတွင် ပထမ သားယောက်ျားလေး၊ ဒုတိယက သမီးမိန်းကလေး၊ တတိယက သားယောက်ျားလေး၊ စတုတ္ထကလည်း သားယောက်ျားလေး ဖြစ်နေသဖြင့် နှစ်ဖက်မိဘများက...

‘နှင်တို့ နောက်ထပ် သားသမီးမယူနဲ့တော့’

ဟု တားမြစ်ကြောင်း၊ နောက်ထပ် မွေးသော ကလေးသည် မိန်းကလေး ဖြစ်က မထောင်းသာသော်လည်း သားယောက်ျားလေး ဖြစ်နေပါက သား(၄) ယောက်၊ သမီး(၁)ယောက်ဖြစ်၍ သမီးမိန်းကလေး ပျက်စီးပြီး သားလေးယောက်က ထမ်းပို့ရတတ်သည်။ စသဖြင့် “အလောင်းထမ်းမွေးသည်” ဟု ခေါ်ကြောင်း စသဖြင့် ရေးသားထား

တေးထားသည့်အတိုင်း မေးမိပါသည်။
ဝင်းဝင်းရီကတော့ သူ့ထုံးစံအတိုင်း
မျက်လုံးအပြူးသားနှင့်...

‘ကြားတော့ ကြားဖူးတယ်။ ဒါပေ
မယ့် ဘာမှန်းတော့ မသိဘူး’

တဲ့။ ကောင်းရော။ ဒီတော့ ကျွန်တော်
က Five in one အကြောင်း ရှင်းပြရပါ
သည်။

‘ဪ ဝီလိုလာ။ ဝင်းဝင်းတို့တော့
ဘာမှအယူမရှိပါဘူး။ သားလေး
ယောက်မွေးပြီး သမီးတစ်ယောက်လို
ချင်လို့ ကလေးထပ်ယူလိုက်တာ
မိန်းကလေး မဖြစ်ဘဲ ယောက်ျားလေး
ပဲဖြစ်နေလို့ နောက်ထပ် မယူရဲတော့
ဘဲ ရပ်လိုက်ရတယ်။ မိန်းကလေး
ရနိုးရနိုးနဲ့ ထပ်ယူနေလို့ ယောက်ျား
လေး ထပ်ဖြစ်နေရင် ဒုက္ခပဲလေ
ဟင်း ဟင်း ဟင်း’

ဝင်းဝင်းက သူ့စကားကို သူ
သဘောကျကာ ရယ်နေသည်။

‘ဘာဖြစ်လဲဟာ ဘုရားရှင်လက်ထက်
တုန်းက ဗန္ဓုလစစ်သူကြီးကတော်
မလ္လိကာဆိုရင် သားချည်း တစ်ကျိပ်
နှစ်ယောက် မွေးခဲ့သေးတာပဲ’

ဟု ကျွန်တော်က နောက်ပြောင်
လိုက်တော့ ဝင်းဝင်းက...

‘သားချည်း ငါးယောက်နဲ့တင် ခါး
ချည့်လှပါပြီ ကိုအေးကြူရယ်’

ဟု ညည်းပါလေ၏။

ဝင်းဝင်းနှင့် တွေ့ပြီး တစ်လခန့်
အကြာတွင် သူငယ်ချင်း ရဲတင့်နှင့်
ဆုံမိပြန်ပါသည်။

စာရေးသူတို့ ၁၉၆၄-၆၈ ခုနှစ်က
ရန်ကုန် စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်ဘွဲ့ရ
သူငယ်ချင်းများသည် နှစ်စဉ် ဖေဖော်
ဝါရီလ (၁၂)ရက် ပြည်ထောင်စုနေ့၌
မိတ်ဆုံပွဲ ကျင်းပလာသည်မှာ ယခုနှစ်
၂၀၁၃ ခုနှစ်တွင် (၁၀)ကြိမ်မြောက်

ရှိပြီဖြစ်ပါသည်။

ယခုနှစ်တွင် လွန်ပြည့်တော်ပြန်
ဘုရားနှင့် နေဖြူမြို့ သမိုင်းဝင် ကျိုက္ကလွန်
ပွန်းဘုရားများကို သွားရောက်ဖူးမြော်
ပြီး ကျိုက္ကလွန်ပွန်းဘုရားအနီးရှိ စိတ္တ
သုခပရိယတ္တိကျောင်း၌ နေ့ဆွမ်း ဆက်
ကပ် လှူဒါန်းပြီး ဆောက်လုပ်ဆဲ
ကျောင်းဆောင်သစ်၏ အပေါ်ထပ်
အခင်းအတွက် ၆၅ ကျပ်(၁၃)သိန်းကို
လှူဒါန်းကြရန် စီစဉ်ထားခဲ့ပါသည်။

စီစဉ်ထားသည့်အတိုင်းပင် ဖေဖော်
ဝါရီလ (၁၂)ရက်နေ့တွင် (၄၅)ယောက်
စီး လေအိတ်ကားကြီး နှစ်စီးဖြင့် ခရီး
ထွက်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ကားတစ်စီး၏
နောက်ဆုံးတန်းတွင် ရဲတင့်နှင့်အတူ
ထိုင်ရင်း ထွေရာလေးပါး ပြောမိကြ
ရာမှ “အလောင်းထမ်းမွေးခြင်း”
အကြောင်း ရောက်သွားခဲ့သည်။

ရဲတင့်က...

‘ငါလဲ ကြားတော့ ကြားဖူးတယ်ကွ။
ဒါပေမယ့် သမီးလေးတစ်ယောက်
လောက်ရရင် ကောင်းမယ်ဆိုပြီး သမီး
တစ်ယောက် လိုချင်လို့ ပဉ္စမမြောက်
ကလေးကို ထပ်ယူလိုက်တာပဲ။ ဒါပေ
မယ့် ယောက်ျားလေးပဲ ဖြစ်နေလို့
ဆက်မယူရဲတော့ဘဲ ရပ်လိုက်ရတယ်
သူငယ်ချင်းရေ’

တဲ့။

‘ပြီးတော့ သိပ်လဲ အယူမရှိပါဘူး
ကွာ’

ဟု ရဲတင့်က သူ့စကားကို အဆုံး
သတ်ခဲ့ပါသည်။

ထိုစဉ် ကျွန်တော်တို့ နှစ်ဦးအနီးတွင်
ထိုင်နေသော သူငယ်ချင်း ဝင်းလှိုင်က
ဝင်ပြောလာပါသည်။

‘ဒီမှာ မင်းတို့ပြောတာကြားလို့ ငါ
ကိုယ်တွေ့ကို ပြောပြမယ်။ ငါ့အမေရဲ့
အစ်မ ငါ့ကြီးတော်ကြီးဆိုရင် သားလေး
ယောက်မွေးပြီးမှ သမီးတစ်ယောက်
မွေးတယ်။ ဘာအဖိတ်အစဉ်မှ မရှိဘူး။
ခုထိ သက်ရှိထင်ရှား ရှိနေကြတုန်းပဲ။
ခုဆို (၇၀)ဝန်းကျင်တွေတောင် ဖြစ်နေ
ကြပြီ။

ပြီးတော့ ငါ့အမေ ဒီအတိုင်းပဲ
သားလေးယောက်မွေးပြီး သမီးတစ်
ယောက် မွေးတယ်။ အားလုံး အိုကေမှာ
စိုပြည်နေတာပဲ။ ဘာအခိုက်မှ မရှိဘူး။
တို့မောင်နှမ ငါးယောက်ထဲမှာ ငါက
အကြီးဆုံးသာ။ အသက်က (၆၇)နှစ်
ညီသုံးယောက်နဲ့ ညီမတစ်ယောက်လဲ
အသက်ထင်ရှားရှိဆဲပဲ။ မယ့်တဲ့လူရှိရင်
ငါ့ဆီ လွှတ်လိုက်စမ်းပါ’

ဝင်းလှိုင်က သူ့ထုံးစံအတိုင်း ပြုံးစိစိ
ဖြင့် အားရပါးရ ပြောရင်း စိန်ခေါ်နေ
သည်။

ကျွန်တော်က...

‘ဒါဆိုရင်တော့ကွာ ခုတင်ထမ်းမွေး
လို့ ခိုက်တတ်တယ်ဆိုတာ အယူလီးမှု
တစ်ခုပဲ နေမှာပါ’

ဟု မှတ်ချက်ပြုမိတော့ ရဲတင့်နှင့်
ဝင်းလှိုင်တို့ နှစ်ယောက်လုံးကပင်
ပြိုင်တူ ထောက်ခံလိုက်ကြပါသည်။

‘ဒါပဲပေါ့ကွာ’

တဲ့။ ဆက်ပြောလိုက်ကြသည်က
တော့...

‘ယူသော်ရ၏။ မယူသော် မရပေါ့
ကွာ... ဟား ဟား ဟား ဟား’

ကဲ ဒါပါပဲ ဆရာ လှမြင့်သစ်ရေ။

မောင်အေးကြူ (စီးပွားရေး)

www.burmeseclassic.com

သွေးတိုးနှင့်

နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းသော်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို ဖတ်ရှုရ၍ တန်းဖိုးမဖြတ်နိုင်သည့် ရလဒ်တစ်ခုကို တင်ပြပါမည်။ စာရေးသူ အသက် (၆၃)နှစ်ထဲတွင် ကျန်းမာရေးက ချို့ယွင်းလာခဲ့လေသည်။

ရောဂါက သွေးတိုးရောဂါကစ၍ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းသောရောဂါ ဖြစ်လာ၍ အနောက်တိုင်းဆေး၊ ပါရဂူများနှင့် ကုသသော်လည်း ရောဂါမသက်သာပါ။ လမ်းလျှောက်လျှင်လည်းမောသည်၊ စကားပြောလျှင်လည်းမောသည်။ “ဒီလိုရောဂါဖြစ်နေမှတော့ ငါတော့ သေရမှာပဲ” ဟု တွေး၍ သေမင်းခေါ်မည့်ရက်ကို စောင့်နေရပါသည်။

သေသံမရောက် သက်မပျောက်ဆိုသည့် စကားအတိုင်းပဲ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် စာရေးသူထံ ရောက်လာပြီး...

‘သူငယ်ချင်း ရောဂါသက်သာရဲ့လား’

ဟု မေးသော်...

‘မသက်သာဘူး’

ဟု ဖြေလိုက်ပြီးနောက်...

‘အေး ဒီလိုရောဂါက ပရုတ်လုံးလိုပါပဲကွာ။ ပရုတ်လုံးက လေတိုက်တိုင်း သေးငယ်ပြီး တဖြည်းဖြည်းနဲ့ လုံးပါးပါးသွားသလို၊ သူငယ်ချင်းရောဂါက သွေးတိုးရောဂါနဲ့ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းတဲ့ ရောဂါဆိုတော့ ဒီရောဂါတွေဟာဆေးကုသရင်းနဲ့ လုံးပါးပါးရတာကများတယ် သူငယ်ချင်း၊ အခု သူငယ်ချင်း ဆေးရုံတက်ရဦးမှာလား’

ဟု မေးသော်...

စာရေးသူက...

‘ဆေးရုံက ဆင်းလာခဲ့တာ’

ဟု ဖြေလိုက်စဉ် သူငယ်ချင်း ကျော်မင်းထွန်းက ရယ်မော၍...

‘ဒီလိုဆိုတော့ သူငယ်ချင်းကို ကယ်မ၊ ရမှာပေါ့ကွာ၊ ငါက ဆေးပညာတတ်လို့ မဟုတ်ပါဘူးကွာ။ အတွဲ မမှတ်မိတော့ဘူး။ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ ဆေးသုတေသီတစ်ဦး ရေးထားတဲ့ သွေးတိုးရောဂါနဲ့ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းတဲ့ ရောဂါတွေ သက်သာပျောက်ကင်းတဲ့ ဆေးနည်းပေးခဲ့မယ်။ ဖော်စားပါ’

ဟု ပြော၍ ဆေးနည်းပေးသွားသည်။

ဇင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကျေးဇူးတင်ပါသည် နက္ခတ္တရောင်ခြည်

သူငယ်ချင်းပေးသွားသည့် ဆေးနည်းကို ကျွန်တော်၏ ဇနီးနှင့် သားဖြစ်သည့် မောင်ကျော်ဇေယျတို့က ဆေးကျိုးပြီး ပေးပါသည်။ ဆေးက စားရမှာက တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် စာရေးသူက ပျောက်ချင်သည့်ဇောနှင့် တစ်နေ့ (၃)ကြိမ် စားခဲ့ပါသည်။

ဆေးစားပြီးသည့် အချိန်ကစ၍ (၄၅)ရက်မြောက်သော နေ့မှာ မောသော ဝေဒနာ သက်သာပျောက်ကင်းလာပြီး ရေထမ်းရာမှာပင် မမောတော့ပါ။

ဆေးနည်းမှာ...

ရဲယိုသီးအပူညိုငါးလုံးနှင့် ထန်းလျက် (သို့မဟုတ်) ပျားရည် (၁၀)ကျပ်သား ကျို၍ နံနက် နေ့လယ်၊ ညအချိန် တစ်နေ့သုံးကြိမ် လက်ဖက်ရည်ခွက်နှင့် စားရပါမည်။ ရောဂါရင်လျှင် (၄)လ စားရပါမည်။

ကျောက်ဆည် မင်းမဟော်

ရေပုပ်တောင်မြို့နယ်

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

ပေါင်ပေါင်ရှင်ကဿပမထေရ်

ကောင်းမှုစေတီများ ပူဇော်မှုခရီး

ယင်းမာပင်မြို့နယ် ရေပုပ်ဘူရားကြီး (၂)

ယခင်လမ္မာအဆက်

သို့သော် ထိုအမတ်သည် အနန္တ သူရိယ(ခေါ်) မင်းနန်သူ ဖြစ်ခဲ့ပါက အမတ်မင်းကတော်သည် နရပတိ ညည်သူမင်း၏ မိဖုရား 'မဝမကြင်' ၏ သမီးတော် နောင်တွင် နန်းမွေဆက်ခံ သည့် ဇေယျသိင်္ခဥဇနာ (ခေါ်) ထီးလို မင်းလိုမင်း၏ နှမတော် ဖြစ်သည်။

ဇနီးမှာ ဘုရင့်သမီးတော်ဖြစ်သော ကြောင့် ဤသို့ ပူဇော်ခွင့် ရနိုင်ပေ

သည်။ (မှန်နန်းမဟာရာဇဝင်တော် ကြီး ပဉ္စမတွဲ၊ စာမျက်နှာ (၂၀၁)၊ ပထမကော်လံ)

စေတီတော်၌ အရှေ့လှည့်မုခ်နှင့် အာရုံခံတန်ဆောင်း၊ ပါရိလောရာ တန်ဆောင်းအတွင်း ဝင်ရောက်ဖူးမြော် သည်တွင် ဘူမိဗဿမုဒြာ တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်ကြီးတစ်ဆူ ဖူးတွေ့ရ သည်။

ဤရုပ်ပွားတော်မှာ မူလက ပုဂံ ခေတ်လက်ရာ ရုပ်ပွားတော်ကြီး ဖြစ်

သော်လည်း ရေပုပ်ကျောင်းဆရာတော် လစ်လစ်ခိုက် မသမာသူများက ရွှေခွာ ဖျက်ဆီးယူကြသဖြင့် မတင့်မတယ် အ၊ဂါရဝဖြစ်ဖွယ် ရှိနေသည်ကို ကျား တောဆရာတော်က မူလ ရုပ်ပွားများ အားငုံ၍ လက်ရှိ ရုပ်ပွားတော်ကို အသစ်မွမ်းမံပူဇော်ခဲ့ကြောင်း သိရလေ သည်။

'အဖြူ ဒီကုန်းတော်မှာ ပုလလက်ရာယုက် ဖူးတွေ့နိုင်တဲ့ စေတီ ရုပ်ပွား ရှိသေးလား' ဟု စုံစမ်းကြည့်ရာ စေတီတော်၌

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၉၇

▲ ရာပုံထုတောင်ပြည့်ဘုရားကြီးနှင့်
တာဝံတန်းသောင်း

◀ ရာပုံထုတောင်ပြည့် ရုပ်ပွားတော်

◆ နောင်ထောင်သိမ်တစ်ခု

အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ်ရှိရာ ပွတ်ဘုရား (ခေါ်) ပစ္စယံအပိုင်ခံစေတီကို ညွှန်ပြကြသည်။ မှန်စီ၊ ထုံးသက်နိုးကပ်ထားသည်မှလွဲ၍ မူလလက်ရာအတိုင်းဖြစ်ကြောင်း ပြောပြကြသည်။

တောကျောင်းနှင့် သိမ်တော်

ပေါင်လောင်ရှင်ကဿပ တည်ထောင် သီတင်းသုံးခဲ့သော တောကျောင်းနေရာကား စုံစမ်း၍ မရချေ။ လက်ရှိ ရေပုပ်ကျောင်း (ခေါ်) ရွှေမင်းဝံကျောင်း နေရာမှာလည်း ရှေးအတီတေကာလများကပင် ဖိုးတွင်းကာလ ယမားချောင်းရေလျှံကာ ရင်စိုခန့်ထိ ရေလွှမ်းလေ့ရှိသဖြင့် ရဟန်းသာမဏေတို့မှာ ရေလွတ်ရာ ဆုတောင်းပြည့်စေတီကုန်းတော်သို့ ပြောင်းရွှေ့သီတင်းသုံးကြရသည်ဆို၏။

ပြီးခဲ့သော မိုးရာသီက ရေလွှမ်းခဲ့သော ရေချိန်အမြင့်ဆုံးအမှတ်နေရာကို အုတ်ကျောင်းနံရံတွင် ညွှန်ပြပေးသဖြင့် အနီးကပ်လေ့လာကြည့်ရာ မိမိမေးဖျား

နှင့် တစ်ညီတည်းရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် ပေါင်လောင်ရှင်ကဿပ၏ တောကျောင်းနေရာ ဖြစ်နိုင်ခြေ နည်းပါး၏။

ဆုတောင်းပြည့်စေတီ၏ အရှေ့ဘက်တွင် သိမ်တစ်ဆောင်ကို တွေ့ရသည်။ ဤသိမ်ကို သမုတ်စဉ် မိမိတို့ကောင်းစွာ မှတ်မိသိရှိကြောင်း ဦးကြီးစိုးက ပြောသည်။ အသက် (၇၀)ကျော် အရွယ်ဖြစ်ရာ သိမ်သမုတ်သည်မှာ

(၆၀)ကျော်နှစ် အနည်းငယ် စွန်းစွန်းသာ ရှိပေမည်။

ရှေးသိမ်ဟောင်းကို သိမ်အင်္ဂါနှင့် မညီပျက်ယွင်း၍ သမုတ်ခြင်းပေလောဟု မေးမြန်းကြည့်ရာ သိမ်ဟောင်းနေရာမှာ စေတီ၏ အနောက်မြောက်ထောင့်အရပ် ယာခင်းအတွင်းဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

သွားရောက် လေ့လာသောအခါ ယာတစ်ခင်းကျော်မျှ ကွာဝေးသော

www.burmeseclassic.com

သီဟနိမ္မိ ဖွတ်ထော်(လက်ဝဲဘက်)

ဗြာဟ္မ ဦးကြီးရို

နေရာ၌ ကုန်းမို့မို့ကို တွေ့ရသည်။
စေတီဟောင်းကုန်းမြေဖြစ်ရာ သိမ်
စေတီဖြစ်ဖွယ်ရှိသည်။ သိမ်နိမိတ်တိုင်
များကား မတွေ့ရတော့ပေ။

ထိုနေရာအနီးတစ်ဝိုက်တွင် တောင်
သူများ ထွန်ယက်ရိုက်ပျိုးခြင်း မရှိချေ။
ဘိုးဘွားလက်ထက်ကပင် ချန်ရစ်ခဲ့
သော မြေနေရာဖြစ်၍ အစဉ်အဆက်
ထွန်ယက်ခြင်း မပြုကြောင်း သိရ
လေသည်။

ရှေးပစ္စည်းများ

ပေါင်လောင်ရှင်ကဿပ၏ သိမ်
ကုန်းတွင် ရှေးအထောက်အထား
တစ်စုံတစ်ရာ မတွေ့ရသော်လည်း
စေတီအနီးဝန်းကျင် ယာခင်းများတွင်
ထွန်ယက်တူးဆွရာမှ မြေဆေးတံများ၊
အိုးခွက်ပန်းကန်၊ မြေထည်အပိုင်းအစ
များ၊ ခဲ(သတ္တု)အလုံးကလေးများ
ထွက်ပေါ်လာတတ်သည်ဆို၏။

မြေဆေးတံနှင့် ပတ်သက်၍

တွေ့မြင်ဖူးသမျှတွင် နေရာဒေသ
ကွဲပြားသော်လည်း လက်ရာပုံစံ
ဆင်တူသည်ကို သတိပြုမိသည်။
မွန်ပြည်နယ်၊ ပေါင်မြို့နယ်၊ ဓာတ်တော်
ကျေးရွာ(စမ္မာနဂိုရ်မြို့ဟောင်း)မှ ရရှိ
သော မြေဆေးတံ၊ စစ်ကိုင်းနှင့်
ခေါက်လောက်တောင် (အလောင်း
တော်ကဿပလိုဏ်ဂူရှိရာ)တို့မှ တွေ့ရှိ
ရသော မြေဆေးတံတို့မှာ တူညီနေ
လေသည်။

ထို့ကြောင့် မြေဆေးတံအိုး သိမ်း
ဆည်းထားသည်ဆိုသော ထန်းတော
ကြီးရွာသား မိတ်ဆွေ၏ နေအိမ်သို့
လိုက်ပါကြည့်ရှုပါသော်လည်း ကလေး
များ ဆော့ကစား၍ ပျောက်သွားပြီဟု
သိရသည်။ ခဲအလုံးကလေးတစ်လုံးကို
ကား တွေ့ခဲ့ရသည်။

ငါးဖမ်းပိုက်အခြေတွင် ချိတ်ဆွဲထား
သော ခဲပြား၊ လေသေနတ်ကျည်စေ့
စသည်တို့ကဲ့သို့ အလွန်ပျော့သော
“ခဲမုတ်” မဟုတ်ပါ။ မကြာခဏ တူးဆွ
ရရှိတတ်သည်ဆို၏။

ကြေးနီ ထုတ်လုပ်သောဒေသ
ဖြစ်ရာ ခဲဓာတ်သတ္တုလည်း ရရှိနိုင်ပါ
သည်။ သို့သော် လက်မဝက်ခန့်
အချင်းရှိသော စက်လုံးသဏ္ဍာန်ချည်း
သာ ဖြစ်နေသည်က ထူးခြားလေ
သည်။

ရေပုပ်ဘုရား လှေလာပူဇော်မှုခရီးမှ
အပြန်တွင် ခဲသတ္တုအား မြင်တွေ့
လေ့လာခွင့်ရခြင်းကား နိမိတ်ကောင်း
ဆောင်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ ထန်းတော
ကြီးရွာမှ အရှေ့ဘက်သို့ထွက်ကာ
ချင်းတွင်းမြစ်ကမ်းနဖူးရှိ ကျောက်မျက်
ရွှေပေါင်လောင်ဘုရား ပူဇော်မှုခရီး
စတင်ရမည် ဖြစ်သည်။

အချိန်ကာလကား တပေါင်းလ
အခါသမယ ဖြစ်သည်။ **‘ပေါင်းရှေး’**

ဆုန်နောက်'ဟူ၏။ တပေါင်းလတွင် အနောက်သို့ နဂါးလှည့်၏။ အရှေ့သို့ ခရီးထွက်ခြင်း၊ ပြောင်းရွှေ့ခြင်း မပြု အပ်။ နဂါးခံတွင်းသို့ ဝင်ခြင်းဖြစ်သည် ပျက်စီးတတ်၏။

ဤခရီးအစတွင် ခဲကို တွေ့ရ၏။ ခဲကို အဂ္ဂိရတ်စကားဖြင့် 'နာ'ဟုခေါ် သည်။ 'နဂါးမသေ၊ ဖားမကြေ'ဟု ဆိုရိုးရှိရာ ဖားသည် နဂါးတို့ကြိုက် သော အစာဖြစ်၍ နဂါးက ဖားကို ဖမ်းမိလျှင် မလွှတ်တော့ဘဲ ခဲကိုက် ထားလေ့ရှိသည်။

ဤနည်းတူ နဂါး(ပြဒါး)ဓာတ်သည် နာ(ခဲ)ဓာတ်ကို ကြိုက်သည်။ သူ့ အကြိုက်ဖြစ်သော နာ(ခဲ)ဓာတ်နှင့် တွေ့လျှင် နဂါး(ပြဒါး)သည် မလှုပ်ရှား တော့ဘဲ ငြိမ်သက်နေ၏။

ထို့ကြောင့် နာ(ခဲ)သည် နဂါး(ပြဒါး) ကိုဖမ်းသော ဂဠုန်ဓာတ်တွင် အပါအဝင် ဖြစ်သည်။ နဂါးက အဖိုဓာတ်၊ နာက အမဓာတ် ဖြစ်သည်။ နဂါး(ပြဒါး)သည် မ၊ဓာတ်ဖြစ်သော နာ(ခဲ)၏ သွေး ဆောင်မှုကြောင့် အရည်အဖြစ်မှ အခဲ အဖြစ် ပြောင်းလဲကာ အမိခဲလိုက်ရ တော့သည်။ နဂါး(အဖို)ဓာတ်သည် နာ(အမ)ဓာတ်၏ လက်တွင်း၌ ပျော်ပိုက်ကာ အမိခဲလိုက်ရခြင်းဖြစ် သည်။

ထို့ကြောင့် ကျောက်မျက်ရွာသွား မည့်ခရီးစဉ်သည် အနှောင့်အယှက် အခက်အခဲ နည်းပါး၍ အဆင်ပြေ အောင်မြင်မည့် နိမိတ်သဘော ဆောင် လေသည်။

နိဂုံးဂါရဝ

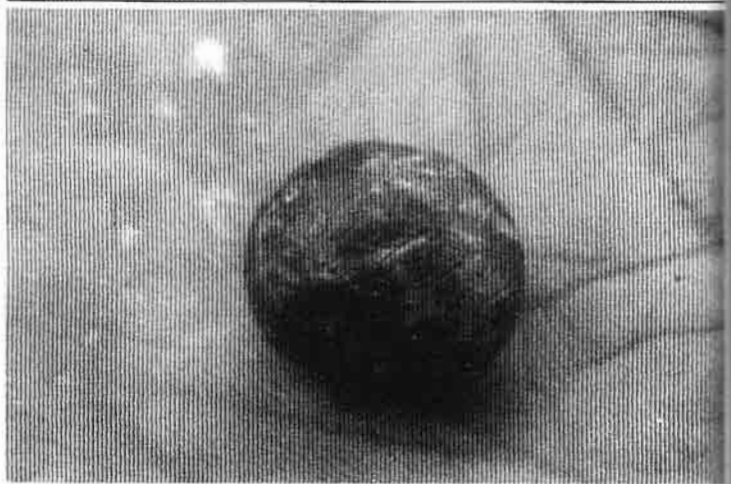
ရေပုပ် ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားနှင့် ပတ်သက်၍ နိဂုံးချုပ်ဂါရဝပြုသည့် အနေဖြင့် ဆန်းစစ်ပူဇော်ကြည့်ရာ

၁၀၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သိမ်တော်နေရာ

မြေအောက်မှ ရလေ့ရှိသော ခဲ(နာ)လုံး

နရပတိစည်သူမင်းက ရေပုပ် ဆုတောင်းပြည့်စေတီဟု ဘွဲ့မည် သမုတ်တော်မူခဲ့သည်။ 'ရေပုပ်'ကား 'ရေဘူး'ဓာတ်ရန် ဆောင်၏။ ဥစ္စာလို ရန်ငြိုဟ်ရှာထား၏။

ဂြိုဟ်သင်္ချာအတွဲကား ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး (၄, ၅)ဖြစ်၏။ သက် တော် (၄၅)နှစ်တွင် စေတီ ဉာဏ် တော်အမြင့် (၄၅)တောင်အထိ တိုးမြှင့် ပူဇော်ခဲ့၏။ (၄, ၅)သင်္ချာအတွဲ ဝဂ္ဂုတ္တမ အမြတ်ပြုကာ 'ရေဘူး'ဓာတ်ရန်မှ ရ သော ဥစ္စာကို မြဲမြံစေလေသည်။

ထို့ကြောင့် ရေပုပ်ရွာမှာ ရွာဟောင်း ကုန်းသာ ကျန်ရစ်သော်လည်း စေတီ တော်ကြီးမှာ ရေပုပ်ရွာ ဆုတောင်းပြည့် စေတီ ဟူ၍ ထင်ရှားစွာ ကိန်းဝပ်တော် မူကာ မိမိတို့ပြုသမျှ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ ကုသိုလ်များ အကြောင်းပြု၍ တောင်းသောဆုနှင့် ပြည့်စုံကြရခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ယူဆကော်ရော်လိုက်ရပါ သည်။

ဘုန်းကျော်စွာ (မြိုင်တက္ကသိုလ်)

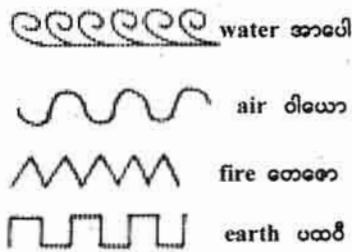

ဓာတ်ကြီးလေးပါး သင်္ကေတ

ပထဝီ၊ တေဇော၊ ဝါယော၊ အာပေါဟူသည့် အခြေခံ ဓာတ်ကြီးလေးပါး ဆိုင်ရာ သင်္ကေတပုံသဏ္ဍာန် ဖြစ်သည်။ စကြဝဠာအတွင်း ရှိရှိသမျှသော အရာအားလုံးကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာရာတွင် ဤလေးပါးသော သင်္ကေတဖြင့်သာ ဖွဲ့စပ်တည်မှီနေသည်ကို မြင်တွေ့ရပါမည်။

အရေအတွက်အားဖြင့် လေးခုသော ဂဏန်းခြေကို သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသော်လည်း ဆက်စပ် ဖြန့်ကြက်နေမှုမှာ အတိုင်းအဆမဲ့ ခန့်မှန်းသတ်မှတ်၍ မနိုင်လောက်အောင် များပြားလှပါသည်။

* * *

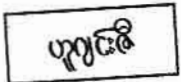

ဤအခြေခံ သင်္ကေတများသည် လူသားနှင့် လောက စကြဝဠာကြီး တိုးတက်မှုဖြစ်စဉ်တွင် အဓိက ပါဝင်နေသည်။ ကျန်းမာရေး၊ ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှုဆိုင်ရာ ဘာသာရေး၊ လူမှုရေး၊ စာပေအရေးအသား၊ စိုက်ပျိုးရေး၊ မိုးလေဝသ စသည်ဖြင့် သဘာဝသိပ္ပံပညာ၊ လူမှုရေးသိပ္ပံပညာ ဘာသာရပ် အသီးသီးသို့ ဖြန့်ကြက်သွားလေသည်။

ဥပမာအားဖြင့် စာပေအရေးအသားတွင် ဤသင်္ကေတများနှင့် ပန်းပွင့်များ၊ သစ်ခက်များ၏ ကနုကန် အမွှမ်းအပြောက်များ ပေါင်းစပ်ကာ ဗျည်းအက္ခရာများ ဖြစ်ပေါ်လာကြ

သင်္ကေတများ၏

ဘာသာစကား (၂၄)

သည်။ အထူးသဖြင့် အရှေ့အလယ်ပိုင်းဒေသ ဗျည်းအက္ခရာများတွင် ရှာဖွေကြည့်ပါက ပို၍ သိသာထင်ရှားစွာ တွေ့မြင်နိုင်သည်ဆို၏။

အလားတူပင် စစ်ဂမာ (Sigma)၊ အကျွေအကောက် (Zigzag)၊ အာလ်ဖာ (Alpha)၊ အိုမီဂါ (Omega) စသည့် ဘာသာရပ်ဆိုင်ရာ သင်္ကေတများ၊ နက္ခတ်ရာသီဆိုင်ရာ သင်္ကေတများ အစရှိသည်တို့တွင်လည်း ဓာတ်လေးပါးအခြေခံသင်္ကေတများကို တန်ဆာဆင်ချဲ့ထွင် သုံးစွဲထားသည်ကို မြင်တွေ့နိုင်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် စကြဝဠာအတွင်းရှိ အရာအားလုံးသည် ရေ၊ မြေ၊ လေ၊ မီး ဓာတ်ကြီးလေးပါး၊ သင်္ကေတကြီးလေးပါး၊ သင်္ကေတကြီးလေးခု၏ အစုအဝေးသာ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

အရာအားလုံးအတွက် စစ်မှန်သော ပေါင်းစပ်မှုသင်္ကေတ Whole Constitutes a Varitable Symbolic Syntaxများ ဖြစ်လေသည်။

မီးဖို (သို့မဟုတ်) မီးလင်းဖို (ဆောင်းတွင်း ချမ်းအေးသောကာလ အပူငွေ့ရရှိရန် အိမ်ခန်းအတွင်း ဖိုထားသော မီးဖို)။

“သားသည်မိခင်” ကိုယ်စားပြုသော သင်္ကေတဖြစ်သည်။ အရာရာတိုင်းအတွက် အားကိုးအားထား ပြုနိုင်သော လုံလောက်သည့် စိတ်စွမ်းအား၊ သတ္တိနှင့် နွေးထွေးမှုတို့ကို ပေးစွမ်းနိုင်သော မာတာမိခင်ကိုယ်စား မီးဖို

(သို့မဟုတ်) မီးလင်းဖိုကို ဖွဲ့ဆိုတတ်ကြသည်။

ထို့အပြင်လည်း အသက်ဝိညာဉ်တို့၏ စတင်တည်မှီ ပဋိသန္ဓေ ဆောင်နေခြင်းကိုလည်း “မီးဖို” သင်္ကေတဖြင့် ဖော်ပြတတ်ကြသည်။ ပဋိသန္ဓေဆောင်ခြင်းနှင့် မိခင်တည်းဟူသော ဝေါဟာရနှစ်ခုမှာ အခြေခံခြင်း တူညီသည်သာ ဖြစ်လေသည်။

လုံ (Crucible)

အဂ္ဂိရတ်ထိုးရာတွင် အသုံးပြုကြသော (လုံ)ကို ဆိုလိုသည်။

ယင်းသည် ကိုယ်ခန္ဓာ (သို့မဟုတ်) အရာဝတ္ထုတစ်ခု၏ ကိုယ်ထည်ပိုင်းကို ညွှန်းသောသင်္ကေတ ဖြစ်သည်။

အဓိကကျခြင်း၊ အရေးပါခြင်း၊ ပမာဏ၊ ထုထည် များပြားကြီးမားခြင်း စသော သဘောများ သက်ဝင်နေလေသည်။

မီးကွက်

အိကျစ် ရှေးဟောင်းအယူအဆအရ မီးကွက်သည် မရဏ သေခြင်းတရား အကာလမှောင်မိုက်သော ည၊ အေးခဲ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၀၁

ခြင်းနှင့် တုဏှိဘာဝေ နေခြင်းတို့၏ ကိုယ်စား အမှတ်အသားဖြစ်သည် ဆို၏။

အနောက်ဂေါ်ယာကျွန်းသို့ ငုံ့လျှိုး ဝင်ရောက်သွားသော ဝင်စ၊ နေ (DeadSun)ဟုလည်း တင်စားကြ သည်။ နေမင်းသည် အနောက်မိုးကုပ် စက်ဝိုင်းအောက်သို့ ငုံ့လျှိုးပျောက် ကွယ်သွားသောအခါ အမှောင်တိုက် ကြီး ကျရောက်လာသည်ကို စီးကွက် ဖြင့် ခိုင်းနှိုင်းခြင်း ဖြစ်သည်။

အထူးသဖြင့် ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာနှင့် အင်းအိုင် ရေကန်ကြီးများအတွင်း နေဝင်ခြင်းကို စီးကွက်တို့ ရောက်လာ ပြီဟု သုံးနှုန်းတတ်ကြလေသည်။

(အာရှနှင့် အရှေ့တိုင်းဆိုင်ရာ အယူအဆများကို ဖော်ပြထားခြင်း မရှိပါ။)

နွားထီး(နွားသီး)

နွားထီးကို အကြမ်းဖျင်းအားဖြင့် စကြဝဠာ၏ အင်အားစုအဖြစ် သတ် မှတ်ထားသည်။ အီဂျစ်နှင့် အိန္ဒိယ ယဉ်ကျေးမှုတွင်မူ နွားထီးကို ပိုမို ကျယ်ပြန့်သော အယူအဆ၊ ရည်ညွှန်း ချက်များ ကိုယ်စားပြု သုံးနှုန်းလေ့ရှိကြ သည်။

သဘောသဘာဝချင်း မတူညီ သော ခြင်္သေ့နှင့် နွားထီးကို လက်တစ် ဖက် တစ်ချက်စီတွင် ထားရှိခြင်းဖြင့် စိတ်ရှည် သည်းခံခြင်း၊ စွန့်လွှတ် အနစ် နာခံခြင်း၊ ခွင့်လွှတ် သဘောထားကြီး ခြင်းနှင့် အလုပ်အကျွေးပြု ပါရမီမြည့်

၁၀၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ခြင်း စသည်တို့၏ သင်္ကေတ ဖြစ်လာ သည်။

ဂရိနှင့်ရောမ ခေတ်ကာလတွင် နွားထီးကို စိုက်ပျိုးရေးနည်းပညာ၏ သင်္ကေတအဖြစ် လည်းကောင်း၊ အဆောက်အအုံ ဆောက်လုပ်ခြင်း၏ အုတ်မြစ် အောက်ခြေပိုင်းဆိုင်ရာ သဘောတရားများအတွက် အမှတ် အသားအဖြစ် လည်းကောင်း အသုံးပြု ခဲ့ကြသည်။ အလားတူပင် နွားနှင့် ဆက်စပ်လျက်ရှိသော **“လှမ်းထမ်းပိုး”** ကိုလည်း ထပ်တူထားကာ သင်္ကေတ ပြုတတ်ကြသည်။

နက္ခတ္တဗေဒပညာရပ်တွင်မူ နွားထီး ကို အမှောင်နှင့် ည၏ သင်္ကေတအဖြစ် သုံးစွဲလေ့ရှိကြသည်။ နွားဆွဲသည့် လရထားဒဏ္ဍာရီများလည်း ရှိခဲ့သည်။

ခြင်္သေ့နှင့်နေကို တွဲဖက်ကာ အလင်း၏ သင်္ကေတ၊ နေ့၏ ကိုယ်စား လှယ်အဖြစ် သုံးလေ့ရှိသကဲ့သို့ နွားထီး နှင့် လကို ယှဉ်တွဲကာ အမှောင်နှင့် ည ကိုယ်စားပြုကြခြင်း ဖြစ်လေ သည်။

အလယ်ခေတ် ကာလများတွင် နွားထီးကို စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ခွင့်လွှတ် အနစ်နာခံခြင်း၊ သည်းခံခြင်း၊ အငြိုး အတေး ပျက်ပြယ်ခြင်း စသည်တို့၏ သင်္ကေတအဖြစ် အသုံးပြုကြသည်။

ကိုယ်ထည်မပါသော နွားခေါင်း (ဦးချိုနစ်ချောင်းနှင့် နွားခေါင်းပုံစံ) ကို သရဖူနှင့်အလားတူ ဖွဲ့နွဲ့ရည်ညွှန်း မှုလည်း ရှိလေသည်။

ယင်းသည် နွား၏ မူလ သဘော ထားဖြစ်သော ခွင့်လွှတ်၊ သည်းခံ၊ ကျေအေးခြင်းနှင့် ဆန့်ကျင်ကာ မာန ထောင်လွှားခြင်း၊ ကိုယ်ရည်သွေးခြင်း နှင့် တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်ခြင်း အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်း ဆောင်တတ်လေ

သည်။

ဝက်သစ်ချပင်

အားအင်သန်မာခြင်းနှင့် သက်ရှည် ကျန်းမာခြင်း၏ သင်္ကေတဖြစ်သည်။ ဒဏ္ဍာရီလာလူသန်ကြီး **“ဟာကျူလီ”** ကိုင်စွဲသော တင်းပုတ်သည် ဝက်သစ် ချသားဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည် ဆို၏။

ရုရှား၊ ဂျာမဏီ၊ ဂရိနှင့် စကင်ဒီနေ ဗီးယန်းတို့ကလည်း ဝက်သစ်ချကို ယင်းသို့အလားတူ သန်မာခြင်းအနက် ဆောင် သုံးနှုန်းကြသည်။ ဝက်သစ်ချ ပင်သည် အပင်လောကတွင် ကမ္ဘာဝင် ရိုးကိုယ်စားပြုသစ်ပင် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြလေသည်။

ပျော်တက်

ရှေးဟောင်း ဘုရားကျောင်း တစ်ဆောင်အား တူးဖော်တွေ့ရှိရာ အရာရာကို ဖန်တီးနိုင်သော ဖန်ဆင်း ရှင် နတ်ဘုရား၏လက်တွင် လှော်တက် တစ်ချောင်း ကိုင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိ ခဲ့ကြသည်ဆို၏။ လှော်တက်သည် ကမ္ဘာလောကကြီးနှင့် အတွေးအခေါ် အယူအဆများဆိုင်ရာတို့၏ ဖန်ဆင်းမှု သင်္ကေတဖြစ်သည်ဟု ဖွင့်ဆိုကြသည်။ အရာအားလုံး၏ အရင်းအမြစ်ဖြစ် သည်ဆို၏။

အင်္ဂလိပ်စာပေတွင်ကား လှော်တက် (Oar)ကို အလုပ်မလုပ်ဘဲ နားနေသည့် ရှေးယခင်က ရှာဖွေရရှိထားသည့် စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ အမည်ကောင်း ဂုဏ်ထိန်း ပေါ်တွင်သာ အမှီပြုရပ်တည်နေသည် ဟု အဓိပ္ပာယ်ဆောင်လျက် Rest on one's oars.ဟု သုံးနှုန်းကြလေသည်။

စာမျက်နှာ (၁၀၀၇) သို့

ကျွန်ုပ်၏ဇနီးသည်မှာ ကိုင်ရို၏ ဂဏန်းပေဒင်စာအုပ်မှ စာမျက်နှာ တစ်ခုကို လှန်ပြရင်း အောက်တိုဘာ (၂၂)ရက်တွင် မွေးဖွားခဲ့သော (၄) ဂဏန်းမွေးနေ့ရှင် ကျွန်ုပ်အား ဤအိမ် ကို အမြန်ရောင်းပြီး အခြားတစ်နေရာ သို့ ပြောင်းရွှေ့သင့်ကြောင်း အရေးဆို နေပါတော့သည်။

ဤအိမ်၏ နံပါတ်သည်လည်း ကံမကောင်း အကြောင်းမသင့်စွာပင် (၈)ဂဏန်း ကျနေပါသည်။

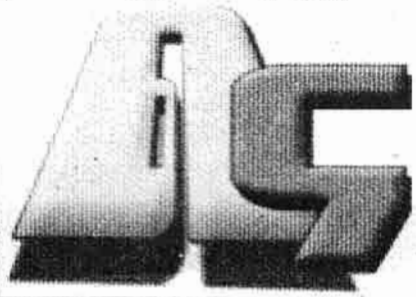
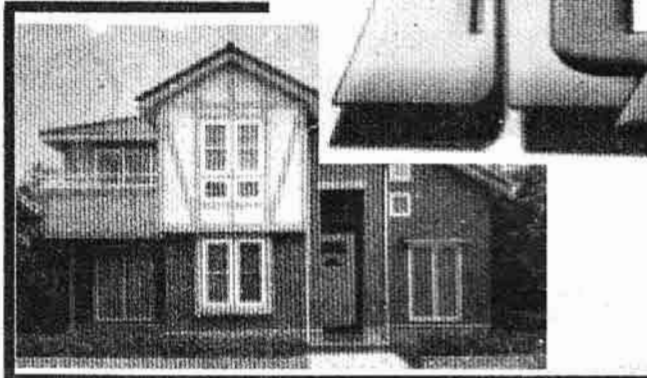
ဤအိမ်ကို လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၃၀)နီးပါးခန့်က ဝယ်ယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပြီး ထိုစဉ်က တန်ဖိုးငွေ ခြောက်သောင်း ကျော်ဖြင့် ဝယ်ခဲ့သော မြေနှင့်အိမ်သည် ယနေ့ခေတ်တန်ဖိုးနှင့် ဖြတ်ရလျှင် သိန်းပေါင်း ထောင်ဂဏန်းနီးနီးခန့်ပင် ရှိချေမည်။

နာမည်ကျော် လက္ခဏာဆရာကြီး ကိုင်ရို၏ ဂဏန်းပေဒင်စာအုပ် အဆို အရ မွေးဂဏန်း(၄)ရစေသော မည်သည့်လတွင်မဆို (၄)ရက်၊ (၁၃)ရက်၊ (၂၂)ရက်နေ့မွေးသော မွေးနေ့ရှင်များသည် ကံဆိုးမိုးမှောင် ကျခြင်း၊ ဘေးဒုက္ခရောက်ခြင်း၊ ကံမကောင်း အကြောင်းမလှခြင်းတို့မှ ကင်းလွတ်အောင် မွေးနေ့ဂဏန်း (၄) နှင့် (၈)ဂဏန်း ကျရောက်သောနေ့ ရက် အချိန်ကာလများကိုလည်းကောင်း၊ နေအိမ်၊ တိုက်တာ၊ လမ်းနံပါတ် စသည်တို့ကိုလည်းကောင်း အထူးသတိ ထား ရှောင်ကြဉ်သင့်ကြောင်း အတိ အလင်း ဖွင့်ဆိုထားပါသည်။

လောက၌ လူတို့သည် မိမိတို့ ကိုယ်တိုင် ပြုပြင်နိုင်စွမ်းသော အရာ တို့သည်လည်း ရှိ၏။ ကိုယ်တိုင်ပြုပြင်၍ မရနိုင်စကောင်းသော အရာတို့သည် လည်း ရှိနေတတ်၏။

ကျွန်ုပ် (၄)ဂဏန်း မွေးနေ့ရှင်

ကျောင်းသန်းလင်း

ယခု ကျွန်ုပ် ရောက်ရှိနေထိုင်သော ရပ်ရွာတွင် ဇနီးဖြစ်သူသည် လုံးဝ မပျော်ရွှင်ကြောင်း ကျွန်ုပ် ကောင်း ကောင်း သိထားပါသည်။

ဤအိမ်မြေနေရာသည် အတော် ကောင်းမွန်သည်ဟု လူပြောသူပြော များသောနေရာ၊ ကျောင်း၊ ဈေးနှင့် ကားမှတ်တိုင် အစစ အဆင်ပြေသော နေရာ ဖြစ်ပါသည်။ ယုံကြည်မှုအစွဲ အလမ်း တစ်စုံတစ်ရာကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ အိမ်ကို အိုးရောင်းခွက်ရောင်း ရောင်း ချပြီး အခြားတစ်ပါးသို့ ပြောင်းရွှေ့ သွားရတော့မှာလား။

လွန်ခဲ့သော (၅)နှစ်ကျော်ခန့်က ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်၏ သားငယ်ကို ပြည်ပသို့ အလုပ်အကိုင်အတွက် ငွေအရင်းအနှီး လိုအပ်သဖြင့် ကျွန်ုပ်

ပိုင်ဆိုင်သော မန္တလေးမြို့သစ်မှ မြေကွက် တစ်ကွက်ကို ရောင်းချရန် ကြေညာ ထား၏။

မတ်လဆန်းပိုင်းတွင် မြေကွက် ဝယ်လိုသူမှ ဆက်သွယ်လာပါသည်။ ရောင်းသူဝယ်သူ နှစ်ဖက်သဘောတူ အဆင်ပြေကြပြီး မတ်လ(၇)ရက်နေ့ ကို ချိန်းဆိုလိုက်ကြ၏။

အမှန်တကယ်တွင် မမျှော်လင့် သော ကိစ္စတစ်ခုကြောင့် အဆင်မပြေ ခဲ့ပါ။ နောက်တစ်နေ့ဖြစ်သော မတ်လ (၈)ရက်နေ့ ရောက်မှ အဆင်ပြေပြီး အရောင်းအဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုပြီး မြောက် အောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။

အမှတ်ထင်ထင် ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ထဲ တွင် သတိထားမိနေသော (၈)ဂဏန်း နှင့် ကျွန်ုပ်၏ ဘဝထဲမှတစ်ခု ဖြစ်ပါ

သည်။

ကျွန်ုပ် ဝယ်ယူခဲ့သော ကားတစ်စင်း၏ နံပါတ်သည် ဂဏန်း(၄)လုံးပါဝင်ပြီး ထိုဂဏန်း(၄)ဂဏန်းလုံးကို ဆက်ပေါင်းလျှင် (၁၇)ဂဏန်း ရသည်။ (၁၇)ဂဏန်းကို ထပ်ပေါင်းလျှင် (၈)ဂဏန်းသည်။

ထိုကားသည် ကျွန်ုပ်အား အထွေအထူး ဒုက္ခမပေးဘဲ ပြန်ရောင်းလိုက်သောအခါတွင်လည်း သင့်တင့်သော အမြတ်အစွန်း ရရှိခဲ့ပါသေးသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ငယ်စဉ်က တပ်မတော်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့စဉ် ကိုယ်ပိုင်နံပါတ်မှာ ဂဏန်း(၅)လုံးရှိသည်။ ထိုဂဏန်း(၅)လုံးကို ပေါင်းလိုက်လျှင် (၁၇)ဂဏန်းရပါသည်။ ထို(၁၇)ဂဏန်းသည်လည်း (၈)ဂဏန်းပင် ဖြစ်တော့သည်။

အသက် (၂၃)နှစ်တွင် စစ်သင်တန်းတက်ခဲ့သော ကျွန်ုပ်သည် နောင်(၈)နှစ်အကြာတွင် အသက်(၃၁)နှစ် (၄)ဂဏန်းဖြစ်သောနှစ်ကို ရောက်ခဲ့ပြီး

နောက် မိခင်တပ်ရင်းမှ အခြားတပ်ရင်းတစ်ရင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့မိန့် ကျလာခဲ့ပါသည်။

ပြောင်းရွှေ့ခဲ့သော တပ်ရင်း၏ နံပါတ်သည် ဂဏန်းနှစ်လုံးပင်ဖြစ်ပြီး ထိုဂဏန်းနှစ်လုံးကို ဆက်ပေါင်းလျှင် (၄)ဂဏန်း ရပါသည်။

တပ်ရင်းအသစ်သို့ ရောက်ရှိပြီး ၁၉၇၉ ခုနှစ် (ဂဏန်းများ ဆက်ပေါင်းလျှင် (၈)ဂဏန်းရသောနှစ်)သို့ ရောက်ခဲ့ သည်။

ထိုနှစ် မေလ (၂၆)ရက် (၈)ဂဏန်းကျသောရက်တွင် ကျွန်ုပ် ဒဏ်ရာရရှိခဲ့ပါသည်။

သို့ဖြင့် နောင် ၁၉၈၄ ခုနှစ် ဆက်ပေါင်းလျှင် နောက်ဆုံး(၄)ဂဏန်းပင် ရသော နှစ်၏ (၈)လပိုင်းဖြစ်သော ဩဂုတ်လ(၄)ရက်နေ့တွင် ဆေးပင်စင်ဖြင့် တပ်မတော်မှ နုတ်ထွက်ခွင့် ပြုခဲ့ပါသည်။

တပ်မတော်မှ နုတ်ထွက်ပြီးနောက် နေထိုင်အခြေချရန် ရန်ကုန်မြို့တွင်

နေအိမ်ပါသော မြေတစ်ကွက်ကို ဝယ်လိုက်ရာ ကျွန်ုပ် မွေးဂဏန်း အောက်တိုဘာ(၂၂)ရက် (၄)ဂဏန်းသမား၏ အကြောင်းမသင့်စေသော အိမ်နံပါတ် (၄၆၇) (၈)ဂဏန်းနံပါတ်နှင့်အိမ် ဖြစ်နေပါတော့သည်။

(၄)ဂဏန်းသည် ကျွန်ုပ်၏ ဘဝဖြစ်စဉ် ဆိုးကောင်းနှစ်ထွေကို ပြန်လည်သုံးသပ်လျှင် ကံကောင်းချင်လျှင် ဖြစ်စေ၊ ကံဆိုးချင်လျှင်ဖြစ်စေ (၄)ဂဏန်းနှင့် (၈)ဂဏန်းသည် တစ်လှည့်စီ အလည်လာလေ့ရှိကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏ (၈)ဂဏန်း ကျနေသော ဂဏန်းနံပါတ်နှင့် အိမ်ကိုတော့ မရောင်းနိုင်ပါ။ အိမ်နံပါတ်(၄၆၇-၁)ဟု အိမ်နံပါတ်တွင် (၁)ကို သေးသေးလေး ဖြည့်စွက်ပြီး နံပါတ်ပြားကို အိမ်ရှေ့တွင် ပြောင်းလဲချိတ်ဆွဲထားလိုက်ပါ တော့သည်။

အောင်ဆန်းလင်း

စာမျက်နှာ (၁၀၂)မှ အဆက်

ပိုးတုံးလုံး

(အမျိုးသမီးများ) ချောမောလှပခြင်း၊ အရုပ်ကလေးသဖွယ် ပျိုမျစ်တင့်တယ်ခြင်း အဓိပ္ပာယ်ကို ရည်ညွှန်းသော သင်္ကေတဖြစ်သည်။

မူရင်းစာလုံးဖြစ်သော Nymph(နင့်စ်)သည် ပိုးတုံးလုံးကို ရည်ညွှန်းသကဲ့သို့ ဒေဝတာပုရာဏ်လာ မြစ်စောင့်၊ တောတောင်စောင့်၊ သစ်ပင်စောင့်နတ်သမီးကိုလည်း သုံးစွဲကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

နင့်(စ်)နတ်သမီးနှင့် ပတ်သက်သော ဒေဝတာပုရာဏ်များစွာ ရှိလေသည်။ များသောအားဖြင့် နုနယ်၍ ချောမောလှသော မိန်းကလေး (Beauty Young Woman)ကို နင့်(စ်)(Nymph)ဟု တင်စားခေါ်ဝေါ်ကြပါသည်။

ဒောဗီလစ်(စ်)(Obelisk)

အဖျားရှူးသော လေးမြှောင်ပုံရှိသည့် ကျောက်တိုင် ဖြစ်သည်။

ယင်းသည်နေရောင်ခြည်ကိုကိုယ်စားပြုသော သင်္ကေတ ဖြစ်ပေသည်။ မာကျောသော ကျောက်သားနှင့် မြှောင့်မတ်သော တိုင်ပုံစံက တည်ကြည် လေးနက်မှုကို ပြသည်။

နေနတ်သားဆိုင်ရာ ဒဏ္ဍာရီများတွင် အောဗီလစ်(စ်)ကို တွေ့ရတတ်သည်။ ထိုသင်္ကေတသည် ထိုးဖောက် သိမြင် နိုင်စွမ်းရှိသော ဝိညာဉ် (Penetrating Spirit)ကဲ့သို့အလင်းကို ဆောင်သော အမှတ်အသားဖြစ်သည်။ အောဗီလစ်(စ်)ကို ပီရမစ်များ အထွတ်တွင် တွေ့မြင်ရတတ်ပေသည်။

ဟူဂျင်းစီ

တောင်လေးလုံး

မြို့ဆိန်းစာန် အမာပဝေတီ မှ

ထူးခြားအံ့ဖွယ်ရာများ

မတွေ့ရမီ

◆ စကြာသီရိရာဇာဗြဟ္မစင်္ကြာ
 သီခြေတော်
 † တောအတူလမ်
 ရှင်စွာတော်

မန်းမောက်မြို့သည် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ကသာခရိုင်အတွင်းမှ မြို့တစ်မြို့ဖြစ်သည်။ ရွှေဘို-မြစ်ကြီးနားမဟာ ဗျူဟာလမ်းပေါ်ရှိ အင်းတော်

မြို့မှ မန်းမောက်သို့ ခွဲထွက်သောလမ်းရှိ၏။ အင်းတော်မှ မန်းမောက်သို့ (၃၉)မိုင်ဝေး၏။ မဲဇာသစ်တောနှင့် မဲဇာချောင်း

ကို ဖြတ်၍ သွားရ၏။ မန်းမောက်သည် တောင်ပတ်လည်ပိုင်းရပ်လျက် ဒယ်အိုးသဏ္ဍာန်ရှိပြီး အိမ်ခြေတစ်ထောင်ပဲ့ပဲ့သာ ရှိ၏။ ကတူးကန်၊ ရှမ်းမဟာတိုင်းရင်းသားများနေထိုင်ကြ၏။ ရွှေထွက်သော ကချင်ပြည်နယ် မန်စီဒေသနှင့် မိုင်(၃၀)ခန့်ဝေးသည်။ မန်းမောက်မြို့မှ စက်တောရွာ တောင်လေးလုံးကျောင်းသို့ (၃)မိုင် နှမဂ္ဂဏှာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇာတ် ၁၀၅

◆ ဝန်မောက်ဦးနယ် ကော်တောရွာ
တောင်လေးလုံးမှ မြသိန်တန်ခါလေလေတော်

◆ တောသကျွန်း
ရှမ်းပွားတော်

ကျော်ဝေးသည်။ တောလမ်းခရီး ဖြစ်
၏။ တောအုပ်ကြီး ထူထပ်စွာ ဖုံးအုပ်နေ
သဖြင့် ဘာမှမမြင်ရ။ အထဲရောက်သွား
မှ တောင်လေးလုံးကျောင်းနှင့် ရှေး
ဟောင်းစေတီပုထိုး၊ ဂူ၊ ကျောင်းဇရပ်
များကို တွေ့ရ၏။ ခရီးက ဝေးလံ၍
လူသူ အရောက်အပေါက်နည်းသော
ဒေသဖြစ်၏။

သစ်တောထဲ၌ တောင်လေးလုံးကို
ဖိုခုံလောက်ဆိုင်တွေ့ရ၏။ “ကျောင်း
တောင်၊ သီတာတောင်၊ စေတီတောင်၊
သစ်ကနက်တောင်”ဟု ခေါ်သည်။

ကျောင်းတောင်ပေါ်တွင် လွန်ခဲ့
သည့် နှစ်တစ်ရာကျော်က ရွှေမျိုးကြီး
ဦးရဲကျော် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့သော
၁၀၆ နက္ခတ္တရာဇ်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရှေးဟောင်းကျောင်းကြီး တစ်ကျောင်း
တွေ့ရ၏။

ကျွန်းတိုင်ပေါင်း (၁၂၅)လုံး၊
အဆောင်ဆောင် အခန်းခန်း ကြီးကျယ်
ခမ်းနားလှသည်။ ရှေးက ဤဒေသတွင်
ရွှေမျိုး၊ သံမှူးများ ရှိ၏။ နေပြည်တော်
သို့ ရွှေများ ဆက်သရကြောင်း သိရ
သည်။

ဆရာတော်မှာ ဦးပဏ္ဍဝံသ ဖြစ်
သည်။ ကတူးတိုင်းရင်းသားဖြစ်၏။
စကားပြောလျှင် ခပ်ဝဲဝဲဖြစ်၏။
သက်တော်(၇၂)နှစ် သိက္ခာတော်(၅၂)ဝါ
ဖြစ်သည်။ မင်းတုန်းမင်းလက်ထက်
တွင် ပထမဆရာတော် ဦးဂန္ဓမာ၊
သီပေါမင်းလက်ထက် ဒုတိယ ဆရာ

တော် ဦးဂန္ဓမာ (ဘွဲ့မည်အတူတူ)၊
တတိယဆရာတော်မှာ ဦးအာဒိစ္စဖြစ်ပြီး
ယခုဆရာတော်မှာ ကတူးတိုင်းရင်း
သား ဦးပဏ္ဍဝံသဖြစ်၏။

ထိုဒေသမှ ကတူးကန်နံ၊ ရှမ်းဗမာ
တိုင်းရင်းသားများသည် ဘာသာရေး
ကို ကိုင်းရှိုင်း၍ ရိုးသားကြ၏။ ကျောင်း
ပေါ်ထပ်တွင် ရှေးဟောင်းရှုပ်ပွားတော်
များကို တွေ့ရသည့်ပြင် မင်းတုန်းမင်း၏
ပိဖုရား စကြာဒေဝီပိဖုရားကြီး လှူဒါန်း
ခဲ့သော ထီးဖြူတော်နှစ်လက်အား တွေ့
ရ၏။ စက်တောဂိုဏ်း၊ ဂိုဏ်းအုပ်၊
ဂိုဏ်းထောက်၊ ခန့်အပ်လွှာ၊ ရှေး
ဟောင်းပေစာများကို ဆွဲဖောက်
ဦးပဏ္ဍဝံသက ထုတ်ဖော်ပြသည်။

www.burmeseclassic.com

◆ မိုးထုတ်ကမ်းစားမှုကြောင့် ပေါ်လာသော ရုပ်ပွားတော်များ

ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတသကာ ဒီဇင်ဘာရုပ်ပွားတော်ကို ဖြည့်နေစဉ်

◆ တူးထောင်ထောက်များ

ထို့နောက် ဆရာတော်ဦးပဏ္ဍိတသည် ကျွန်တော့်အား စေတီတောင်သို့ ခေါ်သွား၏။ အုတ်လှေကားအတိုင်း ဖြည်းဖြည်းချင်း တက်ခဲ့ကြသည်။ တောင်ထိပ်မှာ မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး၏ ကောင်းမှုတော် “မြသိန်းတန်အမလ” စေတီကို ဖူးတွေ့ရ၏။ ဘုရားသမိုင်းအကျဉ်းမှာ မင်းတုန်းမင်းလက်ထက် နေပြည်တော်က စေလွှတ်သည့် အထောက်တော် ဦးရုံးသည် စက်တောရွာ တောင်လေးလုံးသို့ ရောက်ခဲ့၏။

ဤဒေသသည် သစ်တောကြီးထူထပ်စွာ ပေါက်ရောက်၍ ဆိတ်ငြိမ်အေးချမ်းလှသဖြင့် စေတီပုထိုးများ တည်ထားဖို့ အလွန် သင့်လျော်ကြောင်း မင်းတရားကြီးထံ လျှောက်ထား၏။ ထို့ကြောင့် မင်းတရားကြီးသည် ၁၂၃၆ ခုနှစ်တွင် စက်တောကိုးခရိုင်ရွှေခွန်တော်မှူးစုများအား ခေါ်တော်မူ၍ စက်တောရွာ ကုန်းရိုးကြီးပေါ်တွင် “မြသိန်းတန်အမလ” စေတီကို တည်စေ၏။ ထိုနှစ် တပို့တွဲလပြည့်နေ့တွင်

သီဟိုဠ်ကျွန်း (သီရိလင်္ကာ)မှ ပင့်ဆောင်လာသော သဗ္ဗညုဘုရားရှင်၏ သရီရဓာတ်တော်များ၊ မောင်းထောင်မြို့၊ ရေဦးမြို့၊ မန်လည်မြို့များမှ မြတ်စွာဘုရား၏ ဓာတ်တော်မွေတော်များကို ရွှေစေတီ၊ ငွေစေတီ၊ မိုးကြီးစေတီများတွင် အထပ်ထပ်သွင်းလျက် ဥက္ကလာပမင်းကြီး တည်ထားတော်မူသော ရွှေတိဂုံစေတီပုံတော်ဟန်အတိုင်း ဖိနပ်တော် အတောင် (၃၅)တောင် (၂)မိုက်၊ အရပ်အတောင်(၄၀)ရှိ “မြသိန်းတန်အမလ” စေတီနှင့် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူသော စေတီရံများကို တည်တော်မူ၏။ ဘုရားပရိဝုဏ် ဂန္ဓကုဋီတိုက်ထဲ၌ ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင် ၁၀၈၉၆ မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး လှူဒါန်းတော်မူသော ရှေးအကျဆုံး မဟာအတုလမံ ရုပ်ပွားတော်၊ မဟာသကျမုနိရုပ်ပွားတော်နှင့် ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား ရုပ်ပွားတော်တို့အား ဖူးတွေ့ရ၏။

နဂဏ္ဌရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၀၈၇

နတ်စစ်ရှင် နတ်စစ်များ ရုပ်တုများ

ဘဝရှင်မင်းတရားကြီးက “မြသိန်းတန်အမလ” စေတီတော်ကို တည်စေသော ရွှေမျှားကြီးနှင့် ကိုးဌာနလူကြီးများမှာ ရွှေမျှားကြီး ဦးရဲကျော်၊ စက်တော ကိုးဌာန ရွှေခွန်တော်များစု ကုန်းရိုးကြီးသူကြီး မောင်ကြာညွန့်၊ ကန်ရွာသူကြီး မောင်တော၊ တောင်မော်သူကြီး မောင်ရွှေကျော်၊ တာပေါသူကြီး မောင်အောင်မြတ်သူ၊ ဆိပ်သာသူကြီး မောင်အောင်ထွန်း၊ နံသာသူကြီး မောင်ကြာစိမ်း၊ ပန်းတောသူကြီး မောင်ကာ၊ အင်ပင်သူကြီး မောင်ရွှေတူ၊ အလယ်ရွာသူကြီး မောင်စံပြောင်းတို့ ဖြစ်ကြ၏။

မြသိန်းတန်အမလစေတီ၏ မဟာရံတံတိုင်း ပတ်လည်၌ (၂၈)ဦးသော နတ်စစ်ဘီလူးရှင်များ တွေ့ရ၏။

ဆရာတော်ဦးပဏ္ဍိတံသက ၏ ရုပ်တုများသည် “နတ်ကျိပ်ရှင်ဦး ၁၀၀ နာဂဏ္ဍိတရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

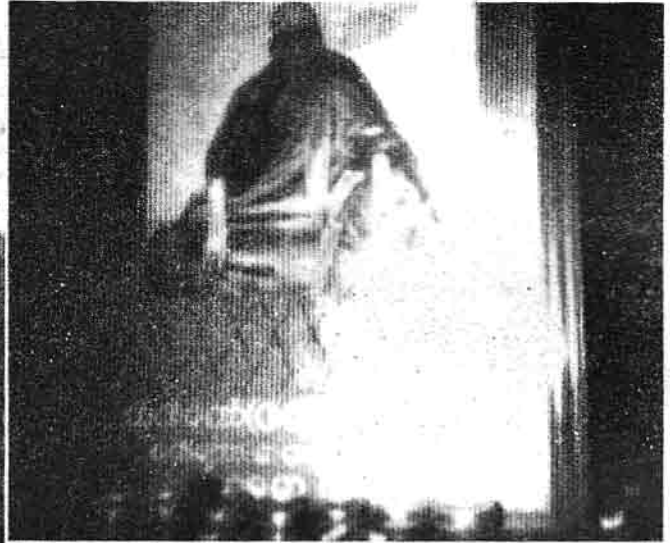
နတ်စစ်များ” များဖြစ်ကြောင်း၊ ဌာပနာတိုက်ကို စောင့်ကြပ်သည့် ဂန္တီရအစီအရင်များ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဤနေရာ၌ ဒေသသည် ရှေးဟောင်းသမိုင်းကွင်းဆက်နှင့် ဂန္တီရကွင်းဆက် နယ်မြေများ ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြ၏။

နတ်စစ်ရှင်များသည် ဘယ်လက်တွင် ဘွဲ့ဖြူလက်နက်ကိုင်ထားပြီး ဘယ်ပရံပေါ် တင်ထား၏။ ညာလက်သည် ညာခူးပေါ်တင်လျက် မျက်နှာအနေအထားက မာန်အပြည့်နှင့် ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းလှ၏။

ဘုရားစောင့် နတ်စစ်များများသည် ဂန္တီရသဘော သက်ဝင်နေသည့် ဂန္တီရ ရုပ်တုများ ဖြစ်ကြသည်။ ပလ္လင်အုတ်ခုံတွင် နှစ်ကျိပ်ရှင်ဦး နတ်စစ်များ၏ အမည်နာမ ရေးထိုးထားသည်ကို တွေ့ရ၏။

၁။ ပနဒ ယက္ခသေနာပတိ

- ၂။ ဩပည ယက္ခသေနာပတိ
- ၃။ ဒေသုတ ယက္ခသေနာပတိ
- ၄။ စိတ္တသေန ယက္ခသေနာပတိ
- ၅။ နုလောရာဇ ယက္ခသေနာပတိ
- ၆။ ဝနေသက ယက္ခသေနာပတိ
- ၇။ သာတင်္ဂီရ ယက္ခသေနာပတိ
- ၈။ ဟေပတ ယက္ခသေနာပတိ
- ၉။ ပုဏ္ဏက ယက္ခသေနာပတိ
- ၁၀။ ကရတိ ယက္ခသေနာပတိ
- ၁၁။ သီတ ယက္ခသေနာပတိ
- ၁၂။ ပုလိန္ဒ ယက္ခသေနာပတိ
- ၁၃။ ဝိသာမိတ္တ ယက္ခသေနာပတိ
- ၁၄။ ယုဂန္ဓရ ယက္ခသေနာပတိ
- ၁၅။ သေရိ ယက္ခသေနာပတိ
- ၁၆။ ဟရိဝရ ယက္ခသေနာပတိ
- ၁၇။ ဂေါပိလ ယက္ခသေနာပတိ
- ၁၈။ ည္ဇရာဒေ ယက္ခသေနာပတိ
- ၁၉။ ပရိယ ယက္ခသေနာပတိ
- ၂၀။ နေက္ခိယ ယက္ခသေနာပတိ

ဆရာတော်ကြီး ဦးလွင်

လှေတောင်နတ်ရုပ်ကြီး

- ၂၀။ မနိယ ယက္ခသေနာပတိ
- ၂၁။ ဖုလ္လစက္က ယက္ခသေနာပတိ
- ၂၂။ အာဇာဝက ယက္ခသေနာပတိ
- ၂၃။ ကုမုဒ ယက္ခသေနာပတိ
- ၂၄။ ဖစ္ဆန္ဒ ယက္ခသေနာပတိ
- ၂၅။ သုမုဒ ယက္ခသေနာပတိ
- ၂၆။ အဏိမုဒ ယက္ခသေနာပတိ
- ၂၇။ ပဏိ ယက္ခသေနာပတိ

တို့ ဖြစ်ကြသည်။
 ထို့နောက် စေတီတောင်မှ ဆင်းခဲ့ကြ၏။ တောင်ခြေမှာ ကျွန်းတိုင်ကို ထွင်းထုပြုလုပ်ထား နတ်ရုပ်ကြီးနှစ်ရုပ် အား တွေ့ရသည်။ နှစ်ကာလ အချိန်တို့၏ တိုက်စားမှုကြောင့် အချို့ အစိတ်အပိုင်းများ ပျက်စီးနေသည်။ ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် စေတီအို၊ စေတီပျက်များ တွေ့ရ၏။

“ဒီစေတီတွေကို ပထမဆရာတော်ကြီး ဦးလွင် တည်ထားတော်မူ၊ ဌာပနာတွေ အများ

ရှိတယ်လို့ ငယ်ငယ်က ကြားခဲ့ဖူးတယ်။ ခုလဲ ဖိုသည်ထည့်စွာ ရှာရင် ဌာပနာစေတီတွေ ဆာဆာ တွေ့တယ်။ တချို့လဲ ပြုပြင်ပြီး ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ထားတယ်”

ဆရာတော်ဦးပဏ္ဍဝံသက ရှင်းပြသည်။ အချိန်နည်း၍ နေလိုလာပြီ။ မြူများ အုံ့ဆိုင်းလာ၏။ မလှမ်းမကမ်းရှိ သစ်ကနက်တောင်သည် မှုန်ပါးနေ၏။ သစ်ကနက်တောင်နှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော်က စူးစမ်းကြည့်ရာ ဆရာတော်က...

“အတောင်ပေါ်မှာ အဆိပ်ပထိုက်တယ်။ ငှက်ဆိုတွေ ဖြတ်ပျံရင် အောက်ပြုတ်ကျတယ်။ မကောင်းဆိုပါးသတ္တဝါတွေ မလာဘူး။ ဆေးဖက်ဝင်တဲ့ လက်ပံခါး ပရုန္ဒဝါ တောင်ကတက်၊ တောင်ကန်စွန်း ဆင်တုံးပွယ်၊ ဘုရားတော် နှင်းခါး၊ သက်ရင်ကြီး ရှည်တက်၊ မိသလင်၊ ဆေးဝါကြီး ရင်းပြာစတဲ့ အပင်

တွေ ရှိတယ်’
 ဤတော ဤတောင်သည် ခရီးဝေးလံ၍ သွားလာရေးခက်ခဲပြီး အလွန်ချောင်ကျသောဒေသ ဖြစ်သော်လည်း ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာကတည်းက ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာ ထွန်းကားခဲ့ကြောင်း စေတီပုထိုး၊ ဂူ၊ ကျောင်းဇရပ်များက သက်သေခံလျက်ရှိ၏။

ထို့ပြင် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဦး နတ်စစ်မှူး၊ ရုပ်တုများသည်လည်း ဂန္တီရဆန်လှပြီး သမိုင်းကြောင်းကို မီးမောင်းထိုးပြနေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ထိုဒေသကို ရောက်လျှင် ကိုယ်တိုင် ခံစားကြည့်ပါ။ သွားရောက် လေ့လာကြည့်ဖို့လည်း တိုက်တွန်းလိုက်ပါသည်။

(ဤဆောင်းပါး ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် အကူအညီပေးကြသော ထိုစဉ်က ကသာခရိုင် ခဲတပ်ဖွဲ့မှူး၊ ခဲမှူးကြည်ညွန့်နှင့် ဗန်းမောက်မြို့မှ ခဲစခန်းမှူး၊ ခဲအုပ်တင်ထွန်းတို့အား အထူးကျေးဇူးတင်ပါသည်။)

မကျေးလှမြင့်
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၃၉

တနင်္လာသားသမီးများ

တနင်္လာသက်ရောက်ကြည့်လျှင်

အနိဋ္ဌဗျား(မရဏ၊ ပုတီး၊ ဘင်) များသည် တနင်္လာနံဖြင့် စသော စေတီ (ဥပမာ ကျောက်တော်ကြီး၊ ချမ်းသာကြီး) လာဘာမုနိရုပ်ပွားတော်ရှေ့တွင် အားထုတ်ရပါမယ်။

ဦးစွာ ကုဋ္ဌဗျားများသည်...

- ❖ အဖြူရောင်မွှေးသောပန်း ၁၅ပွင့်၊
  - ❖ ကြပန်းခိုင် ၂ခိုင်၊
  - ❖ အလင်းတိုင် ၁၅တိုင်၊
- ကို လှူပြီး အနိဋ္ဌဗျားများကတော့...
- ⊕ ကံ့ကော်ညွန့် ၁၅ညွန့်၊
  - ⊕ နံသာတိုင် ၁၅တိုင်၊
  - ⊕ ကိတ်မုန့်(၂-ချပ်) ၁ပွဲ
- ကို လှူပါ။

ကုဋ္ဌဗျားများကတော့...

ဒီပါ တပတိ အာဒိစ္စော၊
ရတ္တိ မာတာတိ စန္ဒိမာ။
သန္ဓေဒ္ဓေါ ခတ္တိယော တပတိ၊
စူယံ တပတိ ပြာဟ္မဏော။
အထ သပ္ပ မဟော ရတ္တိ၊
ဗုဒ္ဓေါ တပတိ ဝောဇသာ။

ဂါထာကို (၁၅)ခေါက် ရွတ်ပါ။ ပြီးလျှင်...

လာဘ် တဿ ယယံ ဘန္တေ(ပုတီး

တစ်လုံးချ)

ပုတီး (၂)ပတ်စိပ်ပါ။

အနိဋ္ဌဗျားများကတော့...

- ◆ သမ္ဗုဒ္ဓေ အဋ္ဌပိသ္မာ၊
ဒ္ဓိအဋ္ဌ သဟဿဏေ။
ပဗ္ဗဿတ သဟဿာနိ၊
နုမာပိ သိရဿမဟံ။
- ◆ အပ္ပကာ ဝါဠကာ ဂင်္ဂါ၊
အနန္တ နိဗ္ဗတာ ဝိနာ၊
ဧတသံ ဓမ္မာ သံဃာ၊
အာအရေန နုမာမဟံ။

လာဘာမုနိရုပ်ပွားတော်

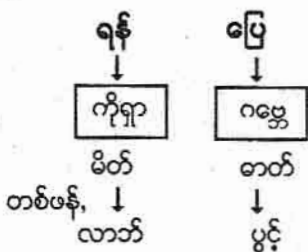
- ◆ နုပက္ကရာနတာဝေ၊
ဟိတ္တာ သဗ္ဗေ ဥပဒ္ဓဝေ၊
အနေကာ အန္တရာယာပိ၊
ဝိနဿန္တု အဿေသတော။
- ဂါထာကို (၁၅)ခေါက် ရွတ်ပါ။
ပြီးလျှင်...
- ◆ န ဝိက္ခာ အန္တရာယောပိ ကာတံ ဗုဒ္ဓဿ
ဧကနမိ တထာ မေ ဟောတု။
- (ပုတီးတစ်လုံးချ)
- (၂)ပတ်စိပ်ကာ ပြီးဆုံးစေရပါမယ်။

ရန်ကြေးစေတီတော်

တနင်္လာဂြိုဟ်၏ အဓိကရည်ညွှန်းမှုသည် "ငွေကြေး" ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ငွေကြေး လာဘ်လာဘ မရှားပါးရအောင်၊ ငွေကြေးရလွယ်အောင် ဤစရဏယတြာကို ဆောင်ရွက်ပါ။

တနင်္လာသားသမီး ကုဋ္ဌဗျား(ရာဇ၊ အထွန်း၊ သိုက်၊ အမိပတိ)များသည် ရန်ပြေစေတီတစ်ဆူဆူတွင် အားထုတ်ရပါမယ်။ ကြည့်ပါ။

၁၁၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇ်း

ရဲထွဋ်အောင်

ချွေးထွက်လွန်မှု သတိပြုနှင့်

ချွေးထွက်လွန်ခဲ့ရင်

တန့်ပွားလို့
(တိုင်းရင်းသေ)

ဝမ်းများစွာသွားခြင်း၊ ဆီးများစွာ သွားခြင်း၊ သွေးအန်သွေးကျ သွေး ထွက်လွန်ခြင်းများကိုကား အထူး အလေးဂရုပြု ပြုစုကြ ကုသကြရလေ့ ရှိ၏။ ယခုလို အပူပြင်းထန်ကာလတွင် ချွေးထွက်မှုများခြင်း၊ လွန်ခြင်းများကို ဂရုပြု၍ ပြုစုကုသသူ၊ သတိပြုကြသူ နည်းနေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

အနားမရ အလုပ်လုပ်ကြရသူများ၊ ခရီးသွားများ၊ သက်ကြီးရွယ်အိုများ၊ မူလအင်အားနည်းပါး ကလေးငယ်များ၊ ချွေးထွက်များလျှင် ဂရုပြု သတိထား သင့်လှပေသည်။ ရုတ်တရက် ဖြစ်ရပ် တစ်ခုကား မကြာမီက ဖြစ်ခဲ့၏။

ပင်စင်စားတစ်ယောက် အလုပ်မှ အငြိမ်းစားယူအပြီး စုဆောင်းရရှိ ငွေလေးဖြင့် အေးအေးဆေးဆေး နေထိုင်ရန် ကျောက်မြောင်းတွင် သင့် လျော်သည့် တိုက်ခန်းတစ်ခန်းကို စရန် ပေး ငှားရမ်း၏။ ရက်များမကြာမီ ငွေ အကျေပေးချေ၍ တိုက်ခန်းသို့ အပြီး ခြွေပြောင်း လာရောက်ရမည့်နေ့ အရောက်တွင်ကား အကျိုးဆောင်များ၊ တိုက်ခန်းရှင်နှင့် မိတ်ဆွေများထံသို့ စာယ်လီပုန်းရောက်လာသည်မှာ ည သန်းခေါင်ကျော်အချိန်က ရုတ်တရက် တွယ်လွန်သွားကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ဒီရက်ပိုင်းအတွင်း တိုက်ခန်းမတက် ဖြစ် မရွှေ့ပြောင်းနိုင်သေးကြောင်း သူ့ မိသားစုမှ ဝမ်းနည်းစကားပြော၍ အကြောင်းကြားလာတော့သည်။

မိတ်ဆွေများအားလုံး အံ့သြမဆုံး၊

ဝမ်းနည်းမဆုံး ဖြစ်ကြရသည်။ သူကား ရောဂါခွဲမရှိ ကျန်းမာရေးကောင်းလျက် မနေ့က နံနက်ပိုင်း၊ နေ့လယ်၊ ညနေ အထိ ကျန်းကျန်းမာမာ ရွှင်ရွှင်လန်းလန်း ဖြင့် မိတ်ဆွေများဆီသို့ သွားလာ လည် ပတ် စကားပြောခြင်း၊ နှုတ်ဆက်ခြင်း များ ပြုသေးသည်ဆို၍ ရုတ်တရက် ဖြစ်ရချက်ကား အကြောင်းရင်း စဉ်းစား မရပင် ဖြစ်ကြရသည်။

တစ်နေ့က စာရေးသူ ကျောက်မြောင်း အရောက် ပင်စင်စားမိတ်ဆွေကြီး တစ်ယောက်အိမ် ဝင်လိုက်ရာ (မိတ်ဆွေ ကြီးကား စာရေးသူထက် (၁၀)နှစ်ကျော် ကြီး၍ ပညာရှင် ဗိုလ်ကြီးအငြိမ်းစား ဖြစ်သည်။)

'လာ ဆရာရေ... ဆရာပွားလာတာ အတော်ပဲ'

တိုက်တံခါး ဖွင့်ပေးပြီး...

'ကျွန်တော်လဲ စကားပြောချင်နေ တာ'

ဗိုလ်ကြီး စကားဆက်လာသည်။

'တစ်နေ့က ကျွန်တော့်ဖြစ်ပုံများ ကံကောင်းလို့ဗျ။ ခုလိုမြင်ရတာ ဆွမ်းခံ ဦးပဉ္စင်းပြောလို့သာပေါ့'

'ဦးပဉ္စင်းက ဘာပြောတာလဲဗျ။ ဘာလိုဖြစ်လို့လဲ ဗိုလ်ကြီး၊ ခုကော နေကောင်းပါတယ်နော်'

'ခုတော့ နေကောင်းပါတယ်ဗျ။

ဒီလိုဗျ... အဲဒီနေ့က မနက်ဆွမ်း

ထလောင်းတော့ မောဟိုက်ဟိုက် နုံးချည့်ချည့်နဲ့ ခြေထောက်တွေကလဲ မသန်သလိုဖြစ်လို့၊ အနောက်အခန်းက တိုက်ရှေ့အလာ တစ်ဝက်လောက်မှာ ထိုင်ချ နားနေလိုက်တယ်။

ဆွမ်းခံ ထိုင်ကိုယ်တော်တွေ ကိုရင် (၄)ပါးနဲ့ ဦးပဉ္စင်းလေးရောက်လာတော့ အလိုပဲ နား၊ နားပြီးတော့ အရှင်ဘုရား တို့ သည်းခံပြီး စောင့်ဆိုင်းပေးကြပါ။ တပည့်တော် အရှင်လိုမဟုတ် ဘယ်လို ဖြစ်မှန်းမသိ။ နုံးချည့်ချည့်နဲ့လို့ ပြော တော့ ဦးပဉ္စင်းလေးက "ဒကာကြီး မနေ့ကညကကော နေကောင်းရဲ့ လား။ အဲ... ညက သိပ်အိုက်တာပဲ။ နုံးချည့်ချည့်ဆိုတော့ ဒကာကြီး ချွေး တွေ သိပ်ထွက်သလားတဲ့"။

"ဟာ...ဟုတ်ပါရဲ့ဘုရား ညက (၂)ရက် ထိုးမှာ တပည့်တော် ချွေးတွေပြန်လို့ နိုးတာ အိပ်မရလို့ ထပြီး ဘုရားသောက်တော်ရေ မနက်ဆက်ကပ်စရာတွေ ပြင်ဆင်ဝတ်ရွတ် အဲ...ဘုရားရှိခိုးတော့လဲ ချွေးပြန်လို့ ချွေးက သုတ်လိုက်ထွက်လိုက်နဲ့၊ မီးလင်းခါနီးမှာ ပြန်အိပ်ပျော်သွားတာ"

"အဲ...ဒကာကြီး အဲဒါပဲ။ ချွေးထွက် လွန်းလို့ ရေတတ်ဆုံးရှုံးလို့ ဖြစ်တာ၊ ဓာတ်ဆားရည်သာ သောက်ကြည့် လိုက်ပါတဲ့"။

ဦးပဉ္စင်းလေး ပြောတော့မှ ကျွန်တော်လဲ ချက်ချင်းပဲ ဓာတ်ဆား (၂)ထုပ် ဖျော်သောက်လိုက်တာ

www.burmeseclassic.com

ကောင်းသွားတယ်ဗျာ။ မောလိုက်တာ၊ နုံးချည့်တာ။ အကြောမသန်သလို ဖြစ်တာ မရှိတော့ဘူး။ ခုထိ ဘာဆေးမှလဲ မလုပ်ရတော့ဘူး’

ရွှင်ရွှင်လန်းလန်း ပြောနေသော ဗိုလ်ကြီး သူ့ကို ကြည့်မြင်ရသည်မှာ (၈၀)ကျော်လို့ပင် မထင်ရ။ နုပျိုတုတ်ခိုင် ၀၀ဖြိုးဖြိုး။ သူ့ကြည့်ရင်း သတိရလာသည် ကိုယ်ကိုယ်တိုင် တလောက နေ့ခင်းဘက် နေပူမရှောင် သွားလာ လှည့်ပတ် အိမ်ပြန်အရောက် ညနေတွင် နုံးချည့်နေလို့။ ဓာတ်ဆားရည် သောက်လိုက်ရသည်။ စကား ဆက်လက်ပြောကြရင်း...

တလောက ရုတ်တရက် ကွယ်လွန် သွားရှာသော ပင်စင်စားကြီး။ သူကား အသက်(၆၀)ကျော်ရုံ၊ ယခုဗိုလ်ကြီး ကား (၈၂)နှစ် ဓာတ်ဆားရည်သောက်ခြင်း ကံကောင်းလို့သာပင်။

ချွေးထွက်များခြင်း၊ ချွေးထွက်လွန်ခြင်းဖြစ်လျှင် ဓာတ်ဆားရည် သောက်ရန် သတိရကြပါကုန်။

မှတ်ချက်

နေပူပြင်းထန်ကာလတွင် ချွေးထွက် များလွန်ခြင်းကြောင့် ဆီးခန်း၊ ဆီးအောင့်၊ ဆီးတိုးခြင်းများလည်း ဖြစ်တတ်ပါသေးသည်။ ပူစပ်သောအစာ ငရုတ်သီးစသည် အစားများလျှင်

လည်းကောင်း၊ ရေခဲရည်သောက်များ သော်လည်းကောင်း၊ ဆီးတိုးအောင့်နာ ဖြစ်တတ်သည်။ ဆီးတိုးအောင့်နာ ဖြစ်လျှင် ဇဝက်သာဇွန်းသေး တစ် ဇွန်း၊ ထန်းလျက် ကွမ်းသီးလုံး(၃) လုံးခန့် ရောစား၍ ရေအေးများများ သောက်ပေးပါ။

ဇဝက်သာအစား- တိုင်းရင်းဆေး လျက်ဆားတစ်မျိုးမျိုးကို ထန်းလျက် နှင့် စားနိုင်ပါသည်။

တိုင်းရင်းဆေးပညာဖြင့် ပြည်သူ ကို အကျိုးပြုပါအံ့။

တင့်ပွားလှိုင် (တိုင်းရင်းဆေး)

လာဘ်ပွင့်လာဘ်ခေါ် ကြက်မင်းမွေးကုညှိုး အစီအရင်

‘ကိုလှမြင့်သစ်နဲ့ တွေ့တုန်း အစီအရင်လေးတစ်ခု ပေးချင်တယ်ဗျာ။ ယူမလား၊ လုပ်မလား’

‘ကောင်းတာဆိုရင် ယူမှာ လုပ်မှာပေါ့ဗျာ’

၂၀-၈-၂၀၀၈ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက်စော ဘုရားမှအပြန်တွင် သူငယ်ချင်း ဗေဒင်ဆရာနှင့် တွေ့ဆုံရပြီး သူပြောပြသော “လာဘ်ပွင့်လာဘ်ခေါ် ကြက်မင်းမွေးကုညှိုး အစီအရင်”ကို တင်ပြလိုက်ပါသည်။

သူ၏ ကြက်မင်းအစီအရင်မှာ မခက်ခဲပါ။ ငွေကုန်ကြေးကျလည်း သိပ်မရှိပါ။ ဝန်ပေါ့ပါသည်။ ဆန်လက်တစ်ဆုပ်ခန့်ကို အောက်ပါဂါတာနှင့် (၃၇)အုပ်မန်းပြီး သင့်အိမ်တွင် မွေးထားသောကြက်ဖကို ကျွေးပေးစားစေပါ။

ထိုကြက်ဖတွန်တိုင်း လာဘ်ပွင့်ပြီး ကြက်ဖမျက်နှာမှူ၍ တွန်ရာအရပ်ဒေသမှ လာဘ်ဝင်၊ ငွေဝင်လာမည်။ ကြီးပွားတိုးတက်မှု ရှိလာစေပါသည်။

ဆန်ကိုမန်းရမည့် ဂါတာမန္တန်မှာ...

‘ဥ အအအအ၊ ကကကက၊ ဝဝဝ ဝိဝိစရတ္ထိ စ ဒယတိ’

ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဂါတာနှင့် ဆန်ကို (၃၇)အုပ်မန်းပြီး သင့်အိမ် မွေးကြက်ဖကို နေ့စဉ်ကျွေးပေးပါ။ လာဘ်ပွင့်လာဘ်ရွှင်လာပါလိမ့်မည်။

ခက်ခဲပင်ပန်းမှုမရှိသော လောကီအစီအရင်တစ်မျိုးဖြစ်လို့ ဝါသနာထုံသူများ ပြုလုပ်နိုင်ရန် တင်ပြလိုက်ပါသည်။

လိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေ။

နတ်မောက် လှမြင့်သစ်

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ် ရန်အောင်ကျောင်းတိုက် အောင်မေတ္တာဝါဒီကျောင်းဆရာတော်

ဓမ္မဒီပ အရှင်ဉာဏောဒယ

(ဓမ္မာစရိယ)၏ ဂုဏ်တော်(၁၃)ပါးဂါထာ၊ မေတ္တသုတ်ကျင့်စဉ်ဩဝါဒထူးများနှင့် လက္ခဏာပုဂ္ဂိုလ်များ

ဓမ္မဒီပ အရှင်ဉာဏောဒယ(ဓမ္မာစရိယ)သည် ရောဂတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ကျောက်မြို့နယ်၊ ငကျီးထူအုပ်စု၊ ဆောင်လံကျေးရွာနေ ခမည်းတော် ဩဠာသိန်း၊ မယ်တော် ဒေါ်ရီဌေးတို့က သက် ခုနှစ်၊ တပို့တွဲ လဆန်း (၂)ရက် အင်္ဂါနေ့၌ ဖွားမြင်တော်မူပါသည်။

၁၉၃၃ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော် (၆)ရက်တွင် ရှင်သာမဏေပြုခဲ့ပြီး သက် ၁၆ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း (၉)ရက်တွင် ရဟန်းပြုခဲ့ပါသည်။ ဥက္ကဋ္ဌာယ်ဆရာတော်မှာ ဘဒ္ဒန္တဉာဏတ္တရ ဖြစ်ပါသည်။ အခြေပြုမှုလတန်း ပထမ သည် ပထမလတ်၊ ပထမကြီး၊ ဓမ္မာစရိယ စာမေးပွဲများ အောင်မြင်ပါသည်။

ဒိုးလောဆ် (ပာသာဏ)

○ လူနှစ်မျိုး
ပခုံး နှစ်ဖက်ကြားမှာ ခေါင်းပေါက် လာတဲ့သူ တိုင်းကို လူလိုခေါ်တာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် လူစင်စစ်နဲ့ လူ့ တိရစ္ဆာန်လို့တော့ ကွဲပြား တာပေါ့။ (၁၃)ရား၊ တရား၊ သံဃာ) ရတနာသုံးပါးနဲ့ ငါးပါးသော သီလတွေ ရင်ထဲမှာ တည်ကိန်းနေရင် လူစင်စစ်၊ မတည်ရင်တော့ လူ့တိရစ္ဆာန်ပေါ့။

ဓမ္မဒီပ အရှင်ဉာဏောဒယ(ဓမ္မာစရိယ)

○ အရည်အချင်းရှိတဲ့သူ
ကိုယ့်စိတ်ထဲက ဖြစ်ချင်တာတွေ အားလုံးဖြစ်လာမှ၊ ကိုယ့်ရဲ့ရည်မှန်း ချက်တွေ အောင်မြင်မှ၊ အရာအားလုံး ကိုယ့်ရဲ့ စိတ်တိုင်းကျမှ ကိုယ့်အနေနဲ့ စိတ်ချမ်းသာနိုင်မယ်ဆိုရင် ကိုယ်ဟာ ဘယ်တော့မှ စိတ်ချမ်းသာတဲ့သူဖြစ် လာမှ မဟုတ်ပါဘူး။

အဆင်မပြေမှုတွေ၊ စိတ်ဆင်းရဲမှု တွေရဲ့ ကြားထဲကနေ စိတ်ချမ်းသာ အောင် နေနိုင်မှ အရည်အချင်းရှိတဲ့သူ ဖြစ်လာမှာပေါ့။

ဂုဏ်တော် (၁၃)ပါး ဂါထာတော်
ဤဂုဏ်တော် (၁၃)ပါးဂါထာကို

ဓမ္မဒီပ အရှင်ဉာဏောဒယ(ဓမ္မာစရိယ) သည် ကိုရင်ဘဝကတည်းက ရွတ်ဆို ပုတီးစိပ်ခဲ့ပါသည်။ ငွေကြေးအခက် အခဲကို ပြေလည်ကြောင်း ကိုယ်တွေ့ အရအားဖြင့် စာရေးသူကို ချီးမြှင့်ပြီး ပုတီးစိပ်ရန်လည်း မိန့်ပါသည်။

ဤဂါထာကို အများသူငါ ကျယ် ကျယ်ပြန့်ပြန့် သိရှိသွားလျှင် အလွန် ကျေးဇူးများကြောင်းလည်း မိန့်ပါသည်။ အရှင်မြတ်၏ တပည့်သာမဏေများ အားလုံးကို သင်ပေးပြီး ရွတ်ဆိုခိုင်းပါ သည်။

ကြီးပွားချမ်းသာဖို့ အားကိုးအား ထားပြုနိုင်သည့် ဂါထာဖြစ်၍ အရှင် နန္ဒရာဇာဓိပတိမြတ်အရှင်

ဩဝါဒ

○ လူဖြူနဲ့ လူမည်း
လောကမှာ လူဖြူ လူမည်း၊ ရုပ်ဆိုး ရုပ်လှကို အပေါ်ယံ အရေပြားကြည့် ပြီး ဆုံးဖြတ်တတ်ကြတယ်။ တကယ် တော့ ဗုဒ္ဓတရားနဲ့ နှိုင်းချိန်ကြည့်ရင် ဘယ်လောက်ပဲ အသားဖြူပြီး ရုပ်ချော နေပါစေ အတွင်းစိတ် မကောင်းလို့ တော့ တကယ်မည်းတဲ့ လူမည်းပါပဲ။ အပြင်ပန်းက အသားမည်းပြီး ဘယ်လောက်ပဲ ရုပ်ဆိုးနေပါစေ အတွင်းစိတ်ဓာတ် ကောင်းမွန်ဖြူစင် နေရင် သူ့ကို လူဖြူ လူချော လူလှလို့ ခေါ်ရမှာပါပဲ။

www.burmeseclassic.com

မြတ်က ကိုယ်တိုယ်ကိုယ်ကျ ပါဠိရေး၊ အနက်ကို စေတနာထက်သန်စွာနှင့် ရေးသားချီးမြှင့်လိုက်ပါသည်။

အရဟံ ဗဟိန္ဒြေယံ သုဂတံ၊ အမိတံ ပိရဇံ လလိတံ၊ အတုလံ၊ စရဏံ၊ တိဘဂူ ပသမံ ယမကံ၊ သုခဒံ သရဏံ၊ ပဏာမာမိ ဝိနံ။

[တစ်ပုဒ်ဆုံး ပုတီးတစ်လုံးချပါ။]

အရဟံ - လူမင်း၊ နတ်မင်း၊ ဗြဟ္မာ မင်းတို့၏ ဝပ်စင်းကော်ရော် ပူဇော် အထူးကို ခံယူတော်မူထိုက်ပါပေထ သော၊ (သို့မဟုတ်)

ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ပင် မကောင်း မှုကို ပြုတော်မမူ၊ ပြောတော်မမူ၊

ကြံ စည် တော် မမူတတ် ပါပေထ သော၊

(သို့မဟုတ်)

ကိလေသာ အပေါင်း တို့မှ ဝေးကွာတော်မူ တတ်ပါပေထသော။

ဗဟိန္ဒြေယံ -

အတွင်းရန်၊ အပြင်ရန်၊ ကိလေသာ ရန်မာန်အပေါင်း တို့ကို အောင်မြင်တော်မူတတ် ပါပေထသော။

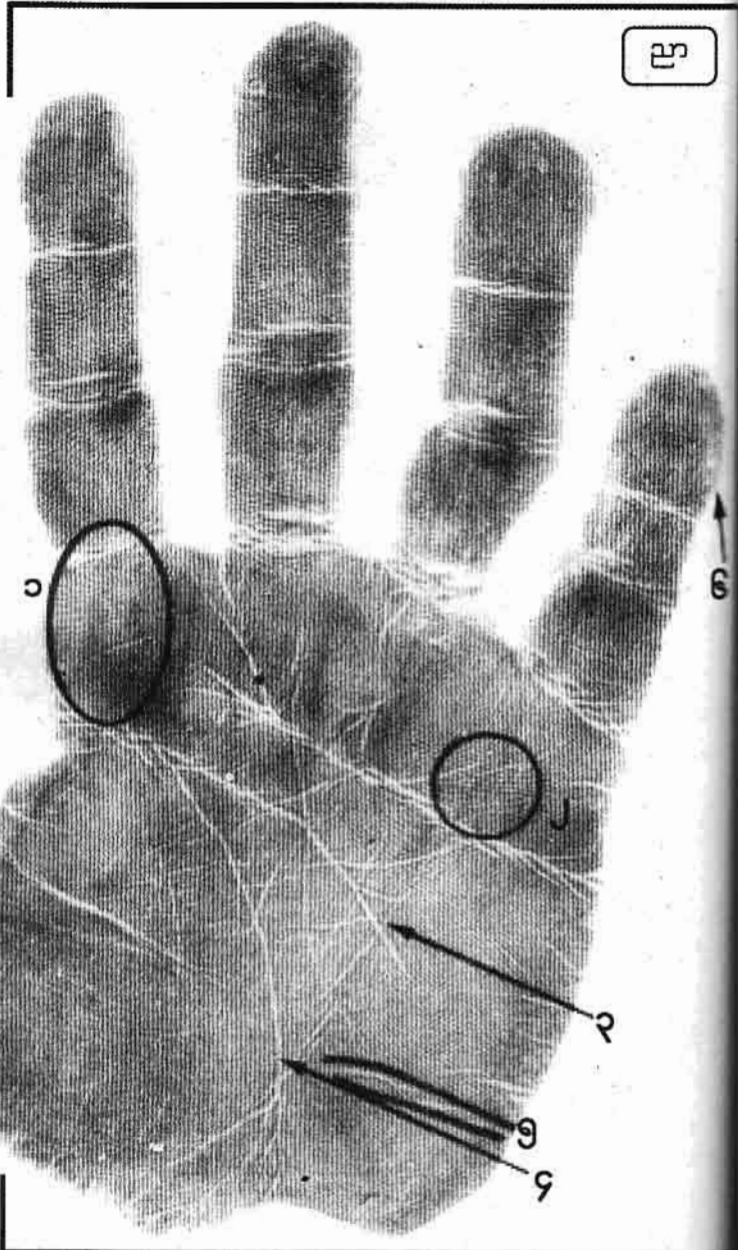
သုဂတံ - ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ ကြွသွားတော်မူပေထသော။

(သို့မဟုတ်)

ကောင်းသော စကားကိုသာ ဆို တော်မူတတ်ပါပေထသော။

အမိတံ - မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော် မူတတ်ပါပေထသော။

ပိရဇံ - ကိလေသာမြူ အညစ် သော နက္ခတ္တဖျောင့်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အကြေးမှ ကင်းဝေးစင်ဖြူတော်မူတတ် ပေထသော။

လလိတံ - ရောင်ခြည်တော် ခြောက်သွယ်တို့ဖြင့် ကွန်မြူးတင်တယ် စံပယ်တော်မူတတ်ပါပေထသော။

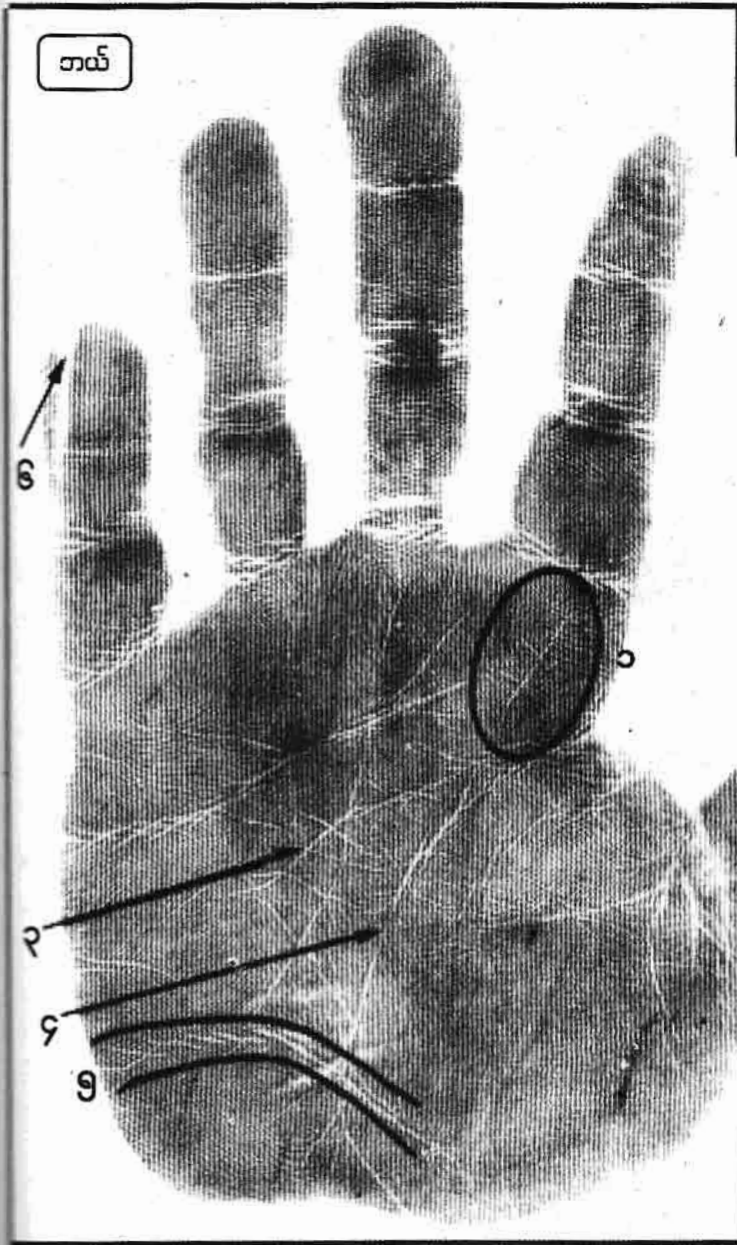
အတုလံ - သီလ အစရှိသော ဂုဏ်တော်တို့ကြောင့် မည်သူတစ်ဦး

တစ်ယောက်နှင့်မျှ တူတော်မမူထ သော။

စရဏံ - ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏ တစ်ဆယ့်ငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံ တော်မူပါပေထသော။

တိဘဂူပသမံ - ဘဝသုံးပါး သုံးပါးတို့၌ ကိလေသာ အပူမီး

www.burmeseclassic.com

ပထာမာဓိ - ရှိခိုးဦးညွတ်ပါ၏။

မေတ္တာသုတ် အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်

မကျင့်မီ ပုဗ္ဗကိစ္စ → ဆိတ်ငြိမ်ရာ နေရာကို ရွေးချယ်ပြီး သီလပြည့်စုံ အောင် (သို့မဟုတ်) သီလကို စင်ကြယ် အောင် ပြုလုပ်ပါ။ ထို့နောက် ဘုရား၌ လက်အုပ်ချီပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပြု ပြောဆို ပါ။

အဓိဋ္ဌာန်ဆောက်တည်ပုံ

မြတ်စွာဘုရား...

ဘုရားတပည့်တော်သည် ယခုအချိန်မှ စတင်၍ မေတ္တာသုတ် ဖတ်တော်ကို (...)
ခေါက်ပြည့်အောင် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါမည် ဘုရား (...)
အခေါက်ရေ မပြည့်ပျင်း...
၁။ ဤနေရာမှ ဖတ်ပါ။

၂။ ဘယ်သူ
ခေါ်ခေါ်
လှည့်မကြည့်ပါ။
၃။ ခြင်္သေ့ မှက်
ကိုက်ခဲသော်လည်း
ပုတ်ထုတ်ပါ။ မရှိပါ။

ပထမပါ။

၄။ မည်သည့်အကြောင်းနှင့်မျှ ဤ အဓိဋ္ဌာန်ကို မဖျက်ပါ။

မြတ်စွာဘုရား...

ဘုရားတပည့်တော်၏ ယခုအဓိဋ္ဌာန် အောင်မြင်ပြီးလျှင် ဘုရားတပည့်တော်အား
• (...ဆု)နှင့် ပြည့်ပါစေဘုရား
အထက်ပါအဓိဋ္ဌာန်အတိုင်း မေတ္တာ သုတ်ကို (၉)ခေါက်၊ (၁၈)ခေါက်၊ (၂၇)ခေါက်၊ နောက်ဆုံး (၁၀၈)ခေါက် အထိ မိမိနိုင်သမျှ အဓိဋ္ဌာန်ပြုပါ။

[၁၀၈-ခေါက်ထက် ပို၍ကား မသင့်ပြီ။]

လက္ခဏာတော် လောလုဆာချက်

★ ဘယ်ဘက်၌ ဇေယျထီးရိုး ထင်ရှားသော်လဲ ညာဘက်၌

နက္ခတ္တဗျူဟာခြေညီမဂ္ဂဇင်း ၁၁၅

ငြိမ်းအေးတော်မူပါပေထသော။

ယမကံ - ရေမီးအစုံစုံ တန်ခိုး ဖြောင့်ဟာကို ပြစွမ်းတော် မူတတ်ပါပေ ထသော။

သုခဒံ - မဂ်ချမ်းသာ၊ ဖိုလ်ချမ်း သာ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာတည်းဟူသော အမြင့်ဆုံးချမ်းသာကို ပေးတော်မူထ

သော။

သရဏံ - လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ် အားထားရာအစစ် ဖြစ်တော်မူပေထ သော။

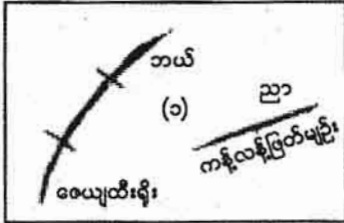
ဝိနံ - မာရ်ငါးပါးတို့ကို အောင်မြင် တော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားကို။

အဟံ - ဘုရားတပည့်တော်သည်။

မထင်ရှားဘဲ ကန့်လန့်ဖြတ်မျဉ်း တစ်ကြောင်း ထင်ရှားနေတယ်။ (၁)

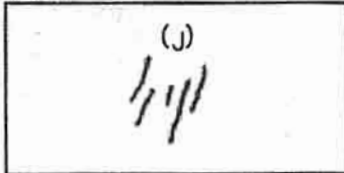
***

ဒါကတော့ ရည်ရွယ်ချက် ထားရှိခြင်းနဲ့ ရည်ရွယ်ထားတဲ့အတိုင်း ပြည့်ဝစေတတ်တဲ့ သင်္ကေတတစ်ခုပါပဲ။ သို့သော် ညာဘက်အရ အနှောင့်အယှက်အခက်အခဲကြုံပြီးမှ အဆင်ပြေပါလိမ့်မယ်။ ဒါ့ပြင် ရည်ရွယ်ထားတာထက် မရည်ရွယ်ထားတာက ပို၍ အဖြစ်များတတ်ပါတယ်။

★ ညာဘက် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံတွင် မျဉ်းမတ်များ တွေ့ရတယ်။ (၂)

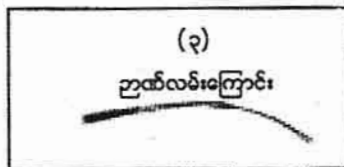
***

ဒါကတော့ ငွေကြေးရလွယ်ခြင်း၊ ဂါထာမန္တန် စွမ်းစေခြင်း၊ အပြောအဟော ကောင်းခြင်း၊ ဆေးပညာတတ်ကျွမ်းခြင်း၊ ဆေးလိုက်ခြင်းတို့ ဖြစ်ပါတယ်။

★ ဘယ်ဘက် ဉာဏ်လမ်းကြောင်းဟာ တနင်္လာဂြိုဟ်ခုံဆီသို့ ကွေးညွတ်နေပါတယ်။ (၃)

***

သင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

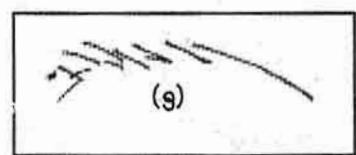
ဒါကတော့ စိတ်ကူးစိတ်သန်း ကောင်းခြင်း၊ စိတ်ကူးနဲ့ လက်တွေ့တစ်ထပ်တည်းကျအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်ပါတယ်။ စာပေလုပ်ငန်း၊ စာရေးဆရာ၊ ပရိယတ္တိလုပ်ငန်းများနဲ့ ပို၍ အကျိုးပေးပါမယ်။

★ ဘယ်ညာ အသက်လမ်းကြောင်း ကျယ်ပါတယ်။ (၄)

ဒါကတော့ မွေးရပ်မြေမှာ မကြီးပွားတတ်တဲ့ သင်္ကေတတစ်ခုပါ။ ရေခြားမြေခြား နယ်စပ်ရပ်ဝေး နိုင်ငံခြား၊ လူမျိုးခြားများနဲ့ အကျိုးပေးပါတယ်။ နိုင်ငံရပ်ခြား သာသနာပြုခရီး ကြွရပါလိမ့်မယ်။ ခန့်မှန်းရရင် (၂၈, ၃၁ နှစ်ဝန်းကျင်) အထူးကတော့ ပေါင်းခြင်း (၁, ၄)ရသော နှစ်မျိုးတွင် သွားရပါမယ်။

★ ဘယ်ညာ နှစ်ဖက်လုံးတွင် ကာမဂုဏ်လမ်း တွေ့ရတယ်။ (၅)

***

ဒါကတော့ ကျောက်ကပ်၊ ဆီးဝေဒနာ ဖြစ်တတ်တယ်။ ခွဲစိတ်ခံရတတ်တယ်။

★ ဘယ်ညာ လက်သန်းတိုမိုပါတယ်။ (၆)

ဒါကတော့ အားမနာတတ်တဲ့ သဘော၊ တဲ့တိုးပြောတတ်တဲ့သဘော၊ ဟန်မဆောင်တဲ့သဘော၊ ဘွင်းဘွင်းပြောတတ်တဲ့ သဘောကို ပြပါတယ်။

ပရံ ရက္ခန္ဓာ အတ္တနံ ရက္ခတိ၊
ဦးသော်ခင်(ဟင်္သာတ)

စာမူရှင်များသို့...

ပေးပို့သော

စာမူများကို

မူပွား

ထားကြပါရန်နှင့်

မရွေးချယ်ပါက

ပြန်လည်ပေးပို့မည်

မဟုတ်ပါကြောင်း

အသိ

ပေးအပ်ပါသည်။

ပေးစားစာဖြင့်...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ချော့စာပင်တိုင်ချိုအဖွဲ့

အံ့မခန်း

မေတ္တာ
(တောင်ငူ)

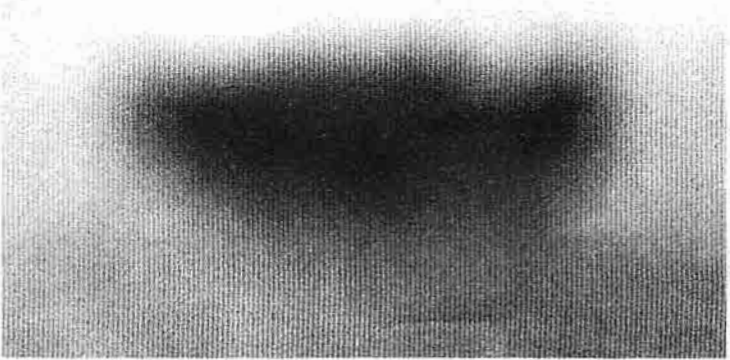
ကျွန်တော့်ရဲ့ အစ်ကိုကြီး ဦးလှရှိန် ဟာ အသက် (၁၈)နှစ်အရွယ် ကတည်းက မြန်မာ့သစ်လုပ်ငန်းမှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါတယ်။ ပထမချောင်းခေါင်၊ ယင်းနောက် တောအုပ်၊ ပြီးနောက် သစ်အုပ်၊ နောက်ဆုံး တောအုပ်ကြီးအထိ ရာထူးများ အဆင့်ဆင့်တက်ပြီး တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရာ ၁၉၉၅ ခုနှစ်မှာ အသက် (၆၀)ပြည့်လို့ အငြိမ်းစား ယူခဲ့ပါတယ်။

အငြိမ်းစားယူပြီး နားနေခိုက်မှာ (WOOD WORLD ENTERPRISE) ဝင်ပေါ်လ်အင်တာပရိုက်(စ်)ရဲ့ ကယားဖူးကုမ္ပဏီမှာ သစ်ကွင်းအထွေထွေ မန်နေဂျာအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရပြန်ပါတယ်။

တာဝန်ထမ်းဆောင်ရတဲ့ နေရာကတော့ ပဲခူးရိုးမရဲ့ချောင်းဖျား ဇောင်းတူ၊ ဇီးတော ပဲခူးမြစ်ဖျားကစပြီး ဖြူ၊ ကျောက်တံခါ၊ အနောက်ဘက်က ဖဒိုမြို့ချောင်းမှာ ရုံးထိုင်ပြီး အမှတ်(၅၆) သစ်ကွင်းမှာ သစ်ထုတ်လုပ်ရတာ ဖြစ်ပါတယ်။

တစ်နေ့မှာ အစ်ကိုကြီးဆီ လိုက်သွားဖို့ ကိစ္စတစ်ခု ပေါ်လာပါတယ်။ အစ်ကိုကြီးက G.S.M ဖုန်း လျှောက်ထားတာ ကျလာလို့ ဖုန်းကိစ္စ ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် အစ်ကိုကြီးရဲ့ မှတ်ပုံတင် သွားယူရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ မနက်စောစောမှာ ကျွန်တော် တစ်ကိုယ်တည်း ကျောပိုးအိတ်တစ်လုံးနဲ့ တောင်ငူကနေ ပဒုမ္မာကားစီး၍ ဖဒို မြို့ချောင်းရှိ ကုမ္ပဏီရုံးကို ရောက်သွားခဲ့ပါတယ်။

◆ စာတင်ခိုက်ယူရာတွင် ပုံတော်မပီပြင်သည့် ရှင်သီလင် ရုပ်ပွားတော်လေး

ရုံးရောက်တော့ အစ်ကိုကြီး မရှိပါဘူး။ တောထဲ ကွင်းနင်းလိုက်သွားတယ်ဆိုလို့ ကုမ္ပဏီရုံးမှာ စောင့်နေတာ (၃)ရက် ကြာသွားပါတယ်။

ရုံးထဲက သူ့တပည့်တွေက ကျွန်တော့်ကို...

'တောထဲ လိုက်သွားမလား'

လို့ မေးတော့ ကျွန်တော်လဲ စောင့်ရတာ ပျင်းတာနဲ့...

'လိုက်မယ်ဗျာ ရောက်ဖူးတယ် ရှိတာပေါ့'

လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။

နောက်တစ်နေ့ မနက်စောစောထ စားသောက်ကြပြီး ဝန်ထမ်းအဖော် သုံးဦးနဲ့အတူ မနက် (၇)နာရီအချိန် လောက်မှာ ရဲနွယ်ချောင်းထဲ၌ စက်လှေဖြင့် ဆန်တက်သွားတာ ညနေ (၅)နာရီမှာ ပထမသစ်စခန်းကို ရောက်ပါတယ်။

စခန်းမှာ သစ်ခုတ်လုပ်သားအဖွဲ့နဲ့ တွေ့ပါတယ်။ သူတို့လဲ (၅၆)ကွင်းကို

သွားကြမှာမို့ သူတို့နဲ့ လိုက်ခဲ့ဖို့ ခေါ်ကြပါတယ်။ (၅၆)ကွင်းကို ရောက်ဖို့ (၁၂)နာရီလောက် သွားရမယ်လို့ ပြောပါတယ်။

ပထမစခန်းမှာ တစ်ညအိပ်ပြီး မနက်စောစောထ စားသောက်ကြပြီး အထုပ်အပိုးကိုယ်စီနဲ့ ကျွန်တော်တို့ တစ်တွေ ခြေကျင်ခရီး စတင်ပါတော့တယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ သူတို့အဖွဲ့ရဲ့ အလယ်ကနေ လိုက်ပါတယ်။

ပဲခူးရိုးမဟာ မြန်မာနိုင်ငံမှာ အင်မတန်မှ တောကြီးတဲ့ ရိုးမဖြစ်ပါတယ်။ သစ်ကြီး၊ ဝါးကြီးများ မျိုးစုံအောင် ပေါက်ရောက်လျက် ရှိကြပြီး တချို့ချောက်ကမ်းပါးတွေထဲမှာ သစ်ကြီး၊ ဝါးကြီးတွေ အများကြီး ရှိနေပါသေးတယ်။

အရင်က လမ်းပန်းအခက်အခဲကြောင့် ကျန်နေတဲ့ သစ်များဖြစ်ပြီး ယခုအချိန်မှာ စက်ယန္တရားများ ဝင်တိုးတက်လာသလို နိုင်ငံတော်အစိုးရ

www.burmeseclassic.com

က ကုမ္ပဏီများကို ထုတ်လုပ်ဖို့ လုပ်ပိုင်ခွင့် ပေးလိုက်တော့ ခေတ်မီစက်ကိရိယာတွေနဲ့ လမ်းတွေဖောက်ထားတာများ များလွန်းလို့ မျက်စိလည်ချင်စရာပါ။

တောထဲရောက်တော့လဲ ပျော်စရာ အလွန်ကောင်းပါတယ်။ သစ်ပင်မြင့်ကြီးများ၊ ချုံပုတ်များမှ ငှက်မျိုးစုံရဲ့ ဘာသာဘာဝ အော်မြည်သီကျူးသံများ၊ မျောက်တွေရဲ့ အော်သံများ၊ ချေ(ဂျီ)ဟောက်သံများ၊ တောကြက်တွန်သံများ အစရှိတဲ့ တောတိရစ္ဆာန်ပေါင်းစုံတို့ရဲ့ အော်သံများကို လမ်းလျှောက်ရင်း ကြားနေရပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ ချောင်းရိုးတစ်ခုအနီးရှိ သစ်ပင်ကြီးအရင်းမှာ နားကြဲပြီး ပါလာတဲ့ ထမင်းထုပ်များ ဖြေ၍ နေ့လယ်စာစားသောက်ကြပါတယ်။ စားသောက်ကြပြီး ခေတ္တ အနားယူကာ နေ့လယ် (၁)နာရီလောက်အချိန်မှာ တောလမ်းခရီးအတိုင်း ဆက်လက်ထွက်ခွာလာကြရာ ညနေ (၅)နာရီအချိန်လောက်မှာ ဆင်စခန်းတစ်ခုကို ရောက်ရှိကြပါတယ်။

ဆင်စခန်းရောက်တော့ ဆင်စခန်းမှာရှိတဲ့ အဖွဲ့သားတွေက လှမ်းအော်ကြပါတယ်။

'ဟေ့ ယောက်ဖတို့ ပြန်လာကြပြီလား၊ နင်တို့ရိက္ခာ ပြန်ပို့တာ (၅)ရက်လောက်ကြာတယ်။ ဝ၊ ခဲကြဲရဲ့လား ဟား ဟား ဟား'

လို့ အော်ပြော နှုတ်ဆက်နေကြပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ကလဲ ပြန်လည်၍...

'နင်တို့ ဘာဟင်းချက်လဲဟေ့၊ ငါတို့မှာ အာမီ (၅)လုံး ပါလာတယ်။ နင်တို့ဆင်တဲရောက်မှ သောက်မယ်လို့

◆ ရန်ပွားထောက်ကို ရိုက်ပြီးနောက် ရိုက်ထားသည့် နှယ်ထင်ကွင်းဆိုများ

ယူဆောင်လာတာ ယောက်ဖရေ' လို့ ပြန်အော်ကြပါတယ်။

ဆင်တဲရို ဆင်သမားများနဲ့ ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းများထဲတွင် ကျွန်တော်နဲ့ ခင်မင်ရင်းနှီးသူ (၃)ဦးကို တွေ့ရပါတယ်။ သူတို့ကတော့ ဖြတ်ပိုင်းစာရေးကိုဖိုးလွင်းမတူပီချင်းတိုင်းရင်းသားဖြစ်သူကိုတင်ညွှန်၊ ကရင်တိုင်းရင်းသားစောလယ်ထူး သူကတော့ (ရွှေပြည်နန်းသနပ်ခါး အမြဲလိမ်းလို့) ရွှေပြည်နန်းလို့ အမည်တွင်နေပါပြီ။ ဆင်တဲမှာ တစ်ညအိပ်ဖို့ ပြင်ဆင်နေကြပါတယ်။

ညမအိပ်ခင် ပါလာတဲ့ အာမီငါးလုံးထဲက နှစ်လုံးကို ကုန်အောင် သောက်ကြပါတယ်။ အမြည်းကတော့ တောဝက်သားနှင့် ငှက်ပျောအူ ရောချက်ထားတာရယ်။ ငရုတ်သီးစပ်စပ်နဲ့ ထောင်းထားတဲ့ ငါးပိထောင်း စားလို့ ကောင်းမှကောင်း။ စားပြီး အိပ်လိုက်တာ မောမောနဲ့ဆိုတော့ တုံးခနဲ အိပ်ပျော်သွားတော့တာပါပဲ။

မနက် (၄)နာရီလောက်မှာ အားလုံးနိုးကြပါတယ်။ ဆင်သမားတွေက အစောကြီးထရပါတယ်။ နေမြင့်အောင် မအိပ်ရ။ ငှက်ဖျားစွဲတတ်တယ်တဲ့။ ဆင်ကို အစောကြီး လိုက်ကောက်ကြရတယ်။

ဆင်သမားတွေရဲ့ ဘဝဟာ တကယ် သနားစရာကောင်းလှပါတယ်။ အစောကြီးဆိုတော့ ဖြုတ်၊ ခြင်၊ မှက်တွေ ကိုက်လို့ ဆေးတံကို အငွေ့ထွက်အောင် ဖွာပြီး ကာကွယ်ကြရတယ်။

ဆင်လိုက်ကောက်တာ (၁)နာရီလောက် ကြာတော့ ပြန်ရောက်လာတယ်။ ဆင်ကို ရေချိုးပေးပြီး အစာကျွေးတယ်။ ဆင်အစာကတော့ ဆန် (၂)ပြည်လောက်နဲ့ မန်ကျည်းမှည့် (၃၀)ကျပ်သားလောက်ကို ကျွေးပြီးတော့ ဆင်မှာ က၊ဆင်၍ ရိက္ခာများတင်ပါတယ်။

ဆင် (၂)ကောင်မှာ ဆီပုံး (၄)ပုံး၊ ဆန် (၃)အိတ်၊ ငါးပိ၊ ငါးခြောက်၊ ငရုတ်သီး၊ ပဲ စတဲ့ ရိက္ခာမျိုးစုံပါပဲ။ ဆင်ဦးစီးရယ်၊ ကျွန်တော်ရယ်၊ ကိုစိုးလွင်ရယ်တို့က ရှေ့ဆုံးဆင်မှာ လိုက်ပါတယ်။ နောက်ဆင်ပေါ်မှာကတော့ ဆင်ဦးစီးရယ်၊ ရွှေပြည်နန်းနဲ့ ကိုတင်ညွှန်တို့ လိုက်ကြပါတယ်။

မနက် (၆)နာရီအချိန်မှစ၍ ဆင် (၂)ကောင်နဲ့ လူ (၆)ယောက်အဖွဲ့ဟာ တစ်တောဝင်၊ တစ်တောင်တက်နဲ့ ခရီးနှင်လာလိုက်တာ ညနေ (၄)နာရီအချိန်လောက်မှာ ကျွန်တော်အိမ်ကို

www.burmeseclassic.com

နဲ့တဲ့ သစ်ကွင်းက ဘိုတဲကို ရောက်ကြ
ပါတယ်။

ကျွန်တော်လဲ ဆင်ပေါ်ကဆင်းပြီး
နီကွာတွေကို ကူချပေးနေတုန်းမှာ
ဖြတ်ပိုင်းစာရေး ကိုစိုးလွင်က
ကျွန်တော့်အစ်ကို့ကို လှမ်းပြောသံ
ကြားလိုက်ပါတယ်။

'ဖထီးရေ ဒီမှာ ဖထီးညို လိုက်လာ
တယ်'

လို့ သတင်းပို့ပြီး ဘိုတဲထဲ ဝင်သွား
ပါတယ်။

ကျွန်တော့်အစ်ကို့ကို ကုမ္ပဏီက
လူတွေအားလုံးက ဖထီးလို့ပဲ ခေါ်ကြ
တယ်။ ဘာလို့ ခေါ်ကြသလဲဆိုရင်
အစ်ကိုဟာ သစ်ထုတ်လုပ်ငန်းမှာ
ဝန်ထမ်းဘဝ စလုပ်ကတည်းက ပဲခူး
ရိုးမတောထဲမှာပဲ အနေများတာရယ်၊
ကရင်တိုင်းရင်းသားဖြစ်တဲ့ သစ်ခုတ်
သမားများ၊ ဆင်သမားများဖြင့်သာ
အနေများတာကြောင့် သူလဲ ကရင်
တိုင်းသား ဖြစ်နေပါပြီ။ ဒါကြောင့်
သူ့ကို ဖထီးလို့ ခေါ်ကြခြင်းပါ။

ရောက်ရောက်ချင်းမှာပဲ အစ်ကိုက
ကျွန်တော့်ကို မေးပါတယ်။

'ဘာကိစ္စရှိလို့ လိုက်လာတာလဲ'
လို့ မေးရာ ကျွန်တော်က...

'အစ်ကို G.S.M ဖုန်း လျှောက်ထား
တာ ကျလာလို့ မှတ်ပုံတင် လာယူတာ
ပါ'

လို့ ပြောပါတယ်။ အစ်ကိုမှ...

'အေး အေး မင်းတို့လဲ ထမင်းဆာ
ကြရောပေါ့။ ကဲ ကဲ ထမင်းစားကြရ
အောင်။ မင်းတို့ရောက်လာတာ
ကံကောင်းတယ်။ ချေ(ရှီ)တစ်ကောင်
ရထားလို့ ချေဝမ်းတွင်းသားဟင်းနဲ့
အသားကင်တွေလဲရှိတယ်။ ငါတို့လဲ
စားတော့မှာ အတူတူပေါ့'

လို့ ပြောပြီး တစ်ဆက်တည်းမှာ...

'တင်ညွန့်ရေ မင်းတို့ ငါ့အတွက်
ပါလာလား'

လို့ မေးရာ ကိုတင်ညွန့်မှ...

'ပါလာပါတယ်။ ဖထီးအတွက်
မန်းရှယ် (၂)လုံးနဲ့ ကျွန်တော်တို့
အတွက်လဲအာမီ(၃)လုံးရှိပါသေးတယ်'
လို့ ပြောပါတယ်။

ဘိုတဲရှိ ထမင်းချက် ကိုဝင်းအောင်
ကလဲ ထမင်းများခူး၍ ပြင်ဆင်နေပါပြီ။
ကျွန်တော့်အစ်ကိုက ထမင်းမစားခင်
မန်းရှယ်နှစ်ပက်ခန့်ကို မတ်ခွက်ထဲ
ထည့်ပြီး ရေများများရောပြီး တဖြည်း
ဖြည်းချင်း သောက်ပြီးမှ ထမင်းစားပါ
တယ်။

တောက စိမ့်အေးနေတော့ အပူ
လေးခံပြီးမှ စားတာပါ။ မိုးအကုန်
ဆောင်းအကူးပို့ တောထဲမှာ စိမ့်ပြီး
အေးနေတာကြောင့် ကျွန်တော်တို့လဲ
တစ်ယောက် နှစ်ပက်စီလောက် ထည့်
ပြီး ခွက်ကိုယ်စီနဲ့ ချေဝမ်းတွင်းသား
ဟင်းနဲ့ မြည်းကြတာပေါ့။

ထမင်းချက် ကိုဝင်းအောင်က ပြော
ပါတယ်။

'အခုစားနေတဲ့ ချေဝမ်းတွင်းသားဟင်းက
သာမန်ချေဝမ်းတွင်းသားဟင်း မဟုတ်ဘူး။
ချေရဲချို(ရှီ)ဟာ တစ်ချောင်းတည်းပေါက်တဲ့
ချေတစ်ပင်တိုင်ချိုရှိတဲ့ ချေရဲဝမ်းတွင်းသား
ဟင်းပါ။ အင်မတန်စွမ်းတဲ့ ချေဖြစ်ပါတယ်။
သူ့ကို သေနတ်နဲ့ ချောင်းပြုပစ်တာ လေးငါး
ကြိမ်လောက် ရှိတယ်။ မီးကူးဆာ ကျည်ဆန်
မထွက်ဘူး။ နောက်ဆုံး သူလာတဲ့လမ်းမှာ
လုံကမ်းနဲ့ ထောင်ဖမ်းမှုရတာ'

ဟု ပြောပါတယ်။

ဆက်လက်၍ သူ့ချိုက အနက်
ရောင်ရှိပြီး (၇)လက်မခန့် ရှိကြောင်း၊
ဒီချိုကို ရဟန္တာရုပ်ပွားတော် ထုပြီး
အိမ်မှာကိုးကွယ်ထားရင် မီးကွင်း
ကြောင်း၊ လာဘ်လာဘ ပွင့်လန်း

ကြောင်းတို့ကို ပြောပြပါတယ်။
ကိုဝင်းအောင်မှာ တောနဲ့ပတ်သက်တဲ့
လုပ်ငန်းမှန်သမျှ အကုန်ကျွမ်းကျင်သူ
မှဆိုးတစ်ဦးလဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ကိုဝင်းအောင်က ကျွန်တော့်ကို
မေးပါတယ်။

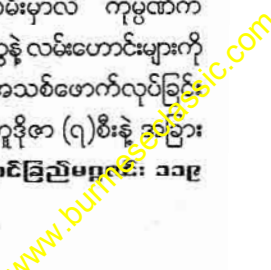
'ကိုနေဝင်း ခင်ဗျားတို့ တောင်ငူ
မြို့က ရွှေဆံတော်ဘုရားရဲ့အရှေ့ဘက်
စောင်းတန်းမှာ နိဗ္ဗာန်ကုန်ဆိုင်တွေ
ရှိတယ်။ ကျွန်တော် တစ်ခါရောက်ဖူး
ပါတယ်။

အဲဒီနိဗ္ဗာန်ကုန်ဆိုင်တွေမှာ ပန်းပုထု
တဲ့ ဆိုင်တွေလဲ ရှိတယ်။ ပန်းပုထုတဲ့
ဆိုင်မှာ ဒီချိုကို တစ်လက်မအရွယ်
ရှင်သီဝလီလို ရဟန္တာပုံတော်ထုရင်
ပုံတော်တွေ အများကြီးရမှာ။
ကျွန်တော်တို့ ဝန်ထမ်းတွေ ဝေယူကြ
တာပေါ့။ ကိုနေဝင်းလဲယူပါ။ ဟုတ်ဖူး
လား ဖထီးရာ'

လို့ ကျွန်တော့်အစ်ကို့ကိုပါ တစ်
ဆက်တည်း ပြောပြပါတယ်။
ကျွန်တော့်အစ်ကိုကြီးကလဲ ချက်ချင်း
ပဲ ပုံတော်ထုခအဖြစ် စရန်တစ်သောင်း
ပေးလိုက်ပါတယ်။ ကိုဝင်းအောင်က
ချေတစ်ပင်တိုင်ချိုကို ပေးပါတယ်။

ကျွန်တော်လဲ အစ်ကိုကြီးဆီက
မှတ်ပုံတင် ရပြီဆိုတော့ နောက်တစ်နေ့
မနက်မှာ ဆင်ကြွရိုတာနဲ့ တစ်ဦးတည်း
ပြန်လိုက်ခဲ့ပါတယ်။ အပြန်ခရီးက
အဆင်းတွေချည်းများတော့ မြန်ပါ
တယ်။

ပထမတည်းတဲ့ ဆင်တဲကိုရောက်
တော့ အပြန်ခရီး ကားကြွရိုတာနဲ့
ညတွင်းချင်းပဲ ကုမ္ပဏီရုံးခန်းကို ပြန်ခဲ့
ပါတယ်။ လမ်းမှာလဲ ကုမ္ပဏီက
ယန္တရားစက်တွေနဲ့ လမ်းဟောင်းများကို
ပြန်ညှိခြင်း၊ အသစ်ဖောက်လုပ်ခြင်း
စတာတွေကို ဘူဒိုဇာ (၇)စီးနဲ့ အခြား

ယန္တရားများနဲ့ပါ ဖောက်လုပ်နေကြတာ မိုင် (၇၀)ခန့် ပြီးစီးနေပါပြီ။

ဒီလိုနဲ့ ည (၉)နာရီလောက်မှာ မြို့ချောင်းရုံးကို ရောက်ပါတယ်။ ရုံးမှာ တစ်ညအိပ်ပြီး တောင်ငူကို ပဒုမ္မာကား နဲ့ ပြန်ရောက်ခဲ့ပါတယ်။

တောင်ငူပြန်ရောက်တော့ G.S.M ဖုန်းကိစ္စ လိုက်လုပ်ပြီးနောက် ရွှေဆံတော်ဘုရားရဲ့ အရှေ့ဘက် စောင်းတန်းက နိဗ္ဗာန်ကုန်ဆိုင်မှာ ချိုကို အပ်ပြီး ရှင်သီဝလီရဟန္တာပုံတော် တစ်လက်မအရွယ် ရသလောက်ကို စရန်တစ်သောင်းပေးပြီး ပုံတော် ထု ခိုင်းပါတယ်။

(၁၅)ရက်လောက် ကြာတော့ G.S.Mဖုန်းလဲ ရတာနဲ့ နိဗ္ဗာန်ကုန်ဆိုင် မှာ အပ်ထားတဲ့ ရှင်သီဝလီရဟန္တာ ရုပ်တုတော် (၃၇)ဆူနဲ့အတူ မြို့ချောင်း ရုံးကို သွားပါတယ်။

မြို့ချောင်းရုံးမှာ အစ်ကိုနဲ့ အဆင် သင့် တွေ့တာနဲ့ G.S.Mဖုန်းနဲ့တကွ ရုပ်တုတော် (၃၇)ဆူကို ပေးလိုက်ပါ တယ်။ နောက်ထပ် ရုပ်တုတော် (၇)ဆူ လောက် ထပ်ရဦးမှာဖြစ်ကြောင်း အစ်ကိုကို ပြောပါတယ်။

အစ်ကိုက...

'ကျန်တဲ့ရုပ်တုတော်တွေကို မင်း ယူလိုက်တော့။ ဒီရုပ်တုတော် (၃၇) ဆူကို ငါ့တပည့်တွေကို ဝေပေးလိုက် မယ်'

လို့ ပြောပါတယ်။ ရုပ်တုတော်တွေ ထုလုပ်ခ တစ်သောင်းရှစ်ထောင်ကျ ပါတယ်။ ကျွန်တော်က ရှစ်ထောင် စိုက်ပေးထားကြောင်းကိုလဲ ပြောပြ လိုက်ပါတယ်။

ညနေပိုင်းမှာ တောင်ငူပြန်တဲ့ ရုံး ကားရှိတာနဲ့ ရုံးကားနဲ့ပဲ တောင်ငူကို ပြန်လိုက်ခဲ့ပါတယ်။ ကျန်တဲ့ ရုပ်တု

တော် (၇)ရုပ်တုကို (၇)ရက်လောက် နေတော့ ရပါတယ်။

အိမ်ရောက်တော့ အများသူငါ ပြော နေကြတဲ့ ချေတစ်ပင်တိုင်ချိုဟာ အစွမ်းထက်တယ်။ မီးမကူးဘူး။ မီးမလောင်ဘူး ဆိုတာတွေကို မယုံ ကြည်နိုင်သဖြင့် ကိုယ်တိုင် လက်တွေ့ စမ်းသပ်ကြည့်ချင်တဲ့စိတ်ကို မျှီသိပ်လို့ မရတာနဲ့ အောက်ပါအတိုင်း ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်လက်တွေ့စမ်းသပ်ခဲ့ပါတယ်။

ချေတစ်ပင်တိုင်ချိုကို ထုလုပ်ပူဇော် ထားတဲ့ ရှင်သီဝလီရဟန္တာရုပ်တုတော် တစ်ဆူကို ဘုရားစင်မှ ယူပြီး ပထမ ဦးစွာ ဦးသုံးကြိမ်ချ ရှိခိုးပူဇော်ပါတယ်။ နှုတ်မှလဲ...

'တပည့်တော်ဟာ အရှင်ဘုရားကို စော်ကားလိုစိတ်၊ မရှိမသေသောစိတ်၊ ပြစ်မှားလိုသောစိတ် အလျှင်းမရှိပါ ဘုရား။ တပည့်တော်ကို သူများပြော တာ မယုံကြည်လို့ စမ်းသပ်ခြင်း ဖြစ်ပါ တယ်ဘုရား။ ကံ (၃)ပါး အပြစ်များရှိ ရင်လဲ ခွင့်လွှတ်တော်မူပါဘုရား'

လို့ ကန်တော့ တောင်းပန်၍ ဆိုင် ကယ်ထဲမှ ဓာတ်ဆီ အနည်းငယ်ယူပြီး ဝါဂွမ်းကို စွတ်ကာ အလယ်မှာ ရုပ်တု တော်ကို ထည့်၍ ဂတ်(စ်)မီးခြစ်ဖြင့် ခြစ်၍ မီးတို့လိုက်ရာ မီးလုံးဝမလောင် ပါ။

ဓာတ်ဆီမှာ ရေပါတယ်ထင်၍ နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်ရှိရာတွင်လဲ မီး မလောင်ပါ။ ဒါနဲ့ ရုပ်တုတော်ကို ဝါဂွမ်း မှထုတ်ပြီး ဝါဂွမ်းကို မီးရှို့ကြည့်ရာ ချက်ချင်းပဲ မီးလောင်သွားပါတယ်။ မကျေနပ်လို့ အကြိမ်ကြိမ် အမျိုးမျိုး မီးရှို့ကြည့်ပါတယ်။ လုံးဝ မီးမလောင် ပါကြောင်း ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် လက်တွေ့ စမ်းသပ်ချက်ကလေးကို ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါတယ်။

အချို့ အကြောင်းသိသူများမှာ တောင်းဝယ်ကြပါတယ်။ ကျွန်တော် ကတော့ ရောင်းဖို့စိတ်ကူး မရှိပါဘူး။ မိမိကိုယ်တိုင် ရာသက်ပန် ကိုးကွယ် ထားမှာပါ။

မှတ်ချက် ။ ။ ဦးနေဝင်း(မင်းကြီး ညိုရပ်ကွက်)၏ ရေးသား ပြောပြပေး ချက်များအား ဆီလျော်အောင် ရေးဖွဲ့ပါသည်။ ဦးနေဝင်းကိုလည်း အထူးပင် ကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။

ချေတစ်ပင်တိုင်ချို ထုလုပ်ပူဇော် ထားသည့် ဉာဏ်တော် တစ်လက်မ ခန့်၊ လုံးပတ်တော် အမွှေးတိုင်ရိုးခန့် ရှိ ရှင်သီဝလီ ရုပ်ပွားတော်လေးကို (၅)ကြိမ်ခန့် ဓာတ်ပုံရိုက်ယူရာတွင် ပုံတော်မပီပြင်သည့် အတိုင်းသာ ပုံတော် ရရှိပါသည်။

ရုပ်ပွားတော်ကို ရိုက်ပြီးနောက် ရိုက်ထားသည့် နွယ်ဝင်ကွင်းထိုးများ ကျတော့ ရှင်းလင်းပြတ်သားသော ပုံများ ရရှိပါသည်။ အမြဲတေပစ္စည်း များဖြစ်သည့် ချိုးအမြဲတေ၊ ဝက် စွယ်နပင်းပိတ် စသည်တို့သည် ခွဲစိတ်ပစ်လျှင် အစွမ်းအာနိသင် ပျက်ပြယ်သွားကြောင်း မှတ်သား ဖူးပါသည်။

ယခုတင်ပြသည့် ချေတစ်ပင်တိုင် ချိုကတော့ ခွဲစိတ်ပြီးလည်း အစွမ်း အာနိသင် ရှိနေကြောင်းကို မှတ်သား ရပါသည်။

ဦးနေဝင်း၏ ချေတစ်ပင်တိုင် ချိုလေးသည် ရတနာ (၃)ပါးနှင့် ပတ်သက်နေ၍ စာရေးသူ ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကျ မစမ်းသပ်ခဲ့ပါကြောင်း စာရှုသူများခင်ဗျား။

စေဒနာမိုး (တောင်ငူ)

“သစ်မင်း”ကိုတော့ လူတိုင်း သိကြလိမ့်မည် ထင်ပါသည်။ သစ်မင်းသည် အနှစ်မပါသော အူတိုင်အဂခါင်း ဖြစ်သလို အပေါ်ယံအသားသည် ဒေါင်းမြီးကွက်များလို အကွက်များ ရှိပါသည်။

သစ်မင်းပင်၏ အရွက်သည် လှံသွားတုတ်တုတ်နီပြီး အလုံးမဟုတ်၊ အပြားမဟုတ် နှုတ်ရှည်မျောမျောရှိပြီး ထိပ်တွင် ဆူးချွန်ရှိပါသည်။

ကချင်ပြည်နယ်၊ ရှမ်းပြည်နယ်ရှိ စိမ့်ရိုသော တောကြီးများတွင် အရံလိုက်ပေါက်သည်ဟု သိရပါသည်။ သစ်ပင်ကြီးများလို မတ်ထောင်မနေဘဲ ပင်စည်ပျော့မျိုးဖြစ်ပါသည်။

အိမ်၊ ကျောင်း၊ တံတား ဆောက်ရာတွင် အသုံးမပြုကောင်းသော သစ်များ ဖြစ်ပါသည်။ ဥပမာ သစ်တံစိုထိုး၊ သစ်ဆွဲချ သစ်ယောက်များ၊ အသံမြည်(တောက်ခေါက်သံလို)သစ် စသည်တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

မိမိတို့အိမ်ဆောက်ရာတွင် မသင်္ကာစွာ၊ စိုးရိမ်ဖွယ်ဖြစ်လျှင် ထိုသစ်၊ ထိုတိုင်ထဲသို့ သစ်မင်းအသားကို ရိုက်သွင်းထားလျှင် ပြေပျောက်သည်ဟု သိရပါသည်။

မကောင်းဆိုးဝါးများ ကပ်ပါလာလျှင် ထိုသို့ပြုလုပ်ပါက မကပ်နိုင်တော့ဟုလည်း သိရပါသည်။ အိမ်မှာ သစ်မင်းအသားကို ဆောင်ထားလျှင်လည်း အိမ်လုံခြုံသည်ဟု ယုံကြည်ကြသဖြင့် ဝယ်ပြီး ဆောင်ထားကြသည်လည်းရှိပါသည်။ သစ်မင်းပင်ကို ပန်းအိုးများတွင် အလှစိုက်ထားကြသည်လည်း ရှိပါသည်။

သစ်မင်းပင်၏ အရွက်ချွန်ကို မီးဖွားနိုင်သော မိန်းမ၏ ဆံပင်ကြားတွင် ထိုးစိုက်ထားပါက မီးဖွားလွယ်သည်

F.16A, June, 2013.

ကျွန်ုပ်တို့ သစ်မင်း

သိသူများ ဖြေပေးကြပါ

ကသာ သစ်ဖြူ

စာရေးသူကိုယ်တိုင်ရိုက်လျက် သစ်မင်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့အားကို မထားသည့် ဓာတ်ပုံဖြစ်ပါသည်

ဟု လည်းသိရပါသည်။ အမှောင့်ပယောဂ ကပ်နေသောသူအား ထိုသစ်မင်းအရွက်ချွန်နှင့် ထိုးပါက ကပ်ပါနေသော မကောင်းဆိုးဝါးကောင်သည် ထွက်ပြေးရသည်ဟုလည်း ကြားဖူးပါ

သည်။ စာရေးသူသည် ကသာမြို့နယ်၊ ဘွက်ရွာ အလယ်တန်းကျောင်းအုပ်လုပ်ရစဉ် ရွှေလီမြစ်ရိုးတစ်လျှောက် (မြို့နယ်တွင်း) ပညာရေးစစ်တမ်း

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၂၁

ကောက်ရန် ၁၉၉၈ ခုနှစ်က လှည့်ခဲ့ရ ပါသည်။

တစ်ရွာဝင် တစ်ရွာထွက် ရောက် သမျှ ရွာတိုင်းတွင် တပည့်ဟောင်းများ နှင့် တွေ့ရသဖြင့် ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်ခဲ့ရ ပါသည်။ ချောင်းဝရွာသို့ ရောက်သော အခါ ကျေးရွာဥက္ကဋ္ဌအိမ်တွင် တည်း ကြရပါသည်။

ထိုဥက္ကဋ္ဌအိမ်ရှိ ဘုရားခန်းတွင် ကျွန်းသားများအား အကွက်ဖော်၍ ပေါလစ်တိုက်ထားသည်ကို တွေ့ရပါ သည်။

စာရေးသူက သေချာစွာကြည့်သော အခါ သဘာဝအတိုင်းရှိသော အကွက် များဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။ မေး သောအခါ **ကျွန်းမင်း(သို့မဟုတ်) ကျွန်းသစ်မင်း**ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြ ပါသည်။

သစ်မင်းလိုပဲ အစွမ်းရှိမရှိ မေးရာ ဘယ်လို အစွမ်းရှိမှန်းတော့ မသိ ကြောင်း၊ လှတာကြောင့် ခွဲစိတ်ပြီး အလှ ဆင်ထားကြောင်း ပြောပြပါသည်။

စာရေးသူကလည်း ရှိသေးလျှင် တစ်ပိုင်းတစ်စလောက် ပေးပါရန် တောင်းသောအခါ လိုလိုချင်ချင်ပင် ဖြတ်ပြီး ပေးလိုက်ပါသည်။

ထို့အတူ စာရေးသူသည် ဘွက်ရွာ အလယ်တန်းကျောင်းမှ ကသာမြို့နယ် ထဲတွင်ရှိ မိုးတားကြီးအလယ်တန်း ကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ တာဝန် ထမ်း ဆောင်ခဲ့ရသဖြင့် မိုးတားကြီး ရွာသူ ရွာသားများနှင့်လည်း ခင်ကြပါသည်။

စာရေးသူသည် ပင်စင်ယူပြီးနောက် ဘွက်ရွာ၊ မိုးတားကြီးရွာသို့ အလည် အပတ် ရောက်လျက်ရှိပါသည်။ ၂၀၀၉ ခုနှစ်တွင် မိုးတားကြီးကထိန်သို့ ရောက် သွားပါသည်။

နီးနား ဝန်းကျင်ရွာများသို့လည်း

၁၂၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လည်ပတ်နေပါသည်။ တစ်ညနေတွင် မိုးတားကြီးရှိ ဦးသောင်းညွန့်အိမ်သို့ ရောက်သွားရာ ကျွန်းမင်းအတုံးနှစ်တုံး ကို တွေ့ရပါသည်။ တစ်တုံးအား တောင်းလာခဲ့ပါသည်။

ကျွန်းမင်း(သို့မဟုတ်) ကျွန်းသစ်မင်း ၏ အသုံးဝင်ပုံကို ရေရေရာရာ မသိရ သော်လည်း လှလည်းလှ ဆန်းလည်း ဆန်းလို့ တောင်းယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

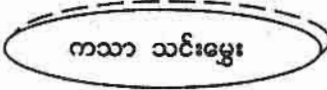
ထိုကျွန်းမင်းသည် ရိုးရိုးကျွန်းထက် သုံးဆမက ဈေးပိုကြီးသည်ဟု သိရပါ သည်။ ကျွန်းတောတိုင်းတွင် ကျွန်းမင်း မရှိပါ။ ရှားရှားပါးပါးရှိခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ပိုက်ဆံချမ်းသာသော သူဌေးအိမ်များ၊ ဟိုတယ်ကြီးများတွင် အလှထားကြ ကြောင်းသာ သိရပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ ကျွန်းမင်း(သို့မဟုတ်) ကျွန်းသစ်မင်း၏ အစွမ်းရှိသည်ကို သိကြသူများ ဖော်ထုတ်ပေးကြပါရန် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ တစ်ဆင့် မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။

ဤဆောင်းပါးနှင့်အတူ စာရေးသူ ကိုယ်တိုင်ရပ်ပြီး သစ်မင်းနှင့် ကျွန်းမင်း တို့ကို မ,လျက် ရိုက်ထားသည့် ဓာတ်ပုံ ကိုလည်း ပူးတွဲပေးပို့ပါသည်။

အောက်ကအတုံးသည် ရွှေလီ ချောင်းဝရွာမှ ရလာသော ကျွန်းမင်း ဖြစ်၍ လက်ပတ်နာရီ ပတ်ထားသော ဘယ်ဘက်ရှိ အပေါ်က အတုံးသည် မိုးတားကြီး ဦးသောင်းညွန့်ထံမှ ရခဲ့ သော ကျွန်းမင်းဖြစ်ပါသည်။ လက်ယာ ဘက်ရှိ အပေါ်ကအတုံးသည် ဝယ်ထား သော သစ်မင်းအစစ် ဖြစ်ပါသည်။

အားလုံး ကျွန်းမာချမ်းသာကြပါစေ။

စာရွှေသူ၊ သုတေသီနှင့်
စာရေးသူ
ဆောင်းပါးရှင်များသို့...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီ မဂ္ဂဇင်းတွင် ရွေးချယ်ဖော်ပြပါရှိသော ရောင်ခြည်ကဏ္ဍအသီးသီးရှိ ဆောင်းပါး များမှ သင်လျော်သည်များကို ရွေးချယ်၍ **ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်**များ ထုတ်ဝေနေ ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ စာရေးသူဆောင်းပါးရှင်များ မှ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီ မဂ္ဂဇင်းတွင် ရွေးချယ်ဖော်ပြခံရပါက **ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်**များတွင် ထည့် သွင်းမည်ကို သဘောတူညီပြီးဖြစ် သည်ဟု နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတိုက်မှ မှတ်ယူပါသည်။

အကယ်၍ ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များ တွင် ပါဝင်လိုခြင်းမရှိသူ စာရေးသူ ဆောင်းပါးရှင်များအနေနှင့် နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း သို့ ဆောင်းပါးများကို မူလကပင် ပေးပို့ခြင်း မပြုကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ အပ်ပါသည်။

အကယ်၍ ပေးပို့ပါက ဆောင်းပါး ပေါင်းချုပ်များတွင် ထည့်သွင်းမှုကိုပါ သဘောတူညီပြီးဖြစ်သည်ဟု နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတိုက်မှ မှတ်ယူပါမည်။

ထပ်မံပြီး ရွေးချယ်ဖော်ပြခံရပါက သင့်လျော်သောစာမူနှင့် စာအုပ် လက်ဆောင်ပါ ပေးပို့ပေးပါမည်။

လေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်စိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
ပါရမီမဂ္ဂဇင်း
 အမှတ် ၂၃၃၊ (၂၉)လမ်း၊
 ပန်းဘဲတန်းဇာတိုက်၊ ရန်ကင်းမြို့

www.burmeseclassic.com

ကိုယ်ပိုင်

အလှပြင်ဆိုင်လုပ်ငန်းနည်း

အောင်မြင်တိုးတက်နိုင်သလား

ဘယ်

ဆရာကြီး ဦးစောင့်မြိုင်
(ဥပဒေကျွမ်းကျင်သူ)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

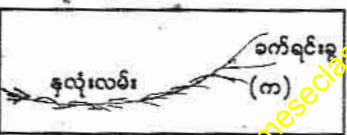
အသက် (၂၉)နှစ်အရွယ် မိန်းမပျို
လေးတစ်ဦးရဲ့ ဘယ်လက်ဖဝါးပြင်ပုံစံ
ကို ဖော်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။ ရန်ကုန်
မြို့က အလှပြင်ဆိုင်ကြီးတစ်ခုမှာ
ဝန်ထမ်းအဖြစ် လာရောက်လုပ်ကိုင်
နေတဲ့ အညာသူလေး ဖြစ်ပါတယ်။

“ကိုယ်ပိုင် အလှပြင်ဆိုင်လုပ်ငန်း
တည်ထောင်လုပ်ကိုင်ရင် အောင်မြင်
တိုးတက် ကြီးပွား ချမ်းသာနိုင်
မလား” ဆိုတဲ့ မေးခွန်းကို အဓိက
မေးမြန်းသူ ဖြစ်ပါတယ်။

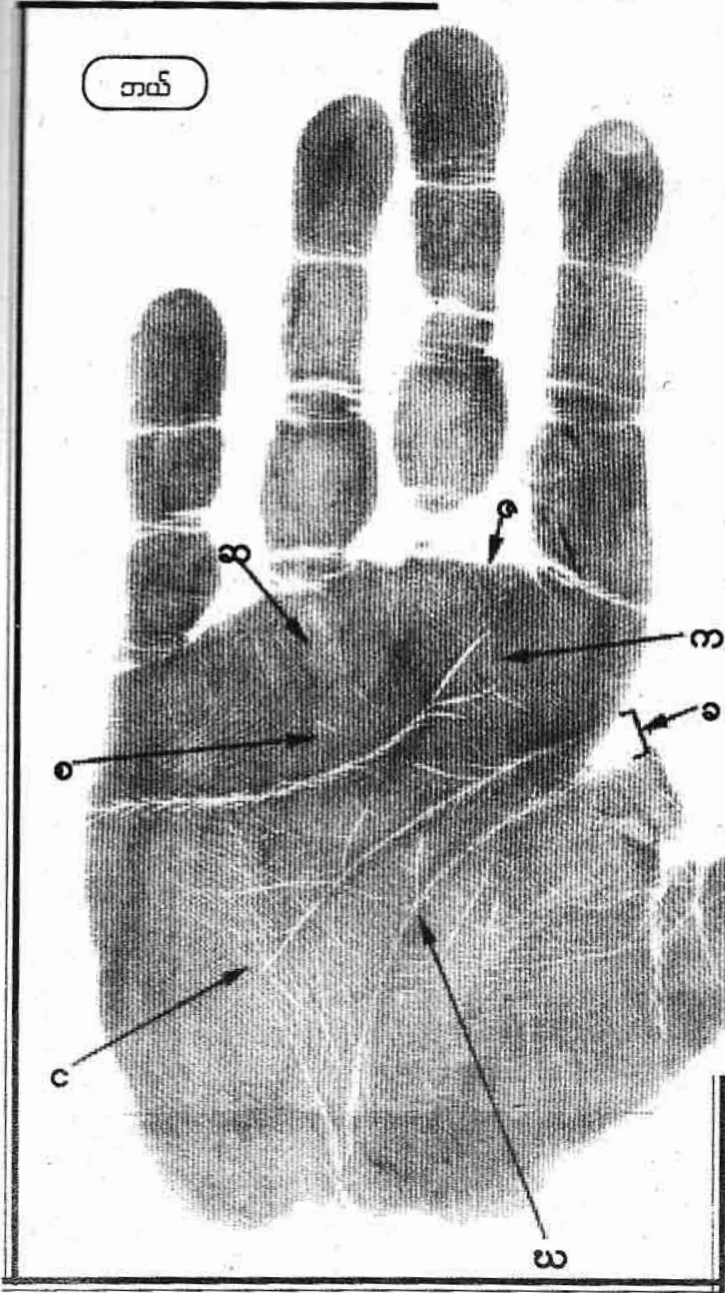
အလှပြင်လုပ်ငန်းနဲ့ အောင်မြင်ဖို့ဆို
တာ ကိုယ်တိုင်ကလဲ အလှအပ ကြိုက်
နှစ်သက်သူဖြစ်ဖို့ လိုပါမယ်။

“က”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာက
တော့
နှလုံးလမ်း
ကြောင်း
ပိုက်ကွေးပြီး
အမျှင်ကလေးတွေနဲ့
ဖွဲ့စည်းထားခြင်း၊
နှလုံးလမ်းအဖျားမှာ
လှပတဲ့ ခက်ရင်းခွ
သဏ္ဍာန်ရှိခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

***

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၂၃

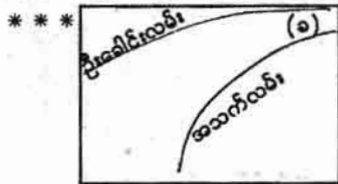

www.burmeseclassic.com

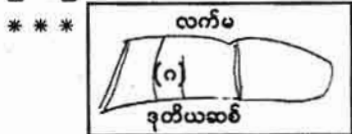
ကျွန်ုပ်ရဲ့ အတွေ့အကြုံအရဆိုရင် ဒီလို နှလုံးလမ်းကြောင်း ပိုင်ရှင်မျိုးဟာ အလှအပ အလွန်ကြိုက်ကြတယ်။ အလှပြင်ပစ္စည်းတွေကိုလဲ၊ ငွေ မနမောဘဲ ဝယ်ယူသုံးစွဲ အလှပြင်တတ်ကြတယ်။

“ခ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာက ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းအဖျားနဲ့ အသက်လမ်းကြောင်းအဖျား အနည်းငယ် ကွာဟနေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

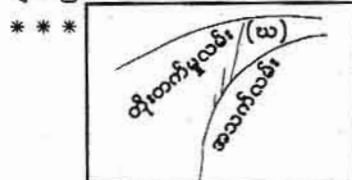
အဲဒီလို လမ်းကြောင်းမျိုးရှိသူဟာ ကိုယ်ပိုင် လုပ်ငန်းနဲ့ ပိုပြီး အကျိုးပေး စီးပွားဖြစ်နိုင်တယ်။

“ဂ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ လက်မရဲ့ ဒုတိယဆစ်မှာ ကန့်လန့် အရစ်ကြောင်း (၂)ကြောင်း ရှိနေခြင်း ဖြစ်တယ်။

ကျွန်ုပ်ရဲ့ အတွေ့အကြုံအရ ဒီလို အရစ်ကြောင်း (၂)ကြောင်း ရှိသူတွေဟာ ဆိုင်လုပ်ငန်းနဲ့ အကျိုးပေးတတ်တယ်။

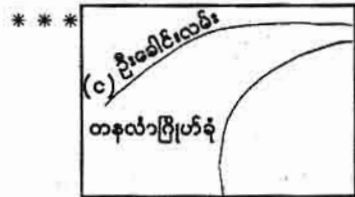
“ဃ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ အသက်လမ်းကြောင်းမှ အပေါ်ကို ထောင်တက်နေတဲ့ တိုးတက်မှုလမ်းများ ဖြစ်ပါတယ်။

၁၂၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်စုံရင်း

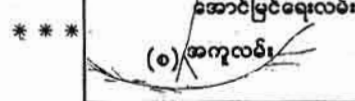
အဲဒီ တိုးတက်မှုလမ်းရှိသူတွေဟာ ဘဝမှာ အလုပ်အကိုင် အခြေအနေ အဆင့်အတန်း တိုးတက်မှုတွေ ရရှိနိုင်ကြတယ်။

“င”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်း တနင်္လာဂြိုဟ်နဲ့ ဘက် ကွေးညွတ် အဆုံးသတ်နေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလို ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်း ရှိသူတွေဟာ စိတ်ကူးစိတ်သန်းကောင်းခြင်း၊ တီထွင်ဖန်တီး ဉာဏ်ရှိခြင်း အနုပညာဆန်တဲ့ အတွေ့အအိမ်များရှိခြင်း ဖြစ်နိုင်တယ်။

“စ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ နှလုံးလမ်းအထက်၊ လက်သူကြွယ်အောက်၊ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နဲ့မှာ အောင်မြင်ရေးလမ်းနဲ့ အကူလမ်းရှိခြင်း ဖြစ်တယ်။

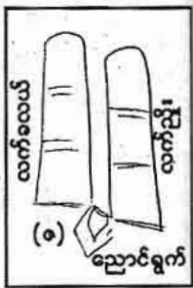
အောင်မြင်ရေးလမ်းထက် အကူလမ်းက ပိုပြီး ထင်ရှားနေတဲ့အတွက် အနုပညာနယ်က အနုပညာရှင် အောင်မြင်ကျော်ကြားနေသူများရဲ့ အားပေးပံ့ပိုးမှု ရနိုင်တယ်။

“ဆ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာကတော့ လက်သူကြွယ်အောက်၊ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နဲ့မှာ တွေ့ရတဲ့ “အနုပညာဗွေ” (သို့မဟုတ်) “အောင်မြင်ရေးဗွေ” ဖြစ်ပါတယ်။ အလွန်ရှားပါးတဲ့ဗွေအမျိုးအစား ဖြစ်ပါတယ်။

***

အနုပညာ ပင်ကိုပီပီသူ အနုပညာနဲ့ အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားနိုင်သူလို့ အဟောထုတ်ရပါမယ်။

“ဝ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာကတော့ လက် ခလယ်နဲ့လက် ညှိုးကြား စနေဂြိုဟ်နဲ့နဲ့ ဝိန်းတဲ နေရာမှာ ညောင်ရွက်ပုံ မက်လာ အခြေအရံရှိခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

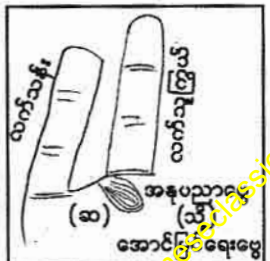
***

ဒီသက်တရှိသူဟာ ရာထူးမြတ်မြတ်များ သူပိသားစုဝတ်တို့နဲ့ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ခြင်း ကိုယ်တိုင်လဲ မြတ်မြတ်များခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ သူဌေးသမီး အရာရှိသမီးတွေနဲ့ ရင်းနှီးမိတ်ဆွေ ဖြစ်ရတတ်ကြောင်း ဟောရပါမယ်။ အထက်ပါ အချက်(၈) ချက်ကို ပေါင်းစပ် သုံးသပ်မယ်ဆိုရင် ကိုယ်ပိုင် အလှပြင်ဆိုင်လုပ်ငန်းနဲ့ အောင်မြင်တိုးတက် ချမ်းသာကြီးပွားမယ်လို့ အဟောထုတ်ရန်သာ ရှိပါတယ်။

အလှပြင်ဆိုင် တည်ထောင်လုပ်ကိုင်ဖို့ စိတ်ကူးရှိတယ်ဆိုရင်တော့ အထက်ပါ အချက် (၈) ချက်အနက်၊ အနည်းဆုံး (၅) ချက်လုပ် ကိုက်ညီဖို့ လိုပါလိမ့်မယ်။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသူတေသီ

ဉာဏ်ပညာထက်မြက်၍

ငေးအန္တရာယ် ကင်းဝေးဝေငွေ

ဂါထာတော်

ဦးထွန်းမြင့်
(ဟင်္သာတ)

တစ်နေ့...
 စာရေးသူနှင့် သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ကိုမြင့်ခိုင်တို့နှစ်ဦး ပြည်တော်သာလမ်း နှို ပန်းပုဆရာကြီး ဦးထွန်းရွှေထံသို့ အလည် သွားရောက်ခဲ့ကြပါသည်။ စာရေးသူတို့အား မြင်လျှင် ဆရာကြီး ဦးထွန်းရွှေမှ...
 'လာကြကွာ မင်းတို့မလာတာကြာ ပြီပဲ၊ ငါတောင်မျှော်နေသေးတယ်' ဟု စတင်၍ ပြောပါတော့သည်။
 စာရေးသူမှ...
 'ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်တို့လည်း အလုပ်ကများနေလို့ စိတ်ကရောက်ပေမယ့် လူကမရောက်ဖြစ်ဘူး ဖြစ်နေတယ် ဆရာကြီး' ဟုပြန်ပြောလိုက်ပါသည်။
 'အေးပေါ့လေ။ လူတိုင်းအလုပ်ရှိ မှ စားဝတ်နေရေးအတွက် အခက်အခဲ မရှိ နေနိုင်မှာပေါ့။ ဘယ်နှယ့် လုပ်ရ ကိုင်ရတာတွေ အဆင်ပြေကြရဲ့လား' ဟု မေးသောအခါ ကိုမြင့်ခိုင်မှ...
 'အသင့်အတင့်ပါပဲ ဆရာကြီး။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေကလည်း တချို့ ကတော့ ကောင်းကြပါတယ်။ တချို့ ကျတော့ သိပ်မနိမ့်ဘူးဆရာကြီး။ လူ့ စိတ်ဆိုတာ အကဲခတ်ရ ခက်သားပဲ နော်။ ကျွန်တော်ကတော့ ကိုယ့်အပေါ် မှာ ကောင်းကြမှာပဲလို့ ထင်ထားတာ' ဟု ပြန်ပြောလိုက်ရာ...
 'အေး စိန်ကဲ၊ ရွှေကဲခတ်ရတာ ထက် လူကဲခတ်ရတာ ခက်သားလေ

ကွာ။ ဒါနဲ့ မင်းသား ဘယ်နှစ်တန်း ရောက်ပြီလဲ'
 ဟု ဆရာကြီးမှ မေးရာ...
 'ဒီနှစ် ရှစ်တန်း တက်နေတယ် ဆရာကြီး'
 'ဘယ်နှယ့် စာကောလိုက်နိုင်ရဲ့ လား'
 'ကြိုးစားတော့ ကြိုးစားရှာသားပဲ။ ကျူရှင်တွေ ဘာတွေလည်းမထားနိုင် ပါဘူးဗျာ။ တစ်နေ့စာကို တစ်နေ့နိုင် အောင်တော့ လုပ်ခိုင်းပါတယ်။ ဒီကောင်က ဉာဏ်သိပ်မကောင်းပေ မယ့် ကြိုးစားပါတယ် ဆရာကြီး။ ဟု ကိုမြင့်ခိုင်မှ ပြောပြလိုက်ပါ သည်။
 ထိုကဲ့သို့ ဆရာကြီး ဦးထွန်းရွှေနှင့် စာရေးသူတို့ စကားပြောနေကြစဉ် အိမ်ပေါ်သို့ အသက်(၆၀)ကျော်ခန့် ရှိမည်ထင်ရသော လူနှစ်ယောက်တက် လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။ ခပ် ၀၀လူကြီးတစ်ယောက်မှ စတင်၍...
 'ဆရာကြီး နေကောင်းတယ်နော်' ဟု ပြောရာ...
 'အေး ကောင်းပါတယ်ဗျာ။ ဒါနဲ့ ဘယ်ကလှည့်လာကြတာတုံး' ဟု ပြန်မေးရာ...
 'ဆရာကြီးဆီ သက်သက်ပဲ ဆိုပါ တော့ဗျာ'

'လာရင်းကိစ္စတော့ ရှိမှာပဲနော်' 'ဟုတ်ကဲ့ ရှိပါတယ် ဆရာကြီး။ ဆရာကြီးက ပြောတောင်မပြောရ သေးဘူး။ ကျွန်တော်တို့ စိတ်ထဲရှိတာ ကို တန်းမေးနေတော့တာပဲ' ဟု ရယ်မောပြောဆိုပါသည်။
 'ခင်ဗျားတို့ ခရီးထွက်ကြမယ်ထင် တယ်' ဟု ဆရာကြီးမှ ဆက်လက်ပြီး မေးသောအခါ အဆိုပါ ခပ်၀၀လူကြီး မှပင်...
 'ဟာ ဆရာကြီးပြောတာ ဟုတ်ပါ ဗျာ။ အဲဒါ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် တောဘက်ကို သွားကြမလို့။ ခရီးသွား တဲ့အခါ အန္တရာယ်ကင်း ဘေးရှင်းစေ မယ့် အဆောင်လေးဘာလေးလိုချင် လို့ပါ ဆရာကြီး' ဟု ပြောပြသောအခါ...
 'ဟုတ်လား အဆောင်တော့ မပေး ဘူး။ ဂါထာပဲပေးလိုက်မယ်။ ဒီက မောင်မြင့်ခိုင်တို့ရော ခင်ဗျားတို့ပါ တစ်ခါတည်း မှတ်သွားပေါ့' ဟု ဆရာကြီးမှပြောရာ...
 'ဘာဂါထာလဲ ဆရာကြီး' ဟု ကိုမြင့်ခိုင်မှ စိတ်အားထုတ်သန် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မှပေးသော ၁၂၅

စွာဖြင့် မေးလိုက်ရာ...

'ဉာဏ်ပညာထက်မြက်စေပြီး ဘေးအန္တရာယ်ကင်းဝေးစေတဲ့ ဂါထာတော်ပါ'

ဟု ပြန်ပြောရာ...

'ဒီဂါထာကို ခုမှပဲ ကြားဖူးပါတယ် ဆရာကြီး'

ဟု ကိုမြင့်ခိုင်နှင့် ခပ်ဝဝလူကြီးတို့မှ ပြိုင်တူ ပြောလိုက်ပါတော့သည်။

'ကျွန်တော်လည်း ခုမှကြားဖူးတယ် ဆရာကြီး။ အများသိရအောင်လည်း စာရေးမယ်နော် ဆရာကြီး'

ဟု စာရေးသူမှ ပြောလိုက်ရာ...

'မင်းကတော့ စာရေးဆရာ ဝိသပါတယ်ကွာ။ ကုန်ကြမ်းရရင် ရေးဖို့ပဲ'

ဟု ခပ်ပြုံးပြုံးလှုပ်၍ ပြောပါတော့သည်။

ထို့နောက် ဆရာကြီးဦးထွန်းရွှေမှ အောက်ပါအတိုင်း ရေးပေးလိုက်ပါတော့သည်။

ဉာဏ်ပညာထက်မြက်၍ ဘေးအန္တရာယ်ကင်းဝေးစေသော ဂါထာတော်...

၁။ ဝေဒိယာကု ကုဿဒိဓေ၊ ဒိယဿာဒဒဿယဒိ

သာဿာမိကု ကုမိဿာယ၊ ကုဒဘုကုကုဘုဒကု

၂။ ဒေဝိကာနိ နိကာဝါဒေ ဝါဟိကာသုသုကာဟိဝါ

ကာကာရော ဘရေကာကာ၊ နိဿုပါရံရံပါဿနိ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

နိဿုပါရံ = နိတ်သုပါရံ

ရံပါဿနိ = ရံပါတ်သုနိ

အနက်

၁။ ဝေ၊ ဝေ၊ ရန်သူတို့သည်။ ဒါ၊ ဝေးသော အရပ်သို့။ သာ၊ လျင်စွာ။ ကု၊ ပြေးစေကုန်သတည်း။ ကု၊ သူ၏

၂။ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဓင်း

မကောင်းသော သူတို့သည်။ သာ၊ မိမိအလိုလို။ ဒါ၊ အကြံအစည် ပျက်သောအားဖြင့်။ ဝေ၊ ပျောက်စေကုန်သတည်း။ ဒါ၊ ဒါန စေတနာကြောင့်။

ယသာ၊ အခြံအရံ အကျော်အစောတို့သည်။ ဒါ၊ ပွားစေသတည်း။ ဒသာ၊ ဆယ်ပါးသော ရန်တို့သည်။ ယ၊ ကုသိုလ်ဆယ်ပါး တန်ခိုးအားကြောင့်။ ဒါ၊ ပျောက်စေကုန်သတည်း။

သာသာ၊ မက်မောခြင်းဖြစ်သော သူတို့နှင့်။ မိ၊ ရှည်မြင့်စွာ။ ကု၊ မပေါင်းရသည် ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ကုမိ၊ အမျက်ဒေါသကြီးသော သူတို့ကို။ သာသာ၊ ဆုံးမသြဝါဒ ပေးသဖြင့် သာလျှင် အောင်စေသတည်း။ ကု၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်။ ဒါ၊ မပြတ်။

ဘု၊ ဖြစ်လေရာရာ သံသရာ ဘဝ အဆက်ဆက်၌။ ကု၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို ပြုရစေသတည်း။ ကု၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာ မကောင်းစွာသော သူတို့နှင့်။ ဘု၊ ဖြစ်လေရာ အရပ်၌။ ဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ကု၊ မတွေ့ရသည် ဖြစ်စေသတည်း။

(လောကီအင်္ဂုတ္တိဂ္ဂမန္တန် + ၁၀၃။)

၂။ ဒေဝိကာနိ၊ ဒေ- ဒေဝဒေဝေန၊ နတ်တကာတို့ထက် မြက်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝါ၊ ဝါနဟု ဆိုအပ်သော။ ကာ- ကာမတဏှာယ၊ ကာမတဏှာမှ။ နိ- နိက္ခမိ၊ ထွက်မြောက်တော်မူပြီ။

(နိကာဝါဒေကိုလည်း ဤအနက်တိုင်း ပေးပါ။)

ဝါဟိကာသု- ဝါ၊ ဝါနဟုဆိုအပ်သော။ ကာ- ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ဟိ- ဟိတွာ၊ ပယ်စွန့်၍။ သုဂတော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ကြွသွားတော်မူ၏။

(သုကာဟိဝါကိုလည်း ဤအနက်အတိုင်းပေးပါ။)

ကာကာရော၊ ကာ- ကုစ္ဆိစော၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ကုန်သော။ ကာ- ကာမသင်္ခါတေ၊ ကာမဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ ရေ- အရေ၊ ရန်သူတို့ကို။ ဘ- ဘမိ၊ ချိုးဖျက်တော်မူပြီ။

(ဘရေကာကာကိုလည်း ဤအနက်အတိုင်းပေးပါ။)

နိဿုပါရံ၊ နိ- နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော။ ပါရံ၊ သံသရာမှ ဟိုဘက်ကမ်းသို့။ သု- သုဂတော၊ ကြွသွားတော်မူ၏။

(ရံပါဿနိကိုလည်း ဤအနက်အတိုင်းပေးပါ။)

(နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဓင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဓင်း၏ ပါဠိအယ်ဒီတာ ဆရာကြီး

ဦးစံတင့် (စတုနိကာယကောဝိဒ၊ ဝိနယဓမ္မ၊ ဓမ္မာစရိယ)မှ ပါဠိအနက်ပြန်ဆိုပေးပါသည်။)

အကျိုး။ ။ တစ်နေ့ (၂)ခါရွတ်သော် လူတို့စိတ်ကို သိနိုင်၏။ (၃)ခါရွတ်သော် ဉာဏ်ပညာကြီး၏။ (၄)ခါရွတ်သော် အာနုဘော်ကြီး၏။ ခရီးသွားသော် (၅)ခါရွတ်ပါ။

တောမှာအိပ်သော် ကျောက်ခဲ (၄)လုံးကို (၅)ခါမန်း၍ အရပ်လေးမျက်နှာမှာ ထားအိပ်လျှင် ရန်သူမဝင်နိုင်၊ မြွေကိုက်လျှင် ရေကို (၃၇) အုပ်မန်း၍ လိမ်းပါ။ လူနာ အသည်းအသန်ဖြစ်သော် သက်စေ့ရွတ်၍ တိုက်ပါ။

မှတ်ချက်။ ။ ဂါထာပေးသော ဆရာကြီး ဦးထွန်းရွှေ(ကွယ်လွန်) အား ဤဆောင်းပါးဖြင့် ကန်တော့အပ်ပါသည်။

ကောင်းကျိုးလိုရာပြည့်ကြပါစေ။

ဦးအုန်းမြင့် (ဟင်္သာတ)

ကျွန်မသည် ကျွန်မ၏ အဒေါ်နှင့် အတူ နံနက်စောစောတွင် မန္တလေး နိုင်းတန်းဈေးသို့ သွားကာ လိုအပ် သည့်များကို ဝယ်ယူပြီး သစ်သီးတန်း သို့ လျှောက်ခဲ့ကြသည်။

ပန်းသီးများ၊ စပျစ်သီး၊ သခွားမွှေး သီးများကို ဝယ်ပြီး ပြန်အလှည့်တွင် လှပကြီးမား၍ မွှေးကြိုင်သော ပိန္နဲသီး တစ်လုံးကို မြင်၍ ဝယ်ယူခဲ့ရာ ကျွန်မ၏ အဒေါ်မှ...

'ဒီလောက်တောင်ကြီးတဲ့ ပိန္နဲသီး နှင်တစ်ယောက်တည်း စားလို့ ကုန်မှာ လား'

'မဟုတ်ဘူး အဒေါ်ရဲ့ ဘကလေးမြ အတွက် ဝယ်လာတာ'

'ဘကလေးမြက ဒီလောက်အများ ကြီး ကုန်မှာလား'

'ဘကလေးမြက တစ်ယောက်တည်း စားမှာမှ မဟုတ်တာ။ ဘကလေးမြရဲ့ တပည့်တွေ ရှိတာပဲ အဒေါ်ရဲ့'

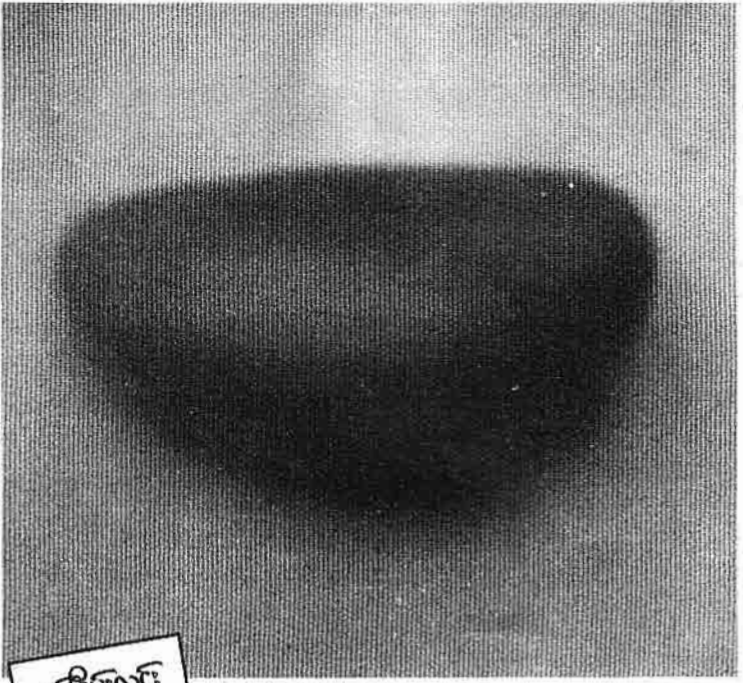
ထို့နောက် ကျွန်မသည် ပစ္စည်းများ ကို အိမ်သို့ထားကာ ပန်းသီးအချို့နှင့် ပိန္နဲသီးကို ယူကာ ဘကလေးမြထံသို့ သွားခဲ့သည်။

ဘကလေးမြထံသို့ ရောက်သော အခါ ဘကလေးမြနှင့်အတူ တပည့်များ အား တွေ့လိုက်ရသည်။ ကျွန်မသည် ဘကလေးမြအား...

'ဘကလေးမြကြိုက်တဲ့ ပန်းသီးနဲ့ ပိန္နဲသီးပါတယ်'

'ကဲ ကဲ လာလာ အိမ်ထဲဝင် အဲဒီ ပိန္နဲသီးနဲ့ ပန်းသီးကိုယူခဲ့။ ပန်းသီးကို အခွံခွာ ရေစင်စင်ဆေးပြီး ဆွမ်းတော် ကပ်ရအောင် ယူခဲ့'

ဟု ဆိုကာ ဘကလေးမြသည် အခွံခွာ၍ ရေဆေးထားသော ပန်းသီး များအား မြတ်စွာဘုရားကို ကပ်လှူ

ဇော်အောင်

မဟာပိန္နဲ

ရှိရိုးပူဇော်လိုက်လေသည်။

ထို့နောက် ကျွန်မသည်လည်း ဧည့်ခန်းသို့ထိုင်ကာ ဘကလေးမြအား မေးရမည့် မေးခွန်းကို စဉ်းစားနေ သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဘကလေးမြ သည် ဧည့်ခန်းသို့ ရောက်လာကာ...

'ကဲ ကဲ ပိန္နဲသီးတွေကို ခွဲပြီးရင် ဘုရားကိုလဲ ဦးဦးဖျားဖျားကပ် ကျန်တာ ကို တပည့်တွေ စားကြ'

ဘကလေးမြသည် နောက်ဘက်သို့ လှမ်းလှမ်းကြည့်ကာ အနံ့ခံသကဲ့သို့ လုပ်နေလေသည်။ ခဏမျှကြာသော အခါ သူ၏တပည့်တစ်ဦးအား လှမ်း၍ ခေါ်လိုက်သည်။ တပည့်တစ်ဦး ရောက် လာသောအခါ ဘကလေးမြမှ...

'စောစောက ပိန္နဲသီးတွေ အကုန်

စားပြီးကြပြီလား'

'ဟုတ်ကဲ့ စားပြီးပြီ ဘကလေးမြ၊ တချို့အစေ့တွေတောင် ပြုတ်စားဖို့ ယူသွားကြတယ်။ ဘကလေးမြအတွက် သိမ်းထားတာတော့ရှိတယ်'

တပည့်တစ်ဦးသည် ဘကလေးမြ စားရန် သိမ်းထားသော ပိန္နဲသီးများ အား ယူလာသည်။ ဘကလေးမြမှ...

'ဟာ ဟုတ်ပြီ၊ သေချာပြီ။ ငါ ဒီက အနံ့ခံနေတာ သေချာပြီ။ ဒါ ရိုးရိုးပိန္နဲ သီး မဟုတ်ဘူး'

ကျွန်မသည် ဘကလေးမြအား ကြောင်၍ ကြည့်လိုက်သည်။

'ဒီလိုဆိုရင် ဘကလေးမြ ဒါ ရိုးရိုး ပိန္နဲသီး မဟုတ်ရင် ဒါ ဘာပိန္နဲသီးလဲ'

'ဒီပိန္နဲသီးဟာ မဟာပိန္နဲသီး ဖြစ်နိုင်

နတ္ထရာဇာတ်ခြေစာအုပ်အပိုင်း

တယ်'

ဟု ဆိုကာ ပိန္နဲသီးအဆန်အား စားလိုက်သည်။ စား၍ အရသာခံကာ စဉ်းစားနေလေသည်။ စဉ်းစားနေရင်း ဖြင့်...

'ဒါ သေချာတာပေါ့ ဒါ မဟာပိန္နဲပဲ'

ထို့နောက် ကျွန်မမှ...

'ဘကလေးမြ မဟာပိန္နဲဆိုတာ ရိုးရိုး ပိန္နဲနဲ့ ဘာခြားလို့လဲ၊ ဘကလေးမြ ပြောမှပဲ ကြားဖူးတော့တယ်'

'ဒီမဟာပိန္နဲသီးဟာ ရိုးရိုးပိန္နဲသီး ထက် ပိုပြီး ထူးကဲတယ်။ အရသာ၊ အနံ့ အကုန်ထူးကဲတယ်။ ဒါကြောင့်ပို့စောစောကပဲ အလုံးလိုက် ယူလာကတည်းက ဒီအနံ့ကို ခံစားဖူးတယ်လို့ အောက်မေ့နေတာ။ ဘကလေးမြ အသက် (၂၀)လောက်က တစ်ခါ စားဖူးတယ်။

အဲဒါ ဘကလေးမြရဲ့ အဘိုးခြံထဲက သီးတဲ့အသီးပဲ။ အဲဒီအသီး သီးပုံက တခြား ပိန္နဲသီး သီးပုံနဲ့ မတူဘူး။ တခြား ပိန္နဲသီး သီးပုံနဲ့ မတူတာက တခြားပိန္နဲသီးက အပင်ပေါ်မှာ သီးကြတယ်။ မဟာပိန္နဲက မြေကြီးထဲက အမြစ်ထဲမှာ စ,သီးတယ်'

'ထူးဆန်းလိုက်တာ ဘကလေးမြ ရယ် ဆက်ပြောပါဦး။ မြေကြီးထဲမှာ သီးတာ ဘယ်လိုလုပ် သိမှာလဲ'

'အေး မဟာပိန္နဲသီး ရင့်ပြီး မှည့်လာတဲ့အခါ မြေကြီး အက်ကွဲသွားတယ်။ နောက်တစ်ချက်က အနံ့တွေ တော်တော်မွှေးလာတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ သိရတာပဲ။

မဟာပိန္နဲပင်ရှိတဲ့ မြေတစ်ဝိုက်ကို လက်ဝါးနဲ့ ပုတ်ပုတ်ပြီး ကြည့်ရတယ်။ လိုဏ်သံပေါက်တဲ့ မြေနေရာမှာ မဟာ ၁၂၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်

ပိန္နဲသီး သီးနေပြီပေါ့'

'ဒီမဟာပိန္နဲမှာ ဘာအစွမ်းသတ္တိတွေ ရှိသလဲ'

'ရှိသမျှ သိပ်ရှိတာပေါ့။ တစ်လုံးလုံးကို စားကြည့်ရတော့မှာပဲ။ စားတဲ့အခါ မှာ နေ့ခင်းကြောင်တောင် မွန်းတည့် (၁၂)နာရီမှာ စားရမယ်။

အဆန်တစ်ဆန် စားပြီးတိုင်း စားပြီးတိုင်း အစေ့ကို ရှေ့သွားနဲ့ အသာ အယာကိုက်ပြီး ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်ရတယ်။

ဘာမှ မထူးခြားရင် နောက်အဆန် တစ်ခုကို စားပြီး ရှေ့သွားနဲ့ အသာ အယာကိုက်ပြီး ကောင်းကင်ကိုမော့ကြည့်။ ထူးခြားမှုမရှိမချင်း အဲဒီလိုလုပ်ပြီး ကြည့်ရမယ်'

ကျွန်မသည် ဘကလေးမြအား သိလိုစေဖြင့်...

'ထူးခြားမှုဆိုတာ ဘယ်လိုထူးခြားမှုလဲ ဘကလေးမြ'

'အေး နေ့ခင်းကြောင်တောင်မှာ အပေါ်မှာ ကြည့်ရင် ကြယ်တစ်လုံးတွေနယ်။ ကိုက်ပြီး ကြည့်လို့ မြင်ရတဲ့ အစေ့ဟာ အဖမ်းဆုံးပဲ။ အဲဒီအစေ့ကို သိမ်းထားပေတော့'

'ဒီလိုဆိုရင် ဘကလေးမြ အဲဒီအစေ့က ဘာအသုံးဝင်သလဲ'

'ဖုံးထားတဲ့ အရာတွေကို မြင်နိုင်တယ် သမီးရယ်။ မြေကြီးထဲမှာ ပစ္စည်း မြှုပ်ထားရင်လဲ မဟာပိန္နဲအစေ့ကို ကိုက်ပြီးကြည့် ဘာပစ္စည်းလဲဆိုတာ သိတယ်။ ဖောက်ထွင်းပြီး မြင်နေရတယ်'

'ဒီလိုဆိုရင် ဒီအစေ့တွေကို လုပ်ကြည့်ရင် ရလား ဘကလေးမြ'

'မဟာပိန္နဲတစ်လုံးလုံးကို တစ်ယောက်တည်းစားပြီး ဒီအစေ့ကို ရှာဖွေစမ်းသပ်ရမှာ။ အခုတော့ အစေ့တွေက

လဲ တစ်စစ် ဖြစ်နေပြီ။ ဘယ်လိုလုပ်စမ်းသပ်လို့ ရတော့မှာလဲ။ အေး နောက်တစ်ခါ ဒါမျိုးတွေ့ရင် သတိထားရတော့မှာပဲ'

'ဒီလိုဆို တစ်လုံးလုံးကို တစ်ယောက်တည်း စားရင် ဗိုက်ကွဲ သေတော့မှာပဲ'

'စားပြီး တစ်ဝက်လောက်နေရင် အဲဒီ အစေ့ကို တွေ့တတ်တယ်။ တစ်ခါတလေလဲ စစားစားချင်းလဲ တွေ့တတ်တယ်။ မိမိ ကံတရားအပေါ် မူတည်တယ်။

အေး ဒါပေမယ့် တစ်ခုတော့ ရှိတယ်။ ဒီအစေ့ရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်က တော့ ရှိတယ်။ ပိန္နဲသီးရဲ့ဗေဒပိုင်း တည့်တည့်နေရာမှာ ရှိတတ်တယ်။ အညှာပိုင်းကို ပြောတာ မဟုတ်ဘူး'

ကျွန်မသည် ဘကလေးမြ ပြောသမျှကို မှတ်သားပြီး မှတ်တမ်းတင်လိုက်၍ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်မှ ဗဟုသုတ ဖြစ်စေခြင်းငှာ တင်ပြလိုက်ရပါသည်။ ဘကလေးမြသည် ကျွန်မ စားနေသော ပိန္နဲဆန်အား ကြည့်၍...

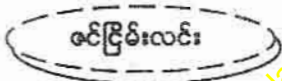
'ကဲ စားတော့ ဘာထူးကဲလဲ'

'တစ်မျိုးတော့ တစ်မျိုးပဲ။ အမောလဲ ပြေတယ်။ အားလဲ ပြည့်သလိုပဲ'

'အမောပြေ အားပြည့်သလိုတောင် မဟုတ်ဘူး သက်လုံကောင်းပြီး အားခွန်ပြည့်စေတယ်'

တရားမျှတ၍ မှန်ကန်သော နေရာ၌ အသုံးပြုနိုင်ကြပါစေဟု ဆန္ဒပြုပါသည်။

သဗ္ဗေသတ္တာ ဝေနေယျာ ချမ်းသာ ကိုယ်စိတ် မြပါစေ။

မဟာဘုတ်ချွန်ခွင် နှင့်

ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ကြီးများ

သန်းပညာ

- ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊
- မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ နာဂလိုဇာတိ
- ကလေးဝကျောင်းတိုက်
- ပမာန နာယက ဆရာတော်
- အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
- ဘဒ္ဒန္တဇနာရာတီဝိသုဒ္ဓါ
- ဂါရဝပြု ပူဇော်ခြင်း

▲ မဟာမဟာပဏ္ဍိတ
ဘဒ္ဒန္တဇနာရာတီဝိသုဒ္ဓါ

ဆရာတော်သည် ၁၃၀၃ ခုနှစ်၊
ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် (၆)ရက်၊
အင်္ဂါနေ့တွင် ဖွားမြင်တော်မူရာ
မဟာဘုတ်အရ (၁)ကြွင်း မဟာ
ဘုတ်ပိုင်ရှင် ဖြစ်ပါတယ်။

လေ့လာကြည့်ပါ။

	၅	
၀	၃	၆
၄	၁	၂

(၁)ကြွင်း မဟာဘုတ်

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်သည် ဘင်္ဂအပျက်
အိမ်၌ ရပ်တည်နေပါတယ်။ တနင်္ဂနွေ
ဂြိုဟ်သည် အလုပ်၊ အုပ်စု၊ အိုးအိမ်၊
အိမ်ထောင်၊ အောင်မြင်မှု စသည်တို့ကို
ဘယ်စားပြုပါတယ်။ ထို့ကြောင့်...

- ❖ အလုပ်အကိုင်မပြု ပြောင်းလဲပျက်ခြင်း
- ❖ နေရာဒေသမပြု ပြောင်းရွှေ့လှည့်လည်နေခြင်း
- ❖ အောင်မြင်မှုအစဉ်အတတ်စသော ရရှိ

- ခြင်း
- ❖ အုပ်စုတွင်း ပြိုင်ဆိုင်မှုများ ရှိတတ်ခြင်း
  - ❖ စိတ်ဝမ်းကွဲရတတ်ခြင်း
- တို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်သည် မရဏ(အသေ)
အိမ်၌ ရပ်တည်နေတဲ့အတွက် ကောင်း
ကျိုးရမှု နည်းစေပါမယ်။ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်
သည် ရုပ်၊ လူ၊ လူမှုရေး စသည်ကို
အဓိက ကိုယ်စားပြုထားပါတယ်။ ဒါ
ကြောင့်...

- လူနှင့်ပတ်သက်ပြီး လူကောင်းထက်လူဆိုးများ (ဆိုးသွမ်းသူ) ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ကြုံတွေ့ရစေရန် ရှောင်ကြဉ်ခြင်း
- လူမှုရေး ပရဟိတလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်

ရာ၌ ဘာသာရေးထက် လူမှု
ဝန်ထမ်းလုပ်ငန်းများကို ပိုပြီး
ဆောင်ရွက်ခြင်း
တို့ကို ဖြစ်စေတတ်ပါတယ်။
ကျန်းမာရေးနဲ့ ပတ်သက်

- ပြီး...
- ❖ လေနှင့်ပတ်သက်သော ဝေဒနာ
  - ❖ အစာအိမ် ဝေဒနာ
  - ❖ ရင်နှင့်ပတ်သက်သော ဝေဒနာ
  - ❖ ဝမ်းနှင့်ပတ်သက်သော ဝေဒနာ
- တို့ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ဂရုပြု
နိုင်ရန် အကြံပြု ရေးသားရပါ
တယ်။

တနင်္လာဂြိုဟ်သည် ပုတီး
(အပုပ်)အိမ်၌ ရပ်တည်နေပါ
တယ်။ တနင်္လာဂြိုဟ်သည် ငွေ
ခရီး၊ အချစ်ကို အဓိက ကိုယ်စား
ပြုပါတယ်။ ဒါကြောင့်...

- * ငွေကြေးနဲ့ ပတ်သက်ရင် စိစစ်
လွန်းမယ်
  - * ချွေးတာစုဆောင်းတဲ့အတွက် ငွေကြေး
ပြည့်စုံမယ်
  - လို့ သုံးသပ် တင်ပြရပါတယ်။
- စနေဂြိုဟ်သည် အထွန်းအိမ်၌ ရပ်
တည်နေပါတယ်။ စနေဂြိုဟ်သည်
ဘာသာရေး၊ ပုဂံပညာ၊ အခက်
အခဲ၊ အကျဉ်းအကျပ်၊ ထိ၊ နိုင်ငံခြား၊
လူမျိုးခြား စသည်တို့ကို ကိုယ်စားပြုပါ
တယ်။ ဒါကြောင့်...

- ပုဂံပညာ ငြိမ်းအေးစေနိုင်ခြင်း
- အခက်အခဲ အကျဉ်းအကျပ်

www.burmeseclassic.com

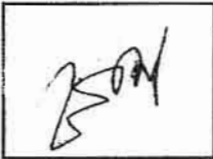

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော

ထိုးမြဲလက်မှတ်များ အဖြေခံ

၁။

* * *

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၁)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်ကတော့ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၉၉ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလ၊ သောကြာနေ့ဖွားအမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

မိဘများပေးထားတဲ့ နာမည် “သင်စာထူး” ကို လက်မှတ်ထိုးရာမှာ “သင်စာ” နှစ်လုံးတွဲ မြန်မာလို ထိုးထားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

လက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန်က စိတ်မြန်ကိုယ်မြန်၊ စားမြန်သွားမြန် ပင်ကိုဗီဇရှိကြောင်း ဖော်ပြနေတယ်။ ခွက်မှောက်သင်္ကေတတွေကြောင့် ငွေဝင် ဘယ်လောက်ကောင်းကောင်း ငွေမမြဲတတ်ဘူး။ ဝမ်းနည်းပူဆွေးဖွယ်ရာများ မကြာခဏ ရင်ဆိုင်ရတတ်တယ်။

အဆိုးဆုံးကတော့ လက်မှတ်နောက်ဆုံးမှာ ထောင်လိုက်မျဉ်းမတ်ပိတ်ထားတဲ့သင်္ကေတပါပဲ။

ဘာလုပ်လုပ် အတားအဆီး အပိတ်အပင်တွေ ကြုံရပြီး ရပ်တန့် ပျက်ပြားမှုကြုံတတ်တယ်။ ဝန်ထမ်းဆိုရင် ရာထူးမတိုး၊ အလုပ်ပြုတ်၊ ထုတ်၊ ထွက်ဖြစ်နိုင်တယ်။

ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းဆိုရင် လုပ်ငန်းစီးပွား ပျက်ပြားဆုတ်ယုတ်ခြင်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ အိမ်ထောင်ရှင်ဆိုရင် အိမ်ထောင်ရုတ်တရက် ကွဲရတတ်တယ်။

၁၃၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆရာကြီးဒိုးကျော်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာဗေဒင်ဝညာသူတေသီ

မူလမဟာဘုတ်ခွင့်နဲ့ နာမက္ခရတိုင်စဉ်ချကြည့်ရင်...

* * *

နံပါတ်-၁

	အဝိပတိ				
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	၁	၄	၀
မရဏ	ဘင်	ပုတိ	၅	၂	၃

သောကြာ အဝိပတိဖွားဖြစ်သူကို သောကြာအစ၊ စနေအဆုံး အဝိပတိ + ရာဇ = ဣဋ္ဌ + ဣဋ္ဌ မွေးနံကို အညွန့်အုပ် နာမည်ပေးနည်း နာမက္ခရတိုင်စဉ်မှန်ဖြစ်လို့ နာမည်ကောင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။

ထိုးမြဲလက်မှတ်က “သင်စာ” နှစ်လုံးတွဲထိုးထားလို့ သောကြာအစ၊ အင်္ဂါအဆုံး အဝိပတိ + ပုတိ = ဣဋ္ဌ + အနိဋ္ဌ နာမက္ခရတိုင်စဉ်များ ဖြစ်နေတယ်။

ဒါကြောင့် လက်မှတ်ရွေးထိုးတဲ့ စာလုံးနဲ့ ပုံသဏ္ဍာန် ညှိပါတယ်။ နာမည်နောက်ဆုံးစာလုံး “ထူး” ကို လက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန်ကောင်း ပြုပြင် ထိုးသင့်ပါတယ်။

* * *

(လက်မှတ်နမူနာပုံ)

လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသားပေါ့ပါ။ ငွေအိတ်သင်္ကေတ တည့်တည့်လှလှ ဆွဲပါ။ အညွန့်နေရာမှာ ပွင့်ဖတ်(၆)ခုပါတဲ့ ပန်းပွင့်သင်္ကေတထည့်ပါ။

“ထ” အက္ခရာကို အသည်းပုံ (သို့မဟုတ်) စွယ်တော်ရွက်ပေါ် (သို့မဟုတ်) အရွက်(၂)ရွက်ပူး အညွန့်ပုံ ကြိုက်သလို ဆွဲနိုင်ပါတယ်။

၂။

* * *

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၂)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်ကတော့ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၄၀ ပြည့်နှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလ၊ အင်္ဂါနေ့ဖွား အမျိုးသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါ

ထယ်၊ မိဘများပေးထားတဲ့ “စိုးစိုး
ဆိုတဲ့ နာမည်ကို လက်မှတ်ရွေး
ဆိုတော့ “စိုးစိုး” နှစ်လုံးတွဲကို ထိုး
ခြင်း ဖြစ်တယ်။

မူလမဟာဘုတ်နဲ့ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်
ချကြည့်ရင်...

***

နံပါတ်-၂

	အပိပတ်	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘင်	ပုတိ

	၀	
၂	၅	၁
၆	၃	၄

	၂
၁	၀
၆	၅
၄	၃

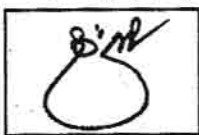
အင်္ဂါ(ဘင်ဌာနဖွား)ဖြစ်သူကို “စိုးစိုး
ဆိုတဲ့ နာမည်ပေးထားတာ
နာမက္ခရာတိုင်စဉ်မှန် အနိဋ္ဌ + ဣဋ္ဌ
အတွင်းမိတ်နာမည် သိပ်မည့်လှပေ
မယ့် ထိုးမြဲလက်မှတ် “စိုးစိုး” ဘင်ဌာန
(၂)လုံးဆင့် ရွေးထိုးခြင်းကတော့ ညံ့
ပါတယ်။

ရောဂါဘေး၊ ထိခိုက်အန္တရာယ်ဘေး
တွေနဲ့ ကံဆိုးရတတ်တယ်။ ပက္ခမိတဲ့
လက်မှတ်ပါ။

ဒီနာမည်မျိုးမှာ နောက်ဆုံးစာလုံး
“ဘို” ကြာသပတေးနံ (သိုက်ဌာန)
တစ်လုံးတည်း ရွေးထိုးရင် ကောင်းပေ
မယ့် သင်္ချာမေဒင်ပညာအရ (၉)ဂဏန်း
ရတဲ့အတွက် မကောင်းပြန်ဘူး။

“စိုးဘို” နှစ်လုံးတွဲဆိုရင် စိုး=၁၅၊
ဘို=၉ စုစုပေါင်း(၂၄)ဂဏန်းတွဲရတဲ့
အတွက် လက်မှတ်ရွေးထိုးရင် ပိုကောင်း
တယ်။

***

(လက်မှတ်နမူနာပုံ)

လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသားရ
ပါ။ ငွေအိတ်သင်္ကေတ လှလှတတည်တည်
ဆွဲပါ။

၃။
***

အင်္ဂါအဆုံးမွှေးနံကို အမြစ်အုပ် နာမည်
ပေးထားလို့ နာမည်ပေးမှားပါတယ်။
အပိပတ် + မရဏ၊ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်
မှားဖြစ်လို့ နာမည်ညံ့လွန်းတယ်။ ပက္ခမိ
တဲ့နာမည်ပါ။

ထိုးမြဲလက်မှတ်ကို အပိပတ်ဌာနက
ဗုဒ္ဓဟူးနံ အက္ခရာနှစ်လုံးဆင့် လက်မှတ်
ရွေးထိုးထားက မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့်
ပုံသဏ္ဍာန်ညံ့တဲ့အတွက် ပြုပြင်ထိုးသင့်
ပါတယ်။

***

(လက်မှတ်နမူနာပုံ)

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၃)နေရာ
မှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်
ပိုင်ရှင်ကတော့ မြန်မာသက္ကရာဇ်
၁၃၅၁ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လ၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
နံနက်ပိုင်းမွှေးသူ အမျိုးသမီးတစ်ဦး
ဖြစ်ပါတယ်။

မိဘများပေးထားတဲ့ “ရင်ရင်ဆွေ”
ဆိုတဲ့နာမည်ရဲ့ ထိပ်ဆုံးနှစ်လုံးကို
မြန်မာလို လက်မှတ်ရေးထိုးထားခြင်း
ဖြစ်တယ်။

ထိုးမြဲလက်မှတ် ပုံသဏ္ဍာန်က
အပြိုင်သင်္ကေတဖြစ်နေလို့ ဘယ်ကိစ္စ
မဆို အယှဉ်အပြိုင်များတတ်တယ်။
ချစ်သူ၊ ခင်ပွန်း၊ မိဘမောင်နှမတို့နဲ့
မကြာခဏ ခွဲခွာနေထိုင် လုပ်ကိုင်ရ
ခြင်း၊ ခရီးသွားများခြင်း၊ အိမ်မမြဲ အလုပ်
မမြဲ၊ နေရာမမြဲဖြစ်ခြင်းတွေလဲ ကြုံရ
တတ်တယ်။

မူလမဟာဘုတ်ခွင်နဲ့ နာမက္ခရာတိုင်
စဉ် ချကြည့်ရင်...

***

နံပါတ်-၃

	အပိပတ်	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘင်	ပုတိ

	၀	
၂	၅	၁
၆	၃	၄

	၂
၁	၀
၆	၅
၄	၃

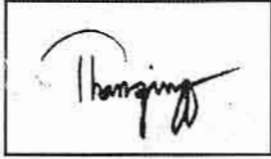
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၃၆

လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသားရပါ။ အညွန့်နေရာမှာ ပွင့်ဖတ်(၄)ခုပါတဲ့ ပန်းပွင့်သင်္ကေတထည့်ပါ။ ပစ်တိုင်း ထောင်ပုံ၊ ငွေအိတ်ပုံ ထည့်တည့်လှလှ ဆွဲပါ။

၄။

***

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၄)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ် ပိုင်ရှင်ကတော့ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၄၅ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလ၊ သောကြာနေ့မှာ အမျိုးသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။ မိဘများပေးထားတဲ့ "သန်းဝင်ဦး" ဆိုတဲ့ နာမည်(၃)လုံးတွဲကို အင်္ဂလိပ် အက္ခရာနဲ့ လက်မှတ်ထိုးထားခြင်း ဖြစ် တယ်။

လက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန်က ငွေထွက် များ၊ ငွေမမြဲ၊ ကြေကွဲဝမ်းနည်း၊ အယုဉ် အပြိုင်များ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး ရှုပ်ထွေးခြင်းတွေ ဖြစ်တတ်တယ်။ ပုံ သဏ္ဍာန် မကောင်းပါဘူး။ မူလမဟာ ဘုတ်ခွင်၊ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်တို့ကိုကြည့် ရင်...

***

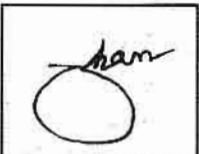
သောကြာရာဇာဗျားကို သောကြာ အစ၊ တနင်္ဂနွေအဆုံး အတွင်းမိတ်ဂြိုဟ် တွဲ နာမည်ပေးထားပေမယ့် ရာဇာဘင်္ဂ = ကုဋ + အနိဋ ဖြစ်သလို နာမက္ခရာ တိုင်စဉ်လဲ မှားတဲ့အတွက် နာမည်ပေး မှားပါတယ်။

ဘာလုပ်လုပ် အစကောင်းပြီး အနှောင်းပျက် ဖြစ်ရတတ်တယ်။ ဒီလို နာမည်ညွှန်ကို (၃)လုံးတွဲ လက်မှတ်ထိုး ထားခြင်းကြောင့် လက်မှတ်လဲ ညွှံပါ တယ်။

၁၃၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဤနာမည်မျိုးမှာ နာမည်ထိပ်ဆုံး စာလုံး"သန်း"ကိုသာ လက်မှတ်ထိုး သင့်တယ်။

***

(လက်မှတ်နမူနာပုံစံ)

လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသား ရပါ။ ငွေအိတ်သင်္ကေတ ထည့်တည့် လှလှ ဆွဲပါ။

ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ချမ်းသာကြပါစေ။

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

နံပါတ်-၄

	အဓိပတိ	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘင်္ဂ	ပုတိ
	၅	
၀	၃	၆
၄	၁	၂

မူလမဟာဘုတ်ခွင်

၆	၅
၄	၃
၂	၁

နာမက္ခရာတိုင်

စာမျက်နှာ (၁၂၉)မှ အဆက်

- လွတ်မြောက်စေနိုင်ခြင်း။
- ထိ၊ ကံတိုက်၊ မဲကိစ္စများ အကျိုးပေး တတ်ခြင်း။
- ရေခြားမြေခြား နိုင်ငံခြားခရီး သွား ရခြင်း။
- ဘာသာရေးလုပ်ငန်းများ အထူး အောင်မြင်ခြင်း။
- ဘာသာရေးဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းများ၌ အကြီးအကဲဖြစ်ရခြင်း။
- ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ဘွဲ့တံဆိပ်များ ရရှိခြင်း။
- မင်းစိုးရာဇာများရဲ့ ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်မှုခံရခြင်း။
- လူမျိုးခြား၊ ရေခြားမြေခြား ရပ်ထေး က ဒကာ၊ ဒကာမများက အထူး အကျိုးပြုခြင်း။
- အလှူကြီးများ ပေးရခြင်း စသည့် ကောင်းကျိုးတရားကို ဖြစ် ပွားစေပါမယ်။

သောကြာဂြိုဟ်သည် ရာဇအိမ်မှာ ရပ်တည်နေပါတယ်။ သောကြာဂြိုဟ် သည် ခရီး၊ စကား၊ လှုပ်ရှား၊ ကာမ ဂုဏ်၊ စည်းစိမ်ဂုဏ်သိန် စသည်တို့ကို ကိုယ်စားပြုပါတယ်။

ထို့ကြောင့်...

- ※ ပြောသမျှဆိုသမျှစကား အောင် ခြင်း၊ စကားတည်ခြင်း။
- ※ ဘုရားဖူးခရီး ကြွရောက်ရခြင်း။
- ※ စည်းစိမ်ချမ်းသာသုခနှင့် ပြည့်စုံ ခြင်း။
- ※ ပစ္စည်းလေးပါး ထောက်ပံ့ကူညီ လှူဒါန်းမည့်သူ ပေါများစေခြင်း။
- ※ ခြေရံပရိသတ် တပည့်တပန်းများ ပေါများစေခြင်း။
- ※ တပည့်ကောင်းများ မွေးထုတ်ပေး နိုင်ခြင်း။

စသည့် ကောင်းကျိုးဖြစ်ထွန်းနိုင် ကြောင်း တင်ပြရင်း၊ ရါဂေပြုပူဇော် လိုက်ပါတယ်။

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ၊
သန်းပညာ

စာရေးသူနေတဲ့ နေပြည်တော် တပ်ကုန်းမြို့တွင် ငွေတောင်တောရ ကျောင်းတိုက်ကြီးက အရှေ့ဘက်ကို လှမ်းမျှော်ကြည့်ရင် ညိုညိုဆိုင်းဆိုင်း အုံ့အုံ့မှိုင်းမှိုင်း တောနဲ့တောင်ပြာတန်း ကြီးများကို မြင်ရပါတယ်။

မြင်တိုင်းလဲ စာရေးသူ၌ လွမ်းလွမ်း ဆွေးဆွေး ငေးငေးမောမော ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ပန္နက်ဟောင်း ဆုတောင်းတွေ ကလဲ လူတိုင်းကိုယ်စီ ရှိတတ်ကြပါတယ်။

ရိုတဲ့အတိုင်းလဲ အခွင့်ထောက်လို့ အချိန်ရောက်လာရင် အားထုတ်ရန် နေရာမှန်ကို မသိစိတ်က ရွေးချယ်ပြီး သား ဖြစ်သလို ဘုရားအလုပ်၊ တရား အလုပ်နဲ့ တာရိပ်တောင်ရိပ် ခိုဝင်စိတ် ကိုလဲ တားမရ ဆီးမရလောက်အောင် ဖြစ်တတ်တယ်။

သဒ္ဓါစိတ်ကို စေတနာ စေတသိက် ကလေး စေ့ဆော်တိုက်တွန်းလာတဲ့ အခါ မဖြစ်မနေ တရားအားထုတ်ချင် တာ၊ မေတ္တာပို့ချင်တာ၊ စွန့်ကြဲပေးကမ်း လှူဒါန်းတတ်တာ ဖြစ်လာတယ်လို့ ရှေးစီးစွာ ပြောကြားလို့ပါတယ်။

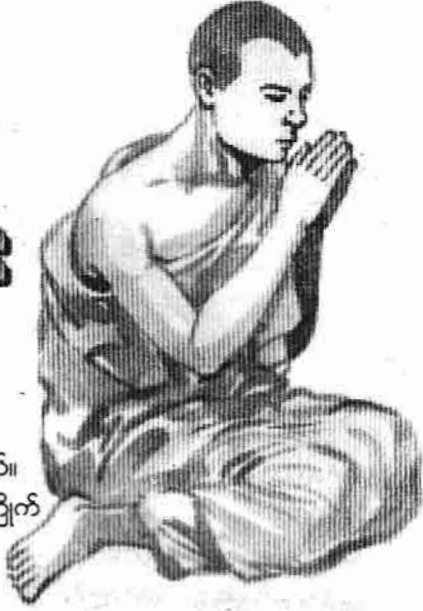
စာရေးသူဟာ အစိုးရပထမပြန်ဖြေ ဆိုပြီး တောကို (၂)လတာ အဓိဋ္ဌာန် ခရီး ထွက်ခဲ့ပါတယ်။ (ကိုရင် (၁၇)နှစ် အလတ်တန်း ဖြေဆိုစဉ်က ဖြစ်ပါတယ်။) အတိတ်ခြေရာ စိတ်အဖြေရှာဖို့ ဆိုရင် မမှားပါဘူး။

အဓိဋ္ဌာန်အတွင်းမှာ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ အာနာပါနု(ထွက်သက် ဝင်သက်)ကို ဖြစ်ပျက်တင် သမထ ဝိပဿနာအဖြစ် အဓိကထား အားထုတ်ပါတယ်။

စာတွေ့လက်တွေ့ လေ့လာရာ ရောက်လို့ သမ္မာဆန္ဒကို ထက်သန်တဲ့ လုံ့လဝီရိယလေးနဲ့ စူးစိုက်လိုက်တော့ သဒ္ဓါစိတ်ကလေးဟာ ကြည်ကြည်

ဆန္ဒပြည့်ဝ အိပ်မက်ရ ဘုရားရှိခိုး

ခိုးနိဗ္ဗန္တ (ခရီးသည်)

ပေါ့ပေါ့ပြီး လန်းဆန်းလာပါတယ်။
ဘုရားရှင် သာသနာမှာ ကြံကြံ ကြံ
ရခဲတဲ့ အခွင့်အရေး
တစ်ရပ်ကို အောက်မေ့ပြီး
လောဘမမက် သဒ္ဓါ သက်သက်ပဲ
အားထုတ်ခဲ့ပါတယ်။ အားထုတ်ပြီး
တိုင်း...

“ဣမာယ ဝပ္ပန ဝပ္ပပုပ္ဖတ္တိယာ ဗုဒ္ဓံပုဗ္ဗေမိ၊
ဣမာယ ဝပ္ပန ဝပ္ပပုပ္ဖတ္တိယာ ဝပ္ပပုဗ္ဗေမိ၊
ဣမာယ ဝပ္ပန ဝပ္ပပုပ္ဖတ္တိယာ
သံသံပုဗ္ဗေမိ”

“ဤဗြဟ္မဿာ လောကဉ္စာရာ
တရား (၉)ပါး အားလျော်စွာ အကုန်
ဗြဟ္မဗုဒ္ဓိ ဘုရားရှင်ကို ပူဇော်ပါ၏။ တရား
တော်ကို ပူဇော်ပါ၏။ သံဃာတော်ကို
ပူဇော်ပါ၏။”

လို့ ရှိခိုးကော်ရော် ပူဇော်ပါတယ်။
စာသင်သားဘဝမှာ တောနေတဲ့
လက်တွေ့ဘဝကို သင်ရိုးတစ်ခု
ရှေ့တက်တယ်လို့ ယူဆပါတယ်။

တောနေ(ကေစာရီ) ပုဂ္ဂိုလ်များရဲ့
နေနည်းထိုင်နည်း ကျင့်ကြံအားထုတ်
နည်းကလေးများနဲ့ တောသဘာဝ
တောလေ့ဟာ လက်တွေ့ငြိမ်းချမ်း
အောင် တစ်မျိုးပျော်မွေ့ စိတ်ဝင်စား
စရာ တွေ့တယ်ဆိုလဲ မမှားပါဘူး။

အားထုတ်လိုသူတိုင်း စိတ်ကူးမှ
လက်တွေ့ဘဝကို ကူးသင့်တယ်လို့လဲ

တိုက်တွန်းစိတ်နဲ့ တွေးမိပါတယ်။

တောရကျောင်းတိုက်ကြီး တစ်ခုမှာ
နေတဲ့ စာရေးသူဟာ ကျောင်းတိုက်ကြီး
က အတုယူဖွယ် ဆရာတော်ကြီးများရဲ့
လမ်းစဉ်နည်းနာနိဿယများရဲ့ စာပေ
ပရိယတ္တိများကို သင်ယူကာ နေ့ကို
စာဝါ၊ ညမှာ ဘာဝနာဆိုသလို နေ့ဘက်
တွင် စာကျက်စာတက်၍ ညဘက်တွင်
ဗုဒ္ဓါနုဿတိနဲ့ မေတ္တာဘာဝနာတို့ကို
စွမ်းအားရှိသလောက် အားထုတ်ခဲ့ပါ
တယ်။

ရည်ရွယ်ချက်ထားတာ အဓိဋ္ဌာန်
ဝင်တာသိတဲ့ အတူနေ သံဃာတွေက
ဘာရသလဲ၊ ဘာထူးခြားသလဲလို့
မေးတတ်ကြပါတယ်။ ဒုလို အားထုတ်
ရတဲ့ အကျိုးကြောင့်လို့ မတောင့်မတ
မကြောင့်မကြနေရပါတယ်။

ကြွေးဆိုတာ ကိုယ်က ပေးလိုက်ရ
တာမှန်းမသိ၊ သူက ယူလိုက်ရတာမသိ၊
ကိုယ်က ယူလိုက်ရတာမှန်းမသိ၊ သူက
ပေးလိုက်ရတာမှန်းမသိနဲ့ အနမတဂ္ဂ
သံသရာနဲ့ကြည့်ရင် (ဝဋ်)ကြွေးတော့

များလှပြီ။ ကြွေးတင်မှာ ကြောက်
တယ်။ ကြွေးမလိုချင်တော့ဘူးလို့လဲ
ဆင်ခြင်မိပါတယ်။

နောက်တစ်ခုက အချိန်များများ
ဦးစားပေးနိုင်ပြီး တိုတိုကလေးနဲ့ အရာ
ရောက်တဲ့ ဘုရားရှိခိုးရရင် ကောင်းမှာ
ပဲဆိုတဲ့ဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါတယ်။

ဒီဆန္ဒကလေး ပြည့်ဝသလို ရှိခဲ့ပါ
တယ်။ တောမှာနေစဉ် ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့
ဆန္ဒကို မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်နဲ့ ရှေ့စာ
သင်နှစ် လိုအပ်တဲ့ အတန်းဆိုင်ရာ
စာအုပ်စာတမ်းများ ဝယ်ယူရေး
အတွက်(၂)လတာ အဓိဋ္ဌာန်ခရီး ပြီး
ဆုံးချိန်မှာ စာရေးသူဟာ **စာတိရပ်ရွာ
တောင်သာနယ် မြောင်းဆုံကျောင်း**
ကို တစ်ခါတည်း ပြန်ခဲ့ပါတယ်။

ရွာကိုရောက်တဲ့အခါ မိဘနဲ့
ညီအစ်ကိုမောင်နှမကို အသိပေးပြီး
ကျောင်းမှာနေပါတယ်။ ကျောင်းမှာနေ
စဉ် ကိုရင်ကျောင်းသားကလေးများရဲ့
ဆူညံပူသံကဝေးအောင်၊ ကိုယ့်စိတ်
ငြိမ်းချမ်းမှုရှိအောင် ဆိုပြီးတော့လဲ
ကံကြီးအောက်ဖျားရှိ အရိုးဘုရားနဲ့နီးပြီး
ရောင်ချောက် ခြားတဲ့ အရိပ်ရကမ္မဋ္ဌာန်း
ကျောင်းကလေးကို ရွေးချယ်လိုက်လို့
တစ်ပါးတည်း နေထိုင်ပါတယ်။

ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းကလေးမှာ အရှိန်
မပျက်သေးတဲ့ အဓိဋ္ဌာန်တွေကို ဆက်
လုပ်နေခဲ့ပါတယ်။

မန္တရားဘုရားရှိခိုး ရပုံကတော့...
ကျောင်းကလေးကို လုံခြုံစွာပိတ်၊
ဂျက်ထိုးပြီး ကျိန်းစက်နေတဲ့တစ်နေ့
အရုဏ်ဦးမှာ ပတ်ဝန်းကျင် ကျေးငှက်
ငယ်ကလေးတွေရဲ့ တိတိတာတာ
အော်မြည်သံကလေးများက အာရုံ
မစိုက်ပေမယ့် နားဝကို ဆိုက်ဆိုက်
မြိုက်မြိုက် ကြားနေရတဲ့ အသံကလေး
များကို အဖော်ပြု နားထောင်နေရင်း

၁၃၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မျက်လုံးအစုံကိုမှိတ် မှိန်းနေစဉ် သက်န်း
တော် နီညိုရောင် ဆရာတော်ကြီး
တစ်ပါး၊ တရုတ်ဘိုးတော်လို့ ထင်ရတဲ့
ဆံပင်ဖြူ မုတ်ဆိတ်မွေးရှည်များနဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးက စာရေးသူကို
ကံကြီးအရှေ့ဘက်စောင်း ခေါ်ပြီး
လှပခမ်းနားကြီးကျယ်တဲ့ အဆောက်
အအုံကြီး(၂)ခုကို ပြပါတယ်။

အေးချမ်းဖွယ် တသွင်သွင်စီးနေ
တဲ့ စမ်းချောင်းတစ်ခုကို ဖြတ်ရတာ
ကိုလဲ အမှတ်တမဲ့ သတိထားမိပါ
တယ်။ အဆောက်အအုံကြီးများက
နံရံပန်း၊ ပန်းချီများက စာရေးသူကို
တအံ့တဩ ရှိစေတာမို့ “ဘယ်ခေတ်
က လက်ရာတွေလဲ” ဆိုတဲ့ သဘောနဲ့
အဆောတလျှင် လှေလာနေရာ မခန့်
မှန်းတတ်ခင်မှာပဲ တရုတ်အမျိုးသား
ကြီးက အလွန်အောင်မြင်ခုံညားတဲ့
အသံကြီးနဲ့...

‘ဪ... နမော ဧ ဗုဒ္ဓဿ
သပ္ပာယဗုဒ္ဓဿ’

လို့ စာရေးသူကို စူးစူးရှဲကြည့်ပြီး
ရွတ်ဆိုနေပါတယ်။

သင်ပေးနေတာပဲလို့ အသိဖြစ်လျှင်
ဖြစ်ချင်း စာရေးသူ လိုက်ရွတ်ဆိုပါ
တယ်။ အလွတ်ရ သတိရလို့ မျက်စိ
ဖွင့်ကြည့်တဲ့အခါ ဆရာတော်ကြီးနဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်ကို မတွေ့ရတဲ့အတွက်
စိတ်မကောင်းသလို ဖြစ်မိပါတယ်။

အတွေးလဲမဟုတ်၊ အပြင်လဲ မရှိ
တဲ့ အဖြစ်က မယုံနိုင်စရာ ဖြစ်ပေမယ့်
ကြိုတင် စိတ်ကူးခြင်းမရှိဘဲ ထူးထူး
ဆန်းဆန်း မန္တရားက အလွတ်ရနေပြီ။

ဟိုဟိုဒီဒီ ထကြည့်လိုက်ရှာမိတော့
လဲ အေးအေးမြမြ တိုက်ခတ်နေတဲ့
လေအေးကလေးများနဲ့ အရိုးဘုရားဆီ
က ဆည်းလည်းသံ ကြည်ကြည်
ကလေးများက အမှတ်မထင် အပြင်
တွင် ဖြစ်နေပါတယ်။

ကျောင်းဝိုင်းအတွင်း ကံကြီးအရှေ့
ဘက်စောင်းကို လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုလို့
သော်လဲ သူတို့ပြတဲ့ ဘုံဗိမာန်ကြီးများ
နေရာတွင် ထနောင်းပင်ဝိုက်ဝိုက်ကြီး
(၂)ပင်နဲ့ တသွင်သွင်စီးနေတဲ့ စမ်းရေ
မှာ ကံကြီးအတွင်း မိုးအခါ ရေစီးတဲ့
ချောက်ငယ်မျှသာ ဖြစ်နေပုံကို သိနေလို့
မကြည့်ရှုတော့ပါ။

ဤဆောင်းပါး ဤမန္တရားနဲ့
ပတ်သက်လို့ ရေးရခြင်း ရည်ရွယ်ချက်
မှာ စာရေးသူကိုယ်၌ဖြစ်စေ၊ အကယ်၍
တစ်စုံတစ်ယောက်ကဖြစ်စေ အဓိဋ္ဌာန်
ဝင်တာ ဘာရသလဲ၊ ဘာထူးခြားသလဲ
မေးခဲ့ရင် အတွေ့အကြုံများစွာထဲက
အတွေ့အကြုံလေးတစ်ခု၊ ဖြစ်ရပ်
ကလေးတစ်ခုကို အောက်မေ့သိနိုင်ရန်
ရည်ရွယ်ပါတယ်။

ဦးနုရိန္ဒ (ခရီးသည်)

ဝန်းပွင့် ကံပွင့် ညကံပွင့် လောဘ်ပွင့်

ဂဏ္ဍီရ အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်

ဤဂဏ္ဍီရ အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်သည် ပိတ်ဆို့နေသော ကံတရားများကို ဒါနကို အရင်းပြုပြီး သီလသစ္စာ ဘာဝနာ တရားဖြင့် စန်းပွင့်အောင်၊ ကံပွင့်အောင်၊ ဉာဏ်ပွင့်အောင်၊ လာဘ်ပွင့်အောင် စီရင်ထားသည့် ကိုယ်တွေ့ ကျင့်စဉ်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤကျင့်စဉ်ကို ကျင့်ကြမည့်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အနန္တောအနန္တငါးပါး၊ ခင်ပွန်းကြီး ဆယ်ပါးတို့အား ဦးစွာ ပထမ ဝန်ချတောင်းပန် ကန်တော့ရမည်။ ပြီးရင် ဩကာသ ဘုရားရှိခိုးဖြင့် ရှိခိုးရပါမည်။

သီလဆောက်တည်ပြီး မေတ္တာပို့ခြင်း၊ အမျှဝေခြင်းများကို ရှေးဦးပြုကာ စိတ်စင်ကြယ် သန့်ရှင်းစေရပါမည်။ ကြည်လင်အေးချမ်းပြီး စင်ကြယ်စိတ်သည် စွမ်းအားများနှင့် ပြည့်စုံလျက် ရှိပါသည်။

- အပြစ်ကို ဝန်ချကန်တော့နည်း
- အစ္စယော မံ ဘန္တေ အစ္စဂမာ၊
  - ယထာစလံ ယထာမုဉ္ဇံ၊
  - ယထာအကုသလံ ယောဟံ၊
  - ဖေဟကသီ တဿ မောန္တေ၊
  - အယျေ အစ္စယံ အစ္စယတော၊
  - ပဋိဂ္ဂဏှာတု အာယတီ သံဝရာယ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

အစ္စယော = အစ်စယော
ဘန္တေ = ဘန်တေ

ဒိုးခင်အင်္ဂါသန်း
(အ-မ-က၊ ပခန်းတန်း)

အစ္စာ = အစ်စာ
မုဉ္ဇံ = မုန်လံ
တဿ = တတ်သ
ပဋိဂ္ဂဏှာတု = ပတိတ်ဂနာတု
အာယတီ = အာယတိန်

အာနကံ

ဘန္တေ အရှင်ဘုရား။ ယထာစလံ၊ မိုက်သည့်အားလျော်စွာ။ ယထာမုဉ္ဇံ၊ တွေဝေသည့်အားလျော်စွာ။ ယထာအကုသလံ၊ မလိမ္မာသည့်အားလျော်စွာ။ အစ္စယော၊ အပြစ်သည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်သို့။ အစ္စဂမာ၊ ရောက်ခဲ့ပြီ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝေ၊ ဤသို့။ အကာသီ၊ ပြုမိခဲ့ပြီ။ ဘန္တေ အရှင်ဘုရား။ အယျေ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ တဿ မေ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏။ အစ္စယံ၊ အပြစ်ကို။ အစ္စယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ အာယတီ၊ နောင်အခါ၌။ သံဝရာယ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ။ ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ သည်းခံတော်မူပါလော့။ မွေးနေ့ဆောင် အောင်ဆိုသည့် အတိုင်း မွေးနေ့မနက် (၉း၄၅)နာရီ တိတိတွင် စတင်ပြီး အဓိဋ္ဌာန် ပြုရပါသည်။ ဤဂဏ္ဍီရကျင့်စဉ်သည် အထူးကျင့်စဉ် ဖြစ်သဖြင့် ဒါနဖြင့် ဖွင့်ရပါ

သည်။ လှူဖွယ်ပစ္စည်းများ တိကျစွာ စီစဉ် လှူဒါန်းရမည်။

လှူဒါန်းရမည့် ပစ္စည်းများ

- ❖ အိုးသစ်တစ်လုံးထဲ၌ ရေကြည်ရေသန့်ထည့်ပြီး ထိုအိုးထဲတွင် သပြေ (၉)ညွန့်၊ ကံ့ကော် (၉)ညွန့်၊ အဖြူရောင်ပန်း (၉)ပွင့်ကို တပေါင်းတည်း ထည့်ပါ။
- ❖ ပန်းကန်ပြားကြီးကြီး တစ်ချပ်တွင် ဆွမ်းဖြူဖြူထဲတွင် သကြား (၂၁) ဇွန်း ထည့်ပါ။ (၁)ပွဲ။
- ❖ ရေသန့် (၁)ပုလင်း။
- ❖ ဖရုံယို(ဖြောင့်ဖြောင့်) (၁)ပွဲ။
- ❖ ကံပွင့်အမွှေးတိုင် (၃၆)တိုင်။
- ❖ အလင်းတိုင်(နာရီတိုင်) (၉)တိုင်။
- ❖ သခွားသီးဆွမ်း (၁)ပွဲ (သခွားသီးကို အခွံသင်ပြီး အစိတ်ငယ် ၂၁ စိတ်)။
- ❖ မုန့်လုံးရေပေါ်ဆွမ်း(၁)ပွဲ (၉-လုံး ၁-ပွဲ)။
- ❖ တံခွန် (၃)ချောင်း။
- ❖ ခရေညွန့် (၁၅)ညွန့်။

ဆုတောင်းနည်း

ကိုပိဋ သဲစုမက ပွင့်တော်ပူပြီးကုန်သော ဘုရားရှင်တို့အား ရည်စူးရည်မှန်းပြီး ပျက် မှောက်၍ရှိသော လှူဖွယ်ဝတ္ထု အစုစုတို့ကို လှူဒါန်းပါ၏ဘုရား။ ဤကောင်းမှုအား လောကပါလနတ် သာသနာတော်စောင့် နတ်၊ တိုးတော်သိကြား အစထား၍ နတ် ကောင်းနတ်ပြတ်များ အနိယာ သူတော်စင် တို့အား သက်သေအရာထားပြီး လှူဒါန်းပါ၏ ဆုတောင်းခြင်း သစ္စာဆိုခြင်း ပြုပါမည်။ ဤလို လှူဒါန်းရသော ဒီနက်ကြောင့် ဖိတ်ဆိုနေသော စီးပွားလာဘ်လာဘများ အပြည့်ဆုံး ပွင့်ထွန်းပါစေစေ အရှင်ပြတ်ဘုရား။

အဓိဋ္ဌာန်ရက်ပေါင်း

(၉)ရက် အဓိဋ္ဌာန်ဖြစ်သည်။ အဓိ ဋ္ဌာန် စတင်သောနေ့၌သာလျှင် လှူဖွယ် များကို တစ်ကြိမ်သာ လှူဒါန်းရပြီး ကျန်ရက်များ အလင်းတိုင်၊ နံသာတိုင် သာ စွမ်းအားရှိသလောက် လှူရ သည်။

ရွတ်ဆိုရမည့် ဂါထာ

အဘိနိပ္ပန္နော လာဘော စ၊
သီလောကော စ မဟေသိနော၊
တဒေဝ စနံ သစ္စံ၊
ဝန္တေ တံ လောကနာယကံ၊
တေန သစ္စေန ပုညေန၊
ဟောတု ဗေ လာဘာဝမနံ။

(၃-ခေါက်)

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံ ထွက်
အဘိနိပ္ပန္နော = အဘိ
နိပ်ဖန်နော
သစ္စံ = သစ်စံ
ဝန္တေ = ဝန်ဒေ
သစ္စေန = သစ်စေန
ပုညေန = ပုန်ညေန

လာဘာဝမနံ = လာဘာဝတ်တန်

အာနက်

မဟေသိနော၊ သီလစသည် ရှာဖွေ ခို၍ မဟေသီတွင် ရှင်တော်မြတ်ဘုရား ခ်။ လာဘော စ၊ အများကြည်ဖြူ လှူပူဇော်ကြ ပစ္စည်းလာဘ်လာဘ သည်လည်းကောင်း။ သီလောကော စ၊ လောကုဓာတ်ဘုံ လုံးစုံပျံ့သင်း ကျော်စောခြင်းသည် လည်းကောင်း။ အဘိနိပ္ပန္နော၊ မကုန်ခန်းနိုင် ဖြိုးလှိုင် ကံလုံ ပြီးပြည့်စုံလှပါ၏။

တဒေဝ စနံ၊ ထိုစကားသည်။ သစ္စံ၊ မှန်ပေ၏။ တံ လောကနာယကံ၊ လောကသုံးပါး၏ အကြီးအမှူးဖြစ် သော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္တေ၊ ရှိခိုးပါ၏။

တေန သစ္စေန၊ ထိုသစ္စာစကား ကြောင့်လည်းကောင်း။ တေန ပုညေန၊ ရှိခိုးပြုစု ထိုမြတ်ကောင်းမှုကြောင့် လည်းကောင်း။ ဗေ၊ တပည့်တော် အား။ လာဘာဝမနံ၊ လာဘ်လာဘ ငွေကြေး ဓနဥစ္စာ တိုးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

(၁-ခေါက်)

ပုတီးစိပ်ရန် ဂါထာ

လာဘံ တဿ ဖယံ ဘန္တေ
(ပုတီးတစ်လုံးချ) [၃-ပတ်]

ဆုတောင်းရန်ဂါထာ

ဂါမေ ဝနေ စ သတ္တတ္ထ၊
ဒေဝေဟိ မနုဿေဟိ စ။
အာဘတော နန္ဒလာဘော မေ၊
သဒါ ဟောတု ဘဂဝါတေ။

(၃-ခေါက်)

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

သဗ္ဗတ္ထ = သတ်ပတ်ထ
မနုဿေဟိ = မနုတ်သေဟိ
နန္ဒ = နန်တ

အာနက်

မေ၊ ငါ့အား။ ဘဂဝါဘဝေ၊ ဘဝကြီး ငယ်၌။ ဂါမေစ၊ ရွာ၌လည်းကောင်း။ ဝနေစ၊ တော၌လည်းကောင်း။ သတ္တတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို၌။ ဒေဝေဟိစ၊ နတ်တို့သည်လည်း ကောင်း။ မနုဿေဟိစ၊ လူတို့သည် လည်းကောင်း။ အာဘတော၊ ဆောင်အပ်သော။ နန္ဒလာဘော၊ အဆုံးမရှိသော လာဘ်လာဘသည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဟောတု၊ ဖြစ် ပါစေသတည်း။ (၁-ခေါက်)

အဓိဋ္ဌာန် ပြီးဆုံးလျှင် (၉ရက် ဖြည့်လျှင်)...

ခိုစာကျွေးခြင်း
ရေသတ္တဝါများကို ဘေးဆုံးပေးခြင်း
ရဟန်းတော်တစ်ပါးကို အပြုရောင်ပစ္စည်း တစ်ခုခု လှူဒါန်းခြင်း
စသည်တို့ကို ပြုရမည်။ ခက်ခဲကျပ် ကည်းနေသော ငွေကြေးပြဿနာများ ပြေလည်ပြီး စိတ်ချမ်းသာမှု မလွဲအမှန် ရရှိသွားပါလိမ့်မည်။

သင်၏ဘဝ သာယာပါစေ။

ဦးခင်မောင်သန်း
(အ-မ-က၊ ပခန်းတန်ပုံ)

တစ်ထင်လုံးခြုံငုံပြီး အဖွဲ့အားလုံး ပြောဆိုနိုင်ဖွယ်ပါသည်။

အနီးကပ် တစ်နိုင်လောက်

ကျွန်မတို့ကျောင်းတွင် လက်ကီးဂမုန်းပင်များ စိုက်ပျိုးထားပါသည်။ စိုက်ပျိုးထားသည်မှာ လွန်ခဲ့သည့်(၁၅)နှစ်ခန့်က စိုက်ပျိုးခဲ့ပြီး အပွင့် ပွင့်သည်မှာ (၃)နှစ်တည်းသာ ရှိပါသေးသည်။ (၃)နှစ် အပွင့်ပွင့်သည်ကာလတွင် ကျွန်မ သတိထားမိသည့်အကြောင်းကို ရေးသားတင်ပြလိုပါသည်။ ယခင်ကလည်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ဖတ်ဖူးပါသည်။

ကျွန်မ၏ တွေ့ရှိထားချက်များအရ လက်ကီးဂမုန်းနှစ်မျိုးရှိပါသည်။ အဖိုအမ ဖြစ်မည်ဟု ယူဆမိပါသည်။ နှစ်မျိုးစလုံး ကျောင်းတွင် စိုက်ပျိုးထားပါသည်။

အဖိုဟု ယူဆရသော အပင်သည် အပင်ကြီးထွားစဉ် အညွန့်များဖြစ်သော ခွက်နုများ ထွက်သည့်အခါ အစိမ်းနှင့်

ပေပိကီးကမုန်းတို့

ပွင့်ထေ့

၁၀၆၀၄ (ရွှေကျွန်းမြေ)

အဝါစပ်ကြား အဝါများများနှင့် အညွန့်ထွက်ပါသည်။

အမဟု ယူဆရသောအပင်သည် အရွက်နုထွက်သည်အခါ အစိမ်းရောင် သက်သက်ထွက်ပြီး အပွင့်ပွင့်ပါသည်။ အပွင့်ပွင့်သည်နှင့် ငွေဝင်လာဘ်ရွှင်သည်ကိုလည်း တွေ့ရပါသည်။

ကျွန်မတို့ကျောင်းတွင် ပညာရည်ချွန်ဆုပေးပွဲကို နှစ်စတွင် ကျင်းပပြီး စံညီပွဲတော်ကို ဇန်နဝါရီ၊ ဖေဖော်ဝါရီ စသည်ဖြင့် အဆင်ပြေသလို ကျင်းပရပါသည်။ ၂၀၁၀/၁၁ ခု ပညာသင်နှစ်တွင်မူ ရပ်မိရပ်ဖများ၏ ငွေကြေး

အခက်အခဲများကြောင့် ဆုပေးပွဲကျင်းပနိုင်ခြင်း မရှိသေးပါ။ သည်လိုနှင့် စံညီပွဲတော် ကျင်းပသည်လသို့ပင် ချဉ်းကပ်လာခဲ့ပါသည်။

တစ်နှစ်မှာ ပွဲတစ်ပွဲတော့ မဖြစ်မနေ ကျင်းပနိုင်ရန် ကျွန်မ ဆန္ဒပြင်းပြလျက် ရှိပါတော့သည်။ သည်လိုနှင့် ဇန်နဝါရီလ ဆန်းပိုင်းတွင် လက်ကီးဂမုန်းများ ပူးပွင့်သည်ကို မြင်ရသဖြင့် ကျွန်မ အားတက်မိပါသည်။

မျှော်လင့်ထားသည့် အတိုင်းပင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကင်္ဂရာနှင့် သတ္တိဂဿနှင့်

ပညာရေးစုံညီပွဲတော်အတွက် လိုအပ်သည့် ငွေအလှူရှင်များ ပေါ်ပေါက်လာကာ ဆုပေးပွဲရော၊ စုံညီပွဲတော်ပါ ဖျော်ဖြေရေးအစီအစဉ်များနှင့် ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စွာ ကျင်းပနိုင်ခဲ့ပါသည်။

၂၀၁၁/၁၂ ပညာသင်နှစ်သို့ ရောက်ခဲ့ပြန်ပါသည်။ မိဘများ၏ ငွေကြေးအခက်အခဲအရ ပွဲနှစ်ပွဲကို တစ်ပွဲတည်းပေါင်းပြီး လုပ်ရန် ဆုံးဖြတ်ထားပြီးဖြစ်ပါသည်။ သည်လီနှင့် အောက်တိုဘာလကုန်ပိုင်းလောက်တွင် လုပ်ကိန်းဂမုန်းများ ဖူးနေသည်ကို တွေ့ရပါတော့သည်။ စုံညီပွဲကား ကျင်းပရန်လည်းဝေးပါသေးသည်။

တစ်နှစ်တည်းမှာပင် ဇန်နဝါရီလဆန်းပိုင်းရောက်တော့ ဂမုန်းပန်းတစ်ကြိမ် ထပ်ပွင့်ပါသည်။ ပညာရေးစုံညီပွဲတော် ကျင်းပရန် အလှူရှင်များ ပေါ်ပေါက်ကာ ဆုပေးပွဲကို အဆင်ပြေ

ချောမောစွာ ကျင်းပနိုင်ခဲ့ပြန်ပါသည်။ ပန်းနှစ်ကြိမ်ပွင့်သည့်အလျောက် ကွန်ပျူတာဝယ်ရန် အလှူရှင်နှစ်ဦးမှ (၁၀)သိန်းနှင့် (၁၀)သိန်းတန် ရေသန့်စက်အလှူရှင်များ တွေ့ရှိခဲ့ပါသည်။

ဆက်လက်၍ ၂၀၁၂/၁၃ခု ပညာသင်နှစ်သို့ ရောက်ရှိ လာပါသည်။ အောက်တိုဘာလသာကုန်သွားသည် ပန်းပွင့်ခြင်းမရှိခဲ့ပါ။ သို့သော် ကျွန်မ ဇွဲမလျော့ခဲ့ပါ။ ဒုတိယအကြိမ် ပွင့်တတ်သည့် အချိန်ကို စောင့်ခဲ့ရာ ဒီဇင်ဘာ လကုန်ပိုင်းတွင် ပန်းများ ဖူးပွင့်လာကြပါသည်။ ပန်းများ ဖူးပွင့်လာသည့်အလျောက် ပညာရေးစုံညီပွဲတော်ကို ယခင်နှစ်များနည်းတူ ပျော်ရွှင်စွာ ကျင်းပနိုင်ခဲ့ပြန်သည်။

လုပ်ကိန်းဂမုန်း ပွင့်ခဲ့သည့် (၃)နှစ်တာကာလသည် ဟိုယခင် ပညာသင်နှစ်များထက် ပညာရေးစုံညီပွဲတော်ကို စိတ်တိုင်းကျ ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သည်မှာ ကျွန်မ၏ ဝန်ထမ်းသက်တမ်း (၂၆)နှစ်အတွင်း ထူးခြားမှုများပင် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်မကိုယ်ပိုင်ဝင်ငွေအဖြစ် မမျှော်လင့်ဘဲ (၁၀)သိန်းကျော် ရရှိပါသည်။ ထိုအချက်များကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် လုပ်ကိန်းဂမုန်းများပွင့်လျှင် ဝမ်းသာရပြီဟု ယုံကြည်မိပါတော့သည်။

အထက်က ဖော်ပြချက်များသည် ဝမ်းသာစရာများ ဖြစ်ခဲ့ရသော်လည်း ဝမ်းနည်းစရာတစ်ခုကိုလည်း တွေ့ရပြန်ပါသည်။ အကြောင်းမှာ ကျွန်မတို့

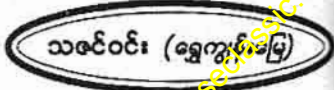
အိမ်ရှေ့မှ အိမ်တွင် အပွင့်ပွင့်သည့် အမျိုးစားကိုပင် အိမ်လှေကားရင်းတွင် စိုက်ပျိုးထားရာ အပင်သည် အကိုင်းအတက် မပွားဘဲ တစ်ပင်တိုင်ရည်ထွက်သွားပြီး အိမ်ခေါင်မိုးနီးပါး မြင့်နေပါပြီ။

အပွင့် ပွင့်ခြင်း မရှိသည့်အပြင် အရွက်များမှာလည်း စိမ်းစိမ်းစိုစိုမရှိဘဲ အဖျားဖျား ညှိုးကျကာ သေမတတ်ဖြစ်နေပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်နေသော အချိန်တွင် အိမ်ရှင်အမျိုးသမီးကြီးမှာ ကျန်းမာရေး မကောင်းဖြစ်ကာ နေ့လားညလား စိုးရိမ်စရာ ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

ယင်းအဖြစ်ကို သတိထားမိကာ အိမ်ရှင်အမျိုးသားအား ကျောင်းတွင် တွေ့ကြုံရပုံကို ပြောပြပြီး အပင်ကို ခုတ်ပိုင်းပစ်ရန် အကြံပေးရပါသည်။ အိမ်ရှင်က အစတွင် အယုံအကြည်မရှိဟု ဆိုပါသည်။ နောက်ပိုင်း ပြောဖန်များမှ အရင်းနား ခါးလောက်တွင် ပိုင်းဖြတ်လိုက်ရာ ဘေးတက်ငါးတက်ထွက်ကာ စိမ်းစိမ်းစိုစို စည်ကားလာပြီး အိမ်ရှင်၏ ကျန်းမာရေးလည်း တဖြည်းဖြည်း ပြန်ကောင်းလာသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ထို့ကြောင့် လုပ်ကိန်းဂမုန်း၏ ကောင်းကျိုးဆိုးကျိုးများကို သတိထားမိသမျှ မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံများနှင့်တကွ ရေးသား တင်ပြလိုက်ရပါသည်။ (ပုံ-၁)မှာ တစ်ပင်လုံးပုံဖြစ်ပြီး အားလုံး(၆)ခိုင် ပွင့်ပါသည်။ (ပုံ-၂)မှာ အနီးကပ် တစ်ခိုင်လိုက်ဖြစ်ပါသည်။ (ပုံ-၃)မှာ ကင်မရာနှင့်ချိန်၍ ရသမျှ ရိုက်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

အားလုံး ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ

www.burmeseclassic.com

စာရေးသူသည် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်
ထစ်ခုတွင် အသိမိတ်ဆွေတစ်ဦးနှင့်
တွေ့ရာ စကားလက်ဆုံကြရာမှ
အင်္ဂါရတ်အကြောင်း ဆွေးနွေးကြ
သည်။

ကျွန်ုပ်ထက် အသက်အရွယ် ကြီးပါ
သည်။ သူတော့ အင်္ဂါရတ်အကြောင်းကို
လေ့လာသည်။ မလုပ်ဘူးသေးကြောင်း၊
ဒီပေမယ့် ငါညီရယ် အင်္ဂါရတ်မှာ နည်း
တူရင် မီးပူမခံကြောင်း ဓာတ်သဘော
ကို ပြောပြပါသည်။

ပြဒါးစစ်၊ ပြဒါးမှန်ရလျှင် လက်ဝါးထဲ
တွင် ပြာချ၍ရကြောင်း၊ သူတို့ ဆရာ
ကြီးက ပြောကြောင်း စာရေးသူကို
ပြောပြပါသည်။

ဤကဲ့သို့ ပြောရင်း အင်္ဂါရတ်ဆိုတာ
မီးပြင်းသုံးစရာမလို မီးရပ်သင့်ကြောင်း
တင်ပြပါသည်။ စာရေးသူမှလည်း...

'ဦးလေးရယ်... အကောင်းသားပဲ
မီးသွေးဈေးတွေက ကြီးတော့ မီးရပ်ရ
ရင် အကောင်းဆုံးပေါ့။ မီးမသုံးဘဲ
ဓာတ်လုံးရတဲ့နည်းလေး ပေးပါလား'
ဟု ပြောတော့...

'အေး နည်းတော့ရှိတယ်။ ဆရာကို
ဒီလိုတောင်းလို့ ဘယ်ရမလဲ'

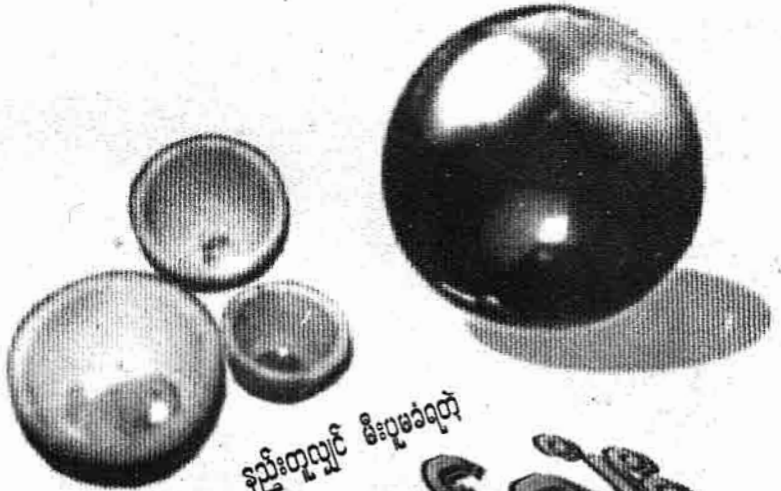
ဟု ရယ်သွင်းသွေးပြီး ပြောပါသည်။

'ကဲ...ဆရာရယ် လက်ဖက်ရည်ဖိုး
ခွင်းပါမယ်။ ကျွန်တော်တို့က ပညာဝယ်
တဲ့အချိန်၊ ရသမျှ ဗဟုသုတလေးတွေ
စုဆောင်းနေရတဲ့အချိန် ဆရာတို့လို
သက်ကြီးစကား သက်ငယ်ကြား မှတ်
သားပါရစေ'

ဟု တောင်းပန်ရိုက်ပြီးပြောတော့...

'အေးကွယ် သေချာစွာမှတ်'

ဟု စာရွက်နဲ့ ဘောလ်ပင်ရာ ဆိုပြီး
မိုင်းတော့ စာရေးသူအိတ်ထဲမှာ စာရွက်
တစ်ရွက် ပါလာတာနှင့်...

စိန်စာရွက်

နည်းတူလျှင် မီးပူခံရတဲ့

ပြာခိုး (မနောမယိန္တိ)
ဧရာမြေ

'ဆရာ အိုကေ ပြောပါ'
ဟု ဆိုလျှင်...
'အေး...ဓာတ်လုံးကတော့ ဆေးကု
ဓာတ်လုံး၊ စိန်ဓာတ်လုံးဆိုတော့ ကာယ
ပေါ့ကွာ'
တဲ့။ ယင်းနောက် လက်လေး
ရွတ်ပြ၊ စာရေးသူမှ နောက်က လိုက်
ရေးပါသည်။
ဘေးမှ လက်ဖက်ရည်သောက်နေ
ကြသည့် လူတွေက...
'ဒီလူတွေ ဘာတွေလုပ်နေလဲ'
ဟု ပြောရာ စာရေးသူမှ လက်ကာ
ပြ၍ သူရွတ်ပြသည့်လက်ကို အမှီ
လိုက်ရေးပါသည်။
လက်...
လက်ချားကေပူနှင့် စတုပီစိန်ခြယ်၍
အဋ္ဌဝယ်ဆိုတဲ့ဟိုင်း ရိုင်းသွင်းပါလေ။

ပြင်ပထက်ကတော့မနော အထက်ဆို
ဂဠုန်မ ဖမ်းသတ်တဲ့ဆေး
အဓိပ္ပာယ်ကတော့...
လက်ချားကေမူဆိုတာက လက်
ချား တစ်မူးသာ။
စတုပီစိန်ခြယ်၍ ဆိုတာကတော့
စိန်နီပြင်းသွား(၄)မူးသာ။
အဋ္ဌဝယ်ဆိုတဲ့ ဟိုင်းရိုင်းသွင်းယူ
က ဟင်းရိုင်း(၈)မူးသာ။
မြိုင်မမူဘက်ကတော့ မနောဆို
တာက ပျားရည်နဲ့တော့ရန်။
အထက်ဝယ်ဂဠုန်မ ဆိုတာ
ကတော့ နာကို ဆိုပါတယ်။
ဤလုပ်ရတ်မှာ...
၁။ လက်ချား (၁) မူးသာ။
၂။ စိန်နီပြင်းသွား (၄) မူးသာ။
၃။ ဟင်းရိုင်း (၈) မူးသာ။
ယင်းတို့ကို အမှုန်ထောင်း၍ ပျား
ရည်နှင့် လုံး၍ ရအောင်တေ။ လုံး၍
နေသွေအောင်လှန်။ ခြောက်သော

☉ မင်္ဂလာတက္ကသိုလ် ဝင်ထွက်ရသည် မက
သော်...

စိတ်ဆန္ဒ၊ အကြံအစည် အောင်မြင်
လိမ့်မည်။

(သူကြီး၊ မြို့ပိုင်၊ နယ်ပိုင် စသည်
အုပ်ချုပ်ရေးဆိုင်ရာ အကြီးအကဲ၏
ရုံး၊ အိမ်၊ ခြံဝင်း စသည်များကို
ဝင်ရောက်ရခြင်းကို ဆိုလိုသည်။)

✦ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်

လူထိုင်းအတွက် တရုတ်မိုးရာ

အိပ်မက်ကောင်းစာပီး (၆၉)

ထက်စာပေကဏ္ဍ

မက်လျှင်...

မေးခွန်းပေါက်ကြားသဖြင့် ဘာသာ
ရပ်ပေါင်းစုံတွင် ဂုဏ်ထူးရမည်။

✦ စာရေးစာချီ၊ ဝန်ထမ်းက မြင်
မက်လျှင်...

အလုပ်ရှင် မျက်နှာသာပေးခြင်း ခံရ
မည်။

✦ အကျဉ်းကျနေသူက မြင်မက်
လျှင်...

အမှီအခိုကောင်းရသဖြင့် အပြစ်
ဒဏ် လျော့ပေါ့ခြင်း ခံရမည်။

✦ ရှေ့နေက မြင်မက်လျှင်...

ဝိသမလောဘကြောင့် ဒုက္ခရောက်
မည်။

✦ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်က မြင်
မက်လျှင်...

သမားကောင်း၊ လက်သည်ကောင်း
ကြုံ၍ ကောင်းမွန်စွာ မျက်နှာမြင်မည်။

✦ ဆေးသမား၊ ဆရာဝန်က မြင်
မက်လျှင်...

ဒေသတွင်း ကူးစက်ရောဂါကပ်ဘေး
ကို ကာကွယ်နိုင်မည်။

၁၄၀ နက္ခတ္တရာဇ်ခြင်္သေ့ဇာတိ

✦ နာတာရှည် လူမမာက မြင်မက်
လျှင်...

ကောင်းမွန်စွာ ဘဝကူးပြောင်းခွင့်
ရမည်နိမိတ် ဖြစ်သည်။

✦ မိဘသားချင်း ဆွေမျိုးနီးစပ်တို့
နှင့်ပတ်သက်၍ သောကပူဇော်မှု
ကြိုရစဉ် မြင်မက်ပါက...

ဝိုင်းဝန်းကူညီမှုဖြင့် ပြေလည် အေး
ချမ်းသွားမည်။

☉ မိတ်ဆွေနှင့်အတူ ဝင်ထွက်ရသည် ပြင်ပ
လျှင် ထိုမိတ်ဆွေနှင့် ပျက်စီးဆွေဖြစ်သည်။

✦ ချစ်သူ(မိန်းကလေး၊ ယောက္ခိယား
လေး) သူငယ်ချင်းနှင့် အတူသွား
ရသည်ဟု မြင်မက်လျှင်...

မကြာမီ နီးစပ် အဆင်ပြေနိုင်သည်။

✦ ဇနီးနှင့် အတူသွားရသည် မက်
လျှင်...

အိမ်ထောင်မှုသူခ ရရှိမည်။

✦ ခင်ပွန်းနှင့် အတူသွားရမက်
လျှင်...

စားဖိုချောင် ဖူလုံပြည့်စုံမည်။

✦ ရန်သူနှင့် အတူသွားရသည်ဟု
မက်လျှင်...

မကြာမီ(ရန်သူက) သူ့အလို
အလျောက် အရှုံးပေး စေစပ် အညံ့ခံ
လိမ့်မည်။

✦ ရင်းချာသော သူငယ်ချင်းနှင့်
သွားရသည် မက်လျှင်...

လုပ်ငန်းကြီး အောင်မြင်မည်။

✦ လူအများနှင့် ဝင်ထွက်ရသည်
ဟု မြင်မက်လျှင်...

သာရေးနာရေးနှင့် ပရဟိတလုပ်ငန်း
များပြား၍ ကိုယ်ပိုင်ဇာတိရလုပ်ငန်း
များ ပျက်ကွက်ရဖွယ် ရှိသည်။

✦ သားနှင့်အတူ ဝင်ထွက်ရမည်
လျှင်...

သားအတွက် အလုပ်အကိုင်ကောင်း
ရရှိမည်။

✦ သမီးနှင့် အတူဝင်ထွက်ရ မည်
လျှင်...

မကြာမီ သမက်လောင်းနှင့် စကား
ပြောရမည်။

✦ ဖခင်နှင့် အတူဝင်ထွက်ရ မည်
လျှင်...

မျိုးရိုးဂုဏ်သတင်းကောင်း ကျော်ကြားမည်။

✦ မိခင်နှင့် အတူဝင်ထွက်ရ မက်လျှင်...

သောကအပူမီး ငြိမ်း၍ အေးချမ်းမည်။

✦ ကွယ်လွန်ပြီး မိဘတစ်ဦးဦးနှင့် အတူဝင်ထွက်ရ မက်လျှင်...

စိတ္တသုခ ပြည့်ဝမည်။

⊗ အဝင်ဝ တံခါးတွင် စစ်ဆေးပေးပြီးခြင်း ခံရသည် ဖက်လျှင် အပူကိစ္စ ဖြစ်ပျက်နိုင်ခြင်း။

⊗ စီးပွားပြိုင်ဘက်အား ဖင်းစိုးရာဇာဏိ နေရာတွင် မြင်တွေ့သည်ဟုလျှင် အကောက်ကြံခံရ၍ စီးပွားဥစ္စာ လျော့ပါးတတ်သည်။ သို့သော် ဆုံးရှုံးမှုအစားထိုးပြန်လည်ရရှိမည်။

✦ ရန်သူကို ဖင်းစိုးရာဇာအိမ်တွင် တွေ့ရမက်လျှင်...

ပြုသမျှရန်တို့ မိမိအား ကြီးကျယ်စွာ သက်ရောက် ထိခိုက်စေခြင်း မရှိနိုင်ပါ။

✦ အိမ်ထောင်ဖက် ချစ်သူကို ဖင်းစိုးရာဇာအိမ်တွင် တွေ့ရမက်လျှင်...

အဖိုးထိုက်၊ ချစ်သက်လက်ဆောင် ရရှိမည်။

✦ ဇနီးကို ဖင်းစိုးရာဇာအိမ်တွင် တွေ့ရမက်လျှင်...

ဇနီး၏ ပါရမီဖြည့်မှုကြောင့် မိမိလုပ်ငန်းဆောင်တာများ အောင်မြင်မည်။

✦ ခင်ပွန်းယောက်ျားကို ဖင်းစိုးရာဇာအိမ်တွင် တွေ့ရမက်လျှင်...

မိမိ၏ခင်ပွန်း ရာထူး၊ အလုပ်အကိုင် တိုးတက်အောင်မြင်မည်။

✦ နာမကျန်းဖြစ်နေသူ အိမ်သား တစ်ဦးဦးအား ဖင်းစိုးရာဇာအိမ်တွင် တွေ့ရမက်လျှင်...

ဆရာကောင်း၊ ဆေးဝါးကောင်း တွေ့၍ ဝေဒနာ သက်သာပျောက်ကင်းမည်။

✦ နာမကျန်းဖြစ်နေသူ အိမ်သား တစ်ဦးဦးအား ဖင်းစိုးရာဇာအိမ်တွင် တွေ့ရမက်လျှင်...

ဆရာကောင်း၊ ဆေးဝါးကောင်း တွေ့၍ ဝေဒနာ သက်သာပျောက်ကင်းမည်။

မည်။

✦ ဖင်းစိုးရာဇာအိမ်ကို ရေ့မီး သဘာဝဘေးရန်က ဖျက်ဆီးသည်ဟု မြင်မက်လျှင်...

မိမိ၏ စီးပွားအလုပ်အကိုင် ပျက်စီးဆုံးရှုံးတတ်၏။

⊗ လိုက်လှုပ်ပတ်ပတ် မြင်မက်ခြင်းသည် အေးချမ်း၍ သုခပြည့်စုံပည့်ရှိပတ် ဖြစ်သည်။

✦ ခင်ပွန်းသည်က မြင်မက်လျှင်...

စီးပွားဥစ္စာ တိုးတက်၍ အနှောင့်အယှက်ကင်းမည်။

✦ ဇနီးသည်က မြင်မက်လျှင်...

အိုးအိမ်ကောင်း၊ အဆောက်အအုံကောင်း ရတတ်သည်။

✦ လူပျိုလူငယ်က မြင်မက်လျှင်...

ပညာ၊ ကြင်ရာ စုံလင်မည်။

✦ အပျို လုံမက မြင်မက်လျှင်...

အမှီအခိုကောင်းရ၍ “ကတော်” ဖြစ်နိုင်သည်။

✦ လူမမာ၊ ဝေဒနာခံစားနေသူက မြင်မက်လျှင်...

နေရာထိုင်ခင်း ပြောင်းရွှေ့ခြင်းဖြင့် ရောဂါဝေဒနာ သက်သာပျောက်ကင်းမည်။

✦ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...

စာမေးပွဲတွင် ရှေ့မှူစွာ အောင်မြင်မည်။

✦ ခရီးသွားနေစဉ် မြင်မက်ပါက...

ကူညီသူပေါ်ပေါက်၍ ခရီးစဉ် ချောမွေ့မည်။

✦ ပြည်ပရပ်ခြားရောက်စဉ် မြင်မက်ပါက...

အေးချမ်းလုံခြုံသော နေရာထိုင်ခင်း ရရှိမည်။

✦ အမှုတပေါင် ရင်ဆိုင်ရစဉ် မြင်မက်ပါက...

✦ အချုပ်အကျဉ်းကျနေသူက မြင်မက်လျှင်...

မကြာမီ လွတ်မြောက်၍ ပြင်ပလောကနှင့် ထိတွေ့ခွင့် ရရှိမည်။

✦ လူပျောက်ရှာစဉ် မြင်မက်ပါက...

အခန့်သင့်စွာ တွေ့ဆုံရမည်။

✦ ပစ္စည်းပျောက်ရှာစဉ် မြင်မက်ပါက...

ပြန်ရမည်။ သို့သော် ကြာပါဦးမည်။

✦ ချစ်အခြေ တောင်းထားစဉ် မြင်မက်ပါက...

စိတ်ရှည်ရှည်နှင့် သည်းခံ စောင့်ဆိုင်းရဦးမည်။

⊗ လိုက်လှုပ်ပတ်ပတ်တွင်း ဝင်ရသည်ဟု မြင်မက်လျှင် သောကပြဿနာ ငြိမ်းအေးမည်။

✦ စာမေးပွဲဖြေထားစဉ် မြင်မက်ပါက...

ချောမောစွာ အောင်မြင်မည်။

✦ ရောဂါသည် နာတာရှည် ဝေဒနာရှင်က မြင်မက်လျှင်...

ရောဂါသက်သာနိုင်သည်။ လုံးဝပျောက်ကင်းရန်အတွက်မူ အချိန်ယူကုသရပါဦးမည်။

✦ ခင်ပွန်းသည်က မြင်မက်လျှင်...

လုပ်ငန်းတည်မြဲ၍ စိတ်အေးချမ်းမည်။

✦ ဇနီးသည်က မြင်မက်လျှင်...

စားဝတ်နေမှု ဖူလုံမည်။

✦ လုံမပျိုက မြင်မက်လျှင်...

နေ့ဝယ ပြည့်စုံသူ ခင်ပွန်းကောင်းရမည်။

✦ လူလင်ပျိုက မြင်မက်လျှင်...

စီးပွားရေးတွင် အခြေတကျဖြစ်ကာ အိမ်ထောင်ရေးအတွက် အရေးထားစဉ်းစားနိုင်လိမ့်မည်။

✦ အကျဉ်းကျနေစဉ် မြင်မက်ပါက...

နက္ခတ္တဗေဒခြေညီမဂ္ဂဇင်း ၁၄၁

မမျှော်လင့်ဘဲ လွတ်မြောက်လာမည်။

❖ ရှေ့နေက မြင်မက်လျှင်...

လိုက်ပါဆောင်ရွက်သော အမှုကြန့်ကြာ၍ သေချာစွာ ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းမှသာ အနိုင်ရမည်။

❖ ဆရာဝန်၊ ဆေးသမားက မြင်မက်လျှင်...

ခဲယဉ်းသော ရောဂါဝေဒနာများ ကြုံဆုံရက်နိုး ရှိသည်။

⊗ အဖော်ပိတ်ဆွေနှင့်အတူ လိုက်ဖက်အတွင်း ဝင်ရသည်ဟု မြင်မက်လျှင် သူတစ်ပါး အကူအညီကြောင့် အမှုကိုစွဲပြုသနားများ ပြေလည်သွားမည်။

❖ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...

ကြွေးပူများ ပြေလည်မည်။

❖ ခင်ပွန်းသည်က မြင်မက်လျှင်...

အမှီအခိုကောင်း၊ အလုပ်ရှင်ကောင်း ရရှိမည်။

❖ အပျိုက မြင်မက်လျှင်...

ဂုဏ်သရေရှိ အိမ်ထောင်စုဝင် ဖြစ်နိုင်သည်။ ဂုဏ်သရေရှိ ခင်ပွန်းကောင်းနှင့် ဖူးစာဆုံမည်။

❖ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...

နေဂုဏ်ပြည့်စုံသော်လည်း အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူနှင့် လက်ဆက်ရဖွယ် ရှိသည်။

❖ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...

စီးပွားဖက်ကောင်းတွေ့၍ အကျိုးတူပူးပေါင်းခြင်းဖြင့် ငွေကြေး အမြတ်အစွန်း ပိုမိုရရှိမည်။

❖ နာတာရှည် လူမမာက မြင်မက်လျှင်...

ဆေးဝါးကောင်းတွေ့၍ နာလန်ထူနိုင်မည်။

❖ အချုပ်အကျဉ်းကျနေသူက မြင်မက်လျှင်...

အာမခံသူ၊ ကူညီသူ ပေါ်ပေါက်၍

ဒုက္ခငြိမ်းမည်။

❖ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...

စာမေးပွဲတွင် အရည်အချင်းပြည့်မီစွာ အောင်မြင်မည်။

⊗ ဝန်းသည်နှင့်အတူ လိုက်ဖက်တွင်းဝင်ရ မက်လျှင် ဝန်းမောင်နံ့ အပန်းဖြေ အပျော်ခရီးသွားရက်နိုးရှိမည်။

❖ ခင်ပွန်းနှင့် အတူဝင်ရမက်လျှင်...

တူနစ်ကိုယ် ပွဲလမ်းသဘင် တက်ရဖွယ်ရှိသည်။

❖ ချစ်သူ(ကျား/မ) သူငယ်ချင်းနှင့် အတူ ဝင်ရမက်လျှင်...

မကြာမီ ဖူးစာဆုံ ပျော်မြူးရမည်။

❖ ဆန့်ကျင်ဘက်လိင်နှင့်အတူ ဝင်ရမက်လျှင်...

ဘဝဖော်၊ ဖူးစာဖက် တွေ့ရလိမ့်မည်။

❖ မိတ်ဆွေများနှင့် အတူဝင်ရမက်လျှင်...

သူမက်လက်စွာ ပေါ်ပေါက်တတ်သည်။

⊗ ရန်သူကို လိုက်ဖက်တွင်း၌ တွေ့သည်ဟု မြင်မက်လျှင် ဘေးဘယားဝေးကွာမည်။

❖ ကွယ်လွန်ပြီးမိဘကို လိုက်တွင်း တွေ့ရမက်လျှင်...

မိဘများအတွက် ကုသိုလ်ပြု ဖြစ်မည်။

❖ ထင်ရှားရှိဆဲ မိဘအား လိုက်တွင်း တွေ့ရမက်လျှင်...

သူတို့၏ ကျန်းမာရေးကို အထူးဂရုစိုက်ပါရန် သတိပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

❖ သားသမီးကို လိုက်တွင်း တွေ့ရမက်လျှင်...

သားသမီးအကျိုး ခံစားရတတ်သည်။

စာမျက်နှာ (၁၃၉)မှ အဆက်

အခါ နာ(ခ) (၂) ကျပ်သားကို လုံတွင် အရည်ကျိုး အရေပျော်လျှင် ငြိမ်သက်သောနေရာ သဲခွက်တွင်ချ၊ နေလှန်း၍ ခြောက်သွေ့ပြီး ဓာတ်လုံးကို နာရည်ပူပေါ်တွင် လိုမိုလိုက်ရမည်။

ဤကဲ့သို့ လိုမိုလိုက်လျှင် ဓာတ်လုံး၌ နာများ ရစ်ပတ်၍ နေလိမ့်မည်။ အအေးခံ၍ အေးသောအခါ နာများကို ခွာ၍ ပစ်။ ဤကဲ့သို့ (၄) ကြိမ် လုပ်ပြီး လျှင် ဖြူစင်စွာသော ဓာတ်လုံးကို ရပါတော့သည်။

ဓာတ်လုံး၏အသုံး

ခွေးရွေးကိုက်၊ ခွေးရွေးပြန်လျှင် ဓာတ်လုံးကို ရေစိမ်း၊ ကိုက်သည့်နေရာကို အဝလုပ် လိမ်းပေး၊ တိုက်ကျွေး၍ လည်းပေး။

မြွေကိုက်လျှင် ဓာတ်လုံးရေစိမ်း တိုက်။

သတိပြုရန်။ ။ ဓာတ်လုံးဆောင်ထားသူသည် လမ်း၌ မြွေတွေ့ခဲ့လျှင် ဖြတ်မကျော်မိစေရန်နှင့် မနင်းမိစေရန် အထူးသတိပြုပါ။ စိန်ဓာတ်လုံးသည် မြွေကို အပိုင်းပိုင်း ပြတ်စေပါသည်။ နောက် တစ္ဆေပူးကပ်ခြင်း၊ စုန်းစသော ပယောဂများကိုလည်း ဘယ်ပယောဂမဆို နိုင်နင်းပါသည်ဟု စာရေးသူအား ပြောပြပါသည်။

နည်းတူလျှင် မီးပူမခံသော စိန်ဓာတ်လုံးကို စာဖတ်ပရိသတ်များနှင့် အင်္ဂုရတ်ဝါသနာရှင်များ အသုံးပြုနိုင်ရန် စာရေးသူမှ တင်ပြအပ်ပါသည်။

နည်းလမ်း ပြောပြပေးသော မိတ်ဆွေဦးလေးအား ကျေးဇူးအထူးတင်လျက် ဂါရဝဖြုပါသည်။

ကြည်စိုး (မနောမယ်ဒို့)
စရာမြေ

ထက်မင်းကျော်စွာ

မခံမရပ်နိုင်အောင်

ခေါင်းကိုက်နေသော်

ကျွန်တော် မန္တလေးမြို့ (၃၈)လမ်း၊
(၈၂)လမ်းx(၈၃)လမ်းကြားတွင် ဆေး
ခန်းဖွင့်လှက်ရှိရာ ကျွန်တော့်ရဲ့
ဆေးခန်းကို အသက်(၄၀)ကျော်ခန့်
အမျိုးသမီးတစ်ဦး ရောက်ရှိလာပြီး...

'ဆရာနဲ့ တွေ့ချင်လို့ပါ'

လို့ ပြောသဖြင့်...

'ကျွန်တော် ဆရာ ဦးလှညိမ်းပါ။

ဘာများ အကူအညီ ပေးရမလဲ'

လို့ မေးတော့...

'ကျွန်မ မခံမရပ်နိုင်အောင် ခေါင်း
ကိုက်နေလို့ ဆရာ့ထံ လာရောက်
ပြသတာ ဖြစ်ပါတယ်'

လို့ပြောရာ ကျွန်တော်မှ ဝေဒနာရှင်
အား သေချာကျနစွာ အကြော်ပြုပြင်
ပေးပြီးနောက်...

'ခင်ဗျား ခေါင်းကိုက်တာ သက်သာ
သလား'

လို့ မေးရာ ဝေဒနာရှင်မှ သက်သာ
ကြောင်း ပြောသဖြင့်...

'အခုလို (၃)ရက်ဆက်တိုက်
အကြော်ပြုပြင်ပေးရမယ်'

လို့ ပြောပြီး ပြန်လွှတ်လိုက်တယ်။

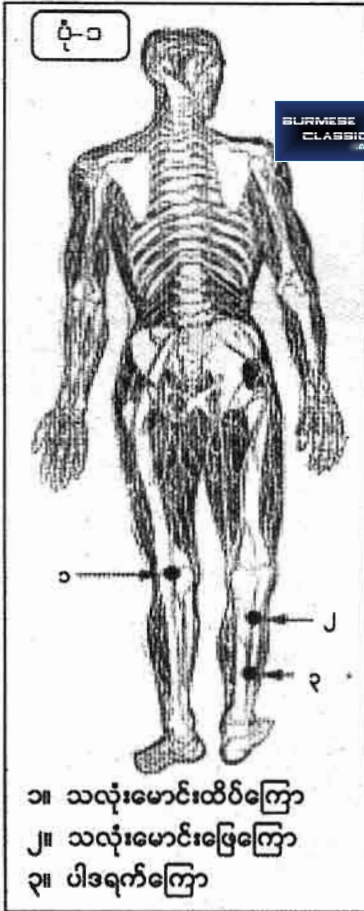
ထိုဝေဒနာရှင်အား (၃)ရက်ဆက်
တိုက် အကြော်ပြုပြင်ပေးပြီးနောက်
ဝေဒနာရှင်က ခေါင်းကိုက်ရောဂါ
သက်သာပျောက်ကင်းကြောင်း ပြော
ပြီး ယခုလို ခေါင်းကိုက်ရောဂါ ဘာ
ကြောင့်ဖြစ်သလဲမေးရာ ကျွန်တော်
မှ...

'ခေါင်းကိုက်တာ ဖြစ်ရခြင်း
အကြောင်းက (၁၁)ပါးရှိတယ်။ အဲဒါ
တွေကတော့...

- ၁။ ဝါတ
- ၂။ ပိတ္တ

အကြော် နှင့် ဆရာ

ဆက်ခံပုံ မြန်စွာပျောက်ကင်းမှု

- ၁။ သလုံးမောင်းထိပ်ကြော်
- ၂။ သလုံးမောင်းဖြေကြော်
- ၃။ ပါဒရက်ကြော်

- ၄။ ကဖ
- ၅။ သန္တပိတ်
- ၆။ ရတ္တ
- ၇။ ခယဝ
- ၈။ ကိမိ
- ၉။ သူရိယတ္တ
- ၁၀။ အန္တပိတ်
- ၁၁။ သံခက
- ၁၂။ အဒ္ဓဝောဒ
- တို့ ဖြစ်တယ်။

ဦးလှညိမ်း (တံထားဦး၊ အင်းဝ)
အကြော်ပညာရှင်

၁။ ဝါတ = ခေါင်းကိုက်လက္ခဏာ
က ဦးခေါင်းမှာ အကြောင်းမဲ့
နာကျင်တယ်။ နေ့မှာ အနည်းငယ်
နာ၍ ညမှာ အလွန်ကိုက်ခဲနာ
ကျင်တယ်။

ထိုခေါင်းကိုက်နာကတော့ ဦးခေါင်း
ကို စည်းနှောင်ခြင်းဖြစ်စေ၊ အပူပေး
ခြင်းဖြစ်စေ ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း သက်
သာရင် ထိုဦးခေါင်းကိုက်နာကို ဝါတ
ဦးခေါင်းကိုက်နာလို့ မှတ်ရမယ်။

၂။ ပိတ္တ = ခေါင်းကိုက်လက္ခဏာ
က ဦးခေါင်းမှာ ကိုက်ခဲနာကျင်၍
မီးကဲ့သို့ ပူလောင်တယ်။ မျက်စိ၊
နှာခေါင်းတို့ကိုလဲ ကိုက်ခဲနာကျင်
ပူလောင်တယ်။ ညမှာ ကိုက်ခဲနာ
ကျင်ခြင်း အနည်းငယ် သက်သာ
တယ်။ သည်းခြေကြောင့်ဖြစ်
သော ပိတ္တခေါင်းကိုက်နာလို့
မှတ်ရမယ်။

၃။ ကဖ = ခေါင်းကိုက်လက္ခဏာ
က ဦးခေါင်းအေးတယ်။ လေး
တယ်။ မျက်စိ၊ နှာခေါင်း အနည်း
ငယ် ရောင်တယ်။ အဲဒီ ဦးခေါင်း
ကိုက်နာကို သလိပ်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့
ကဖဦးခေါင်းကိုက်နာလို့ မှတ်ရ
မယ်။

၄။ သန္တပိတ်တ = ခေါင်းကိုက်
လက္ခဏာက အထက်က ဆိုခဲ့
သော ဒေါသ(၃)ပါး လက္ခဏာ

များပေါ်ရောက်၍ ထိုခေါင်းကိုက် နာကို "ကြိ" ဒေါသကြောင့်ဖြစ် သော သန္တိပါတ် တဇ ဦးခေါင်း ကိုက်နာလို့ မှတ်ရမယ်။

၅။ ရတ္တဇ = ဦးခေါင်းကိုက်လက္ခဏာ က ဦးခေါင်းကို လက်ဖြင့် ထိရင် သည်းမခံနိုင်အောင် နာကျင် တယ်။ ထိုအနာကို သည်းခြေ ကြောင့်ဖြစ်သော ရတ္တဇ ခေါင်း ကိုက်နာလို့ မှတ်ရမယ်။

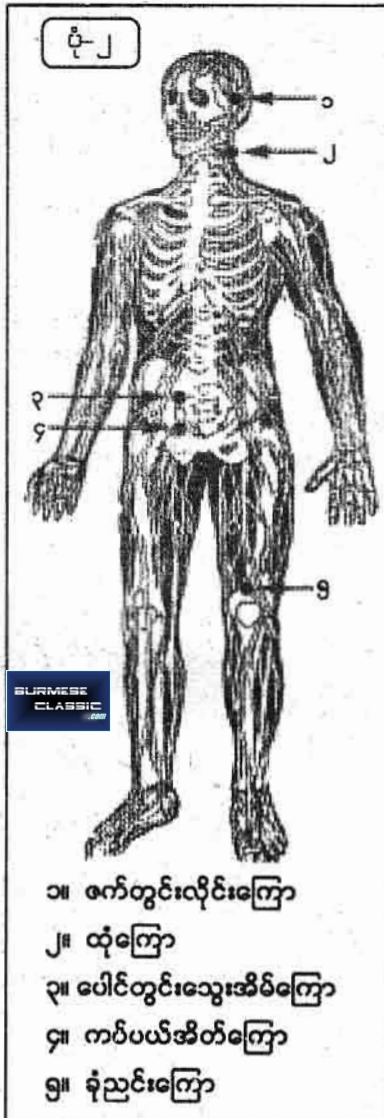
၆။ ခယဇ = ဦးခေါင်းကိုက်လက္ခဏာ က နာစေး၍၊ နှပ်ထွက်၍၊ ဦးခေါင်းပူ၍ အလွန်နာကျင်၏။ ထိုအနာကို ခယဇ ဦးခေါင်းကိုက် နာလို့ မှတ်ရမယ်။

၇။ ကိမိဇ = ဦးခေါင်းကိုက်လက္ခဏာ က ဦးခေါင်းကို အပ်နဲ့ ထိုးသကဲ့ သို့ နာကျင်တယ်။ ဦးခေါင်း တင်းကျပ်မယ်။ ထိုအနာကို ပိုးကြောင့်ဖြစ်လို့ ကိမိဇ ဦးခေါင်း ကိုက်နာလို့ မှတ်ရမယ်။

၈။ သူရိယဝတ္ထ = ဦးခေါင်းကိုက် လက္ခဏာက နေထွက်တဲ့အခါ ဦးခေါင်း တဖြည်းဖြည်း နာကျင် ကိုက်ခဲခြင်းဖြစ်တယ်။

နေမုန်းတည်ချိန်တွင် မျက်စိ၊ မျက်မှောင်ရိုး၊ ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံး နာကျင်တယ်။ နေကွယ်ပျောက်တဲ့အခါ အလုံးစုံသော ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း ပျောက်ကင်းတယ်။ အဲဒီခေါင်းကိုက်နာ ကို သူရိယဝတ္ထ ခေါင်းကိုက်နာလို့ မှတ်ရမယ်။

၉။ အနန္တဝါတ = ခေါင်းကိုက် လက္ခဏာက နားထင်၊ မေးရိုး၊ လည်ပင်း၊ မျက်စိ၊ မျက်မှောင်တို့ မှာ အလွန် နာကျင်ကိုက်ခဲတယ်။ လော၊ သည်းခြေ၊ သလိပ်တို့

- ၁။ ဇက်တွင်းလှိုင်းကြော
- ၂။ ထုံကြော
- ၃။ ပေါင်တွင်းသွေးအိမ်ကြော
- ၄။ ကပ်ပယ်အိတ်ကြော
- ၅။ ခုံညင်းကြော

- မျက်စီးလို့ အနန္တဝါတ ခေါင်း ကိုက်လက္ခဏာလို့ မှတ်ရမယ်။
- ၁၀။ သံခက = ခေါင်းကိုက်လက္ခဏာ က နားထင်မှာ ပြင်းထန်စွာ နာကျင် ခြင်း၊ ကိုယ်ပူခြင်း၊ အရောင် အဆင်းနှင့်ယှဉ်၍ ရောင်ရမ်းခြင်း ဖြစ်စေ၍ ထိုခေါင်းကိုက်နာကို သံခက ခေါင်းကိုက်နာလို့ မှတ်ရ မယ်။
- ၁၁။ အဒ္ဒဝဘောဒ = ခေါင်းကိုက်

လက္ခဏာက အဆီအနှစ် မရှိသော အစားအစာကို စားသုံးခြင်း၊ အစာ စားပြီးနောက် ထပ်မံစားခြင်း၊ ဝမ်းချုပ်၊ ဆီးချုပ်ခြင်း၊ အလုပ်ကို ပင်ပန်းစွာ ပြုလုပ်ခြင်း၊ မေထုံအမှု လွန်ကျူးခြင်းကြောင့် နားထင်၊ နားခေါင်တို့၌ ပြင်းထန်စွာ ပူလောင်၍ နာကျင်ကိုက်ခဲသော ဝေဒနာဖြစ်ခြင်းကို အဒ္ဒဝဘောဒ ဦးခေါင်းကိုက်နာလို့ မှတ်ရမယ်။ ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံးအုံ့ပြီး ကိုက်ခဲနေ သော် ပထမဦးစွာ လူနာကို ဝမ်းလျား မှောက်လျက် သလုံးမောင်းထိပ်ကြော ကို ဖိဖိပြီး(၁၅)မိနစ်ကြာအောင် နှိပ် ပေးရမည်။ သလုံးမောင်းထိပ်ကြောကို နှိပ်ပြီးနောက် သလုံးမောင်းဖြေကြော ကို အောက်မှ အထက်သို့နှိပ်ပြီး (၂၀) မိနစ်ခန့် ဖိနှိပ်ပေးပါ။

ပါဒရက်ကြောကို ဖိဖိပြီး ဖွဖွ၍ ဖြေပေးပါ။ ထို့နောက် ခုံညင်းကြောကို ဖိဖိပြီး လှိုင့်၍ ပြုပြင်ပေးပါ။ ပေါင်တွင်း သွေးအိမ်ကြော၊ ကပ်ပယ်အိတ်ကြော ကို (၅)မိနစ်ခန့် ပြုပြင်ပေးပါ။ ထို အကြောများ ပြုပြင်ပေးပြီးနောက် ဇက်တွင်းလှိုင်းကြောနှင့် ထုံကြောတို့ကို (၁)မိနစ်ခန့် ထောက်၍ပေးပြီး၊ ဖိ၍ ပေးပါ။ (၅)ကြိမ်ခန့်။

အထက်ပါအတိုင်း ကုသရင် အမှန်တကယ် သက်သာပျောက်ကင်း မှာဖြစ်ကြောင်း ဝေဒနာရှင်၊ ဝါသနာ ရှင်များ အသုံးပြုနိုင်ရန်အတွက် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ရေးသား တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ဦးလှညိမ်း
 (တံတာဦး၊ အင်းဝ)
 အကြောပညာရှင်

ကြိမ်တောမြောင် သိမ်ကျောင်း ဆရာတော်

ဦးဘဒိန္နဝံသ

၏ ထူးခြားသော ဂုဏ်တရားတော် (၁)

ထက်စပ်ကျော်စွာ

ခရစ်နှစ် ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ နှစ်ဆန်းစ သမယတွင် စာတည်းချုပ်က ထန်းတပင်မြို့နယ်၊ ကြိမ်တောမြောင် သိမ်ကျောင်းဆရာတော်၏ ကျောက် ဖြစ်သွားသည့် ရုပ်ကလာပ်တော် အကြောင်း သတင်းတိုကလေးကို ဖတ်ရှုစေကာ သွားရောက်လေ့လာ ပူဇော်ရန် တာဝန်ပေးခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ရန်ကုန်-တောင်ငူ အဝေးပြေးယာဉ်ဖြင့် တောင်ငူသို့ သွား ရောက်ပြီးနောက် မိတ်ဆွေရင်းတစ်ဦး ဖြစ်သည့် ဆရာဦးကျော်မြင့် (မဟော သခေဆေးတိုက်)၏ အကူအညီဖြင့် ဆိုင်ကယ်တက္ကစီဌာနရမ်းလျက် ခရီးစဉ် စတင်ဖြစ်သည်။

တောင်ငူမှ အုတ်တွင်းမြို့ကို ကျော် လွန်ပြီးနောက် "ကျွဲပွဲ" မြို့ကလေးသို့ ရောက်သောအခါ အရှေ့ဘက် မြေ လမ်းကလေးအတိုင်း ခွဲထွက်၍ (၅)မိုင် ခန့် ခရီးနှင့်ရသည်။ ထိုမှ စစ်တောင်း မြစ်ကူးတံတားကို ကျော်ဖြတ်လျက် မြစ်လယ်သောင်ခုံသို့ ရောက်သည်။

သောင်ခုံ၏ အရှေ့ဘက်တွင် ယာယီ တံတားတစ်စင်းရှိကာ လူ၊ စက်ဘီး၊ ဆိုင်ကယ်များ ဖြတ်ကျော် သွားနိုင်သည်။ ရေစီးအနည်းငယ်သန် ၍ ရေပြင် ကြည်စိမ်းလှသည်။ မြစ် အရှေ့ဘက်ကမ်းသို့ ရောက်သော် ဆိုင်ကယ်သမားက...

'ရေစီးကသန် တံတားက ကျဉ်းနဲ့ အကာအရံလဲမရှိတော့ စိတ်ဖိစီးမှု များတယ်ဗျာ'

ဟူ၍ သက်ပြင်းချ၍ ဆိုရှာသည်။ ဆိုင်ကယ်ဘီး လိုမိုလိုက်တိုင်း သိမ့်ခနဲ ယမ်းခါသွားသဖြင့် သူပြောသလိုပင် စိတ်လှုပ်ရှားရသော တံတားဖြစ်သည်။

မြစ်အနောက်ဘက်ကမ်းမှ ကန်သင်း

◆ ကြိမ်တောမြောင် သိမ်ကျောင်း ဆရာတော် ဦးဘဒိန္န

ရိုးများအတိုင်း တောင်ဘက်စူးစူးသို့ လည်း ကူးသန်းနိုင်သော်လည်း ယခု မောင်းနှင်ကာ ကြိမ်တောမြောင်ရွာ လမ်းက လူအသွားအလာ ပို၍များ တစ်ဖက်ကမ်းမှ စက်တပ်လှေများဖြင့် ကြောင်း သိရသည်။

www.burmeseclassic.com

◆ မြို့ရိရွာအနိမ့်မှ စစ်တောင်ခြင်နှင့် ယာယီတံတား၊
▼ ကြိမ်တောမြောင် သိမ်ကျောင်းအထပ်မံဦး

◆ ထောင့်ခြင်သော လောင်စိုက်

▼ ကြိမ်တောမြောင် သိမ်ကျောင်း

၁၄၆ နက္ခတ္တရောင်ခြင်ဗိမ္ဗူရင်း

မြစ်အရှေ့ဘက်ကမ်း၌ “မြို့ရိုး” ရွာ ရှိသည်။ ထိုရွာမှ တောင်ဘက်သို့ လေးမိုင်ခန့် ခရီးနှင့်ခြင်းဖြင့် ကြိမ်တော မြောင်ရွာသို့ ရောက်သည်။ ရွာ၏ တောင်ဘက်အစွန်တွင် “သိမ်ကျောင်း တိုက်” တည်ရှိလေသည်။

ပူဇော်သူများ မကြာခဏ လာရောက် ကြသဖြင့် ဈေးဆိုင်ကလေးများ စည်စည်ကားကား တွေ့ရသည်။ ဈေး တန်းကလေးအလွန်တွင် ကျောင်းဝင် မှန်ဦးရှိ၍ ဓမ္မကထိကဆရာတော်သုံးပါး ပုံများ ချိတ်ဆွဲထားသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် သက်တော် (၉၅)နှစ်တွင် ခန္ဓာဝန်ချသည်ဖြစ်၍ ရုပ်ကလာပ်တံတား အား ယာယီစံကျောင်း တွင် (၉၅)ရက် ထားရှိပူဇော်ပြီးနောက် အသင့်ဆောက်လုပ်ထားသော ဗိမာန် သို့ ရွှေပြောင်းပင့်ဆောင် အပူဇော်ခံ ထားရှိမည် ဖြစ်သည်။

ထိုအခါတွင် ဓမ္မကထိက ဆရာ တော်များက တရားဓမ္မဟောကြား

ချီးမြှင့်ကြမည်ဖြစ်ကြောင်း ကြေညာထားလေသည်။

ကျောင်းဝင်းအတွင်း၌ မကျင်းပဖြစ်သော တေဇောဈာပနသဘင်မှ လောင်တိုက်တော်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုမှ မနီးမဝေးကျောင်းဝင်းတွင်း အရှေ့တောင်ထောင့်အရပ်တွင် ဆရာတော်ဦးအာဒိစ္စဝံသ၏ မပုပ်မပျက်သော ရုပ်ကလာပ်တော်ကို ယာယီပူဇော်ထားသည်။

မပုပ်သိုးသော ရုပ်ကလာပ်တော်

ရုပ်ကလာပ်တော်ကို မှန်ခေါင်းသွင်းပူဇော်ထားကာ ခြေရင်းဘက်အောက်မှ ပိုက်ငယ် တုပ်ဆင်ထားသော်လည်း အပုပ်ရည်များ ယိုစီးထွက်ကျမှုမရှိ အနံ့အသက် ဆိုးများလည်း ထွက်ပေါ်မှုမရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။

ခြေဖဝါးနှစ်ဖက်မှာ အဖြူရောင်ပိုများ ဖုံးလွှမ်းနေသော်လည်း ခြေဖမိုးမှ မွေးညှင်းများကိုမူ ထင်ရှားစွာ မြင်တွေ့ရသည်။ ဦးခေါင်းမှာလည်း အဖြူအညိုအကွက်များနှင့် မှိုကွက်များ ဖုံးလွှမ်းကာ ဆံပင်မွေးနုများကို ရှင်းလင်းစွာ မြင်ရသည်။

ပုံတော်မူသည်မှာ သုံးလခန့် ရှိပြီဖြစ်၍ မျက်နှာတော်မှာ ခြောက်၍ အနည်းငယ် ကျုံ့သွားသည်ကို တွေ့ရသည်။ အနီးရှိ ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးအား စုံစမ်းကြည့်သောအခါ...

‘အသားတွေ ယုန်ပကြော့ဘဲ ခြောက်သွေ့ပြီး ဟကျော့သွားလို့ ကျောက်ဖြစ်သွားတယ်လို့ ဆိုတာပါ။ ပကတိ ကျောက်ဆစ်ရုပ်တုလို ဖြစ်သွားတာတော့ ယဟုတ်ပါဗျာ’ ဟု ရှင်းပြသည်။

ရွှေဘိုမြို့ “စေတီ(၉)ဆူ ကုန်းတော်” တန်ဆောင်းမှ ကျောက်ဖြစ်သွားသော ဆရာတော် ဦးနရိန္ဒာဘိ

◆ ရုပ်ကလာပ်တော် ပူဇော်ထားရာ ယာယီပူဇော်ခန်း

◆ ဆရာတော် သီတင်ဆုံးနိဂုံး သီတော်

၏ ရုပ်ကလာပ်တော်မှာ ပကတိကျောက်ဆစ်ရုပ်ပမာ ဖြစ်တည်၍ သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်က စိုက်ထူခဲ့သည့် တမာသား၊ ထန်းသား သိမ်နီမိတ်တိုင်များမှာလည်း ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းများ ဖြစ်သွားသည်ကို ကြုံတွေ့ခဲ့ရဖူးသည်။

ယခု ကြိမ်တောမြောင်သိမ်ကျောင်းဆရာတော် ဦးအာဒိစ္စဝံသ၏ ရုပ်ကလာပ်တော်မှာ ကျောက်သား ပကတိမဖြစ်သော်လည်း ပူးရောင်ပုပ်ပျက်ခြင်း

မရှိဘဲ ခြောက်သွေ့ ကျစ်လျစ်သွားကာ မှိုများ ဖုံးလွှမ်းနေသည်က ထူးခြားလှသည်။

ရုပ်ကလာပ်တော်သာမက ဆရာတော် အစဉ်အမြဲ စိပ်ပွားလေ့ရှိသော စိပ်ပုတီးမှာလည်း မှိုများ ဖုံးလွှမ်းနေသည်ကို မြင်ရသည်။

ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

ထိုနောက်တွင် ဂေါပကအဖွဲ့နှင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းကြည့်ရာ ဆရာတော်

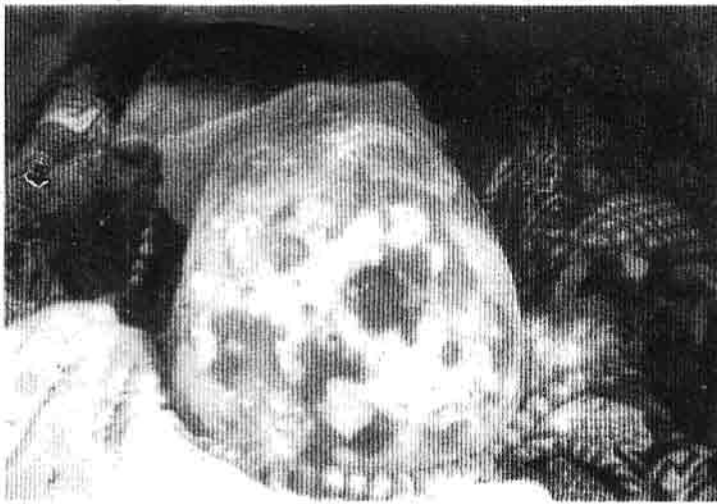
နက္ခတ္တဗျာဓိခြေစာမဂ္ဂဇင်း ၁၄၅

◆ ငြောက်ကျသွားသည့် မျက်နှာပိုင်း

◆ နိုင်ငံကွက်များနှင့် ဖွဲ့များပုံနေသည့် ဦးသိင်္ခ

၏ ထေရုပုတ္တိအကျဉ်းကို သိရှိခဲ့ရသည်။ ဆရာတော် လောင်းလျာကို တောင်ငူခရိုင်၊ ထန်းတပင်မြို့နယ်၊ ကြိမ်တောမြောင်ကျေးရွာနေ ဦးခိုင်လေး၊ ဒေါ်ထွေးညိုတို့မှ ၁၂၇၉ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း(၅)ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ဖွားမြင်ခဲ့သည်။

(၁၀)နှစ်သားအရွယ်တွင် ကြိမ်တောမြောင်သိမ်ကျောင်းတွင် သာမဏေဝတ်ကာ ၁၂၉၈ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း(၈)ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ကြိမ်

တောမြောင် သိမ်ကျောင်းဆရာတော် ဦးသုဇာတအား ဥပဇ္ဈာယ်ပြုလျက် ရဟန်းဘောင်သို့ ရောက်ရှိသည်။

အသက်(၇)နှစ်သား အရွယ်မှ စတင်ကာ အခြေခံ ပရိယတ္တိစာပေများ သင်ယူခဲ့၍ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီး နောက် အုတ်တွင်းမြို့နယ်၊ ကျွဲပွဲမြို့၊ ဝံသာရုံကျောင်းတိုက်နှင့် ရန်ကုန်မြို့၊ ဗားကရာတိုက်၊ ဝါးကျောင်းတို့တွင် ပိဋကတ်စာပေ သင်ရိုးပေါက် သင်ယူတော်မူခဲ့သည်။

ရန်ကုန်တွင် သီတင်းသုံးစဉ် တိုင်းရင်းဆေးပညာ သုံးဘာသာ “ဒေသနာနယဆေးပညာ၊ ဗေဒတ္ထနယဆေးပညာ၊ ဘေသဇ္ဇနယဆေးပညာ” သုံးဘာသာစလုံးကို သင်ယူအောင်မြင်ခဲ့သည်။

နှစ်စဉ် မိမိမွေးနေ့ရောက်တိုင်း နှင်းဆီကုန်း ဘိုးဘွားရိပ်သာသို့ ဘိုးဘွားများအား စောင့်ရှောက်နိုင်ရန် လှူဒါန်းခဲ့သည်။ ကျောင်းတစ်ကျောင်းတည်း၌ စွဲမြဲသီတင်းသုံးခြင်း မပြုဘဲ စေတီပုထိုးများတွင် အများအားဖြင့် သီတင်းသုံးကာ ကြည်ညိုဆည်းကပ်ကြသူများအား မေတ္တာပို့သပေးခြင်း၊ ပညာလိုလားသူ ရဟန်းရှင် လူတို့အား တိုင်းရင်းဆေးပညာ သင်ကြားပို့ချပေးခြင်း (အင်္ဂလိပ်၊ မြန်မာနှစ်ဘာသာဖြင့် သင်ကြားပေးလေ့ရှိကြောင်း သိရသည်။)

ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများအား တရားဓမ္မ ဟောကြားဆုံးမတော်မူခြင်းဖြင့် သာသနာတော် အရေးအရာများ ဆောင်ရွက်တော်မူသည်။

၁၃၆၁ ခုနှစ်တွင် ကြိမ်တောမြောင် သိမ်ကျောင်းဆရာတော် ဦးသာဓိန ပျံလွန်တော်မူသောအခါ တပည့် ဒါယကာများ ပင့်လျှောက်ချက်အရ ကြိမ်တောမြောင် သိမ်ကျောင်းသို့ ကြွရောက်၍ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်အဖြစ် တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်တော်မူသည်။

ဝါတွင်းကာလတွင် သိမ်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးကာ ဝါပကာလများတွင် ရန်ကုန်မြို့အတွင်း လှည့်လည်သီတင်းသုံးတော်မူကြောင်း သိရသည်။

ဒါယကာရင်း တစ်ဦးဖြစ်သော ဦးမျိုးညွန့် ပြောပြချက်အရ ရွှေတိဂုံစေတီရင်ပြင် တနင်္လာအရပ်နှင့် အင်္ဂါထောင့်

အကြားတွင် ဖူးတွေ့ရလေ့ရှိကာ တစ်နေ့ကုန် သီတင်းသုံးပြီး ညနေ စောင်း လေးနာရီခွဲ၊ ငါးနာရီခန့်တွင် ဗားကရာသို့ ပြန်ကြွလေ့ရှိသည်။ ပုံမှန် ကျိန်းစက်သော ကျောင်းမရှိပါ။ ကျောင်းလေး၊ ငါးကျောင်း၌ အလှဦး သင့်သလို နားခိုကျိန်းစက်တော်မူ ကြောင်း သိရှိရလေသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ကြိမ်တော မြောင်သိမ်ကျောင်းတွင် (၁၃)နှစ်ကျော် သီတင်းသုံးခဲ့ရာ ၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ ဝါ အထွက် သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် (၁)ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ညနေ(၆း၅၀) နာရီ၌ တောင်ငူမြို့၊ ကေတု အထူးကု ဆေးခန်းတွင် ပျံလွန်တော်မူခဲ့လေ သည်။

ပျံတော်မူခါနီးကာလ

ဆရာတော် နောက်ဆုံးကာလနှင့် ပတ်သက်၍ ပျံတော်မူသည်အထိ အနီး ကပ်ပြုစုခွင့်ရခဲ့သော ဒါယိကာမ မောင်စန်းက ဤသို့ ပြောပြသည်။

'သီတင်းကျွတ်လဆန်း(၈) ဥပုသ် နေ့မှာ သီလပေးတော့ ဆရာတော် အသံတွေ တုန်နေတာ သတိထားမိကြ တယ်။ နေ့ခင်းဘက်ကျတော့ ဖျားချင် သလိုဖြစ်ပြီး တရားမဟောနိုင်ဘူး။

(၉)ရက်နေ့မှာ ပိုဆိုးလာလို့ ရန်ကုန်က ဒကာရင်းဖြစ်တဲ့ မိုးယံရွှေလမင်း ဦးမျိုးညွန့်ဆီ အကြောင်းကြားတယ်။

(၁၀)ရက်နေ့မှာ သူ့မိတ်ဆွေ ဦးဌေးနိုး ဆီတာ ရောက်လာပြီး ဆေးရုံတင်မှ ဖြစ်မယ့် အခြေအနေနဲ့ (၁၂)ရက်နေ့မှာ တောင်ငူပြည်သူ့ဆေးရုံကြီးကို တင် လိုက်ကြတယ်။

အဲဒီနေ့ မနက်စောစော တော (ယာခင်း)သွားဖို့ ကျောင်းရှေ့အဖြတ်မှာ ဆောင်းပေါ်က လူစုစုရုံးရုံး မြင်ရတာနဲ့

▶ ဦးသိင်္ဃာ့ သံဝင် ငွေ့နုများ

◀ မိုးဖျားပုံလွှမ်းနေသော ဝါပြာခုံ

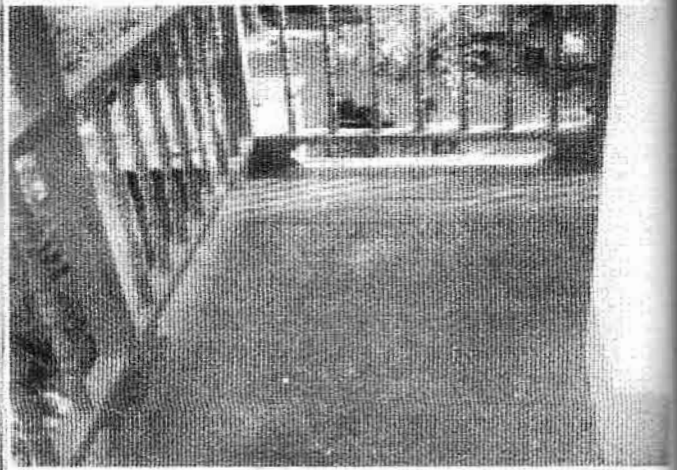
ဝင်ကြည့်တယ်။ ဆရာတော်ကြီး နေ မကောင်းလို့ ဆေးရုံတင်ရမယ်ဆိုလို့ ချက်ချင်း လိုက်သွားဖြစ်တာ ပျံတော်မူ တဲ့အထိ ကြာသွားတယ်။

ဆေးရုံကြီးမှာ နှစ်နေ့နဲ့ တစ်ညကြာ ပြီး (၁၄)ရက် ညနေကျတော့ "ကေတု" အထူးကုဆေးခန်းကို ပြောင်းတယ်။ ဦးနှောက်အမြှေးရောင်ပြီး နှလုံးသွေး ကြောလဲ ကျဉ်းနေသတဲ့။ အောက်ဆီ ဂျင် ပေးထားရတယ်။ ဆွမ်းတွေ့ အစာ တွေလဲ မဘုဉ်းနိုင်လို့ အစာပိုက်တပ်

ပေးတာ လက်မခံဘူး။ သတိတော့ ရှိတယ်။

သမီးတို့ ကြိမ်တောမြောင်ရွာကြီး မကြာခင် စည်ကားလိမ့်မယ်လို့ ဝီဝီ သသ မိန့်ကြားပါတယ်။ အခြေအနေ မဟန်လို့ ရွာကို ပင့်မယ်လုပ်တော့ လက်မခံဘူး။ သုံးရက်မြောက်နေ့ ညနေ (၆)နာရီကျော်လောက်မှာ ဘုန်းဘုန်း ရေသောက်မလားမေးတော့ ခေါင်းညိတ်ပြတယ်။ ကျွန်မတို့ကတို့ ရေတစ်ဖွန်းကို မျိုချပြီးတာနဲ့ ငြိမ်ငြိမ်

▲ ဆွမ်းတော်လှူရာအဖြစ် အသုံးပြုသော ဓတု

◆ သိမ်တော်အောက်

သက်သက်ပဲ ပျံလွန်တော်မူပါတယ်

ဦးဝေဠု၏ အတွေ့အကြုံ

ဆရာတော်၏ ဒါယကာရင်းတစ်ဦး ဖြစ်သော ဦးဝေဠု(ရန်ကုန်)က ဆေးရုံ တက်စဉ်ကာလ အနီးကပ် ပြုစုပေးခဲ့ရ သည့်ဟု သိရသဖြင့် ဆက်သွယ်မေး မြန်းကြည့်ရာ ဤသို့ပြောပါသည်။

‘ကြိမ်တောမြောင် ဆရာတော်ကို ၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း(၁၃)ရက် နေ့မှာ ရွှေတိဂုံရင်ပြင်တော်မှာ စတင် ဖူးမြော်ရပါတယ်။ မိုးယံ ကိုမျိုးညွန့်ဆို က သတင်းကြားလို့ ကြည့်သွားပြီး ဖူးတွေ့ ဖြစ်တာပါ။

သင်္ကန်းအနွမ်းနဲ့ ဟိတ်ဟန်မရှိ။ ကျေးဇူးတိရစ္ဆာန်တွေကို အင်မတန် ကြင်နာတတ်တဲ့ ဆရာတော်ပါ။ ရင်ပြင် တော်က ခိုလေးတွေကို ဆရာတော် လက်ပေါ်တင်ပြီး အစာခွံကျွေးလေ့ ရှိပါတယ်။

ဆရာတော် နာမကျန်းဖြစ်တဲ့အချိန်

၁၅၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မှာ ကိုမျိုးညွန့်က သူ့အမိဌာန်ကျင့်စဉ် မပြည့်သေးလို့ ကျွန်တော့်ကို အကူ အညီတောင်းတာနဲ့ (၂၅-၁၀-၂၀၁၂) နေ့မှာ ကြိမ်တောမြောင် သိမ်ကျောင်း ကို ရောက်သွားတယ်။

တောင်ငူ ပြည်သူ့ဆေးရုံမှာ နှစ်နေ့နဲ့ တစ်ညကြာပြီး “ကေတု” အထူးကု ဆေးခန်းကို ပြောင်းရွှေ့ကုသပါတယ်။ ဆေးရုံတက်ကတည်းက သစ်သီး ကလေး တစ်စိတ်၊ နှစ်စိတ်၊ ဆန်ပြုတ် ကလေး တစ်စွန်း၊ နှစ်စွန်း စသာ ဘုဉ်း ပေးနိုင်တယ်။

“ကေတု” ဆေးခန်း ရောက်ခါစက ဆရာတော် အခြေအနေ သက်သာလာ တာ တွေ့ရလို့ “ဆရာတော်ဘုရား ရောဂါသက်သာလာရင် တပည့်တော် ရန်ကုန် ခဏပြန်ပါရစေ” လျှောက် ထားတယ်။

ဆရာတော်က “မပြန်ပါနဲ့ဦး လဆုတ်(၅)ရက်နေ့မှ ပြန်ပါ” လို့ မိန့်ကြားပါတယ်။ သီတင်းကျွတ် လဆုတ်(၅)ရက်နေ့မှာ ဆရာတော် ဈာပန စံကျောင်းချတော့မှ အဲဒီ စကား ကို ပြန်ကြားယောင်နေမိတယ်။

ခန္ဓာဝန်ချမယ့်နေ့ နံနက်ပိုင်းမှာ...

“ဟောပြောချိန်ကို ပြောလိုက် အိုနာ၊ သေ

လို့ အမိန့်ရှိတာနဲ့ ကိုမျိုးညွန့်ဆို ဖုန်းနဲ့ လှမ်းပြောရသေးတယ်။ နောက် တော့ ကြိမ်တောမြောင်သိမ်ကျောင်း က ဦးပဏ္ဍဝ၊ တောင်ငူ မေယဝတီ ကျောင်းက ဆရာတော် သံဃာတော် တွေ ကြွလာပြီး ပဋ္ဌာန်း ရွတ်ဖတ်ပူဇော် ပေးကြတယ်။ နာရီဝက်လောက် အကြာ ပဋ္ဌာန်းဒေသနာ ပြီးဆုံးသွား တော့ “ပဋ္ဌာန်းနာရတာ အရသာရှိ တယ်” လို့ မိန့်တော်မူပါတယ်။

ဆေးရုံမှာရှိတုန်း သတင်းမေး ကြည့် ရှုကြတဲ့ ရဟန်း၊ လူဒကာ အားလုံးကို မှတ်မိတယ်။ သတိမလွတ်ဘူး။ ဝေဒနာ အတွက်လဲ တစ်ချက်ကလေးမှ မရှုံ့မမဲ့ မညည်းညူဘဲ ညနေ (၆)နာရီ (၅၀)မိနစ် မှာ ရေတစ်စွန်း ဘုဉ်းပေးပြီး ခန္ဓာဝန်ချ တော်မူပါတယ်’

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ထက်မင်းကျော်စွာ

ကမ္ဘာကျော်အဆိုတော်

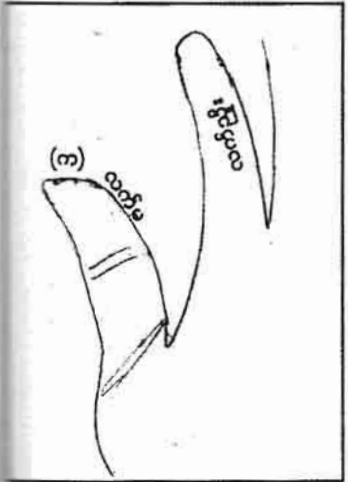
မိုက်ကယ်ဂျက်ဆင်၏ လက်

ဆရာကြီး ဦးကျော်မြင့်
(ဥပဒေဆွဲသူ)
လက္ခဏာပေးဒင်္ဂါပညာသုတေသီ

အနုပညာရှင်တစ်ဦးရဲ့ လက်ချောင်းတွေဟာ ရှည်ရှည်သွယ်သွယ် ထိပ်ဖျားကတော့ချွန်အမျိုးအစား ဖြစ်ရမယ်လို့ လက္ခဏာပညာကျမ်းတွေမှာ ဖော်ပြထားပါတယ်။

ဒါပေမယ့် အမေရိကန်နိုင်ငံသား အနုပညာရှင်တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ ကမ္ဘာကျော်အဆိုတော် မိုက်ကယ်ဂျက်ဆင်ရဲ့ လက်ချောင်းတွေကတော့ ကတော့ချွန်အမျိုးအစားမဟုတ်သလို ရှည်ရှည်သွယ်သွယ်လဲ မဟုတ်ကြဘူး။

(က) လက်မကို ပထမဆုံး လေ့လာကြည့်ရအောင်။

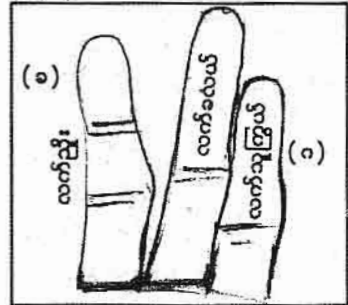

လက်မရဲ့အချိုးအစားက မတိုလွန်း၊ မရှည်လွန်း၊ မကြီးလွန်း၊ မသေးလွန်း ဖြစ်ရမယ်လို့ဆိုပါတယ်။

ဒါ့ကြောင့် ဦးနှောက်ကောင်းခြင်း စိတ်စွမ်းဆောင်ရည်ရှိပုံစံ၊ ဒါ့ဆစ်ဟတဲ့ အနေအထားမျိုးရှိလို့ စိတ်ဓာတ် ခိုင်မာမယ်။ ဘာလုပ်လုပ် ပြီးဆုံးတဲ့အထိ ဝံ့နံ့လုပ်တတ်မယ်။

လက်မနဲ့ လက်ညှိုးကြား အကွာအဝေးက ကိုးဆယ်ဒီဂရီ အောက်ကျဉ်းတဲ့ အနေအထားကြောင့် အံ့ပုန်းစိတ်မျိုး၊ လျှို့ဝှက်ကျစ်လျစ်မယ်။ မပွင့်လင်းတတ်ဘူး။ ဒါ့ကြောင့် သူတစ်ပါးရဲ့ အထင်အမြင်လွဲမှားခြင်းတွေ ခံရတတ်တယ်။

(ခ) လက်ညှိုး လက်ချောင်းကို ဒုတိယအဖြစ် လေ့လာကြည့်ပါ။

လက်ညှိုးလက်ချောင်း ထိပ်ဖျားဟာ လက်သူကြွယ်လက်ချောင်းရဲ့ ထိပ်ဖျားထက် မသိမသာ ပိုရှည်နေတယ်။

ဒါ့ကြောင့် သူတစ်ပါးအပေါ် ယွမ်းပိုးလိုစိတ် သူတစ်ပါးထက် ပိုသာလိစိတ်တွေရှိတတ်တယ်။

ဒါ့အပြင် လက်ညှိုးဒုတိယဆစ်ဟာ ဖုနေတယ်။ ဒါ့ကြောင့် လက်ခလယ်၊ လက်သူကြွယ်၊ လက်သန်းတွေလဲ ဒုတိယဆစ် နည်းနည်းဖုထစ်နေလိမ့်မယ်။

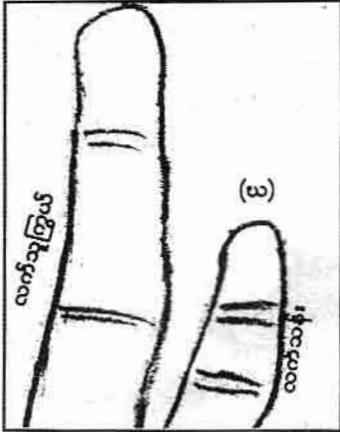
ဒါဟာ ဘာလုပ်လုပ် ဇရာဝေချာခြင်း တိကျခြင်း၊ တည်ငြိမ်ခြင်း၊ စိတ်ရှည်ခြင်း သည်ခံတတ်ခြင်းဆိုတဲ့ ယ်ကိုစီလဖိုး ရှိစေလိမ့်မယ်။

(ဂ) လက်သူကြွယ်နဲ့ လက်ခလယ် လက်ချောင်းတို့ကို တတိယအဖြစ် လေ့လာကြည့်ပါ။

နက္ခတ္တဓာတ်မြေညီမဂ္ဂဇင်း ၁၃၁

* * *

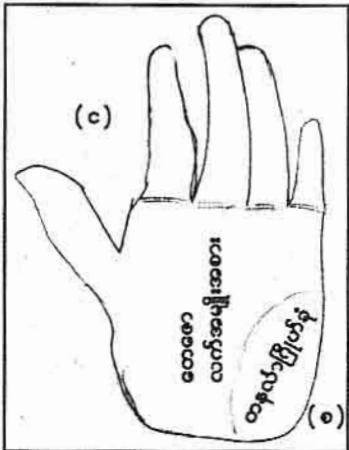

လက်သူကြွယ် လက်ချောင်းဟာ လက်ခလယ် လက်ချောင်းဘက်ကို သိသိသာသာ ယိမ်းယိုင်နီးကပ်နေ တယ်။

ရှဲခိုခြင်း စိတ်ဓာတ် ခိုင်မာပြတ်သားခြင်း အနုပညာလုပ်ငန်းတွေအတွက် မကြောက် မရွံ့ နောက်မတွန့် ရဲဝံ့စွာ လုပ်ကိုင်တတ် ခြင်းဆိုတဲ့ ပင်ကိုစရိုက်ပျိုးရိပ်ပေး။

(ဃ) လက်သန်း လက်ချောင်းကို စတုတ္ထအဖြစ် လေ့လာကြည့် ရအောင်။

* * *

ပိန်ပိန်သေးသေးတိုတိုလေး ဖြစ်နေ တယ်။

အကြောပျော့ဆက်ဆံရေး ကာမဂုဏ်ကိစ္စ

၁၅၂ နက္ခတ္တဗေဒင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

အိမ်ထောင်ရေး သားသမီးရေးတွေမှာ အားနည်းမယ်၊ ညံ့ပယ်။

သူ့ဘဝဇာတ်ကြောင်းကို လေ့လာ ကြည့်ရင် သူ့ရဲ့ အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားမှုတွေ အားလုံးကို အဲဒီ လက်သန်းလေးတစ်ချောင်း ကြောင့် ဆုတ်ယုတ်ပျက်ပြားခဲ့ရ ကြောင်း အံ့ဩဖွယ် တွေ့ရှိရပါတယ်။

(င) ပဉ္စမအဖြစ် လက်ဖဝါးအမျိုး အစားကို လေ့လာကြည့်ပါ။

ထောင့်မှန်စတုဂံပုံ လက်ဖဝါးရှည်၊ လက်ချောင်းအနည်းငယ်တို တေဇော လက်ဖဝါးအမျိုးအစားအဖြစ် တွေ့ရ မယ်။

ထကြွန်းကြား ကြီးစားတတ်ခြင်း၊ ဝှံ့လုံ့လ၊ ဝီရိယကြီးခြင်း၊ စိတ်ဓာတ် ခိုင်မာပြည့်ဝခြင်း၊ အကင်းပါးပြီး လက်တွေ့လုပ်ကိုင်နိုင်ခြင်း၊ အပင်ပန်းခံနိုင်ခြင်း၊ ဆင်ခြင်တုံတရားရှိခြင်း ဆိုတဲ့ ပင်ကိုအကျင့်စရိုက်ပျိုးရိပ်ပေး။

ဘယ်ကိစ္စမဆို ထကြွရှင်သန်အား ကောင်း စူးရှပေါက်ရောက်တဲ့သဘော ကြောင့် ကောင်းမှုကောင်းရာကို ဖန်တီး ရင် ကြီးကျယ်စွာ အောင်မြင်ကျော် ကြား ချမ်းသာကြီးပွားနိုင်သလို မကောင်းတဲ့ဘက်ကို ဖန်တီးရင်လဲ ကြောက်စရာ ကောင်းလောက်အောင် ပျက်စီးတတ်တယ်။

ကမ္ဘာမှာ အလွန်ထင်ရှားကျော်ကြား တဲ့ ဂီတ၊ အနုပညာရှင်ကြီးတွေ၊ ဗိသုကာပညာရှင်ကြီးတွေ၊ ဆရာဝန် ကြီးတွေ၊ စာပေပညာရှင်ကြီးတွေဟာ တေဇောလက်ဖဝါးပိုင်ရှင်တွေ ဖြစ် ကြကြောင်း လက္ခဏာကျမ်းများစွာ မှတ်တမ်းတင်ထားတယ်။

ထို့အတူ နာမည်ဆိုးနဲ့ လူသိများ ထင်ရှားသူတွေဟာလဲ တေဇော လက်ဖဝါးပိုင်ရှင်တွေပဲ ဖြစ်မှာပါ။

(စ) ဆဋ္ဌမအဖြစ် လက်ဖဝါးစောင်း

တနင်္လာဂြိုဟ်ခုံကို လေ့လာ ကြည့်ပါ။

လက်ဖဝါးစောင်း တနင်္လာဂြိုဟ်ခုံ ပိုင်းဟာ ထင်ထင်ရှားရှား ဖောင်းကြွ အားကောင်းနေတာ တွေ့ရတယ်။

အနုပညာလုပ်ငန်းနဲ့ ကမ္ဘာကျော် အောင် ထင်ရှားအောင်မြင်ခဲ့ခြင်း၊ အား ပေးတဲ့ ပရိသတ်အင်အား များပြားခဲ့ ခြင်းတွေဟာ အဲဒီတနင်္လာဂြိုဟ်ခုံရဲ့ စွမ်းရည်ကြောင့်ပဲဆိုတာ ငြင်းနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

အနုပညာရှင်အဖြစ် အောင်မြင် ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားဖို့ဆိုတာ “စန်းကောင်းပျ၊ စန်းရိုမှ” ဖြစ်မယ် လို့ လူတွေ ပြောပြောနေကြတာ ကြားဖူးကြမှာပေါ့။

ဇာတာမှာ စန်းလို့ ခေါ်တဲ့ တနင်္လာ ဂြိုဟ်(၂)ဂဏန်း အားကောင်းတဲ့သူ တွေဟာ လက်ဖဝါးပြင်မှာလဲ တနင်္လာ ဂြိုဟ်ခုံ အခုလိုပဲ ပြည့်ဖြိုးဖောင်းကြွ အားကောင်းကြပါတယ်။

ယခုအခါ ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီဖြစ်တဲ့ ကမ္ဘာကျော် အနုပညာရှင် အဆိုတော် မိုက်ကယ်ဂျက်ဆင်ရဲ့လက်ဟာ သူ့ ဘဝရဲ့ အတက်အကျ အနိမ့်အမြင့် တွေကို တစ်စိတ်တစ်ဒေသအားဖြင့် ဖန်တီးခဲ့တယ်လို့ ယူဆရမှာပါ။

လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားကြ ပါစေ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ ကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသင်တန်း

ရှန်းခိုမြောက်

ဘုံဘုရားကျောင်းသို့

ပုဂံ၁၆

ပေါင်မြို့၊ ကြန့်တိတ်ဘုံဘုရားကျောင်း မိုးနဂါးအဖွဲ့မှ မော်လမြိုင်မြို့တွင် နှစ်သစ်မင်္ဂလာ ဆုတောင်းပွဲလှည့်လည်ပြီးစီး၍ အပြန်တွင် ပေါင်မြို့နယ်၊ ကျိုက်ကျေးရွာတွင် တည်ရှိသော ရှန်းခိုမြောက်(Shang Kè Miào)ဘုံဘုရားကျောင်းမှ ဂေါပကဥက္ကဋ္ဌ ဦးမြင့်ဝေက ဘုံဘုရားကျောင်းသို့ ဝင်ရောက် ဂါရဝပြုပေးပါရန် ဖိတ်ကြားလေသည်။

သို့ဖြစ်၍ "ရှန်းခိုမြောက်" ဘုံဘုရားကျောင်းသို့ သွားရောက်ဖြစ်ခဲ့ရာမှ တွေ့မြင်ရသမျှကို မှတ်တမ်းပြု ဖော်ပြပါသည်။

လင်းမျိုးရိုး မိသားစုဘုံဘုရားကျောင်း

'ရှန်းခိုမြောက်' ဟူသည် 'တောင်တံခါးဝ ဘုံဘုရားကျောင်း' ဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ တောင်တန်းနောက်ခံကာ ပင်လယ်ပြင်ကို မျက်နှာပြုထားသော အဆောက်အအုံဖြစ်သည်။ တောင်တန်းပမာ တည်တံ့ခိုင်မာ၍ ပင်လယ်ပြင်ပမာ လောကလူရွာအနံ့ ကောင်းကျိုးဆောင်ရွက်သယ်ပိုးနိုင်စေရန် ရည်ရွယ်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ခန်းမအလယ်တွင် ပူဇော်ထားသော သိန္နဲရှင်မှာ 'ယိုင်လင်းကုန်း' (Xing Lin Gong) ဖြစ်သည်။ 'လင်း' မျိုးရိုးမိသားစုကို စတင် ဖြစ်တည်စေခဲ့သော လင်းဘိုးဘိုးကို အနန္တဂိုဏ်းဝင်ကျေးဇူးရှင်အဖြစ် ပူဇော်ထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

လင်းဘိုးဘိုး၏ရှေ့ ဝဲယာတွင် မြင်းအစ်ကောင်နှင့် နောက်မှ ဦးထုပ်ဆောင်းထားသော လူတစ်ဦး ရုပ်တုအစ်စုံ ရှိသည်။ ကာလကြာသဖြင့် ခြေလက်မစုံ ကျိုးပျက်နေသည်ကို

➤ ရှန်းခိုမြောက် ဘုံဘုရားကျောင်း
➤ ရှန်းခိုမြောက် နန်းစဉ်ကမ္ဘာဦး

တွေ့ရသည်။ လင်းဘိုးဘိုး၏ လက်ရုံးတပည့်နှစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ထိုသူတို့၏ အမည်နာမများကို သစ်သားကမ္ဘာဦးတိုင်ဖြင့် ရေးထွင်း

ထားရှိဟန် တူသော်လည်း ပျောက်ပျက်လေပြီ။ လင်းဘိုးဘိုး၏ ရုပ်တုအခြေရှိ ကမ္ဘာဦးစာသည်ပင် မွမ်းမံသူတို့ ဆေးအထပ်ထပ် သုတ်လိမ်းထား

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၅၃

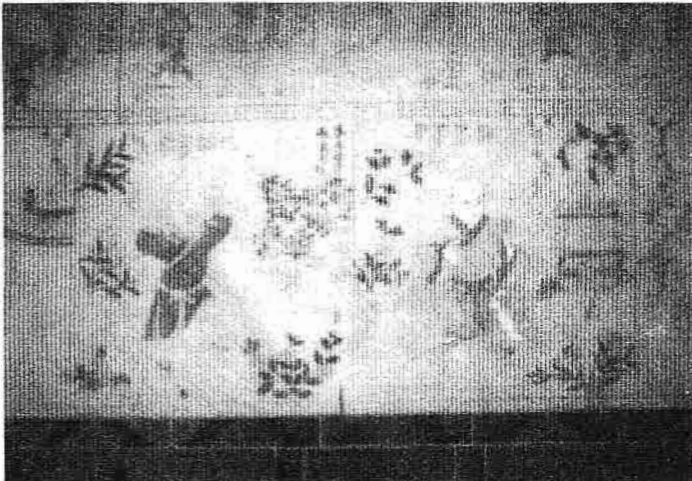

◆ သန်းတောင်ခြင်ကွင်း

သဖြင့် အစအနပင် မမြင်ရတော့ချေ။ သက္ကရာဇ် ၂၀ ခုနှစ်(၁၉၃၂
ဝဲယာရှိ ဆုတောင်းစာများမှ အလှူ ခုနှစ်)တွင် ပေးပို့လှူဒါန်းသည်ဟု
ရှင် ကမ္ဘည်းအရ ပြည်သူ့တရုတ်ပြည် သိရသည်။ ဘုံဘုရားကျောင်း

တံဆိပ်စာတိုက်ဝင်း ▶

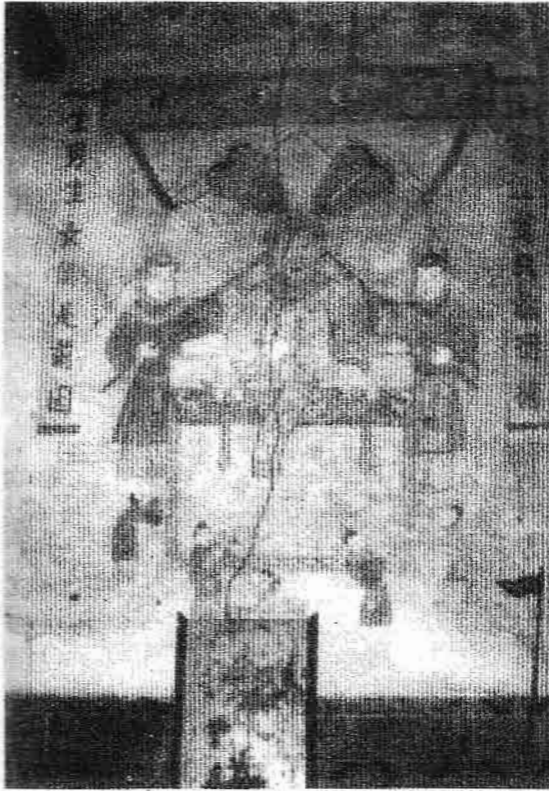
◆ နိဂုံး သရုပ်ဖော်ပုံစာချို့

၁၅၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

F.20B June, 2013.

◆ သန်မလက်သာဘက်မှ ဇေယျာရင်ထိန်းမယ်တော်

◆ လက်ထောက်မှ ရှည်တစ်ထိန်းတော်

တံခါးဝနှင့် ပြင်ပ အပြင်အဆင်များတွင် သက္ကရာဇ် အထောက်အထား တစ်စုံတစ်ရာ မတွေ့ရပေ။

ဆုတောင်းစာတန်းအရ ၁၉၃၂ ခုနှစ် မတိုင်မီတွင် ဤဘုံဘုရားကျောင်း ဆောက်လုပ်ပြီးစီးသည်ဟု ယူဆဖွယ် ခိုလေသည်။

သမိုင်းကောက်ပြောင်း

သို့ဖြစ်၍ ဘုံဘုရားကျောင်းသမိုင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အထောက်အပံ့ ရလိုခြင်း မြန်မာနိုင်ငံသား တရုတ်အနွယ်များတွင် မြန်မာနိုင်ငံသို့ စတင် ရောက်ရှိလာပုံကို ပြန်လည် ဆန်းစစ်ကြည့်သည်။

(၁၄)ရာစု ကာလများကပင် တရုတ်တုန်သည် ရွက်လှေများသည် မြန်မာနိုင်ငံတွင်းရှိ ဆိပ်ကမ်းမြို့ကြီးများဖြစ်

ကြသော TANASILIတာနာစာလီ (တနင်္သာရီ)၊ BADIYMAဝါတူးမာ (မုတ္တမ)၊ BAIGUပိုင်ကူး(ပဲခူး)မြို့များသို့ ကူးလူးဆက်သွယ် ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားခဲ့ကြသည်။

‘မင်’မင်းဆက်ခေတ်(၁၃၆၈-၁၆၄၄) ကာလ ‘ကျူးမဲန်ကျင်း’ရေးသားသော မှတ်တမ်းအရ ပဲခူးဆိပ်ကမ်း အခြေအနေကို ဤသို့ တွေ့ရသည်။

‘ပိုင်ကူး(ပဲခူး)မြစ်အတွင်း၌ လှေ သင်္ဘောများ မရေတွက်နိုင်အောင် များပြားလှသည်။ အလျား (၂၀၀)ပေ အမြင့် (၄၀ ၅၀)ပေ ရှိ၍ ရွက်တိုက်၍ ကျောက်ကြီးများလည်း ကြီးမားလှသည်။ လှေစုပတ်လည် ကုန်းပတ် ကျယ်ဝန်းစွာ ပါဝင်၏။

သင်္ဘောများသည် ကြေးထည် သံထည် ကြေထည်ပစ္စည်းများ တင်ဆောင်လာကြသော တရုတ်ပြည် ကွပ်တုံးနယ် (ကျွန်းနယ်

တို့မှ ဖြစ်နိုင်သည်’ ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

(၁၆)ရာစုကာလအထိ တနင်္သာရီ၊ မုတ္တမနှင့် ပဲခူးဆိပ်ကမ်းမြို့များသာရှိ၍ ဒဂုံမှာ အလောင်းမင်းတရား ရန်ကုန်မြို့တည်သော ၁၇၅၅ ခုနှစ်တွင်မှ ဝါဂွမ်းနှင့် ဆန်စပါး တင်ပို့သော ဆိပ်ကမ်းမြို့ ဖြစ်လာခဲ့လေသည်။

၁၇၅၅ ခုနှစ်တွင် စတင် တည်ထောင်သော ရန်ကုန်မြို့ အကျယ်အဝန်းမှာ အရှေ့တွင် ယခု သီမိမြို့လမ်း၊ တောင်တွင် လှိုင်မြစ်၊ အနောက်တွင် ယခု လမ်း(၃၀)၊ မြောက်တွင် ကုန်သည်လမ်းတို့အကြား တည်ရှိလေသည်။

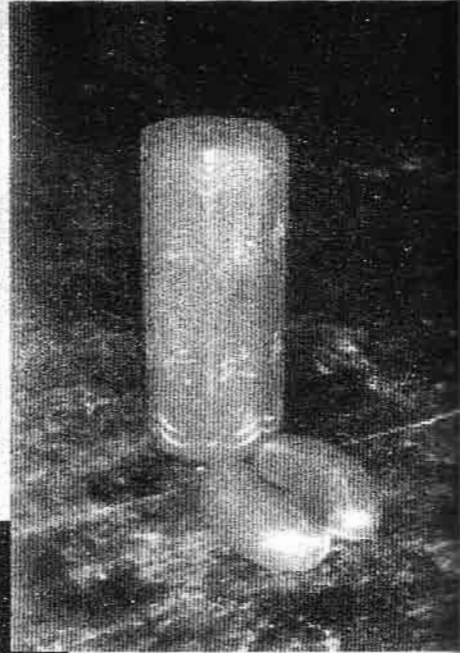
တရုတ်ကုန်သင်္ဘောများမှာ မြန်မာတို့က ‘တပ်ကလေး’ဟု ခေါ်ကြသော ယခု (၂၄)လမ်းနှင့် (၂၅)လမ်း ဘေးကပ်

www.burmeseclassic.com

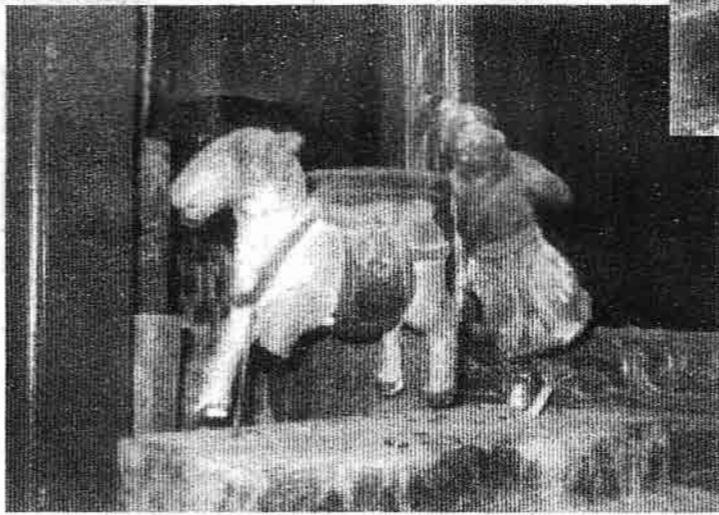

◆ လက်သားနာထည်

◆ ထောင်တွက်ကိရိယာ ဝါးကွာလိမ့်တုံး

◆ လက်ခဲနာထည်

ဘက် ဆိပ်ကမ်းတွင် ဆိုက်ကပ် ပြုပြင် လေ့ ရှိကြသည်။ ၁၈၅၂ ခုနှစ်တွင် နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်တို့က ရန်ကုန်မြို့ကို သိမ်းယူသောအခါ ယခု ရွှေတိဂုံဘုရား လမ်းအောက်ပိုင်းကို China Streetဟု ခေါ်တွင်လေသည်။

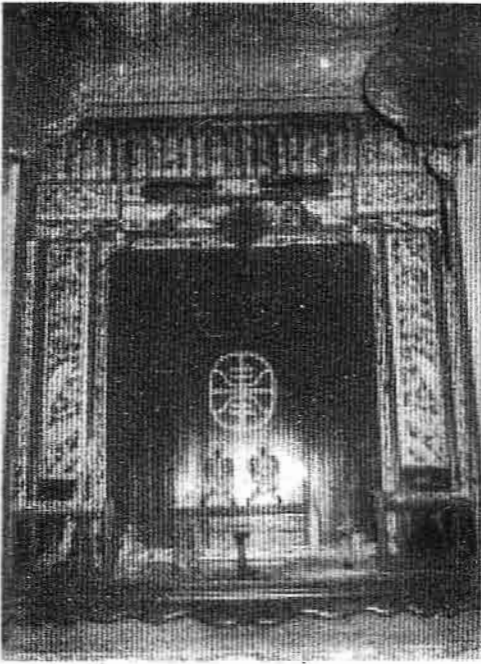
ထိုသို့ မြန်မာနိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိ လာရာတွင် ရွက်လှေများဖြင့် မလ္လတ္တာ ရေလက်ကြားကို ကျော်ဖြတ်ကာ တနင်္သာရီ၊ ဗြိတိ၊ ထားဝယ်၊ မုဒုံ၊ မော်လမြိုင်၊ ပေါင် စသည် တစ်စစ ဖြင့် ရန်ကုန်သို့ ရောက်ရှိကြခြင်း ဖြစ် သည်။

ကုန်သွယ် ရောင်းဝယ်မှုအပြင် လယ်ယာစိုက်ပျိုးခြင်း၊ တိရစ္ဆာန်မွေးမြူ ခြင်းဖြင့် အသက်မွေးသူတို့လည်း ရှိကြ သည်။

၁၆၄၄ ခုနှစ်တွင် မင်မင်းဆက်

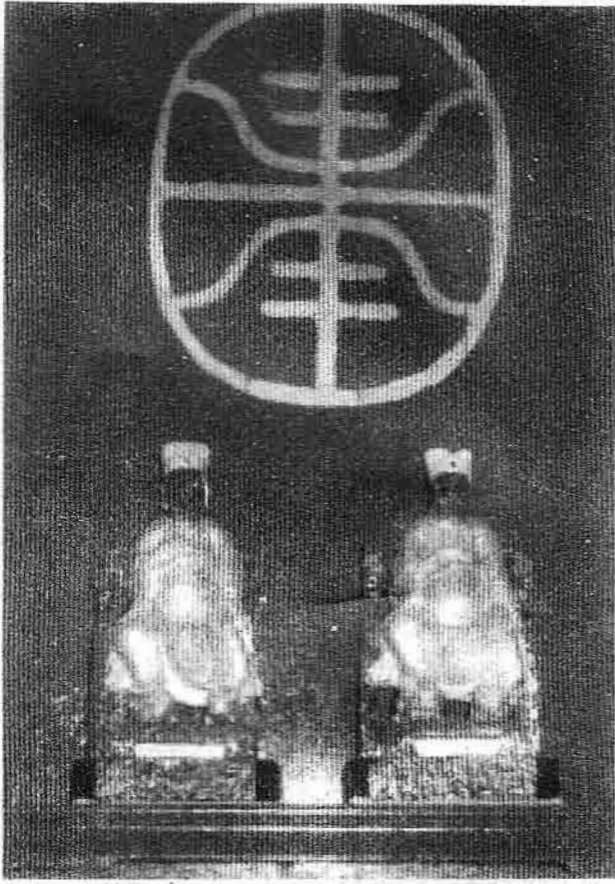
◆ ၁၉၃၂ ခုနှစ်က လူ့ခန်းလယ်

◆ *လင်း*ဘိုဘိုကွန်းဆောင်

◆ *လင်း*ဘိုဘိုစုတ်ဘု

ပျက်သုဉ်းသောအခါ မလေးကျွန်း ဆွယ်မှတစ်ဆင့် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ဝင်လာ သော တရုတ်များ တဖြည်းဖြည်း များ ပြားလာသည်။ စတင် လာရောက်စဉ် က တစ်နယ်တစ်ကျေးတွင် သုံး လေး ငါးနှစ်ခန့် ငွေကြေး၊ စီးပွား ရှာဖွေပြီး ဇာတိမြေသို့ ချောမောစွာ ပြန်ရောက် ကာ မိသားစုနှင့် ပြန်လည် ဆုံစည်းရန် မျှော်လင့်ကြသည်။

သို့သော် ဆန္ဒ မပြည့်ဝခဲ့ကြပေ။ နှစ်လေး၊ ငါး၊ ခြောက်ဆယ်ခန့် အပင် ပန်းခဲပြီးနောက် တစ်ရပ်တစ်ကျေး၌ပင် ကွယ်လွန်ခဲ့ကြသည်က များ၏။

ထို့ကြောင့် ရောက်သည့်နေရာတွင် နောက်ဆံမတင်းဘဲ စိတ်ချလက်ချ ခေါင်းချနိုင်ရန် သင်္ချိုင်းများ တည် ဆောက်ကာ တရုတ်ထုံးစံလေ့အတိုင်း စနစ်တကျ ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် အလေး ပေး စဉ်းစားလာကြသည်။

ရပ်ဝေးရောက်နေစဉ် လုပ်ငန်းတူ၊ ဆွေမျိုးစုတူတို့ ပူးပေါင်းကာ ဝိုင်းဝန်း ဝိုင်းပင်း ကူညီနိုင်ရေး အသင်းအဖွဲ့များ ဖွဲ့လာကြသည်။ ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှု ဆိုင်ရာ ဘုံဘုရားကျောင်းများ တည် ဆောက်လာကြသည်။

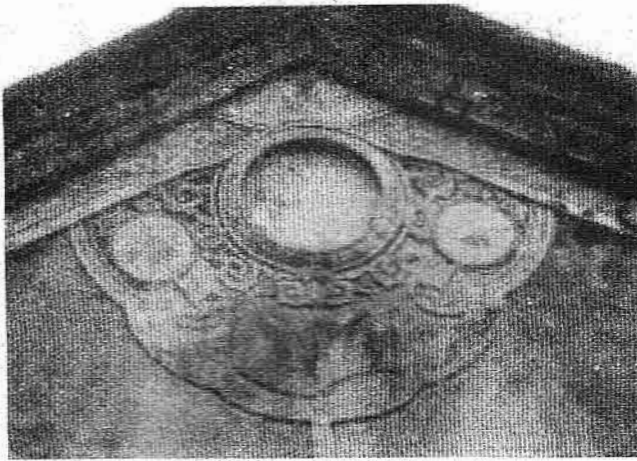
မြန်မာနိုင်ငံရောက် တရုတ်အနွယ် ဖွား အများစု ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ကြ သည်များကား အဝလောကီတေသွရ လောကနာထ(ကွမ်းယင်း)၊ ပင်လယ် ဒေဝီ(ထျန်းဟို)၊ ကုန်ကူးသန်းရောင်း ဝယ်မှုအတွက် စစ်သူကြီးနတ်မင်း (ကွမ်းကုန်း(ခေါ်)ကွမ်းတိကုန်း)တို့ ဖြစ် ကြလေသည်။

ဤသည်ကား တရုတ်နွယ်ဖွား အများစု ယေဘုယျ ကိုးကွယ်မှုဖြစ်ကာ

ယခု မြင်တွေ့ရသော 'ရှန်းခိုမြောက်' ဘုံဘုရားကျောင်းမှာ 'လင်း'မျိုးရိုး မိသားစုသာ ကိုးကွယ်သော ဘုရား ကျောင်း ဖြစ်လေရာ ကွမ်းယင်း၊ ထျန်းဟို၊ ကွမ်းကုန်း စသည်တို့အစား လူတိုင်းအတွက် မဖြစ်မနေ ကြုံတွေ့ ရသော မွေးစာရင်းထိန်း မယ်တော်နှင့် စည်းကမ်းထိန်း နတ်မင်းတို့ကိုသာ မြင်တွေ့နိုင်လေသည်။

သီးခြား အထောက်အထားအနေ ဖြင့် ဘုံဘုရားကျောင်း လှူဒါန်းမှု ကမ္မည်းပါ ဒါယကာ အမည်အရ နွားလပို့တောင် ရသေ့ရွက်ဆံတော် ရှင်စေတီ မွမ်းမံမှုသမိုင်းကိုလည်း ဆက်စပ်ယူနိုင်သည်ကို တွေ့ရသည်။ ဘုရားကျောင်း၏ အဓိက အတွဲရှင်

• ဘုံကျောင်းအခြေ မြင်ရိုက်ပုံမှ အထင်ဟန်ဆာ

ဘုံကျောင်းနှင့် ဆံတော်ရှင်ဒါယကာ
လင်းလျောင်ကြူး

လင်းလျောင်ကြူးမှာ ရသေ့ရွက်ဆံ
တော်ရှင် ပြန်လည်ပွင့်ထွန်းရေး
အတွက် ဦးဆောင်ခဲ့သူ အဘိုးကြူးပင်
ဖြစ်နေခြင်းပင်။

ဘုရားကျောင်းဒါယကာ လင်း
လျောင်ကြူးနှင့် ဒါယိကာမ မနန်းခါ
တို့သည် ၁၉၂၀ ပြည့်နှစ်လွန်ကာလ
များတွင် ပေါင်မြို့နယ်၊ ကျုံကကျေးရွာ
သပိတ်အိုင်တောရအထက် နွားလပို့
တောင်ထိပ်ရှိ ဆံတော်ရှင်စေတီအား
ဦးဆောင် ကမကထပြုကာ မွမ်းမံပြု
ပြင်ခဲ့ကြကြောင်း စေတီသမိုင်းက ဆို
ထား၏။

ထို့ကြောင့် ၁၉၂၀ ပြည့်နှစ်ခန့်တွင်
ကျုံကရွာ၌ အခြေချ နေထိုင်ခဲ့သော
လင်းလျောင်ကြူးသည် မျိုးနွယ်စု
ဘုံကျောင်းကို ထိုကာလဝန်းကျင်၌
တည်ဆောက် ကိုးကွယ်ခဲ့သည်ဟု
ယူဆဖွယ် ရှိလေသည်။

ဘုံကျောင်း တည်နေရာမှာ ဆံတော်
ရှင် ကိန်းဝပ်ရာ နွားလပို့တောင်သို့
တက်ရောက်နိုင်သော တောင်ကြား
လမ်းဝ၌ ရှိသဖြင့် တောင်ကြားဝ၊

၁၅၈ နက္ခတ္တရာဇင်မြစ်မဂ္ဂဇင်း

တောင်တံခါးဝ ဘုရားကျောင်းဟု
အမည်ပေးခဲ့ဟန် ရှိလေသည်။

၁၉၃၂ ခုနှစ်ကာလ ရောက်သော်
ပူဇော်ဆည်းကပ်သူ များပြားစည်ကား
လာကာ လက်ရှိ အုတ်တိုက်ကျောင်း
တော်ကို တည်ဆောက်ခြင်း ဖြစ်နိုင်
သည်။

အလှူရှင်စာရင်းအရ ဘီးလင်း၊
မော်လမြိုင်၊ ဘားအံ၊ ထားဝယ်၊ မြိတ်၊
ရန်ကုန် ဒေသများ ပါဝင်လေရာ လမ်း
ပန်းဆက်သွယ်ရေး သက်သောင့်သက်
သာ မရှိသေးသော ကာလတွင်ပင်
အထူးစည်ကားခဲ့သော ဘုရားကျောင်း
ဖြစ်ပေသည်။

သားဆုပန်မယ်တော်

ခန်းမတွင်း လက်ယာဘက်နံရံ၌
'ကျူရှန်းချန်းချန်း' (Zhù Shāng
Niáng Niáng)ဟူသော ကမ္ပည်းနှင့်
သားဆုပန်မယ်တော်ရုပ်ပုံ ရှိသည်။
လောကကြီးအတွင်း ရောက်ရှိလာ
သည့် အချိန်မှစ၍ မှတ်တမ်းရေးသွင်း
ထိန်းသိမ်းရသော နတ်ဒေဝီ ဖြစ်သည်။

သားသမီးရတနာ ထွန်းကားလိုသူ
များကလည်း သားဆုပန်လေ့ ရှိကြ
သကဲ့သို့ မွေးဖွားလာသော သားသမီး
များ ကျန်းမာသန်စွမ်း ထက်မြက်စွာဖြင့်
လောကအကျိုး သယံဇာတ သားသမီး
ကောင်းများ ဖြစ်စေရန် ဆုပန်လေ့ ရှိ
ကြသည်။

'လင်း'မျိုးရိုးသာမက မည်သူမဆို
ဆုပန်နိုင်ကြသည်။ ရပ်နီးရပ်ဝေးမှ
ပူဇော်သူပရိသတ် များပြားစည်ကား
ရခြင်းတွင် ဤမယ်တော်ထံ ဆုပန်မှု
ပြည့်ဝခြင်းလည်း အဓိကအကြောင်း
တစ်ရပ်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

စည်းကမ်းထိန်းနတ်မင်း

ခန်းမ လက်ဝဲဘက်တွင်ကား
'ယံနီလွောထျန်းကျူ' (Yán Luó Tiān
Zhū) စည်းကမ်းထိန်းနတ်မင်းရုပ်ပုံ ရှိ
သည်။ ကောင်းမှုပြုသူတို့ ကောင်းကျိုး
ခံစားရ၍ အကုသိုလ် ဒုစရိုက်အမှု
ပြုသူတို့ ဆိုင်ရာ မကောင်းကျိုးများ
ခံစားရပုံကို သရုပ်ဖော်ပန်းချီများ ဖူး
ဆွဲထားသည်။

၆။ ကြံတိုင်းအောင်လို ဆောင်တိုင်းမြောက်
၇။ အလယ်အလတ်အေချမ်းပူ
၈။ ခရီးရောက်တွင်ကျယ်ခြင်း
စသည်ဖြင့်
တကယ်တော့

တောင်တန်းများဆီသို့ အကူညီ

သီလစောင့်ထိန်း၍ ကောင်းမှု
ကုသိုလ် မမေ့မလျော့စေရန် သတိပေး
ကြပ်မတ်သော နတ်မင်း ဖြစ်သည်။
ငရဲပြည်မှ ယမမင်းနှင့် ဆင်တူသော်
လည်း ကောင်းမှုကုသိုလ် ပြုသူတို့ကို
ကောင်းရာသုဂတိဘုံသို့ ပို့ဆောင်ပေး
ခြင်း၊ မကောင်းမှု အကုသိုလ် ပြုသူတို့
အား ဒုက္ခဆင်းရဲ ငရဲတွင်း သက်ဆင်း
စေခြင်းတို့ ကြပ်မတ်ဆောင်ရွက်လေ
သည်။

နိဂုံး ဩဝါဒများ

ခန်းမနံရံ နှစ်ဖက်တွင်မူ လောက
နီတိကျမ်းလာ အသက်၊ ဂုဏ်အားဖြင့်
ကြီးမြင့်သူကို လေးစားရခြင်း၊ မိမိ
နာကျင်ဆာလောင် ခါးသီးသကဲ့သို့
သူတစ်ပါးလည်း နာကျင်ဆာလောင်
ခါးသီးမည်ဖြစ်ကြောင်း ကိုယ်ချင်းစာနာ
၍ ထောက်ထားဉာဏာခြင်း၊ ခိုးသတ်
လုလိမ် မကောင်းမှုဒုစရိုက်များ မပြု
လုပ်ခြင်း စသည်ဖြင့် ရှေးထုံးတမ်း
ပုံပြင်များကို သရုပ်ဖော်ပုံများဖြင့်
ထရုတ်၊ မြန်မာ နှစ်ဘာသာဖြင့် ဖော်
ပြထားလေသည်။

လူတိုင်
မွန်၍ လူ
ဆောင်ရွက်
ဖြစ်ကာ
ပင်
ပြန်လည်
အကျိုး

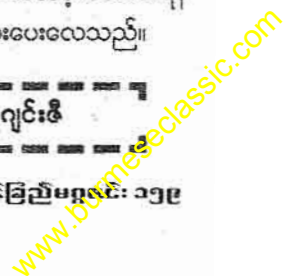
ခန်းမ
ပုံစံ ပါး
ရှိသည်။

ဖြစ်သည်။
အကြောင်းက
တလိမ့်တုံးကို
ကြမ်းပြင်သို့
ရပ်သွားသောအ
မျက်နှာပြင်မှ စာလုံး
ထုတ်ရသည်။ (၈)မျက်နှာ
၁။ ကျပြီးရင်း ကျနေခြင်း
၂။ တက်ပြီးရင်းတက်
၃။ အရှေ့အနောက် တက်ွေပြာ
၄။ တောင်မြောက် အလှမ်းကွာ
၅။ ကျက်သရေမင်္ဂလာ

နံ
ချမ်း
သီးကို
ခွန်းပေး

မိသားစုသာ
/ အစဉ်အလာ
ကံဆင့်ကမ်းပေးရန်
အားပေးလေသည်။

ဟူလျှင်မီ

ဆီးချို အတွက်

ဆေးမခက်

ဆီးချိုရောဂါသည် လူတိုင်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ဆီးချိုရောဂါဝေဒနာ ခံစားရသူများသည် အစားအသောက် ဆင်ခြင်ရသည်။ ငွေကုန်ကြေးကျခံကာ ကုသကြရသည်။ သို့သော် ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မပျောက်ကြပေ။

အချို့ ငွေကြေးမတတ်နိုင်၍ ကောင်းနိုးရာရာ ငွေကုန်သက်သာသော ဆေးအချို့ကိုသာ မှီဝဲကြ၍ (ဆရာဝန် ညွှန်ကြားချက်မရှိသော) မသက်သာဘဲ အသက်စွန့်သွားရသူများလည်း ရှိကြပါသည်။

အချို့မှာ အသက် မဆုံးရှုံးသော်လည်း ဝေဒနာ ပြင်းပြင်းထန်ထန်ခံစားကြရသည်။ အသားအရေ စိုပြည်ခြင်း မရှိပေ။

စာရေးသူသည် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် အ.မ.က(၃၀)မှ ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး ဒေါ်ယဉ်နှင့်ယုအောင်၊ ထိုကျောင်းမှ အလယ်တန်းပြဆရာမ ဒေါ်ခင်စောဝင်းတို့နှင့်အတူ လက်ဖက်ရည်သောက်လျက် ရှိသည်။

ထိုစဉ် ဆိုင်ရှေ့သို့ ဆိုင်ကယ်တစ်စီး ထိုးရပ်လာသည်။ ကြည့်လိုက်တော့ အ.ထ.ကမှ အလယ်တန်းပြဆရာမ ဦးမြင့်လွင် ဖြစ်နေသည်။ စာရေးသူသည် အိမ်ရှင်ပမာ ဦးမြင့်လွင်ကို ဖိတ်မန္တကပြုလိုက်သည်။ ဦးမြင့်လွင်လည်း စာရေးသူတို့တိုင်းသို့ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

'ဘာသောက်မလဲ မှာလေ'
ဟု ပြောတော့ မသောက်တော့ကြောင်း ပြောနေသည့်အတွက်...

'ဘာလို့ မသောက်တာလဲ အားနာလို့လား'

ဟု မေးတော့မှ အဖြေက ပေါ်လာသည်။ ဆီးချိုရောဂါကြောင့် မသောက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုအခါမှာတော့ ဒေါ်ခင်စောဝင်းက စကားဆိုလာသည်။

'ဆရာရယ် ဘာမှမပူနဲ့ ဆီးချိုရောဂါပျောက်တဲ့ဆေး ကျွန်မပေးမယ်။ ကျွန်မကိုယ်တိုင် ပျောက်ထားတာမို့ အာမခံနဲ့ကိုပေးမှာ။

ကျွန်မလဲ ဝေဒနာ ခံစားနေရတုန်းက ဟိုဟာရှောင်ရ ဒီဟာရှောင်ရနဲ့ အတော်ကို စိတ်ညစ်ခဲ့တာ။ အခုတော့ မိုးဒီကြော်ငြာထဲကလို 'သားသားစားချင်တာ စားလို့ရပြီ' ဆိုသလိုပဲ ကြိုက်တာစားလို့ ရနေပါပြီ။

ဆေးကလဲ ဘာမှ မခက်သလို ငွေကုန်လဲ မများဘူးလေ။ နောက်ပြီး နေ့စဉ်ရက်ဆက် သောက်ရတာလဲ မဟုတ်ဘူး။ သုံးလ တစ်ကြိမ်နှုန်းနဲ့ သုံးကြိမ်ပဲ စားရတာ။ ဒါပေမယ့် နည်းနည်းတော့ ခါးတယ်နော်'

'ဘယ်လောက်ခါးမလဲ။ ခါးစမ်းပါစေ ကျွန်တော်စားပါ့မယ်။ ကျွန်တော်စားသလို ဆရာကျော်ကလဲ ရေးလိမ့်မယ်။ အများပြည်သူအတွက် အကျိုးပြုတာပေါ့။ ဘာတွေ လိုအပ်သလဲ၊ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲသာ ပြောပြပေးပါ'

'ဟုတ်ကဲ့... ပြောပါ့မယ်၊ ဒီလိုပါ ဆရာ...'

ဗဟုကြက်(အိမ်ကြက်) ဝါးဆယ်သား၊ ခြောက်ဆယ်သားလောက် တစ်ကောင်ထပ်ပါ။ အပွေးသန့်စင်ပြီးရင် ဝိုက်ကို ဖောက်ပါ။ အတွင်းကလီစာတွေကို နုတ်လိုက်ပါ။ ဝိုက်ဖောက်တဲ့အခါ ပြန်ပိတ်လို့ရအောင် ခပ်ကျဉ်းကျဉ်းပဲ ဖောက်ပါ။ မနုတ်မထပ် မစိတ်မပိုင်း လိုက်ပါနဲ့။

သံပရာသီး(၁၀)လုံးလဲ အဆင်သင့် လယ်ထားရပါမယ်။ အလုံးတိုင်းကို လေးစိတ်စိတ်ပါ။ အလုံးလဲ မပျက်ပါစေနဲ့။ သံပရာသီးစိတ်တွေကို ကြက်ဝိုက်ထဲထည့်လိုက်ပါ။ ပြီးရင် လုံအောင် ပြန်ပိတ်ပါ။

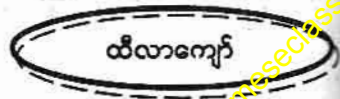
ဆား အနုအတော် သုတ်လိမ်းပြီးနဲ့ အိတ်အထိ ပေါင်းလိုက်ပါ။ ပြီးရင် ကုန်တဲ့အထိ စားပါ။ အနည်ကျန်ရင် အနည်ကိုပါ သောက်ပါ။ အခြား မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကို ပျူပကျွေးပါနဲ့။ လစ်ဟင်းမှုရှိပါစေနဲ့။ အနုသာခါးတဲ့အစကိုတော့ ဆရာခံရလိမ့်မယ်'

'ဟာ ဆရာမ ကျွန်တော် ဒီကနေ အိမ်ပြန်ရောက်တာနဲ့ စပြီးလုပ်လိုက်၊ စားလိုက်တော့မယ်'

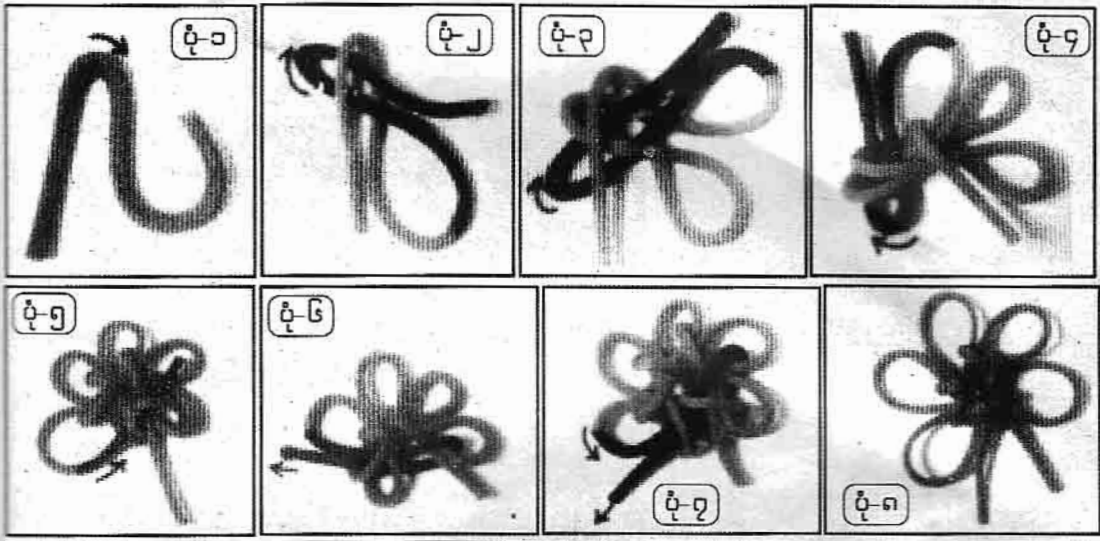
ဟု ဆိုကာ တက်ကြွရွှင်လန်းစွာဖြင့် ပြန်သွားတော့လေသည်။

ဆေးနည်း ပြောပြပေးပါသော အ.မ.က(၃၀)မှ ဆရာမ ဒေါ်ခင်စောဝင်းအား အထူးကျေးဇူးတင်ပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာမတ်ပရိသတ်အတွက်လည်း အကျိုးရှိမည်ထင်ပါသည်။ လက်လှိုင်းမီသမျှ ရေးသားဖော်ပြသွားပါဦးမည်။

www.burmeseclassic.com

• (က) တုန်းကျင်

ဝါဒင်လှ အဆက်

အခြေခံ ကြိုးထုံးနည်း (၇၉)

团锦结

Tuán Jīn Jié

ထွန်းကျင်ကျ

(က) ထွန်းကျင် ကြိုးထုံး

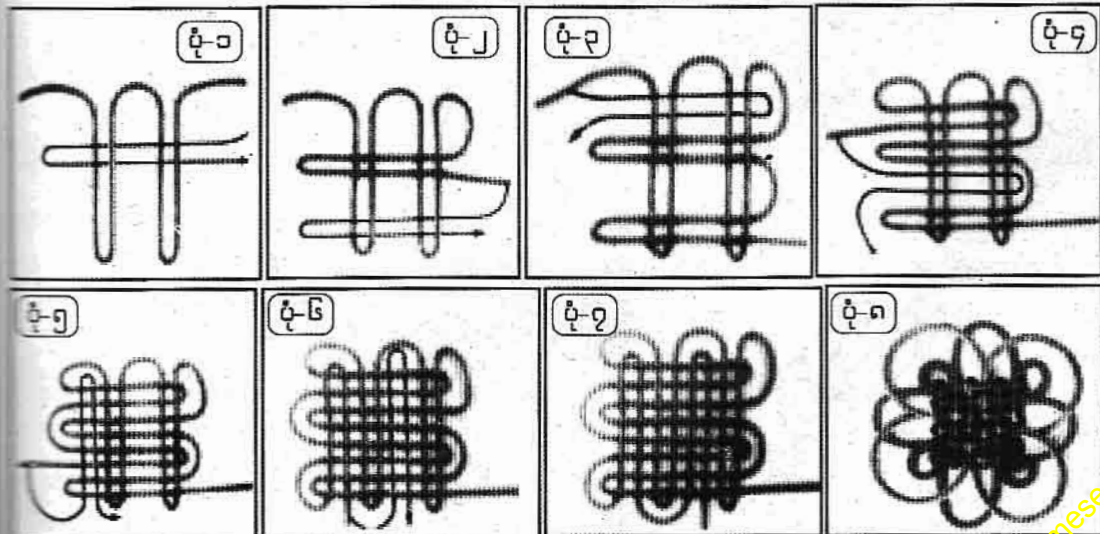
ထွန်း(Tuán)သည် အလုံးအဝိုင်းပုံစံ

တရုတ် ကြိုးထုံးပညာ (၇၉)

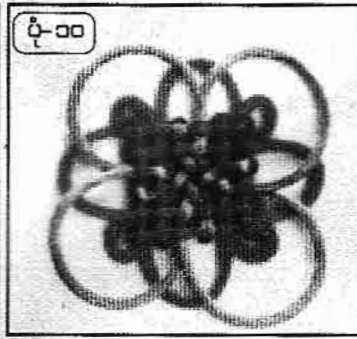
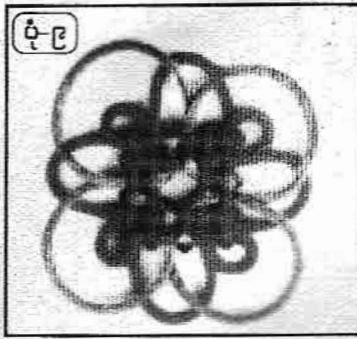
သို့မဟုတ် အဖွဲ့အစည်း၊ စည်းလုံးခြင်း စသည့် အဓိပ္ပာယ်ရှိ၍ ကျင် (Jin)သည် ရွန်းတင့်လှပခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် တိုက်ရိုက်ပြန်ဆိုပါက တင့်ရွန်းသည့်အပိုင်း သို့မဟုတ် တင့်ရွန်းသည့် ဖွဲ့စည်းခြင်းဖြစ်သည်။

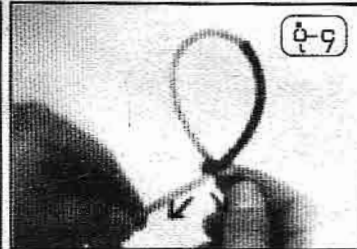
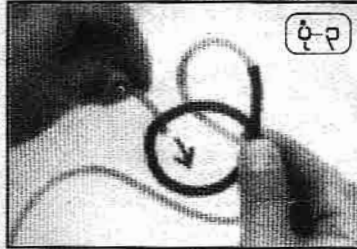
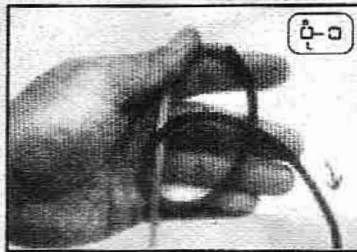
• (ခ) ရတနာဖန်ထောင်ချည်နည်း

• (၈) ကြိုးချည်နည်း

ကျစ်လျစ်သော ဝေါဟာရမရှိသဖြင့် မူလအသံထွက်အတိုင်း ထွမ်းကျင် ကြိုးထုံးနည်းဟု ရေးသားခြင်း ဖြစ် သည်။

အခြေခံကြိုးထုံးနည်းတစ်ခု ဖြစ်ကာ အခြားသော ကြိုးထုံးနည်းများနှင့် ပေါင်းစပ်ကာ အဆင်တန်ဆာများ ပြု လုပ်နိုင်ပါသည်။

ပုံ(၁)တွင် မြင်ရသည့်အတိုင်း မြား ပြထားသကဲ့သို့ ကြိုးစကို ခေါက်ပါ။ နှစ်ခေါက်၊ ခေါက်ပါ။

ပုံ(၂) ကြိုးခေါက်(ကြိုးကွင်း) တစ်ခု အတွင်းသို့ ကျန်ကြိုးခေါက်တစ်ခုကို လျှိုသွင်းပါ။ ထိုကြိုးခေါက်ကို မြားပြ ထားသော လားရာအတိုင်း ယူကာ...

၁၆၂ နက္ခတ္တဓာတ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ပုံ(၃)အရ ကြိုးနှစ်ထပ်အောက် လျှိုပါ။ ထိုကြိုးခေါက်ကို မြားအတိုင်း ယူကာ...

ပုံ(၄)အတိုင်းဖြစ်အောင် လျှိုသွင်း ပါ။ ထိုမှ ကြိုးခေါက်ကို ယူ၍ မြား အတိုင်း...

ပုံ(၅)ကဲ့သို့ဖြစ်အောင် ထပ်လျှိုပါ။ **ပုံ(၅)**ပါ မြားပြကြိုးစကို ယူ၍...

ပုံ(၆)အတိုင်း လျှိုပါ။ မြားပြသည့် ကြိုးစကို ယူ၍...

ပုံ(၇)အတိုင်း ထပ်လျှိုပါ။ ထိုမှ ကြိုးစကို ယူ၍...

ပုံ(၈)အတိုင်း လျှိုသွင်းပြီးပါက ထွမ်းကျင်ကြိုးသီနည်း ပြည့်စုံပါပြီ။

ဖန်ကျန်းကျဲ (Pán Zhǎng Jié)

(盘长结)

(၁) ရတနာပန်းတောင်းကြိုးထုံးနည်း တရုတ်ကြိုးထုံးပညာ အမှတ်(၂၀) တွင် ရတနာပန်းတောင်း ကြိုးချည် နည်းကို ဖော်ပြပြီးခဲ့ပါပြီ။ အနည်းငယ် အလှမ်းကွာသဖြင့် ပြန်လည် တင်ပြ ပေးပါမည်။

ပုံ(၁)အတိုင်း တစ်ပင်ကျော် တစ်ပင်ချ သီသွားပါ။

ပုံ(၂) အတိုင်း လေးကွက်ကြား ဖြစ်အောင် မြားအတိုင်းသိပါ။

ပုံ(၃)အထက်မှ ကြိုးကို မြား အတိုင်း ဆက်သိပါ။

ပုံ(၄) **ပုံ(၃)**မှ ကြိုးစကို အောက် တွင် ထပ်မံ လျှိုသွင်းပါ။

ပုံ(၅)မြားအတိုင်း ထောင်လိုက် သိပါ။

ပုံ(၆)အောက်ခြေတွင် လက်ယာ ဘက်ကူး၍ အထက်အောက်သိပါ။

ပုံ(၇)နားရွက်ခေါ် ဝန်းကျင်အနား ကြိုးကွင်းများ ဖော်ထားသည့် ရတနာ ပန်းတောင်းကြိုးထုံးရပါပြီ။

ပုံ(၈)အလယ်ဗဟို လေးချောင်းကို (၉၀)ဒီဂရီ ချိုးကွေ့၍ သီထားပုံ ဖြစ် သည်။

ပုံ(၉)အလယ်တွင် မြေသွားချည် နည်းဖြင့် ဖြည့်ထားပုံဖြစ်သည်။

မြေသွားချည်နည်းကို အောက် တွင် လေ့လာပါ။

(蛇结步骤)

(Shé Jié Bù Zhòu)

ရှယ် ကျဲ ပု ကျီ

(၁) မြေသွားချည်နည်း

ပုံ(၁)ထောင်လိုက်ကြိုးကို တစ်ပင် ပတ်ပါ။

ပုံ(၂)ဝဲဘက်ကြိုးစကို ယူ၍ ယာ ဘက်ကြိုးကိုပတ် အနောက်ဘက်

www.burmeseclassic.com

ပြန်ထွက်ပါ။

ပုံ(၃) အောက်ဘက်ကွင်းအတွင်း လျှိုပါ။

ပုံ(၄) တင်းတင်းရင်းရင်း ဖြစ်အောင် ဆွဲညှိပါ။

မြွေသွား အခြေခံချည်နည်း ရပါပြီ။

(盘长胸饰)

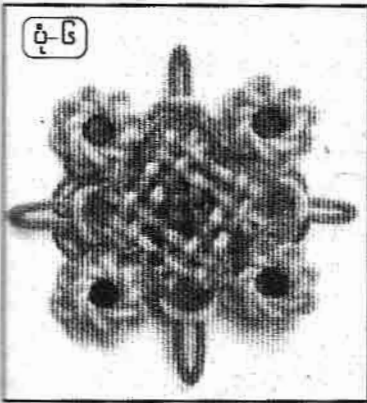
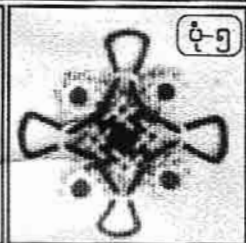
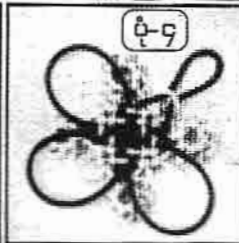
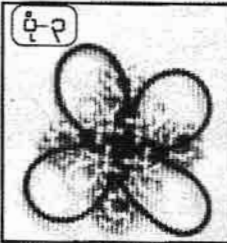
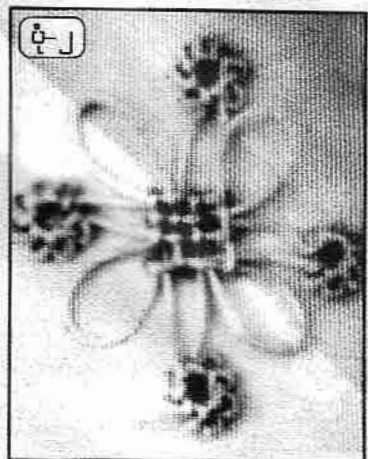
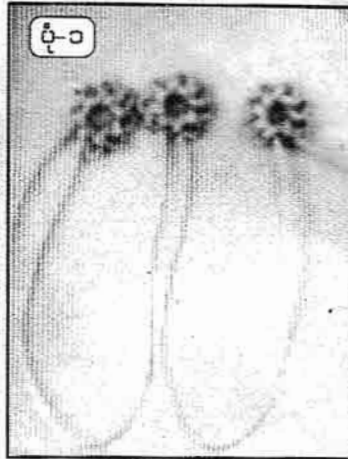
(Pán Zhāng Xiōng Shì)

ဖန်ကျန်း ခွန်း ရှိရ်

(ဃ) ရတနာပန်းတောင်း ရင်ထိုးချည်နည်း

ရတနာပန်းတောင်း ချည်နည်းကို အခြေခံသော ရင်ဖွဲ့အဆင်တန်ဆာ ဖြစ်သည်။ ထွမ်းကျင်ချည်းနည်းနှင့် ပေါင်းစပ်ထားသည်။

ပုံ(၁) ထွမ်းကျင်ချည်နည်းဖြင့် သုံး

ကွင်းချည်ထုံးထားသည်။ လေးကွင်းအထိ ထုံးပါ။

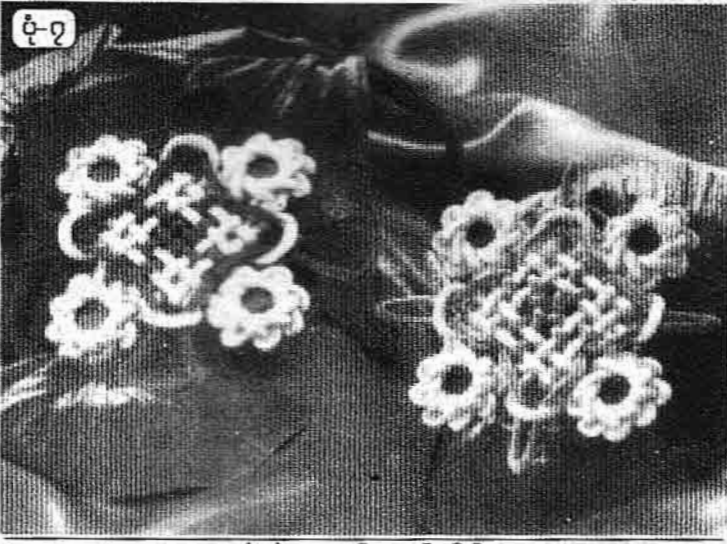
ပုံ(၂) အလယ်တွင် ရတနာပန်းတောင်းချည်နည်းဖြင့် ချည်ထားသည်။

ပုံ(၃) အရောင်ကွဲကြိုးစဖြင့် ရတနာပန်းတောင်း နောက်တစ်ကြိမ်ချည်ပါ။

ပုံ(၄) အရောင်ကွဲ ကြိုးခေါက်ကို နှလအရောင်ရှိ ကြိုးကွင်းမှ လျှိုသည်။

ပုံ(၅) လေးကွင်းစလုံး လျှိုပြီး နောက် ပန်းပွင့်များအလယ်၌ ဝတ်ဆံ

အဖြစ် ဘော်ကြယ်(ရောင်စုံကော်လုံး)

◆ (ဃ)ရတနာပန်းတောင်းရင်ထိုး

တစ်ခုစီ ထည့်ထားသည်။

ပုံ(၆) ကြိုးစများကို တင်းတင်းရင်းရင်းဖြစ်အောင် ဆွဲညှိထားသည်။

ပုံ(၇) ရတနာပန်းတောင်း ရင်ထိုးပုံများ ဖြစ်သည်။ ကြိုးထုံးအမည်အရ မြင့်မြတ်သည်တွင် ရင်၌ အမြတ်တန်း

ဆင်ယင်သော ရင်ထိုးဖြစ်ရာ အထူးညွှန်းဖွဲ့ရန် မလိုတော့ပါ။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၁၃

ပြဒါးဟာ အင်မတန်
မူရာမာယာ များတယ်။
ဖမ်းမိရင်လဲ အင်မတန်
ချစ်စရာ ကောင်းလှပါတယ်။
ဝါဂွမ်း ဖြူဖြူလေးအတိုင်း
ပါပဲ။ မီးလဲ အင်မတန်
ကြောက်တယ်။ အဖမ်းလဲ
ခက်တယ်။

အဲဒီပြဒါးကို ဉာဏ်
ကွန့်ပြီး နည်းမျိုးစုံနဲ့
ကြံဆပြီး ဖမ်းထားတာလေး
ကို အားရပါးရကြီး ရေးပြ
ချင်လွန်းလို့ပါ။ ဖမ်းတတ်ရင်
လွယ်လွယ်လေး မဖမ်းတတ်
ရင်ဝေး...ဝေး...

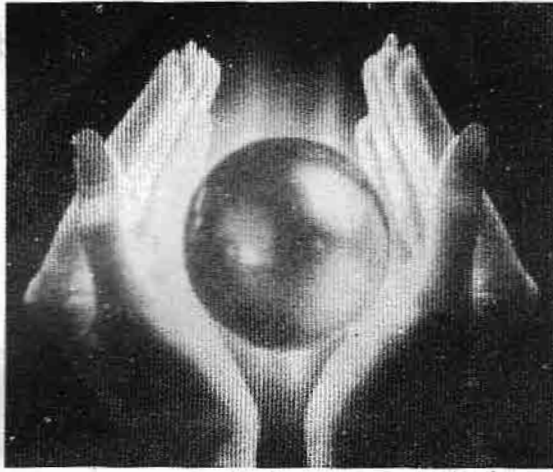
များသောအားဖြင့် ပြဒါး
ကို ခဲနဲ့ရောပြီး ဖမ်းကြတာ များတယ်။
ခဲမှန်းမသိ၊ ပြဒါးမှန်းမသိ ခဲရောင်ကြီး
ထနေတာကို ပြဒါးဆိုတော့ ဘယ်လို
ပြောရမှန်းတောင် မသိတော့ဘူး။
ကျွန်တော် အဲဒါကြီးကို မကြိုက်တာ
အမှန်ပဲ။ ပြဒါးဟာ ပြဒါးပဲ ဖြူဖြူလေး။
ဘော်သွေးဘော်ရောင် ထုံးဖြူဖြူလေး
လို ဖြစ်နေမှ ကြိုက်တာ။

ပြဒါးဟာ မမိတာများပေမယ့် မိပြီ
ဆိုရင်လဲ အင်မတန် မာကြောတာ၊
တစ်နေ့ကုန်အောင်ထိုးလို့ မပျော်တော့
ဘူး။ ဆက်ထိုးလေ မပျော်လေပဲ။ အဲဒါ
ပြဒါးရဲ့သတ္တိပဲ။

ရှင်းရှင်းပြောရရင် အိုဘား ဖြစ်သွား
ခြင်းပါပဲ။ အိုဘား မဖြစ်ခင်လေးမှာ
ဖြတ်စားမှ ရတယ်။ အဲဒါကို သဘော
ပေါက်မှ ကိုယ်လိုချင်တဲ့အရာကို ရပေ
လိမ့်မယ်။

မီးထိုးခံပြဒါးကို လုံခြောက်ထိုးတဲ့
အဆင့်ရောက်ရင် အဲဒီလုံခွဲထဲမှာ ဘော်
ထည့်၍ ထိုးသော် ဘော်ကြောပြတ်၍

၁၆၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လွယ်လွယ်လေးနဲ့ ချော်နှစ်ခဲ

ပြဒါးပစ်ရအောင်

ဒိုးတင်ပုံ
(ဂန္ထီရသုတေသီ)

လောင်းမီးခံတယ်။ အဲဒါ ပြဒါးရဲ့သတ္တိ
ပဲ။ ယင်းကို နာမ်မြောက်မှ ရတယ်။
မင်းလေးပါးနဲ့ထိုးပြီး အသက်သွင်း
လုံခြောက်ထိုးပါ။ ဒါမှ ယင်း ပြဒါးကို
ခိုင်းလို့ရပါတယ်။

ဆိုလိုရင်းကို တင်ပြပြီးသွားရင်
လုပ်ရတ်လမ်းကလေးကို တင်ပြကြပါ
စို့။

ပြဒါးဖမ်းနည်းလမ်း သုံးလမ်းကို
အားရပါးရပြီး တင်ပြပေးပါမယ်။

၁။ ပထမလမ်းစဉ်

သွပ် (၂)ကျပ်သား။
ဓာတ်ခဲမှရသော သွပ်ကို သန့်စင်
အောင်ချွတ်၍ ယင်းသွပ်ကို နံပါတ်
လေးလုံထဲသို့ ပျော်အောင် ထိုးချလိုက်
ပါ။ ပြီးရင် သဲခွက်ထဲ ဆွဲချလိုက်ပါ။
သွပ်ဓာတ်ခဲသွားတာနဲ့...

- ◆ စိန်
- ◆ ဆေး

- ◆ ကန့်
- ◆ တက်
- ◆ ဒုတ်
- ◆ ဟင်း
- ◆ လက်
- ◆ ယမ်း
- ◆ ဆား

နာမ်ဓာတ် (၉)ပါး တစ်ဖူး
သားစီ ကြိတ်ပါ။

ခဲသွားသော သွပ်လုံးပေါ်
သို့ ပြဒါးနှစ်ကျပ်သား လောင်း
ချလိုက်ပါ။ ပြီးရင် နာမ်ဓာတ်
(၉)ပါးအမှုန့်ကို တင်လိုက်
ပါ။ ပြီး ထုံး+ကျင်း(ချင်း)
နှစ်မျိုးကို ဖိသိပ်ပြီး ဖော်ပိတ်၍
မီးပြင်းမထိုးပါနဲ့။ မီးလှုံမီးလတ်

ဖြင့် သွားပါ။ နာရီဝက်လောက် ထိုးပြီး
ဖိုဆွဲခြင်းကို ရပ်ထားလိုက်ပါ။ သူ့မီး
အရှိန်နဲ့ သွားပါစေ။

ပြီးရင် လုံကို သဲခွက်ထဲ ဆွဲချ၍
အအေးခံခွဲသော် လေပုံထဲမှာ အုန်းသီး
ထည့်သလို ဖြစ်နေပါတယ်။ ပြဒါးက
အောက်က လေပုံထဲ အုန်းသီးပွဲ ထည့်
သလို ဖြစ်နေပါတယ်။

အဲဒီပြဒါးကို အသာလေး ခွာယူ
လိုက်ပါ။ ဧတီတော်မာတဲ့ ပြဒါးပဲ။
အလေးချိန်ကလဲ (၂)ကျပ်သား
ကွက်တိပဲ။ ကြမ်းပေါ်သို့ ပစ်ချလိုက်ရင်
ချွင်ခနဲ အသံမြည်ပါတယ်။

အဲဒီပြဒါးကို လုံထဲထည့်၍ ထိုးပါ။
မီးလှုပ်ရုံဖြင့် လုံပူလျှော အပျော်မြန်ပါ
တယ်။ ချော်နှစ် မခံသေးပါ။ လုံတစ်လုံး
တွင် ပြဒါးကိုထည့်ပါ။ တခြားလုံတွင်
လက်ချားကို ချော်ချက်၍ ယင်းပြဒါးထဲ
ထဲသို့ လောင်းချပြီး အကြိမ်များခွာ
လေ့ကျင့်ပေးပါ။

ပထမအကြိမ် လောင်းချဆင့်

လက်ချားချော် ဖောင်းကြွလာပါတယ်။ နောက် တဖြည်းဖြည်း လောင်းရင်နဲ့ ငြိမ်သွားပါက မီးနဲ့ ထိုးကစားလို့ ရပါတယ်။ အဲဒါကို ချော်ကျင့်ပြီး ထိုးခြင်းလို့ ခေါ်ပါတယ်။ ပြဒါးကို ချော်လိမ်၍ နှစ်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီချော်အောက်မှ ထွက်လာတဲ့ ပြဒါးဟာ ဝါဂွမ်းလေးလို ဖြူဖြူဖွေးဖွေး လေးနဲ့ အင်မတန် ချစ်စရာ ကိုင်တွယ် လို့ ကောင်းပါတယ်။

**၂။ ဒုတိယလမ်းစဉ်
လိုအပ်သောပစ္စည်း**

၁။ ပဲလီရွက်

၂။ ရွှံ့လုံးကြီးကြီး

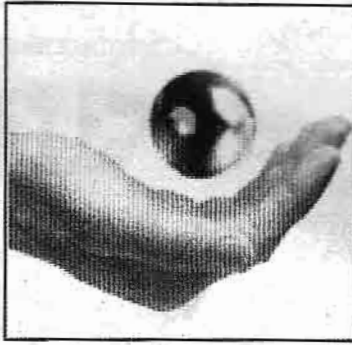
၃။ အုတ်ခဲကြီးကြီးတစ်လုံး

ပထမ ပြဒါးကို သန့်စင်အောင် ဆားနဲ့နယ်၍ စစ်သွန်းပါ။ ပြီးရင် ပီတိစ ထဲ ထည့်၍ ကြိုးချည်ပါ။ ကြိုးစကို တုတ် တစ်တွာကျော်ကျော် အလယ်မှ ချည်နှောင်ပါ။

အိုးထဲရေထည့် မဲဇေလီရွက် ထုထောင်း၍ အိုးနှုတ်ခမ်းပေါ် တုတ် ကန့်လန့်တင်ပြီး သုံးရေခန်း ပြုတ်ပါ။ ပြီးရင် ကြောပန်းကန်ထဲ ညှစ်ယူပါ။ ပြဒါးသန့်သန့် “ပြုတ်ပြဒါး” ရပါတယ်။ မဲဇေလီဓာတ်အရည် ဝင်နေပါတယ်။ မူလ ပြဒါးစိမ်းဓာတ် မဟုတ်တော့ပါ။

နံပါတ်(၄)လုံကို မီးပြင်းပြင်း ဖွဲခေါင်း ဖြူအောင် (သို့မဟုတ်) လုံဖြူဖွေး အောင် မီးပြင်းထိုးချပါ။ ပြဒါးစိမ်း အနည်းငယ်ထည့်ရင် ဖျောက်ခနဲ ပျောက်သွားမယ်။

အဲဒီ မီးပြင်းပြင်းထိုးထားတဲ့ လုံကို သဲခွက်ပေါ် ဆွဲချပါ။ လုံနှုတ်ခမ်း နည်း နည်းညိုလာရင် ကြောပန်းကန်ထဲမှ ပြဒါးကို ရဲရဲသာ လောင်းချလိုက်ပါ။ ပြီးရင် ရွှံ့လုံးကြီးကြီးနဲ့ ဖိလိုက်ပါ။ ပြီးရင် အုတ်ခဲကြီးကြီးပါ ထပ်တင်

ထားပါ။

လုံထဲမှ ပြဒါးဟာ “စို့ စို့ စို့” နဲ့ ငယ်သံပါအောင် အသံကုန် အော်ပါတော့တယ်။ နောက်ဆုံး စို့ခနဲ တစ်ချက်သာ အော်နိုင်ပါတော့တယ်။ အဲဒီလို ကို ညှပ်ဖြင့် ကိုင်ပြီး သွန်ချလိုက်ပါ။ အရည် မဟုတ်ပါ။ အခဲဘဝ ပြောင်းသွားပါတယ်။ သွားမကိုင်နဲ့။ အသား ကုန်ပူပါတယ်။ ရေထဲချပြီး အအေးခံပါ။

အဲဒီပြဒါးကို နံပါတ်(၁)လမ်းစဉ် အတိုင်း ချော်ကျင့်၍ ထိုးပါ။ သူ့လဲ ဝါဂွမ်းလေးလို ဖြူဖြူဖွေးဖွေး ချစ်စရာ လေးပါပဲ။

၃။ တတိယလမ်းစဉ်

နို့ဆီခွက်သံကို ကတ်ကြေးစချ၍ မီးရဲအောင်ထိုးချပါ။ ပြီးရင် ဆေးဒန်း (၁)ကျပ်သား ပေါက်ထိုး၍ ပျော်လှလှ အချိန်မှာ ဒုတ္တာ (၂)ကျပ်သားထည့် လုံကားဖုံးတင်ပြီး ထိုးပါ။ (၃)နာရီလောက် ထိုးပါ။

လုံအေး၍ ခွဲသော် သံထိပ်ဆောင်း၍ ရပါတယ်။ ထိပ်ဆောင်းကို ဖယ်၍ အောက်က သံကိုယူပါ။ ချော်နဲ့ထိုးလိုက်။ အခြောက်ထိုးလိုက်လုပ် ချော်ဖြူရင် သံတွယ်ပြုတ်၍ သံမလိုက်တော့ပါ။

အဲဒီသံလုံးကို လက်ချားမီးဖောက် အပြည့်သိပ်ပြီး မီးပြင်းပြင်းထိုးပါ။ ချော်

ချောင်ကျရင် ထပ်ဖြည့်ပြီးထိုး။
ချော်ပြည့်ရင် သဲခွက်ထဲ ဆွဲချပါ။ ထိပ်တင်းရင် စက္ကူစလေးနဲ့ တို့ကြည့်ပါ။ မီးလောင်ရင် အဲဒီချော်ပေါ် ပြဒါး မတင်ပါနဲ့။ စက္ကူ မီးမလောင်ဘဲ ညိုမည်းလေးဖြစ်ရင် တော်ပြီ။ ပြဒါး တင်လိုက်ပါ။ ဖိခွင်ထဲ အသာထည့်ထားပါ။ မီး နည်းနည်းလှုပ်ပေးပါ။ ချော်ပျော်တာနဲ့ ပြဒါးအလိုအလျောက် ချော်ကို ဖောက်ပြီး ဆင်းသွားပါလိမ့်မယ်။

ဖိုကို မဆွဲပါနဲ့။ နည်းနည်းချင်း လှုပ်လှုပ်ပေးရမယ်။ ချော်ပျော်ရင် သဲခွက်ထဲ ဆွဲချလိုက်ပါ။ ချော်အေးရင် ပြန်တင်။ ချော်ပျော် ပြန်ချ၊ တင်ချ အကြိမ်(၉)ကြိမ်လောက် ပြုလုပ်ရင် ပြဒါးချော်အောက်တွင် ဖြူဖြူဖွေးဖွေး ဘော်သားရောင် ဝါဂွမ်းဖြူဖြူလေး အတိုင်း တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။

ဤတွင် ချော်နှစ်ခဲပြဒါး သန့်သန့် လေး ရရှိပါတော့တယ်။ ပြဒါးမီးပြင်း ထိုးလိုရင် ပြဒါးဟာ မီးတက်သွားပြီး ထိုးရင်း ထိုးရင်း တေဇောဓာတ်ဝင် သွားရင် အဲဒီပြဒါးပြင်း ဖြစ်ပါတော့တယ်။ ပေတုံးပေါ်တင်၍ တူနဲ့ ထုချလိုက်ရင် ပြဒါး မကွဲမကြော့ဘဲ ပေတုံး သာလျှင် ချိုင့်ဝင်သွားပေလိမ့်မယ်။ အဲဒီ ပြဒါးရဲ့သတ္တိပါပဲ။

မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးမှာ ရှိကြတဲ့ အင်္ဂုရတ်ပညာရှင်များ မယု ကျွန်တော် ရေးသားသော ပညာရပ်မှာ တိကျ မှန်ကန် မြန်ဆန်လွန်းတဲ့ ချော်နှစ်ခဲ ပြဒါးဤတွင် ပြီးဆုံးသွားပါပြီ။ ဆရာ အပေါင်းတို့ ဉာဏ်ရှိသလို ဆက်လက် ပြီး လိုရာခန်းကို တက်လှမ်းနိုင်ကြပါစေ။

ဦးတင်ဝင်း (ဂမ္ဘီရသုတေသီ)

www.burmeseclassic.com

တနင်္ဂနွေ

ဗိဗ္ဗာဏေ။ ။ လုပ်ငန်းများ တိုးတက် အောင်မြင်မည်။ မြို့ပြဆိုင်ရာ စီမံကိန်းလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်ခွင့်ခွဲတမ်း ရလိမ့်မည်။ ငွေကြေးဝင်မည်။

ဝန်ထမ်းရေးရာ။ ။ ပင်ပန်းသမျှ အကျိုးခံစားရမည့်ကာလဖြစ်သည်။ အိမ်ယာဆောက်လုပ်ရေး၊ မြေယာကိစ္စများ၊ မြို့မြေဥယျာဉ်ကိစ္စများ တာဝန်ပေးခံရလိမ့်မည်။ အောင်မြင်စွာ လုပ်ဆောင်နိုင်မည်။

အိမ်တွင်းရေးရာ။ ။ အိမ်တွင်းရေး သာယာမည်။ အိမ်ထောင်ရေး အောင်မြင်ခိုင်မြဲမည်။ မိခင်၏ကျန်းမာရေးအတွက် ဂရုစိုက်ပေးပါ။ သားသမီးများ၏ အလိုဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်းပေးပါ။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေး အဆင်ပြေသော်လည်း လက်မထပ်သင့်သော ကာလ ဖြစ်သည်။ လက်ထပ်ရန် ရည်ရွယ်ချက်ရှိလျှင် ငွေစုဆောင်းပါဦး။

ပညာရေး။ ။ မိမိသင်ယူလိုသော ပညာရေး၊ ပညာရပ်များကို သင်ယူခွင့် ရလိမ့်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ဆီးကျဉ်ခြင်း၊ ဆီးအောင်ခြင်း ဖြစ်တတ်၍ ဖြစ်လျှင် ဖြစ်ချင်း နားလည်တတ်ကျွမ်းသော သမားတော်နှင့် ပြသကုသပါ။

ထောင်စွဲကုန်များ။ ။ ၁၊ ၂၊ ၅၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထောင်စွဲကုန်များ။ ။ ၃၊ ၄၊ ၆၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၉။

ထောင်စွဲကုန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၇၊ ၈၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၂၇။

ထောင်စွဲကုန်များ။ ။ ၁၊ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၀။

အထောင်သင်္ကြာ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးများအား အရက်ဆွမ်းအဖြစ် ပုန်ဟင်းပါ။ ကပ်လျှပါ။

တနင်္လာ

ဗိဗ္ဗာဏေ။ ။ အလုပ်များကို ခိုင်ခိုင်မာမာလုပ်ကိုင်နိုင်သည်။ ငွေကြေး ထောက်ပံ့မည့်သူ သို့မဟုတ် အတူတကွ မှူးပေါင်းလုပ်ကိုင်မည့်သူ (ရယ်ယာပါတနာ)များ ပေါ်ပေါက်လာလိမ့်မည်။

ဝန်ထမ်းရေးရာ။ ။ တာဝန်များကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်နိုင်၍ အောင်မြင်စွာလုပ်ဆောင်နိုင်၍ ချီးကျူးဂုဏ်ပြုခံရမည်။ ဆုကြေးငွေ ရရှိမည်။ စာရင်းဖောက်တော့ သတိထားပါ။

အိမ်တွင်းရေးရာ။ ။ အိမ်တွင်းရေး သာယာပါသည်။ ငွေကြေးဝန်အင်အား လည်း ပြည့်စုံနေပါသည်။ ငွေချေးမည့် အကူအညီတောင်းမည့် ဆွေမျိုးများ ရောက်လာလိမ့်မည်။

အချစ်ရေး။ ။ “ချစ်သူဝေးဝေးမသွားပါနဲ့လားကွယ်” ဆိုသောကိန်း ဆိုက်နေသည်။ သူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေတို့၏ အကူအညီဖြင့် အားလုံး အဆင်ပြေသွားပါလိမ့်မည်။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးကံဇာတာကောင်းသောကာလ ဖြစ်သည်။ မိမိ၏ဉာဏ်နှင့် စိရိယကိုသာ ပေါင်းစပ်ပေးလိုက်ရလျှင် အထွဋ်အထိပ် သို့ ရောက်ရှိသွားမည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ စိတ်ချမ်းသာအောင်နေပါ။ ခန္ဓာကိုယ်ကျန်းမာရေး က အရေးကြီးသလို စိတ်ကျန်းမာရေးကလည်း အရေးကြီးပါသည်။

ထောင်စွဲကုန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထောင်စွဲကုန်များ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၅၊ ၂၉။

ထောင်စွဲကုန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၇။

ထောင်စွဲကုန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၉၊ ၀၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၀။

အထောင်သင်္ကြာ။ ။ ဆွမ်းခံကြသော ဘုန်းတော်ကြီး (သို့မဟုတ်)ကျောင်းထိုင် ဘုန်းတော်ကြီးအား သီရိမုဏ်ဂျောသီတစ်ဖီး (သို့မဟုတ်) (၆)လုံး ကပ်လျှပါ။

၁၆၆ နတ္ထရာဇာတ်ခြေစဉ်မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၁)ရက်မှ (၃၀)ရက်နေ့အထိ ခုနှစ်ရက်သားသမီးများအတွက်

ဟောစာတမ်း

ဆရာတော်မြတ်

အင်္ဂါ

ဗိဗ္ဗာဏေ။ ။ ငွေပန်းထိမ်လုပ်ငန်းများ၊ ငွေထည်အရောင်း အဝယ်လုပ်ငန်းများ၊ ငွေကြေး လဲလှယ်ရေးလုပ်ငန်းများ လုပ်ငန်းကောင်းမည်။ အမြတ်များမည်။ ရွှေလုပ်ငန်းကို ထိန်းလုပ်ပါ။ ရွှေအတုများ၊ ရွှေလိမ်ခံခြင်းများ တွေ့ရတတ်သည်။

ဝန်ထမ်းရေးရာ။ ။ လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ငွေကြေးသုံးစွဲမှုနှင့် ပတ်သက် အထင်လွှဲ ခံရတတ်သည်။ သည်းခံဖြေရှင်းပါ။

အိမ်တွင်းရေးရာ။ ။ ငွေကြေးသုံးစွဲမှုနှင့် ပတ်သက်၍ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် စကားများမည်။ သားသမီး ကျန်းမာရေး ညံ့မည်။ သားသမီးအတွက် ငွေကုန်ကြေးကျများမည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေး သာယာမြောက်မြားမည်။ ချစ်သူ မရှိသေးသူများ ဖူးစာရှင်ချစ်သူနှင့် တွေ့ရမည်။ ရင်းနှီးပြီးသား သူငယ်ချင်းထံမှ ဖြစ်လိမ့်မည်။

ပညာရေး။ ။ သူတကာထက်တော်အောင်၊ တတ်အောင် သူတကာထက် ပိုကြိုးစားမှုမရမည်။ ကံ၊ ဉာဏ်၊ စိရိယ လိုချင်သောဆန္ဒ ရှိမှသာလျှင် အရာရာကို အောင်မြင်နိုင်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ လေထိုးလေအောင့်ရောဂါ ဖြစ်တတ်သည်။ အစားအသောက် သတိထားပါ။

ထောင်စွဲကုန်များ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၂၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထောင်စွဲကုန်များ။ ။ ၅၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၃၊ ၂၇။

ထောင်စွဲကုန်များ။ ။ ၄၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၂၀၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထောင်စွဲကုန်များ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၈၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၀။

အထောင်သင်္ကြာ။ ။ သက်ကြီးကျား၊ လူကြီးများကို ခွာနီ အနုပြုပိုက်ကျွေးပါ။ တတ်နိုင်ပါက ခွာနီထမ်း ကျွေးမွေးအပ်ပါ။

ဗုဒ္ဓဟူး

ဗိဗ္ဗာဏေ။ ။ ငွေရေးကြေးရေး အဆင်ပြေမည်။ အလုပ်များမည်။ ပုံမှန်လုပ်ကိုင်နေရမည်။ ခေတ်ပေါ်ပစ္စည်းများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။ စက်ပစ္စည်းများ ရောင်းဝယ်သူများ အမြတ်များများရမည်။

ဝန်ထမ်းရေးရာ။ ။ အလုပ်အကိုင်နှင့် ငွေကြေးဆက်စပ်နေသည်။ အသုံးစရိတ်များ၊ ဝင်ငွေထွက်ငွေများကို စာရင်းအတိအကျထားပါ။ ငွေကြေးနှင့်ပတ်သက်၍ စွပ်စွဲခံရတတ်သည်။

အိမ်တွင်းရေးရာ။ ။ ငွေရေးကြေးရေး၊ မိသားစုအရေးအားလုံး အဆင်ပြေသည်။ အိမ်ထောင်ဖက် ကျန်းမာရေး ညံ့တတ်သည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေး အဆင်ပြေမည်။ သို့သော် အိမ်ထောင်ပြု၍ မကောင်းသေးပါ။ အချိန်ကောင်း အခါကောင်းကို စောင့်ပါ။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးတွင် ကြိုးစားရမည်။ ကံနည်းသည်အခါ ဉာဏ်နှင့်စိရိယကို ပိုမိုစိုက်ထုတ်ပါ။

ကျန်းမာရေး။ ။ ရောဂါဟောင်းရှိသူများ ရောဂါဟောင်း ပြန်ထထင်သည်။ ကျန်းမာရေးအတွက် ဆေးစစ်ပါ။

www.burmeseclassic.com

ထောင်ချီရက်များ။ ။ ၃၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀။

ထောင်ချီရက်များ။ ။ ၄၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၆၊ ၂၈။

ထီထီရက်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၆၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉။

ထီထီရက်များ။ ။ ၃၊ ၇၊ ၉၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ကြာ။ ။ "အောင်တော်ပူ" ဘွဲ့တော်ရှိသော စေတီတစ်ဆူဆူ သို့မဟုတ် "ကျွန်" ဘွဲ့ပါသော စေတီတစ်ဆူဆူတွင် "ဒိပိတတိ" ဂါထာတော်ကို (၁၇)ကြိမ် ရွတ်ဖွားပူဇော်ပါ။

ဦးစားစီစဉ်ပေးပါ။
အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေးတွင် ငွေကြေးကိုစွဲ မှတ်သားရန်အတွက် စိတ်မချမ်းသာခြင်းရက်စိုက်နေသည်။ ယခုကာလအတွင်း မှတ်သားရန် မဆောင်ရွက်သင့်ပါ။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးကောင်းသောကာလဖြစ်သည်။ မိမိ သင်ယူလိုသောပညာများ သင်ယူပါ။

ကျန်းမာရေး။ ။ ဆီးရောဂါဖြစ်တတ်၍ အပူအစင်များကို လျော့စားပါ။ လုံးဝမစားဘဲ နေနိုင်လျှင် ပိုကောင်းသည်။

ထောင်ချီရက်များ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀။

ထောင်ချီရက်များ။ ။ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၈။

ထီထီရက်များ။ ။ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၈၊ ၂၉။

ထီထီရက်များ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၇၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ကြာ။ ။ ဒီဇင်ဘာလကို ဘုရားတွင်တစ်လှူ၍ ငွေပြန် (၅)ပွင့် သို့မဟုတ် ကုက္ကိုဆက် (၁၅)ဆက်ကုန်၍ "ဒိပိတတိ" ဂါထာတော်ကို (၆)ခေါက် ရွတ်ဖွားပူဇော်ပါ။ လိုရာဆုတောင်းပါ။

အချစ်ရေး

ဦးစားရေး။ ။ နိုင်ငံခြားသားများ၊ နိုင်ငံခြားကုမ္ပဏီများနှင့် ဆက်သွယ် လုပ်ကိုင်ခွင့်ရလိမ့်မည်။ စက်မှုဆိုင်ရာလုပ်ငန်းများ၊ ဆေးဝါးများ၊ စက်ပစ္စည်းများ၊ ပလတ်စတစ်ပစ္စည်း ထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်က အကျိုးရှိမည်။

ဝန်ထမ်းရေး။ ။ ပေးအပ်သောတာဝန်များ၊ လုပ်ငန်းများကို အချိန်မီပြီးစီးရန် အတော်ပင် ကြိုးပမ်းရလိမ့်မည်။ လုပ်ငန်းကိုင်ကိုင်များ ဝါကျညီမှုဖြင့် အောင်မြင်ပြီးစီးမည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ ငွေပျိုးများကြောင့် အိမ်တွင်းရေး အဆင်မပြေ ဖြစ်တတ်သည်။ သားသမီးထံမှ ခရီးဝေးသွားခြင်း သို့မဟုတ် အိမ်မှ ထွက်သွားခြင်း ရှိမည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေးတွင် အောင်မြင်နေသော်လည်း ဖခင် သို့မဟုတ် အိမ်တွင်းအတူနေအုပ်စုများကြောင့် စိတ်ညစ်စရာကြုံရမည်။

ပညာရေး။ ။ စာမေးပွဲဖြေစရာရှိလျှင် ရဲရဲရင့်ရင့် ဝင်ဖြေပါ။ အောင် မြင်မည်။ သင်တန်းတက်လိုကတက်ပါ အောင်မြင်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ခေါင်းမူးခေါင်းကိုက်ရောဂါ ဖြစ်တတ်သည်။ စိတ်ရောကိုယ်ပါ အနားယူပေးပါ။

ထောင်ချီရက်များ။ ။ ၁၊ ၃၊ ၆၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၃၀။

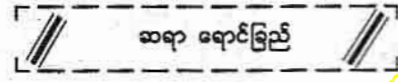
ထောင်ချီရက်များ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉။

ထီထီရက်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၉။

ထီထီရက်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၆၊ ၈ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ကြာ။ ။ ကုန်းမာရမ်းသာစေရန် ရှင်သီလိဆယ်ဂါထာကို ရွှေဘုံအစရှိသော စေတီတော်သို့မဟုတ် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ရှေ့တွင် ရွတ်ဖွားပူဇော်ပေး ပါ။

ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ။

ဦးစားရေး။ ။ ဓာတုဗေဒပစ္စည်း ထုတ်လုပ်ရေးဝယ်ရေး၊ ပလတ်စတစ်ပစ္စည်း ထုတ်လုပ်ရေးဝယ်ရေးများ အရောင်းအဝယ် ကောင်းမည်။ အိုးအိမ်ဆောက်လုပ်ရေး၊ ကန်ထရိုက်လုပ်ငန်းများ အမြတ်နည်းမည်။

ဝန်ထမ်းရေး။ ။ မိမိလုပ်ငန်းခွင် သို့မဟုတ် မိမိဌာနခွဲတွင် အမျိုးသမီးဝန်ထမ်းများနှင့် ပူးတွဲလုပ်ဆောင်ရမည်။ ဂုဏ်သိက္ခာ ထိခိုက်ခံရကိန်းရှိ၍ အထူးသတိထားလုပ်ပါ။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေပါသည်။ သားသမီးများ အတွက် ငွေကုန်ကြေးကျများမည်။ လောင်းကစား လုံးဝမလုပ်ပါနှင့်။

အချစ်ရေး။ ။ ငွေကြေးဂုဏ်သိက္ခာကြောင့် အချစ်ရေးကို ထိခိုက်တတ်သည်။ မှတ်သားရန် လုံးဝမလုပ်ပါနှင့်။

ပညာရေး။ ။ လူကြီးမိဘများက ပညာရေးအတွက် အထူးအားပေးပါလိမ့်မည်။ ကြိုးစားရမှာက မိမိတာဝန်ပါ။

ကျန်းမာရေး။ ။ အကြောအဆစ်နာခြင်း၊ ခြေထောက်နာခြင်း၊ ခြေချော်လဲခြင်းတို့ဖြစ်တတ်၍ သတိထားသွားပါ။ အထိုင်အထကအစ ဂရုစိုက်လုပ်ပါ။

ထောင်ချီရက်များ။ ။ ၂၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉။

ထောင်ချီရက်များ။ ။ ၃၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၅၊ ၂၈။

ထီထီရက်များ။ ။ ၄၊ ၅၊ ၈၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၂၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၃၀။

ထီထီရက်များ။ ။ ၄၊ ၅၊ ၈၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ကြာ။ ။ မိခင်(သို့မဟုတ်) ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးပါးအား သစ်သီးကိတ်တစ်လုံး လှူဒါန်းပါ။

ဆောင်ကြား

ဦးစားရေး။ ။ အလုပ်များအောင်မြင်တိုးတက်မည်။ အဝတ်အထည် ထုတ်လုပ်ရေး၊ ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများ အကျိုးအမြတ်များမည်။ ငွေကြေးလဲလှယ်ရေးလုပ်ငန်းများ မျှော်လင့်ထားသည်ထက် ပို၍ အမြတ်ငွေရမည်။

ဝန်ထမ်းရေး။ ။ ပေးအပ်ထားသော တာဝန်နှင့် ဝတ္တရားများကို ကျေနပ်စွာ ထမ်းဆောင်နိုင်ပါလိမ့်မည်။ ဂုဏ်ပြုခံရမည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေမည်။ ဝင်ငွေလည်း ကောင်းမည်။ သားသမီးထံမှ အိမ်ထောင်ပြုချင်သူ ရှိနေလိမ့်မည်။

www.burmeseclassic.com

မျက်စိရောဂါ ဝေဒနာအပျိုးပျိုးကို

သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်သည့်

လရောင်အောက် ဖော်စပ်ရသော ဆေးနည်းဆန်းတစ်လက်

မျက်စိရောဂါ ဝေဒနာအပျိုးပျိုးကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်သည့် ဆေးပညာဆန်းကို ရှင်ဗြူး သရုပ်ကြီး ဦးသံခဲ

၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ အင်းတော်မြို့ကို ရောက်ခဲ့စဉ်က အောင်ဇေယျရုပ်ကွက်ကဦးသံခဲ (၇၀)နှစ်ဟာ သမားတော်ကြီး ဦးဖိုးလူရဲ့သားပါ။ ဦးသံခဲ အသက် (၂၆)နှစ်လောက်မှာ တစ်လံကွာလောက်က လူကိုကြည့်ရင် မသဲကွဲဘဲ ဖြစ်နေတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ အကောင်းပကတိကနေ အမြင် မွဲသွားတာပါ။

ဒါကို ဦးသံခဲက ရှေးတိုင်းရင်းသမားတော်ကြီး ဖခင် ဦးဖိုးလူကို ပြောပြတဲ့အခါ ဆရာကြီးက သား မျက်စိပြန်ကောင်းဖို့ အခုတင်ပြမယ့် ဆေးကို ဖော်စပ်ပေးကြောင်း သိရပါတယ်။

ဒီဆေးကို ဖိုဝဲပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း ဦးသံခဲဟာ အလင်း ပြန်ကောင်းခဲ့တဲ့အပြင် နောင်လဲ မျက်စိရောဂါ မဖြစ်တော့ဘူးလို့ ဆိုပါတယ်။

လရောင်နဲ့ ဖော်စပ်ရတဲ့ဆေး

ဒီဆေးကို ဖော်စပ်နည်းက ခပ်ဆန်းဆန်းပါပဲ။ အနည်းဆုံး လရောင်ကလေး ရလာတဲ့ လဆန်း (၃)ရက်လောက်မှာ ဖော်စပ်ရလို့ပါ။

ဒီထက် ဆေးစွမ်းစေချင်ရင် စနေ၊ အင်္ဂါ တစ်ရက်ရက်နဲ့ ကြိုအောင်စောင့်ပြီး ဖော်စပ်ရပါတယ်။

ပါဝင်တဲ့ ဆေးမယ်များနဲ့

စီရင်နည်း

လဆန်းရဲ့ လရောင်အောက်မှာ ကျောက်ဖျာပေါ် ကြွေစေ့တစ်စေ့ (ကြွေအန်ကစားတဲ့ကြွေ) တစ်စေ့ကို ထားပါ။ သူ့ကို ဗဟိုပြုပြီး ဆန်စေ့ (၇)ပတ် ပတ်ဝိုင်းထားပါ။ (ဆန်စေ့အရေအတွက် အဓိကမဟုတ်) အပြင်ကနေပြီး ငရုတ်ကောင်းစေ့များ ၁၆၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်

တစ်ပတ်ပတ်ပါ။

ဖော်ပြပါအကွက်ထဲ ဒေါင်းမြီးအစစ် (၃)ကွက်ကိုအုပ်ကာ မှုန့်ညက်နေအောင် ကြိတ်ပါ။

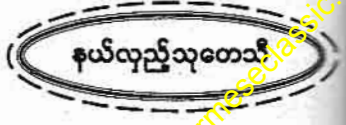
သုံးစွဲနည်း

သုံးစွဲနည်းကလဲ လွယ်ပါတယ်။ မကြာခဏ ရှူပေးရုံပါပဲ။ အဲဒီရက်မှာ တတ်မချုပ်ပါနဲ့။ မျက်စိရောဂါ သက်သာ မပျောက်ကင်းခင် ကြက်သား၊ ငရုတ်သီးနဲ့ အရက် စတဲ့ အပူစာများကို ရှောင်ပါ။ အဖျားသွေး မရှိပါက နေ့စဉ် မနက် (၉)နာရီမှာ ရေချိုးပါ။

ပျောက်ကင်းနိုင်တဲ့ ရောဂါများ

မျက်စိမှုန်သွားခြင်း၊ မျက်ရိုးကိုက်၊ မျက်သားတက်ခြင်း၊ မျက်လုံးအိမ်နာခြင်း၊ အကြောတက်၊ ခေါင်းခဲ၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်းနဲ့ အခြား မျက်စိရောဂါများ မှတ်ချက်

ဖော်ပြပါ ရောဂါများကို ရှေးက ဒေါင်းမြီးနာ၊ ကြွေနာလို့လဲ ခေါ်ခဲ့ကြကြောင်း သိရပါတယ်။

မြောက်မြားစွာ အောင်မြင်စွာ

ဂရင်ဂျီနာရောဂါဝေဒနာဟာ လူတိုင်း မဖြစ်တတ်ပေမယ့် ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်တရား (၄)ပါးကို လွန်၊ ယုတ်၊ လွဲမှားနေထိုင် နှုများရင် ဖြစ်နိုင်တဲ့ရောဂါဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီ ဂရင်ဂျီနာရောဂါရဲ့ ကာကွယ်ကုသ နည်းများကို ဆွေးနွေးဖို့တောင်ဥက္ကလာပ မြို့နယ်ကို သွားရောက်ပြီး ဦးသီဟနဲ့ ဆွေးနွေးခဲ့ပါတယ်။

ဆရာဦးသီဟဟာ အနာပေါက်ကု တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး နဲ့ တိုင်းရင်းဆေး ဆရာမကြီး ဒေါ်လှသိန်းတို့ရဲ့သား ဖြစ်ပါတယ်။ ဆေးကုသက် (၁၃)နှစ်ခန့်ရှိပြီးဖြစ်တဲ့ ဆရာဦးသီဟနဲ့ ဆွေးနွေးမေးမြန်းခဲ့ သမျှ ပြန်လည်တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

□ “ဒီကပ်တင် ဆရာနဲ့ ဆွေးနွေးတာ တော့ ဂရင်ဂျီနာရောဂါအကြောင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒုတိယ ဂရင်ဂျီနာ ရောဂါရဲ့ နိဒါန်းကို ပြောပြသေးမိဦး ဆရာ”

○ “ယနေ့ခေတ်အခေါ် ဂရင်ဂျီနာကို ဘေးသဇ္ဇကျမ်း၊ ဓာတုပိနိစ္ဆကျမ်းနဲ့ အဋ္ဌနနိဒါန်းဘာသာဋီကာကျမ်းမှာ ဘဂန္နိရိ(ဂရင်ဂျီနာ)လို့ ပြဆိုထား ပါတယ်။ ဝစ္စမင်္ဂါ ထက်ဝန်းကျင် လက်နှစ်လုံးအတွင်း၌ အနာအဖု ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ လွန်စွာ ကိုက်ခဲ နာကျင်တတ်၏။ ပေါက်ကွဲသွား သည်ရှိသော် ထိုအနာကို ဘဂန္နိရိ (ဂရင်ဂျီနာ)ဟု ဆိုအပ်၏ ဖွင့်ဆို ထားပါတယ်။

အဲဒီဂရင်ဂျီနာဟာ ဂေါတမမြတ် စွာဘုရားလက်ထက်မှာ တိုင်းပြည် အုပ်ချုပ်မင်းပြုနေတဲ့ ဗိမ္ဗိသာရမင်း ကြီးမှာ စွဲကပ်ခံစားခဲ့ပါတယ်။ ဝတ်လဲ တော် စိုစွတ်ပြီး အစွန်းထင် ညစ်

ရန်တုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်သူဥက္ကလာပမြို့နယ်

ကျန်းမာရေး တိုင်းရင်းဆေးခန်း

ဆရာ ဦးသီဟ

(တပ-၀၃၇၈၀)နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သော

ဂရင်ဂျီနာရောဂါ

တာကွယ်စောင့်ရွှယ်နည်း

ဆရာဦးသီဟ တပ-၀၃၇၈၀

ပေနေခြင်းကို မင်းကြီး ကြားသိကာ ဘုရင်ကြီး ရာသီလာနေတယ်ဟု ပျက်ရယ်ပြုပြီး “ဘုရင်ကြီးနာ”ဟု လှောင်ပြောင်ခြင်းကို မင်းကြီးကြား သိကာ သမားတော်ကြီး ဇီဝကကို ကုသစေခဲ့လို့ ဂရင်ဂျီနာ ပျောက်ကင်း ကြောင်း ရာဇဝင်မှာ စာတင်ခဲ့တာ မှတ်သားဖူးပါတယ်’

□ “အနာပေါက်ဆရာပါ အမျိုးမျိုးကို ဆရာနဲ့ ဝင် ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ကုသအောင်မြင်ခဲ့တာ သိရပါတယ်။ ဆရာကြီးနဲ့ မျိုးထက်သန်စာနေနဲ့ ဂရင်ဂျီနာကို ဆရာအဖြစ်နဲ့ ပြောပြ ပေးမိဦး”

○ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ် ပရိသတ်များနဲ့ အနာပေါက် ဝေဒနာရှင်များ အနာတစ်မျိုးမျိုး ဖြစ်လာခဲ့ရင် ကြိုတင် ကာကွယ် နိုင်အောင် ကျွန်တော့်ရဲ့ကိုယ်တွေ့ ကို ပြောပြပါရစေ။

အနာပေါက်ကြတဲ့ ဝေဒနာရှင် အတော်များများဟာ မိမိတို့ပေါက် ရောက် ခံစားနေရတဲ့ အနာရောဂါကို ကွဲကွဲပြားပြားမသိ၍ ထင်ယောင် ထင်မှားဖြစ်ပြီး ဆေးအမျိုးမျိုးလိမ်း ခြင်း၊ ဆေးအမျိုးမျိုးတို့ကို မှိတ် သုံးစွဲမှုတွေကြောင့် ဝေဒနာဟာ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၆၉

www.burmeseclassic.com

ကြီးထွားသွားတာကို တွေ့ရပါတယ်။ ဥပမာပြောရရင် အနာစိမ်း၊ သွေးစု နာနဲ့ဆင်တူသလို ကွဲပြားမှုတွေ အများ ကြီး ရှိပါတယ်။ ဂရင်ဂျီနာဟာ ပြည် ပေါက်ရုံနဲ့ လွယ်ကူစွာ မပျောက်ဘဲ အတွင်းမှာ အမြစ်ကျန်နိုင်ပါတယ်။ ဝစ္စမင်နာခေါ် လိပ်ခေါင်းရောဂါနဲ့ ဂရင် ဂျီနာရောဂါတို့ကို ကွဲကွဲခြားခြားမသိ၍ အနာပေါက်ရောဂါအတွက် လိမ်းဆေး များ၊ သောက်ဆေးများကို လွဲမှားစွာ အသုံးပြုတတ်ကြတာ တွေ့ရပါတယ်။ ဒါကြောင့် အနာပေါက်ဝေဒနာ ရှင်များဟာ တတ်ကျွမ်းနားလည်တဲ့ တိုင်းရင်းဆေးဆရာများ၊ သိပ္ပံဆေး ပညာရှင်ဆရာဝန်များထံ ပြသကုသ ခြင်းဟာ အကောင်းဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။

ဂရင်ဂျီနာဟာ လိပ်ခေါင်းရောဂါ ထက် ပိုမိုခံစားရတဲ့ ဝေဒနာတစ်ခုဖြစ် ပါတယ်။ အချိန်ကာလကြာရှည်စေတဲ့ အနာလဲ ဖြစ်ပါတယ်။ “**တေဇော ရောက်ရာ အနာပေါက်ရာ**” ဟု ရှေး သမားတော်ကြီးများ ပြောခဲ့ဖူးပါတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်နှိပ်စက်တဲ့ ဥဏှတေဇော အပူနှိပ်စက်ခြင်းကြောင့် “ယသာဝမင်” ဟု ခေါ်ဆိုတဲ့ ကျင်ချောင်းအတွင်းမှ နီရဲသော အရောင်အဆင်း ကျဆင်း လာသည်ကို ရိနီလိုခေါ်ပါတယ်။

အဲဒီရိနီဟာ မပျောက်ဘဲ ကာလ ရှည်လာပြီး ဆီးကိုသွားတဲ့အကြောနဲ့ ဒွါရအကြောအဆုံတွင် အလွန်ကျဉ်း မြောင်းသဖြင့် ရိသွေးပိတ်ဆို့ပြီး ဝစ္စမင် ခေါ် ဒွါရဘက်သို့လည်၍ သွားတဲ့အခါ ဒွါရနှုတ်ခမ်း ဘေးပတ်ပတ်လည်တွင် အဖုအပိန့်များ ထွက်လာပြီး ယားယံ ခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ နာကျင်ခြင်း၊ ကိုက်ခဲ ခြင်း၊ ထိုမှတစ်ဆင့် အနာနဲ့ အနာ ပေါက်လေးများ ထွက်ပေါ်လာပါတယ်။ အဲဒီ အနာရောဂါဝေဒနာကို ဘဂန္နီရ်

နာခေါ် ဂရင်ဂျီနာလို့ခေါ်ဆိုကြပါတယ်။

□ *ဂရင်ဂျီနာ ဘယ်နှစ်မျိုး ချိဗလလ ထာ*
 ○* ဂရင်ဂျီနာကို
 ၁။ ခွေးဂရင်ဂျီနာ
 ၂။ ဂရင်ဂျီအမြစ်စိုနာ
 ၃။ ဂရင်ဂျီအမြစ်ခြောက်နာ ဆိုပြီး (၃)မျိုး တွေ့ရပါတယ်။

□ *အဲဒီ ဂရင်ဂျီနာ (၃)မျိုးကို လက္ခဏာ များကို ထက်ပြီး ပြောပြထားပြီး ထာ*
 ○* ဂရင်ဂျီနာ(၃)မျိုးထဲက ခွေးဂရင် ဂျီနာဟာ တေဇောဓာတ်လွန်ကဲမှု ကြောင့် ရိသွေးပိတ်ဆို့ပြီး ဝစ္စမင် ခေါ် ဒွါရဘက်သို့ လည်၍သွား သော ဒွါရနှုတ်ခမ်းဘေးပတ်လည် များ ပေါင်း၊ တင်ပါး၊ ဆီးခုံဝန်းကျင် ယားယံခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ ဒွါရတင်း ၍ ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်ခြင်း၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ ဆီးနီခြင်းများဖြစ်၍ ဒွါရဝန်းကျင်တွင် အဖုလေးများ ထွက်ပေါ်လာပါတယ်။ အဲဒါကို ခွေးဂရင်ဂျီနာလို့ ခေါ်ပါတယ်။

အချို့ ဝေဒနာရှင်များဟာ အဖုငယ် တစ်ဖုမှ များစွာထွက်၍ အချို့ ဝေဒနာ ရှင်များကတော့ ဒွါရနှုတ်ခမ်းဘေးမှ မထွက်ဘဲ ပေါင်ကြားနစ်ဖက် လိင် အင်္ဂါဝန်းကျင် တင်ပါးထိ အဖုငယ်များ ထွက်ပေါ်ပေါက်ရောက်ခြင်းကို တွေ့ရှိ ရပါတယ်။

ဂရင်ဂျီနာအမြစ်စိုနာဟာ ရိသွေး ပိတ်ဆို့ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ်လွန်ကဲခြင်း၊ ဆီး နည်းခြင်း၊ အညောင်းထိုင်များခြင်း၊ နေပူမီးပူနေရာများတွင် နေထိုင်မှုများ ခြင်း၊ အညှိအဟောက် အပုပ်နံ့ခံခြင်း၊ အညှော်အနံ့များခံခြင်း၊ ရေချိုးမမှန် ခြင်း စသော အကြောင်းအရာများ ကြောင့် ဥဏှတေဇော အပူနှိပ်စက်လွန် ကဲခြင်းကြောင့် ဒွါရရဲ့ ဘေးပတ်ပတ်

လည် တင်ပါးဝန်းကျင်၊ လိင်အင်္ဂါ ဝန်းကျင်၊ ဆီးခုံအစပ်တို့တွင် အဖုငယ် များ ထွက်ပေါ်လာ၍ ရိသွေးမျှင် စသည် ဒွါရအပေါ်အောက်သို့ လည် ပတ်စားတဲ့အတွက် အပေါက်ငယ် လေးများဖြစ်ပြီး ပြည်သွေး၊ ငန်းမန်း ရည်များ တစ်စုံ ထွက်ပေါ်နေပါတယ်။

အချို့ ဝေဒနာရှင်တို့ဟာ အပေါက် ငယ်တစ်ပေါက်မှ သုံးပေါက်ထိ ထွက် ပေါ်တတ်ပါတယ်။ အချို့ ဝေဒနာရှင် များကတော့ ကာလရှည်မှု၊ ဂရင်ဂျီနာ အမြစ်စို၏ ရိသွေးမျှင်စသည် ပြည်ဖွဲ့ တည်မှုများသောကြောင့် လည်ပတ် စားကာ အပေါက်ငယ်များစွာ ထွက် ပေါ်နိုင်ပါတယ်။ အဲဒီဂရင်ဂျီနာ အမြစ် စိုနာဟာ အချိန်ကာလရှည်လာရင် အရေပြားအတွင်းမှတစ်ဆင့် အသား ကောင်းများထိ လည်ပတ်ပြီး စားတတ် ပါတယ်။

ဂရင်ဂျီနာ အမြစ်ခြောက်နာဟာ အမြစ်စိုနာနဲ့ ကွဲပြားခြားနားမှု အနည်း ငယ်ရှိပါတယ်။ ရိသွေးပိတ်ဆို့မှုများပြီး ဒွါရတွင်းကို ကျစ်လစ်မာကြောစွာ ဖွဲ့တည်တတ်ပါတယ်။ ဒွါရနှုတ်ခမ်းမှ အတွင်းပိုင်းရှိ အသားကောင်းများကို ရစ်ပတ်စားပြီးမှ ပြည်၊ ငန်း၊ မန်းရည် များ ပြင်ပသို့ ပေါက်ထွက်လာပါတယ်။

အသားတွင်း၌ မန်ကျည်းစေ့လို ခပ် မာမာအဖုလေးတွေကို ဖွဲ့တည်ခြင်း ပိုက်ပုံသဏ္ဍာန် အမြစ်လမ်းကြောင်း တည်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်၍ ပြည်၊ သွေး ငန်းရည်၊ မန်းရည်ထွက်ပြီး အနာကို သက်သာ ခြောက်သွေ့စေပါတယ်။

ဂရင်ဂျီနာ အမြစ်စိုနာကိုသို့ မဟုတ် ဘဲ အနာဟာ တေဇောလွန်မှု၊ ဆီးဝမ်း ချုပ်ရင် အနာကျက်သလို ခံစားမှု ဝေဒနာဟာ ခေတ္တသက်သာပြီး အချိန်ကြာလာတာနဲ့အမျှ အရေပြား

တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် အသားတွင်း ကို ဝင်ရောက်ပြီး အမြစ်နေရာယူကာ ခပ်ပတ်စားတတ်တဲ့ ရောဂါဝေဒနာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကာလရှည်ကြာလာရင် အမြစ်ဟာ အတွင်းပိုင်းကိုရောက်ပြီး ဒွါရနဲ့ဝှေ့မက် အတွင်းမှ အစာဟောင်းအိမ်နဲ့ ဝမ်း တွင်းထဲထိ လည်ပတ်ထိုးပေါက်နိုင်ပါ တယ်။

ဂရင်ဂျီနာခေါ် ဘဂနီရိုရောဂါဟာ အနာ၏အတွင်းမှာ အမြစ်ပွားခြင်း၊ အမြစ်ခြောက်ဖွဲ့တည်ခြင်း၊ ပြည်သွေး ထည်စေတဲ့ အနာတစ်မျိုးဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဒီရောဂါမျိုးဟာ ခွဲစိတ် ခြုတ်တောက်ခြင်း၊ နည်းစနစ်ကျ အောင်မကုရင် အမြစ်နဲ့ ရိသွေးပျက်စ နှုတ်များ ကျန်နေရင် အဲဒီအနာရောဂါဟာ ပြန်ဖြစ်ပေါ်တတ်တာကို တွေ့ရှိရပါ တယ်။

ဒါကြောင့် ရောဂါဝေဒနာကို နည်းစနစ်တကျကုသပြီး အမြစ်လမ်း ကြောင်းနဲ့ ရိသွေးတို့ကို စင်ကြယ်စေ မှ အနာရောဂါဝေဒနာပျောက်ကင်းနိုင် ပါတယ်။

□ *အဲဒီ ကင်ဒီနာ အနာရောဂါကို ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်တဲ့ နည်းလမ်း ထဲတွဲ ပိုမိုသလား သော့*

○ 'ဂရင်ဂျီနာရောဂါကို ကြိုတင် ကာ ကွယ်နိုင်တဲ့ နည်းလမ်းရှိပါတယ်။ အနာရောဂါဆိုတာ ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ၊ ခွေး၊ အခိုး၊ မလ (အညစ် အကြေး)တွေကြောင့် အနာရောဂါ ဖြစ်တာပါ။

အဓိကကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ၊ ခွေး၊ ပုံမှန်ဖြစ်ဖို့ လိုပါတယ်။ မြစ်မှာတိုင်းရင်းဆေးပညာဟာ ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေနဲ့ ရသာ(၆)ပါးတို့ကို ထိပ်သလို ညှိပေးပြီး ကုသရတဲ့ ပညာ ဖြစ်ပါတယ်။

လူတိုင်း နေ့စဉ် အစားအစာစား ခြင်း၊ ရေသောက်ခြင်းတို့အတွက် နေ့စဉ်ဝမ်းသွားခြင်း၊ ဆီးသွားခြင်းပြု လုပ်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဆေးပညာအရ ရောဂါဖြစ်လာရင် ဆီး၊ ဝမ်းချုပ်ရာမှစ ပြီး ဖြစ်တာများပါတယ်။

ဂရင်ဂျီနာ ပေါက်ရောက်ခံစားရတဲ့ ဝေဒနာရှင် များ အဓိက သတိပြုရာမှာက ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။

အညောင်းထိုင်မှုများခြင်း၊ အပူခိုက် ပြင်းသောနေရာများမှာ ကြာရှည်စွာ နေထိုင်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။ ရေမှန်မှန်ချိုးပေးရပါတယ်။

ရေချိုးရင် နံနက်(၁၀)နာရီအတွင်း နေပွင့်ချိန်မှာ ချိုးရပါမယ်။ လက်သုပ်ချုပ် ပုပ်သိုးတဲ့ ငါးဖိ၊ ငါးခြောက်၊ ငံပြာရည်၊ ငါးချဉ်နဲ့ ဝမ်းတွင်းကလီစာတွေ၊ သန့်ရှင်းမှုမရှိ တဲ့ အစားအစာနဲ့ အဆီ၊ အဆိပ်တွေ၊ ပင်လယ်ငါးအမျိုးမျိုး၊ ဝက်သား၊ ဘဲသား၊ အပူအစပ်လွန်ကဲတဲ့ အစား အစာတွေကို ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။

အမျိုးသား/အမျိုးသမီး ကာမဂုဏ် လွန်ကဲခြင်းရှောင်ပါ။ သဘာဝမဟုတ် တဲ့ ဖျော်ရည်မျိုးစုံသောက်သုံးခြင်း၊ အရက်၊ မူးယစ်ဆေးဝါးသုံးစွဲခြင်း၊ ရှောင်ကြဉ်ပါ။ ရေခဲရည် အလွန်အကျွံ သောက်ခြင်း ရှောင်ကြဉ်ပါ။

သဘာဝရေသန့်သန့် သောက်ပါ။ အအေးခန်း၊ လေပန်ကာနဲ့ နေထိုင် ခြင်း ရှောင်ကြဉ်ပါ။ အညှီအဟောက်နဲ့

အပုပ်နဲ့ အညောင်နဲ့များ အဓိက ရှောင် ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အပုပ်နဲ့ အညောင်နဲ့များ အဓိက ရှောင် ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

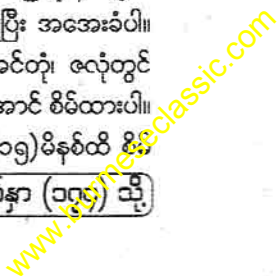
အဲဒီ အပြုအမူလက္ခဏာတွေကို သတိပြုခြင်းဟာ အနာရောဂါကို လွယ်ကူစွာ ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်ပြီး ရောဂါအဖြစ်နည်းခြင်း၊ ငယ်သော ရောဂါပျောက်၍ ကြီးမားသောရောဂါ မရောက်ဘဲ ကျန်းမာရေးအတွက် အကောင်းဆုံး ဖြစ်စေပါတယ်။

□ *ကင်ဒီနာရောဂါ ထိန်းသိမ်းမှု အတွက် ကုသမှုများကို လိုက်တိုင်း ဖြောင့်တမ်းပါ သော့*

○ 'ဂရင်ဂျီနာရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ အတွက် သောက်ဆေးကတော့ တိုင်းရင်းဆေး ဆေးအမှတ်(၂၁) ဆီးဆေးဖြူနဲ့ သကြားဆတူ ရောစပ်ပြီး ဆေးလက်ဖက်ရည် ဇွန်းခန့် နံနက်(၈)နာရီခန့်မှာ သောက်ရပါမယ်။

နေ့လယ် (၁၂)နာရီခန့်မှာ တိုင်းရင်း ဆေးဆေးအမှတ်(၁၆) အပူငြိမ်းသွေး ဆေးကို သံပုရာရည်၊ ရှောက်ရည်၊ သကြားရည် တစ်မျိုးမျိုးနဲ့ ဆေး လက်ဖက်ရည် တစ်ဇွန်းခန့် သောက်ရ ပါမယ်။ ညအိပ်ရာဝင်ချိန်မှာ တိုင်းရင်း ဆေး ဆေးအမှတ် (၁၀) ဆီးရွှင်ဝမ်း နုတ်ဆေး လက်ဖက်ရည်တစ်ဇွန်းခန့် ရေအေးနဲ့တိုက်ရပါမယ်။

ဂရင်ဂျီနာ ရောဂါရှင်များအတွက် ဖန်ရည်ကတော့ လေးညှင်းပွင့် (၁)ကျပ်သား၊ ကြစုသီး(၅)ကျပ်သား၊ ဆီးဖြူသီး(၁၀)ကျပ်သား၊ ဖန်ခါးသီး (၁၀)ကျပ်သားတို့ကို ပေါင်းစပ်ပြီး ရေ အနည်းငယ်ထည့်ပြီး မြေအိုးနဲ့ ကျက် ကျက်ဆူအောင် ကျိုပြီး အအေးခံပါ။ အဲဒီဖန်ရည်ကို အင်တုံ၊ ဇလုံတွင် ထည့်ပြီး စအိုပါထိအောင် စိမ်ထားပါ။ အချိန်(၁၀)မိနစ်မှ (၁၅)မိနစ်ထိ စီး

ရာသီအားဖြင့် နွေအကုန် မိုးအကူး ဖြစ်သော်လည်း မိုးခေါင်ရေရှားရပ်ဝန်း ဒေသ ဖြစ်သည်နှင့်အညီ မိုးရေဦးပေါက် ကား မကျရောက်သေးပေ။

ထို့ကြောင့် မိုးဦးနေမင်းကြီး၏ အပူရှိန်ဒဏ်ကို ကျွန်ုပ် အပါအဝင် လူသားများပါမက သက်ရှိသက်မဲ့ သတ္တဝါအားလုံး အလူးအလဲ ခံစားနေ ကြရသည်။

ထိုသို့ ပူရှိန်ပြင်းသော နွေလေးတစ် နေ့၌ ကျွန်ုပ်သည် ငယ်ပေါင်းမိတ်ဆွေ ဖြစ်သူ ကိုမြသိန်းတို့ရှိရာ စမွန်းရွာသို့ အလုပ်ကိစ္စတစ်ခုနှင့် ရောက်ခဲ့၏။

ကိုမြသိန်း၏ အိမ်ဝင်းအတွင်းသို့ ရောက်၍ ဆိုင်ကယ် စက်သတ်လိုက် သည်နှင့်...

‘အလို... စာရေးဆရာ မလာစဖူး အလာထူးပါလား’

‘ဒီလိုပေါ့ သူငယ်ချင်းရာ မရောက် တာလဲကြာ၊ အလုပ်ကိစ္စလေးလဲရှိလို့ ဆိုပါတော့။ ဒါနဲ့ အဲဒီ မန်ကျည်းကိုင်း လေးကို ဘာကိစ္စ ချိုးနေတာလဲဟင်’

တိုက်အိမ်မျက်နှာစာ အိမ်ရှေ့ဘက် ယွန်းယွန်းရှိ မန်ကျည်းပင်မှ အကိုင်း လေးကို ချိုးနေသော ကိုမြသိန်း၏ ဧည့်ကြိုစကားကို အလိုက်အထိုက် ဖြေရင်း ကျွန်ုပ် တစ်ဆက်တည်း မေး လိုက်၏။

‘ကဲ သိချင်တာ အိမ်ထဲကျမှမေ။ စာရေးဆရာအတွက် ရေးစရာ ကုန် ကြမ်းလဲ ရတာပေါ့။ လာ အိမ်ထဲ သွားကြစို့’

ပြောပြောဆိုဆို မန်ကျည်းကိုင်းကို ဤ အိမ်ထဲသို့ ဝင်သွားရာ ကျွန်ုပ်လည်း စပ်စုလိုသော စိတ်ဖြင့် သူ့နောက်ကို တိတ်ဆိတ်စွာ လိုက်ခဲ့သည်။

အိမ်ထဲတွင်မူ သူ့ဇနီးသည် မမြင့်ရီ နှင့် အမျိုးသမီး ခပ်ရွယ်ရွယ်တစ်ဦးတို့

၁၇၂ နက္ခတ္တရာဇ်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း

ရှေးဆရာတို့များ ထားခဲ့သော အတွယ်

မကြာမီကုသိကုသိများ

ထိုင်ခုံအသီးသီးတွင် ထိုင်ရင်း စကား ပြောဆိုနေကြ၏။

‘လာ သူငယ်ချင်း ဒီမှာထိုင်ဦး။ ကိုယ် မျက်စိဝေဒနာ ဆေးကုပေးလိုက် ဦးမယ်’

ကိုမြသိန်းသည် ကျွန်ုပ်အား နေရာ ပေး၍ မျက်စိဝေဒနာ ခံစားနေရဟန် တူသော အမျိုးသမီးကို နေရာတွင် မတ်တတ်ရပ်စေ၍ လက်ထဲတွင် ကိုင် ထားသော မန်ကျည်းခက်နှင့် မျက်နှာ ကို အထက်မှအောက်သို့ ဆွဲသပ်ကာ သူ၏ ပါးစပ်မှလည်း တာတွတ်တွတ် ရွတ်ဆိုနေ၏။

ထို့နောက် မန်ကျည်းကိုင်းကိုယူကာ

အပြင်သို့ ပြန်ထွက်သွားပြီး ခဏ အကြာမှ ပြန်၍ရောက်လာသည် မျက်စိလာကုသော အမျိုးသမီးသည် လည်း ကျေးဇူးတင်စကားပြောကာ ပြန်သွားသည်။

ဒီတွင်မှ သူ့၏ဇနီးဖြစ်သူ မမြင့်ရီ မှ...

‘ကိုင်း... စာရေးဆရာရေရှင်သူငယ် ချင်းကတော့ မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ။ ရွာ ဆရာတစ်ဦး ဖြစ်နေပြီရှင်။ ဆေးကု ပေးတာ လာဘ်လာဘ မရဘဲ ကျေးဇူးအခါ တင် မန်ကျည်းတစ်ပင်ဆုံးတဲ့ နေ့ လေ။ အိမ်ရှေ့က မန်ကျည်းပင် ဆေးကုလို့ သေပြီပေါ့’

‘ဟာ မင်းကတော့ ပြောရောမယ် ကွာ၊ ဇီဝိတဒါနအနေနဲ့ သူတစ်ပါးရဲ့ ဝေဒနာ အခက်အခဲကို ကူညီတာဟာ နေလာဘရတာထက် အများကြီး တန်ဖိုးသာတဲ့ ကုသိုလ်ဒါနကို ရပါ တယ်ကွာ’

သူတို့ ဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦး၏ စကား ကို ထောက်ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ကျွန်ုပ် ၏ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ကိုမြသိန်းသည် မျက်စိနာအစ အပယ်က ရောဂါလေး များကို ရှေးယတြာစတိကုထုံးနည်းနှင့် ကုသဒါန ယူနေသူမုန်း ဗေဒင်ဆရာ ဖြစ်သော ကျွန်ုပ်အနေနှင့် ခန့်မှန်းမိ၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် စာရေး ဆရာ ကုန်ကြမ်းရှာနေသူပီပီ လာရင်း ကိစ္စကို ဘေးဖယ်ထား၍ သူ၏ ယတြာ စတိကုထုံးနည်းလေး များစွာတို့ကို လက်ဆင့်ကမ်း ရရှိလာပုံနှင့်တကွ စုံလင်အောင် မေးမြန်းမှတ်သား၍ ထို နည်းလေးတွေထဲမှ ယခုလအတွက် ‘ယတြာစတိကုထုံးနည်း’ သုံးနည်းကို ပထမအနေနှင့် စာရှုသူများအတွက် တစ်ဆင့် ရေးသားဖြန့်ဝေလိုက်ရပါ သည်။

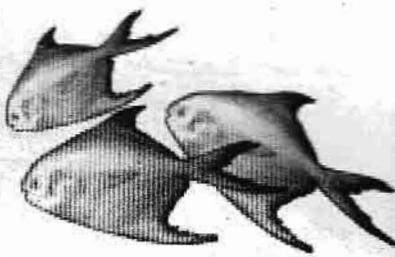
* * *

မျက်စိနာကုနည်း ယတြာစတိနည်း

အပူကြောင့်နာသော မျက်စိနာ၊ ဒဏ်ကြောင့်နာသော မျက်စိနာဖြစ်စေ မန်ကျည်းပင်တစ်ပင်မှ အလားတော် ကိုင်းအငယ်လေးတစ်ခုကို ချိုးယူပါ။ လူနာ၏ မျက်စိ မျက်နှာရှေ့မှ အောက် ပါဂါထာကို (၇)ခေါက် ရွတ်ဆို၍ (၇)ချက် အထက်မှ အောက်သို့ ဆွဲသပ်ချပါ။

ရွတ်ဆိုရန် ဂါထာ...

‘ဥုံ မျက်စိနာ အနိုးလျှောက် မန်ကျည်းပင် ရောက် ပျောက်’

ထိုဂါထာနှင့် (၇)ခေါက် ရွတ်ဆို ဆွဲသပ်၍ မန်ကျည်းကိုင်းကို ချိုးယူခဲ့ သော မန်ကျည်းပင်မှ မူလချိုးသော နေရာသို့ ပြန်ပြီး ချိတ်တင်ထားခဲ့ပါ။ ထိုမန်ကျည်းရွက် ခြောက်နွမ်းချိန်၌ မျက်စိဝေဒနာ ပျောက်ကင်းစေပါမည်။

‘ဒီနည်းက လွယ်လွန်းတော့ အစက ကိုယ်တိုင်တောင် မယုံကြည်ခဲ့ဘူး။ ဒါပေမယ့် အခု ရွာထဲက မျက်စိဝေဒနာ ရှင်တွေပါမက တခြားရွာက ဝေဒနာရှင် တွေပါ အကုများလာပြီး အပျောက်များ လာမှ လက်တွေ့ယုံတော့တယ်။

မန်ကျည်းတစ်ပင်ချိုးပြီး ကုပါများ လာတော့ ဟိုအိမ်ရှေ့ အနောက်နားက မန်ကျည်းတစ်ပင်တောင် ခြောက်ပြီး သေသွားတယ်။ ဒီအထိအောင် ဒီဂါထာက အစွမ်းထက်တာ’

တိုက်ဆိုင်မှုလား။ သူ့ဂါထာက စွမ်း၍ လားတော့မသိပေ။ သူ့ခြံအတွင်းက မန်ကျည်းပင်တစ်ပင်ကတော့ ခြောက် သွေ၍ သေနေသည်ကို စာရေးသူ ကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်ခဲ့ရ၏။

နောက်တစ်နည်းကတော့...

အစိုးမျက်လျှင်

ယတြာဂါထာနှင့် စတိနည်း

ကျွန်ုပ်တို့၏ အညာဒေသတွင် ငါး ပေါများသောဒေသ ဖြစ်သကဲ့သို့ ငါး ငါးပိကောင် စသဖြင့် အစားများကြ၏။ အထူးသဖြင့် ထိုငါးတွေထဲမှ ငါးကြင်း၊ ငါးဖယ်၊ ငါးပြေမ စသဖြင့် အရိုးပေါ

သော ငါးများထဲမှ အရန်မသင့် အစား မတော်လျှင် ငါးရိုးမျက်ခြင်း ဟူသော အန္တရာယ်တို့နှင့် ကြုံရတတ်၏။

ထိုသို့ ငါးရိုးမျက်ခြင်းနှင့် မည်သည့် အသားငါးမှ အရိုးမျက်ခြင်းဖြစ်စေ အောက်ပါဂါထာနှင့် ရွတ်ဆိုကုသလျှင် အနိုးမျက်ခြင်းမှ အမြန်ပျောက်ကင်းစေ ပါမည်။

သောက်ရေတစ်ခွက်ကို ခပ်၍ တောင်အရပ်ကိုလှည့်ပြီး အောက်ပါ ဂါထာကို (၇)ခေါက် ရွတ်ဆိုပါ။

ရွတ်ဆိုရန် ဂါထာမှာ...

‘ဥုံ တောင်အရပ်က ဦးရွှေရိုး အနိုးကို ယူလိုက်ပါ’

ဟူ၍ (၇)ခေါက် ရွတ်ဆိုကာ ထိုရေ နှင့် အရိုးမျက်သူ၏ လည်ပင်းကို အထက်မှ အောက်သို့ လက်နှင့် (၇)ခါ သပ်ချပါ။

ထိုသို့ သပ်ပြီးလျှင် ကျန်ရေကို ကုန်အောင် အသောက်ခိုင်းပါ။ အနိုးကျ သွားပါလိမ့်မည်။

နောက်တစ်နည်းက...

ဒီနည်းကတော့ ရောဂါဝေဒနာကို ကုသသောနည်း မဟုတ်ပါ။ သူခိုးရန် မှ ကာကွယ်၍ သူခိုး မျက်စိမှောက် သောဂါထာနှင့် ယတြာပြုလုပ်နည်း ဖြစ်ပါသည်။

မိမိသည် ကိစ္စတစ်ခုနှင့် အိမ်စောင့် မရှိဘဲ ခရီးသွားလိုလျှင် တောအရပ် ဖြစ်စေ၊ မြို့အရပ်မှာဖြစ်စေ အလစ် သုတ်သမား သူခိုးတို့၏ လက်ချက်ဖြင့် အဖိုးတန်ပစ္စည်းများကအစ အိုးအိမ် ခွက်ယောက် အဝတ်အထည် အဆုံး အခိုးခံရမည်မှာ မလွဲပေ။

ထိုသူခိုးတို့၏ ခိုးယူမှုကို ကာကွယ် ရန် ယတြာနည်း ရှိပါသည်။ ထိုနည်းကတော့...

မိမိ၏ မီးဖိုချောင် မီးဖိုမှ စားဖို

www.burmeseclassic.com

လယ်ပြာကို လက်ဖြင့် ဆုပ်ယူလိုက်ပါ။ ပြီးလျှင် အောက်ပါဂါထာနှင့် (၇)အုပ် မန်းပါ။

‘ဥ သူနိုးမှက်လုံး ၄ ဖုံလိုက်ပြီ’

အထက်ပါ ဂါထာကို (၇)အုပ်ရွတ်ဆို၍ အိမ်အပေါက်အပြင်ထွက်ပြီးလျှင် ကုန်း၍ ခြေထောက်နှစ်ခုကြားမှ နောက်ပြန် ပြာကို ပက်ဖြူးပါ။ (တံစက်ခြိတ်နှင့်လွတ်သော အပေါက်တည်တည့်အပြင်ဘက် ကျပါစေ။) အမှန်ပင် သူခိုးရန်မှ ကာကွယ်ပါလိမ့်မည်။

‘ဒီနည်းတွေကတော့ ကိုယ် အထက်အရပ် သွားတုန်းက အသက်အရွယ်ကြီးပြီဖြစ်တဲ့ ဆေးကုစားတဲ့ ဆရာမဟုတ်တဲ့ ဆရာကြီးတစ်ယောက်က ပေးခဲ့တဲ့ နည်းတွေပဲ သူငယ်ချင်း။

တစ်ခု သတိပြုရမှာက ဒီနည်းတွေနဲ့ ဆေးကုရင် ကိုယ်ကိုယ်တိုင်လဲ သီလလုံရမယ်။ ပြီးတော့ ငွေကြေးအသပြာကို မယူဘဲ စေတနာ မေတ္တာသက်သက်နဲ့ ကုပေးရမယ်လို့လဲ မှာသေးတယ်’

သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ဆရာမဟုတ်သော ဆွာကိုမြသိန်းထံမှ အထက်ပါ အလွန်လွယ်ကူသော ယတြာနည်းတို့နှင့်တကွ လက်တွေ့ ကုနေပုံတို့ကို စာရေးသူမှတစ်ဆင့် ရေးသားဝေမျှပေးလိုက်ရပါသည်။

[စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ဝက်လက်မြို့နယ်၊ စမ္မန်းရွာမှ ကိုမြသိန်းနှင့် မိသားစုကို ကျေးဇူးတင်လျက်...]

အထွေထွေဗဟုသုတ ရရှိကြပါစေ။

ကောင်းခန့် (သစ္စာတံမြေ၊ ဝက်လက်)

သင်္ဘောစိပွင့် ပေါင်းအောင်ပြုတ်နည်း

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိတ်သတ် အိမ်ရှင်မများအတွက် အလွန်ခါးသော အရသာရှိတဲ့ သင်္ဘောစိပွင့်ကို မခါးဘဲ စားကောင်းအောင် ပြုတ်နည်း တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ပြုတ်နည်းက ဒီလိုပါ။ သင်္ဘောစိပွင့် ပြုတ်တဲ့အခါမှာ မန်ကျည်းသီးမှည့်သင့်ရုံထည့်ပြီးပြုတ်ပါ။ ကျက်ရင် ဖိုပေါ်မှချ၊ ပြုတ်ရေကိုသွန်ပစ်ပြီး ရေအသစ်ထည့်စိမ်ထားရပါတယ်။

အဲဒီနောက် စားလိုတဲ့အခါ ခရမ်းချဉ်သီး၊ ပဲမှုန့်၊ ကြက်သွန်နီ၊ ကြက်သွန်ဖြူ စတဲ့ အမွှမ်းအမံ စုံလင်စွာထည့်ပြီး သုပ်စားလို့ရပါပြီ။ အဲဒီ သင်္ဘောစိပွင့် သုပ်ဟာ မိသားစု ထမင်းစိုင်းအတွက် ခံတွင်းမြိန်စေတဲ့ ဟင်းတစ်ခွက်အဖြစ် ရရှိစေပါတယ်။

တင်ထွန်းလှိုင်(မြစ်သား)

စာမျက်နှာ (၁၇၁)မှ အဆက်

ပေးပါ။ တစ်နေ့တစ်ကြိမ်မှ နှစ်ကြိမ်စိမ်ပါ။ ဂရင်ဂျီနာအတွင်းရှိ ငန်၊ မန်းရည်များ ပြည်သွေး အဖြစ်များသန့်ရှင်းကြည်လင်စေပြီး ဝေဒနာကို သက်သာစေပါတယ်။

ဂရင်ဂျီနာအတွက် လိမ်းဆေးကတော့...

- ၁။ ဒုတ္တာ (၁)ပဲ၊
- ၂။ နှပ်ချိုဖြစ် (၈)ပဲ၊
- ၃။ မန်ကျည်းစေ့ (၈)ပဲ၊
- ၄။ ကွမ်းသီး ကြက်ချေး (၈)ပဲ၊
- ၅။ ငရုတ်ကောင်းစေ့ (၈)ပဲ

ဆေး(၅)မျိုးဆေးချိန်(၂)ကျပ်နှင့် (၁)ပဲသားတို့ကို မီးသင်းပြီး ညက်အောင်ကြိတ်ကာ အမှုန့်ကို အုန်းဆီ၊ ရှောက်ရည်တို့နှင့် သမအောင် ရောစပ်ပြီး အနာကို အုံပေးရပါမယ်။ အရည်တစ်ဖိုထွက်သော ဂရင်ဂျီ

နာ၊ ဂရင်ဂျီနာအမြစ်ခြောက်နာ၊ ခွေးဂရင်ဂျီနာတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။

- ‘အခုလို ကင်ဂျီနာအတွက် လိုင်းစိုင်း ပြောပြပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ’
- ‘ဆရာဦးသီဟနဲ့ ဆက်သွယ်နိုင်တဲ့ လိပ်စာကတော့...

ဆရာ ဦးသီဟ

ကျန်းမာပါစေတိုင်းရင်းဆေးခန်း
အမှတ်(၇) ဇေယျလမ်း (၁၀)ရပ်ကွက်
တောင်ဥက္ကလာပပြနယ်
ရန်ကင်းမြို့
ဖုန်း-၀၉ ၄၂၀၀၆၆၇၀၈
၀၉ ၇၃၀၈၅၄၄၀၊ ၀၉ ၅၅၅၅၇၇၀

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင်

● မုဆိုးလှဲရွက် (ခေါ်) လောက်သေရွက်အား အနီးကပ်ခြင်းရင့်

ကျွန်တော်ငယ်စဉ်က အမေသည် အိမ်တွင် မိုးတွင်းကာလ စားသုံးရန် ငါးပိသို့လှောင်လေ့ရှိသည်။ စိစိညက် ထောင်းထုပြီးသား ဆားပက်ထားသော ငါးပိကို စဉ့်အိုးငယ်များတွင် ကျစ်ကျစ် ပါအောင် ဖိသိပ်လျက် လောက်သေ ရွက်များမှူးကာ အကျအနအုပ်ပြီး အဖုံး လုံလုံဖြင့် စည်းနှောင်ထားသည်။

ငါးပိအိုးများတွင် ဤကဲ့သို့ လောက် သေရွက်ကို ထည့်ထားခြင်းဖြင့် လောက် မကျတော့ကြောင်း၊ ကျသည့် လောက် ကောင်များလည်း သေကြောင်း အမေ ပြောပြသည်ကို အမှတ်ရမိပါသည်။

လောက်သေပင်သည် မြန်မာနိုင်ငံ အောက်ပိုင်း၌ အလေ့ကျပေါက်ပင် ဖြစ် သည်။ အပင်ငယ်မျိုးနှစ်ကြာခံပင် ဖြစ် ၏။ အရွက်အရင်းတွင် အထစ်ထစ်နှင့် ယင်းအထစ်မှ အဖျားချွန် အရွက်ပြား ထွက်သည်။

အစွမ်းထက် လောက်သေရွက်

မောင်စိန်လွင်
(ထားဝယ်)

အရွက်ကလေးများမှာ ရုတ်တရက် ကြည့်လျှင် မုဆိုးလက်နက် လုံသွားနှင့် တူသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ထားဝယ်က “မုဆိုးလှဲရွက်” ဟု ခေါ်သည်။ နတ်တော် လလောက်တွင် အပင်ဖျား၌ ပန်းပွင့်ကဲ့ သို့ အသီးပြားကလေးများ သီးသည်။ လောက်သေရွက်မှာ ပူ၍ ခါးသက် သက်အရသာရှိသည်။ ဂုဏ်အားဖြင့် လေ့ရွှင်စေသည်။ ဆီး၊ ဝမ်းမုန်စေသည်။ အကြောလေလျှောက် သွေးသား သန်စင်ပေါ့ပါးကာ အခိုးအငွေ့ထွက်စေ သော အစွမ်းရှိသည်။

ဤသို့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မုန်စေ သဖြင့် လောက်သေရွက်ကို ကျေးလက် နေ လယ်သမား၊ ယာသမားတို့က လက်ဖက် ခြောက်အဖြစ် သောက်သုံးကြသည်။ နေမထိ အရိပ်ထဲ အခြောက်ခံထား သော လောက်သေရွက်ခြောက်၊ ပေါက် ပွင့်ခြောက်၊ လက်ဖက်ခြောက်(၃)မျိုး ဆတူရော၍ အကြမ်းရည်သောက်လျှင် ဒူးလာ၊ မီးယပ်၊ ဝမ်းဗိုက်နာ၊ ရင်ဘတ်နာ၊ လေထိုးလေအောင့်၊ ညောင်းကျ ဆီးပူ ဆီးအောင့်၊ ဆီးကျန် ဆီးပုပ်ရောဂါ၊ သွားကိုက်သွားပိုးရောဂါ၊ နားအူရောဂါထွက်

နက္ခတ္တဗေဒင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း ၁၇၅

ရောဂါ၊ မူးဝေရောဂါများ ပျောက်ကင်းချမ်းသာသည်။

ငါးကျည်း၊ ငါးဖျင်းသလက် တစ်မျိုးမျိုးကို ရဲယိုရွက်နှင့်ထုပ်၊ မီးကင်ပြီး လောက်သေရွက်၊ လယ်ပတူရွက်၊ ဝရံပတူရွက်၊ ချင်းရွက်ရေနှေးဖျော၊ ပါးပါးလှီး၊ သံပရာရည်ညှစ် သုပ်စားလျှင် အဖျဉ်းရောဂါ၊ ဆီးအောင့် ကျောက်တည်ရောဂါတို့ကို ကာကွယ်သည်။

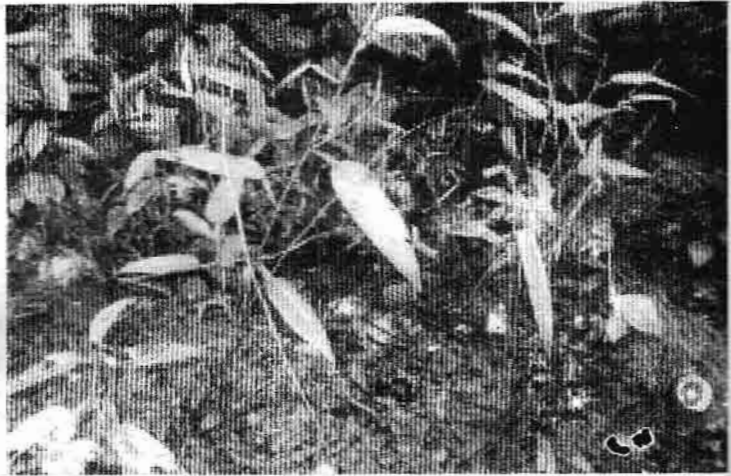
ထို့ပြင် ချောင်းဆိုးပန်းနာ၊ ပူတုံချမ်းတုံနာ၊ ခေါင်းကိုက်နာ၊ ဘောလုံးငှက်ဖျားတက်အနာ၊ အဖျိုးသမီးများ သွေးမမှန်၍ အဖြူအနီဆင်းရောဂါ၊ သားအိမ်ရောဂါ၊ စအိုမှ တုတ်ကောင်ရောဂါတို့ကိုလည်း သက်သာသေသေ၊ မီးဖွားပြီး အဖျိုးသမီးများစားလျှင် ကလေး နှာပိတ်၊ ချွေထ၊ သူငယ်နာဝမ်း၊ လန့်တတ်သောရောဂါတို့ကို ပျောက်ကင်းစေသည်။

လောက်သေရွက်ခြောက်၊ ဖလံတောင်ဝှေးရွက်ခြောက် ဆတူအမှန်ပြု၍ အုန်းဆီသန့်သန့်နှင့် နားကျပ်ပေးလျှင် နားပြည်ယို၊ နားလေထွက်၊ နားလေးကောင်းသည်။ ကလေး လည်ပင်းအပူလောင်၊ အနာဖု၊ နို့ပွေး၊ နှင်းခူစသည့် အရေပြားအနာများကိုလည်း လိမ်းပေးနိုင်သည်။

ခေါင်းကိုက်၊ ခေါင်းခဲ၊ ခေါင်းနာအဖျိုးမျိုးနှင့် ဗောက်၊ သန်း၊ ဆံပင်ကျွတ်ဖြစ်ပါက လောက်သေရွက်ခြောက်၊ စံကားစိမ်းပွင့်ခြောက် ဆတူ အမှန်ကို နှမ်းဆီစစ်စစ်နှင့် စိမ်ပြီး လိမ်းပေးပါလျှင် သက်သာပျောက်ကင်းသည်။

လောက်သေရွက်နုကို ရေနှေးနှင့်ဖျော၍ တို့စားလျှင် ဝမ်းနာ၊ ပန်းနာကောင်း၏။ ချွေးငုပ်သူများစားက ချွေးစို့ လန်းဆန်း၏။

လောက်သေရွက်နုနှင့် ထားဝယ်
၁၆၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

▲ အလေးကျခေါက် လောက်သေယင်များစား၊ ထွေ့ရန်

မိုင်းရွက်နုတို့ကို ပါးပါးလှီး သံပရာရည်ညှစ်သုပ်စားလျှင် ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲဆိုသည့်အတိုင်း ဝမ်းကိုက်၊ ဝမ်းဖော၊ ဝမ်းရောင်၊ ဝမ်းနာ၊ ကလေးသန်ဝမ်း၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ် အားလုံးချမ်းသာပါသည်။

လောက်သေရွက်၊ ခရုရွက်၊ လင်းနေစုန်းရွက်၊ ကွမ်းရွက်ဆတူကြိတ်၍ နှမ်းဆီစစ်စစ်နှင့်ဖျော်ပြီး ကလေးငယ်များအား ခေါင်းမှ ခြေဖျားအထိ လိမ်းပေးလျှင် ကလေး ကိုယ်ပူချွေထ ချောင်းဆိုးနာစေး ပျောက်ကင်းသည့်အပြင် အညှော်အညစ်ကိုလည်း နိုင်သည်။

မီးဖွားပြီးကလေးများကို ရေချိုးပေးသည့်အခါ လောက်သေရွက်နှင့် ဆောက်ပြာရွက်တို့ကို ပြုတ်၍ ရောဖယ်ချိုးပေးလျှင် ကလေးသူငယ်များတွင် ဖြစ်တတ်သော ကျဗဟုံး၊ သူငယ်နာရှိက ညိုမည်းပြီး အနာအဖြစ်ထွက်လာသည်။ ယင်းအပြင် တကျွန်းနာကိုလည်း ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ကလေးချက်ကိုက်လျှင်၊ ချက်ကြိုးပြတ်ခဲ့လျှင် လောက်သေရွက်၊ နန္ဒင်းရွက်၊ ခရာရွက် ဆတူပြာချ၍ နှမ်းဆီနှင့်ဖျော်လိမ်းပေးက အမြန်ဆုံးအနာကျက်

အကင်းသေသည်။ ထို့ပြင် နို့ချောင်းပိတ်၊ နို့နာကိုလည်း လိမ်းပေးနိုင်သည်။ မိန်းမအင်္ဂါနှင့် သားအိမ်တို၍ဖြစ်တတ်သောရောဂါများ မဖြစ်ပွားအောင် လောက်သေရွက်၊ အညှော် ကသစ်ရွက် သစ်ထောင့်ဆေးရွက် ဆတူပြုတ်၍ အဖန်ရည် ဆေးပေးနိုင်၏။

လယ်ယာချောင်းမြောင်း ဥယျာဉ်ခြံနှင့် အသက်မွေးသူတို့အနေဖြင့် မထင်မှတ်ဘဲ မျှော့ကျွတ် စအိုထဲဝင်လျှင် လောက်သေရွက်၊ ကြွက်နားပေါင်းရွက်၊ ကြွက်မွေးဆတူပြုတ်၊ ပြုတ်ရည်၏ အစိုးကို စအိုအား မိုင်းခံပေးလျှင် မျှော့သေ၊ ကျွတ်သေ ပြန်ထွက်သည်။

သို့မဟုတ် လောက်သေရွက်နှင့် ကြွက်နားပေါင်းရွက် ဆတူကြိတ်ပြီး သတ္တုရည်ကို အကြမ်းပန်းကန် တစ်လုံးခန့် သောက်လျှင် မျှော့ကျွတ်ကို ဖော်ကျစေသည်။

ကျွန်တော်တို့၏ ဘိုးဘွားဘီဘင် အဆက်ဆက်ဆေးဖက်သုံးစွဲလာသော လောက်သေရွက်အစွမ်းကို ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါသည်။

မောင်စိမ်းထွေး (ဘားဝယ်)

နန္ဒင်နက်ရရှိ

နေ့စဉ်မှတ်တမ်း စာမျက်နှာ
အထက်ဘက် ရက်စွဲကတော့
၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်
ဇန်နဝါရီလ (၁၀)ရက်ဟု
တွေ့ရပါသည်။

ထိုနှစ်များအတွင်းက
စာရေးသူမှာ
ပျဉ်းမနား ယခု
နေပြည်တော်
သစ်ထုတ်ရေး၊
အနောက်ပိုင်းခရိုင်၊
တောင်တွင်းကြီးမြို့နယ်၊
ကင်ပွန်းတောင်
ကြီးပိုင်းအတွင်းမှာ
ချောင်းခေါင်းတာဝန်
ထမ်းဆောင်နေရဆဲ
အချိန် ဖြစ်ပါသည်။

ပြန်လည် စဉ်းစား
တွေးခေါ်ရင်းမှပင်
စာရေးသူမှာ
ကင်ပွန်းတောင်
ကြီးပိုင်း ကွင်း
အမှတ်(၃၅)ရှိ ငါးခုန်းမ
ဆင်တဲ စခန်းသို့
စိတ်ရောက်ပုံပါ
ပြန်လည် ရောက်ရှိနေပြီ
ဟု ခံစားရပါတော့သည်။

ထိုစဉ်အခါက အလုပ်အတူတွဲကာ
တာဝန် ထမ်းဆောင်ရသူကတော့
ချောင်းအုပ်ကြီး ဦးထွန်းလှ ဖြစ်ပါသည်။
ဇနီးနယ်တုန်းကတော့ ချောင်းအုပ် ကြီး
ဦးထွန်းမောင်နှင့်အတူ လုပ်ခဲ့ရတာ ပါ။

ချောင်းအုပ်ကြီးများမှာ နာမည်ချင်း
ဆင်တူသော်လည်း အမူအကျင့်က
တခြားစီပါ။ ဦးထွန်းမောင်တုန်းက
အရက် အလွန်ကြိုက်သော်လည်း ယခု

F.23A. June, 2013.

ကျွန်တော်၏

ပေးပို့ရန်အတွက်အကြံပြုချက်များ

ဖြစ်ရပ်မှန် (၈၉)

ဦးသန်းစိုး
(ချောင်းနက်)

ဦးထွန်းလှကျပြန်တော့ ဘာသာရေး
လေးစားသူ ပုတီးသမားပါ။ ဒါကြောင့်
လည်း ဦးထွန်းလှကို ခင်မင်လေးစားသူ
လက်အောက်ငယ်သားများက “ဘိုး

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၃၇၇

တော်”ဟု ခေါ်ကြပါသည်။

တောတောင်၏အလှ

ကင်းပွန်းတောင်ကြီးပိုင်း တည်ရှိရာ ပဲခူးရိုးမ အနောက်ဘက်ခြမ်းကား သစ်ကြီးဝါးကြီးများဖြင့် စိမ်းစိုညိုပိုင်းကာ အုပ်အုပ်ဆိုင်းဆိုင်း ရှိလှပါသည်။

ရေတံခွန် စိမ့်စမ်းများနှင့် သာယာ လှပလျက် ရှိပါသည်။ ယခုတော့ကား ပဲခူးရိုးမကြီးမှာ တောင်ကတုံးများ တွေ့မြင်လျက် “တောင်ကတုံး သျှောင် ထုံးမယ့်သူ” မျှော်နေရှာပါပြီ။

ယခုအခါ ကျွန်ုပ်၊ ပျဉ်းကတီးပင်များ ဧက ထောင်သောင်းချီကာ ပြန်လည် စိုက်ပျိုးပြုစုပျိုးထောင်နေပါပြီ။ နောင် နှစ်ပေါင်း (၁၀၀-၉၀) ရှိလျှင်တော့ ယခင်ကကဲ့သို့ ပြန်လည် စိမ်းစိုလာမည် ဟု မျှော်လင့်ရပါသည်။

အဲဒီ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်ဝန်းကျင်က တော့ ဇန်နဝါရီလကဲ့သို့ ဆောင်းတွင်း အခါများမှာတော့ ဆီးနှင်းပေါက်များ တပေါက်ပေါက်နှင့် “ဆီးနှင်းပေါက် လည်း မိုးလောက်ပြင်းထန် ရွာသွန်း ဖျန်းသော်”ဟု ရှေးစာဆိုနှင့် ညီလှပါ သည်။

နှင်းပေါက်များကား နေမဝင်မီ (၅) နာရီခန့်ကတည်းကစ၍ ကျဆင်းခဲ့ရာ မိုးလင်းပြီး နံနက် (၇)နာရီခန့် ရှိပါမှ နှင်းကွဲသွားပါသည်။

နေ့ခြည်ဖြာမှ နွေးသောကြောင့် ဆိုသည့်အတိုင်း နေရောင်ခြည်လာမှ ဆီးနှင်းပျောက်ကာ အနွေးဓာတ် ကလေး ရလာပါသည်။ ညအခါ မည်မျှ အေးမည်ကို စဉ်းစားကာ ကြည့်ကြပါ ရောဗျား။

အလုပ်တာဝန်

သစ်ထုတ်ရေး ဝန်ထမ်းများ၏ ဆောင်းတွင်းကာလ အလုပ်တာဝန် ၁၇၈ နက္ခတ္တရာဇာဓိခြေညီမဂ္ဂဇင်း

များကတော့ မိုးတွင်းကာလကဲ့သို့ မပင်ပန်းလှပါ။ သစ်လုံးပြီး သစ်ဖြတ်ပြီး ကွင်းပျားတွင် ငုတ်စစ်ခြင်း၊ ငုတ်စစ် ခြင်းအလုပ်ကတော့ သစ်လုံးဖြတ်ပြီး ပင်ထောင်ခြေတွင် ငုတ်ထုတ်သူများ က သစ်ကုန်အောင် ထုတ်ယူမှု ရှိမရှိ စစ်ဆေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ငုတ်ရင်းတွင် သစ်လုံးမရှိပါက ထို သစ်ငုတ်ပေါ်တွင် စစ်ဆေးသူ ချောင်း အုပ်က ကိုယ်တိုင်တံဆိပ်တုံးဖြင့် ဖိခုံ လောက်သဏ္ဍာန် သုံးပွင့်ရိုက်ခဲ့ရပါ သည်။

သစ်လုံးကျန် တွေ့ရပါက ငုတ်ထုတ် တာဝန်ခံသို့ ပင်ထောင်အမှတ်နှင့်တကွ သတင်းပို့ရပါသည်။

ယင်းသို့ ငုတ်စစ်ခြင်းနှင့်အတူ သစ်အုပ်ဆိပ်များတွင် သစ်တိုက်ကား များဖြင့် သစ်တိုက်သယ်ယူနေပြီ ဖြစ် သဖြင့် ဖြတ်ပိုင်းစာရေးများ၏ ဖြတ်ပိုင်း ပေးမှု မှန်မမှန် စစ်ဆေးကြီးကြပ်ရပါ သည်။

ထို သစ်တိုက်ကားများတွင် အစိုးရ ပိုင် ဟီးနီးကားအဖွဲ့နှင့် ပုဂ္ဂလိကပိုင် သစ်ဆွဲကားများကို သစ်အုပ်ဆိပ် တစ်ခုစီ အပ်နှံလျက် သစ်တိုက်မှုကို ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲပေးရပါသည်။

ထိုသို့ သစ်တိုက်ရာသီတွင် သစ်ကား အသွားအပြန် အဆင်ပြေနေသဖြင့် (၇)ရက်တစ်ပတ်ခန့် မြို့ကို ပြန်နိုင်ပါ သည်။ ထို့ကြောင့် ဆောင်းရာသီသစ် ထုတ်ရေး အလုပ်တာဝန်က အဆင်ပြေ သက်သာသည်ဟု ဆိုရခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။

နန္ဒင်းနက်ဂျာပိုတော်

ဒီနေ့တွင် (၃၈)ကွင်းသို့ သစ်ကွင်း လမ်းဖောက်ရေးအလုပ်ကို ချောင်းအုပ် ကြီး ဦးထွန်းလှနှင့်အတူ သွားရောက်

စစ်ဆေးကြရန် ယမန်နေ့ကတည်းက တိုင်ပင်ထားကြပါသည်။

သို့သော် နံနက်လင်း အိပ်ရာမှ ထကာ ဦးလှမြင့် စီစဉ်ဆောင်ရွက်ထား သည့် ထမင်းကြမ်းကြော်နှင့် ရေခွေး ကြမ်းစားသောက်ကြပါသည်။ ယင်းသို့ ထမင်းကြမ်း စားနေခိုက် လမ်းအလုပ် သမားခေါင်းကြီး ဦးချစ်တင်လည်း ရောက်လာပါသည်။ ထမင်းပိုင်းတွင် ဦးချစ်တင်လည်း ဝင်၍ ချေသားခြောက် နှင့် ရေခွေးဝင်သောက်နေပါသည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် ဦးထွန်းလှက ဘာစဉ်းစားမိသည်မသိပါ။ စာရေးသူ အား...

‘ခင်ဗျား နန္ဒင်းခါးပင်ကို သိသလား’

ဟု မေးရာ စာရေးသူမှလည်း...

‘အင်း ဟိုတစ်ခါတုန်းက ချောင်းအုပ် ကြီး ဦးထွန်းမောင် ပြထားလို့ သိပါ တယ်’

ဟု ပြောပါသည်။ ဦးထွန်းလှမှ...

‘ဒီဆို ကျုပ်တို့ ကွင်းအမှတ် (၃၈) ကနေပြီ ဖြစ်တောင်ပေါ်တာကြီးဗျား၊ အဲဒီမှာ နန္ဒင်းနက်သွားရှာရအောင်’

ဟု ပြောရာ စာရေးသူမှ ခေါင်းညိတ် ပြရပါသည်။

စာရေးသူတို့မှာ သစ်ကားတိုက် လမ်းဖောက်သည်ကို စစ်ဆေးရမှာမို့ တံဆိပ်တုံး၊ ပေဘူး၊ စသည် မယူခဲ့ပါ။ လေးခွလွယ်အိတ်နှင့် သစ်ထုတ်နေ သုံးစားသာ ယူခဲ့ပါသည်။

တဲစခန်းမှ (၃၆)ကွင်းကိုဖြတ်ကာ သွားရပါသည်။ ဖြတ်လမ်းမို့ ဦးချစ်တင် က ရှေးက တောရှင်းရင်း သွားသည်ကို နောက်မှ လိုက်ခဲ့ပါသည်။ အချို့နေရာ များတွင် ဆူးပင်၊ ချုံပင်များကို တိုးရင်း သည်။

နေထွက်စ၊ မြူနှင်းကဲ့စ ဖြစ်သော် လည်း ချမ်းအေးတုန်းပါ။ တောင်ဘော်

ရှည် ဒူးအောက်ပိုင်းတွင် မြက်ပင်များမှတစ်ဆင့် နှင်းများဖြင့် စိုရွှံနေပါသည်။

(၃၈)ကွင်း သစ်ပုံအနီးမှ ချောင်းကို ဖြတ်ကူးရန် မောတုံးများ ခင်းနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ နေ့စားအလုပ် သမား(၈)ယောက် တွေ့ရပါသည်။ ချောင်းထဲမှာ ရေအနည်းငယ် စီးနေသဖြင့် မောတုံးကြီးကြီးနှင့် နှစ်ထပ်မျှ ခင်းရန် ချောင်းအုပ်ကြီးမှ မှာကြားနေပါသည်။

ထိုမှ (၃၉)ကွင်းကို ဖြတ်ကာ မြစ်မ်းတောင်ကျောသို့ သွားရန်ဖြစ်ပါသည်။ မြစ်မ်းတောင်ကို ယခင်ကလည်း ဆေးမြစ်ရှာ ဆေးမြစ်တူး ရောက်ဖူးပါသည်။

မြစ်မ်းတောင်မှာ ဆေးမြစ်စုံနှင့် ဂမုန်းပေါင်းစုံ ပေါပါသည်။ အချို့ ဂမုန်းများကို အမျိုးအမည် မသိပါ။ နန္ဒင်းပင်နှင့် ဂမုန်းပင်များမှာ အရွက်များ ကျလှနေပါပြီ။ မိုးပြတ်သွားသည့်အချိန်မှာ အရွက်များ ကျမြဲပါ။

နေလည်း အတော်မြင့်လာပါပြီ။ အနွေးဓာတ်လည်း ရလာပါပြီ။ သို့သော် နေပူကွက်က နည်းပါသည်။ တစ်ပင်မှ အခက်က တစ်ပင်မှာ ရောယှက်၍ အထက်ရှုပ် အောက်ခြေရှင်း ဖြစ်နေပါ

သည်။ လွင်ပြင်ကျသော နေရာတွင် ချုံပုတ်ကလေးများနှင့် နန္ဒင်းပင်များ၊ ဂမုန်းပင်များကို တွေ့ရပါသည်။

တဖြည်းဖြည်း လမ်းလျှောက်ရင်း ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဂရုတစိုက်ကြည့်ရှုသွားရပါသည်။ အလုပ်ကြပ်ကြီး ဦးချစ်တင်မှလည်း ဂမုန်းပင်များကို လက်ညှိုးညွှန်ကာ...

'ဒါက ဘာဂမုန်း၊ ဒါက ဘာဂမုန်း' စသည်ဖြင့် ပြသသောကြောင့် စာရေးသူတို့ မှတ်သားကြရပါသည်။ တစ်နေရာတွင် တောက်တာပင်များနှင့် ရောနှောပေါက်ရောက်နေသော နန္ဒင်းပင်များကို တွေ့ရပါသည်။ ထိုအစိမ်းရောင် အရွက်ရှည်များရှိသည့် နန္ဒင်းပင်များအကြားတွင် ရှားရှားပါးပါး အရွက်ကြော နီညိုရောင်ရှိသည့် အပင်တချို့ကို တွေ့ရှိရာ ဦးထွန်းမောင်ပြသခဲ့သည့် နန္ဒင်းနက်မျိုးနှင့် ဆင်တူလှ၍ အရွက်ကိုခူးကာ ခြေမွှ၍ နမ်းကြည့်ပါသည်။ နန္ဒင်းနံ့ ရပါသည်။

ထို့ကြောင့်... 'နန္ဒင်းနက်ပင် တွေ့ပြီဗျို့' ဟု ပြောကာ ချောင်းအုပ်ကြီးအား ပြသပါသည်။ ချောင်းအုပ်ကြီးမှ အလုပ်ကြပ်ကြီး ဦးချစ်တင်အား ဓားဖြင့်

တူးစေပါသည်။ ဥ လေးငါးဥ ရပါသည်။

ဥကို ချိုးကြည့်လိုက်သောအခါ အနက်အစစ်မဟုတ်ပါ။ ပြာနမ်းနှမ်း တွေ့ရပါသည်။ ဦးချစ်တင်ကလည်း...

'ဒီလို ပြာနမ်းနှမ်း နန္ဒင်းဥကို နန္ဒင်းနက်လို ခေါ်တာပါ'

ဟု ပြောပါသည်။ အနံ့ကလည်း နန္ဒင်းနံ့ နံပါသည်။ ရိုးရိုးနန္ဒင်းဥထက် အနည်းငယ် သေးပါသည်။ တိုလည်း တိုပါသည်။ ဥအပွားအစီးလည်း နည်းပါသည်။

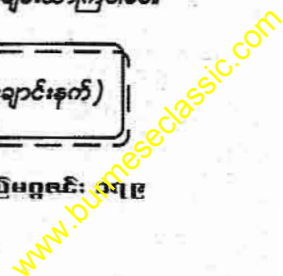
ချောင်းအုပ်ကြီးမှ နောက်တစ်ပင် ရှာတူးစေရာ ဥလေးငါးဥ ရပါသည်။ ဦးချစ်တင်က ပြောပါသည်။ အပွင့်ပွင့်တုန်းကလည်း နီညိုညိုအပွင့်ပွင့်သတဲ့။ ချောင်းအုပ်ကြီးနှင့် စာရေးသူလည်း နန္ဒင်းနက်ဥ လေးငါးဥစီယူကာ တဲစခန်းသို့ ပြန်ခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူမှာ နန္ဒင်းနက်ဥကို ဘာသုံးရ၍ ဘာဆေးဖက်ဝင်သည် မသိပါ။ သို့သော် အိမ်၊ ဥယျာဉ်ခြံထဲတွင် စိုက်ပျိုးထားခဲ့ပါသည်။ ယခုအခါ နန္ဒင်းနက်ပင် အတော်များများ ပွားစီးဖြစ်ထွန်းနေပါသည်။

အလိုရှိပါက စာရေးသူ၏မြဲ ချောင်းနက်အရွေ့ရွာ တောင်တွင်းကြီးမြို့နယ်သို့ လာရောက်ရယူနိုင်ပါသည်။ နန္ဒင်းခါ၊ နန္ဒင်းဖြူ၊ နန္ဒင်းနက်များ ရှိပါသည်။ ဤစာစုဖြင့် ချောင်းအုပ်ကြီး ဦးထွန်းလှအား သတိရခြင်းများ စွာနှင့်ပါ။

အားလုံး ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ။

ဦးသန်းစိုး(ချောင်းနက်)

သိုင်းဝညာရှင်

ဆရာကြီး မင်းယက္ခ

၏ ဘဝအတွေ့အကြုံများ

(၁၇)

ဆရာကြီးမင်းယက္ခ
(တိုက်ပွဲဝင်)

ယခင်လမှ အဆက်

ဆုတံဆိပ်လုပ်ပြီးသား အဆင်သင့် မရှိ၍ အမြန် အော်ဒါမှာရပါသည်။ နာမည်ထိုးရန်အတွက် ကွန်ပျူတာ စာစီသို့ သွားပြီး စီစဉ်ရပါသည်။ ပလတ်စတစ်အမာစားလောင်း၍ အောက်ခြေ ခုံတုံးတွင် စုပါဂလူးဖြင့် ကပ်ရပါသည်။ အလွန် လှပခုံညားသော ရွှေရောင် ကလပ်ကြီးမှာ ကျပ်လေးသောင်းကျပ်

သည်။ ဆရာဦးအောင်ကျော်သိန်း လေယာဉ်လက်မှတ် သွားဝယ်ရာတွင် ပိုက်ဆံပါသွားသောကြောင့် စာရေးသူ ကပင် ခေတ္တ စိုက်ထုတ်ပေးချေခဲ့ရပါ သည်။ သုဝဏ္ဏ အားကစားကွင်းသို့ ရွှေရောင်ကလပ်ကြီးကို ပွေ့ပိုက်လျက် ပြန်လာကြရာ လှပခုံညားသော ရွှေ ရောင်ကလပ်ကြီးကို တွေ့လိုက်၊ မြင် လိုက်ရသော ရခိုင်ပြည်နယ် သိုင်း

အားကစားသမားသည် အားရဝမ်းသာစွာ ကြိုဆိုကြပါသည်။ သူတို့၏ မျက်နှာပေါ်တွင် စိုးရိမ်သောကမူး ပျောက်ကွယ်သွား၍ ဝမ်းသာကြည်နူးမှု အပြည့်ဖြင့် မြင်တွေ့ နေရပါသည်။ ယခုမှ ပြုံးနိုင်ကြပါတော့သည်။ ဆရာဦးအောင်ကျော်သိန်းနှင့် ဆရာ များကလည်း...

‘ရခိုင်ပြည်နယ် သိုင်းအားကစား အဖွဲ့အပေါ်မှာ ဆရာကြီးမင်းယက္ခရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့် တင်ရှိသွားပါပြီး ကျွန်တော်တို့ ဆရာရဲ့ကျေးဇူးကို သေတစ်ပန်သက်ဆုံး မမေ့ပါ ခင်ဗျား ဟု ကျေးဇူးတင်စကား ပြောကြပါ သည်။

လူငယ် မောင်မယ်များကလည်း ကြည်နူးမှု အပြုံးကိုယ်စီဖြင့် ထိုင် ကန်တော့ကြပါသည်။ သူတို့တစ်တွေ စိတ်ချမ်းသာမှုရရှိစေရန် စေတနာ

၁၈၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မေတ္တာဖြင့် အကျိုးဆောင်ပေးလိုက်ရ၍ ရင်ထဲတွင် မဖော်ပြနိုင်လောက်အောင် ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

ထိုသို့သော ကိစ္စကြောင့်လည်း ရခိုင် ပြည်နယ် သိုင်းအားကစားသမားများ နှင့် ပို၍ ပို၍ ချစ်ကြည် ရင်းနှီးခဲ့ရပါ သည်။

ထိုပြည်နယ်တိုင်း သိုင်းပြိုင်ပွဲကြီး ပြီးတော့ ဆရာဦးအောင်ကျော်သိန်းမှာ ရခိုင်သို့ မပြန်သေးပါ။ ရန်ကုန်တွင် နေခဲ့၍ စီးပွားရေးကိစ္စများကို ဆက်လုပ် ခဲ့ပါသည်။

ဒီဇင်ဘာလတွင် ဝန်ကြီးဌာန ပေါင်းစုံ မြန်မာ့သိုင်းပြိုင်ပွဲကြီးကို ဒဂုံ မြို့သစ်မြောက်ပိုင်းမြို့နယ် အားကစား ရုံတွင် စည်ကား သိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပ ခဲ့ပါသည်။

ထိုပွဲသို့ ဆရာဦးအောင်ကျော်သိန်း လည်း လာရောက် ကြည့်ရှုခဲ့ပါသည်။ စာရေးသူ (ဆရာကြီးမင်းယက္ခ) နှင့် ဆရာကြီးဦးစိန်မြင့် (မြန်မာ့သိုင်း သင်တန်းကျောင်း ကျောင်းအုပ်ကြီး) တို့ နှစ်ယောက်သားမှာ ထမင်းစားချိန် ပြိုင်ပွဲများ ခေတ္တနားခိုက် “မဝတ” လမ်းဆုံရှိ ကောလင်းစားသောက်ဆိုင် ဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့ပါသည်။

ထိုစဉ် နောက်ဘက်မှနေ၍ “ဆရာ မင်းယက္ခ၊ ဆရာမင်းယက္ခ” ဟု လှမ်း ခေါ်၍ လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ ဆရာ ဦးအောင်ကျော်သိန်း ဖြစ်နေသော ကြောင့် ရပ်စောင့်နေလိုက်ပါသည်။

ဆရာ ဦးအောင်ကျော်သိန်းက “ဆရာတို့ကို ကျွေးမွေးညှိခံချင်လို့ ကောလင်းဆိုင်ကို သွားရအောင်” ဟု ဆိုသဖြင့် သုံးယောက်သား ကောလင်း စားသောက်ဆိုင်ဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့ ကြပါသည်။

ဆိုင်သို့ရောက်လျှင် ဆိုင်အတွင်းရှိ စားပွဲတစ်လုံးတွင် နေရာယူလိုက်သော အခါ ဆရာဦးအောင်ကျော်သိန်းက ဆိုင်မှ စားပွဲထိုးမိန်းကလေး “ပပ” အား “မြီးရှေ့နှစ်လုံး” ဟု ရခိုင်သံဝဲဝဲဖြင့် မှာ လိုက်ပါသည်။ လက်ညှိုးနှင့် လက်ခလယ် နှစ်ချောင်းကို ဟန်ပါပါနှင့် ထောင်ပြ လိုက်ပါသေးသည်။

‘ဪ...သူက ငါတို့ကို မြီးရှည် ကျွေးချင်လို့ကိုး’

ဟု စိတ်ထဲမှ ထင်လိုက်မိပါသည်။ တအောင့်လောက် ကြာသောအခါ ဝက်သားမြီးရှေ့နှစ်ပွဲ လာချပါသည်။ ထိုအခါကျမှ ဆရာဦးအောင်ကျော် သိန်းက ပြူးတူးပြဲတဲနှင့်...

‘ဒါမဟုတ်...ဒါမဟုတ် မြီးရှေ့နှစ် လုံး၊ မြီးရှေ့နှစ်လုံး’

ဟု အော်ပြောသောကြောင့် ဆိုင်မှ စားပွဲထိုးမိန်းကလေး “ပပ” ကလည်း...

‘ဟုတ်ပါတယ်အဘရဲ့ ဒါ မြီးရှေ့ပဲ။ ဘာမှားလို့လဲ၊ အဘပဲ မြီးရှေ့နှစ်လုံးလို့ မှာတာ ဟောဒီက အဘတို့လဲ ကြား ပါတယ်’

ဟု ပြန်လည် ရှင်းပြရာ ဆရာ ဦးအောင်ကျော်သိန်းမှာ မကျေမနပ် စိတ်ပျက်သောအမှုအရာနှင့် ဆိုင် တစ်ဆိုင်လုံးကို ဟိုကြည့်ဒီကြည့်နှင့်

လိုက်ကြည့်နေပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်သားမှာ လည်း ပါးစပ်ရှေ့တွင် ရောက်နေသော ဝက်သားမြီးရှေ့ ကြည့်ရုံသာကြည့်၍ မထိရဲသေးပါ။ မြင်ရတာကတော့ စားချင်စရာ ကောင်းလှသည်။

သူက သူ့မှာတာ ဒါမဟုတ်ဘူးဆို၍ မစားရဲသေးပါ။ တော်ကြာ

မြီးရှေ့ကို စားလိုက်သည့် အချိန်ကျမှ “မစားနဲ့... မစားနဲ့” ဟု ရခိုင်သံဝဲဝဲနှင့် အသံကျယ်ကြီး အော်လိုက်မှာကိုလည်း စိုးထိတ် ရသေးသည် မဟုတ်ပါလား။

ဒီတစ်ဝိုက်မှာ ကျွန်တော်တို့ ဆရာ တပည့်နှစ်ယောက်ကို မသိတဲ့သူမရှိ။ ဆိုင်ထဲတွင်လည်း အားကစားသမား များနှင့် ပြည့်နေပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဆရာ ရခိုင်ဦးအောင်ကျော်သိန်း၏ အသံကြီးက ထွက်ပေါ်လာပါတော့ သည်။

‘ဟော...ဟိုမှာ အဲဒီမြီးရှေ့ကို ပြော တာ’

ဟူ၍ အားရဝမ်းသာစွာ ပြောလိုက် သောကြောင့် သူပြောတာ ဘယ်လို မြီးရှေ့ပါလိမ့်ဟူ၍ သိလိုစောဖြင့် သူပြ ရာ စားပွဲနှစ်လုံးကျော်မှ စားပွဲကို လှမ်း ကြည့်လိုက်ရာ...

“**ဖွန်းတပ်ထားသော ကော်ဖီမစ် ရယ်**” ကို လှမ်းတွေ့လိုက်ရပါတော့ သည်။

ဒီတော့မှ စားပွဲထိုးမိန်းကလေး “ပပ” က...

‘အဘရယ်...ဒါဆိုရင်လဲ ကော်ဖီမစ် ရယ်နှစ်ခွက်လို့ ပြောလိုက်ရောပေါ့။ အဘက မြီးရှေ့နှစ်လုံး၊ မြီးရှေ့နှစ်လုံး လို့ မှာလိုက်တော့ ကျွန်မကလဲ မြီးရှေ့ နှစ်လုံးကို လာချတာပေါ့။ ကပါ အဘပြောတဲ့ မြီးရှေ့နှစ်လုံး အဲဒါအလို့

www.burmeseclassic.com

ကော်ဖီမစ်ရှင်နှစ်ခွက်ကို အမြန်ဆုံး ယူလာပါမယ်

ဟု ရယ်ကျဲကျဲဖြင့် ပြောဆိုရင်း ပြန်သွားပြီး မကြာမီမှပင် Gold Roast Coffee Mixကို ကိုင်းခွက်နှင့်ထည့်၊ နို့ဆီနို့စိမ်းများထည့်ပြီး "မစ်ရှယ် နှစ်ခွက်" ကို လာချပေးပါသည်။ ဒီတော့မှ ဆရာဦးအောင်ကျော်သိန်းက ရယ်ကျဲကျဲဖြင့် ရှက်ရမ်း၊ ရမ်းရင်းက...

'ဆရာကြီးတို့ ဒီခြီးရှေ့နှစ်လုံးကိုလဲ စား၊ ဟောဒီ ခြီးရှေ့နှစ်လုံးကိုလဲ သောက်ပါ'

ဟု ညှပ်ဝတ်ပြုပါသည်။ သူ၏ ရခိုင်သံပူကြောင့် အမှားကောင်းဖြစ်

ကာ ကျွန်တော်တို့ ဆရာတပည့်နှစ်ဦး သားမှာ အရသာရှိလှသော ကောလင်း ဝါ နာမည်ကျော် ဝက်သားခြီးရှေ့နှစ်လုံး ကိုလည်း စားရ၍ ကော်ဖီမစ်ရှယ် နှစ်ခွက်ကိုလည်း သောက်ခဲ့ရပါသည်။

သဘောမနောကောင်း၍ ကျွေးချင် မွေးချင်စိတ်ရှိလှသော ရခိုင်ပြည်နယ် စစ်တွေမြို့မှ ဆရာအောင်ကျော်သိန်း ကို ယနေ့တိုင် မမေ့နိုင်တော့ပါ ခင်ဗျား...။

မှတ်ချက်။ ။ ဆရာဦးအောင် ကျော်သိန်း အသက်(၆၂)နှစ်မှာ (၁၁-၂-၂၀၁၀)ရက် အင်္ဂါနေ့ မွန်း လွဲ (၂)နာရီအချိန်က စစ်တွေ

ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီး၌ ကွယ်လွန် ကြောင်း (၁၄-၅-၂၀၁၀)ရက်နေ့ ထုတ် မြန်မာ့အလင်း သတင်းစာ၌ စိတ်မကောင်းစွာဖြင့် ဖတ်ရှုခဲ့ရပါ သည်။ ဆရာဦးအောင်ကျော်သိန်း ကောင်းသော သူဂတ်ဘုံသို့ ရောက် ပါစေရန် ဆုမွန်ကောင်း တောင်း လိုက်ပါသည်။

[ဖန်းမော် အနွယ်ဝင်များအား ဂါရဝ ပြုလျက်...]

ဆရာကြီး မင်းယက္ခ (တိုက်ပွဲဝင်)

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွင်း

လာဘ်လာဘ

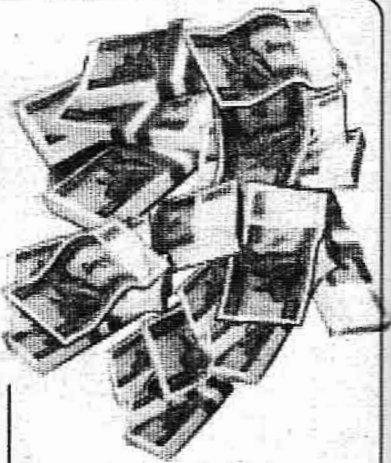
ရွှင်လန်းစေမို့

ဇွန်လတွင် ကြုံဆုံရင်ဆိုင်ရဖွယ်ရှိသော ငွေကြေးဆိုင်ရာကိစ္စများအတွက် အခက်အခဲနည်းပါး၊ အဆင်ပြေစေရန်၊ လာဘ်လာဘ ဝေဝေဆာဆာ ရှိစေရန် လုံးဝိုင်းသော ပုံသဏ္ဍာန်ရှိသည့် ပစ္စည်းတစ်မျိုးကို မွေးနှစ်အရ လက်ဆောင်ပေး လှူဒါန်းနိုင်သည်။

အောက်တွင် ကြည့်ပါ။

* * *

ငွေနှစ်	ခုရေ	အရပ်မျက်နှာ	အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်	လှူရန်ငွေ
ကြွက်	၉	တောင်	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	အင်္ဂါ
နွား ကျား	၇	အနောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာ
ယုန်	၂	အနောက်တောင်	စနေသားသမီး	တနင်္လာ
နဂါး မြွေ	၃	အရှေ့	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေး
ပြင်း	၈	အရှေ့မြောက်	တနင်္လာသားသမီး	စနေ
ဆိတ်၊ မျောက်	၁	မြောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူး
ကြက်	၆	အနောက်မြောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေ
ခွေး၊ တက်	၄	အရှေ့တောင်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေး

ဥပမာ။ ။ ကြက်နှစ်စွား ဇာတာရှင် ဘီစကစ်မုန်ဝိုင်း(၆)ခုကို အနောက် မြောက်ထောင့်အရပ်ရှိ ကြာသပတေး သားသမီး သူငယ်တစ်ဦးအား တနင်္ဂနွေ နေ့တွင် ကျွေးမွေးလှူဒါန်းပြီးနောက် သမ္မာဒေဝများထံ လိုရာ ဆုတောင်း လျှောက်ထားနိုင်ကြပေသည်။

လာဘ်လာဘ ရွှင်လန်းကြပါစေ။

ထက်မင်းကျော်စွာ

၁၈၂ နဂါးကျောက်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

အင်္ဂလိပ်စာအခါ

ယတြာမင်္ဂလာအခါပေး

စာရေးသူ ယခု ရေးသားတင်ပြမည့် ယတြာမှာ ထီးချိုင့်မြို့မှ စာရေးသူ ဘကြီးဖြစ်သူ ဦးဘကြည်၏ ဦးလာဘ မှတ်စုမှ ရေးသား ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤအခါပေး အင်္ဂလိပ်စာအခါကို မြန်မာ့ ကျေးလက်တောရွာများတွင် အိမ်ဆောက်၊ ကျောင်းဆောက်၊ ရေတွင်းတူးအပြင် မင်္ဂလာအခါမှန်သမျှကို ဤတွက်နည်းဖြင့် အသုံးပြုနေကြဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာ့လက်ရှိနည်းအရ အခါပေး ပညာဖြင့် ယှဉ်နှိုင်းလျှင် ပျော့ကွက် ဟာကွက်များ ရှိနေမည် ဖြစ်သည်။ မည်သို့ဆိုစေကာမူ သူ့ဒေသနှင့် သူ့ အခါကတော့ ဟုတ်နေပါသည်။ တွက်နည်းသည် လွန်စွာ လွယ်ကူပြီး မည်သူမဆို အချိန်အခါမရွေး မြန်မြန် အဖြေရှာနိုင်သည့်နည်း ဖြစ်ပါသည်။

ပျဉ်သည့်နေ့ဆို အခါပေးလိုသော အချိန်နာရီ မိနစ်ကို ထိုင်ထူပြီး အသုံးပြုလိုသော ဂြိုဟ်သက်ကိုတည်၍ (၁) နှင့် မြောက်ရမည်။ ယင်းကိန်းကိုတည်၍ (၇) နှင့် စာပါ။ အကြောင်းမလို လဒ်ကိုမှတ်ထားပါ။ တစ်ဖန် ထိုကိန်းကိုတည်ပြီး (၈) နှင့် ပေါင်းပါ။ (၉) နှင့် ပြန်စား အကြောင်းမလို လဒ်ကိုမှတ်ထား။ နောက်တစ်ကြိမ် ထိုကိန်းကိုတည်ပြီး (၉) ရောပါ။ (၈) နှင့် ပြန်စား အကြောင်းမလို လဒ်ကိုမှတ်ထား။ မှတ်ထားသောရလဒ်ကိန်း (၃) ခုကို ပြန်ပေါင်းပါ။ (၇) နှင့် နောက်ဆုံး ပြန်စားပါ။ အကြောင်းအရ အင်္ဂလိပ်စာ အခါယတြာ ရပါသည်။

မောင်လိမ္မော် (အင်းတော်)

(၁) ကြွင်းပါက အရှေ့မြောက်မှ လူအိုပုကွ၊ အမှန်လာမည်။ ဤအခါအတိုင်း အမှန် ဖြစ်ပေါ်လာပါက မင်္ဂလာအခါတွက် ပြုလုပ် ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။

(၂) ကြွင်းလျှင် အရှေ့တောင်မှ လူသော်လည်းကောင်း၊ တိရစ္ဆာန်သော်လည်းကောင်း ပန်းပန်၍လာမည်။

(၃) ကြွင်းလျှင် တောင်အရပ်မှ ကြက်တွန်သံ၊ ခွေးဟောင်သံ ကြားရမည်။

(၄) ကြွင်းလျှင် အနောက်တောင်မှ တူရိယာသံ၊ သီချင်းသံ ကြားရမည်။

(၅) ကြွင်းလျှင် အနောက်အရပ်မှ ရယ်ရွှင်သံ ကြားရမည်။

(၆) ကြွင်းလျှင် အရှေ့အရပ်က ဖြစ်စေ၊ အနောက်တောင်ထောင့်အရပ်က ဖြစ်စေ နံ့သံ၊ ပလွေသံ ကြားရမည်။

(၇) ကြွင်းလျှင် မြောက်အရပ်မှ ဓား၊ လှံ၊ သေနတ်၊ လက်နက်များ ကိုင်ဆောင်လာမည်။

ဤအခါအတိုင်း မြင်တွေ့ရပါက မိမိတို့ ပြုလုပ်ရမည့် ကိစ္စမှန်သမျှ ပြုလုပ်အပ်သော အခါပင် ဖြစ်သည်။ နေ့အလိုက် အခါများကို အောက်ပါအတိုင်း ရေးသား တင်ပြပါမည်။

***

(၁) တနင်္ဂနွေကို	⇨	(၁) ဟုမှတ်ပါ။	ဂြိုဟ်သက်အရ ၆ နှစ်
(၂) တနင်္လာကို	⇨	(၂) ဟုမှတ်ပါ။	ဂြိုဟ်သက်အရ ၁၅ နှစ်
(၃) အင်္ဂါကို	⇨	(၃) ဟုမှတ်ပါ။	ဂြိုဟ်သက်အရ ၈ နှစ်
(၄) ဗုဒ္ဓဟူးကို	⇨	(၄) ဟုမှတ်ပါ။	ဂြိုဟ်သက်အရ ၁၇ နှစ်
(၅) ကြာသပတေးကို	⇨	(၅) ဟုမှတ်ပါ။	ဂြိုဟ်သက်အရ ၁၉ နှစ်
(၆) သောကြာကို	⇨	(၆) ဟုမှတ်ပါ။	ဂြိုဟ်သက်အရ ၂၁ နှစ်
(၇) စနေကို	⇨	(၇) ဟုမှတ်ပါ။	ဂြိုဟ်သက်အရ ၁၀ နှစ်

www.burmeseclassic.com

နေ(၇)နေ့အရ အင်္ဂါစောအရ အခါ တစ်ခုလျှင် (၁) နာရီ (၃၀) မိနစ်နှုန်းနှင့် (၈) ချိန် ပိုင်းပါသည်။ နံနက် (၆) နာရီမှ ညနေ (၆) နာရီအထိ ဖြစ်ပါသည်။

*** ----->

ဥပမာ တွက်ပြပါမည်။

တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် (၇) နာရီ (၃၀) မှ (၉) နာရီအတွင်း မင်္ဂလာအခါအရ မည်သည့်နိမိတ်ပုံရမည်ကို တွက်ကြည့်မည် ဆိုလျှင် ဇယားအရ နံနက် (၇) နာရီ (၃၀) မှ နံနက် (၉) နာရီအရ ကြည့်လျှင် သောကြာအချိန် ဖြစ်ပါသည်။ သောကြာအချိန်ဖြစ်၍ (၆) ဂဏန်းကို တွေ့ပါမည်။ သောကြာဂြိုဟ်သက်အရ (၂၁) နှစ် ဖြစ်ပါသည်။

*** ----->

တနင်္ဂနွေနေ့ သောကြာအချိန် (နံနက် ၇ နာရီ ၃၀ မိနစ်မှ နံနက် ၉ နာရီထိ) မင်္ဂလာအခါ (၅) ကြွင်းအရ အဖြေမှာ အနောက်အရပ်မှ ရယ်ရွှင်သံကြားရမည် ဖြစ်သည်။ အနောက်အရပ်မှ ရယ်ရွှင်သံ ကြားသည့်အချိန်သည် မင်္ဂလာအခါ ဖြစ်သည်။

နေ့အလိုက် အင်္ဂါစောအရ မင်္ဂလာအခါကို ယခုတွက်နည်း နမူနာအတိုင်း ကျန်နေ့အလိုက် မင်္ဂလာအခါများ အတွက် အဖြေရှာကြည့်ကြပါကုန်။

နေ့	နံနက် ၆ နာရီ မှ နံနက် ၇ နာရီ ထိ	နံနက် ၇ နာရီ မှ နံနက် ၈ နာရီ ထိ	နံနက် ၈ နာရီ မှ နံနက် ၉ နာရီ ထိ	နံနက် ၉ နာရီ မှ နံနက် ၁၀ နာရီ ထိ	နံနက် ၁၀ နာရီ မှ နံနက် ၁၁ နာရီ ထိ	နံနက် ၁၁ နာရီ မှ နံနက် ၁၂ နာရီ ထိ	နေ့လယ် ၁ နာရီ မှ နေ့လယ် ၂ နာရီ ထိ	ညနေ ၁ နာရီ မှ ညနေ ၂ နာရီ ထိ
၁	၁	၆	၄	၂	၀	၅	၃	၁
၂	၂	၀	၅	၃	၁	၆	၄	၂
၃	၃	၁	၆	၄	၂	၀	၅	၃
၄	၄	၂	၀	၅	၃	၁	၆	၄
၅	၅	၃	၁	၆	၄	၂	၀	၅
၆	၆	၄	၂	၀	၅	၃	၁	၆
၇	၇	၅	၃	၁	၆	၄	၂	၀

၂၁ နှစ် သောကြာအချိန် (သောကြာဂြိုဟ်သက်)

$\times ၁၂$

၂၅၂ တည်ကိန်း

(၁)

$$\begin{array}{r} ၇) ၂၅၂ \text{ (၃၆)} \\ \underline{၂၁} \\ ၄၂ \\ \underline{၄၂} \\ ၀ \text{ ကြွင်း} \end{array}$$

(၂)

$$\begin{array}{r} ၂၅၂ \\ + ၈ \text{ ရောပါ။} \\ \hline ၉) ၂၆၀ \text{ (၂၈)} \\ \underline{၁၈} \\ ၈၀ \\ \underline{၇၂} \\ ၈ \text{ ကြွင်း} \end{array}$$

(၃)

$$\begin{array}{r} ၂၅၂ \\ + ၉ \text{ ရောပါ။} \\ \hline ၈) ၂၆၁ \text{ (၃၂)} \\ \underline{၂၄} \\ ၂၁ \\ \underline{၁၆} \\ ၅ \text{ ကြွင်း} \end{array}$$

(၁) ၇ နှင့်စားသော ရလဒ်မှာ ၃၆

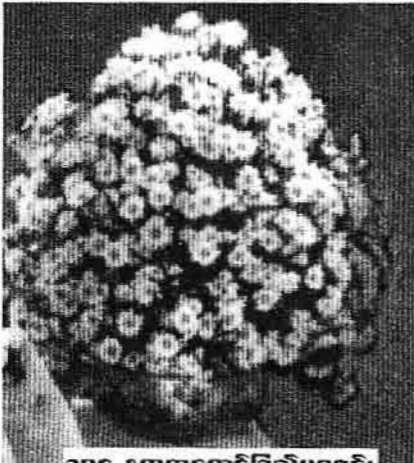
(၂) ၉ နှင့်စားသော ရလဒ်မှာ ၂၈

(၃) ၈ နှင့်စားသော ရလဒ်မှာ ၃၂

စုစုပေါင်း = ၉၆

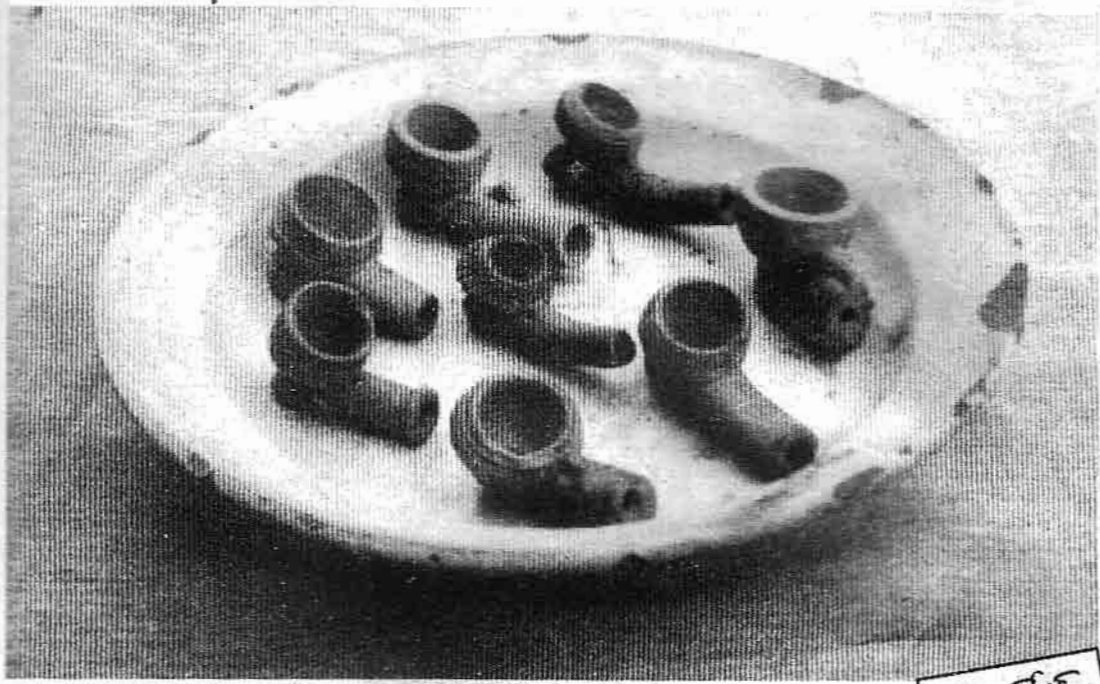
(၄)

$$\begin{array}{r} ၇) ၉၆ \text{ (၁၃)} \\ \underline{-၇} \\ ၂၆ \\ \underline{-၂၁} \\ ၅ \text{ ကြွင်း} \end{array}$$

၁၈၄ နက္ခတ္တဗေဒခြေခံပညာရေး

အာယု ဝတ္ထော သုခံပလံ
မောင်ဗဟိန်း(အင်းတော်)

◆ သုတေသနနှင့် ဖြေဆိုရေးရာများနှင့် ဖြေဆိုပေးသည့် ထုတ်ဝေရေးဌာန

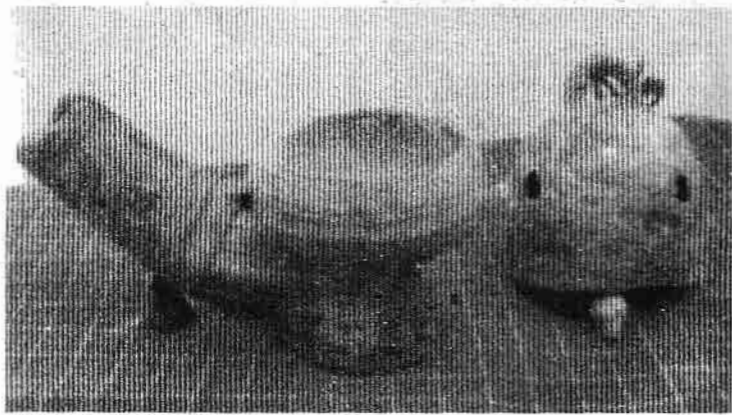
မင်းရဲထွန်းမြင့်
(မြန်မာ့)

ကျွန်ုပ်တို့ တိုးတိုးပိုင်း

ကျွေးမွေးရေး အတွေ့အကြုံများ

ကျွန်ုပ်တို့သည် နက္ခတ္တဇာတ်မြည် မဂ္ဂဇင်းတွင် စာရေးသူအဖြစ် နေရာ တစ်နေရာလေးရသည့် အခိုက်အတန့် ၌ မဂ္ဂဇင်းကြီး၏ အစဉ်အလာအတိုင်း စာရွှေသူများအပေါ် သုတ၊ ရသများ ပေးစွမ်းနိုင်ရေးအတွက် အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့ပါသည်။

ဤသို့ အပတ်စပျက်ကြီးစားအား ထုတ်၍ ရရှိလာသော အကြောင်းအရာ များကို စာတစ်ပုဒ်ဖြစ်အောင် ဖန်တီး၍ တင်ပြခဲ့သည့်အပေါ် နက္ခတ္တဇာတ်မြည် မဂ္ဂဇင်း၏ တာဝန်ရှိသူများမှ အသိ အမှတ်ပြု ဖော်ပြပေးခဲ့သည့်အတွက် ကျွန်ုပ်အနေနှင့် ကြိုးစားအားထုတ်ရ ကျိုး နပ်သည်ဟု ဆိုရမည် ဖြစ်ပေ သည်။

◆ သုတေသနနှင့် ဖြေဆိုရေးရာများနှင့် ဖြေဆိုပေးသည့် ထုတ်ဝေရေးဌာန (အနီးကပ်)

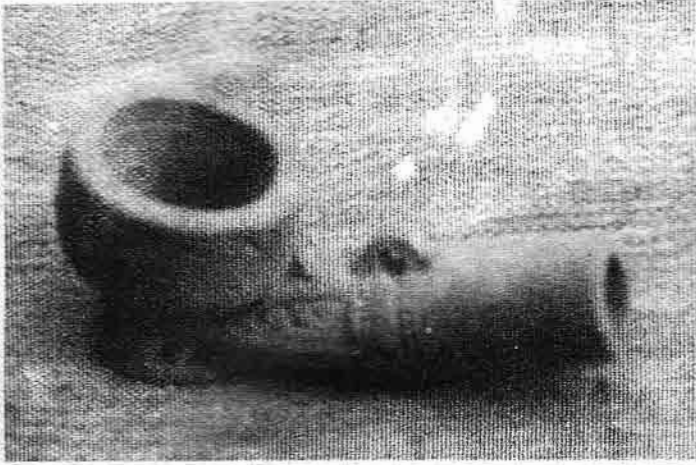
ကျွေးမွေးရေး

မြေထည်ပစ္စည်းများ

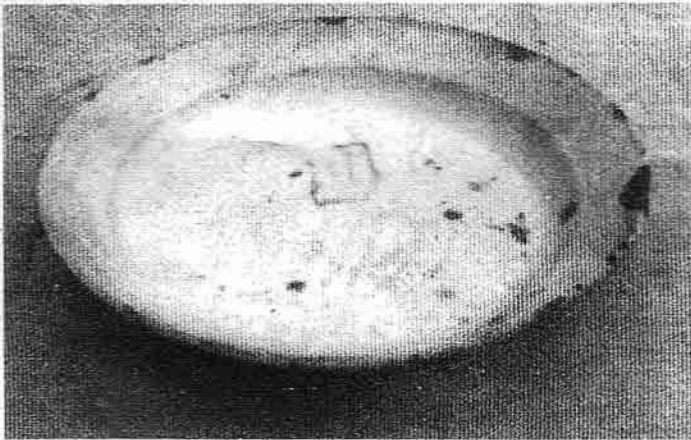
တတ်ပုံမှတ်တမ်းဖြင့် တင်ပြထား သော မြေထည်ပစ္စည်းများအား ကျွန်ုပ်

နှင့် ရင်းနှီးသော မူလတန်းကျောင်း ဆရာကြီး ဦးခင်မောင်ညွန့် (ငြိမ်း)၏ ကျေးဇူးဖြင့် ဖော်ပြခွင့်ရရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ ဆရာကြီးသည် ကျောင်းဆရာဘဝ နက္ခတ္တဇာတ်မြည်မဂ္ဂဇင်း သို့

◆ ဂျာဆော်သုံး ဖြေထည် (အနီးကပ်ပုံ)

◆ ဂျာဆော် အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတစ်မျိုး (လက်ထက်အခါအဖြစ် အသုံးပြုခဲ့ဖူးဖို့ရှိသည်)

◆ ဂျာဆော်သုံး ဖြေထည် ထင်စားပန်ကန်ပြား

◆ ထူးထူးခြားခြား ဂျာဆောင်ပစ္စည်း အစာချီ ဟင်္သာကြေးမုံအလေး

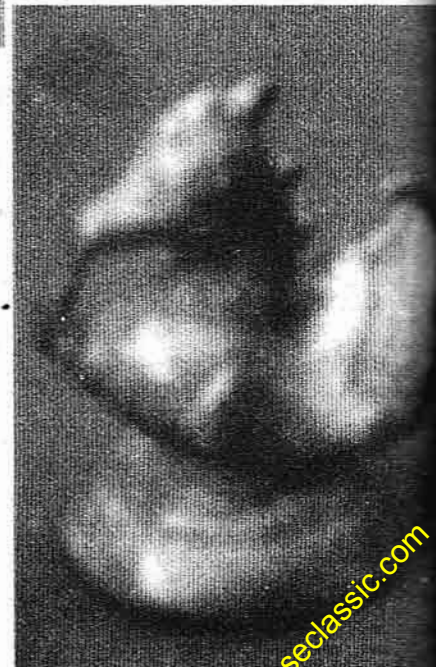
မှ အငြိမ်းစားယူပြီးနောက်ပိုင်း ခြံလုပ် ငန်းနှင့် အသက်မွေးမြူရင်း တစ်ဖက် တစ်လမ်းမှလည်း ရှေးဟောင်းပစ္စည်း များအား ဝါသနာအလျောက် ရှာဖွေ စုဆောင်းခဲ့သူ ဖြစ်၏။

ဤရှေးခေတ်သုံး ဖြေထည်ပစ္စည်း များကို မြစ်သားမြို့နယ်အတွင်းရှိ ရွာခိုင်ကြီးတိုက်နယ်၊ မိုင်းမောကျေးရွာ အုပ်စုအတွင်းမှ ရရှိခဲ့ကြောင်း ဆရာ ကြီးထံမှ ကြားသိခဲ့ရ၏။

မိုင်းမောကျေးရွာသည် ကူမဲ (၂၁) မိုင် လမ်းကြောင်းမှ ပြကွရွှေတောင်သို့ သွား ရာလမ်းကြောင်းပေါ်၌ တည်ရှိသော ရွာကြီးတစ်ရွာ ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့ ငယ်စဉ်က ကြားခဲ့ရသော ပါးစပ်ရာဇ သစ် နုက္ကရာဇ်ခြင်္သေ့ပုဂ္ဂိုလ်း

ဝင်အရ ပြောရမည်ဆိုလျှင် ထို မိုင်းမောကျေးရွာ နေရာသည် တစ်ချိန်က မင်းနေပြည်တော် အဖြစ် နန်းစိုက်ရာ နေရာဒေသ ဖြစ်ကြောင်း သိရ၏။

ထိုပြည်ကို အုပ်ချုပ်သော ဘုရင်၏ မယ်တော်သည် ရုပ် အဆင်းရူပကာ အင်မတန်မှ လှပ သည်ကို အကြောင်းပြု၍ သား ဖြစ်သူ ဘုရင်က မယ်တော်၏ လှပမှုအပေါ် တစ်မက်စွဲလမ်း စိတ်နှင့် မိခင်အရင်းဖြစ်သော မယ်တော်ကို မိဖုရားအဖြစ် ပြန် လည် သိမ်းပိုက် ပေါင်းသင်းမိရာ မှ အစပြုပြီး ကြီးစွာသော သဲမိုး

◆ အရွယ်ချိန်နှင့် ဩဝဏ္ဍရူပသာ ကြေးဂွမ်အလေးများ

ကြီး ရွာသွန်းချသဖြင့် မင်းနေပြည် တော်တစ်ခုလုံး သဲများ ဖုံးလွှမ်း၍

ပျောက်ကွယ်ခဲ့ရသည်ဟု ကြားသိခဲ့ရ ဖူး၏။

◆ ဂွမ်ပြည်နယ်သုံး ဟင်္သာအလေး

ထိုပါးစပ်ရာဇဝင်သည် မည် မျှ ခိုင်မာသည် မခိုင်မာသည် ကို မသိရသော်လည်း လော လောဆယ် လက်တွေ့အရ ပြောရလျှင်မူ ဤမိုင်းမောရွာ အနီးဝန်းကျင် တစ်ဝိုက်သည် သဲများ ထူထပ်စွာ ရှိနေသည် ကိုမူ ယနေ့ထိ တွေ့မြင်နေ ရဆဲ ဖြစ်၏။

ထို့အပြင် ဤမိုင်းမော ကျေးရွာ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက် မှ အဖိုးထိုက်တန်သော ရှေး ဟောင်း ရွှေထည်ပစ္စည်းများ မကြာခဏ တူးဖော် ရရှိနေ ခြင်းသည်လည်း စဉ်းစား ဖွယ်ရာ ဖြစ်၏။

ရှေးဟောင်း ရွှေထည်ပစ္စည်း များ တွေ့ရှိခြင်းနှင့် ပတ်သက် ပြီး နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း။

၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ စက်တင်ဘာလ၊ အမှတ်စဉ် (၂၉၀)တွင် “အလေးချိန် (၆)ကျပ် (၆)ပဲသားရီ ရှေးဟောင်း ရွှေထက်စွပ်ကြီး” ခေါင်းစီးဖြင့် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ရေးသား ဖော်ပြခဲ့ ဖူး၏။

ယခုလည်း ဤမိုင်းမောကျေးရွာ ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်မှာပင် ရှေးဟောင်း နန်းတော်ရာတစ်ခု ဖော်ထုတ်တွေ့ရှိရ ကြောင်း၊ ရှေးဟောင်း သုတေသနဌာန မှ ဝန်ထမ်းများ မြစ်သား ရွှေမှဋ္ဌော ဘုရားအား လာရောက် ဖူးမြော်ရင်း စကားလက်ဆောင်ပါးခဲ့၍ သိခဲ့ရ၏။

ကျွန်ုပ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရာ မြစ်သား ရွှေမှဋ္ဌောဘုရား၏ ပရိဝဏ် အတွင်း၌ပင်လျှင် ထိုမိုင်းမောကျေးရွာ တစ်ဝိုက်မှ ရရှိခဲ့သော ရှေးဟောင်း ကျောက်စာချပ်ကြီးအား အထင်ကရ ထိန်းသိမ်းထားရှိသည်ကို တွေ့မြင်နေ ရ၏။

ကျွန်ုပ်အနေနှင့် ဤမျှ ရှည်လျား နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၈၅

◆ ဟင်္သာကြေးစုံအလေးများ

◆ ဥဆံ့ (၂၀) ကျစ်သာအလေးနှင့်
ဥဆံ့(ထိုင်း ဆွဲ) (၁၀) ကျစ်သာအလေး

◆ တူပေဟောင်း ဆိတ်စုံပစ္စည်း (မည်သည့်နေရာတွင်
အသုံးပြုသည်ကို မသိရောက်လျှင်
ပာယုတရားဖြစ် တင်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်)

၁၈၈ နုတ္တတ္ထရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သော အစများကို ဆွဲထုတ်၍ တင်ပြ
နေခြင်းမှာ တတ်ပုံမှတ်တမ်းအရ
ဖော်ပြထားသော ရှေးဟောင်း မြေထည်
ပစ္စည်းများသည် သမိုင်းမတင်ခဲ့သော်
လည်း သမိုင်းဝင်ခဲ့သော ပစ္စည်းများ
ဖြစ်သည်ကို အလေး ဂရုမူနိုင်ရန်
အတွက် ဖြစ်ပါသည်။

ဤ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများသည်
ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့သော သာမန်လူများ
အတွက် အထူးအဆန်း မဟုတ်သော်
လည်း ပညာရှင်များအတွက်မူ သမိုင်း
တန်ဖိုးကြီးမားသော ပစ္စည်းများအဖြစ်
အလေးအနက် ထားရှိလိမ့်မည်ဟု ယူ
ဆ၍ တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

ရှေးခေတ်သုံး ကြေးသွန်းအလေးများ

ပစ္စည်းများ အလေးချိန် ချိန်တွယ်
ရာ၌ ပေါင်နှင့် ဖော်ပြသော ခေတ်မီ
ချိန်တွယ်ပစ္စည်းများ ပိသာဖြင့် ဖော်ပြ
သော ခေတ်မီ ချိန်တွယ်ကိရိယာများကို
အသုံးပြုနေကြပြီဖြစ်သော ယနေ့ခေတ်
တွင် ယခင်က အလေးအဖြစ် သတ်
မှတ်အသုံးပြုခဲ့သော ကြေးသွန်းအလေး
များသည် တစ်စတစ်စနှင့် ပျောက်
ကွယ်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

ယခုခေတ် လူငယ်များအနေနှင့်
ရှေးခေတ်သုံး ကြေးသွန်းအလေးများ
ရှိခဲ့ဖူးသည်ကို ဗဟုသုတအဖြစ် သိရှိ
စေရန် ဖော်ပြလိုက်ရပေသည်။

ရှေးခေတ်သုံး ပစ္စည်းများသည်
ရှေးခေတ်လူတို့၏ ယဉ်ကျေးမှုကို
တစ်စွန်းတစ်စအဖြစ် ဖော်ထုတ်ပြသ
နိုင်သော အမာမံ ပစ္စည်းသက်သေများ
ဖြစ်ပေရာ ယခု ဖော်ပြအပ်သော ကြေး
သွန်းအလေးများနှင့် ပတ်သက်၍ ရှေး
ဟောင်း သုတေသနပညာရှင်များ
အတွက် ထိုက်သင့်သော အကျိုး
ကျေးဇူး ဖြစ်ထွန်းနိုင်မည်ဟုလည်း

ယူဆပါသည်။

ဤရှေးခေတ်သုံး အလေးများ
အကြောင်းကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်း၌ ဖတ်ရှုခဲ့ရပြီးဖြစ်သော်လည်း
ယခု ကျွန်ုပ် ရေးသားတင်ပြသော
ကြေးသွန်းအလေးများ မပါသေးဟု
ယူဆမိ၍ ထပ်မံ တင်ပြခြင်း ဖြစ်
သည်။

ဤ ကြေးသွန်းအလေးများအား
ကျွန်ုပ်၏ သားဖြစ်သူ မောင်မောင်
ထင်ကျော်မြင့်နှင့် ပတ်သက်ပြီး ယင်း၏
သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ မောင်မောင်သိန်း
ထံမှာ တစ်ခုတစ်ဝေးတည်း တွေ့မြင်
ရသဖြင့် ဤသို့ ပြန်လည် တင်ပြနိုင်ခြင်း
သာ ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ် ရေးသားတင်ပြသော ဤ
“ရှေးဟောင်း အမွေအနှစ်များ”
ဆောင်းပါးတွင် ပါရှိသည့် ရှေးဟောင်း
ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ သက်ဆိုင်
ရာ ပညာရှင်များအတွက်သော် လည်း
ကောင်း သာမန် လေ့လာလိုသူ ဝါသနာ
ရှင်များအတွက်သော် လည်းကောင်း
အကျိုးထူး တစ်စုံတစ်ရာ ရရှိခဲ့မည်
ဆိုပါက ကျွန်ုပ်အနေနှင့် ကြိုးစား
ဖော်ထုတ် ရေးသားရကျိုးနပ်ပြီဟု
ဆိုရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ပြင်တစ်ဝ ဤစာမူ ဖြစ်မြောက်
ရေးအတွက် ကူညီပံ့ပိုးမှုပေးခဲ့သော
ဆရာကြီး ဦးခင်မောင်ညွန့် (ပညာ
ရေးဌာန/ ငြိမ်း)နှင့် ရှေးဟောင်း
ပစ္စည်း စုဆောင်းထားရှိသော ဝါသ
နာရှင် မောင်မောင်သိန်းတို့အား
ကျေးဇူးတင်ထိုက်သူများအဖြစ် မှတ်
တမ်းတင်အပ်ပါကြောင်း ဖော်ပြအပ်ပါ
သည်။

မင်းရဲထွန်းမြင့် (ဖြစ်သား)

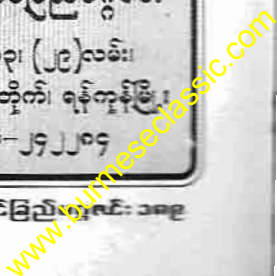
○ စာရှုသူ
သုတေသီနှင့်
ဝါသနာရှင်များသို့ ...

၂၀၁၃ ခုနှစ်
ဇူလိုင်လသည်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၏
(၂၇)နှစ်ပြည့်
အမှတ်တရ
အထူးထုတ်လ ဖြစ်ပါသည်။
သို့ဖြစ်ပါ၍ မည်သူမဆို
ပါဝင်ရေးသား
ပေးပို့နိုင်ပါကြောင်း
ဖိတ်ခေါ်
အသိပေးအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်

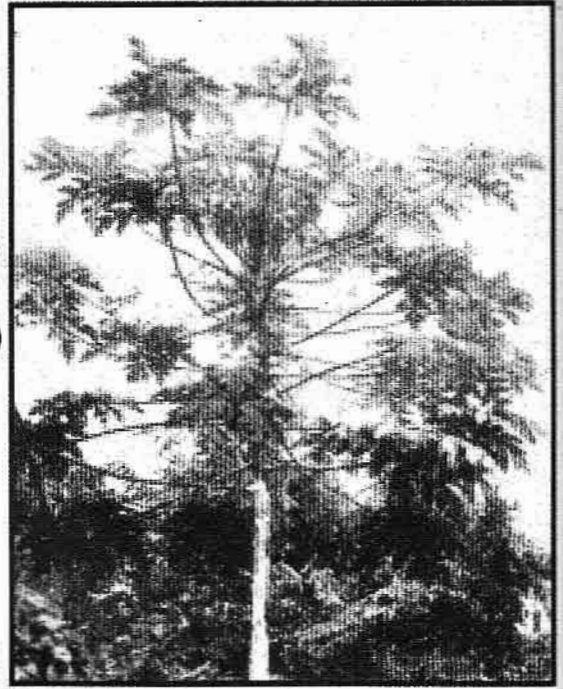
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၃၃၊ (၂၉)လမ်း၊
မန်းဆဲလန်းစာတိုက်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
ဗုန်း-၀၀-၂၄၂၂၀၄

သင်္ဘောဖိုဖြာ

ချတ်ရှည်၊ သုံးရှည်၊

သင်္ဘောပင်သည် အဖိုပင်၊ အမပင် ဟု ရှိသည့်အလျောက် အဖိုပင်ကို ရွေးချယ်ရပါသည်။ လုံးပတ် ထွာဆိုင် ခန့်ရှိသော သင်္ဘောဖိုပင် (၂)ပင်ကို ပင်စည်ရင်းမှ ဖြတ်ပါ။ အပင်ထိပ် အရွက်ကိုင်များ သုတ်သင်ပြီး ထင်းခွဲ သလို ထင်းချောင်းအရွယ်များ စိတ်ပါ။ ပြီး နေလှန်းပါ။

(သို့မဟုတ်) ပိတ် ၈၊ ပုဆိုးဟောင်း တို့ဖြင့် ဖုန်မဝင် အောင် ဖုံးထား ပြီး ရက်စွဲမှတ်ပါ။ (၁၀)ရက်တိတိစိမ် ရပါမည်။

သင်္ဘောပင် အမြစ်တူးရလွယ်သော် အမြစ်ပါ အခြောက်လှန်း ထည့်သွင်း သုံးပါ။ မီးရှို့လျှင် လောင်မည့်အနေ အထား သိုရပါပြီ။

ရက်သိပ်ကြာလျှင် ဆေးပြာ သိပ်ပြင်းသောကြောင့် ကျွန်ုပ် တင်ပြ မည့် ဆေးအချိန်အဆ မကိုက်မှာ စိုး၍ ဖြစ်ပါသည်။ မအားလပ်၍ ရက်သိပ်ကြာပြီးမှ ချက်ရသော် ကျွန်ုပ် တစ်ဖွန်းဟု တင်ပြသည်ကို ဖွန်းဝက် သာ ထည့်ပါ။ ဉာဏ်ရှိသလို ချင်ချိန်ပါ။ ရက်ကြာလေ ဆေးပြင်းလေ ဖြစ်သည် ကို သတိပြုပါ။ အဖုံးပိတ်ပြီး (၁၀)ရက် လုံးလုံး မမွေ့ရတော့ပါ။ အနည်ထိုင် ပါစေ။

မည်ထင်က ရပ်လိုက်ပါသည်။ ပြီးလျှင် ပြာအနည်ပုံးအား သွန်ပစ်ပါသည်။ ပြာချက်မည်မှာ အရည်ကြည်သာ ဖြစ်ပါ သည်။

သန့်ရှင်းသော မြေသလင်း၊ အင်္ဂတေ သလင်း၊ မြေမရှိပါက သွပ်ပြားချပ်ပေါ် တွင် ထင်းစိသလို စိ၍ မီးရှို့ပါ။ သင်္ဘော ထင်းကုန်သည်အထိ မီးရှို့ပါ။ ပြာ မလွင့်အောင် လေကွယ်ရပါမည်။ တော်တန်ရုံလေဖြင့် ပြာမလွင့်ပါ။

ရက်ပြည့်၍ ပြာချက်ရန် အဆင်သင့် ဖြစ်ပါက ပုံးသန့်သန့်တစ်ခုဖြင့် အရည် ကြည်သာ ခပ်ထည့်ပါ။ အနည်မထ အောင်၊ အနည်မပါအောင် စိတ်ရှည် ပါ။ အရည်ကြည်ဘက်ခံပုံးတွင် ရေစစ် ခံထားက ပိုကောင်းပါသည်။

ဆေးချက်ရာတွင် အရည်ကြည် ဝင်လောက်သော ဒယ်အိုးလိုပါသည်။ မီး အတိုးအလျှော့ လွယ်ကူစေရန် ထင်းမီးသည် သင့်တော်လှပါသည်။ သန့်ရှင်းသော ဒယ်အိုးထဲသို့ အရည် ကြည်များ သွန်ပါ။ မီးဖြင့် ဆူနေပါစေ။ မကြာမကြာ မွေ့ပေးပါ။

ပြာအေးသောအခါ ပြာများ လှည်း ကျင်း စုဆောင်းပြီး လေးဂါလံဝင် ပလတ်စတစ်ပုံးထဲထည့်ပါ။ အိမ်သုတ် ဆေးပုံးလွတ်များသည် အဖုံးပါ၍ ပိုမို အဆင်ပြေပါသည်။ ပုံးထဲသို့ ပြာထည့် ပြီး **ရေစိမ်း** ထည့်ပါ။ ပြာပေါ်မူတည်၍ ရေကို မပျစ်မကျဲ ထည့်ရပါမည်။ ကျဲ လျှင် ကိစ္စမရှိပါ။ မပျစ်ပါစေနှင့်။

ကျွန်ုပ်ကတော့ ဓာတ်ဆီစုပ်သော ပိုက်ဖြူလေးဖြင့် အပေါ်ရည်ကြည်ကို စုပ်ပါသည်။ တဖြည်းဖြည်း ပိုက်ကို အောက်နှိမ့်ရင်းဖြင့် အနည်ပါတော့

ရေခန်းခါနီးတွင် မွေ့ရသည်မှာ လေးပျစ်လာပါသည်။ ရေအရောင်မှာ လည်း အဖြူရောင် နောက်လာပါမည်။ ခန်းခါနီးလျှင် မီးလျှော့ပါ။ မွေ့ပါ။ လုံးဝ ရေခန်း ချိုးကပ်သည်အထိ မပြု ပါနှင့်။

ရေနှင့် ပြာကို ပုံးထဲတွင် မွေ့ပေးပါ။ တစ်နေ့ (၃)ကြိမ်လောက် မွေ့ပေးပြီး ငြိမ်သော မလှုပ်သောနေရာတွင် အဖုံး

ခွဲလာလျှင် အိုးကိုချပါ။ အိုးအပူရှိန် ဖြင့် မွေ့နေပါကလည်း ခြောက်သော ပြာကို ရပါသည်။ အနည်းငယ် စိုထိုင်းသည်ဟု ထင်ပါက နေလှန်း

၍ ခြောက်သွေ့အောင် လုပ်ပါ။ သို့မှသာ ဖြူသော၊ လှပသော ပြာကို ရပါမည်။

မီးပြင်း၍ ပြာမှာဖြူဘဲ ညိုတိုတိုကြင်ကြင်ဆို မလှပါ။ ရလာသော ပြာများကို အဝကျယ် ဟောလစ်ပုလင်းမျိုးဖြင့် ထည့်သိမ်းပါ။ ဟောလစ်ပုလင်းကြီး နှစ်လုံး သုံးလုံးခန့် ပြာရပါမည်။

ထိုပြာကို လက်ဖက်စားဖွန်းတစ်ဖွန်း နှစ်ဖွန်းကန်ထဲထည့်၍ သံပရာသီး ညစ်ထည့်ပါက ဆူလာပါမည်။ ငြိမ်သွားသော် လျှာဖြင့် ပြာကိုလျက်ကြည့်ပါ။ ချဉ်ဘဲ ချိုနေပါမည်။

လှေကြီးကြီးထဲသို့ ပြာ လက်ဖက်စားဖွန်း မောက်မောက်ထည့်၍ ပျားရည်တစ်ပုလင်း သွန်ထည့်ပါ။ ပျားရည်များ ဆူနေပါမည်။ နွံအောင် ခွေပေးပါ။ ကြာကြာမွေပါ။ ပြီးလျှင် ထားလိုက်ပါ။ တစ်နာရီခန့် ကြာပြီးနောက် ပျားရည်ကို မူလပုလင်းထဲ ထည့်ပါ။ ပျားရည် နှစ်ပုလင်း ရပါမည်။

ပြာတစ်ဖွန်း ပျားရည်တစ်ပုလင်း သည် ပျားရည်နှစ်ပုလင်း ရသည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။ ထိုပျားရည်ကို ဟင်းစားစတီးဖွန်း တစ်ဖွန်းသောက်ပါက စားကောင်းအိပ်ကောင်း အားအင် ပြည့်ဖြိုးပါသည်။

နယ်ခပ်ဒေသများတွင် တွင်းအောင်းပျား ဆေးပျားရည်ဟု အထူးလက်ဆောင်ပေးရန် ပျားရည်တစ်ပုလင်း ငါးသောင်းကျပ်မှ တစ်သိန်းကျပ်အထိ ရောင်းနေရသည်မှာ ကျွန်ုပ် ရေးသားသော ပျားရည်ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ် ထံထဲဝင်ဝင် လေ့လာသိရှိခဲ့ရဖူးပါသည်။

ထိုပျားရည်မှာ အမှန်တကယ်

လည်း ကောင်းနေသဖြင့် မှာသူမှာ၊ ဝယ်သူဝယ်ဖြင့် ဈေးကြီးတာ မမြင်တော့ဘဲ ဝယ်ယူနေကြပါသည်။ ရောင်းသူမှာ တစ်ခါတစ်ရံ ပစ္စည်းပြတ်နေသည်ဟု အကြောင်းပြကာ တစ်လ၊ နှစ်လ ရပ်ဆိုင်းထားသည်ကိုလည်း သိရှိရပါသည်။

သင်္ဘောဖိုပြာအား ဆေးသုံးနည်း
မှာ သွေးတိုး၊ ဆီးချို၊ နှလုံးတို့အတွက် ဆေးပြာ လက်ဖက်စားဖွန်းတစ်ဖွန်း အရည်ရွှမ်းသံပရာတစ်လုံး ဖျော်၍ တစ်နေ့တစ်ခွက်သောက်ပါ။ ပြာနှင့် သံပရာတွေ့က ဆူနေပါမည်။ ငြိမ်သွားမှ သောက်ပါ။

ပြီး လက်ဖက်စားဖွန်း နှစ်ဖွန်း၊ ပျားရည်တစ်ပုလင်း ဖျော်ထားပြီး တစ်နေ့ ဟင်းစားဖွန်းတစ်ဖွန်း သောက်ပါက အစာအိမ်ဝေဒနာ အထူးပျောက်ကင်းပြီး နပျိုသက်ရှည် ကျန်းမာစေပါသည်။

အလျဉ်းသင့်၍ သင်္ဘောသီး အကြောင်း တင်ပြပါဦးမည်။ ကျွန်ုပ် ၏ ဇာတိမှာ ရှမ်းပြည်နယ်ဖြစ်သဖြင့် ရှမ်းပြည်နယ်မှ ဆေးဆရာကြီးများ သက်ရှည် ရဟန်းသံဃာများ၏ သင်္ဘောသီးရာဇဝင် ပုံတိုပတ်စ အမျိုးမျိုး ကြားဖူးပါသည်။ အဓိကမှာ သက်ရှည်နပျို အရွယ်တင် ကျန်းမာကြောင်းဖြင့် နိဂုံးဆုံးပါသည်။

သင်္ဘောသီးမှည့်များကို ခွဲစိတ်၍ စဉ်အိုးကြီး၊ သေးတို့တွင် ထည့်၍ အပေါ်မှ ပျားရည် မြှုပ်ရုံလောင်းထည့်၊ အဖုံး လုံအောင်ပိတ်ပြီး မြေကြီးကျင်းတူး၍ မြှုပ်ပါ။ မည်သည့်အိုးအရွယ်ဖြစ်စေ စဉ်အိုးပျက်နှာပြင်သည် ကျင်းနှုတ်ခမ်းနှင့် တစ်ပေခန့် ကွာရပါမည်။

မြေမြှုပ် မြေဖုံး နေရာမှတ်သားပြီး အချိန်ကာလ (၂)နှစ် ထားရပါသည်။ ကာလပြည့်၍ ဖော်ယူဖွင့်ပါက တေဆေးကဲ့သို့ဖြစ်၍ မွေးနေပါသည်။ တစ်နေ့ လက်ဖက်စားဖွန်း တစ်ဖွန်းသာ စားကြပါသည်။

စားသုံးသူများသည် အသက် (၆၀, ၇၀)ဖြစ်သော်လည်း (၄၀, ၅၀) အရွယ်ခန့်သာ ထင်ရအောင် နပျိုကြပါသည်။ အသက် နှစ်ဆယ်လောက် ပြန်ငယ်သည့်ဆေးဟု တင်စားကြပါသည်။ အမှန်တကယ် စားသုံးသူတွေကို အမှန်တကယ် နငယ်နေသည်ကို တွေ့မြင်ရပါသည်။

ထို ဆေးဖော်နည်းအစား ယခု ပြာချက်နည်း အဆင့်တက် မြင့်မားလာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် အချို့ ပြာမချက်တတ်၍ ယနေ့တိုင် (၂)နှစ် မြေမြှုပ်နည်းကို သုံးနေဆဲပါ။ တစ်ခါက ရှမ်းပြည်နယ်ဘက်မှ ဆရာတော် တစ်ပါး နိုင်ငံတော်မှ ဘွဲ့တံဆိပ် ဆက်ကပ်သဖြင့် ရန်ကုန်ကမ္ဘာအေးသို့ ကြွရောက်ရာ နငယ်နေသဖြင့် တာဝန်ရှိသူများ သက်တော်၊ ဝါတော်မေးမှ အံ့ဩစွာ နငယ်နေသည်ကို တွေ့ကြရပါသည်။

ထိုဆရာတော်မှာ ကျွန်ုပ်နှင့် ရင်းနှီးသွန်းပါသည်။ ဆရာတော် အမြဲစားသုံးသည်မှာ သင်္ဘောဖိုပြာနှင့် ပျားရည် ဖျော်ထားပြီး တစ်နေ့တစ်ဖွန်း မှီဝဲခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် မပင်မပန်း လွယ်ကူစွာ ပြာချက်၍ နပျိုကျန်းမာစွာ ဆောင်ရွက်ကြပါဟု တိုက်တွန်းရေးသား တင်ပြအပ်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

ဓာတ်အေးအစာ

တေးတေး

ဆောင်းအကုန် နွေအကူး လေရူး ပွေ့ ဂိမ္မာန်ရာသီသို့ ကူးပြောင်းရောက် ရှိပေတော့မည်။ “**တမာလည်းနု၊ ကျေးလည်းဉ်**” ဆိုသကဲ့သို့ ပြာသိုလ ကုန် တပို့တွဲလဆန်း ရွက်ဟောင်း ညှာကြွ ရွက်သစ်တွေ ဝေတော့မည်။

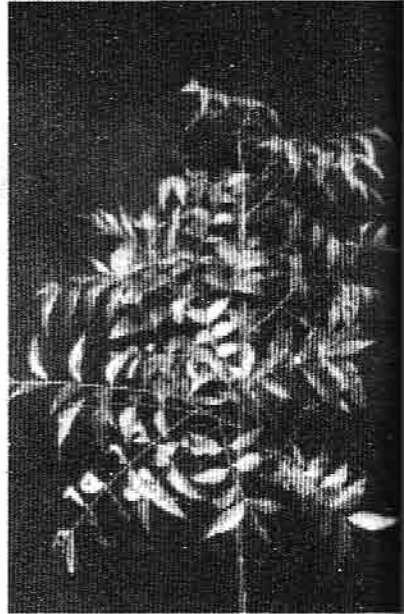
ဒီရာသီမှ အညှာဒေသအဖို့ ရာသီ စာအဖြစ် တမာရွက်နုနုလေးများကို အတို့အမြှုပ်အဖြစ် စားသောက်ကြ သည်မှာ ဒေသ၏ ထုံးစံတစ်ရပ် ဖြစ်နေ ပါပြီ။ အစာလည်းဆေး၊ ဆေးလည်း အစာအဖြစ် တမာရွက်နု ပေါ်ဦးပေါ်စ ကို ခုံမင်နှစ်သက်စွာ သုံးဆောင်ကြ သည်။

တမာရွက်သည် ဝမ်းတွင်းပိုးကို သေ စေသည်။ သည်းခြေကို အားပေးသလို သလိပ်ကို နိုင်စေသည်ဟု တမာရွက် ၏ အာနိသင် မြောက်မြားစွာ ရှိလေ သည်။

စာရေးသူ ဆိုလိုတာကတော့ တမာ ရွက်နုများကို အတို့အဖြစ် သုံးဆောင် သည့်အခါမှာ အခါးသက်သာပြီး စား ကောင်းအောင် ပြုလုပ်နည်းကို တမာ ရွက်ကြိုက်သူများအတွက် ရည်ရွယ် ရေးသားပါမည်။

တမာရွက်နုများကို အခါးသက်သာ အောင် ပြုလုပ်သောနည်းမှာ ဦးစွာ ပထမ **စားတမာပင်ခေါ်သည့် အရွက်ဖားဖား တမာပင်ကြီးများမှ တမာရွက်နု အစိမ်းနု ရောင်ရွမ်း လတ်လတ်လေးများကို ခူးယူပြီးလျှင် ရေတွင် တစ်ညအိပ်ခန့် စိမ်ထားပါ။ ပြီးလျှင် ရေစိမ်ပြီးသား တမာရွက်နုများ ကို မြေအိုးအနောက်ထဲသို့ ထည့်၍ ပြုတ်ရမည်။**

တမာရွက်နုများ မထည့်ခင် မြေအိုး အား သန့်စင်အောင် ဆေးကြောပြီး အညှာဒေသမှာ ပေါက်လေ့ရှိသည့် ဇီး

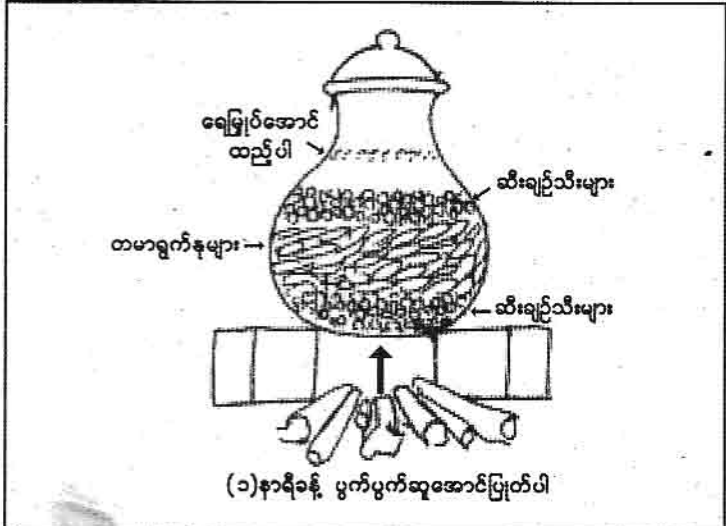
(ဆီး)ချဉ်သီး အလုံးသေးလေးများ လက်တစ်ဆုပ်ခန့်ထည့်ပြီး အပေါ်မှ တစ်ဆင့် တမာရွက်နုများ ထည့်ပါ။ ပြီးလျှင် တမာရွက်ပေါ်မှလည်း ဇီး(ဆီး) ချဉ်သီး လက်တစ်ဆုပ်ခန့် ဖုံးအုပ်ပြီး ရေမြှုပ်အောင်ထည့်၍ (၁)နာရီခန့် ဆူပွက်နေအောင် ပြုတ်ရမည်။

ပြီးလျှင် ပြုတ်ပြီးသား တမာရွက်နု များကို ဇီး(ဆီး)ချဉ်သီးများ ဖယ်ရှားပြီး ဆယ်ယူကာ ရေအေးတွင် စိမ်ထား လိုက်ပါ။

မိမိတို့ သုံးဆောင်ချင်သလောက် ရေအေးမှ ဆယ်ယူပြီး အခါးကင်း၍ ဆိန်သက်သော အရသာဖြင့် ထမင်းမြိန် ဆေးစဖွယ် သုံးဆောင်နိုင်ပါတယ်။

ကိုယ်တွေ့ ရေးသား တင်ပြအပ် ပေသည်။

ဒဏ္ဍာရီ
(စက်မှုလက်ယာ၊ ဆင်ဖြူကျွန်း)

၁၉၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

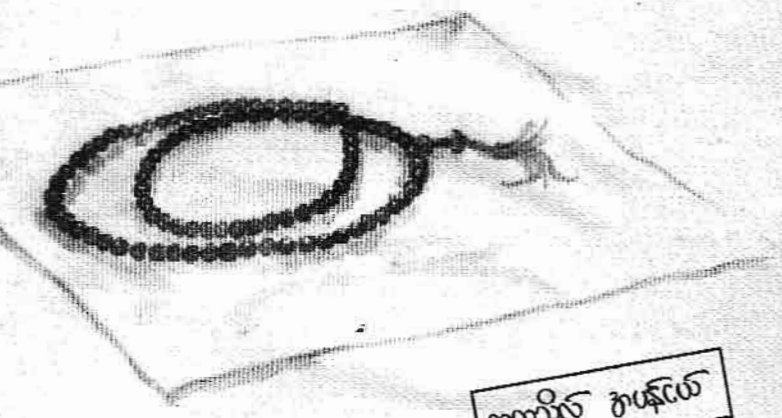

စာရေးသူသည် ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် ပုတီးစိပ်သော အလှေအကျင့် ရရှိခဲ့သည်။ ပုတီးစိပ်သက်တစ်နှစ်ရလာသောအခါ စိပ်ပုတီးတစ်ကုံးကို ဖော်လမြိုင်မြို့မှ အဒေါ်တစ်ယောက်က လက်ဆောင်အဖြစ် ပေးလာ၏။ ထိုစိပ်ပုတီးကို ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးက စာရေးသူအတွက် သိဒ္ဓိတင်၍ စွန့်ကြဲလိုက်ကြောင်း သိရပါသည်။

စာရေးသူသည် ဆရာတော်ကြီးကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ ဖူးတွေ့ မြင်တွေ့ဖူးခြင်း မရှိသော်လည်း ဆရာတော်ကြီးက စာရေးသူနှင့် ပုတီးစိပ်သည့်အကြောင်းကို အကြောင်းရင်းမရှိနေသည်ဟု အဒေါ်ဖြစ်သူက ပြန်ပြောပြပါသည်။ ဆရာတော်ပေးလိုက်သော ပုတီးမှာ ပုလဲလုံးလေးအရွယ်မျှရှိသော သာမန်သစ်စေးပုတီးသာ ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၅၈ ခုနှစ်၊ ဇွေနှောင်းကာလတွင် စာရေးသူသည် ရွှေပြည်သာမြို့နယ်ရှိ သာဓုကန်ဘုရားသို့ ပုတီးသွားစိပ်ခဲ့သည်။ ပုတီးစိပ်ပြီးသောအခါ ရဟန်းတော်တစ်ပါး ကြွလာပြီး စာရေးသူအား ပုတီးစိပ်နည်းတစ်ခုကိုပေးပြီး လူကြားထဲသို့ တိုးဝင် ပျောက်ကွယ်သွားပါသည်။ ပုတီးစိပ်နည်းမှာ **“ရက်ကန်းစင်တောင်ဆရာတော်”**၏ ပုတီးစိပ်နည်းဖြစ်ပြီး ထိုပုတီးစိပ်နည်းဖြင့် စာရေးသူ ပင်စင်ယူသည်အထိ စိပ်ခဲ့သည်။

၁၉၆၇ ခုနှစ်၊ လပြည့်နေ့တစ်နေ့တွင် ရွှေတိဂုံဘုရား တောင်ဘက်မုခ်ရှိ စာရင်းစစ်ဓမ္မာရုံတွင် ထန်တလန်ခန္တီးဆရာတော်ကြွလာပြီး တရားဟောပါသည်။ ဆရာတော်သည် တောင်တန်းသာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ပါသည်။ တရား

ကဏ္ဍသိပ္ပံ ဓာနုလင်

သိဒ္ဓိတင် စိပ်ပုတီး

ပွဲတွင် အဆောင်ပစ္စည်းများ ပေးမည်ဟု သတင်းရသဖြင့် တောင်ဘက်ရှိ စာရင်းစစ်ဓမ္မာရုံသို့ စာရေးသူ အပြေးအလွှား သွားခဲ့၏။

ဓမ္မာရုံထဲသို့ ဝင်လိုက်သောအခါ တရားနာပရိသတ်ဖြင့် ပြည့်ကျပ်နေသည်။ စာရေးသူသည် အဝင်အဝရှိ ဆေးသုတ်ထားသော တိုင်နားတွင်ပင် နေရာယူလိုက်ရ၏။ ဆရာတော်သည် သက်တော်(၅၀)မျှသာရှိပြီး အသားအရေမှာ ဝင်းဝါစိုပြည်နေသည်။ ရွှေရောင်မျက်မှန်ကိုင်းကို တပ်ထားသဖြင့် ဆရာတော်၏ ဥပဓိရုပ်မှာ ကြည်လင်၍ ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်က သီလပေးပြီး တစ်နာရီကျော်ကြာမျှ တရားဟောပါသည်။ တရားပွဲအပြီးတွင် တရားနာပရိသတ်က စိပ်ပုတီးများကို ဆရာတော်၏ရှေ့တွင် လက်ဆင့်ကမ်း၍ စုပုံကြသည်။ ဆရာတော်က ပုတီးများကို သိဒ္ဓိတင်ပေးမည်ဟု သိရှိရသဖြင့် စာရေးသူ

လည်း စိပ်နေကျပုတီးကို အိတ်ထဲမှ ထုတ်၍ ဆေးမခြောက်သေးသော တိုင်မှ ဆေးနီဖြင့် အမှတ်အသားပြုပြီး ဆရာတော်၏ ရှေ့သို့ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ပေးပို့လိုက်သည်။ ဆရာတော်၏ ရှေ့တွင် စိပ်ပုတီးပုံသည် (၃၀၀) ကိုးကျော်မျှ ရှိမည်ထင်ပါသည်။

စိပ်ပုတီးများကို သိဒ္ဓိမတင်ခင် ဆရာတော်သည် ပြားစေ့နှင့် ပရိတ်ကြီးများကို တရားနာပရိသတ်အချို့ကို ဝေပေးပါသည်။ ပြားစေ့မှာ အိုင်းသေးသတ္တုစေ့ဖြစ်၏။ ဆရာတော်သည် ဘုရား(၁၀၈)ဆူတွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်၍ ပရိတ်တော်များ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခဲ့သော အဆောင်ပစ္စည်းများ ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ပရိတ်ကြီးမှာ (၅)လက်မအရှည်ရှိပြီး ပရိတ်ပြားနည်းတူ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခဲ့သော အဆောင်ပစ္စည်းများ ဖြစ်၏။ အမျိုးသမီးတစ်ဦးမှ တစ်ဆင့် လက်ဆင့်ကမ်း၍ ပေးလာသဖြင့် အဆိုပါ အဆောင်နှစ်မျိုးစလုံး

www.burmeseclassic.com

ကို ရလိုက်ပါသည်။

ပရိတ်ပြားနှင့် ပရိတ်ကြိုးများ ဝေငှပြီးနောက် ဆရာတော်သည် ရှေ့တွင် စုပုံထားသော စိပ်ပုတီးပုံကြီးကို လက်နှစ်ဖက်နှင့်မွှေ၍ သိဒ္ဓိတင်ပေးပါသည်။ စာရေးသူ၏ စိပ်ပုတီးသည် အပေါ်ဆုံးမှ အောက်ဆုံးသို့ လည်းကောင်း၊ အောက်ဆုံးမှ အတွင်းထဲသို့ လည်းကောင်း လှည့်ပတ်ရောက်သွားပြီးနောက် ဆရာတော်က သိဒ္ဓိတင်ခြင်းကို ရပ်ဆိုင်းလိုက်သည်။

ဆရာတော်သည် ပုတီးကုံးအချို့ကို အပုံထဲမှဆွဲယူပြီး ပိုင်ရှင်များကို မေးမြန်း၍ ပြန်ပေးပါသည်။ ကိုးယောက်မြောက်တွင် စာရေးသူ၏ ပုတီးကုံးကို အပုံထဲမှ ဆွဲထုတ်ပြီး စာရေးသူအား လှမ်းခေါ်၍ပေး၏။ စာရေးသူသည် မွှာရုံအဝမှနေ၍ လူအုပ်ကိုကျော်လွှားပြီး သွားယူခဲ့ရာ ဆေးနီတို့ထားသော စာရေးသူ၏ ပုတီးအစစ်အမှန် ဖြစ်နေသည်ကို အံ့ဩဖွယ်ရာ တွေ့ရှိရပါသည်။ ပုတီးကုံး (၃၀၀)ကျော်ထဲမှ စာရေးသူ၏ပုတီးကို ဆွဲထုတ်၍ ပိုင်ရှင်အမှန်ကို ခေါ်၍ပေးသဖြင့် ထူးခြားသောရဟန်းအဖြစ် ထင်မြင်ယူဆရပါမည်။

၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ နွေဦးကာလတွင်ဖြစ်၏။ စာရေးသူသည် ဝန်ထမ်းဘဝဖြင့် သစ်ထုတ်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းများကို စစ်ဆေးရန် မဟာမြိုင်တောထဲကို ရောက်ခဲ့သည်။ မဟာမြိုင်တောသည် ယခင်က ပန်ထွာမင်းသမီး မြို့နန်းတည်ရာဒေသ ဖြစ်ခဲ့၏။ တောထဲတွင် ရှေးဟောင်းစေတီများ မြောက်မြားစွာ ရှိသည်။ အချို့စေတီများမှာ ယိုယွင်းပျက်စီးလျက်နေပြီး လူသူနှင့်နီးသော စေတီအချို့ကိုမူ ပြန်လည်၍ ပြုပြင်ထား၏။

၁၉၄ နက္ခရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တစ်နေ့တွင် စေတီတစ်ဆူသို့ သွား၍ ပုတီးစိပ်သည်။ စေတီမှာ တည်းခိုသောနေရာနှင့် (၃)မိုင်မျှဝေးပြီး လူသူကင်းမဲ့ပါသည်။ စေတီတော်မှာ ကိုးတောင်မျှရှိပြီး ထီးတော်မှာ မြောက်ဘက်သို့ အနည်းငယ် စောင်းနေသည်။ စာရေးသူသည် စနေထောင့်တွင် နေရာယူပြီး ပုတီးကုံးပတ်ကို အာရုံမိစိပ်လိုက်၏။ ထီးတော်၏ ဆည်းလည်း သံမှအပ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေပြီး အာရုံတွင် လင်းထိန်နေသည်။ ခန္ဓာကိုယ်သည် အေးစိမ့်ပေါ့ပါး၍ လေထဲလွင့်နေသယောင် ခံစားနေရ၏။

ပုတီးကုံးပတ် စိပ်ပြီးသောအခါ အမျှပေးဝေ၍ သာဓုခေါ်နေချိန်တွင် နံဘေး၌ ရဟန်းတော်တစ်ပါး ရောက်နေသည်ကို ထူးဆန်းစွာ တွေ့လိုက်ရ၏။ ထိုရဟန်းတော်မှာ သက်တော် (၆၀)မျှရှိပြီး အသားတော်မှာ ဝင်းဝါစိုပြည်နေသည်။ မျက်လုံးအစုံမှာလည်း ကြည်လင်တောက်ပနေ၏။ စာရေးသူက အံ့ဩထိတ်လန့်စွာနှင့် လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုး ကန်တော့လိုက်သောအခါ ဆရာတော်က...

‘ဒကာ ဦးပွင့်ကို ပုတီး ဝေဏာပီ’ ဆရာတော်က လက်ဖြန့်၍ ငှားရမ်းလာသဖြင့် စာရေးသူသည် ပုတီးကို တရိုတသေပင် ဆရာတော်၏ လက်ထဲ

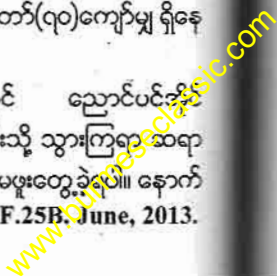
သို့ ထည့်လိုက်သည်။ ဆရာတော်က ပုတီးကို ညှာလက်နှင့်ကိုင်၍ ဘုရားကို ပတ်ပြီး နှုတ်မှ တဖွဖွ ရွတ်ဆိုနေ၏။ ပုတီးစိပ်သည်လား။ ဝါတာရွတ်သည်လား မသိပါ။ ခုနစ်ပတ်ပြည့်သောအခါ စာရေးသူထံ ပြန်လာပြီး ပုတီးကို ပြန်ပေးရန် ဟန်ပြင်ပြီးမှ လက်နှစ်ဖက်နှင့် အုပ်၍ သိဒ္ဓိတင်ပေးပါသည်။

ထို့နောက် ပုတီးကို စာရေးသူလက်ထဲသို့ ပြန်ထည့်၍ ဆုများပေးပြီး ဘုရားထံမှ ထွက်သွားသည်။ စာရေးသူက နောက်မှ လိုက်ကြည့်သောအခါ ဆရာတော်ကို မတွေ့ရတော့ပါ။

၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ ဆောင်းကာလတွင် စာရေးသူသည် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ဆားလင်းကြီးမြို့သို့ အလုပ်ကိစ္စဖြင့် ရောက်ခဲ့၏။ အလုပ်ကိစ္စများ ပြီးစီးသောအခါ ရုံးက ဝန်ထမ်းများ အကူအညီဖြင့် ညောင်ပင်အိုင်တောရကျောင်းသို့ ဆရာတော်အဂ္ဂမဟာသန္ဓေဇေတိကဇောဒ္ဒန္တ နန္ဒောဘာသအား ဖူးတွေ့ရန် သွားကြသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ထူးဟု ထင်ရှားကျော်ကြားလျက် ရှိပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးအား ကျောင်းသစ်ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းထားသော်လည်း မူလ တဲကျောင်းတွင်သာ သီတင်းသုံး၏။ ကိုယ်ပိုင်ကားများ လှူဒါန်းထားသော်လည်း ခြေကျင်ခရီးဖြင့်သာ ကြွ၏။ မလွှဲမရှောင်သာမှ ကားစီးသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် ဂူသေးသေးထဲတွင် တရားကျင့်ခဲ့သဖြင့် ဇက်အနည်းငယ် စောင်းနေပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးမှာ သက်တော်(၇၀)ကျော်မျှ ရှိနေပါပြီ။

ပထမနေ့တွင် ညောင်ပင်အိုင်တောရကျောင်းသို့ သွားကြရာ ဆရာတော်ကြီးအား မဖူးတွေ့ခဲ့ရပါ။ နောက်

တစ်နေ့တွင်လည်း ဆရာတော်ကြီးသည် နံနက်စောစောကပင် ကြွသွားသဖြင့် ဆရာတော်ကြီး ကြွသွားရာရွာသို့ စုံစမ်းမေးမြန်း၍ လိုက်သွားကြသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် စေတီတည် ပန္နက်ချ အခမ်းအနားအတွက် သီတင်းသုံးရာကျောင်းမှ နံနက်စောစော ခြေကျင်ဖြင့် ကြွရောက်လာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုရွာမှာ ကျောင်းမှ (၇)မိုင်မျှ ဝေးပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ပန္နက်ချ အခမ်းအနား မပြုလုပ်ခင် အရှက်ဆွမ်း ဘုဉ်းပေးနေသည်။ အရှက်ဆွမ်း ဘုဉ်းပေးပြီးနောက် အချို့ပွဲအဖြစ် နွားနို့ဆွမ်း ဘုဉ်းပေးနေရာမှ စာရေးသူအား လှမ်းခေါ်၍ သောက်လက်စ နွားနို့ဆွမ်းကို စွန့်ကြပါသည်။ ပြီးနောက် စာရေး

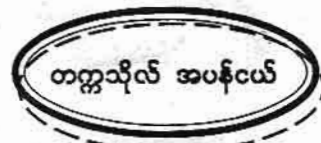
သူ၏ လက်ထဲတွင် ကိုင်ထားသော စိပ်ပုတီးကိုတောင်းပြီး သိဒ္ဓိတင်၍ ပြန်ပေးလာပါသည်။ စာရေးသူသည် ဝမ်းသာအားရ ဆရာတော်ကြီး၏ ခြေဖဝါးအစုံကို နဖူးနှင့်ထိ၍ ဦးညွတ်ကန်တော့လိုက်ပါသည်။

စာရေးသူ၏ ပုတီးအား ဆရာတော်ကြီးလေးပါးမှ သိဒ္ဓိတင်ပေးထားသဖြင့် စိပ်ပုတီးကို ဘုရားစင်ပေါ်တွင် အမြဲတင်ထားသည်။ ဘုရားများတွင် ပုတီးသွားစိပ်သောအခါ ပုတီးကို အိတ်ဖြင့် ထည့်၍ လွယ်အိတ်ဖြင့် ဆောင်သွားလေ့ရှိသည်။ သာသနာပွဲများ ထိုးရာတွင် စိပ်ပုတီးကို ပွဲထဲတွင်ထည့်ပြီး သိဒ္ဓိတင်သောအခါများလည်း ရှိတတ်ပါသည်။

ဤသို့ သိဒ္ဓိတင်ပြီးဖြစ်သဖြင့် ပုတီး

စိပ်ရာတွင် ခန္ဓာကိုယ်ကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေပြီးမှ ပုတီးစိပ်ရပါသည်။ ပုတီး၏ စွမ်းအားကို စမ်းသပ် ကြည့်ရှုရာတွင် ပယောဂ၊ စုန်းပူ၊ နတ်ပူးနှင့် သရဲပူးများ ပုတီးမြင်ရုံဖြင့် ထွက်ပြေးသည်ကို ကြုံတွေ့ခဲ့ဖူးပါသည်။

ပုတီးစိပ်ရာတွင်လည်း လမိုင်းများ မကပ်နိုင်ခြင်း၊ စိတ်အေးချမ်းတည်ငြိမ်မှုဖြစ်ခြင်း၊ အာရုံထူးများပေါ်လာခြင်းနှင့် စရဏအားများ လျှင်မြန်စွာတိုးပွားစေခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သဖြင့် သိဒ္ဓိတင်ပြီး ပုတီးကို ဆောင်ထားသင့်ကြောင်း အကြံပြု ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ရေး၊ မြေ၊ လေ၊ မီး တော်ကြီးလေးပါး အစုံဖြစ်သည့် ရုပ်ခန္ဓာကြီးသည် စက္ကန့်မလပ်၊ မိနစ်မလပ် ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းတို့ဖြင့် ရင်ဆိုင်နေရသည်။

ထိုတော်ကြီးလေးပါး ညီညွတ်မျှတနေလျှင် ကျန်းမာပြီး တစ်ခုခု ဖောက်ပြန်နေလျှင် ရောဂါဝေဒနာတစ်ခုခု ရရှိခံစားရသည်။

လေဓာတ် များပြားနေလျှင် လေထိုး လေအောင့် စသော ရောဂါများ ဖြစ်တတ်ပြီး လေအားနည်းသွားသောအခါ လေဖြတ်ရောဂါ ရရှိခံစားရသည်။

လေဖြတ် လေပြတ်သောအခါ သွေးတို့သည် လိုရာသို့မသွားနိုင်ဘဲ သွေးပါ ပြတ်သွားသည်။

သွေး၊ လေ မလျှောက်သဖြင့် အကြောသေ၊ အကြောကပ်၊ လေဖြတ်၊ ကိုယ်တစ်ပိုင်းသေစသော ရောဂါတို့ ဖြစ်ပြီး ကုသ၍ ခက်လှပါသည်။

ရာသီဥတု သာယာသော နေ့တစ်နေ့တွင် ရမည်းသင်းမြို့နယ်၊ အုတ်ဖိုအနောက်ရွာ၊ အုတ်ဖိုတောင်ကျောင်း ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍဝထံသို့ လှူဖွယ်ဝတ္ထုများနှင့်အတူ သွားရောက်

အကြောင်းအရာများ လေဖြတ် ဆေးကိစ္စ

ဖူးမြော်ခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်သည် ဒါယကာတစ်ဦးနှင့်အတူ စကားပြောနေသဖြင့် ခဏစောင့်ပြီးမှ ဖူးတွေ့ရသည်။ 'စောစောက ဒကာမိုး လေဖြတ်၊ အကြောသေ၊ အကြောကပ် ဖြစ်နေတာ တစ်လ လောက်ရှိပြီ၊ ဒီကိုရောက်လို့ (၁၅)ရက်လောက် အတွင်းမှာပဲ သက်သာနေပါပြီ' ဆေးနည်းကောင်းတစ်လက် ရရှိဖို့ အခွင့်အလမ်း ပေါ်လာသဖြင့် ဆေးနည်းကို ရေးမှတ်ထားလိုက်ပါသည်။

ဆေးနည်းမှာ ကျားရိုးကို ခပေါင်းခြင်းနှင့် သွေး၍ သုတ်လိမ်းပေးရန် ဖြစ်ပါသည်။ ဆားကို အထပ်နှစ်ထပ် အပူပေးပြီး ဆား ကြည်ထုတ်ပြီး ရောဂါဖြစ်သော နေရာကို မကြာမကြာ ကြပ်ထုပ်ထိုးပေးရသည်။ အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်လှသော ဆရာတော်၏ ကုသနည်းမှာ ဘဝတူဝေဒနာရှင်တို့အတွက် သတင်းကောင်းတစ်ခုပင် မဟုတ်ပါလော။

ကျော်(ရမည်းသင်း)

www.burmeseclassic.com

ကောဇာသတ္တရာဇ် ၁၃၇၅ ခုနှစ်
 မှာ ခုနှစ်ရက်သားသမီးတွေအနေနဲ့ သတိထားရမယ့် အချိန်ကာလတွေကို မြန်မာ့ရိုးရာ ဗေဒင်အချုပ် မဟာဘုတ် ပညာနဲ့ စိစစ်တွက်ချက် ဖော်ထုတ်ပေး လိုက်ပါတယ်။

ဦးစွာ ကျွန်တော် သုတေသနပြု စိစစ်တွက်ချက်ပုံကို ဖော်ပြပေးပါ မယ်။ ကောဇာနှစ်တိုင်းမှာ ကောဇာ မဟာဘုတ်ဂြိုဟ်ခွင် ရှိပါတယ်။ ကောဇာမဟာဘုတ်မှာ ဂြိုဟ်သွားလမ်း ကြောင်း ရှိပါတယ်။

***

	အဓိပတိ	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘင်္ဂ	ပုတိ

မိုးရာမဟာဘုတ်ဇာတာခွင်

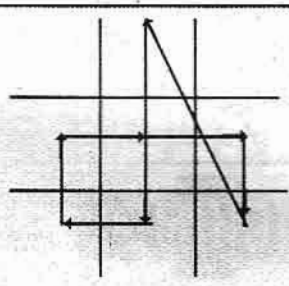
၁၃၇၅ ခုနှစ်မှာ

သတိထားရမည့် အချိန်ကာလများ

ထိ တစ်လနေ့ပြီး (၁၇-၅-၂၀၁၂)မှာ သိုက်အိမ်ကို ပြောင်းပါတယ်။

(၁၆-၆-၂၀၁၂)ထိ တစ်လတိတိ သိုက်မှာနေပြီး (၁၇-၆-၂၀၁၂)မှာ ရာဇဌာနကို ပြောင်းပါတယ်။

ရာဇဌာနမှာ (၁၆-၇-၂၀၁၂)ထိ တစ်လတိတိ နေပါတယ်။ အဲဒီနည်း အတိုင်း တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ဟာ တစ်နှစ်တာ

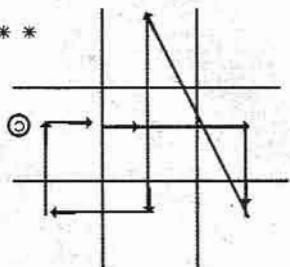
ဂြိုဟ်သွားလမ်းကြောင်း

ကောဇာမြေပုံမြတ်စွာ

ဂြိုဟ်တစ်လုံးဟာ အဲဒီဂြိုဟ်သွား လမ်းကြောင်းအတိုင်း မဟာဘုတ်ဌာန (၇)ဌာနကို တစ်လပြီး တစ်လရွှေ့ပြောင်း သွားပါတယ်။ ဥပမာ ၁၃၇၄ ခုနှစ်မှာ တနင်္ဂနွေ ဂြိုဟ်ဟာ အောက်ပါအတိုင်း သွားပါတယ်။

***

၁၃၇၄ ခုနှစ်မှာ နှစ်ဆန်းတစ်ရက် (၁၇-၄-၂၀၁၂)ကစလို့ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် ဟာ အထွန်းဌာနမှာ(၁၆-၅-၂၀၁၂)

၁၉၆ နက္ခတ္တရာဇ်မြေပုံမဂ္ဂဇင်း

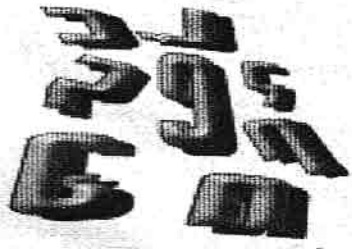
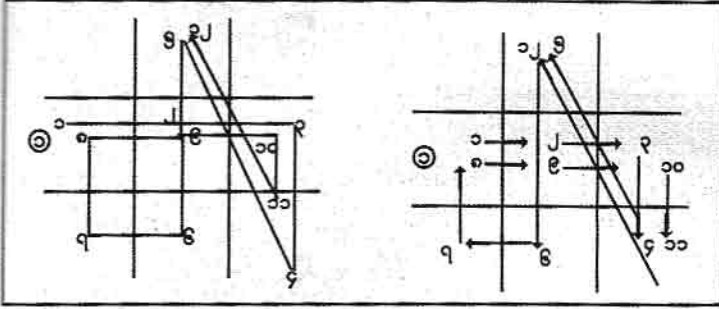
လုံးလုံး မဟာဘုတ်ဂြိုဟ်ခွင် (၇)ဌာန ကို လှည့်ပတ်သွားလာပါတယ်။

***

လို့ သတ်မှတ်ပါမယ်။ ဒါဆိုရင် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်သွားနေပုံကို အောက်ပါအတိုင်း တွေ့နိုင်ပါတယ်။

၁၇-၄-၂၀၁၂	မှ	၁၆-၅-၂၀၁၂	တစ်လတာကာလကို	၁
၁၇-၅-၂၀၁၂	မှ	၁၆-၆-၂၀၁၂	တစ်လတာကာလကို	၂
၁၇-၆-၂၀၁၂	မှ	၁၆-၇-၂၀၁၂	တစ်လတာကာလကို	၃
၁၇-၇-၂၀၁၂	မှ	၁၆-၈-၂၀၁၂	တစ်လတာကာလကို	၄
၁၇-၈-၂၀၁၂	မှ	၁၆-၉-၂၀၁၂	တစ်လတာကာလကို	၅
၁၇-၉-၂၀၁၂	မှ	၁၆-၁၀-၂၀၁၂	တစ်လတာကာလကို	၆
၁၇-၁၀-၂၀၁၂	မှ	၁၆-၁၁-၂၀၁၂	တစ်လတာကာလကို	၇
၁၇-၁၁-၂၀၁၂	မှ	၁၆-၁၂-၂၀၁၂	တစ်လတာကာလကို	၈
၁၇-၁၂-၂၀၁၂	မှ	၁၆-၁-၂၀၁၃	တစ်လတာကာလကို	၉
၁၇-၁-၂၀၁၃	မှ	၁၆-၂-၂၀၁၃	တစ်လတာကာလကို	၁၀
၁၇-၂-၂၀၁၃	မှ	၁၆-၃-၂၀၁၃	တစ်လတာကာလကို	၁၁
၁၇-၃-၂၀၁၃	မှ	၁၆-၄-၂၀၁၃	တစ်လတာကာလကို	၁၂

***

ကောဇာ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ဟာ အထွန်း သိုက်၊ ရာဇ၊ ပုတိ၊ အမိပတိ ဌာနတွေ ကို နှစ်ကြိမ်စီ ဖြတ်သန်းသွားပါတယ်။ ဘက်နဲ့ မရဏဌာနတွေကိုတော့ တစ်ကြိမ်စီပဲ ဖြတ်သွားပါတယ်။

ကျန်တဲ့ ဂြိုဟ်တွေဟာလဲ အဲဒီနည်း အတိုင်း သွားလာပါတယ်။ ကောဇာ မဟာဘုတ်ဂြိုဟ်ခွင်မှာ ဂြိုဟ်တစ်လုံး ဟာ မိမိတို့တည်ရှိရာ ဌာနကနေ စတင် ပါတယ်။

ဥပမာ။ တနင်္လာဂြိုဟ်ဟာ ဘက်မှာ တည်ရှိလို့ ဘက်က စတင်ပါတယ်။ ဘက်မှ မရဏဌာန၊ အထွန်းဌာန၊ သိုက် ဌာန၊ ရာဇဌာန၊ ပုတိဌာန၊ အမိပတိဌာန ပြီးရင် ဘက်၊ မရဏ၊ အထွန်း၊ သိုက်နဲ့ နောက်ဆုံး ရာဇဌာနအိမ်ထိ သွားလာ လှုပ်ရှားနေပါတယ်။

ဂြိုဟ်အသီးသီးဟာ အဲဒီလို လှည့် လည်သွားလာနေရာမှာ ရောက်ရှိဌာန အဲဒီဌာနရှိ ဂြိုဟ်တွေနဲ့ မိတ်ရန်၊ ဓာတ်နဲ့ ပက္ခအားဖြင့် ဆက်ဆံပတ်သက်နေပုံ အရ အကျိုးအပြစ်တွေ ဖြစ်ပေါ်လာ ပါတယ်။

၁။ ပက္ခ

မဟာဘုတ်ဂြိုဟ်ခွင်မှာ...

- ❖ တာန်နဲ့ တာန်
- ❖ မရဏနဲ့ အမိပတိ
- ❖ အထွန်းနဲ့ ပုတိ
- ❖ သိုက်နဲ့ ရာဇဌာန

တွေဟာ ပက္ခဖြစ်တဲ့ ဌာနတွေပါ။ ဆိုလိုတာကတော့ အဲဒီဌာနမှာရှိနေတဲ့ ဂြိုဟ်တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ရန်သဘော၊ ပြဿနာသဘော၊ ပဋိပက္ခသဘော ဆောင် နေပါတယ်။

၂။ အထွန်းနဲ့ အမိပတိဟာ အပြန် အလှန် အကျိုးပြုတတ်ပါတယ်။

ပုတိရယ်၊ ဘက်ရယ်၊ မရဏရယ် အချင်းချင်း အကျိုးပြုပါတယ်။ သိုက်နဲ့ ရာဇကလဲ အပေးအယူသဘော ရှိပါတယ်။ (ဒါပေမယ့် အထွန်းနဲ့ သိုက်ဟာ သုံးနဲ့လေးလို ကျောခိုင်းနေပါတယ်။ ပုတိနဲ့ အမိပတိကျတော့ အထွန်းနဲ့ အတွဲ ဖြစ်နေပါတယ်။)

၃။ မိတ်ဂြိုဟ်တွေမှာ အပြင်မိတ်၊ အတွင်းမိတ်၊ ဓာတ်မိတ် ရှိသလို ရန်ဂြိုဟ်မှာလဲ အပြင်ရန်၊ အတွင်း ရန်၊ ဓာတ်ရန်ဆိုပြီး ရှိပါတယ်။

ဂြိုဟ်တစ်လုံးဟာ ရောက်ရှိရာဌာန မှာ ရှိတဲ့ဂြိုဟ်နဲ့ မိတ်ရန်ဓာတ်ဆက်ဆံ ပုံ သတိထားရပါမယ်။

၄။ သုတေသနပြုပြီး အထူး တွေ့ရှိ ထားတဲ့ အချက်ကတော့ ပက္ခ အမြင်ရှိနေတဲ့ ဌာန(၂)ခုက ဂြိုဟ် (၂)လုံးဟာ မိတ်ဂြိုဟ် ဖြစ်နေပြီး ဖြတ်သန်းလာတဲ့ မွှေးနံ့ဂြိုဟ်တစ် လုံးဟာ အဲဒီဌာနတွေ ရောက်ရင် မွှေးနံ့ရှင်ဟာ အလွန် အထိနာ တတ်ပါတယ်။

ဥပမာ။ ။ ကောဇာ ၁၃၇၄ ခုနှစ်မှာ တနင်္ဂနွေသားသမီးတင်ဦးဟာ မေ(၁၇) ရက်မှ ဇွန်(၁၆)ရက်အထိ သိုက်ဌာနကို ရောက်တယ်။ ပြီးတော့ ဇွန်(၁၇)ရက်မှ ဇူလိုင်(၁၆)ထိ ရာဇဌာနကို ရောက်ပါတယ်။

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ဟာ သိုက်ဌာနက ၄-ဟူးနဲ့ (အင်းဝ) အတွင်းရန် ဖြစ်နေ တယ်။ သိုက်နဲ့ ရာဇဌာန (၂)ခုဟာ ပက္ခဌာနတွေဖြစ်တယ်။

သိုက်မှာရှိတဲ့ ၄-ဟူးနဲ့ ရာဇဌာနမှာ ရှိတဲ့ စနေတို့ဟာ (ဒိန်းလှ)အတွင်း မိတ်တွေဖြစ်ပါတယ်။ မဟာဘုတ် ဗေဒင် လေ့လာလိုက်စားသူတွေ ကတော့ သဘောပေါက်မယ် ထင်ပါ တယ်။

တနင်္ဂနွေဟာ သိုက်ဌာနရောက်ရှိ ချိန်မှာ ရန်ဂြိုဟ်ပေါ်စီးနေတာပါ။ ရာဇ ဌာနနဲ့ ပက္ခဖြစ်နေပါတယ်။ ရန်အား နှစ်ဆတိုးပွားသွားပါတယ်။ တနင်္ဂနွေ ဂြိုဟ်ဟာ ရာဇဌာနကို ရောက်တော့လဲ ပက္ခဖြစ်နေတဲ့ သိုက်ဌာနက ၄ဟူးနဲ့ အတွင်းရန် ဖြစ်နေပြန်လို့ ရန်အား နှစ်ဆ ဖြစ်သွားပြန်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် တနင်္ဂနွေသားသမီးတွေ ဟာ (မေ ၁၇ ရက်မှ ဇွန် ၁၆ ရက်ထိ)၊ (ဇွန် ၁၇ ရက်မှ ဇူလိုင် ၁၇ ရက် အထိ) ဆက်တိုက် အိမ်တွင်းရေးမှာ၊ အလုပ် ဌာနတွေမှာ ရန်အတိုက်အခိုက် ပြဿနာတွေ ကြုံပြီး အထိနာတတ်ပါ တယ်။

ကျွန်တော့်ရဲ့ သုတေသနပြုပုံ စိစစ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၅၉၇

တွက်ချက်ပုံ၊ တွေ့ရှိပုံတွေကို တင်ပြပေးပြီးပါပြီ။ ဉာဏ်နဲ့ယှဉ်ပြီး ချဲ့ထွင်ရန်ရှိပါ တော့တယ်။

ယခုဆက်ပြီး သိထားသင့်တဲ့ အချိန်ကာလတွေကို စေတနာရှေ့ထား ဖော်ပြ လိုက်ပါတယ်။ ရန်ပုံပစ္စည်းများ၊ အဆင်မပြေမှုများ၊ ဆုံးရှုံးနစ်နာမှုများ၊ အနာရောဂါ ရမှုများ၊ အန္တရာယ်ကြုံမှုများ၊ ဆွေမျိုးမိဘပြဿနာများ၊ အိမ်ထောင်ရေး ပြဿနာ များ၊ ပညာရေးမအောင်မြင်မှုများ၊ ချောက်တွန်းခံရခြင်း၊ မကောင်းကြံခံရခြင်းများ တစ်မျိုးမဟုတ်တစ်မျိုး ကြုံတွေ့တတ်ပါတယ်။

ထိုညံ့သောကာလများတွင် ကျွန်တော် အကြံပြုထားတဲ့အတိုင်း ဆောင်ရွက် ပေးမယ်ဆိုရင် သက်သာရာရနိုင်ပါတယ်။ ကံကောင်းထောက်မမှုတွေ ကြုံတွေ့ မှာပါ။

***

နွေသားသမီး	သတိထားရမည့်ကာလနံပါတ်များ	အကြံပြုချက်
တနင်္ဂနွေ	၂, ၄, ၆, ၇, ၉, ၁၁	သရဏ(၃)ပါး တစ်နေ့(၅)ကြိမ်ပွားပါ။
တနင်္လာ	၂, ၄, ၆, ၇, ၉, ၁၁	ပတ္တသတ်နေ့ (၇)နံနက်၊ ည ရွက်ပွားပါ။
အင်္ဂါ	၁, ၈, ၃, ၁၀, ၅, ၁၂, ၆	ပတ္တသတ်နေ့ (၃)ကြိမ်ပွားပါ။
ဗုဒ္ဓဟူး	၃, ၁၀, ၅, ၁၂, ၆, ၇	ဝဋ္ဋသတ်နေ့ (၇)ခေါက် ရွက်ပါ။
ကြာသပတေး	၂, ၉, ၃, ၁၀, ၄, ၁၁, ၆	သရဏ(၃)ပါး တစ်နေ့ (၅)ကြိမ်ပွားပါ။
သောကြာ	၂, ၉, ၅, ၁၂, ၆	ပဌာန်းတရားတော် နံနက်၊ ည ရွက်ပါ။
စနေ	၂, ၉, ၃, ၁၀, ၅, ၁၂, ၆	ခန္ဓသတ်ကို နေ့စဉ်နံနက်တိုင်း (၇)ခေါက်ရွက်ပါ။

မှတ်ချက်

***

ကာလနံပါတ်(၁)သည် ၁၇-၄-၂၀၁၃ မှ ၁၆-၅-၂၀၁၃
(၂)သည် ၁၇-၅-၂၀၁၃ မှ ၁၆-၆-၂၀၁၃
(၃)သည် ၁၇-၆-၂၀၁၃ မှ ၁၆-၇-၂၀၁၃
(၄)သည် ၁၇-၇-၂၀၁၃ မှ ၁၆-၈-၂၀၁၃
(၅)သည် ၁၇-၈-၂၀၁၃ မှ ၁၆-၉-၂၀၁၃
(၆)သည် ၁၇-၉-၂၀၁၃ မှ ၁၆-၁၀-၂၀၁၃
(၇)သည် ၁၇-၁၀-၂၀၁၃ မှ ၁၆-၁၁-၂၀၁၃
(၈)သည် ၁၇-၁၁-၂၀၁၃ မှ ၁၆-၁၂-၂၀၁၃
(၉)သည် ၁၇-၁၂-၂၀၁၃ မှ ၁၆-၁-၂၀၁၄
(၁၀)သည် ၁၇-၁-၂၀၁၄ မှ ၁၆-၂-၂၀၁၄
(၁၁)သည် ၁၇-၂-၂၀၁၄ မှ ၁၆-၃-၂၀၁၄
(၁၂)သည် ၁၇-၃-၂၀၁၄ မှ ၁၆-၄-၂၀၁၄ကို ကိုယ်စားပြုသည်။

ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်

၁၉၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စာ
မူ
ထု
ဝ...
ဝ...

ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၃၃၊ (၂၉)လမ်း၊
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့၊
ဖုန်း-၀၁ ၂၄၂၂၀၄

၂၀၁၃ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက် ဓာတ်ကြီးငါးပါးစိုးမိုးမှုနှင့် အောင်ဘာလေ

ထိဆူဇွေ

ဇွန်လတွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာ လေထိဖွင့်ပွဲတွင် ဆွတ်ခူးငွေ များစွာ ပိုင်ဆိုင် နီးစပ်နိုင်ကြစေရန် ၈၊ ၆၊ ၉၊ ၇ ဂဏန်းခြေများကို ဃ၊ ဆ၊ ထ၊ ရ အက္ခရာဂဏလိတို့နှင့် တွဲဖက် ရွေးချယ်သင့်ပါသည်။ မိမိတို့ မွေးနှစ်အရ အထူးပြု ကံစမ်း လိုပါလျှင် အောက်တွင် ကြည့်ပါ။

* * *

မွေးနှစ်	လာဘ်ပွင့် အရောင်	ကံပွင့် ဂဏန်း	ကံပွင့်အရပ်	စပ်တူထီးလျှင်	ကံပွင့်နေ့
ကြက်	အနီ	၉	တောင်	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	အင်္ဂါ
နွား ကျား	ရွှေဝါ	၇	အနောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာ
ယုန်	မြေဝါ	၂	အနောက်တောင်	စနေသားသမီး	တနင်္လာ
နဂါး မြွေ	အစိမ်းနု	၃	အရှေ့	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေး
မြင်း	အညို	၈	အရှေ့မြောက်	တနင်္လာသားသမီး	စနေ
ဆိတ်၊ မျောက်	အဖြူ	၁	မြောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူး
ကြက်	အဖြူ	၆	အနောက်မြောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေ
မွေး ဝက်	အစိမ်းရင့်	၄	အရှေ့တောင်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေး

ဥပမာ။ ကြွက်နှစ်ဖွားတို့သည် (၉)ဂဏန်းနှင့် အကျိုးပေးမည်။ တောင်အရပ်သို့သွား၍ ကံစမ်းသင့်သည်။ စပ်တူ ထိုးလိုပါက ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးနှင့် ကံစပ်ပါ။ အင်္ဂါနေ့ ကံလာဘ်ပွင့်လင်းစေသော နေ့ကောင်းနေ့မြတ် ဖြစ်သည်။

ဆိုင်တည်ရာ နေရာအရ ဌာနဗလ အင်အားရယူလိုပါက အရိပ်ကောင်းသော သစ်ပင်ကြီးများအောက်ရှိ ဆိုင်၊ ပန်းခြံ များအနီးရှိဆိုင်၊ ပန်းမန်အရောင်းဆိုင်အနီးရှိဆိုင်၊ အရှေ့အရပ်သို့ မျက်နှာပြုထားသောဆိုင်၊ သစ်၊ ဝါး၊ ကြိမ်ထည်ပရိ ဘောဂဆိုင်များအနီးရှိ ဆိုင်၊ အထည်အလိပ်နှင့် စာအုပ်ဆိုင်ကြီးများအနီးရှိ ထိအရောင်းဆိုင်များ၌ ကံစမ်းပါ။

ထိကံပွင့် ယတြာပြုလိုပါက... လူ့ အများကိုးကွယ်သော ဘုရားစေတီတော်တွင် ရွှေရောင်စက္ကူဖြင့် ကြက်လျှာ(၇)ခု ပြုလုပ်ပြီး အနောက်ဘက်အရပ်၊ ကြာသပတေးဂြိုဟ်တိုင်အနီးမှ ကပ်လျှာကာ ကောင်းမှုအစုစုကို တိုင်တည်လျက် ငွေ ကြေးစီးပွား တိုးတက်ပွားများစေရန် ဆုတောင်းပါ။ ကြာသပတေးနေ့ ညနေခင်းအချိန်တွင် လျှာဒါန်းသင့်ပါသည်။

ပုယုင်း ဓာတ်ကြီးငါးပါး အကူအညီဖြင့် ထိဆူကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ကြပါစေ။

ထက်မင်းကျော်စွာ

အမျိုးသမီးများ

မီးယပ်ချမ်းကျောက်

ဆေးတစ်လက်

၁၃၂၅ ခုနှစ်က ကျွန်တော်၏ဇနီး (၄)ယောက်မြောက် သမီးကလေးကို ဖွားမြင်ပါသည်။ မွေးဖွားပြီး (၃)လကြာသည် အခါမှာ အမျိုးသမီးများမှာ ဖြစ်တတ်သည့် မီးယပ်ချမ်းရောဂါ ဖြစ်လာသည်။

မီးယပ်ချမ်း ထလာပြီးဆိုလျှင် ထိုင်နေ၍မရအောင် မချိမဆုံ တစ်ကိုယ်လုံး တုန်းနေပါသည်။ မီးယပ်ချမ်းချမ်းနည်းသည် ငှက်ဖျားတက်၍ ချမ်းသည့်နည်းထက် အဆပေါင်းများစွာ ချမ်း ပါသည်။

ဆေးနည်းမသိလျှင် သေမတတ် ခံစားရပါသည်။ ဆရာဝန် များနှင့်ပြ၍ ဆေးထိုးဆေးစားလုပ်၍လည်း မထူးခြားပါ။ မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးနည်းများနှင့် လုပ်၍လည်း မရပါ။ အချိန် ကျလျှင် ချမ်းတုန်လာပါသည်။

တစ်ပတ်လောက်ကြာသည့်အခါမှ ကျွန်တော်၏အမေကို သွားပြီး အသိပေးတော့ ကျွန်တော့်အမေက ပြောပါသည်။

'ဒါများ မခက်ပါဘူး။ ငါပြောတာကို လုပ်လိုက်။ နှင့်မိန်းမ တစ်သက် ဘယ်တော့မှ မီးယပ်ချမ်းမထတော့ဘူး'

ဟု ပြောပြီး အိမ်ပြန်သွားပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း မယုံကြည် မလုပ်ဘဲနေခဲ့ပါသည်။

နောက် (၂)ရက်လောက်ကြာတော့ ကျွန်တော့်အမေလာပြီး... 'သက်သာလား၊ ချမ်းသေးလား'

မေးတော့... 'ချမ်းသေးတယ်၊ မသက်သာဘူး'

ဟု ပြောတော့... 'သား... အမေခိုင်းတာ မလုပ်ဘူးလား'

ဟု မေးပါသည်။ ကျွန်တော်က အမှန်အတိုင်း 'မလုပ်ဘူး' ဟု ပြောတော့...

'နှင့် မလုပ်ချင်နေ၊ ငါကိုယ်တိုင် လုပ်ပေးမယ်' ဟု ပြောပြီး လုပ်ပေးပါသည်။ တစ်ခါတည်း လုပ်လိုက်ရုံနှင့်

အနှစ် (၂၀)ကျော်တိုင်အောင် သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါ သည်။

ဆေးနည်းမှာ... ဝါခြမ်းကို မီးခိုယှာ များများထည့်၍ မီးတောက်အောင်လုပ်ပြီး မီးလုံရပါ သည်။ ဝါခြမ်းမီးလုံသည့်အခါမှာ ရှေ့ဘက်လှည့် လှိုလိုက်၊ နောက်ဘက်လှည့် လှိုလိုက် လုပ်ရပါသည်။ လှိုရင်းနှင့် ခွေးများ ထွက်ပြီး သက်သာပျောက်ကင်း သွားပါသည်။ ခွေးထွက်သေးလျှင် ဝါခြမ်းမီး များများထည့်ပြီး ခွေးထွက်အောင် လှိုပါ။

တချို့ အမျိုးသမီးများ တစ်လတစ်ခါလောက် ဖြစ်တတ်ပါ

၂၀၀ နဂုဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တယ်။ အဲဒီလို နှစ်ရှည်လများဖြစ်နေတဲ့ အမျိုးသမီးများ (၃)ခါလောက်လုပ်လိုက်ရင်တစ်သက်စာ သက်သာပျောက် ကင်းသွားပါလိမ့်မယ်။ ယုံကြည်စွာနဲ့ လုပ်ကြည့်ပါ။

မှတ်ချက် ။ ။ ဝါခြမ်းဆိုသည်မှာ ဝါးလုံးတစ်တောင် လောက်ကို လေးစိတ် ခွဲထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျေးဇူးရှင်မေမေကို ဦးထိပ်ထားလျက်...

ဦးလှကြည် (အောင်လံမြို့)

မှတ်ချက် ။ ။ စာရှုသူ သုတေသီတို့မှ သိလျှင် ဖြေကြားပေးကြပါရန်၊ မည်သည့် ဝါးအမျိုးအစား မဆို အသုံးပြု၍ ရနိုင်၊ မရနိုင်နှင့် အကယ်၍ သီးသန့် အသုံးပြုရမည့် ဝါးအမျိုးအစားရှိလျှင်လည်း ဖော်ပြ ရေးသား ပေးပို့စေလိုပါသည်။

ဦးကျော်မိုးသိန်း (စာတည်းချုပ်)

(၂) ကြွင်း သိုက်ဖွား

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများအတွက်

အေးမြချမ်းသာကျင့်စဉ်သည် (၂) ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင် သိုက် ဖွား ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများအတွက် အထူးယတြာလည်းဖြစ်ပါတယ်။
လေ့လာကြည့်ပါ။

* * *

	၆	
၁	၄	၀
၅	၂	၃

(၂) ကြွင်း မဟာဘုတ်အရ ဗုဒ္ဓဟူး သားသမီး(သိုက်ဖွား)များသည်...
အမြစ်ဂြိုဟ်ဖြစ်သော အင်္ဂါ(၃-ဂါ) သည် ပုတိ (အပုဂ်)အိမ်မှာ ရှိနေတဲ့ အတွက် အမြစ်အားမကောင်းဘူးလို့ ယူဆရမှာပါ။
အမြစ်အား မကောင်းတဲ့အတွက် ပင်စည်အား မကောင်းနိုင်သလို အညွန့် လည်း ရှင်သန်ဖွံ့ဖြိုးဖို့ရာ ခက်ခဲပါ လိမ့်မယ်။ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးရဲ့အညွန့် ကြာသပတေး(၅-တေး)သည် မရဏ အိမ်(အသေ)မှာ ရပ်တည်ကြောင်း တွေ့ရပါတယ်။

ထို့ပြင်...
မူလဂြိုဟ်ဖြစ်တဲ့ ဗုဒ္ဓဟူး(၄-ဟူး) သည် မိတ်ဖက်ဖြစ်သော စနေ(၀- နေ)နဲ့ ပကွမိနေပါတယ်။
ဒါကတော့ အိမ်ထောင်ရေး သာယာ မှု နည်းပါးခြင်း၊ စိတ်သဘောထား ကွဲလွဲမှုများရှိတတ်ခြင်း၊ အိမ်တွင်း ပဋိပက္ခများ မကြာခဏပေါ်ခြင်း ညီညွတ် မှု၊ အေးချမ်းမှု ကင်းမဲ့ခြင်းတို့ ရှိနေ

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်

အေးမြချမ်းသာကျင့်စဉ်

သနပ်ပုဂံ

တတ်ပါတယ်။ အချုပ်ပြောရရင် အတွင်း မိတ်ဖက်နေတဲ့အတွက် မကောင်းနိုင် ပါဘူး။

တစ်ဖန်...
အမြစ်ဂြိုဟ် အင်္ဂါ (၃-ဂါ)သည် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် (၁-နွေ)နဲ့ ပကွမိနေပြန် ပါတယ်။

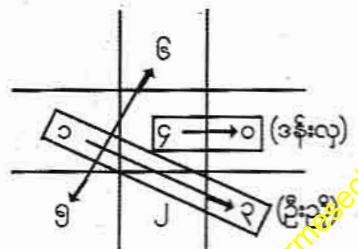
- ဒီတော့...
- ❖ ရန်များမယ်
- ❖ အတိုက်အခိုက်တွေ ပေါ်မယ်
- ❖ ဘာပဲလုပ်လုပ် အခက်အခဲကြုံမယ်
- ❖ စိတ်ပူပန်ရမှု များမယ်
- ❖ လုပ်ငန်းခွင် အန္တရာယ် များတတ်တယ်။

ဒါပြင်...
အညွန့်ဂြိုဟ် ကြာသပတေးသည် သောကြာဂြိုဟ်နဲ့ ပကွမိပြန်ပါတယ်။ ဒီတော့(ပူပင်သောက)ဆိုတဲ့ ရန်တတ် ကို ဖော်ဆောင်သလိုပါ။

- ဒီတော့...
  - * ရန်ပကင်းစား
  - * ပူပင်သောက များခြင်း
  - * အပြိုင်အဆိုင် ပေါ်ခြင်း
- တို့ကို ဖြစ်တတ်တယ်။
အေးမြချမ်းသာကျင့်စဉ်ကို ပြောပြ ပါမယ်။
ကြည့်ပါ။
* * *
ကြည့်ပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ဗုဒ္ဓဟူးအရပ်၌...
* စဉ့်ပန်းအိုးတစ်လုံးတွင် ရေသန့်သန့် ကြည်ကြည် ထည့်ပါ။
ပြီးလျှင်...
သပြေညွန့် (၁၁)ညွန့် နှင်းဆီပန်းအဝါရောင် (၄)ပွင့် ထည့်ပြီးလျှင်ပါ။
ပြီးလျှင်...
* ရေသတ္တဝါများကို ငါးစာကျွေးခြင်း၊
* အားဆေးလျှူခြင်း၊
* သင်္ဘောသီးလျှူခြင်းတို့ကို ဆောင် ရွက်ပါ။

ရာသီစက်ဝန်းသည် နွေ မိုးဆောင်း ဟူသော အဖော်အပေါင်းများနှင့် အလီလီပြောင်းကာ လည်ပတ်လျက်ရှိ နေပေသည်။ ဝသန်ကာလ မိုးကျပြီဟု ပင် မဆိုသာပါ။ “မိုးကြိုး”ဟူသော ညွှန်သည်သည်ကား မဖိတ်ခေါ်ဘဲ ရောက်လာတတ်သည်။

နွေကာလတွင် အပူရှိန်ပြင်းလေ လေ မိုးကြိုးများများ ကျတတ်လေပင် ဖြစ်သည်။

“မိုးကြိုး”...ဟူသည် သိပ္ပံလောက အဆိုအရ အပူအအေးကို အခြေခံ သော လျှပ်စစ်ဓာတ်စီးကူးမှု သဘော ပင် ဖြစ်ပေသည်။

ထိုသို့သော “မိုးကြိုး”... ဆိုသည် အခြင်းအရာနှင့် ပတ်သက်၍လည်း ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ ဒေသနာတော်များ နှင့်တကွ ကျမ်းအစောင်စောင်တွင် အဘိဓာန်နှင့်တကွ ပြသကြသည် လည်း အများအပြား ရှိကြပေရာ၊ ထိုပြဆိုချက်တို့အနက်မှ မိုးကြိုးနှင့် ပတ်သက်၍ “သမန္တစက္ခုဒီပနီကျမ်း” တွင်ပြဆိုချက်ကို အကျဉ်းမျှပြရန် လိုအပ်ပေမည်။

“မိုးကြိုး”...ဟူသော စကားကို “မာဂဓ အဘိဓါန်”...တွင် “အသ နိ=ကုလိသံ=ဝဇီရံ”...ဟူ၍ ပြ၏။ “သုတ်မဟာဝါ မဟာပရိနိဗ္ဗာန သုတ် အဋ္ဌကထာ”တွင် “အသနိ ပန နဝ ဝိဓာ ဟောန္တိ။ အသညာ။ ဝိစက္ကာ။ သတေရာ။ ဂဂ္ဂရာ။ ကဝိ သီသာ။ မစ္ဆာအလောဋ္ဌိကာ။ ကုက္ကုဋ္ဌ ကာ။ ဒဏ္ဍမထိကာ။ သုက္ခသနီ” ...ဟူသော ဝါဒ်နှင့်အညီ မိုးကြိုး (ကိုး)မျိုးကို ပြဆိုရာတွင်...
(၁) အသံပြုတ်ကျသောမိုးကြိုး
(၂) တစ်ဖက်သွားမိုးကြိုး
(၃) ရိသကဲ့သို့ကျသော မိုးကြိုး

ဖောက်ပြေဟူ (ဝါးခယ်မ)

ပုဂံခေတ်

မိုးကြိုးကဲ့သို့

ဂါယာခေတ်

- (၄) ဂျက်ဂျက်ပည်လျက်ကျသော မိုးကြိုး
- (၅) ပျောက်ပျက်နာ ပျော်သကဲ့သို့ကျသော မိုးကြိုး
- (၆) ဝါးပြူးသကဲ့သို့ ကျသော မိုးကြိုး
- (၇) ကြက်တောင်ဖြန့်သကဲ့သို့ ကျသော မိုးကြိုး
- (၈) ထွန်တုံးကဲ့သို့ ကျသော မိုးကြိုး
- (၉) လောင်ပီးမိုးကြိုး

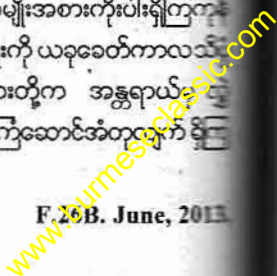
ဟူ၍ (ကိုး)ပါးအပြား ရှိကြောင်း ပြဆိုသည်။

ထိုသို့ အထူးထူးအပြားပြား ခြား နားကြကုန်သော မိုးကြိုးတို့သည် ပထဝီဓာတ်ကြောင့်လည်း ဖြစ်၏။ ဝါယောဓာတ်ကြောင့်လည်း ပေါ်၏။ တေဇောဓာတ်ကြောင့်လည်း တောက် ၏။ ကမ္မပစ္စယ ဥတုကြောင့်လည်း ဖြစ်သည်ရှိ၏။

နတ်၊ နဂါး၊ ဂဠုန်၊ ဂဠုန်တို့၏ လက်နက်အဖြစ် သုံးစွဲမှုကြောင့်လည်း ရောက်၏ဟု ဆိုပေသည်။

ထိုထိုသော အကြောင်းတရားများ ကြောင့်ဖြစ်ပေါ်လာသော မိုးကြိုးတို့၏ စွမ်းအား အာနိသင်များသည် ထိုမှန် သောအရာကို အမှုန်အမွှားအဖြစ်သို့ ကြေပျောက်လွှင့်စင်စေသည်မှ စ၍ တောင်ကိုပင် ကွဲအက်ပြိုပျက်စေနိုင် သည်အထိ စွမ်းပကားရှိကြောင်း ထို ကျမ်းအထောက်အထားများအရပြဆို ထားပေသည်။

ထိုသို့ အမျိုးအစားကိုးပါးရှိကြကုန် သော မိုးကြိုးကို ယခုခေတ်ကာလသို့ လောကသားတို့က အန္တရာယ်မရှိ ဖယ်စေရန် ကြံဆောင်အံ့တတ်လျက် ရှိကြ ပေသည်။

အလားတူစွာ ရှေးမဆွကပင်လျှင် အထူးထူးအပြားပြား ကိုးပါးကုန်သော မိုးကြိုးတို့ တိုးမလာစေရန် လောကီအစဉ်၊ ဒေသနာအလာ နည်းလမ်းတို့ အရ အံ့ဖွယ်ကောင်းအောင် ရှောင်ရှား ကြိုတင်အသင့်ပြင်ကာ ကာကွယ်ခဲ့ကြ သည်များလည်း ထင်ရှားစွာရှိနေပေ သည်။

သို့သော် ထိုထိုသော နည်းကောင်း လမ်းမှန်တို့သည် ရှိနေသော်ငြား ရှာမ စားတတ်သည် ဆိုသကဲ့သို့ စာကောင်း ပေမှန်တို့သည် လောက၏ လူမှုဒုက္ခ၊ သုက္ခတို့ အောက်ဝယ်၊ တစ်ထပ်ပြီး တစ်ထပ်၊ တစ်ရစ်ပြီးတစ်ရစ်၊ နစ်နစ်နစ် ကာ နစ်ရင်းဖြင့်ပင် ပျောက်ကွယ် လုခမန်း ဖြစ်နေကြရတော့သည်။

ကံအားလျော်စွာပင် မစ္စတာမောင် ခိုင်း အမည်ခံ ဆရာကြီးသခင်ကိုယ် တော်မှိုင်း ရေးသားစီရင်အပ်သော “ဂဠုန်ယုံ ဒီပနီ ဋီကာကျမ်း” စာအုပ် ကို ဆရာဦးအောင်မွန်မှ ပေး၍ ဖတ်စေ သဖြင့် တစ်ရစ်ရစ်နစ်နစ်ကာနေသော နည်းကောင်းလမ်းမှန် တစ်ခုကို တူးဆွ ခဲ့ပါသည်။ ယင်းသည်ကား “မိုးကြိုး လွဲ(နှစ်)ဂါထာ”ပင် ဖြစ်ပါသည်။

မစ္စတာမောင်ခိုင်း အမည်ခံ ဆရာ ကြီး သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း ရေးသားစီ ရင်အပ်သော “ဂဠုန်ယုံ ဒီပနီ ဋီကာ ကျမ်း”၊ စာမျက်နှာ(၁၅၃၊ ၁၅၆)တွင်... ‘ရှေးအခါ ပေါက်ပြည် ကောင်းစားစဉ် ကာလ၊ ရာမညတိုင်းမှ ကြွလာတော်မူသော ရှင်အရှင်သည် ဤမည်သော ရွှေစည်ခုံ ဘုရားကြီး၏ ထီးတော် ကြောစလောင်း အောက်၌၊ မိုးကြိုးသေး အပေါင်းတို့မှ ကင်းကွာစိုးရှား ဂါထာပဉ္စ ဒန်သစ်ကိုးသော အား၊ ရေးသားပေးတော်မူသော ဂါထာကို၊ မကြာမကြာ ရွတ်ဖတ်ပြီး၊ ဝတ်မပြတ် သရဏ္ဍယ်ကြရမည်ဟု ပြောပြီး တလော

ရေးပေးပြန်သည်မှာလည်း အောက်ပါ အတိုင်းပင် ဟူ၏... ဆိုကာ ရှင်အရဟံကိုယ်တော် မြတ် စီရင်သည့် ရွှေစည်ခုံဘုရားကြီး ၏ ထီးတော်ကြေးစလောင်းအောက်၌ ရှိသော မိုးကြိုးလွဲ(နှစ်)ဂါထာကို အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြထားပါသည်။

ပုဂံရွှေစည်ခုံ စေတီတော်ကြီး၏ ကြေးစလောင်း၌ရှိသော မိုးကြိုးလွဲ (နှစ်) ဂါထာ

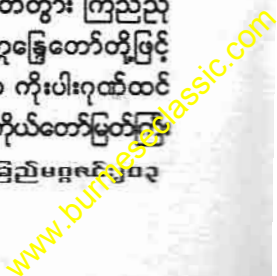
- (၁) ဇေယျာ မုနိ ဗဒ္ဒရဋ္ဌ၊
ဇေယျကံ ဇေယျ မေဝစ၊
ဣမာနိ တိထိ လေဝါနိ၊
အသနိ ဖရိဝဇ္ဇယံ။ ။
- (၂) ပီယော ဒေဝ မနုဿာနံ၊
ပီယော နာဂ သုပဏ္ဏာနံ၊
ပီယော ဗြဟ္မဏ မုတ္တမံ၊
ပီယိန္ဒြိယ နမာ မဟံ။ ။

အနက်
၁။ မုနိ၊ ရွှေစည်ခုံစေတီတော်မြတ်ကြီး ၏။ ဇေယျာ၊ ဇေယျမည်သော အရေးလည်းကောင်း။ ဗဒ္ဒရဋ္ဌ၊ ဗဒ္ဒရ မည်သော အရေးလည်းကောင်း။ ဇေယျမေဝစ၊ ဇေယျသာလျှင်ဖြစ် သော။ ဇေယျကံ၊ ဇေယျကမည် သော အရေးလည်းကောင်း။ တိထိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမာနိလေဝါနိ၊ ဤအရေးတို့ကို။ အသနိ၊ မိုးကြိုး သည်။ ပရိဝဇ္ဇယံ၊ ဖဲကြဉ်လေ၏။
၂။ မုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒေဝ မနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့သည်။ ပီယော၊ ချစ်အပ်၏။ နာဂ သုပဏ္ဏာနံ၊ နဂါး ဂဠုန်တို့သည်။ ပီယော၊ ချစ်အပ်၏။ ဥတ္တမံ၊ မြတ် သော။ ဗြဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ပီယော၊ ချစ်အပ်၏။ ပီယိန္ဒြိယံ၊ ချစ်အပ်သော ဣန္ဒြိယသော မြတ်စွာ

ဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ (နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း၏ ပါဠိအယ်ဒီတာ ဆရာကြီးဦးစံတင် (စတုနိကာယကောဝိဒ၊ ဝိနယဓေ၊ မွှာစရိယ)မှ ပါဠိအနက် ပြန်ဆိုပေးပါသည်။)

ဆရာကြီး၏ ထိုကျမ်းတွင် ဂါထာ၏ ပါဠိကို ဖော်ပြထားသော်လည်း ဂါထာ ၏ အနက်နှင့် အဓိပ္ပာယ်ကို ကျမ်းကို ဝဲ၍ ဖော်ပြထားခြင်းမရှိပေ။ သို့အတွက် အနက်၊ အဓိပ္ပာယ်ပါသိ ရလျှင် ပိုမိုကောင်းမွန်မည်ဟု ကြံဆမိ သည့်အတွက် ပါဠိစာပေတွင် နှစ်စပ် ကျွမ်းကျင်သူ မိတ်ဆွေရင်းတစ်ဦးဖြစ် သည့် “ဦးမြစ်နီ” အား အဓိပ္ပာယ်ပြန်ဆို ပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ တောင်းပန်ချက် အရ ဦးမြစ်နီမှ အဓိပ္ပာယ်ပြန်ဆိုပေးခဲ့ ပါသည်။

ဂါထာတော်၏ ဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပာယ် မှာ... “အနှောင်အဖွဲ့တို့မှ အောင်မြင် တော်မူသဖြင့်၊ လူနတ်တို့၏ ပူဇော် အထူးကို ခံယူတော်မူလိုက်သော မြတ်စွာဘုရား။ အောင်မြင်ခြင်း ဟူသမျှတို့ကို အောင်နိုင်တော်မူထ၍၊ နဂါးဂဠုန်တို့၏ ရှိခိုးကော်ရော် ဖူးမြော်ခံလိုက်တော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရား။ အောင်နိုင်ခြင်းတို့ကို ပိုင်ပိုင် စွဲကိုင်အောင်နိုင်တော်မူသောကြောင့် လည်း မြတ်သောရဟန်း၊ ဗြဟ္မာ တို့၏ မြတ်နိုးကြည်ညို ဖူးမြော်သည် ကိုလိုက်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား... တည်းဟူသော ခြင်းရာသုံးစုံ တန်ခိုး ဂုဏ်တို့တွင် ညွတ်တွား ကြည်ညို ဖွယ်ရာသော ဣန္ဒြေတော်တို့ဖြင့် လွှမ်းခြုံအပ်သော ကိုးပါးဂုဏ်ထင် မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး

အား၊ ကိုးထွေထွေမျိုး၊ ထိုထိုသော
မိုးကြိုးအပေါင်းတို့လွှဲလွှဲပကင်းအောင်
လွှဲရှောင် အောင်နိုင်တော်မူပါပေ၏။

ထိုထိုဂုဏ်ထင် ဘုရားရှင်အား
ခန္ဓာငါးမည် နှစ်လီရုပ်နာမ် သမုတ်ခံ
သည် ဘုရားတပည့်တော်သည်
အဂ္ဂလီဂါရဝ ဆယ်ဖြာသ၍ လက်စုံ
ချီမိုး ရှိခိုးပူဇော်ပါ၏။ ဖူးမြော်မာန်
လျှော့ ကန်တော့ပါ၏။

ထိုသို့ ရှိခိုးကန်တော့ရသော
ကောင်းမှုကံစေတနာတို့၏ အာနု
ဘော်တို့ကြောင့် တပည့်တော်တို့
အပေါင်းသည်လည်း ကိုးဝ၊ ကိုးတန်
မိုးကြိုးရန်မှ ချမ်းသာလွတ်ကင်း
ပြည့်စုံခြင်းကို ဖြစ်ရပါစေသား။

ဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ရပေသည်။

ထို မိုးကြိုးလွှဲဂါထာတော်အား နှုတ်
တက်ရွှေ့ ဝတ်မပြတ် ဆောင်ကြ၍
လည်းကောင်း၊ ဂါထာတော်ကို
ကြေးပြား၊ သွပ်ပြား၊ စက္ကူကတ်ပြား
အစရှိသည်တို့တွင် ရေးသား၍ မိမိတို့
အဆောက်အအုံထောင့်တိုင် လေးတိုင်
တို့တွင် ကပ်ထားခြင်းဖြင့် မိုးကြိုး
အန္တရာယ်မှ ကင်းပလွတ်ငြိမ်းနိုင်ကြ

ပါသည်။

ထိုမျှမက အခြား၊ အခြားသော
နည်းလမ်းတို့ဖြင့်လည်း ဉာဏ်ရှိသလို
အသုံးပြုသောအားဖြင့် အစစ်အမှန်ရှိ
နေသော အကျိုးတရားများကို ကိုယ်
တိုင်လည်းရရှိ ခံစားနိုင်ကြ၍ တစ်ပါး
သူများသို့လည်း လက်ဆင့်ကမ်း ပေးစေ
ခြင်းဖြင့် အတ္တရ မျှတပြည့်စုံစွာ ခံစား
နိုင်ကြစေရန် ရည်သန် ကြိုးပမ်းကာ
ရေးသားကမ်းလင့် လိုက်ရပါတော့
သည်။

[ဤဆောင်းပါးဖြင့် “မိုးကြိုးလွှဲဂါ
ထာ”အား စီရင်အပ်သော ရှင်အရဟံ
ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား လည်း
ကောင်း၊ တစ်ဆင့်ရှာဖွေဖော်ထုတ်ကာ
နည်းလမ်းပေးခဲ့သော ဆရာကြီးသခင်
ကိုယ်တော်မှိုင်းအား လည်းကောင်း၊
ဆရာကြီး၏ “ဂဠုန်ယုံ ဒီပနီဋီကာ
ကျမ်း” စာအုပ်ကိုပေး၍ ဖတ်စေခဲ့
သော ဆရာဦးအောင်မွန် (လက်
ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ တရားရုံး
ချုပ်)အား လည်းကောင်း၊ ယင်းဂါထာ
(နှစ်)ဂါထာ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ဖွင့်ဆောင်
ပေးသူ မိတ်ဆွေကြီး ဦးမြစိန်အား

လည်းကောင်း အစဉ်အားဖြင့် အလေး
အနက် ဂါရဝပြု ရှိခိုးပူဇော်လျက်၊
အထူးပင် ကျေးဇူးဥပကာရ တင်ရှိပါ
ကြောင်း ဂုဏ်ပြုမှတ်တမ်းတင်အပ်ပါ
သည်။ ။ စာရေးသူ]

မောင်မေတ္တာ (ဝါးဝယ်မ)

ကျမ်းဂါးစာရင်း
(၁) မုံရွေး ဆရာတော်ကြီးသည်
မုံရွာ-အရှင်သီရိမာယာ၏ အမေး
တို့ကို ဖြေကြားတော်မူအပ်သော
“သမန္တကျွဒီပနီကျမ်း” (ပြည်
ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်
သာသနာရေးဦးစီးဌာနထုတ်၊ စာ
မျက်နှာ၊ ၁၇-၂၅)
(၂) မစ္စတာမောင်မှိုင်းအမည်ခံ ဆရာ
ကြီး သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း ရေးသား
စီရင်အပ်သော “ဂဠုန်ယုံဒီပနီ
ဋီကာ”၊ စာမျက်နှာ ၁၅၃-၁၅၆
(ဦးတင်မောင်ကြီး မိသားစုစာပေ
မြ-၀၇၇၅၊ အမှတ် (၁၉၉)၊ (၃၃)
လမ်း ရန်ကုန်မြို့-ထုတ်၊ ဒုတိယ
အကြိမ်၊ ၁၉၇၈-ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ)

စာမျက်နှာ (၂၀၀) မှ အဆက်

<p>စဉ့် ပန်း အိုး = ၃ - ၁</p> <p style="text-align: right;">(ကက်ကင်း)</p> <p style="text-align: center;"> $\swarrow \quad \searrow$ အား ဆေး = ၁ - ၃ </p> <p style="text-align: center;"> သ ပြေ = ၆ - ၅ ↓ ↓ ↓ ↓ သ ဘော်သီး = ၆ - ၅ (နံတူ) </p> <p style="text-align: center;"> နှင်းဆီပန်း အဝါရောင် ↓ ↓ (ဒန်းလှ) </p>	<p>အေးမြချမ်းသာကျင့်စဉ်ကို ဂန္တီရ အမြင်ဖြင့်ကြည့်ရင်...</p> <p>***</p> <p>ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး ဖြစ်တဲ့အတွက် ပေါက်သားပုတီးဖြင့် လောကဝိဒု ဂုဏ်တော်ကို ပုတီးစိပ်ပါ။</p> <p style="text-align: center;">အေးပါစေ အောင်ပါစေ။</p> <div style="border: 1px dashed black; border-radius: 50%; width: 100px; height: 100px; margin: 0 auto; display: flex; align-items: center; justify-content: center;"> <p style="margin: 0;">သန်းပညာ</p> </div>
--	---

ပညာရေး အတွက်

အထူးအဆောင်

မြတ်ဗုဒ္ဓသည် ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်ကို ဆင်ခြင်တော်မူသောအခါမှသာ ခြောက်သွယ်သောရောင်ခြည်များ ကွန့်မြူးလာကြောင်း စာရှုသူတို့သိပြီး ဖြစ်ပါသည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓကို ရည်မှန်း၍ စီရင်အပ်သော ပဋ္ဌာန်းအင်းတော်ကြီး မည်မျှ အစွမ်းထက်သည်ကို စာရေးသူအနေဖြင့် ကိုယ်တွေ့ကြုံရဖူးပါသည်။

အခက်အခဲဖြစ်နေသူများကို ပဋ္ဌာန်းအင်းတော်ကြီးအဆောင်များ စီရင်ပေးရာ ရက်ပိုင်း၊ လပိုင်းအတွင်း အခက်အခဲများ ပြေပျောက်သွားကြပါသည်။

ပညာရေးအတွက် ဆိုသော်လည်း ပညာရေးတစ်ခုအတွက်သာ မဟုတ်ပါ။ အလုပ်အကိုင်၊ အတိုက်အခံရန်မှ စ၍ အန္တရာယ်အသွယ်သွယ်ကို ကျော်လွှားနိုင်သော လာဘ်လာဘာဝေါများစေသောအဆောင် ဖြစ်ပါသည်။

ဤ အင်းတော်ကြီးစီရင်ပုံမှာ ပထမဦးစွာ ပဋ္ဌာန်းပစ္စယုဒ္ဒေသကို ရအောင်ကျက်ပါ။ အများစုအနေနှင့် ရပြီးဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ထို့နောက် ဖော်ပြထားသည့် အင်းကွက်တွင် ထည့်သွင်းတတ်ရန် အကြိမ်များစွာ လေ့ကျင့်ပါ။ (မြင်းသွားဖြစ်ပါသည်။) အကြိမ်များစွာ လေ့ကျင့်နိုင်လေကောင်းလေ ဖြစ်ပါသည်။

စီရင်ရန်မှာ...

- နေကောင်းရက်သာရွေးပြီး စီရင်ပည့်နေတွင် ကိုယ်လက်သန်စပ်ပါ။
- ငါးပါးသီလဆံယူပါ။
- ဝိစိစိရပ်ပည့် ဝှေ့ပြား၊ ဝှေ့ပြား၊ စတုဂံ

စသည်တို့ကို ပစ္စယုဒ္ဒေသရွတ်ဆို၍ သိဒ္ဓိတင်ပါ။

- သမာဓိတည်ငြိမ်သောအခါ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဉာဏ်တော်ကို အာရုံပြု၍ အင်းကွက်တွင် နေသွင်းပါ။
- ဖျက်ရာပြစ်ရာများ ဖျက်စေရန် အထူး သတိပြုရပါမည်။
- အင်းစီရင်၍ပြီးလျှင် ပစ္စယုဒ္ဒေသ သုံးခေါက် ဆို၍ သိဒ္ဓိတင်ပါ။
- ဤတွင် အင်းစီရင်ခြင်း ပြီးသုံးပါပြီ။

***

		ဟေတု ပစ္စယော	က္ခန္ဓိယ ပစ္စယော		
	ဈာန ပစ္စယော	သမာဓာတ ပစ္စယော	ဝိဂတ ပစ္စယော	အာရမ္မဏ ပစ္စယော	
ဥပနိဿယ ပစ္စယော	နတ္ထိ ပစ္စယော	အာဟာရ ပစ္စယော	မဂ္ဂ ပစ္စယော	အညမည ပစ္စယော	အဝိဂတ ပစ္စယော
ဝိပါက ပစ္စယော	သမနန္တရ ပစ္စယော	နိဿယ ပစ္စယော	အတ္ထိ ပစ္စယော	အာသေနေ ပစ္စယော	အစိပတိ ပစ္စယော
	ပုရောဓာတ ပစ္စယော	ကပ္ပ ပစ္စယော	အနန္တရ ပစ္စယော	သမ္ပယုတ္တ ပစ္စယော	
		ဝိပယုတ္တ ပစ္စယော	ပစ္စာဓာတ ပစ္စယော		

အင်းပော်ထည့်ထားပုံ

ပဋ္ဌာန်း အင်းတော်ကြီးကို ကိုယ်နှင့်မကွာ ဆောင်ထားရပါမည်။ ကျောင်းမှ၊ အလုပ်မှ၊ ရုံးမှ ပြန်လာလျှင် ဘုရား ကျောင်းဆောင်ပေါ်တွင် ထားပါ။ အလုပ်သွား၊ ကျောင်းသွားမည်ဆိုလျှင် ရိုသေစွာ ဦးချ၍ သန်ရှင်းသော လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ယူပါ။ နိမ့်သောနေရာတွင် မထားမိရန် သတိပြုရပါမည်။

ကျောင်းသားများ အထူးဆောင်သင့်၏။ စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေး

သာမက အကျိုးအန္တရာယ်ဖြစ်ပြီးသော အင်းတော်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။

ပဋ္ဌာန်းပစ္စယုဒ္ဒေသကို နံနက် သုံးခေါက်၊ ညသုံးခေါက်ရွတ်ဆို သိဒ္ဓိတင်ပေးပါ။ ဉာဏ်ရှိသလိုသုံးနိုင်သော အင်းတော်ကြီးဖြစ်သောကြောင့် အောင်မြင်အောင် စီရင်စေလိုပါသည်။

အင်းကျိုးခြင်း၊ ကန်းခြင်း၊ ပေါက်ခြင်း စသည်တို့ မဖြစ်စေရန် မိမိတို့ဒေသ ရပ်ရွာ အနီးအနားရှိသော သီလသမာဓိကောင်းသည့် အင်းပညာရှင်တို့နှင့် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးမှုပြုပါ။

လေ့ကျင့်ရန်...

***

		၁	၁၆		
	၁၇	၆	၂၃	၂	
၉	၂၂	၁၅	၁၈	၇	၂၄
၁၄	၅	၈	၂၁	၁၂	၃
	၁၀	၁၃	၄	၁၉	
	၂၀	၁၁			

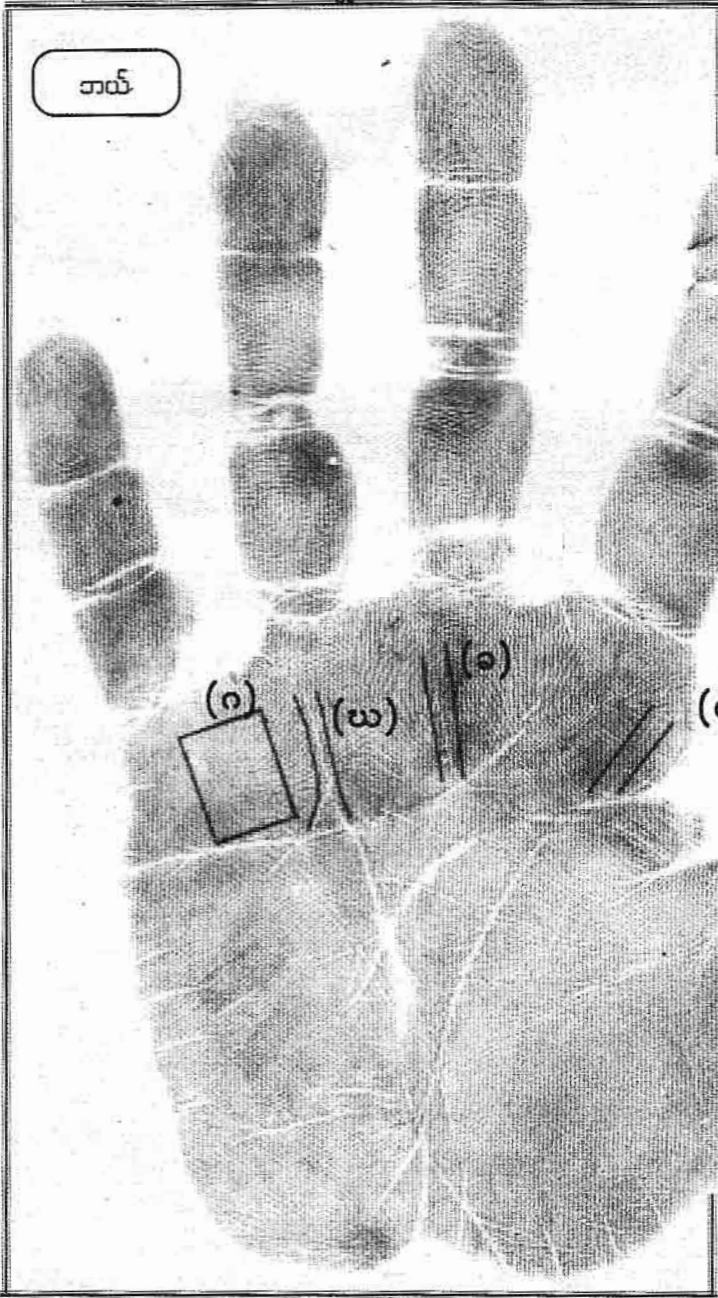
အင်းသွားအစဉ်

ဦးအောင်ဇော်ဝင်း

အကျိုးပေးမည့် အကျိုးပေးခြင်းနည်း

အကျိုးပေးခြင်း

ဘယ်

လေ့လာကြည့်ပါ။

❑ **ဇေယျထီးရိုး ပါတယ်။ (က)**
ဒါကတော့ ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း ပြီးမြောက်ခြင်း၊ ဦးစီးခေါင်းဆောင် ဖြစ်စေခြင်းရဲ့ ပြယုဂ်ပါ။

❑ **စနေဂြိုဟ်နံတွင် သြဇာလမ်း ပါတယ်။ (ခ)**
ဒါကတော့မင်းစိုးရာဇာများအကျွမ်းဝင် အကျိုးပေးခြင်း၊ ကံကောင်းခြင်းရဲ့ ပြယုဂ်ပါ။

❑ **ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်နံ မျဉ်းမတ်များ တွေ့ရပါတယ်။ (ဂ)**
ဒါကတော့ ဆေးဝါးဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းများနဲ့ အကျိုးပေးပါတယ်။

❑ **တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နံ သရဖူ ထွန်းတဲ့ သြဇာလမ်းပါတယ်။ (ဃ)**

ဒါကတော့ ရာထူးဂုဏ်ဒြပ် ရစေခြင်းရဲ့ ပြယုဂ်ပါ။
ကဲ... ဒီပုဂ္ဂိုလ်သည် ဆေးဝါးဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းတစ်ခုရဲ့ အကြီးအကဲ

တစ်ဦးပါပဲ။
ဝန်ထမ်းအလုပ်နဲ့ အကျိုးပေးပါတယ်။
ဗဟုသုတအဖြစ် တင်ပြပေးတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ပရံ ရက္ခန္ဓာ အတ္တာန် ရက္ခန္ဓာ

ဦးသော်ခင်(ဟင်္သာတ)

ယခု ရေးသားဖော်ပြပေးသွားမည့် လမ်းစဉ်မှာ ပရိက္ခရာလမ်း (ပြဒါးရှင် လမ်း)ဟု အသိများကြသော လမ်းစဉ် တစ်ခုကို ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ပါသဖြင့် ဝိသနာရှင်အပေါင်း လေ့လာသိရှိနိုင် ကြစေရန် ထွက်ရပ်လမ်းသို့ ကြွသွား တော်မူပြီးဖြစ်သော နတ်မီးတောက် ဘုန်းတော်ကြီး နှုတ်ထွက်စကား အတိုင်း အပိုအလိုမရှိဘဲ ရေးသား တင်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

ထွေစစ်ထွေပုန်ကောင်းကောင်း တစ်ဖတ် သားကို အမှုန့်ဖြစ်အောင် တံစွမ်းသေးသေး နှင့် တိုက်၍ ပုန်ပုန်ကလေး ဖြစ်နေသော ထွေပုန်ကလေးများနှင့် ပြဒါးစစ်တစ်ကျပ် သားနှင့် ရောစပ်လိုက်ပါ။

နှစ်ပါး ရောစပ်ပြီးလျှင် ဆန်ဆေး သလို သံပရာရည်နှင့် အကြိမ်ကြိမ် နယ်ပြီး ဆေးပါ။ မည်းမည်းညစ်ညစ် တွေ ထွက်လာမည်။ သွန်ပစ်လိုက် ပါ။ နောက်ထပ် သံပရာရည်ထည့်ပြီး ဆေးပါ။ အဲဒီလို အကြိမ်ကြိမ်နယ်၍ ဆေးပေးလျှင် နောက်ထပ် အညစ် အကြေး မရှိတော့ဘဲ သံပရာရည် ကြည်လာသောအခါမှ တော်ပါ။

သံပရာရည်နှင့် ဆေး၍ စင်ကြယ် နေသော ဓာတ်လုံးကို ကြွေပန်းကန် တွင် ထည့်၍ သံပရာရည်နှင့် မြှုပ် အောင် စိမ်ပြီး နေ့ နေ့လှန်း၊ ည စိမ် ထားပါ။ အားလုံး ငါးရက်စေ့အောင် ပြုလုပ်ပါ။ အဲဒါ ပထမအဆင့်ပါပဲ။

ဒုတိယအဆင့်ကတော့ သံပရာ ရည် မထည့်ဘဲနှင့် နေ့ နေ့လှန်း၍ ညကျတော့ သံပရာရည်နှင့် စိမ်၊ အားလုံး ရက်တစ်ပတ် ပြုလုပ်ပါ။ အဲဒါ ဒုတိယအဆင့်ပါပဲ။

တတိယအဆင့်ကတော့ ဓာတ်လုံး လှပအောင် ကြိမ်ဖန်များစွာ လက်နှင့် လုံးပေးပါ။ ပြီးလျှင် ပျားရည်ထည့်

နတ်မီးတောက် ဘုန်းတော်ကြီး၏ ဓမ္မကိရုပိထမိန် ခြင်္သေ့လမ်း

နေ့ရောညပါ ဆယ်ရက်စေ့အောင် စိမ်ထားပါ။

ရက်စေ့သောအခါ ဖော်ထုတ်ရာ ရေသန့်သန့်နှင့် ယင်းဓာတ်လုံးကို ထည့်၍ နေ့ နေ့လှန်း၊ ည စိမ်ထားပါ။ အားလုံး ရက်ပေါင်းနှစ်ဆယ် ပြုလုပ် ပေးပါ။

ဓာတ်လုံးကို လက်နှင့် လုံးပေးပါ။ အရောင်လက်နှစ်သစ် ထွက်လာမည်။

ထို့နောက် သဲသန့်သန့် တစ်စိတ် သားလောက်တွင် အလယ်၌ မြှုပ် ထားပါ။ မဖော်ပါနှင့်။ အားလုံး ဆယ် ရက်စေ့အောင် ထားပါ။ အရောင် လက်လေးသစ် ထွက်လာမည်။ မထွက်သေးလျှင် အထက်ကနည်း အတိုင်း ပြန်၍ ပြုလုပ်ပါ။ အရောင် လက်လေးသစ် ထွက်လာသောအခါ စာဆိုအတိုင်း ပြီးဆုံးတော့၏။

ဇာတ်လုံး ဇာတ်ပြုနည်း

ရွှေဆိုင်းတစ်ဆိုင်းကို ခွာ၍ ဓာတ်လုံး ကိုပတ်ပြီး ပုလင်းထဲထည့်၍ လုံစွာ ပိတ်ထားပါ။ ရွှေပြာ အန်လာလိမ့် မည်။ အန်လာသော ရွှေပြာကို ပျား ရည်နှင့် စိမ်စားပါ။ ပြာတစ်ရွေး၊ ပျား ရည် နှစ်ဆယ့်ငါးကျပ်သားနှင့် စား၊ အာယု ပေါက်၏။

ထို့နောက် ပုရပိုက်ခေါက် တစ်ဖတ် သားကို အမှုန့်ပြု၍ ပုလင်းတွင် ဓာတ်လုံးနှင့် ရောထည့်ပြီး လုံစွာ ပိတ်ထားပါ။ ရွှေပြာ အန်လာမည်။

ယင်းပြာ နာတွင် ပစ်က ကိတ်ကောင်း ဖြစ်၏။

အထက်တက်ရန်နည်းမှာ အခေါက် တစ်ပူးသားကို အမှုန့်ပြု၍ ပုလင်းတွင် ဓာတ်လုံးနှင့်အတူ ထည့်၊ လုံစွာပိတ် ထားပါ။ ရွှေပြာ အန်လာမည်။ ယင်း ပြာ၊ ဘော်တွင် ပစ်ရာ ကိတ်ကောင်း ဖြစ်၏။

ယင်းပြာ တစ်ဆယ့်နှစ်ဆင့် ပြုလုပ် ၍ ပျားရည်နှင့် စား၊ အာဟာရသဒ္ဓိ ထိုက်၏။ ယင်းနောက် ဓာတ်လုံးကို ပျားရည်တစ်ကျပ်သားနှင့် စိမ်သောကံ၊ လက်နက်မျိုးစုံ ပြီး၏။

ပျားရည် သုံးကျပ်သားနှင့် စိမ် သောကံ၊ အားအင် ကြီးမား၏။

ပျားရည် လေးကျပ်သားနှင့် စိမ် သောကံ၊ ဆရာတစ်ဆူ ဖြစ်၏။

ပျားရည် ငါးကျပ်သားနှင့် စိမ် သောကံ၊ ဆင်ပြောင်ငါးစီး အားမာန် ကြီး၏။

ပျားရည် ခြောက်ကျပ်သားနှင့် စိမ်သောကံ၊ ကိုယ်ပျောက်၏။

ပျားရည် ခုနစ်ကျပ်သားနှင့် စိမ် သောကံ၊ မနောမယိဒ္ဓိ မြောက်၏။

ဓာတ်လုံးတည်သည့် နေ့မှစ၍ အဓိဋ္ဌာန်တစ်ခုခု ထားပါ။ ဂုဏ်တော် ပုတီးပတ်ရေ အရေအတွက်ဖြင့် စိပ် ပါ။ အထက်ပုဂ္ဂိုလ်များအား မေတ္တာ ဝိုပိလေ။

ဦးသုမန (မစိုးရိမ်)

www.burmeseclassic.com

ကျွဲ၊ နွားတို့ မျက်စိရောဂါကုနည်း

ကျွဲ၊ နွားတို့ မျက်စိတွင် ဖြစ်တတ်သော မျက်စိရောဂါ မြောက်မြားစွာ ရှိပါသည်။

- ❖ မှန်မှန်ဝါးဝါးသာ မြင်နိုင်ခြင်း။
- ❖ အရာဝတ္ထုတစ်ခုကို များပြားစွာ မြင်နေခြင်း။
- ❖ အဝတ်ပါးဖြင့် ဖုံးအုပ်ထားသကဲ့သို့ မြင်ခြင်း။
- ❖ နာကျင်ကိုက်ခဲနေသော မျက်စိ။
- ❖ မျက်ရည် ယိုစီးကျနေခြင်း။
- ❖ ရောင်တင်း မို့မောက်နေသော မျက်စိ။
- ❖ နီရောင်သင်းနေသော မျက်စိရောဂါ။
- ❖ တိမ်ဆူးထွက်နေသော မျက်လုံး။
- ❖ တိမ်သလာဖုံးပြီး ပြာနေသော မျက်လုံး။

စသည်... စသည်ဖြင့် တိရစ္ဆာန်တို့တွင် မျက်စိရောဂါများ ဖြစ်တတ်ပါသည်။

တိရစ္ဆာန်များ မျက်စိရောဂါ ဖြစ်ရခြင်း အကြောင်းအရင်းများမှာ အအေးမိခြင်း၊ လွန်စွာ အပူပြင်းထန်စွာမိခြင်း၊ အနံ့ဆိုးများ ထွက်သောနေရာများတွင် နေထိုင်ခြင်း၊ စူးရှပြင်းထန်သော ရေခိုးရေငွေ့နှင့် အခြားအငွေ့များ ရှူမိခြင်း၊ ကြိမ်လုံး၊ နှင်တံ ကြိုးတစ်ခုခုနှင့် ထိခိုက်မိခြင်း၊ ပွတ်မိခိုက်မိခြင်း။

သဲ၊ ဖုန်၊ သံ၊ ကျောက်ခဲ၊ ကောက်

ရိုးခြောက်၊ ပဲရိုးခြောက်၊ ပိုးမွှားအင်းဆက်များ မျက်လုံးထဲ ဝင်ရောက်ခြင်းတို့ကြောင့် အများဆုံး မျက်စိရောဂါ ဖြစ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွဲ၊ နွားတို့ မျက်စိရောဂါ ဖြစ်လာလျှင်...

- ❶ မျက်စိကို ခပ်ပေးပေး (သို့မဟုတ်) လုံးဝ ပိတ်ထားတတ်ခြင်း။
- ❷ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ခဏခဏ ဖွင့်လိုက်ပိတ်လိုက် ပြုလုပ်နေတတ်ခြင်း။
- ❸ မျက်ခွံပိုင်း ရောင်ရမ်းပြီး မျက်ရည်စီးကြောင်း မျက်နှာတွင် ထင်နေအောင် မျက်ရည် ယိုစီးခြင်း။
- ❹ နေရောင်ခြည်နှင့် အလင်းရောင်ကို မကြည့်နိုင်သဖြင့် အနိုထဲ၊ အမှောင်ထဲသို့ ဦးခေါင်း တိုးဝင်နေတတ်ခြင်း။
- ❺ မျက်ခွံကို ဖြူကြည့်လျှင် အတွင်းပိုင်း၌ နီရဲနေတတ်ခြင်း (ထိခိုက်ထားသောနေရာတွင် ပို၍ သိသာစွာ နီနေတတ်သည်။)
- ❻ မျက်စိတွင် တိမ်ထူပြီး ပြုပြင်ရောင်ထားကာ လာတတ်ခြင်း။

စသည်ဖြင့် ထင်ရှား သိသာ မြင်သာသော မျက်စိရောဂါလက္ခဏာများ ပြုလာပါမည်။

ထိုသို့ ကျွဲ၊ နွားတို့ မျက်စိရောဂါ လက္ခဏာ ပြသလာလျှင် ပထမဦးစွာ မျက်လုံးကို ဖြုံပြီး အထက်၊ အောက် သဲ၊ ဖုန်၊ အမှိုက်စများ ရှိမရှိ ကြည့်ရမည်။ ရှိလျှင် အသာအယာ ပြောင်းစင်အောင် ဖယ်ပေးရမည်။

ထမင်းကြမ်းခဲနှင့် ရိုးရိုး မီးဖိုချောင် သုံးဆားကို ရောဝါးပြီး မျက်စဉ်းအဖြစ် မျက်လုံးထဲ ထွေးထည့်ပေးရမည်။

ကွမ်းဝါးသူး၊ အရက်သောက်ထားသော အာခံတွင်း မဖြစ်စေရပါ။ မျက်စိ

ရောဂါ ဖြစ်နေသော တိရစ္ဆာန်ကို အလင်းရောင်တွင် မထားဘဲ မှောင်သောနေရာတွင် ထားပေးပါ။

ကုက္ကိုရွက်ကို ကြိတ်ပြီး သတ္တုရည် ငါးကျပ်သားတွင် ရေတစ်ပိဿာနှင့် ရောဖျော်ပါ။ ထိုရေထဲသို့ အဝတ် သန့်သန့် စိမ်ထားပြီး မျက်စိပေါ် အုပ်ပေးရပါမည်။

နွား၊ ကျွဲ မျက်စဉ်းခတ်ရန် အတွက်...

'ကုက္ကိုရွက်ကို ထောင်၍ ရေအနည်းငယ် ဆွတ်ကာ အရည်ညှစ်ယူပါ။ ထိုရေထဲသို့ ဝိဂွမ်းဖတ်နှစ်ထပ်ပြီး နေရိုထဲမှောင်ခြောက် လျှော့အောင်ထားပါ။

ခြောက်သွေ့လျှင် ထောပတ်ထဲသို့ ထပ်နှစ်ပြီး ဇီရိုပြာချပါ။ ယင်းပြာကို ကောင်းစွာ သိပ်ဆည်းထားပါ။

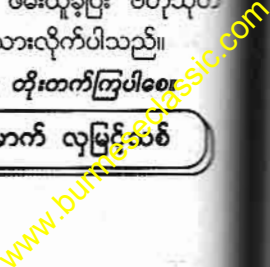
အသုံးပြုလိုသောအခါ ယင်းပြာမှုန့်ကို မျက်စဉ်းအဖြစ် ကျွဲ၊ နွားတွင် ခတ်ပေးပါ။ မျက်စဉ်းခတ်ပေးသည့် သုံးလေးရက်အတွင်း ဝမ်းမချုပ်ပါစေနှင့်။ ဆားခါးကို ရေဖျော်တိုက်ပြီး ကျွဲ၊ နွား ဝမ်းမချုပ်အောင် ပြုပြင်ပေးပါ။

အထက်ပါအတိုင်း ဂရုတစိုက် ပြုစုကုသပေးပါက ယင်း ကျွဲ၊ နွားသည် မျက်စိရောဂါ ဝေဒနာ ကင်းရှင်းစွာ ပ၊ ပျောက်ပြီး ကျန်းမာသွားပါမည်။

နတ်မောက်မြို့နယ်၊ ဒဟတ်ကုန်းရွာ ရောက်ရှိစဉ် နွားဆေးသမား ဦးသန်းမောင်နှင့် တွေ့ဆုံ ပြောပြသည့် များ အသံ ဖမ်းယူခဲ့ပြီး ဗဟုသုတ တင်ပြ ရေးသားလိုက်ပါသည်။

ကြီးပွား တိုးတက်ကြပါစေ။

နတ်မောက် လှမြင့်သစ်

တွေ့နိ

ကျွန်ုပ်တွေ့ကြုံခဲ့ရသော

ဒုက္ခကရီ မဟုတ်သော

ဖြစ်ရပ်မှန်များ (၂)

ယခင်လမှ အဆက်

ထိုစဉ် မုက်ဆိတ်မွေးတွေ လွန်စွာ ချည်လျား၍ တောင်ဝှေးကြီးကိုင်ထားသော ဒေါက်ချာဆောင်းရသေ့ကြီး တစ်ပါးသည် လူအုပ်ကြီးကြားထဲမှ ခပ်မြန်မြန် အလောတကြီး တိုးထွက်လာကာ မိဘနှစ်ပါးကို အထုပ်တစ်ထုပ် ကမ်းပေးလိုက်ပြီး “ငိုမနေကြနဲ့ ဒီအထုပ်ကိုယူပြီး အိမ်ကို ခပ်မြန်မြန်ပြန်ကြတော့၊ အချိန်မရှိတော့ဘူး” ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

မိဘနှစ်ပါးက ခေါင်းတွေငုံ့နေကြကာ ကမ်းပေးလာသော အထုပ်လေးကို လက်နှစ်ဖက်စီဖြင့် ရိုရိုသေသေ လှမ်းယူလိုက်ကြပြီး အိမ်ပြန်သွားကြတော့၏။ ကျွန်ုပ် ထိုအချိန်မှာပင် အိပ်ရာမှ လန်နီးလာခဲ့လေတော့သည်။

ထိုအိပ်မက်၊ မက်ပြီး နောက်ပိုင်းတွင် ဖျားလိုက်၊ ပျောက်လိုက်ဖြင့် လပေါင်း (၅) လကြာကြာ ဒုက္ခဆင်းခဲခြင်းကို ကြီးစွာ ခံစားလိုက်ရပါတော့သည်။

(ဤသို့ ကာလရှည်ကြီး ဖျားနေစဉ် အတောအတွင်း (၃) ရက်ပဲ ခွင့်ယူပြီး အလုပ်ကို နေ့စဉ် သွားအလုပ်လုပ်နိုင်တာကတော့ အတော့ကို ထူးဆန်းသည်ဟု ကျွန်ုပ်စိတ်ဝယ် ခံစားရလေသည်။ ကျွန်ုပ် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ကိုယ်လုံးလည်း ပိုးဟပ်ဖြူလို ဖြူဖပ်ဖြူရော်ဖြစ်၍ နေခဲ့ပါသည်။ ပုံမှန်ငှက်ဖျားဖြစ်ခြင်း

မဟုတ်နိုင်ပါ ဆိုတာကတော့ ကျွန်ုပ်သည်သာ အသိဆုံးဖြစ်ပါတော့သည်။)

ကျွန်ုပ်အတွက် မိဘများက စိုးရိမ်ကြီးစွာ ဗေဒင်များမေးမြန်းကြည့်သော အခါ၌လည်း စန်းသုဉ်း၊ နဝင်းသုဉ်းနေပြီဟု ဟောပြောကြလေသည်။ ကျွန်ုပ်၏ အသက်အပိုင်းအခြားသည် အဲဒီအချိန်ကတည်းက နိဗ္ဗိတံဖွယ်ရာပဲ ရှိပါတော့သည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ် မသေခဲ့ပါ။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုအချိန်ကစပြီး ဂုဏ်တော်တစ်ထောင်ကို စတင် စိပ်တတ်ခဲ့လေတော့သည်။ ဘာကိုမှ မကြောက်မလန့်တတ်သော ကျွန်ုပ်သည် တော်

တော်ကြီးကို ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်သွားခဲ့ရလေတော့သည်။ မရှိမသေမလေးမစားတွေဖြင့် ရွတ်ရွတ်နောက်နောက်များလည်း ဘယ်တော့မှ မပြောတော့ပေ။

ဒီသတ္တလောကကြီးထဲတွင် ကျွန်ုပ်မသိသောအရာများ အနန္တမက ရှိနေပေသေး၏။ လက်တွေ့မှယုံကြည်တတ်သော ကျွန်ုပ်အတွက် လက်တွေ့ပြလိုက်သောအခါ ဘာမှ မတတ်နိုင်ခဲ့တော့ပေ။

ငှက်ဖျားဖြစ်တာနဲ့ ပြောဆိုမိတာ တိုက်ဆိုင်သွားလို့ပါဟု ထင်ကောင်

နက္ခတ္တဇရာဇ်မြစ်မဂ္ဂဇင်း (၂၅)

www.burmeseclassic.com

ထင်ကြပေလိမ့်မည်။

မဟုတ်ပါ။ နောက် ဆက်ရန်တွေ ရှိပါသေး၏။

အခါမပြတ် စိတ်ဒုက္ခအခက်အခဲတွေ ရင်ဆိုင်ရစေ ပြုလာခဲ့တော့၏။ ကျွန်ုပ်ကို တစ်ခါတည်း သေဆုံးသွားအောင် ပြုမူ သည်လည်းမဟုတ်ပေ။ (မှတ်လောက် အောင်၊ သံဝေဂရအောင်ဆုံးမလိုက် ခြင်း ဖြစ်ပေမည်ဟု ထင်ပါသည်။)

ကျွန်ုပ် ကြောက်ရွံ့လာသောအခါ ရတနာမြတ်သုံးပါးအား မမေ့မလျော့ ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ဖြစ်ခဲ့တော့၏။ အချိန်ကို အအားမထားရဲဘဲ အချိန် ရလျှင်ရသလို ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို ပွား များ ထုံမွမ်းဖြစ်ခဲ့ရပါ၏။ ကျွန်ုပ်၏ ဒုက္ခများကို တစ်ဖက်တစ်လမ်းက စောင့်ရှောက်ကူညီခဲ့သော မြင်အပ် မမြင်အပ် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများကို ကျွန်ုပ် နေ့စဉ် မေတ္တာများ ပို့သဖြစ်ပါ၏။

ကျွန်ုပ် မသိနားမလည်စွာဖြင့် ဝစ်ကိုဖြင့် ဖော်ကားခဲ့မိသော “ရွှေရင် ကျော် ကုဏ္ဍာသယမဟိဒ္ဓိစေဂိုဏ်း” မှ မြင်အပ်၊ မမြင်အပ် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများကို လည်း နေ့စဉ် ရှိခိုးဝန်ချ တောင်းပန် နေရတော့၏။

ကျွန်ုပ်သည် တစ်ရံမလပ်၊ နေ့ည မပျက် ရတနာသုံးပါး၊ မိဘ၊ ဆရာ သမားများကို ရှိခိုးပူဇော်နေရင်းမှပင် ၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ မတ်လ၌ ပြင်းထန်သော ကားအက်ဆီးဒင့် ဖြစ်ခဲ့ပြန်တော့၏။

ထိုအချိန်က ကျွန်ုပ်သည် မန္တလေး ဗြူက ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ အလုပ်လုပ်နေ ခိုက်ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်စီးသော မာဒေါဂျစ် ကားက ရှေ့မှမောင်းနေသော ပါဂျဲရိုး ကားကို တိုက်မိမလိုဖြစ်သွား၍ ကား ဆရာက ကြောက်လန့်တကြား ဘရိတ် ဆောင့်အုပ်လိုက်သောအခါ ဘာပြော ကောင်းမလဲ ကားက ဖင်ထောင်သွား

တော့၏။

ထိုအခါ နောက်ခန်းမှ လိုက်လာ သော ကျွန်ုပ်မှာ ရှေ့ကကာထားသော သံတိုင်ဘား(၃)ခုနှင့် လျှောခနဲ ဖစ်ရိုက် မိတော့၏။ ညာဘက်ဒူးခေါင်း၊ ညာဘက်တံတောင်ဆစ်၊ လည်ပင်း ညာဘက် (၃)ချက်ထိခဲ့၏။ လည်ပင်းမှ အသံ “အွတ်” ခနဲ ထွက်သွားသံကို ကားဆရာပင် ကြားရသည်ဟု ဆို၏။ ကျွန်ုပ် တစ်ခဏ အသက်ထွက်သွား ခဲ့သည်ထင်၏။

ဆေးခန်း ချက်ချင်းမောင်းပြီး ဆေး ထိုးလိုက်ရ၏။ ဒူးခေါင်းက ဒဏ်ရာက နာကျင်လွန်းအားကြီး၍ မျက်ရည် ပေါက်ပေါက် ကျခဲ့ရ၏။ ဆရာဝန်က “ဒီတစ်ရက် ငြိမ်ငြိမ်နေကြည့်လိုက်ပါ။ မသက်သာရင် ဓာတ်မှန် ရိုက်ကြည့်ရ ပါမယ်” ဟု ဆို၏။ ထိုနေ့က ဒဏ်ရာက သက်သာသွား၍ ဓာတ်မှန်မရိုက်ကြည့် ခဲ့ခြင်း၏ အကျိုးဆက်များ နောက်မှ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့တော့၏။

နောက်(၂)လ (၃)လအကြာ ဒူး ခေါင်းက ဒဏ်ရာက ကိုက်ခဲလာခဲ့၏။ ညာဘက်လက်မောင်း လက်ပြင်ကြော များ ကိုက်ခဲလာခဲ့၏။ လည်ပင်းက ဒဏ်ရာက ဘာမှမဖြစ်သေး။ (တစ်ပတ် ကို (၂)ရက်လောက်က ခွင့်ယူပြီး နားနေရတော့၏။ ပုဂ္ဂလိကကုမ္ပဏီဖြစ်

သည့်အတွက် ရက်ပျက်လျှင် ပျက် သလောက် လစာထဲက ဖြတ်တောက် ခြင်း ခံရ၏။)

ဝေဒနာများဖြစ်လေ အိပ်မက်ထဲက အဘ၏ ဂုဏ်တော်တစ်ထောင်ကို ရွတ် ဖတ်ပူဇော် ပုတီးစိပ်ဖြစ်လေ ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ ကျွန်ုပ်အဖြစ်နှင့်ကျွန်ုပ် ကြိတ်မှိတ် ခံစားခဲ့ရတော့၏။

မန္တလေးမြို့ပေါ်ရှိ တိုင်းရင်းဆေး ဆရာများနှင့်ပါ ပြသသော်လည်း မသက်သာခဲ့ပါ။

၁၉၉၉ ခုနှစ်၏ နောက်ဆုံးလတွင် ဆင်ဖြူရှင်တံတားရိုးရာ ဆိုက်ထဲသို့ အလုပ်တာဝန်ဖြင့် ရောက်ခဲ့ရာမှ အကြောပြင်ဆရာတစ်ဦးကို ထူးခြား ဆန်းကြယ်စွာဖြင့် မထင်မှတ်ဘဲ ဆုံတွေ့ ခဲ့ရ၏။

လမ်းကောင်းကောင်း လျှောက်မရ ချင်သော ဝေဒနာနှင့် ညာဘက်လက် ပြင်ကြော ဝေဒနာတွေပါ မိနစ်(၂၀) လောက်ဖြင့် ပျောက်ကင်းသွားပြန်၏။ ဆရာကို ကန်တော့ခဏေမှာ (၂၀၀)ကျပ် ပဲ ရှိပါ၏။

(နောက်မှ သိရှိခဲ့ရသည်မှာ ကျွန်ုပ် ကို အကြောပြုပြင်ပေးသော ဆရာ

သည် သူ့တောရွာလေးကလွဲပြီး ဘယ်မှာမှ ဆေးလီ က် မကု ပါ။ ငယ် စဉ် (၁၅)နှစ်သားကတည်းက အကြော ပြုပြင်နိုင်သူဟု သိရပါသည်။ ဆရာ ၏လက်နှင့် အကြောကိုထောက် လိုက်လျှင် သန်မာလှသော နွားမတမ်း တစ်ကောင်ပင်လျှင် ဖင်ထိုင်လဲကျသွားသည်ဟု သိရပါ သည်။ အဲဒီလောက်ထိ အကြောကို ပိုင်နိုင်စွာ ပြုပြင်ကုသနိုင်သော ဆရာ ဖြစ်သည်တဲ့။ လေဖြတ်သွားသည့် လူနာလောက်ကတော့ ကျွမ်းကျင်စွာ

www.burmeseclassic.com

ကုသပေးနိုင်သည်ဟုလည်း သိရှိခဲ့ရပါသည်။)

၂၀၀၀ပြည့်နှစ်တွင် ရှေးဦးမူးတံတား စီမံကိန်းသို့ (၆)လတာမျှ ရောက်ခဲ့ရ၏။ နံနက်(၇)နာရီမှ ညနေ(၆)နာရီထိ စာရင်းဇယားများကို တွက်ချက်စာဆေးလုပ်ကိုင်ရသောအခါ ပင်ပန်းပြီး အားနည်းကာ ညာဘက်နားထဲမှ လေများ ထွက်လာခဲ့၏။

စစ်ဆေး စမ်းသပ်ကြည့်တော့လည်း မထူးခြား မသက်သာ။ လေတွေက အခါမလပ် နေ့ညမပြတ် ထွက်နေတော့၏။ ကျွန်ုပ်က သိလိုက်ပါပြီ။ ဘာနှင့်မှ ကုလို့ရအံ့မထင်ပါ။ ကိုယ့်အပြစ်နှင့် ကိုယ် ခံနေရပေတော့မည်။

သို့သော် ထူးခြားတာက ကျွန်ုပ် နေ့စဉ် အိပ်ပျော်နိုင်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။ တကယ်ဆို အခါမလပ် နား လေထွက်နေပုံမျိုးဖြင့် ဒီဝေဒနာဆိုးကြီးကို ခံနိုင်ရည် ရှိနိုင်မည်မထင်ပါ။ ကျွန်ုပ် မသိတာကို သိအောင်ပြနေလေရော့ထင်။ နောင်တသည် နောင်မှ ပူပန်ရခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ရတနာမြတ်သုံးပါးအား နေ့ညမပျက် ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်နေ၍ တစ်ဖက်က ကူညီစောင့်ရှောက်ခြင်း အမှု ရှိပေးနေသည်ထင်ပါ၏။

ရှိရှိသမျှ ရောဂါဝေဒနာများကို အန်တုရင်ဆိုင်ရင်းရန်ကုန်သို့သင်တန်း သွားတက်ရပြန်၏။ ပုဂ္ဂလိကကုမ္ပဏီမှ အလုပ်ထွက်ပြီး အစိုးရရုံးလုပ်ငန်းသို့ ဝင်ရောက် အလုပ်လုပ်နေပြီ ဖြစ်သည့် အတွက် ၂၀၀၂ ခုနှစ်မှ ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ မတ်လအထိ နားလေထွက် အာရုံကြောညှပ် နားအနည်းငယ်မကြား ကြာကြာ မထိုင်နိုင်သည့် ဝေဒနာများ ကြားမှပင် ဇွဲမလျှော့ မာန်တင်းပြီး သင်တန်းကို အောင်မြင်စွာ တက်နိုင်ခဲ့၏။

သင်တန်းတက်နေစဉ် ၂၀၀၆ ခုနှစ်၏ တစ်ရက်သောရက်၌ ကျွန်ုပ်သည် ရွှေတိဂုံဘုရားပေါ်ရှိ ရှင်စောပုဘုရားရှေ့၌ စိပ်ပုတီးစိပ်နေခိုက် အာရုံထဲ၌ လည်ကတုံး ရုပ်အင်္ကျီအဖြူလက်တိုဝတ်ထားသူတစ်ဦးကို ဖျတ်ခနဲ မြင်လိုက်ရ၏။ မျက်နှာကိုတော့ သဲကွဲစွာ မမှတ်မိလိုက်ပါ။ “ဘာများပါလိမ့်” ဆိုပြီး အမှုမဲ့နေခဲ့၏။

နောက်တစ်နေ့ အတူနေ အစ်မကြီးတစ်ဦးက ကျွန်ုပ်၏ ရောဂါဝေဒနာများကို ပြကြည့်ရန် ဆရာတစ်ဦးထံ ခေါ်ခဲ့၏။ ဆရာက ဝန်ထမ်းတစ်ဦး ဖြစ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။ ညနေရုံးဆင်းမှ ဆေးကုသပေးမှာဖြစ်၍ ခဏစောင့်နေရသေး၏။ (ဆရာက မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးသမားတော်ကြီးလည်း ဖြစ်ပါသည်။)

ဆရာဆေးခန်းထဲ ထိုင်စောင့်နေစဉ် မျက်လုံးကို ဟိုဒီ ဝေ့ဝဲကြည့်မိသည့် ခဏ ဆရာဆေးခန်းထဲရှိ ဘုရားစင်၏ အောက်နားကျကျ၌ ချိတ်ဆွဲထားသော ဓာတ်ပုံကြီးကို မြင်ရသည့်အခိုက် အံ့သြသွားမိရပါ၏။

ထိုဓာတ်ပုံကြီးမှာ ကျွန်ုပ်အိမ်မှာရှိ နေသော ဓာတ်ပုံကြီးနှင့် တစ်ပုံတည်း ဖြစ်နေ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ် ဝစ်ကံ

ဖြင့် စော်ကားသလိုဖြစ်သွားခဲ့မိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၏ ဓာတ်ပုံများပင်တည်း။ တိုက်ဆိုင်မှုကား နည်းနည်းနှောနှော တိုက်ဆိုင်မှုမဟုတ်ပါ။ (တဖြည်းဖြည်းနှင့် အပြစ်တွေကို ကျေအောင် ချေပေးနေလေရော့သလား။)

ဆရာလာပြီဆို၍ လှမ်းကြည့်မိတော့လည်း ကျွန်ုပ် အာရုံထင်မြင်ခဲ့သည့်အတိုင်း လည်ကတုံးရုပ်အဖြူလက်တို ဝတ်ထားသူ ဖြစ်နေတော့၏။

ကျွန်ုပ်အလှည့် ရောက်အောင် အတော်ကြာသည်ခံပြီး စောင့်ဆိုင်းနေရတော့၏။ လူနာများကား အလွန်များပြားလှတာကို တွေ့ရ၏။ ဆရာ ဆေးကုတာကို ကျွန်ုပ်ထိုင်ကြည့်ပြီး အကဲခတ်နေမိ၏။ ဆရာသည် ဆေးဖိုးဝါးခကို အများကြီးမယူရပါ။ စေတနာအပြည့်ဖြင့် ဆေးကုပေးနေတာကို မြင်ရ၏။

အဓိကကတော့ အကြောများကို ပြုပြင်ပေးနေရတာကို မြင်နေရ၏။ (လေဖြတ်ရောဂါ ဝေဒနာသည်များ အများဆုံး လာရောက် ကုသနေတာကို မြင်နေရပါသည်။)

ကျွန်ုပ်အလှည့် ရောက်သောအခါ ဇာတ်ကြောင်းစုံ ခင်းပြလိုက်၏။

‘အမလေး ငါ့သမီးရယ် ညည်းဖြစ်နေတာ ကြာလှပြီပဲ။ ဒါကို ဆရာ့ဆီ အခုမှ ရောက်လာတယ်။ ရန်ကုန် ရောက်နေတာ ကြာနေတာတောင် မသိဘူးလား။ အင်းလေ အချိန်ကျမှ ရောက်လာကြရတာပါပဲလေ’ ဟု ပြောလေ၏။

ဆရာ့ထံ (၂)ရက်ခြား၊ (၃)ရက်ခြား တစ်ခါ သွားသွားပြီး အကြောတွေပြင်ရ၏။ ကျွန်ုပ်၏ ဆေးဖိုးဝါးခသည် တစ်ခါ သွားမှ (၂၀၀)ကျပ်နှင့် (၅၀၀)ကျပ်ထိ ပဲ ကုန်ပါ၏။ အဲဒါတောင် သောက်ဆေးပေးလိုက်မှ (၅၀၀)ကျပ်ပဲ ပေးရပါ၏။

www.burmeseclassic.com

အကြောပြင်ခုံဆို (၂၀၀)ကျပ်ပဲယူ၏။ ဆရာထံပြသနေရင်း တစ်ရက်တွင် ဆေးခန်းလာပြသော အမျိုးသမီးကြီး တစ်ဦးနှင့် ဆုံမိကြလေ၏။ ကျွန်ုပ်ဆေးခန်းမှ အထွက်တွင် ထိုအမျိုးသမီးကြီးလည်း လိုက်ထွက်လာခဲ့ပြီး “ဒီမယ် ငါ့တူမကြီးကို ပြောရဦးမယ်။ ယုံတာ မယုံတာတော့ မတတ်နိုင်ဘူးပေါ့” ဟု ဆိုလာ၏။

ကျွန်ုပ်က...

‘ပြောပါ အန်တီ။ ကျွန်တော် နားထောင်နေပါတယ်’

ဟု ပြောလိုက်၏။

‘ငါ့တူမကြီး ဆေးခန်းထဲဝင်လာတာ မြင်တော့ အန်တီ ကြက်သီးတွေ တဖြန်းဖြန်း ထသွားတယ်။ တစ်ခုခု တော့ တစ်ခုခုပဲ။ ငါ့တူမကြီးမှာ ထူးခြားချက် ရှိနေတယ်။ ဗိုလ်တထောင် ဘုရားက မြန်နန်းနွယ်နန်းမှာ ပွဲတစ်ပွဲ သွားပေးကြည့်လိုက်ပါလား’

ဟု ဆို၏။

ကျွန်ုပ်က “လုပ်ကြည့်တာပေါ့ အန်တီ” ဟု ပြောကာ လမ်းခွဲထွက်ခဲ့၏။ (နောက်မှသိရသည်က ထိုအန်တီကြီးသည် အရင်က ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်မဟုတ်ပေ။ အိမ်ထောင်ကျပြီးမှ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်လာခဲ့ကာ အမြင်ဓာတ်၊ အကြားဓာတ်တွေပါ ရလာခဲ့သည်ဟု သိရပါသည်။)

ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်မသိသော်လည်း စော်ကားသည့်အမှုကို မပြုလုပ်ရဲတော့ဘဲ နောက်နေ့တွင် မြန်နန်းနွယ်နန်းသို့ သွားကာ ပွဲတစ်ပွဲပေးလိုက်၏။ ထိုင်၍ ကား မကန်တော့ပါ။ ဘာထူးခြားချက် ရှိမလဲ သိချင်၍သာ လုပ်ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

အဲဒီည၌ အသံကြီးကြားရပါသည်။

“ဆရာရှိက်တာ” ဟူသတည်း။ အသံ

ကြီးက ဝိသကြည်မြလွန်းလှပါ၏။ ဟိန်းထွက်နေပါ၏။ ကိုင်း... ဘာများ တတ်နိုင်ကြပါမည်နည်း။ ဘာမှ မတတ်နိုင်တော့ပါ။ လွန်ခဲ့ပါပြီ။

ကျွန်ုပ်သည် လှိုင်မြို့နယ်ထဲတွင်ရှိ သမားတော်ကြီး ဆရာကြီးဦးသန်းဆွေထံ (၁၁)ခါ အကြောပြင် ကုသခဲ့၏။ ဝေဒနာများ တော်တော်ကြီးကို သက်သာခဲ့ပါသည်။

နားက ဝေဒနာကို အချိန်ဆက်မပေးနိုင်၍ ရှင်းရှင်းတော့ မပျောက်ခဲ့ပါ။ တဖြည်းဖြည်းနှင့်တော့ ဝေဒနာများ လျော့ပါးစ ပြုလာခဲ့ပါပြီ။

တစ်ခါတစ်ရံ နားထဲတွင် အသံကြီးကြားရလေသည်။

‘သံသရာတစ်ကြောမှာ အိပ်ခဲ့ပေါင်း များလှပြီ မပျင်းပါနဲ့။ ကိုယ့်အလုပ်ကို မပျက်မကွက် လုပ်နေပါ’

တဲ့...။

တစ်ခါတစ်ရံ၌လည်း အိပ်မက်ထဲတွင် တောင်ဝှေးကြီး ကိုင်ထားသော ဒေါက်ချာဆောင်းရသေ့ကြီး ပေါ်လာပြီး...

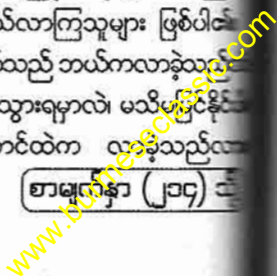
‘အေး အခုလုပ်နေတဲ့အလုပ်ထက် လျော့လုပ်ဖို့တော့ စိတ်မကူးနဲ့၊ လျော့လုပ်လို့က

တော့ ရူးအောင်လုပ်ပစ်မယ်၊ ရူးဖို့သာပြီထား’

ဟု လာပြောတတ်လေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် တဖြည်းဖြည်း ကြောက်ကြောက် လာခဲ့မိပါတော့သည်။

နောက်ဆုံးတော့ ကြောက်ကြောက်နှင့်ပင် ပုတီးကို အချိန်ရရင် ရသလုံနင်းကန် စိပ်နေမိခဲ့ရတော့သည်။ ဘယ်လိုမှ လျော့လုပ်လို့ မရတော့တာကတော့ အသေအချာ ဖြစ်နေပါပြီ။ တချို့ မသိနားမလည်သူများက “ပုတီးချည်းပဲ စိပ်မနေနဲ့၊ ရူးသွားလိမ့်မယ်” ဟု ပြောဆိုကြ၏။ ကျွန်ုပ်က ဘာမှ ပြန်မပြောပါ။ ပြုံးရုံသာ ပြုံးနေလိုက်ပါသည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ထဲကတော့ “ငါကတော့ ပုတီးစိပ်ရင် မရူးဘူး။ မစိပ်ဘဲ ပစ်ထားတော့မှ သွက်သွက်ခါအောင် ရူးသွားမှာမို့ ပုတီးစိပ်နေရတာပါ” ဟု ပြောနေမိပါသည်။

‘လူဆိုတာ ဇွေးစွာလောကတည်းက ဆွဲချိန်းနဲ့ နိဂုံးချုပ်ရမှာ ဝေပူတာပဲ။ အေးအဲဒီ မသေဆုံးခင်ပိကြားမှာ ရတနာပြင်သုံးပါးကို ရိုသေကိုးကွယ်တဲ့ လူတွေကို အစ်ဒုက္ခကြီးစွာ မရောက်အောင် ပြန်ထိတာတွေ ပြုစုရအောင် ငါတို့က တတ်သမျှ စောင့်ရှောက်နိုင်တယ်။ ငါတို့ကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်စရာ မလိုဘူး။ ရတနာပြင်သုံးပါးကိုပဲ မပေးလျော့ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ် ကျွန်ုပ်အား အသံဖြင့် ညွှန်ကြားချက်ပေးသူကား အဘယ်သူနည်း။ ကျွန်ုပ်အဲဒီအချိန်က မသိခဲ့ပါ။ (အခုထေသိရှိသင့်သလောက် သိရှိခဲ့ပါပြီ။ လူဆိုသည်မှာ ကိုယ့်ကံအကြောနှင့် ကိုယ်လာကြသူများ ဖြစ်ပါ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ဘယ်ကလာခဲ့သည်ကို ဘယ်ကိုသွားရမှာလဲ၊ မသိမမြင်နိုင်ဘဲ အမှောင်ထဲက လာခဲ့သည်လား

ဤလတွင်...

✦ ကြွက်နှစ်ဖွား

လုပ်ငန်းစီးပွား အခက်အခဲ နည်းပါး၍ ပုံမှန် လည်ပတ်သွားနိုင်ပါမည်။ ဝန်ထမ်းများ ရာထူးလစာ တိုးတက်နိုင်ခြေ မရှိသေးသော်လည်း လုပ်ငန်းခွင်ပြဿနာများ နည်းပါးလိမ့်မည်။

ပတ်ဝန်းကျင်မှ လူများနှင့် သင့်တင့်မျှတအောင် ဂရုစိုက် ပြောဆိုနေထိုင်သင့်သည်။ အမျိုးသမီးများ ကြောင်းလမ်း စေ့စပ်ခြင်း ခံရတတ်သည်။

✦ နွားနှစ်ဖွား

မိတ်ဆွေသားချင်း များ၏ အရေးကိစ္စများတွင် ကိုယ်ရောစိတ်ပါ အင်တိုက်အားတိုက် ကူညီပေးရဖွယ် ရှိသည်။ လျှပ်စစ်အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများ ပျောက်ဆုံးပျက်စီးသဖြင့် အစားထိုး လဲလှယ်ပြုပြင်ရကိန်းရှိသည်။

သမိုင်းဝင် အဓိကရနေရာများသို့ သွားရောက်ရတတ်သည်။ နွားပုံရိပ်ရှင် အိမ်ထောင်ဦးစီးတို့မှာ ချွေးမ၊ ရနိုင်ခြေ ရှိသည်။

✦ ကျားနှစ်ဖွား

ရတနာပုံ ဆိုက်ကိန်း ကြုံသောကာလ ဖြစ်သည်။ ငွေကြေးအစုအပုံလိုက် ရနိုင်သည်။ စည်းစိမ်ဥစ္စာ တိုးပွားမည်။ အိမ်ထောင်ရှိ အမျိုးသမီး ဇာတာရှင်တို့ သားသမီးရတနာ ရလိမ့်မည်။

လူဖျိုလူလွတ် “ကျား” တို့မှာ ဇနီးမယား ရတတ်လေသည်။ ထိထိုးလိုပါက နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာတည်းအဖွဲ့မှ ထုတ်ဝေသော တရုတ်ရိုးရာ ဟောကိန်းစာအုပ် (ကျားနှစ်ဖွား) တွင် ရှာဖွေကံစမ်းပါက ပို၍ ကံထူးနိုင်ကြသည်။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွင်း ပုံရိပ်ရှင်တို့၏ ကံကြမ္မာ

ဟုဂျဇိ (Hu Jin Zhi)

✦ ယုန်နှစ်ဖွား

ငွေကြေးလာဘ်လာဘ အတန်အသင့် ရွှင်လန်းစွာ ဝင်ကိန်း ရှိပါသည်။

လှေလာမှတ်သားထားသော နှုတ်မှုလက်မှု အတတ်ပညာများကြောင့်လည်း တိုတိုထွာထွာ လာဘ်လာဘများ ဝေဝေဆာဆာ ရှိနေတတ်သည်။ ဆန်စပါးဝင်နိုင်သည်။ ရွှေငွေလက်ဝတ်တန်ဆာများ အသစ် လဲလှယ်ရဖွယ်ရှိသည်။

✦ နဂါးနှစ်ဖွား

ပရဟိတလုပ်ငန်း များပြား၍ ကိုယ်ပိုင်ဝတ္တရား ဗဟိုရများ လစ်ဟင်းရတတ်သည်။

ရပ်ဝေးဇာတိမြေမှ မိတ်ဆွေသားချင်း ရောင်းရင်းများ ရောက်ရှိလာကာ သူတို့၏ အရေးကိစ္စများအတွက် အချိန်ပေး ကူညီရကိန်းရှိသည်။ ဖန်ထည်မှန်ထည် အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများ ဝင်နိုင်သည်။

✦ မြွေနှစ်ဖွား

သွားပုပ်လေလွင့် ပြောဆို နိမ့်ချမှုများ ခံရတတ်သည်။ ရန်သူပေါများသောကာလ ဖြစ်ရာ အပြောအဆို အနေအထိုင် သတိထားပါ။

အိုးအိမ်ခြံမြေ မရွေ့မပြောင်းနိုင်

သော ပစ္စည်းများ ပျောက်ပျက်နိုင်သည်။ လူငယ်လူရွယ်တို့မှာ နှလုံးသား ရေးပြဿနာများ ပေါ်ပေါက်၍ ခက်ခဲစွာ ဖြေရှင်းရဖွယ်ရှိသည်။

✦ မြင်းနှစ်ဖွား

အကြံအစည် အောင်မြင်တတ်သည်။ ကြိုတင်မျှော်လင့်ထားသော စိတ်ကူးအိပ်မက်များ အကောင်အထည် ပေါ်လာနိုင်သည်။ ကြွေထည်မြေထည် အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ လက်ဆောင်ရဖွယ်ရှိသည်။ အိမ်ထောင်မရှိသေးသူ မြင်းနှစ်ဖွားတို့သည် လက်တွဲဖော်ချစ်သူရည်းစားရကိန်းရှိသည်။

✦ ဆိတ်နှစ်ဖွား

သားသမီး ငယ်ရွယ်သူများအတွက် စိတ်လက်ရှည်စွာ ဆုံးမနားချ ဩဝါဒ ပေးရကိန်းရှိသည်။ ဂျီအက်အိမ်ဖုန်းများ ဝင်တတ်သည်။ စားဖိုဆောင်သုံးပစ္စည်းများနှင့် ဆက်စပ်၍ ငွေကြေး အကျိုးအမြတ်များ ရရှိနိုင်ကြသည်။

ယာဉ်ရထား မတော်တဆဖြစ်မှု သတိပြုပါ။ ဒဏ်ရာမကြီးမားသော်လည်း အလုပ်အကိုင် ပျက်ရတတ်သည်။

✦ မျောက်နှစ်ဖွား

ကံဇာတာ မှေးမှိန်

သောကာလ ဖြစ်သည်။ အခက်အခဲ ပြဿနာ ကြုံဆုံ ရင်ဆိုင်ရသောအခါ မိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်းများက မျက်နှာလွှဲသွားခြင်းကို ခံရတတ်သည်။

ခါးဝတ်တန်ဆာများ ပျောက်ဆုံး ပျက်စီးနိုင်သည်။ ကျန်းမာရေးကိစ္စ ကြုံ ရပါက ဆေးထိုးဆေးစားမှား၍ ဒုက္ခပို နိုင်သဖြင့် သတိပြုပါ။

† ကြက်နှစ်ဖွား

ကုဇော်လောင်ဖက် တပည့်တပန်း ရရှိနိုင်ကြသည်။ စီးပွား ရေးနှင့် နှလုံးသားရေးကိစ္စများအတွက် အကူအညီ အထောက်အပံ့ကောင်းများ လက်ခံရတတ်သည်။

သစ်၊ဝါး၊ကြိမ်အိမ်ထောင်ပရိဘောဂ များ ဝင်ကိန်းရှိပါသည်။ ကြက်နှစ်ဖွား အိမ်ရှင်မတို့အတွက်သမက်ရနိုင်ကြသည်။

† ဆွေးနှစ်ဖွား

ကြံစည် လုပ်ဆောင်သမျှ အောင်မြင် ဖြစ်ထွန်းသောကာလဖြစ် သည်။ စွမ်းဆောင်ရည်မြင့်မား၍ ကောင်းစွာ စိုက်ထုတ်ခဲ့သော လုံ့လ ဥဿဟ အကျိုးကြောင့် သူကောင်းပြု ချီးမွမ်းခြင်းခံရတတ်သည်။

ရှေးဟောင်း စေတီပုထိုးများသို့ သွား ရောက် ဖူးမြော်ရကိန်းရှိသည်။ မင်းစိုး ရာဇာ ဂုဏ်သရေရှိမိတ်ဆွေများ တိုးပွား နိုင်သည်။

†† ငှက်နှစ်ဖွား

နေထိုင်မှုအဆင့်အတန်း လျော့ကျတတ်သည်။ သူခိုးသူဝှက်ရန် ကာကွယ်ထားသင့်သည်။ စီးပွားရေး သမားတို့အပြင်အဆိုင့် ဒုက္ခပေးတတ် သောကာလ ဖြစ်သည်။

စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ် သတင်းစကား များ ကြားသိရတတ်သည်။

အဝေးရောက်နေသူထံမှ အဆက် အသွယ်ရနိုင်သည်။ ရေထွက်ပစ္စည်း အကျိုးအမြတ်ရနိုင်၍ မိန်းမပျိုတို့မှာ ခင်ပွန်းရကိန်းရှိသည်။

ဤလတွင် ကံဇာတာညံ့ဖျင်းနေသူ များသည် စာရွက်စာတမ်း လှူဒါန်းခြင်း ဖြင့် ကံမြှင့်နိုင်ကြပါသည်။ ကြာသပတေး နေ့တွင် သုတ်ပရိတ်ဂါထာများ ပုံနှိပ် ထားသည့် တရားစာအုပ်များ ဓမ္မဒါနပြု လှူဒါန်းပါ။ အခက်အခဲပြဿနာများ ပြေလျော့ ပျောက်ကွယ်သွားပါလိမ့် မည်။

ကြံဆောင်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစေ။

ဟူဂျင်းဇီ (Hu Jin Zhi)

စာမျက်နှာ (၂၁၂) မှ အဆက်

အလင်းထဲကလာခဲ့သည်လား။ ဘယ်က လာခဲ့၍ ဘယ်ကို သွားရမည့်သူလဲ။

ဘယ်ကပဲ လာခဲ့လာခဲ့၊ အလင်းထဲကိုရောက်ဖို့ ပြုလုပ် အားထုတ်ရန်မှာ ကျွန်ုပ်၏တာဝန်ပဲ ဖြစ်ပါ၏။

'ဘဝဆိုတာ အချိန်တွေနဲ့ ပွဲစည်းထားတာ' ဟု ဆိုရိုးစကား ရှိထားပါသည်။ ဒီအတွက် အချိန်ကို အလကား အကုန်မခံနိုင်တော့ဘဲ ရသမျှအချိန်ကိုကောင်းရာ မွန်ရာတွေကိုပဲ လုပ်ဆောင်နေရင်းဖြင့် လူဖြစ်ကျိုးနပ်ရလေ အောင်ကြံဆောင်ကြိုးစားနေမှတော်ကာကျပေရောမည်လေ။

ထို့ကြောင့်လည်း ကျွန်ုပ်သည် လူဖြစ်ကျိုး နပ်ရလေ အောင် ကြောက်တတ်ခဲ့သည့် အချိန်မှစ၍ စိတ်ရင်းကို အတတ်နိုင်ဆုံး(အတတ်နိုင်ဆုံး) ဖြူစင်အောင်ထားပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ပုထုဇဉ်လူသားပီပီ စိတ်ဆိုးစိတ်ညစ်များ မပေါ်ထွက်ပါဟုတော့ မပြောလိုပါ။ တစ်ခါတစ်ရံ ပေါ်ထွက် လာခဲ့ပါသည်။ သို့သော် အသိတရားဖြင့် ချက်ချင်းထိန်းချုပ် လိုရအောင် ကျင့်စဉ်စရဏများကို ကြိုးစား ဆောက်တည် နေရပါ၏။

မြင်အပ်၊ မမြင်အပ်သော သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်၏ "စိတ်ကို

ဖြူစင်အောင်ထားပါ"၊ "သူတစ်ပါးကို အပြစ်မတင်မီ အောင်ကြိုးစားပြီးနေထိုင်ပါ" ဆိုသော ဆုံးမစကားအောက် တွင် ပျပ်ဝပ်ကျိုးနွံစွာ လိုက်နာစောင့်ထိန်းနေပါ၏။

ရတနာမြတ်သုံးပါးကို အစဉ်ရှိသေ ကိုင်းရှိုင်းနေအောင် ဆွဲဆောင်ပေးနိုင်ကြသူများ အမှန်တကယ် ရှိနေပါလား ဆိုတာ အထိတ်ထိတ် အလန့်လန့်ဖြစ်စွာ ယုံကြည်မိခဲ့ရပေပြီ။ ကျွန်ုပ် နောက်ဆုတ်လို့ မရတော့ပါ။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် နေ့စဉ်ဝတ်မပျက် သီလခံယူ၊ ခင်ပွန်းကြီးထယ်ပါးကို ရှိခိုးကန်တော့၊ စရဏများဆောက် တည်ပြီးသည်နှင့် မြင်အပ်၊ မမြင်အပ် ပုဂ္ဂိုလ်များအားကုသိုလ် အဖို့ကို အမှု အတန်းပေးပေးပါ၏။ "ဝစီကံ၊ မနောကံ" များဖြင့် ပြစ်မှားကျူးလွန်မိခဲ့သည်များကိုလည်း အခါအခါ ဝန်ချတောင်း ပန် ကန်တော့မိရပါ၏။

အထက်ပါ အကြောင်းအရာများသည် လက်တွေ့မှ ယုံကြည်တတ်သော ကျွန်ုပ်၏ အမှန်တကယ်ကြံတွေ့ခဲ့ရသော ဒဏ္ဍာရီမဟုတ်သော ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်မှန်များ ဖြစ်ပါသည်။

စိတ်၏ ငြိမ်းချမ်းခြင်းများစွာဖြင့် ပြည့်စုံနိုင်ကြပါစေ။

www.burmeseclassic.com

အပေး စွယ်

ဇာ

အဖြေရှိခဲ့ပါသည်

အသက်အားဖြင့် (၃၁)နှစ်ရှိ အမျိုး
သမီးတစ်ဦးက...

'ကျွန်မ အကြီးအကဲ ဦးစီး ခေါင်းဆောင်
တစ်ယောက် ဖြစ်နိုင်သလား'

လို့

မေးခဲ့

ပါ

တယ်။

ကြည့်

ပါ...

❊ လက်မ

မှာ

အရစ်

ပိုများ

ပါတယ်။(A)

ဒါက

အုပ်စု၊ အဖွဲ့အစည်း၊ ကုမ္ပဏီ

လုပ်ငန်းများနဲ့ အကျိုးပေးတယ်။

❊ ကြာသပတေးကွင်း ပါတယ်။(B)

ဒါက အကြီးအကဲ ဦးစီးခေါင်းဆောင်

အုပ်ချုပ်သူဖြစ်စေတဲ့ သင်္ကေတပါ။

❊ ရတနာဘဏ်တိုက် ပါတယ်။(C)

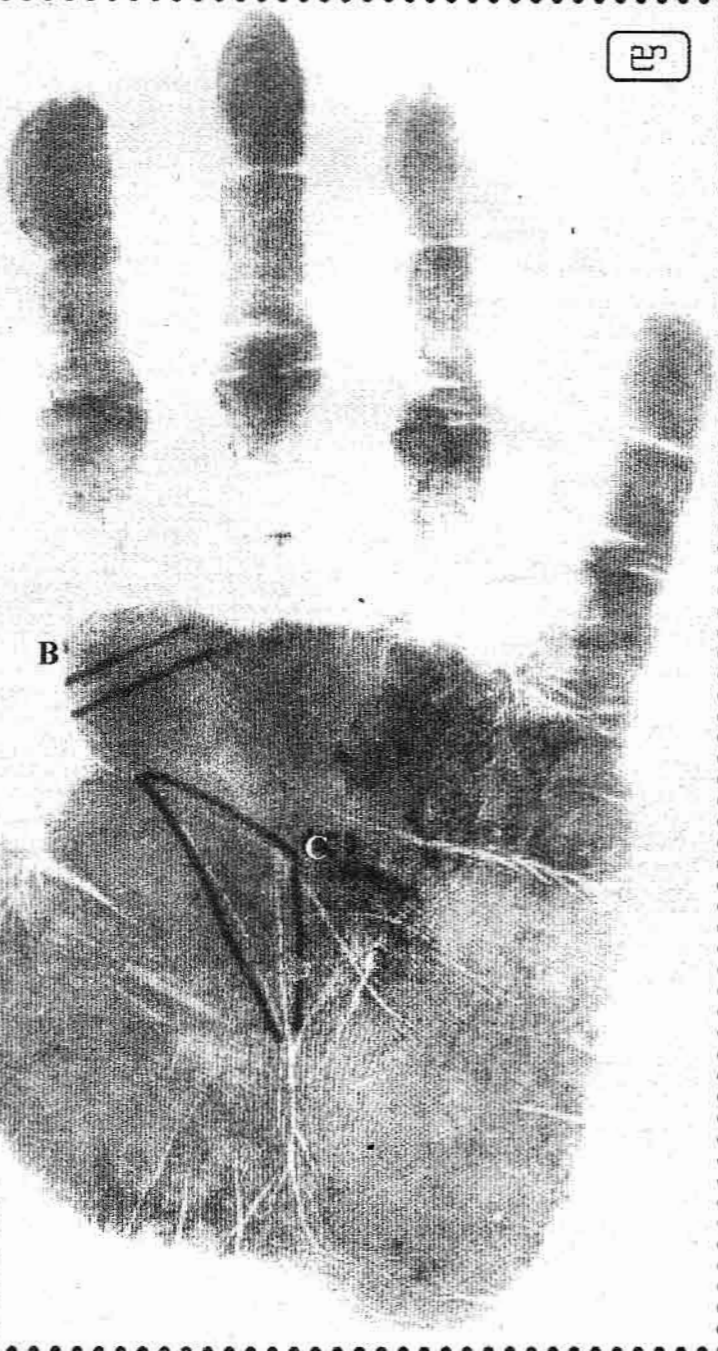
ဒါက ကံကောင်းမှုတွေ၊ ငွေကြေး

ချမ်းသာမှုတွေ ဖြစ်စေတယ်။

ကဲ...

ဒီသင်္ကေတ(၃)ချက်အရ သိနိုင်

လောက်ပါပြီ။

သင်၏ဘဝ သာယာချမ်းမြေ့ပါစေ။

ဆရာ ဦးခင်မောင်လင်း-ရွှေဘို(B.Sc)
(လက္ခဏာ မဟာဘုတ်သုတေသီ)

နက္ခတ္တရာဇာတ်မြစ်မဂ္ဂဇင်း ၂၁၅

မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ သရက်ခရိုင်၊ ကံမမြို့နယ်၊ ရှားစေးဘိုရွာမှ စာရေးသူနဲ့ ဆွေမျိုးတော်စင်သူ ကိုမြသီးမှာ ဆင်ပွေးများ တစ်ကိုယ်လုံး ပေါက်ခဲ့ပါတယ်။

ဆင်ပွေးဆိုတာ ဆင်သားတူကဲ့သို့ ဇွဲခြောက်ခြောက်အတောင် ပွေးများထက် ဦးယားယံကာ ကုတ်နေရသော ထောင့်ဆီတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။

ကိုမြသီးဟာ ဆင်ပွေးဝေဒနာ ခံစားရတဲ့အတွက် ပြည်မြို့က သမားတော်ကြီးထံလဲ ရောက်ခဲ့ပြီး အနောက်တိုင်းဆေးများကို စားသုံးခဲ့ပါတယ်။ ဝေဒနာက ဘယ်လိုမှ မထူးခြားပါ။

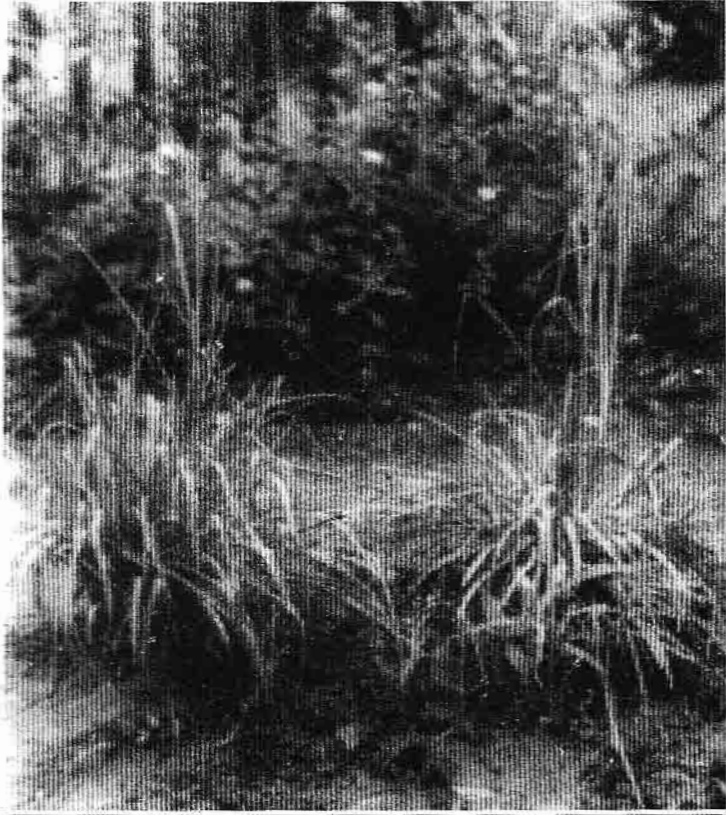
သတ္တကတ္တို့ ဓာတ်ဆေးချိုးများကို အုန်းဆီနဲ့ဖျော်ပြီး လိမ်းတော့လဲ အလွန်စပ်တဲ့ ဝေဒနာက မထူးရေးချ မထူးပါ။

ဆင်သားရေကို ပြာချပြီး အုန်းဆီနဲ့ လိမ်းရတယ်ဆိုပြီး လိမ်းပြန်တော့လဲ ဆင်ပွေးဝေဒနာက မသက်သာ၊ ယားလွန်းပြီး ကုတ်ရဖို့ရန် အတော် အခံရခက်နေပါတယ်။

အခြားအခြားသော ဆေးဦးတို့များနဲ့ ကုသပါသော်လဲ ရောဂါဝေဒနာက မသက်သာ၊ အခက်တော့ တွေ့နေချေပြီ။

ပိုးတွေကို သေစေသော ဆောင်းမေးခါး(ခေါ်) လောကံသေရွက်၊ သဘော့မဲလီရွက်၊ တမာရွက်၊ ကလောသီးများကို ဆတူရောစပ်ပြီး အခြောက်လှန်းကာ လက်ဖက်ခြောက်ကဲ့သို့ ခတ်ကာ သောက်သုံးပါသော်လဲ ယားယံလှပါသော ဆင်ပွေးရောဂါဝေဒနာကို သက်သာ ပျောက်ကင်းအောင် မစွမ်းနိုင်ပါချေ။

သို့ရာတွင် ဆင်ပွေးရောဂါကို ပျောက်ကင်းစေတဲ့ မြစ်ချင်းပြီးဆေးကား ရှိနေပါတယ်။ ယင်းဆေးကား

▲ နှင်းပန်းအဖြူပင်

ဆင်ပွေးအတွက်

မြစ်ချင်းပြီးဆေး

အခြားမဟုတ် **နှင်းပန်းဥအဖြူပင်** ဖြစ်ပါတယ်။

နှင်းပန်းဆိုတာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်း သိကြမှာပါ။ ဘုရားပန်းကပ်ရတဲ့ ပန်းပင်ကြောင့်ပါ။ ရိုးတံရှည်ရှည်နဲ့ အပွင့်ဖြူဖြူပွင့်တဲ့အပင်ပါ။ မိုးရာသီမှာ သစ္စာပန်းနဲ့ အပြိုင်လို ပွင့်တဲ့ အပင်ပါ။

အဲဒီ နှင်းပန်းအဖြူပင်ရဲ့ပင်ကို အိုးထယ်ထယ် တစ်လုံးထဲထည့်၊ အဖုံးကို ဖော်ပါပြီး ဖွဲ့သုံးတင်းနဲ့ ကျင်းချ ဖုတ်လိုက်တဲ့အခါ နှင်းပန်းဥပြာကို ရရှိပါတယ်။

အဲဒီပြာကို အုန်းဆီနဲ့ ဖျော်လိမ်းလိုက်တဲ့အခါ ဆင်ပွေးများ အလွှာလိုက်

ကွာကျကာ လူရဲ့ပကတိ အသားအရေအတိုင်း ဆင်ပွေးဟာ တစ်ပတ်အတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားပါတော့တယ်။

လက်တွေ့ဆေးနည်းမို့ ဆင်ပွေးရောဂါဝေဒနာ ခံစားနေရတဲ့သူတွေ ပျောက်ကင်းစေဖို့ ဦးမြသီးရဲ့ကိုယ်စား နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း မြစ်ချင်းပြီးဆေးပင်ဆေးမြစ် ရောင်ခြည်ကဏ္ဍမှ ရေးသား ဖော်ပြလိုက်ရပါတယ်။

ဘုမ္မဝတီကိုကိုလေး
(ဘီအေ)

အိမ်ပြေပိုင်ဆိုင်စို့

ယတြာအစီအရင်

လွန်ခဲ့သော လအနည်းငယ်ခန့်က မိတ်ဆွေတစ်ဦးအား အိမ်ခြေမြေရောင်း ထွက်စေရန်အတွက် ယတြာအစီအရင် ပြုပေးခဲ့စဉ်တွင် အနီးတွင်ရှိသော ရုံး စာရေး ကိုလှအောင်သည် ကျွန်ုပ် အား...

'ကိုယ့်ဆရာရယ်... ရှိပြီးသားလူတွေ ထပ်ရှိလာဖို့ အိမ်ခြေရောင်းထွက်အောင် ယတြာစီရင်ပေးသလို ကျွန်တော်တို့လို အိမ်ခြေ မရှိသူတွေ အတွက် အိမ်ပိုင်၊ မြေပိုင် ဖြစ်လာအောင် လဲ ယတြာလုပ်ပေးစမ်းပါဦး'

ဟု တောင်းဆိုခဲ့ပါသည်။
'ငါ့လူရယ်... ယုံကြည်မှုလဲ ရှိမယ်။ သင့်တင့်တဲ့ ဝင်ငွေအလုပ်အကိုင်လဲ နှိုမယ်ဆိုရင် အိမ်ပိုင်၊ မြေပိုင်ဖြစ်စေမယ့် ယတြာအစီအရင်တွေရှိပါရဲ့'

ဟု ကျွန်ုပ်မှ ပြောလိုက်သောအခါ... နောက်တစ်ရက် ရုံးဆင်းချိန်တွင် ကိုလှအောင်သည် ဇနီးသည်နှင့်အတူ ရောက်ရှိလာပြီး ယတြာအစီအရင်ကို တောင်းခံခဲ့ပေသည်။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်မှ...
'ကဲ... ကိုလှအောင် ခင်ဗျားအနေနဲ့ တလေးတစား လာရောက်ပြီး တောင်းခံနေမှတော့ အစီအရင် လုပ်ပေးရတာ ပေါ့ဗျာ။ ဒါပေမယ့် ကိုလှအောင်အနေနဲ့ ဒီအစီအရင်ပေါ်မှာ ပထမဦးစွာ ယုံကြည်မှု ရှိရပါလိမ့်မယ်။

ပြီးတော့ အိမ်ခြေပိုင်ကို ပြင်းပြင်းပြပြ ပိုင်ဆိုင်လိုတဲ့ဆန္ဒမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာအောင် ကိုယ့်စိတ်ကို ကြိုးစားလှုံ့ဆော်ပေးရမယ်'

ဟု ပြောလျှင်...
'စိတ်ချစမ်းပါဗျာ ကျွန်တော်မှာ အိမ်တစ်ဆောင် မီးတစ်ပြောင်နဲ့ မိသားစုလေး စုစုစည်းစည်းနေချင်ခဲ့တာ ကြာလှပေါ့ဗျာ။ ဒီဆန္ဒကဖြင့် ငယ်ထိပ်

ဂါမလိဇော် (စစ်ကိုင်း) (ဝေဒဒိဇ္ဇာဓရ)

ရောက်နေထင်ပါရဲ့'
ဟု ကိုလှအောင်မှ ပြောရှာလေ၏။
'ကောင်းပါဗျာ... ဒီလိုဖြင့် အိုးပိုင် အိမ်ပိုင်ဖြစ်စေမယ့် ယတြာအစီအရင်ကို ပေးလိုက်ပါမယ်'
ဟု ဆိုကာ ကျနစွာ စီရင်၍ ပေးခဲ့ပါသည်။
နှစ်လ၊ သုံးလခန့် ကြာသောအခါတွင် ကိုလှအောင်တို့ ဇနီးမောင်နှံသည် လက်ဆောင်ပစ္စည်းများ ဖွယ်ဖွယ်ရာရာဖြင့် လာရောက်၍...
'ကျေးဇူးတင်လွန်းလို့ လာကန်တော့ တာပါခင်ဗျာ။ ဆရာပြောတဲ့အတိုင်း တစ်သဝေမတိမ်းလုပ်ခဲ့တာ အမျိုးသမီးဘက်က အမွေအနှစ် အနည်းငယ်ရလိုက်တာနဲ့ ဟိုဟိုဒီဒီက ဝင်လာတဲ့ အပိုင်ငွေလေးတွေကို စုပေါင်းပြီး (၂၀ x ၆၀) ပေ မြေကွက်လေး တစ်ခြမ်းကို ဝယ်နိုင်ခဲ့ပါပြီ ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော့် မိသားစုအတွက်တော့ သုခတုံလေးပါပဲ'

ဟု ပြောကာ ပျော်ရွှင်စွာ ပြန်သွား

ကြလေသည်။
သို့ဖြင့် ကိုလှအောင်ကဲ့သို့ အိမ်ခြေ တို့ကို လိုအပ်နေသော မိသားစုများစွာ ပင် ရှိနေလိမ့်မည်ဟု စဉ်းစားမိကာ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ရေးသား၍ ဖော်ပြပါလျှင် အကျိုးရှိကြလိမ့်မည် ဟု ယူဆကာ ရေးသားဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

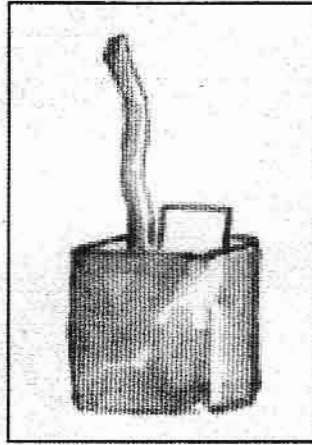
အိမ်ခြေပိုင်ဆိုင်ရန် ယတြာအစီအရင်များ

- “လိုရာမိတ်စီး၊ မိတ်ကြီး ဓာတ်မ” ဟူသော အင်္ဂါဝိဇ္ဇာပညာရပ်အရ...
  - ၁။ အရွယ်သင့်သော ပလတ်စတစ်ပုံးထဲတွင် နှုန်းပြေထည့်ပါ။
  - ၂။ ပိတောက်သား တစ်ထောင်ခန့်ဖြတ်၍ စိုက်ပါ။
  - ၃။ အိမ်လှလှ ရိုက်ကူးထားသော ဓာတ်ပုံတစ်ပုံကို ထောင်ထည့်ထားပါ။
  - ၄။ ဓာတ်ပုံဆောက်ကျောတွင် “အ” အက္ခရာ ရေးသားထားပါ။
  - ၅။ ရေလောင်းလျှင် ရေပင်၊ ရေထွက်သင့်အောင် ပုံးအောက်တွင် အပေါက်အောက်နေသွားပါ။
- နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၁၇

www.burmeseclassic.com

၆။ အထက်ပါ အစီအရင်များကို မည်သည့်နေ့တွင်မဆို ဗုဒ္ဓဟူးအခါ၌ ပြုလုပ်ပါ။
 ၇။ အစီအရင်ပြုထားသည့်ပုံကို ထိတိုင်း နေ့နံအရ လက်ရှိနေ့ထိုင်သော နေရာအတွင်း “ဌာန” အရပ်တွင် သန့်ပြန်စွာထား၍ အိမ်ထိုင်ပြုပြင်ဖြစ်စေရန်အတွက် ဆုတောင်းမှုများ ပြုပေးပါ။

နေ့စဉ် တနင်္ဂနွေခံပေါ်သော

ဗုဒ္ဓဟူးအချိန်များ

***

တနင်္ဂနွေနေ့တွင်	⇒ နံနက်(၉)နာရီမှ (၁၀)နာရီ(၃၀)မိနစ်အတွင်း
တနင်္လာနေ့တွင်	⇒ ညနေ(၃)နာရီမှ (၄)နာရီ(၃၀)မိနစ်အတွင်း
အင်္ဂါနေ့တွင်	⇒ နံနက်(၁၀)နာရီ (၃၀)မိနစ်မှ (၁၂)နာရီအတွင်း
ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင်	⇒ နံနက်(၆)နာရီမှ (၇)နာရီ(၃၀)မိနစ်အတွင်းနှင့် ညနေ(၄)နာရီ(၃၀)မိနစ်မှ (၆)နာရီအတွင်း နှစ်ချိန်ရပါသည်။
ကြာသပတေးနေ့တွင်	⇒ နေ့လယ်(၁၂)နာရီမှ (၁)နာရီ(၃၀)မိနစ်အတွင်း
သောကြာနေ့တွင်	⇒ နံနက်(၇)နာရီ (၃၀)မိနစ်မှ (၉)နာရီအတွင်း
စနေနေ့တွင်	⇒ နေ့လယ်(၁)နာရီ (၃၀)မိနစ်မှ (၃)နာရီအတွင်း

ယင်းအချိန်များသည် တနင်္ဂနွေခံပေါ်သော ဗုဒ္ဓဟူးအခါ ဖြစ်ပါသည်။ မည်သည့်နေ့တွင်မဆို အထက်ပါ အချိန်များနှင့် ရွေး၍ ယတြာအစီအရင်များကို ပြုလုပ်ပေးရပါမည်။

***

ဌာနအရပ်ယူပုံ

အရှေ့		
* ၁	၂	၃
မြောက် ၆		၄ တောင်
၅ ဌာန	၆	၇
အနောက်		

မိမိမွေးနံအတွက်မှ စ, ရေတွက်ပါ။ (၇)ခုမြောက်အတွက်သည် ဌာနအရပ်

၂၁၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖြစ်ပါသည်။
ဥပမာ။ ။ တနင်္ဂနွေသား၏ ဌာနအရပ်သည် အနောက်မြောက်ထောင့်ဖြစ်သော ရာဟုထောင့် ဖြစ်ပါသည်။

သတိပြုရန်မှာ။ ။ အစီအရင်ပြုလုပ်ပြီး၍ ပိတောက်ကိုင်း ခြောက်ခြင်း၊ ညှိုးနွမ်းခြင်းတို့ဖြစ်လျှင် အသစ်ပြန်လည် ပြုလုပ်ပေးရပါမည်။
 အထက်ပါ ယတြာအစီအရင်များ ပြုလုပ်သည့်နေ့မှစ၍ နံနက်စောစောတွင် မိမိတို့နေထိုင်ရာ မြို့ရွာ၊ ရပ်ကွက်ပတ်ဝန်းကျင်တွင် လမ်းလျှောက်ထွက်ရပါမည်။ ဖြစ်နိုင်လျှင် နံနက်တိုင်း လမ်းလျှောက်ပါ။

အိမ်မှ စထွက်၍ လမ်းလျှောက်နေစဉ်တွင် မိမိရရှိထားသော ပရိတ်တရား

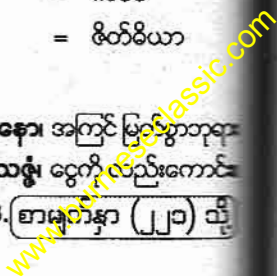
များ၊ ဂါထာများ၊ ဂုဏ်တော်များ စသည်ရွတ်ဆို၍ မြို့ရွာ၊ ရပ်ကွက်တို့ကို အပေါ်စီးမှ မြင်နိုင်လောက်သော တောင်၊ တံတား၊ ကုန်းမြေ စသည်တို့တွင် အရောက်သွား၍ အပေါ်စီးမှ မြို့စသည်တို့၏ အစိတ်အပိုင်းကို မြင်ရလျှင် ရပ်နား၍ ကြည့်ရှုရပါမည်။

ထို့နောက် တအောင်မှ မြို့ရွာ မြင်ကွင်းတို့ကို ကြည့်ရှုပြီးလျှင်...
 ‘ငါသည် ဤမြို့ ဤရွာအတွင်း၌ အိမ်ခြေတစ်ခု ပိုင်ဆိုင်ရမည်၊ ငါ ပိုင်ဆိုင်ရမည်၊ အိမ်ခြေသည် ဧကန်ပင် ဤမြို့ရွာအတွင်း၌ ရှိပေသည်’
 ဟု စိတ်တွင်းမှ ယုံယုံကြည်ကြည်ဖြင့် ရွတ်ဆို၍ မိမိနှင့် မြို့ရွာတို့ တစ်သားတည်းကျအောင် စိတ်မှာထား၍ အောက်ပါဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို ပူဇော်ပါ။

- ၁။ သဗ္ဗံ ဇောယျ ရတနံ ဧကံ ဝတ္ထု ဘောဇနံ၊ တဒညေပိ ယထာစိတ္တံ၊ ဟပယျံ တံ နမေ ဝိနံ။
- ၂။ သဗ္ဗံ ဇောယျ ရတနံ ဧကံ ဝတ္ထု ဘောဇနံ၊ တဒညေပိ ယထာစိတ္တံ၊ ဟပယျံ ကပ္ပဝိဒ္ဓိယာ။

- ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
- သန့် = သစ်ခဲ
- ဟေမဉ္ဇ = ဟေမင်စ
- ဝတ္ထု = ဝတ်ထင်စ
- တဒညေပိ = တဒင်ညေပိ
- စိတ္တံ = စိတ်တံ
- ကပ္ပ = ကမ်မ
- ဝိဒ္ဓိယာ = ဝိတ်ဝိယာ
- အနက်

၁။ ယောဝိနော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ သန့်၊ ငွေကို လှည်းကောင်း

မြောက်ဦး တူးဖော်ရေးကုန်း အမှတ်(၂)မှ တူးဖော်တွေ့ရှိသည့်

ယဉ်ကျေးမှု ရှေးဟောင်းရာစုများ (၁၅)

ဖန်ခွံ ဖူးလှ
(ရှေးဟောင်းသုတေသန)

ယခင်လူမှုအဆက်

*** ပုံ (၂၁)

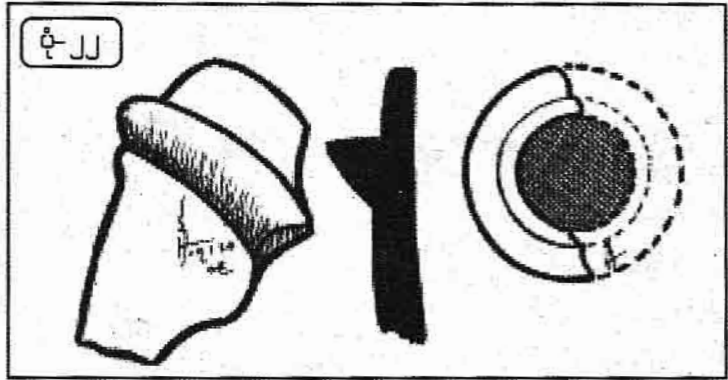
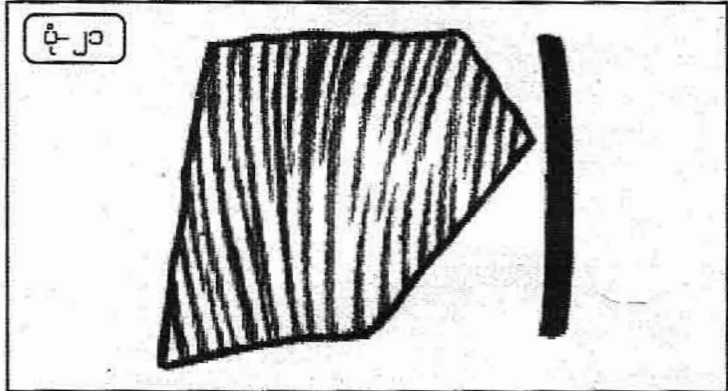
ပုံ (၂၁) ဒီဇိုင်းလက်ရာသည်လည်း A1ကျင်း မြောက်ဘက် ကျင်းပေါင်မှ (၃)ပေခန့်အကွာ ကျင်းအနက် (၂၂) ပေခန့်မှ တူးဖော်တွေ့ရှိရသော မြေမီးဖုတ် အိုးခြမ်းကဲ့ အပဲ့အစကို ကူးယူ ရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။

မူလ အိုးခြမ်းကဲ့ အပဲ့အစ အမြင့် (၃၂)လက်မခန့် အကျယ် (၄)လက်မ ခန့်နှင့် အထူ (၁)လက်မခန့် ရှိပါသည်။ အရောင်မှာ မြေမီးဖုတ် အရောင်ဖျော့ တွေ့ရှိရပါသည်။

ပုံ (၂၁) လက်ယာဘက် ဒီဇိုင်းတွင် လည်း အိုးခြမ်းကဲ့ အထူပမာဏကို အနက်ပြောင်ဖြင့် ရေးဆွဲ ဖော်ပြထား ပါသည်။ အိုးခြမ်းကဲ့ အပြင်မျက်နှာ၏ အဆင်တန်ဆာများမှာ ဒေါင်လိုက် အစင်းကြောင်းများဖြင့် တန်ဆာဆင် ထားပါသည်။

*** ပုံ (၂၂)

မြေမီးဖုတ် ပန်းအိုး အပိုင်းအစတူ ခန့်မှန်း ယူဆရပါသည်။ မြေမီးဖုတ် ရောင် တောက်ပလျက် တွေ့ရှိရပါ၏။ A1ကျင်း အရှေ့ဘက် ကျင်းပေါင်မှ (၃)ပေခန့်အကွာ ကျင်းအနက် (၂၂) ပေခန့်မှ တူးဖော် တွေ့ရှိရပါသည်။

ထိုမြေမီးဖုတ်ပန်းအိုး အစိတ်အပိုင်း ကို ကူးယူ၍ ပုံ (၂၂)တွင် ရေးဆွဲ ဖော် ပြထားပါသည်။ တူးဖော် တွေ့ရှိရသော မြေမီးဖုတ်ပန်းအိုး အစိတ်အပိုင်း အမြင့် (၆)လက်မခန့်၊ အတွင်းအချင်း (၃) လက်မခန့်နှင့် အထူ (၂)လက်မခန့် ရှိပါသည်။

ပြန့်ကားနေသော အနားမှာလည်း (၁)လက်မခန့် ရှိပါသည်။ အပေါ်ပိုင်း ပါးလွှာသွားပါသည်။ ပုံ(၂၂) ဒီဇိုင်း လက်ရာကို လက်ဝဲ၊ လက်ယာ ပုံစံ နှစ်မျိုးဖြင့် ရေးဆွဲ ဖော်ပြထားပါသည်။ လက်ဝဲဘက် ဒီဇိုင်းမှာ ပန်းအိုး အပိုင်း

အစ၏ ဘေးအမြင်ကို ရေးဆွဲထား သော ဒီဇိုင်းလက်ရာဖြစ်ပြီး လက်ယာ ဘက် ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ ပန်းအိုးကို အပေါ်စီးတည့်တည့်မှ အမြင်ကို ရေးဆွဲ ထားသော လက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကျိုးပဲ့သော သွားနေရာများကို အစက်ကလေးများဖြင့် ရေးဆွဲ ဖော်ပြ ထားပါသည်။ လက်ဝဲ၊ လက်ယာပုံနှစ် ပုံကြားတွင် ပန်းအိုး အထူပမာဏကို အနက်ပြောင်ဖြင့် ရေးဆွဲ ဖော်ပြထား ပါသည်။

*** ပုံ (၂၃)

ပုံ (၂၃) ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ A1ကျင်း

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အနောက်တောင်ထောင့်ချိုးမှ ကပ်လျက် (၁၂)ပေခန့် အနက်တွင် တူးဖော်တွေ့ရှိရသော မြေမီးဖုတ် စဉ်ပန်းအိုးကဲ့ အပိုင်းအစကို ကူးယူ ရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

မူလ မြေမီးဖုတ် ပန်းအိုးကဲ့လက်ရာ အမြင့် (၆)လက်မခန့် အကျယ် (၃၂)လက်မခန့်နှင့် အထူ (၁)လက်မခန့် ရှိပါသည်။ ပန်းအိုးကဲ့ အခြမ်းတစ်ခြမ်း ဖြစ်နိုင်ဖွယ် ရှိပါသည်။

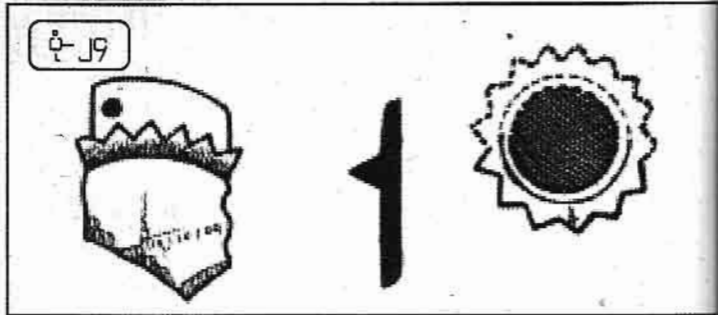
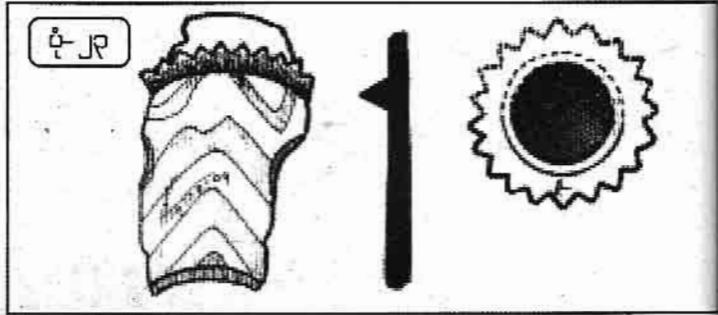
ပန်းအိုးခြမ်းကဲ့ အစိတ်အပိုင်းတွင် အပေါ်၌ စက်သွားစိပ်ကလေး ဆယ်စိတ်ခန့် ကျန်ရှိပြီး ပြန့်ကားနေသော စက်သွားစိပ် အနားအကျယ် (၁)လက်မခန့် ရှိပါသည်။ ပန်းအိုးခြမ်းအတွင်း အချင်း (၃၂)လက်မခန့် ရှိပါသည်။

စက်သွားစိပ် အပေါ်တွင်လည်း အပေါက်ကလေး တစ်ခြမ်း ပါရှိပါသေးသည်။ ပန်းအိုးကဲ့ အပြင်ဘက်တွင် စဉ်အဖြူရောင် ထောင့်ချိုး လှိုင်းတွန့်နှင့် စဉ်အနက်ရောင် ထောင့်ချိုး လှိုင်းတွန့်များဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားပါသည်။

စက်သွားစိပ်အပေါ်တွင် စဉ်ရောင် မတွေ့ရှိရဘဲ မြေနီရောင်သာ တွေ့ရှိရပါသည်။ ပုံ(၂၃) ဒီဇိုင်းလက်ရာကို လက်ဝဲ၊ လက်ယာ ပုံနှစ်မျိုးဖြင့် ရေးဆွဲဖော်ပြထားပါသည်။

ထိုနှစ်ခုအလယ်တွင် ပန်းအိုး အစိတ်အပိုင်း၏ အထူပမာဏကို အနက်ပြောင်ဖြင့် ရေးဆွဲဖော်ပြထားပါသည်။ လက်ဝဲဘက် ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ မြေမီးဖုတ် စဉ်ပန်းအိုးခြမ်းကဲ့ အစိတ်အပိုင်း၏ ဘေးအမြင်ကို ရေးဆွဲထားသောပုံဖြစ်ပြီး လက်ယာဘက်ပုံမှာ အပေါ်တည့်တည့် အမြင်မှ ရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်း

၂၂၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကျီးပဲ့သွားသော နေရာများကို အစက်ကလေးများဖြင့် ရေးဆွဲဖော်ပြထားပါသည်။

*** ပုံ (၂၄)

မြေမီးဖုတ် စဉ်ပန်းအိုး အပိုင်းအစတစ်ခု ဖြစ်မည်ဟု ခန့်မှန်းရပါသည်။ ဤပန်းအိုးကဲ့ အစိတ်အပိုင်းကို စက်သွားစိပ်ခြောက်စိတ်နှင့် အဖြူရောင် စဉ်ရောင်ဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားပါသည်။

စက်သွားစိပ် အပေါ်ပိုင်းတွင် အပေါက်ကလေးတစ်ပေါက် ပါရှိပါသည်။ ဤဧရိယာတွင် စဉ်ရောင် မတွေ့ရှိရဘဲ မြေနီရောင်သာ တွေ့ရှိရပါသည်။

ဖော်ပြပါ မြေမီးဖုတ် စဉ်ပန်းအိုးကဲ့ အစိတ်အပိုင်းကို A1ကျင်း အနောက်ဘက် (၂)ပေခန့်အကွာ ကျင်းအနက် (၁၂)ပေခန့် တူးဖော် တွေ့ရှိရပါသည်။

ဤမြေမီးဖုတ် စဉ်လက်ရာ အပိုင်းအစကို ပုံ(၂၄) ဒီဇိုင်းလက်ရာအဖြစ်

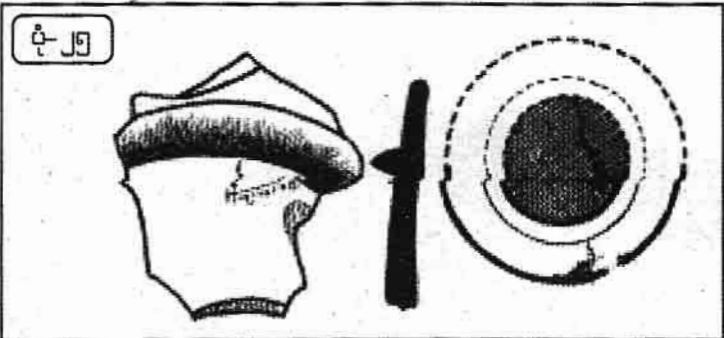
ရေးဆွဲ ဖော်ပြထားပါသည်။ မူလ မြေမီးဖုတ် စဉ်လက်ရာ အမြင့် (၃၁)လက်မခန့် အတွင်းအချင်း (၂)လက်မခန့်နှင့် အထူ (၁)လက်မခန့် ရှိပါသည်။ စက်သွားစိပ် (၂)လက်မခန့် ကျယ်ပါ၏။

ဤပုံ(၂၄) ဒီဇိုင်းလက်ရာကို လက်ဝဲ၊ လက်ယာ ပုံနှစ်မျိုးဖြင့် ရေးဆွဲဖော်ပြထားပါ၏။ အလယ်တွင် စဉ်ပန်းအိုး အစိတ်အပိုင်း အထူပမာဏကို အနက်ပြောင်ဖြင့် ရေးဆွဲဖော်ပြထားပါသည်။

လက်ဝဲဘက် ဒီဇိုင်းမှာ ဘေးအမြင်ကို ရေးဆွဲထားသောပုံဖြစ်ပြီး၊ လက်ယာဘက်ပုံမှာ အပေါ်စီးတည့်တည့် အမြင်ကို ရေးဆွဲထားသောပုံပင် ဖြစ်ပါသည်။ ပဲ့သွားသည့် နေရာများကို အစက်ကလေးများဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။

*** ပုံ (၂၅)

ပုံ(၂၅) ဒီဇိုင်းလက်ရာသည်လည်း A1ကျင်း တောင်ဘက် (၂)ပေခန့်

အကွာ ကျင်းအနက် (၁၂)ပေခန့် တူးဖော် တွေ့ရှိရသော မြေမီးဖုတ် ပန်းအိုးလက်ရာ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုကို ကူးယူ ရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်း လက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

တူးဖော်တွေ့ရှိရသော မူလ မြေမီးဖုတ် ပန်းအိုး အစိတ်အပိုင်း အမြင့် (၃၂)လက်မခန့်၊ အကျယ် (၄၂) လက်မခန့်နှင့် အတွင်းအချင်း (၃၂) လက်မခန့်၊ အထူ (၂)လက်မခန့် ရှိပါသည်။ မြေမီးဖုတ်ရောင်သာ တောက်ပစွာ တွေ့ရှိရပါသည်။

ဤ(ပုံ၂၅) ဒီဇိုင်းလက်ရာကို လက်ဝဲ၊ လက်ယာ ပုံနှစ်မျိုးဖြင့် ရေးဆွဲ ဖော်ပြထားပါသည်။ လက်ဝဲ၊ လက်ယာ ပုံနှစ်ပုံကြားတွင်လည်း ပန်းအိုးကဲ့ အစိတ်အပိုင်း အထူပမာဏကို အနက်ပြောင်ဖြင့် ရေးဆွဲ ဖော်ပြထားပါသည်။

လက်ယာဘက် ဒီဇိုင်းမှာ မြေမီးဖုတ် ပန်းအိုးကဲ့ အစိတ်အပိုင်းကို အပေါ် စီးမှ မြင်ရသည့် အနေအထား ရေးဆွဲ ထားပြီး လက်ဝဲဘက်မှ ဒီဇိုင်း လက်ရာကို ဘေးအမြင် အနေအထား မျိုး ရေးဆွဲ ဖော်ပြထားပါသည်။ ပြန်ကားနေသော ပန်းအိုးအနားကို ပုံ(၄)ကဲ့သို့ စက်သွားစိပ်မျိုး မတွေ့ရှိရဘဲ အဝန်းသာ တွေ့ရှိရပါသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ ဒီဇိုင်းလက်ရာ များ အားလုံးမှာ မြောက်ဦး တူးဖော်

ရေးကုန်း အမှတ်(၂)မှ တူးဖော် တွေ့ရှိရသော ရှေးဟောင်းလက်ရာများကို ကူးယူရေးဆွဲ ဖော်ပြထားသော ဒီဇိုင်း လက်ရာများပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဤလက်ရာများ ရေးဆွဲထားသော မူလလက်ရာများမှာ မြောက်ဦးခေတ် အေဒီ (၁၆)ရာစုမှ လက်ရာများ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ယူဆရသော မြေကြီးအောက်မှ ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များပင် ဖြစ်ပါသည်။

အနန္တောအနန္တငါးပါးကို ထာဝရ ဦးထိပ်ပန်ဆင် ကန်တော့လျက်...

ပန်းချီထူးလှ (ရှေးဟောင်းသုတေသန)

- ကိုးကားချက်
- ၁။ ကိုယ်တိုင်တူးဖော်မှု မှတ်စု။
- ၂။ ဦးဦးသာထွန်း။ မြောက်ဦးမြို့ ဘုရားသမိုင်း။
- ၃။ ငမည်ပျာသတ်ဆရာ၊ ရခိုင်ရာဇဝင် ကျမ်း။
- ၄။ တက်ထွန်းဦး(မြောက်ဦး)၊ ကိုးသောင်း ပုထိုးတော်ကြီးနှင့် ပတ်သက်၍။
- ၅။ ရမ်းဗြဲတောင်ကျောင်း ဆရာတော် စန္ဒမာလာလင်္ကာရ၊ ရခိုင်ရာဇဝင် သစ်ကျမ်း (ဒုတိယတွဲ)။

စာမျက်နှာ (၂၁၆)မှ ဒဏ်ခံ

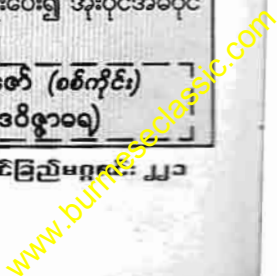
ဟေမဉ္ဇူ၊ ရွှေကို လည်းကောင်း။
ရတနံ၊ ပုလဲစသော ရတနာကို လည်းကောင်း။
ဂေဟံ၊ ကျောင်း အိမ်ကို လည်းကောင်း။
ဝတ္ထုဉ္ဇူ၊ အဝတ်ကို လည်းကောင်း။
ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို လည်းကောင်း။
တဒညေပိ၊ ထိုမှတစ်ပါး များစွာ သော အလိုရှိသမျှတို့ကို လည်းကောင်း။
ယထာစိတ္တံ၊ စိတ်ရှိသလောက် (စိတ်အလိုအတိုင်း)။
မာပေယျံ၊ ဖန်ဆင်းတော်မူနိုင်ပါပေ၏။
တံဖိနံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။
(အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။) နမေ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂။ **(အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။) သဇ္ဇံ**၊ ငွေကို လည်းကောင်း။
ဟေမဉ္ဇူ၊ ရွှေကို လည်းကောင်း။
ရတနံ၊ ပုလဲစသော ရတနာကို လည်းကောင်း။
ဂေဟံ၊ ကျောင်းအိမ်ကို လည်းကောင်း။
ဝတ္ထုဉ္ဇူ၊ အဝတ်ကို လည်းကောင်း။
ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို လည်းကောင်း။
တဒညေပိ၊ ထိုမှတစ်ပါး များစွာသော အလိုရှိသမျှတို့ကိုလည်းကောင်း။
ယထာစိတ္တံ၊ စိတ်ရှိသလောက် (စိတ်အလိုအတိုင်း)။
ကမ္မဒိဇိယာ၊ ကံကြောင့်ဖြစ်သော တန်ခိုးဖြင့်။
မာပေယျံ၊ ဖန်ဆင်းနိုင်ရပါလိမ့်။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ဗိရဝိမဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာ ဆရာကြီးဦးစံတင် (ဓမ္မာစရိယ၊ ဝိနယဓရ၊ စတုနိကာယကောဝိဒ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

“ဆန္ဒဇာတော ဥဿဟာတိ” ဟူသော စကားအတိုင်း ဆန္ဒနှင့် အလုပ်တို့ တစ်ထပ်တည်းကျခဲ့ပါလျှင် နှစ်ပိုင်းအတွင်း အကျိုးပေး၍ အိုးပိုင်အိမ်ပိုင် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ဂါမထီဖော် (စစ်ကိုင်း)
(ဝေဒဝိဇ္ဇာဓရ)

ရှေးသောအခါက နေပူစေ၊ မိုးအုံ့စေ
လိုသောအခါတွင် အင်းအတတ်ပညာ
ဖြင့် စီရင်ခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။
ယခုခေတ်အခါသမယတွင် မိုးတွင်း
အခါတွင် သာရေးနာရေးကိစ္စများ
ရှိပါက မိုးမရွာစေရန် မိုးတားနည်းအမျိုး
မျိုးဖြင့် မိုးတားခဲ့ပါသည်။

ယင်း မိုးတားပုံတားနည်းများကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကြီးတွင် ပါ
လာပါက ဖတ်ရှုမှတ်သားရပါသည်။

ယင်းမိုးတားနည်းများတွင် ယခု
ဖော်ပြအံ့သော အင်းချနည်းဖြင့်လည်း
မိုးကို တားနိုင်မည်၊ မိုးလွတ်အောင်
ပြုလုပ်နိုင်မည် ထင်ပါသည်။

ဤအင်းချပုံကို ဖခင်ကြီး အင်းကျမ်း
လက်ရေးမှစာအုပ်မှ ကူးယူဖော်ပြလိုက်
ပါသည်။

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တက်အင်းပြုလုပ်ပုံ

ငါးကွက်အင်းတားပါ။ အလယ်ကွက်
တွင် တနင်္ဂနွေ(၁)ကို သွတ်ပါ။
တနင်္ဂနွေ၏ ကြိုရန်၊ စတုရန်း အမြစ်
ဂြိုဟ်တို့ကို ပေါင်းပါက (၁၄) ရပါသည်။

ထို(၁၄)ဂဏန်းကို အလယ်ကွက်
ပထမအကွက်တွင်သွတ်ပါ။(ရေးပါ။)
ယင်း(၁၄)ကို (၉)နဝင်းပေါင်းပါက (၂၃)
ရ၏။ ယင်း(၂၃)ကို ဒုတိယကွက်တွင်
ထည့်ပါ။

ဤသို့ စသည်ဖြင့် သွင်းသွားပါ။
ဤသို့ (၉)နဝင်းပေါင်း၍ လက်ယာရစ်
ခရုပတ်လှည့်ပြီးလျှင် ရထားသွားလေ။
ထို့နောက်မှ အပြင်ထပ် အင်းကွက်
အတွက် 'အောင်ပ၊ ကုလား၊ ဆွေသာ၊
နောင်ရင်း၊ တူမိတ်ဂြိုဟ်ရံပါလေ'
အင်း ပြီးပါပြီ။

အသုံးပြုပုံ

နေပူခြင်းကို အလိုရှိပါအံ့။ တနင်္ဂနွေ
နံသင်အခါ အစေအပါး စသော ပုဏ္ဏကိစ္စ

၂၂၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နေပူစေ

မိုးအုံ့စေသော အင်း

တို့ကို ပြီးဆုံးစေပြီး မိတ်နံဂြိုဟ်တက်
အင်းကို အိုးအောက်မှာထား(အိုးကို
မှောက်၍) ကဆုန်၊ နယုန်လကဲ့သို့
နေပူ၏။

မိုးအုံ့စေလိုသော် ယင်းအင်းကို အိုး
ဖင်တွင်ထည့်၍ ပက်လက်လှန်ကာ
ထားပါ။ မိုးကြီး ရွာအံ့ဆဲဆဲကဲ့သို့ မိုးအုံ့
သောဟူ၏တဲ့ဗျား။

* * *

တနင်္ဂနွေ၏ ဂြိုဟ်တက်အင်းပုံစံမှာ
ယခုအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။ အင်းပညာ
ရှင်များနှင့် အင်းဝါသနာရှင်များ ရေးဆွဲ
စမ်းသပ်ကြည့်ပါရန် ရှာဖွေတင်ဆက်
ပါသည်။

နောင် အလျဉ်းသင့်ပါက အခြား
ဂြိုဟ်တက်အင်းများကို ဆက်လက်
ဖော်ပြပါမည်။ အခြားအခြားသော

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တက်အင်းပုံစံ

၁၅	၂၄	၃၆	၄၈	၁၅
၄၈	၁၄	၂၃	၃၂	၂၄
၃၆	၄၇	၁	၄၁	၃၆
၂၄	၆၈	၅၉	၅၀	၄၈
၁၅	၄၈	၃၆	၂၄	၁၅

အသုံးဝင်အင်းများကိုလည်း ဤနက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ဖော်ပြပေးကြပါလို့
ဆန္ဒပြုရင်းပေါ့။

အားလုံး ကျန်းမာ ရမ်းသာကြပါစေ။

ကောင်းထက်(ချောင်းနက်)

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ

ကျန်းမာရေး အတွက် အကြံပေးချက်များ

ပုံစံ	ဝမ်းတွင်း အင်္ဂါ	အရောင်	ဂဏန်း	စားဖွယ်	အရပ်	မိတ်ဖက်	ကူညီသူ	ကံပွင့်နေ့	အာရုံ
ကြက်	နုလုံး	အနီ	၉	ပြောင်း	တောင်	ပြင်း၊ ခွေး၊ ကျား	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	အင်္ဂါနေ့	သဒ္ဓါရုံ
ခွေး	အုပ	ရွှေဝါ	၇	ဆန်	အနောက်	ကြက်၊ ခွေး၊ မြွေ	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာနေ့	ဂန္ဓာရုံ
ကျား	အုပ	ရွှေဝါ	၇	ဆန်	အနောက်	ကြက်၊ ခွေး၊ မြွေ	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာနေ့	ဂန္ဓာရုံ
ယုန်	သရက်ရွက်	မြေဝါ	၂	ကောက်ညှင်း	အနောက်တောင်	ဆိတ်၊ ဝက်၊ ယုန်	စနေသားသမီး	တနင်္လာနေ့	ရသာရုံ
နဂါး	အသည်း	အစိမ်းနု	၃	ဂျုံ	အရှေ့	ယုန်၊ ဆိတ်၊ ဝက်	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့	ဓမ္မအာရုံ
မြွေ	အသည်း	အစိမ်းနု	၃	ဂျုံ	အရှေ့	ယုန်၊ ဆိတ်၊ ဝက်	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့	ဓမ္မအာရုံ
ပြင်း	အစာအိမ်	အညို	၈	ကောက်ညှင်း	အရှေ့မြောက်	ကျား၊ ပြင်း၊ ခွေး	တနင်္လာသားသမီး	စနေနေ့	ရသာရုံ
ဆိတ်	ဆီးအိမ်	အပြာ	၁	ပဲအမျိုးမျိုး	မြောက်	ကြက်၊ နဂါး၊ မျောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့	သောတာရုံ
မျောက်	ကျောက်ကပ်	အပြာ	၁	ပဲအမျိုးမျိုး	မြောက်	ကြက်၊ နဂါး၊ မျောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့	သောတာရုံ
ကြက်	အဆုတ်	အဖြူ	၆	ဆန်	အနောက်မြောက်	ဝက်၊ ယုန်၊ ဆိတ်	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေနေ့	ဂန္ဓာရုံ
ခွေး	သည်းခြေ	အစိမ်းရင့်	၄	ဂျုံ	အရှေ့တောင်	နဂါး၊ မျောက်၊ ကြက်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့	ဓမ္မအာရုံ
ဝက်	သည်းခြေ	အစိမ်းရင့်	၄	ဂျုံ	အရှေ့တောင်	ဆိတ်၊ ဝက်၊ ယုန်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့	ဓမ္မအာရုံ

* * *

ဇွန်လတွင် မြွေနှစ်ဖွား။ မျောက်နှစ်ဖွားနှင့် ဝက်နှစ်ဖွားတို့မှာ ကျန်းမာရေး ညံ့ဖျင်းတတ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဤလတွင် ဝက်နှစ်ဖွားတို့ကို စံပြု၍ ယေးကို ရှင်းပြပါမည်။

ဝက်နှစ်ဖွားတို့သည် သည်းခြေနှင့် ပတ်သက်သော ရောဂါဝေဒနာများ သတိထားပါ။ အစိမ်းရင့်ရောင်နှင့် (၄) ဂဏန်းတို့ လာဘ်ကောင်းစေသည်။ ဂျုံနှင့် ပြုလုပ်ထားသော စားဖွယ်များက ကျန်းမာရေး အထောက်အကူပေးနိုင်သည်။ အရှေ့တောင်ထောင့်အရပ်သည် ကံလတ်ပွင့်အရပ်ဖြစ်သည်။

ဆိတ်နှစ်ဖွား၊ ဝက်နှစ်ဖွား၊ ယုန်

နှစ်ဖွားတို့မှာ မိတ်ဖက်ပုံရိပ်ရှင်များ ဖြစ်ကြသည်။ အရေးကိစ္စရှိ၍ အကူ

အညီလိုအပ်ပါက တနင်္ဂနွေသားသမီးက ကူညီပေးနိုင်ပါလိမ့်မည်။

ကြာသပတေးနေ့ နေ့ကောင်းနေ့မြတ် ဖြစ်သည်။ စက္ခုအာရုံနှင့် ပတ်သက်၍ ကျန်းမာရေး ကောင်းမွန်တိုးတက်အောင် ဆောင်ကျဉ်းပေးနိုင်ပါမည်။

ကျန်ပုံရိပ်ရှင်များ အထက်ပါ အတိုင်း ကောက်ချက်ပြုကြပါ။

အာရောဂျုဆုလာဘ်နှင့် ပြည့်ဝကြပါစေ။

“ယနေ့ လူငယ် နောင်ငယ် လူကြီး” ဟူသော ဆိုရိုးစကား ရှိသည့်အတိုင်း ယနေ့ ကျောင်းသူကျောင်းသား ကလေး သူငယ်များသည် နောင်တစ်ချိန်တွင် တိုင်းပြည်အတွက် အားထားရသော ထွန်းတောက်လာမည့် ကြယ်ပွင့်ကလေး များ ဖြစ်ကြပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ သားကောင်းရတနာများ ဖြစ်လာကြမည့် မိမိတို့၏ သားသမီးများ ကို ဉာဏ်ပညာ ထက်မြက်လာကြစေ ရန် လေ့ကျင့်ပေးကြရမည့် တာဝန်မှာ မိဘတိုင်း၏ တာဝန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

တချို့ မိဘများမှာ မိမိတို့၏ သား သမီးများကို သူတစ်ပါးတို့၏ သားသမီး တို့ထက် တော်စေချင်၊ တတ်စေချင်ကြ သဖြင့် ကလေးအား ပုစ္ဆာများများပေး ကာ မရမချင်း ဇွတ်အတင်း အော်ဟစ် ကြိမ်းမောင်း ငေါက်ငမ်းကာ ဖြေခိုင်း လေ့ရှိကြသည်။

မဖြေနိုင်ပါက ကလေးအား ဆူပူ ရိုက်နှက်တတ်ကြသည်ကို စာရေးသူ တွေ့ရှိခဲ့ဖူးသဖြင့် ထိုကလေးအတွက် များစွာ စိတ်မကောင်းဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

မိဘတိုင်းပင် မိမိတို့၏ ကလေးကို တော်စေချင်၊ တတ်စေချင်ကြသည် မှန်သော်လည်း ထိုကဲ့သို့ ကလေး၏ အရွယ်နှင့်မမျှသော၊ ကလေး၏ ဉာဏ်ရည်မလိုက်နိုင်သော စာများ ကို ဇွတ် တင်းတင်းကျပ်ကျပ် မလုပ် ခိုင်းစေသင့်ပေ။

ထိုကဲ့သို့ ခိုင်း၍ မရပါက ဆူပူခြင်း၊ ကြိမ်းမောင်းခြင်း၊ အော်ဟစ်ငေါက်ငမ်း ခြင်း၊ ရိုက်နှက်ခြင်းများ မကြာခဏ ပြုလုပ်ပါက ကြာလာလျှင် ကလေး ငယ်များမှာ အကြောက်လွန်ရောဂါ စွဲလာကာ ထုံထိုင်းလာပြီး မေ့တတ် သောရောဂါပါ ရလာတတ်ပါသည်။

၂၂၄ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ကလေးသူငယ်များ

မေ့တတ်သော ရောဂါပျောက်လျက် ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်စေသည့် ဆေးနှည်း

စာရေးသူကိုယ်တိုင် (၇)တန်း၊ (၈) တန်းလောက် ရောက်သည်အထိ ထိုကဲ့ သို့ မေ့တတ်သောရောဂါ ရရှိခဲ့ဖူးပါ သည်။ ပစ္စည်းတစ်ခုခု အယူခိုင်းလိုက် လျှင် လမ်းတွင်ပင် မေ့မေ့နေတတ် သဖြင့် ခဏခဏ ပြန်၍ မေးရလွန်း သဖြင့် အဆူအငေါက် ခံရသည်မှာ လည်း အကြိမ်ကြိမ်ပင်။

ထိုသို့ မေ့တတ်လွန်းသဖြင့် စာရေး သူ ဘကြီးဘုန်းကြီးက စာရေးသူအား တစ်နေ့လျှင် ဆယ်မိနစ်ခန့် “ဝင်လေ၊ ထွက်လေ” နေ့စဉ် ရှုခိုင်းကာ တရား ထိုင်ခိုင်းပါသည်။ တရားထိုင်ပြီးတိုင်း သူကိုယ်တိုင် ဖော်စပ်ထားသော ဆေးကို လက်ဖက်စားဖွန်း သေးသေး လေးဖြင့် တစ်နေ့နှစ်ကြိမ် ပုံမှန်ကျွေးပါ သည်။

ထိုဆေးကြောင့်လည်း စာရေးသူမှာ ယခုကဲ့သို့ စာများ ရေးသားနိုင်ကာ ကျောင်းဆရာတစ်ယောက် ဖြစ်လာရ ခြင်းပင်။ ထိုဆေးကိုသာ မတွေ့ပါက တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းတောင် အောင် မည် မထင်ပေ။

အထူးသဖြင့် ကျောင်းသူကျောင်း သားများ နေ့ညမပြတ် ပညာကို ကြိုး စားနေရသောအချိန်တွင် ဦးနှောက် မကြည်မလင်ဖြစ်လျက် ကျောင်းစာ ကို မကြည့်ချင်ခြင်း၊ ရရှိပြီးသော စာ

များကို မေ့ပျောက်သွားခြင်း၊ မအိမသာ ဖြစ်နေခြင်း၊ အားအင် ကုန်ခန်းကာ မောပန်းလွယ်ခြင်း၊ စာကို စိတ်မဝင် စားခြင်းများ ဖြစ်နေတတ်ပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်နေပါက ဆေးကို စားကြည့်ပါ က မကြာမီကာလ ဆေး၏အစွမ်းသတ္တိ ကြောင့် ဦးနှောက်ကြည်လင်၍ ဉာဏ် ရည်ထက်မြက်လာပြီး မေ့တတ်သော ရောဂါပျောက်ကာ စာပေများကို မမေ့မပျောက်ဘဲ စိတ်ထဲတွင် စွဲထင် ကျန်ရစ်ကာ ပညာများ တိုးပွားလာပါ လိမ့်မည်။

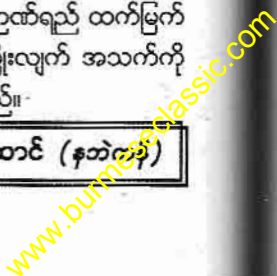
ဤဆေးကို မည်သူမဆို အလွယ် တကူ ဖော်ယူ အသုံးပြုနိုင်ကြပါသည်။ တန်ဖိုးလည်း မများလှပါ။

ဆေးဖော်နည်းမှာ

- ၁။ ပြင်ဆူရွက် ပွင့်ငါးပွင့် (၅)ကျပ်ထား
- ၂။ ကြိတ်ပုန်ရွက် ပွင့်ငါးပွင့် (၅)ကျပ်ထား
- ၃။ ကြာပုန် (၅)ကျပ်ထား

တို့ကို ပျားရည် (၃၀)ကျပ်သားနှင့် ရောစပ်ကာ လေလုံ ဖန်ပုလင်းတစ်လုံး ထဲတွင် ထည့်ထားကာ နေ့စဉ် တစ်နေ့ နှစ်ကြိမ် လက်ဖက်စားဖွန်းဖြင့် တိုက် ကျွေးပေးပါက ဉာဏ်ရည် ထက်မြက် ကာ ကျန်းမာဝဖြိုးလျက် အသက်ကို ရှည်စေနိုင်ပါသည်။

ဆရာသန်းဆောင် (နတ်တံတို)

လွန်ခဲ့တဲ့ ငါးနှစ်ခန့်က ကျွန်ုပ်ကိုယ်
တိုင် သေဆုံးသူရဲ့ ဝိညာဉ်ကို ခေါ်ပြီး
မေးလိုရာ မေးပေးနိုင်သော **ရေစကြို**
မြို့နယ်၊ နေရင်းကျေးရွာ ဦးကျော်
တင်ထံသို့ သွားပြီး မေးမြန်းခဲ့ပုံနဲ့
ပြန်လည် ဖြေကြားခဲ့ပုံများကို စာဖတ်
ပရိသတ်များ ဝေဖန် သုံးသပ် အကဲ
ဖြတ်နိုင်စေခြင်းငှာ ရေးသား
လိုက်ပါတယ်။

မကွေးတိုင်း၊ ရေစကြိုမြို့နယ်၊
နေရင်းကျေးရွာအုပ်စုတွင် “ဦးကျော်
တင်” ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သေဆုံးသွား
သူရဲ့ ဝိညာဉ်ကို ခေါ်ပြီး မသေမီက
အဖြစ်အပျက်များနဲ့ သေဆုံးပြီး အဖြစ်
အပျက်များကို မေးမြန်းပေးနိုင်ကြောင်း
သတင်းများ ကြားသိရတဲ့အတွက်
ကျွန်ုပ်ရဲ့ စိတ်တွင် ဘယ်လို အစွမ်းသတ္တိ
မျိုးတွေနဲ့ သေဆုံးသူရဲ့ ဝိညာဉ်ကို ခေါ်
ပြီး မေးနိုင်ရပါသလဲဆိုတဲ့ အတွေးစိတ်
ဝင်ခဲ့ရပါတယ်။

ထိုသတင်းကြားရပြီးနောက် သုံးလ
ခန့်အကြာမှာ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ ဖခင်ဖြစ်သူ
ဦးချစ်စုံ သေဆုံးခဲ့ရာ မွေးချင်း ညီငယ်၊
နမယ်များက ဖခင်ကြီး ဘယ်ဘဝ
ရောက်နေတယ်၊ ဘယ်လို နေထိုင်
စားသောက်ရတယ်ဆိုတာ သိလိုတဲ့
သံယောဇဉ်စိတ်ဓာတ်တွေနဲ့ သတင်း
ကြားရတဲ့ နေရင်းကျေးရွာ ဦးကျော်
တင်ထံသို့ သွားပြီး မေးပေးဖို့ ကျွန်ုပ်ကို
တိုက်တွန်း ပြောဆိုကြပါတယ်။

ကျွန်ုပ်ကလဲ မှန်တာ၊ မမှန်တာကို
သိလိုတဲ့စိတ် ရှိနေတာဖြစ်လို့...

'အေး၊ အေး နက်ဖြန် ငါသွားပြီး
မေးပါမယ်။ မောင်လှကြိုင်ပါ လိုက်ခဲ့
ပါ'

လို့ နမလတ် မအံ့မြင်ရဲ့ ခင်ပွန်းဖြစ်
သူကိုပါ အတူလိုက်ခဲ့ဖို့ ခေါ်ထားပါ
တယ်။

သေဆုံးစွမ်းအင်

အကြားအမြင်

မောင်လှကြိုင်
(ရေစကြို)

နောက်နေ့ နံနက်တွင် ကျွန်ုပ်နှင့်
မောင်လှကြိုင်တို့ နေရင်းကျေးရွာ
ဦးကျော်တင်ထံသို့ အမေးသွားကြပါ
တယ်။ နေ့ ဆယ်နာရီအချိန်ခန့်မှာ
နေရင်းကျေးရွာ ဦးကျော်တင်အိမ်ကို
ရောက်ကြပါတယ်။

ဦးကျော်တင်မှာ ကိုကြီးကျော် ဂူနီ
နတ်ပွဲ (ဂူနီပွဲတော်)သို့ သွားတဲ့အတွက်
မရောက်လာသေးကြောင်းကို ဦးကျော်
တင်ရဲ့ ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးဘက ပြောပြတဲ့
အတွက် ကျွန်ုပ်တို့ ဦးကျော်တင် ပြန်
အလာ စောင့်ဆိုင်းနေကြရပါတယ်။

စောင့်ဆိုင်းနေချိန်မှာ ကျွန်ုပ်က
ဦးကျော်တင်ရဲ့ “**အကြားဓာတ်၊ အမြင်**
ဓာတ်” စိတ်စွမ်းအားရှိပုံကို သိလိုတဲ့
အတွက် ဦးလေးဘကို...

“ဦးလေးဘ ဦးကျော်တင်က ဖရလောက
သာနဲ့ ဝိညာဉ်ကိုခေါ်ပြီး ပေးနိုင်တယ် ပြီး
တော့ ဖရလောကသာနဲ့ အဆင်းပုံ ရုပ်
သဏ္ဍာန်ကိုလဲ မြင်ရတယ် ပြောတဲ့အသံကို
လဲ ကြားရတယ်လို့ သိရပါတယ်။ အဲဒီလို
အစွမ်းတွေရှိတာ ဘယ်လို ကျင့်စဉ်တွေ
ကြောင့်ပါလဲ’

လို့ မေးတဲ့အခါမှာ...

‘ကျင့်စဉ်ကတော့ဖြင့် အထူးအဆန်း မရှိပါ’

ဘူး၊ ငယ်စဉ် ကလေးအရွယ်ကစပြီး ပုတီးစိပ်
တာကို ဝိသနာပါတယ်။ ပုတီးစိပ်တာပဲ’
လို့ ပြောပြပါတယ်။ နောက်...
‘ဘယ်လိုဂါထာတွေကို ပုတီးစိပ်ပါ
သလဲ’

လို့ မေးတော့...

ဦးလေး သိတာကတော့ ဘုရားဂုဏ်တော်
တရားဂုဏ်တော်၊ သံဃဂုဏ်တော် အဲဒီ
ဂုဏ်တော်တွေ စိပ်တာပဲ’

လို့ ပြောပြပါတယ်။

နောက်တစ်ခါ...

‘ဦးကျော်တင် ဘယ်အရွယ်လောက်
ကစပြီး ဟောတတ် ပြောတတ်ပါသလဲ’

လို့ မေးတဲ့အခါ ဦးလေးဘာ ပြောပြ
တာက...

‘နွားကျောင်းသားအရွယ် ကွဲကျောင်းရာက
စပြီး ဟောတတ် ပြောတတ်တယ်လို့ ဆိုရ
မှာပဲ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကွဲကျောင်း
တဲ့အဖော်တွေက သူတို့ကျွဲ ပျောက်တဲ့အခါ
မောင်ကျော်တင်ကို မေးကြတော့
မောင်ကျော်တင်က ကျွဲရှိတဲ့နေရာကို ထိုင်ရာ
ကနေ ပြောနိုင်တယ်။

နောက် အဖော်အချင်းချင်း ဖင်းတို့အိမ်မှာ
ဝက်သားချက်တယ်၊ ကြက်သားချက်တယ်
စလို ပြောနိုင်တယ်။ ပြီးတော့ ပြောတဲ့အတိုင်း
အမှန်တွေချည်းပဲ ဖြစ်နေတယ်။

အဲဒီ ကွဲကျောင်းတဲ့အချိန်ကစပြီး ဟောနိုင်
ပြောနိုင်တာပဲ။ ဒီကြောင့် အဖော်တွေက
မောင်ကျော်တင်ကို “ကျွဲမင်းသား” လို့ ခေါ်
ကြသေးတယ်’

လို့ ပြောပြအပြီးမှာ ကျွန်ုပ် သိလို
သေးသဖြင့်...

‘ဦးကျော်တင်က သေဆုံးသူအားလုံး
ရဲ့ ဝိညာဉ်ကို ခေါ်နိုင်ပါသလား’

လို့ မေးတဲ့အခါမှာတော့...

‘သေဆုံးသူ အားလုံးကို မခေါ်နိုင်ပါဘူး။
သေဆုံးသူ ဝဲကျရင် ခေါ်မရပါဘူး။ နောက်
တိရစ္ဆာန်ဖြစ်နေရင်ပဲ ခေါ်လိုမရဘူး။ နောက်

ပြီးတော့ နိဗ္ဗာန်ရောက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဆိုရင်လဲ
ခေါ်မရဘူး။ ကျွန်ုပ်တို့ဘဝတွေ ရောက်ရင်
ခေါ်ရပါတယ်။ တကယ်လို့ လူဝင်စား ဖြစ်
နေတယ်ဆိုရင် သူ့ရဲ့စိတ်အာရုံမှာ ပုံသဏ္ဍာန်
အနေအထား အရပ်ဒေသတွေ ပြောနိုင်
တယ်’

လို့ ရှင်းလင်း ပြောပြအပြီးမှာ
ဦးလေးဘာ ဆက်ပြောပြတာကတော့...

‘မောင်ကျော်တင်က ပြောပြဖူး
တယ်။ အရင်ဘဝဟောင်းက အဘ
ခေါင်တို့ ဘိုးဘိုးအောင်တို့လို ထွက်ရပ်
လမ်းကျင့်စဉ်တွေ ကျင့်ခဲ့ဖူးတယ်။ သူ
လိုပဲ ကျင့်ကြတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ကမ္ဘာမှာ
မြောက်မြားစွာ ရှိတယ်လို့ ပြောလို့
သိရ တာပဲ။ ဒါကြောင့် ရှေးက
ပါရမီဓာတ်ခံ ပါလို့ အခုလို ခေါ်နိုင်၊
မေးနိုင်တယ် လို့ ဦးလေး ထင်မိတာပဲ’

လို့ ပြောပြအပြီး ဦးကျော်တင် ပြန်
ရောက်လာပါတယ်။ ဦးကျော်တင်က
ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း ကျွန်ုပ်တို့ကို...

‘ညဿည်တွေ ရောက်နေတာ ကြာ
ပြီ ထင်တယ်။ အားနာစရာပဲ’

လို့ နှုတ်ဆက်ပြီး ကျွန်ုပ်နဲ့ ကိုလှ
ကြိုင်တို့ ထိုင်နေကြတဲ့အခါပေါ်
အရှေ့အခန်းကို တက်လာကာ အရှေ့
ထိပ်ကနေ အနောက်ကို မျက်နှာပြုပြီး
တင်ပျဉ်ခွေ ထိုင်လိုက်ပါတယ်။ ထိုင်

အပြီးမှာ...

‘ကဲ ခပ်ပျားတို့ ပေးလိုရာ ပြောပါ။ သေဆုံး
သူ ပေးပယ်ချိန် အဖေအမည် အမိအမည်
နောက် သေဆုံးသူ့ အမည်တို့ကို ပြောပါ’
လို့ ခိုင်းပါတယ်။

ကျွန်ုပ်က...

‘သေဆုံးသူအမည်က ဦးချစ်စုံ၊
အဖေအမည် ဦးဖိုးထယ်၊ အမိအမည်က
ဒေါ်ရွှေသ၊ နေရပ်က ကံသာရွာပါ’
လို့ ပြောလိုက်တဲ့အခါ ဉာဏ်ပူဇော်
တဲ့အနေနဲ့ အပူဇော်ခိုင်းပါတယ်။

‘ကဲ ဓေတနာရှိသရွေ့ ဉာဏ်ပူဇော်
ပါ’

တဲ့။ အဲဒီလိုခိုင်းတော့ ကျွန်ုပ်က
ငွေ (၁၀၀)ကျပ် ပူဇော်လိုက်ပါတယ်။
ဦးကျော်တင်က ငွေ (၁၀၀)ကို လက်
နှစ်ဖက်ဖြင့် အထက်မြှောက်လျက် ရွတ်
ဆိုတာက...

‘ယခု ရေစကြိုပြီးနောက် ကံသာကျေးရွာမှ
အဖေ ဦးဖိုးထယ်၊ အမိ ဒေါ်ရွှေသတို့၏ သား
ဖြစ်သူ ဦးချစ်စုံအတွက် ရည်ပန်းပြီး ကျွန်ုပ်
အား ကုသိုလ်ပြုပါတယ်။ ယင်း ကုသိုလ်
အစို့တာကို သတ္တဝါ စေနေယျအပေါင်းအား
အမှုပေးဝေပါတယ် ခပ်ပျား၊ အားလုံး အမှု
ရကြပါစေဗျား။

သေဆုံးသွားတဲ့ ဦးချစ်စုံ ခပ်ပျား ခပ်ပျား
ရဲ့ ငွေချင်း သားသမီးများက တွေ့ဆုံ ပေး
ပြန်လိုတဲ့အတွက် ရောက်ရာဘဝ တံဋ္ဌာန
က ဤဋ္ဌာနသို့ အခုအပြန် လာရောက်ဖို့
ဖိတ်ခေါ်လိုက်ပါတယ်။ သက်ဆိုင်ရာ အုပ်ချုပ်
သူ အကြံအကဲများကလဲ စေလွှတ်ပေးကြပါ
ရန် မေတ္တာရပ်ခံပါတယ် ခပ်ပျား’

လို့ ဖိတ်ခေါ်ပြီး အာရုံစူးစိုက်ပြီး
မျက်နှာကို ရှေ့တည့်တည့် ကြည့်နေပါ
တယ်။

နောက် ခဏအကြာမှာ...

‘ဟော လာနေပါပြီဗျာ၊ လာပါပြီ။
ခင်ပျားတို့ ဦးချစ်စုံက ခါးတိုင်းကိုင်။

www.burmeseclassic.com

မျက်ခုံးမွေးထူထူ ခေါင်းတုံးနဲ့ပါပဲလား။ အခုပြောတဲ့ ပုံစံအတိုင်း ဟုတ်ကြရဲ့လား’

လို့ ကျွန်ုပ်တို့ကို မေးပါတယ်။
‘ဟုတ်ပါတယ်။ အခုပြောတဲ့ ပုံစံအတိုင်းပါပဲ’

လို့ ကျွန်ုပ်က ဖြေလိုက်ပါတယ်။
‘ကဲ ဟုတ်ပြီ။ အခုရောက်လာတာ ဦးချစ်စုံအမှန် ဟုတ်တယ်ဆိုရင် ဦးချစ်စုံ မသေမီ၊ ဝိညာဉ်မချုပ်မီက အဖြစ်အပျက်ကို မှတ်မိသရွေ့ ပြောပြပါ’

လို့ ခိုင်းပြီး ပရလောကသားရဲ့ ပြောမယ့်စကားကို ငြိမ်သက်စွာ အာရုံပြုပြီး နားထောင်နေပါတယ်။ နောက် နားထောင်ပြီး ပြန်ပြောပြတာက...

‘ဟုတ်တာ ပြောပြရမယ်ဆိုရင်တော့ ဝိညာဉ်မချုပ်မီ ထိုစဉ်အခါက ဘာအခါလဲ ယင်တုံး နာလိုက်တာ အလွန်ပဲ... ပြီးတော့ ဦးခေါင်းကို ပြောက်တက်လှည့်ပြီး ဝိညာဉ်ချုပ်ခံရပါတယ်တဲ့ ပြောနေပါတယ်ဗျာ။ သူပြောတဲ့အတိုင်း ဟုတ်ကြရဲ့လား’

လို့ မေးတော့ ကျွန်ုပ်စိတ်မှာ တအံ့တဩ ဖြစ်မိပါတယ်။
‘ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ။ သူ ပြောတဲ့အတိုင်း အမှန် ဟုတ်ပါတယ်’

လို့ ဖြေလိုက်ပါတယ်။
နောက်ပြီး ဦးကျော်တင်က...

‘ဦးချစ်စုံက ပြောနေတယ်။ သူ ဝိညာဉ်ချုပ်စဉ်က ချက်ချင်း ခြေမကြိုး လက်မကြိုး ချုပ်ကြလို့ စိတ်ပကောင်း ဖြစ်ပါ့မလားဗျာ။ ဟုတ်ကြလား’

လို့ မေးတော့ ကျွန်ုပ်နှင့်အတူ လိုက်ပါလာသူ ကိုလှကြိုင်က...

‘ဟုတ်ပါတယ် ကျွန်တော်နဲ့ ကိုအောင်လှတို့ ချည်ကြတာပါ’

လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။
‘ဦးချစ်စုံက နောက် မေးနေတယ်ဗျာ။ အခုဘာပိုပြီး အပြန် အိမ်ယူလာ

တဲ့ ကန်တော့ပွဲ နှစ်ပွဲက အပိုလား။ အရာလား။ ဘုန်းကြီး မကြွတာလားတဲ့’

လို့ မေးလိုက်တော့ ကျွန်ုပ်တို့ ရုတ်တရက် မဖြေနိုင်ကြလို့ စဉ်းစားပြီးမှသာ...

‘အဲဒီ ပြန်ယူလာတဲ့ ကန်တော့ပွဲ နှစ်ပွဲက ခြင်းယား ဆရာတော်တစ်ပါးနဲ့ မန္တလေး ဆရာတော်တစ်ပါးအတွက် အရာပွဲ နှစ်ပွဲကို အိမ်ပြန်ယူခဲ့တာပါ’

လို့ ပြန်ပြောပြလိုက်ရပါတယ်။ နောက် ဆက်ပြီး မေးပါသေးတယ်။

‘အခုဘာပိုပြီးတဲ့ နောက်တစ်နေ့ညမှာ အိမ်ပိုင်းထဲက ဆူလိုက်ကြတာ ဘာ ဖြစ်ကြတာလဲ တဲ့။ ပြောကြပါဦး’

ဆိုတော့ ကျွန်ုပ်က...
‘ကိုသိန်းထွန်းနဲ့ ကိုဖိုးဆောင်းတို့ စကားများ ဆူနေကြတာပါ။ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး’

လို့ ရှင်းပြလိုက်ရပါတယ်။
အခုလို ဦးချစ်စုံ တစ်ဖြစ်လဲ ပရလောကသားက သူ သိလိုသည့်ကိစ္စ အကြောင်းအရာတို့ကို မေးပြီးတဲ့အခါ ဦးကျော်တင်က...

‘ကဲ ခင်ဗျားတို့ မေးလိုရာကို မေးကြပါ’

လို့ ခိုင်းတဲ့အတွက် ကျွန်ုပ်က...
‘အခု ဦးချစ်စုံ ဘယ်မှာနေရပါလဲလဲ စာရသောက်ရ ရှိရဲ့လား’

လို့ မေးလိုက်တဲ့အခါ ဦးကျော်တင်

က တစ်ဖက်က ပရလောကသား ပြောမယ့်စကားကို အာရုံပြု နားထောင်အပြီးမှာ ပြန်လည် ပြောပြတာက...

‘အခုနေရာတာက သူ့အိမ် ထောင်ဘက်က ဝိုင်းလပ်ထဲမှာ နေရပါတယ်တဲ့။ ပြီးတော့ သူ့သမီးက ဆွမ်းတော်ကပ်ပြီး စွန့်တာကို စားရ သောက်ရပါလားဗျာ’

လို့ ပြောပြီး ဆက်ပြောပြတာက...
‘လူပြန်ဖြစ်ဖို့ ဝင်စားခွင့် ရပါတယ်တဲ့။ လူဝင်စားဖြစ်တော့ အိပ်မက်ပေးမယ်တဲ့။ စောင့်ရှောက်ကြပါဦးတဲ့။ နေရာထိုင်ခင်းကတော့ မရှိသေးဘူးတဲ့။ အိမ်ကိုပဲ ပြန်နေချင်တာပဲတဲ့ဗျား’

လို့ ပြောတော့ ကျွန်ုပ် ဝမ်းနည်းမိပါတယ်။

‘ဘာ ကုသိုလ်များ လုပ်ပေးရမလဲ’ လို့ မေးတဲ့အခါ...

‘သင့်တော်ရာကုသိုလ် လုပ်ကြပါတဲ့။ သူ့ရဲ့ ပုဆိုးလုံချည်တွေကို နေရာထိုင်ချုပ်ပြီး ကျောင်းလှူမယ်လို့ ပြောနေကြတဲ့အသံ ကြားရပါတယ်တဲ့။ ကောင်းပါတယ်။ လှူကြပါတဲ့ဗျား။ ဟုတ်ကြရဲ့လား’

လို့ မေးတဲ့အခါ သတိရလာတဲ့အတွက်...

‘ဟုတ်ပါတယ်။ သမီး မအုံးမြင့်က ပုဆိုးလုံချည်တွေကို နေရာထိုင် ချုပ်ဖို့ ရာ ကျွန်ုပ်ကို တိုင်ပင်ပါတယ်။ အဲဒါကို ကြားလို့ သူသိနေတာ ထင်တယ်’

လို့ ပြောလိုက်ပါသေးတယ်။ နောက် ဦးကျော်တင်က...

‘ပြောနေတယ်။ သားသမီးမွေးချင်း တွေအိမ်ကို ရောက်တယ်တဲ့။ အဲဒါကို ခြောက်တယ်လို့ ပြောနေကြတယ်။ ခြောက်တာမဟုတ်ပါဘူးတဲ့။ နှုတ်ဆက်တာပါတဲ့။ နောက်ဆုံး မှာချင်တာက တော့တဲ့ မွေးချင်းမောင်နှမတစ်တွေ သင့်အောင်နေကြပါတဲ့’

နက္ခတ္တရာဇ်မြစ်မဂ္ဂဇင်း ၂၂၇

လို့ ပြောပြပြီးသည့်အခါမှာ ကျွန်ုပ်က...

'အခုပြောသမျှ အမှန်တွေချည်းပါပဲ။ ဒါပေမယ့် မွေးချင်းသားချင်းတွေ ယုံကြည်မှုရှိအောင် ထူးခြားတာရှိရင် ပြောပါဦး'

လို့ ခိုင်းလိုက်တဲ့အခါမှာတော့...

'အားလုံး ယုံကြည်အောင် ပြောလိုက်မယ်။ ဝေဆုံးပြီးနောက်ညမှာ ပြောက်အိမ် သမီး ရှိရာကို ရောက်တယ်။ အိမ်ထဲအတွင်း အရောက်မှာ သတ္တဝါအကုန်တစ်ကောင်က မောင်တယ်။ အဲဒီလိုဟောင်တော့ မောင် ရမလာဆိုပြီး ဆဲပါတယ်။ ရွာပြန်ရောက်တဲ့ အခါ မေးကြည့်ပါတဲ့ဗျာ'

'ဟုတ်ကဲ့ ကောင်းပါပြီ။ ရွာပြန် ရောက်ရင် မေးကြည့်ပါမယ်'

လို့ ကျွန်ုပ်က ဖြေလိုက်ပါတယ်။

“နောက်ခုနစ်ရက်ပြည့်လို့ ရက်လည် ဆွမ်းကပ်လှူနေ ရောက်တဲ့အခါ တရား နာပြီး သာဓုခေါ်ရအောင် လာခဲ့ပါ” လို့ မှာလိုက်တော့...

'ခေါ်လိုက်ပါ လာခဲ့ပါမယ်တဲ့'

လို့ ပြောအပြီး ဦးကျော်တင် ဆက် ပြောတာက...

'ခါးတွေက နာတယ်တဲ့။ ပြန်တော့ မယ်၊ နှုတ်ဆက်ပါတယ်တဲ့။

ပြန်ချင်ပြီတဲ့ဗျာ ပြောနေတယ်'

လို့ ဆိုတော့...

'ဟုတ်ကဲ့ပြန်ခွင့်ပြုလိုက်ပါတော့ဗျာ'

လို့ ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်တဲ့အခါ ဦးကျော်တင်က ပရလောကသား ဦးချစ်စုံကို...

'ကဲ ဦးချစ်စုံ ခင်များ လိုရာခရီး ပြန်နိုင်ပါပြီ။ သွားနိုင်ပါပြီ။ ကျန်းမာပါစေ၊ ချမ်းသာပါစေ၊ လိုရာ ပြည့်စုံပါစေ ဗျာ'

လို့ ဆုပေးပြီး ပြန်ခွင့်ပြုလိုက်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့ မေးမြန်းပြောဆိုနေသည့် အချိန်မှာ ကျွန်ုပ်တို့လို မေးမြန်းဖို့ ရောက်ရှိနေကြတဲ့ ညွှန်သည်များ (၁၅) ယောက်ခန့်ကို မြင်တွေ့ရတဲ့အတွက် အချိန်ပို မနေတော့ဘဲ ဦးကျော်တင်နဲ့ ဖခင်ကြီး ဦးလေးဘတို့အား နှုတ်ဆက် ပြီး ကျွန်ုပ်တို့ ပြန်ခဲ့ကြပါတယ်။

ရွာပြန်ရောက်တဲ့အခါ မွေးချင်း မောင်နှမများ အားလုံးကို ခေါ်ပြီး အကျိုးအကြောင်းပြောပြအပြီး မြောက် အိမ်မှ သမီးအငယ် မအုံးတင်နဲ့ ခင်ပွန်း ဖြစ်သူ မောင်မြင့်လွင်တို့ကို ဖခင်ကြီး ပရလောကသား ဦးချစ်စုံ မှာသည့် အတိုင်း မေးမြန်းရာ မောင်မြင့်လွင် က...

'အထူးတပို နောက်ညမှာ ကျွန်တော်အိမ် က ခွေးကျားက အိမ်တက်လှည့်ပြီး အတင်း ဆူနေအောင်ဟောင်နေလို့ ဆဲဆိုပြီး ဘာ မောင်နေတာလဲဟ ဝေါက်ပြီး ကြည့်လိုက် တော့ လူရိပ်ပုံသဏ္ဍာန် မည်းမည်းကြီး အိမ်ထဲထဲသွားတာ မြင်လိုက်ရတယ်။ အဲဒီ အကြောင်းတွေကို ကျွန်တော်က ကြောက်ကြောက် ဖုန်းရိပ်လို့ ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောခဲ့ဘူး'

လို့ ပြောလိုက်သည့်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ မွေးချင်းမောင်နှမတစ်တွေ တစ် ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ပြီး မျက်ရည်စတွေ ဝေခဲ့ကြပါသေးတယ်။ အဲဒီနောက်တွင်...

ဘဝတစ်ပါးသို့ ပြောင်းသွားတဲ့ ဖခင်ကြီး ဦးချစ်စုံရဲ့ အဖြစ်အပျက်

များကို ပြောကြားပြီးတဲ့အခါ ကျွန်ုပ်က မောင်နှမတစ်တွေအားလုံး အပူငြိမ်းစေလိုတဲ့ ဆန္ဒနဲ့...

'ငါတို့ဖခင်ကြီးဟာ ငရဲတိရစ္ဆာန်တထုပ် မရောက်ဘဲ သာဓုခေါ်နိုင်သော ဝေဟနိက ပြိတ္တာဖြစ်နေပြီလို့ ပြောရမှာပါ။ ဒါကြောင့် တို့မောင်နှမတစ်တွေက ဖခင်ကြီး သာဓု အနုပေးဒနာခေါ်နိုင်ဖို့ ဖခင်ကြီးအတွက် ရည်မှန်းပြီး ဆွမ်း၊ ယန်း၊ ရေချမ်း၊ ဘုရားကို ကပ်လှူပြီး အပူပေးကြေရမယ်။ နောက် ရက်လည်ဆွမ်းကပ်လှူပြီး ဖခင်ကြီး ရဲ့ပုဆိုးထိုးကွင်းတွေကို နေရာထိုင် ရှုပ်ပြီး ကျောင်းကို ကပ်လှူကြမယ်။ အဲဒီ ဆွမ်း ကပ်တဲ့နေ့မှာ ဖခင်ကြီးကို ခေါ်ပြီး တရားဆယ် ရောက်ချယ် အားလုံးကို အပူပေးပေး စသဖြင့် ပြောပြီး...

“ကျွေးမွေးပျက် ဆောင်ရွက်စိမ်း မွှေး ထိုက်စေ၊ လှူပူစေ၍ စောင့်လေ့မို့နွယ် ဖတ်ငါးသွယ် ကျင့်ဖွယ်သားတို့သိတို့တာ”

ဆိုတဲ့ ဆုံးမစာကို ရွတ်ဆိုပြောပြီး နောက် ကျွန်ုပ် တတ်သိသမျှ အပူအေး ငြိမ်းစေမည့် တရားဓမ္မများကို ပြောပြ ကာ နောက်ကျလာမယ့် မျက်ရည်များ နှင့် ပူဆွေးသောက ပရိဒေဝစီးများကို ထိုက်တဲ့အားလျော်စွာ ချုပ်ငြိမ်းစေခဲ့ ပါတော့တယ်။

ဝန်ခံချက်

ယခု ရေးသားဖော်ပြခဲ့သော အဖြစ်အပျက် အကြောင်းအရာများ သည် ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင် တွေ့ကြုံ ခံစားခဲ့ရသည့် ဖြစ်ရပ်အမှန် ဖြစ် ကြောင်း ဝန်ခံပါသည်။

ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ တရားများ တိုးပွားကြပါစေ။

မောင်မောင်မြ (ရေစကြို)

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း
 (၅၀)ခန့်က ကျောက်ဆည်
 ခရိုင်၊ ပေါင်လောင်
 ရွာကြီးတွင် ကြုံတွေ့
 ခဲ့သော အဖြစ်အပျက်
 ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်မှာ
 ငယ်ရွယ်စဉ်က သမထ
 အလုပ်များကို အထုံ
 ဝါသနာကြီးမားစွာ
 လေ့ကျင့်ရင်း
 ထို ပေါင်လောင်ရွာသို့
 ရောက်ရှိသွားပါသည်။

အာနာပါနကို
 လေ့ကျင့်ခြင်း၊ ဂါထာ
 များ ရွတ်ဆို
 ပွားများခြင်း၊
 ဂုဏ်တော်များကို
 ပုတ်စိပ်ခြင်း၊ မေတ္တာပို့
 အမျှဝေခြင်း ဟူသော
 ကျင့်စဉ်များကို နေ့ညည
 မပြတ် ကြိုးစားလေ့ကျင့်
 ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ အဆက်မပြတ်
 လေ့ကျင့်ခြင်း၊ သီလလုံခြုံမှု
 ရှိနေခြင်းကြောင့် ထင်ပါသည်။
 မမြင်အပ်သော ပရလောကသား
 ပုဂ္ဂိုလ်များကို တစ်ခါတစ်ရံ
 ကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်ခဲ့ဖူးပါသည်။

ထိုပရလောကသား ပုဂ္ဂိုလ်များကို
 ပထမဦးစွာ မြင်လိုက်ရစဉ်က ရိုးရိုး
 လူပုဂ္ဂိုလ်များဟုပင် ထင်မိပါသည်။
 သို့ရာတွင် မျက်စိရှေ့မှောက်တွင်
 ပျောက်သွားခြင်း၊ သွင်ပြင် အမူအရာ
 ထူးခြားခြင်း၊ အနံ့ထူးခြားခြင်း၊ မိမိ
 ကိုယ်ခန္ဓာမှာ ကြက်သီးတဖြန်းဖြန်း
 ထခြင်း စသည့် အကြောင်းများကြောင့်
 ထိုမြင်တွေ့ရသော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ပရလော
 ကသားဖြစ်ကြောင်း သိလာပါသည်။

အတွေ့အကြုံ များလာသည့်အခါ
 တွင်မူ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ကြောင်း
 ချက်ချင်း သိနိုင်ပါသည်။

ထိုအထဲမှ အင်္ကျီအဖြူပေါ်မှာ
 စလွယ်စွပ်လျက် ပုဆိုးဖြူဝတ်ထား
 သော သန်မာထွားကျိုင်းသည့် ပုဂ္ဂိုလ်
 တစ်ဦးကို လမ်းလျှောက်သွားရင်း ရွာ
 အရှေ့ဘက် မန်ကျည်းပင်ကြီး၏
 မြောက်ဘက်ဘေးမှာ မကြာခဏ တွေ့

မောင်
 (ကျောက်မဲ)
ဥစ္စာကို
 သိုက်ကသာ ဝေးသည့်မဟုတ်

ရပါသည်။ အထူးသဖြင့် မှောင်ရီမျိုးမျှ
 အချိန်တွင် တွေ့ရတတ်ပါသည်။
 အမှတ်မထင် ဖျတ်ခနဲ တွေ့ရတတ်ပါ
 သည်။

တွေ့ရသည့်အခါတိုင်း မြင်နေကျ
 အဝတ်အစားနှင့်သာ ဖြစ်ပါသည်။
 မကြာခဏ တွေ့နေရသဖြင့် သူ့ပုံနံနံ
 ကို မှတ်မိနေပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှာ

ရုက္ခစိုးကြီးဖြစ်ကြောင်းလည်း သိနေပါသည်။

တစ်နေ့သောအခါ ထိုမန်ကျည်းပင် အောက်ကို ဖြတ်ပြီး ပြန်လာစဉ် ကျွန်ုပ် သွားရာလမ်း ရှေ့တည့်တည့်မှာ ထိုရုက္ခစိုးကြီး ဘွားခနဲ ရပ်လျက် ပေါ်လာပါသည်။

နေဝင်ဖျိုးဖျဲအချိန်ဖြစ်၍ ဝီဝီပြင်ပြင် ထင်ထင်လင်းလင်း မမြင်ရသော်လည်း ရုက္ခစိုးကြီးဖြစ်မှန်း သိပါသည်။ ထို ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ကျွန်ုပ်မှာ တစ်လံမျှ ဝေးပါ သည်။ ထိုအချိန်၌ သစ်ရွက်ကြောသံ တဖြောက်ဖြောက်ကိုပင် ကြားရအောင် တိတ်ဆိတ်နေလေ၏။

ကြောက်စိတ်မရှိသော်လည်း ဤသို့ အမှတ်မထင် ဘွားခနဲ ပေါ်လာသည် ကို တွေ့လိုက်ရ၍ ရင်မှာ တဒိတ်ဒိတ် မြည့်သွားလေ၏။ ဘာကိုစွန့်သလဲ ဘာ အကြောင်းရှိသလဲဟု တွေးနေဆဲတွင် ထိုရုက္ခစိုးကြီးက...

“ဒီနေရာကို တူးယူပါ”

ဟု သူ့ရှေ့ မန်ကျည်းပင်၏ အရှေ့ ဘက် တစ်တောင်အကွာကို ညွှန်ပြပါ သည်။

ကျွန်ုပ်လည်း ညွှန်ပြသောနေရာကို သေသေချာချာ မှတ်သားထားလိုက် ၏။ တူးယူရန်ကိုတော့ စိတ်မကူးသေး ပါ။ ပိုင်ရှင်ရှိနေသေးလျှင် ကံငါးပါးထဲ မှ အဒိန္နာဒါနာကံကို ကျူးလွန်သူ ဖြစ်သွားနိုင်ပေသည်။

အရှင် မပေးသော ဥစ္စာကို ယူလျှင် သီလပျက်ပေတော့မည်။ သီလပျက် လျှင် ကျင့်ထားသမျှ အလဟဿဖြစ် သွားပေတော့မည်။

သီလအလွန်စင်ကြယ်မှ သွားရာ လမ်းမြောင့်ကြောင်း သိထားပြီး ဖြစ်ပါ

သည်။ သီလရှိသူကို နတ်တို့ သိပါ သည်။ သိလျှင် စောင့်ရှောက်တတ်ပါ သည်။

နတ်စောင့်ရှောက်မှု ချစ်မှု ဂြိုဟ်များ လည်း မကြပါသည်။ ဂြိုဟ်များ မလျှင် လောကီကိစ္စရပ်များတွင် လိုတရသည် ဟုပင် ဆိုရပေတော့မည်။ ၎င်းသည်ပင် သိဒ္ဓိသဘော ဖြစ်လေ၏။

သီလမရှိလျှင်လည်း နတ်တို့ ချက် ချင်း သိပါသည်။ ထို့ကြောင့် သီလ အနည်းငယ်မျှ ပျက်လျှင်ပင် ပြင်းပြင်း ထန်ထန် ကျင့်ကြံပါသော်လည်း သိဒ္ဓိ တို့ တိုးတက်လာတော့မည် မဟုတ်ပေ။ “ပိုးသာကုန် မောင်ပုံ စောင်းမတတ်” ဆိုသကဲ့သို့ အချည်းနီးသာ ဖြစ်ပေ တော့မည်။

ထို့ကြောင့် မိမိအပင်ပန်းခံ ကျင့် ထားသောကြောင့် ရလာသော တန်ခိုး သိဒ္ဓိကို ပျက်စီး ဆုံးရှုံး မသွားရအောင် သတိကြီးစွာဖြင့် ထိန်းထားရပါသည်။

သို့သော် ထိုပုဂ္ဂိုလ် (ရုက္ခစိုး)ကြီး ယခုညွှန်ပြသော ပစ္စည်းများသည် ပိုင် ရှင်မဲ့ ဖြစ်နေခဲ့လျှင် သာသနာအတွက် အကျိုးရှိရာရှိကြောင်း အသုံးချခွင့် ရပေ မည်ဟု တွေးတောမိကာ ပိုင်ရှင်ရှိ မရှိ သိချင်လာလေ၏။

ထို့ကြောင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို မေးခွန်း တစ်ခု မေးရန် ပြန်ကြည့်လိုက်ပါသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး မရှိတော့ပါ။ ပျောက် ကွယ်သွားလေပြီ။ သူ မရှိတော့သဖြင့် ကျွန်တော့် ရင်ထဲမှာ ရှိနေသည့် မေးခွန်း တစ်ခုကို မေးခွင့်မရတော့ပါ။

* * *

နောက်တစ်နေ့ ညနေတွင် သွားနေ ကျလမ်းလေးအတိုင်း ကျွန်ုပ်လျှောက် လာခဲ့ရာ မန်ကျည်းပင်အောက်တွင် (မနေ့ကအတိုင်း) ရပ်စောင့်နေသော ရုက္ခစိုးကြီးကို တွေ့ရလေ၏။ လျှာရှည် နေလျှင် ပြန်ပျောက်ကွယ်သွားမှာ စိုး သဖြင့် အဓိကသိချင်နေသည့်အချက် ကို တန်းမေးလိုက်သည်။

‘မနေ့ကပြီတဲ့ နေရာက ပစ္စည်းဟာ ပိုင်ရှင် ရှိသလား’

‘ရှိတယ်’

ဟု သူက တိုတို ပြန်ဖြေလေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ ပင်ကိုအားဖြင့် မာဆတ် ဆတ် စကားပြောတတ်ရကား သူ စိတ်တိုသွားမှာ စိုးသောကြောင့် သတိထား၍...

‘ပိုင်ရှင်က ဘယ်သူပါလဲခင်ဗျာ’

ဟု ရိုရိုသေသေ မေးလိုက်၏။

‘ရွာထဲက ဦးကျော်သာပဲ’

ဟု ပြောဆိုကာ ပျောက်ကွယ်သွား လေ၏။

ပိုင်ရှင်ရှိပါလျက် ပစ္စည်းရှိသည့် နေရာကို ညွှန်ပြခြင်းမှာ သူ၏ ပိုင်ဆိုင် သော စွမ်းအား(တန်ခိုး)ကို ပြသလို၍ လော့ ကျွန်ုပ်၏ သီလကို စမ်းသပ်လို ၍လော့ဟု နှစ်ခုကွဲရာတွင် မည်သည် အချက်က အဓိကဖြစ်ကြောင်း ကွဲပြား စွာ သိရှိရန် ကျွန်ုပ် မဆန်းစစ်တော့ပါ။

* * *

နောက်နေ့ ညနေ (၄)နာရီလောက် တွင် ရွာထဲသို့ သွားရောက် နေသည်ပတ်

www.burmeseclassic.com

ပါသည်။ နှစ်အိမ်ခန့် လည်ပတ်ပြီး နောက် ဦးကျော်သာ၏ အိမ်ဘက်ဆီ ကူးခဲ့ပါသည်။

ဦးကျော်သာတစ်ဦးတည်း ဧည့်ခန်း ကွပ်ပျစ်တွင် ထိုင်လျက် လက်ဖက် ရည်ကြမ်း သောက်နေသည်ကို မြင်ရ လေ၏။ ယခင်ကတည်းက သိကျွမ်းပြီး သားဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်ကို ဦးကျော်သာက ခရီးဦးကြိုပြုလေ၏။ ကျွန်ုပ်က ထိုင်ရန် ဟန်ပြုရင်း...

'အိမ်သားတွေလဲ မတွေ့ပါလား ဦးကျော်သာ တစ်ယောက်တည်းလား'

ဟု မေးလျှင်...

'တစ်ယောက်တည်းပဲ ဗျို့'

ဟု ဖြေလေ၏။

'တစ်ယောက်တည်း ဆိုရင်တော့ ဘယ်သူ ပု ယဝါအောင် မေ့ခွန်ခလားတစ်ခု နှစ်ကိုယ် ကြား မေးချင်တယ်'

ဟု အသံနှိမ့်၍ ခပ်တိုးတိုး ဆွဲလိုက် ၏။

'မေးပါဗျာ၊ ဘာမှ အားမနာပါနဲ့' ဟု ပြန်ပြောလေ၏။

'ဒီလိုဆိုရင် ခပ်ဖျား ပစ္စည်းလေး ဘာလေး မြှုပ်ထားတာ ရှိလားဟင်'

ဟု မေးလိုက်လျှင် ဦးကျော်သာက အံ့ဩဟန်နှင့် ဖျတ်ခနဲ ကျွန်ုပ်ကို ကြည့် ကြည့်ပြီးမှ...

'ရှိပါတယ်'

ဟု မဖြေချင်ဖြေချင် ဖြည်းလေးစွာ ဖြေလေ၏။

'ဒီလိုဆိုရင် ရွာအရှေ့ဘက် မြေကျပ်လမ်း ကြောင်းလေးလေး မှန်ကည့်ပင်ကြီးရဲ့အရှေ့ ဘက် တစ်တောင်ကွမှာလား'

ဟု မေးလိုက်၏။ ထိုအခါ ဦးကျော် သာမှာ အံ့ဩထိတ်လန့်သွားဟန်ဖြင့်...

'မှန်လိုက်လေဗျာ'

ဟု ခပ်ကျယ်ကျယ် အသံဖြင့် ဝန်ခံ

ပြီးမှ...

'ခင်ဗျား ဘယ်လိုလုပ် သိသလဲ' ဟု ပြန်မေးလေ၏။

'ပြောတဲ့လိုလိုပေါ့ ခင်ဗျား မြှုပ်ထားတာကို သိတဲ့သူက ပြောပြလိုပေါ့ဗျာ၊ အဲဒါ ပြန်တူးယူ ထားလိုက်ပါ။ ကြာသွားရင် ခင်ဗျားပစ္စည်း ဆုံးရှုံးသွားနိုင်တယ်'

ဟု အကြံပြုလိုက်၏။

ပြောပြသူမှာ လူမဟုတ်ဘဲ ရုက္ခစိုး ကြီးဖြစ်ကြောင်း၊ မှန်သည့်အတိုင်း လျှာ ရှည်ပြီး ပြောပြလိုက်လျှင် သာမန် လူများ နားလည်ရန် ခက်သည့် ကျယ် ဝန်းလှသည့် ဘုံလောကများ အကြောင်းကိုပါ ထည့်သွင်းပြောပြနေ ရလေဦးတော့မည်။

'အေးဗျာ ကျွန်တော် မြှုပ်ထားခဲ့တုန်းက တစ်ရွာလုံး အိမ်မောကျပြီးတော့ တိတ်ဆိတ် နေတဲ့ ည(၁၀)နာရီ အချိန်လောက်မှာပါ။ ဘယ်သူမှ သိတူးထင်နေတာ၊ ဘယ်လိုလူ က သိသွားတာပါလိမ့်။ အဲဒီ သိသွားတဲ့ လူကော တူးပယူတူးလားဗျာ'

'မယူသေးတာ သေချာပါတယ်' ဟု ပိုင်နိုင်စွာ ပြောလိုက်၏။

'ဒါဖြင့် အခု သွားတူးမယ်ဗျာ'

ဟု ဆိုကာ ဦးကျော်သာက တူးရွင်း တစ်ချောင်းကို ဆွဲယူလိုက်၏။ ဇေတပ်

နေသောကြောင့် ထင်ပါသည်။ အသက် (၆၅)နှစ်ကျော်အရွယ် ဦးကျော်သာ၏ လှုပ်ရှားမှုများမှာ သွက်လက်နေလေ ၏။ လိုအပ်သည့် အရာအားလုံးယူပြီး လျှင်...

'ခင်ဗျားပါ လိုက်ခဲ့ပါဗျာ'

ဟု ခေါ်လေ၏။

ရုက္ခစိုးကြီး ပြောသည့်စကား မှန်၊ မမှန် သိချင်နေသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း လက်တွေ့ မြင်ရအောင် လိုက်သွား လေ၏။

မန်ကျည်းပင်ဆီ ရောက်လျှင် ဦးကျော်သာသည် ချက်ချင်း ဆောင့် ကြောင့်ထိုင်ကာ ပါလာသော တူးရွင်း ဖြင့် တူးလေတော့၏။ သူ တူးသည့် နေရာမှာ ကျွန်ုပ်အား ရုက္ခစိုးကြီး ညွှန် ပြသောနေရာပင် ဖြစ်ပါသည်။

တစ်တောင်ခန့် နက်သွားသောအခါ သံပုံးငယ်တစ်ခုကို တွေ့ရလေ၏။ ၎င်း သံပုံးကို တွင်းထဲမှ လှမ်းနှိုက်ယူလိုက် ပြီး တူးထားသော မြေကြီးများကို ပြန်ဖို့လိုက်ပါသည်။

'ဒီပုံးက ခင်ဗျားမြှုပ်ထားတာလား'

'ဟုတ်ပါတယ်၊ မြှုပ်ထားတာ နှစ်နှစ် လောက်ပဲ ရှိသေးတာပို့ အားလုံးကို ပုတ်ဖိ နေသေးတယ်'

'ဒါဖြင့် အထဲက ပစ္စည်းတွေ ပျောက်၊ မပျောက် သိရအောင် သံပုံးကိုလဲ ဖွင့်လိုက်ပါတော့ဗျာ'

ဟု လှုံ့ဆော်လိုက်၏။

ဦးကျော်သာလည်း သံပုံး၏ အပုံးကို ချက်ချင်းဖွင့်၍ ပလတ်စတစ်ဖြင့် သေ သေချာချာ စည်းနှောင်ထားသည့် အထုပ်တစ်ခုကို ယူလိုက်လေ၏။ ၎င်း ပလတ်စတစ်ထုပ်ကို ဖြေကြည့်လိုက် လျှင် ရွှေနှင့် လုပ်ထားသော လက်စွပ် နှစ်ကွင်း၊ နားကပ်တစ်ရန်နှင့် ဆွဲကြိုး

တစ်ကုံးတို့ကို တွေ့ရလေ၏။
'ခင်ဗျား ဖြစ်ထားခဲ့တုန်းကအတိုင်းပဲလား'
ဟု ကျွန်ုပ်က သိချင်စေနှင့် မေး
ရာ...

'အေးဗျာ ကျုပ် ဖြစ်ထားခဲ့တဲ့အတိုင်းပဲပဲ။
အားလုံး တစ်ကျပ်သားလောက်တော့ ရှိ
တယ်'
ဟု ကျေနပ်ကြည်နူးစွာ ပြောပြ
လေ၏။

ရုက္ခစိုးကြီး ပြောပြချက် မှန်ကန်
ကြောင်း လက်တွေ့မြင်ရသော ကျွန်ုပ်
လည်း ကျေနပ်သွားလေ၏။ ကျွန်ုပ်၏
သီလမကျိုးမပေါက် မပျောက်မကြား
သဖြင့်လည်း ဝမ်းမြောက် ကြည်နူးမိ၏။

'ကဲ ဦးကျော်သာ၊ ခင်ဗျားလဲ
ခင်ဗျားပစ္စည်းတွေ စုံစုံစေ့စေ့ ပြန်ရလို့
ဝမ်းသာနေပြီဆိုတော့ ကျွန်တော်လဲ
ဝမ်းသာပါတယ်။ ခင်ဗျားအိမ်တော့
ပြန်မလိုက်တော့ဘူး။ ဒီကပဲ လှည့်ပြန်
သွားတော့မယ်နော်'

ဟု နှုတ်ဆက်လိုက်၏။
'ကျေးဇူးတင်လိုက်တာဗျာ'
ဟူသော စကားကို ထပ်တလဲလဲ
ပြောရင်း ကျွန်ုပ်၏ လက်မောင်းကို

တင်းတင်းကျပ်ကျပ် ဆုပ်ကိုင် လှုပ်ယမ်း
နေလေ၏။

* * *

ရုက္ခစိုးမျှပင်လျှင် ဤသို့ တတ်စွမ်း
ပါက သူ့ထက် ဘုံ(ဘဝ)မြင့်သော
ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများမှာ ဒီထက် ပိုမို၍ ထက်
မြက် တတ်စွမ်းမည်ကို အနုမာနဉာဏ်
ဖြင့် သိလိုက်မိလေ၏။

ထို့ကြောင့် လုပ်နေကျ ဝတ္တရားများ
ဖြစ်သော သက်သတ်လွတ်စားခြင်း၊
မေတ္တာပို့ အမျှဝေခြင်း၊ ဂါထာရွတ်ဆို
ခြင်း၊ ဂုဏ်တော်ပုတီးစိပ်ခြင်း ဟူသော
ပါရမီကျင့်စဉ်များကို ပိုမို အလေးထား
လုပ်ဆောင်မိပါသည်။ သွားနေကျ
လမ်းလေးအတိုင်း လမ်းလျှောက်ခြင်း
ကိုလည်း ဆက်လက် ကျင့်သုံးနေပါ
သည်။

ထိုရွာကလေးတွင် တစ်လခွဲခန့်
ကြာအောင် ပါရမီအကျင့်များကို ကျင့်
ကြံဖြစ်ပါသည်။ ရုက္ခစိုးကြီးကိုမူ ထပ်မံ
မတွေ့ရတော့ပါ။

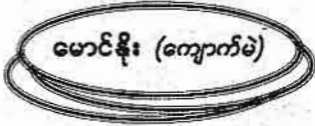
ပေါင်လောင်ရွာကလေးကို ကျွန်ုပ်
နှုတ်ဆက် ထွက်ခွာခဲ့သည့် ရက်တွင်
ဦးကျော်သာက လက်ဆောင်တချို့

ပေးလိုက်ပါသေးသည်။ ထိုအထဲတွင်
ကျွန်ုပ်အမြတ်နိုးဆုံးမှာ ယောဂီရောင်
တဘက်လေး ဖြစ်ပါသည်။

ယခုအခါ ထိုတဘက်ကလေးမှာ
နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာညောင်းပြီ ဖြစ်၍
ဆွေးမြည့်သွားလေပြီ။ ကျွန်ုပ်မှာလည်း
အိုမင်းမရွမ်းသော အရွယ်သို့ ရောက်
လေပြီ ဖြစ်၏။ ဦးကျော်သာကား ကွယ်
လွန်ခဲ့လေပြီ။

* * *

လူတချို့က (ရွှေ၊ ငွေ) ဥစ္စာတို့ကို
ဥစ္စာစောင့် (သိုက်)ကသာ ပေးနိုင်
သည်ဟု ပုံသေမှတ်ထားတတ်ကြပါ
သည်။ ဥစ္စာပစ္စည်းကို သိုက်ကသာ
ပေးနိုင်သည် မဟုတ်ကြောင်း ဗဟုသုတ
လိုလားသူတို့ သိရှိကြရန် တစ်ချိန်က
ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် တွေ့ကြုံခဲ့သည့် အဖြစ်
ကလေးကို စေ့စေ့စပ်စပ် သုံးသပ်နိုင်
ရန် ရေးသား တင်ပြလိုက်ရပေ
သတည်း။

စာရှုသူ သူတေသိနှင့် ဝါသနာရှင်များသို့ . . .

၂၀၁၃ ခုနှစ် ဇူလိုင်လထုတ်သည် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၏ (၂၇)နှစ်ပြည့် အမှတ်တရအထူးထုတ်
ဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ မည်သူမဆို ပါဝင်ရေးသားနိုင်ပါကြောင်း အသိပေး ဖိတ်ခေါ်အပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့် . . .

ဦးကျော်မိုးသိန်း

စာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အမှတ်-၂၃၃၊ ၂၃-လမ်း၊ ပန်းဆဲတန်းစာတိုက်၊

ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်း-၀၀-၂၄၂၂၀၄

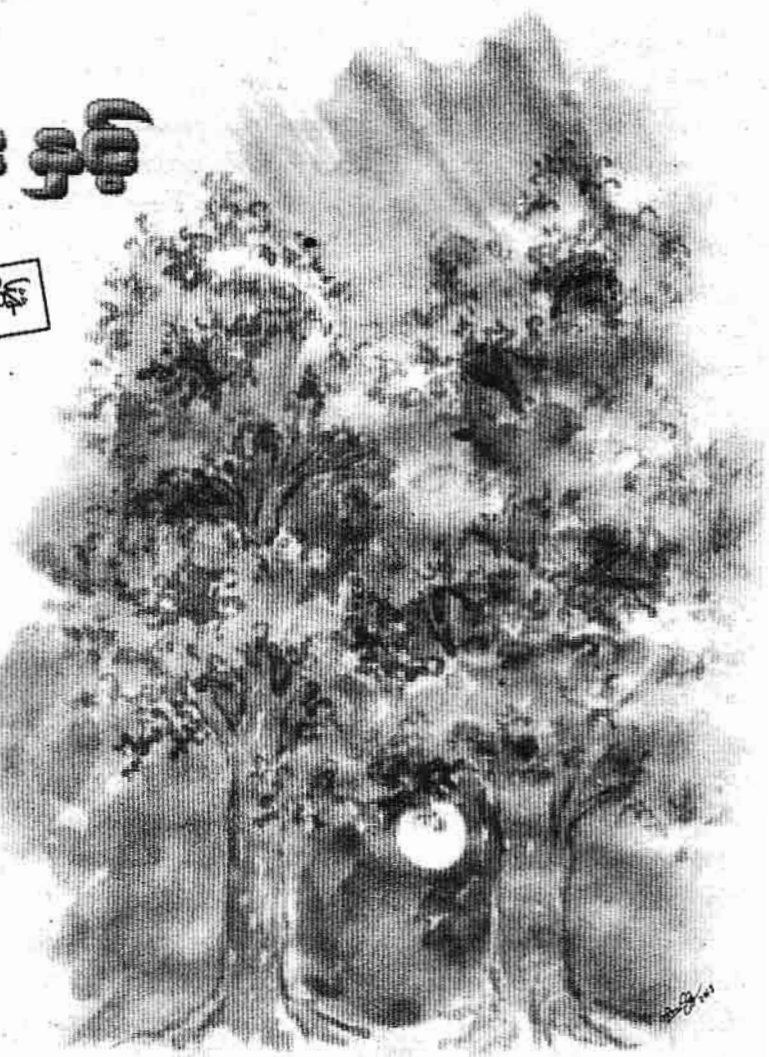
www.burmeseclassic.com

ထူးဆန်းသော မီးလုံးကြီးနှင့်

ဝဂ္ဂလောကသား

ရွှေမာရ်မြစ် ဇာတ်ပြာသာန်

အညာမြေ မကွေး အလုပ်သမား ညွှန်ကြားရေးဦးစီးဌာန ရောက်တော့ တစ်ခါမှ မမြင်ဘူးတဲ့ ထနောင်းပင်ကို ရှာကြည့်မိတယ်။ လိုက်ပြပေးသူက တစ်ရုံးတည်းသား ခင်မောင်ဝင်း ယခု ဦးစီးအရာရှိ ဖြစ်နေပါပြီ။

အရွက်သေးသေး အရိပ်ကောင်း ကောင်း၊ ပင်စည်ထွားထွားနဲ့ တွေ့ခဲ့ရ ပါပြီ။ ဒါကြောင့်လဲ နွေထနောင်း၊ ဆောင်းမန်ကျည်းရယ်လို့ စာဆိုရှိခဲ့တာ ပေါ့။

မှတ်မှတ်ရရ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် တစ်ရုံးတည်းမှာ အစ်ကို ဦးကြည်ဝင်း က မြို့နယ်မှူး၊ စာရေးသူက စာရေး၊ ဒုဦးစီးက ဒေါ်ဝင်းဝင်း၊ စာရေးကြီးက ဦးကြင်သိန်း၊ ညစောင့်က ပြုံးချို။

အညာမြေရဲ့ နွေညတစ်ည စာရေး သူရယ်၊ အစ်ကို ဦးကြည်ဝင်းရယ်၊ အစောင့် ပြုံးချိုရယ်က ရုံးမှာပဲအိပ်၊ ရုံးမှာပဲစားရင်း နှစ်တွေကုန်ဆုံးစေခဲ့ပါ တယ်။

ရုံးရှေ့မှာ ထူးထူးခြားခြား မန်ကျည်း နှစ်ပင် ရှိပါတယ်။ တစ်ပင်က ချဉ်လိုက် တာမှ စုပ်စုပ်ကိုလန်၊ တစ်ပင်ကတော့ သကြားကပင် အဖေခေါ်လောက် အောင် ချိုမြနေပါတယ်။ အညာနွေရဲ့ အိုက်စပ်ပူလောင်မှုက အတော့်ကို အခံရခက်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အဖော် အဖြစ် ရေခန်းကြမ်းတစ်အိုး၊ ပဲလိပ်

တစ်ထုပ်၊ မန်ကျည်းတော်ဖီလေးစားရင်း ညကို ကုန်လွန်စေပါတယ်။

တဖြည်းဖြည်း အမှောင်ထု လွှမ်း လာပြီး လူသံသူသံ တိတ်ဆိတ်နေပါပြီ။ ထိုစဉ် မန်ကျည်းပင်နားဆီမှ စူးစူးဝါးဝါး ခွေးအူသံကြောင့် အနည်းငယ် ထိတ် လန့်မိပါတယ်။

“အူ...အူ...အူ...”
စာရေးသူရော၊ အစ်ကိုရော၊ ပြုံးချို ပါ သုံးဦး ရှေ့တူရူကို ငေးကြည့်နေ စဉ်...

‘ဟာ...ဟာ...ဘာကြီးလဲဟာ ကြည့်

ပါဦး’

မီးလုံးကြီး ဆန်ကာလောက်ရှိမယ် ထင်ပါတယ်။ မီးတဖွားဖွားနဲ့ မန်ကျည်း ပင်ကြီးပေါ် တက်လိုက်ဆင်းလိုက်။

‘ဟို... ဟိုမှာ ကြည့်စမ်း’
‘ဟုတ်ကဲ့ အားလုံးမြင်တယ် ဆရာ’
ပြုံးချိုက...

‘ဆရာ... ဒါ သရဲမီးထင်တယ်။ ကျွန်တော် ဒီတစ်ခါပဲ မြင်ဖူးတာ’
ငါးမိနစ်လောက် အတက်အဆင်း လုပ်ပြီး ပျောက်ကွယ်သွားပါတယ်။ မီးဖွားတွေ ကျပေမယ့် ပင်ကြီးက

www.burmeseclassic.com

မန်ကျည်းရွက်ခြောက်တွေ မီးခွဲ
မလောင်ပါဘူး။

‘တော်... တော်... ထူးဆန်းတာပဲ။
တို့သုံးယောက်စလုံး မြင်ရတာ’

‘ဒါဆို သုံးယောက်လုံး ကံနိမ့်လို့
လား မသိဘူး အစ်ကို’

စာရေးသူမှ သုံးသပ်ပြောဆိုမိပါ
တယ်။ သုံးယောက်ရှိနေလို့ ကြောက်
တုံ့စိတ် စိုးစဉ်းမျှ မရှိခဲ့ပါဘူး။

ဒီအဖြစ်အပျက်ကတော့ ၁၉၉၀
ပြည့်နှစ်၊ မတ်လ(၁၀)ရက်နေ့ည မင်္ဂလာ
လမ်း၊ ရုံးအမှတ်(၇၄)မှာ ဖြစ်ပါတယ်။
ယခုအခါ အဲဒီတစ်ဝိုက်က ရုံးတွေ၊
အိမ်တွေ မရှိတော့ပါဘူး။ ဧရာဝတီ
မြစ်ကူးတံတား မကျွေးစီမံကိန်း
ကြောင့် ဖော်ပြပါနေရာများ မရှိ
တော့ပါဘူး။

စာရေးသူတို့ မြို့နယ်ရုံးနဲ့ နှစ်လမ်း
ကျော်မှာ တိုင်းဦးစီးဌာနရုံး ရှိပါတယ်။
တိုင်းမှူးအမည်က ဦးညွန့်၊ ကျွန်တော်
တို့က ညီအစ်ကိုလို ခင်နေကြတော့
အန်ကယ်ညွန့်လို့ ချစ်စနိုး ခေါ်ပါတယ်။

တိုင်းမှူးက အစ်ကိုကို ဆရာဝင်းလို့
ခေါ်တယ် ညဘက် တစ်ခါတစ်ရံလား
အိပ်လေ့ရှိပါတယ်။ စာရေးသူတို့
ညီအစ်ကိုရော၊ အန်ကယ်ညွန့်ပါ
ရန်ကုန်မှာ နေကြသူတွေပါ။

‘ဆရာဝင်း ဒီညစာ လာစားမယ်
နော်၊ ပြီးရင် ညပါအိပ်မယ်နော်’

‘ရပါတယ် အန်ကယ်ညွန့်ရော၊ ဒီည
နေ ပွေးသားကြော်ရယ်၊ ဆူးပုပ်ရွက်
ဟင်းချိုရယ် ရှယ်ချက်ထားတယ်’

ပွေးဆိုတာ ကြက်သဏ္ဍာန်တူပါ
တယ်။ ဒါပေသိ မျက်စိ အလွန်မေး
ပါတယ်။ ပွေးဆိုတာ မြေအောက်
သစ်ညသစ်ဖုပဲ စားလို့ ဆေးဖက်ဝင်
တယ် ပြောပါတယ်။

အန်ကယ်ညွန့် လာအိပ်တဲ့ညက

၂၃၄ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေစာပေဂုဏ်:

ဆောင်းည၊ ဘာအေးသလဲ မပြောနဲ့၊
အညာလေသံနဲ့ ပြောရရင် “အေးချက်
ကတော့ ကမ်းကုန်ပဲဟေ့” လို့ ဆိုရ
လောက်အောင် ညဘက်ဆို အအေး
ဓာတ်က မင်းမူနေပါတော့တယ်။

‘ကဲ ပွေးသားနဲ့ ဆူးပုပ်ရွက်ဟင်း
ချိုစားပြီး အိပ်တောင်ငိုက်လာပြီ ဆရာ
ဝင်းရေ။ စောစောအိပ်ကြစို့’

ဒီညမှာတော့ (၄)ယောက်သား
စောစော အိပ်ရာဝင်ခဲ့ကြပါတော့
တယ်။

‘ဆရာဝင်း... ဆရာဝင်း... ထပါဦး၊
ထပါဦး’

‘ဟာ အန်ကယ်ညွန့် ဘာဖြစ်တာ
လဲ’

‘ပြီးမှ ပြောမယ်၊ ရေ...ရေ တစ်ခွက်
လောက် တိုက်စမ်းပါ’

စာရေးသူလည်း ရေတစ်ခွက် ခပ်
ပေးလိုက်တော့ “ဂလု ဂလု ဂလု”
အသံမြည်အောင်သောက်ပြီး...

‘ဒီလို ဆရာဝင်းရေ အပေါ့သွားချင်လို့
ရုံးနောက်က ဆူပုပ်ပင်အောက် အပေါ့သွား
နေတုန်း နည်းနည်းနောနောဟာကြီး ယဟတ်
ဘူး ဆရာဝင်းရေ ထန်းပင်လောက်မြင့်တယ်။
တကယ်လှုံ့သဏ္ဍာန်ပဲ။ ဒီပေယံ ရုပ်တော့
သဲသဲကွဲကွဲ မပြင်ရဘူး။

တစ်တောင်လောက်လေးကနေပြီး တဖြည်း
ဖြည်း မြင့်တက်သွားလိုက်တာ။ မီးခွေ
လို မြူတွေလိုပဲ၊ ကြောက်လိုက်တာမှ လွန်
ရော ယဗ္ဗုဒ္ဓါထာဆတ် တယ်လို့ရွတ်ရဖူး
မသိဘူး’

‘ဟား...ဟား... အန်ကယ်ညွန့် ဆီး
မှ သွားခဲ့ရသေးလား၊ ကျွန်တော်လဲ
တစ်ခါတွေ့ဖူးတယ်။

ဒီလိုမျိုး အဖြစ်အပျက်တစ်ခု
ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဂျိမ်း(စ်)ဘွန်းမင်းသား
ကြီး ရော်ဂျာမိုး(ROGER MORE)လဲ
တွေ့ဖူးတယ်ပျ။ ဘယ်လောက်ပဲ သတ္တိ

ကောင်းပါတယ်ဆိုတဲ့ ရော်ဂျာမိုးဟာ
ပရလောကသားနဲ့လဲတွေ့ရော ကြောက်
လွန်းလို့ ကြက်သေ သေခဲ့ရတယ်’

ဒါကြောင့် ရော်ဂျာမိုးဟာ အပြင်မှာ
ပရလောကသား တကယ်ရှိတယ်ဆို
တာ ယုံသွားတယ်ဆိုပဲ။ အဲဒါက ၁၉၇၃
ခုနှစ် အင်္ဂလန်နိုင်ငံ ဂီးလ်ဖွိဒ်(GULID
FORD)က အိန်ဂျယ်ဟိုတယ်မှာ တည်းခို
တုန်းက ဖြစ်ပျက်ခဲ့တာပါ။

ရော်ဂျာမိုး အခန်းထဲ အိပ်ပျော်နေ
တုန်း အသံမလဲတွေ့ကြားလို့ အိပ်ရာမှ
ထပြီး မီးဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ အရိပ်ဖြူ
ဖြူဟာ သူ့ဆီ တရွေ့ရွေ့လာနေတာ
တွေ့ရတယ်။

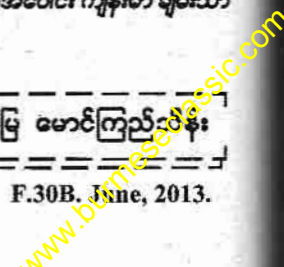
‘ကျွန်တော်လဲ အဲဒီညညိုကို အသေအရာ
မြင်ရတယ်။ လူအတိုင်းပဲ၊ မိန်းမ
လူအတိုင်းပဲ။ အဲ ဒီပေယံ မီးခွေလိုလို
မြန်းသွေလိုလို ရုပ်သံကွဲဘူး’

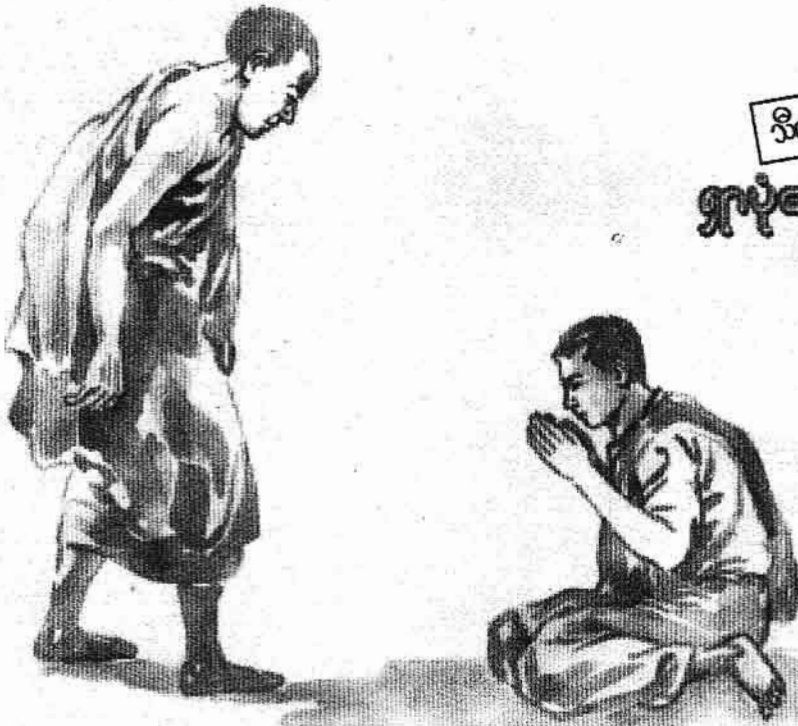
တုံး။ ဒီအဖြစ်အပျက်နဲ့ ကျွန်တော်
တို့ရဲ့ တိုင်းမှူးကြီး အန်ကယ်ညွန့်
တွေ့တာ ထစ်ထစ်တည်း ကျမနေဘူး
လား။ ဒါကြောင့်လဲ ဆရာတော်ကြီး
ဦးဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသက မြင်အပ်
မမြင်အပ် နှစ်ရပ်များစွာ သတ္တဝါ
ချမ်းသာကိုယ်စိတ် မြဲပါစေလို့
မေတ္တာပို့တာပါ။

ယခုအခါ အစ်ကို ဦးကြည်ဝင်းက
လ/ထ ညွှန်ကြားရေးမှူးဘဝနဲ့ ပင်စင်
ယူခဲ့သလို စာရေးသူကလဲ နိုင်ငံခြား
သို့ သွားရောက် အလုပ် လုပ်ခဲ့ပါတယ်။
ယခု အန်ကယ်ညွန့် တစ်ယောက်ရော
ကျန်းမာပါလေစ။

စာဖတ်သူအပေါင်း ကျန်းမာ ချမ်းသာ
ပါစေ။

ရွှေမော်မြေ မောင်ကြည်ညီနိုး
၉ = = = = = ၉

သီလ (ရေတံခွန်တောင်)

ရှာပုံစောက်ကျား ကျားပုဂ္ဂိုလ်

[၁]

နွေလဲနွေ၊ နွေလယ်လဲ နွေလယ်ဆို တော့ ပူတာပေါ့။

အိမ်မှာက တစ်ယောက်တည်းမို့လို့ ဝင်းတံခါးပိတ်ပြီးသာ နေလိုက်တယ်။ အိမ်ထဲ ကြမ်းပြင်ပေါ် ဖျာကလေးခင်း ထားပြီး ထိုင်လိုက်၊ လှဲလိုက်၊ ရေး လိုက်၊ စိပ်လိုက်နဲ့ပဲ အချိန်ကုန်နေတော့ တာပေါ့။

အဲဒီမှာ ဝင်းတံခါးဆီကနေ...
'ဒကာကြီး... ဒကာကြီး'
ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးရဲ့ အသံ ကြားလိုက်မိလို့ ထကြည့်လိုက်ရတယ်။ ခေါင်းမြီးခြုံထားတဲ့ ဘုန်းတော်ကြီး တစ်ပါးက နေပူထဲမှာ ရပ်လို့။ ဒါနဲ့ ရေတံခွန်တောင်က ဦးပွင်းတစ်ပါးပါး မှတ်ပြီး အပြေးအလွှား တံခါးသွားဖွင့် ပေးလိုက်ရတယ်။

တံခါးပွင့်သွားတော့ ကျွန်တော်

ထင်သလို မဟုတ်ဘဲ မသိကျွမ်းတဲ့ ဦးပွင်းတစ်ပါးဖြစ်နေတာ တွေ့လိုက်ရ တယ်။

ဒါနဲ့ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်လို့ မှတ်ယူပြီး...
'ကြွပါဘုရား'
အိမ်ထဲပင့်လိုက်ရတယ်။ တန်းလျား ပေါ် အခင်း၊ ခင်းပေးလိုက်တယ်။ အဲဒီ မှာ ဦးပွင်းဆီက ပရဆေးအနံ့တွေ ရလိုက်တယ်။

နေရာမှာ ထိုင်ပြီးတာနဲ့လဲ ဦးပွင်း က...

'ဒကာကြီးမှာ အစောင့်ရှိတာ သိ လား'

'ဗုဒ္ဓေါ'
ဘုရားသာ တ၊ လိုက်မိတော့တယ်။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်မှတ်လို့ အိမ်ထဲ ပင့်လိုက် ပါတယ်။ စိတ်မနှံ့တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်နေပါ ရော့လား။ အမြန် ပြန်ကြွအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမှာတုန်းလို့သာ စိတ်ကူး

လိုက်ရတော့တယ်။

'ဒကာကြီးနဲ့ အဆက်ရှိလို့လာတာ။ ကဲ...ကဲ ကြမ်းပြင်ပေါ်လှဲလိုက်' ခက်နေပါပြီ။ နွေလယ် နေပူပူဆို တော့ လမ်းပေါ်မှာကလဲ လူသွားလူလာ က မရှိသလောက် ဖြစ်နေတယ်။ ဆွဲပဲ ဆွဲထုတ်ရတော့မှာလေလား။

ကျွန်တော်ကသာ ကြံနေတာ ဦးပွင်းကတော့ အပေါ်ရုံကို ချွတ်ချ လှိုက်ပြီး မတ်တတ်ရပ်နေပြီ။ လက် မောင်းနှစ်ဖက်ကို မြှောက်ပြီး...

'ဒီမှာကြည့်...ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ်က အရွယ်လောက်ပဲ'

တင်းနေတဲ့ လက်မောင်းသားတွေ ရင်ဘတ်တွေကို ပြတော့တယ်။ ပြီး တော့ လူတစ်ယောက်ကို လည်ပင်း ကနေ ကိုင်မြှောက်ပြီး ပစ်ချတဲ့ပုံလဲ လုပ်ပြနေတယ်။

ဒါကို ကျွန်တော်က ဝေးကြည့်နေ

တုန်းမှာပဲ ကျွန်တော်လက်တစ်ဖက်ကို ဆွဲယူပြီး လက်ကောက်ဝတ်ကနေ သွေးစမ်းနေပြန်တော့တယ်။

‘အင်း...ရင်ခေါင်းမှာ ရောဂါရှိတာပဲ’

‘ဗုဒ္ဓေါ’

တ၊ မိပြန်ပါပြီ။ ဦးပွင်းမိန့်တဲ့အတိုင်း ကျွန်တော့်မှာက နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း ရောဂါနဲ့ ရင်ကျပ်ပန်းနာရောဂါက ရှိနေတာကိုး။

အဲဒီမှာ ကြမ်းပြင်ပေါ် ကျွန်တော့်ကို ဖိချထိုင်ခိုင်းရင်း ဟိုအကြော ဒီအကြောတွေကို လက်နဲ့ ထောက်ပြန်ပါတော့တယ်။ နာရီဝက်ကျော်လောက် ကြာပြီး တော့သာ...

‘ကိုင်း... ကျုပ် ပြန်မယ်။ ဒကာကြီး ပြနေကျ ဆရာတွေနဲ့ စစ်လိုက်ပါဦး’

ဒီလိုပြောရင်းကမှ ပါးစပ်ထဲက ဓာတ်လုံးကို ထုတ်ယူပြီး...

‘ကဲ...ဒီကတော့ လိုရင် သုံးဖို့ပဲ လုံတစ်ခါ ကျင်းရင် တစ်သားတော့ ရတယ်’

ဆိုပြီး လုပ်ပုံလုပ်နည်းကို ပြောပြပါတယ်။ ပြီးတော့ သင်္ကန်းကို ကောက်ရုံရင်း ရုတ်ခြည်းထွက်သွားတော့တယ်။

အဲဒီမှာ ဦးပွင်းက ဘာပဲဖြစ်နေဖြစ်နေ သင်္ကန်းက ရှိနေတော့ ကျွန်တော် မနေပုံတော့ပါဘူး။ ကြမ်းပြင်ပေါ် ပြားနေအောင် ထိုင်ချရင်းသာ ဦးတိုက်လိုက်ရပါတော့တယ်။

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် နှစ်ပတ်လည် ဆေးစစ်နေကျနဲ့ တိုက်ဆိုင်နေလို့လဲ ထုံးစံအတိုင်း အထူးကုနှစ်ယောက်နဲ့ စစ်ဆေးလိုက်တော့တယ်။

‘သက်သာသွားပြီ။ ဆေးတွေ လျှော့ပေးလိုက်မယ်။ နောက်သုံးလကျ ရင် ထပ်လာပြလှည့်ဦး။ အဲဒီခါကျ

ဒီအတိုင်းဆိုရင် ကုသခံစရာ မလိုတော့ဘူး’

ရင်ခေါင်းအထူးကု (ရင်ကျပ်ပန်းနာ) က ပြောတယ်။

‘ဗုဒ္ဓေါ’

ကျွန်တော် တ၊ မိသွားပြန်ပါပြီ။

တစ်ခါ ဖိုလဲရုံ၊ နားလည်တဲ့ အိမ်နီးနားချင်းလဲ ဖြစ်တဲ့သူနဲ့ ပေါင်းပြီး ပြဒါးနဲ့ ဓာတ်လုံးထည့် လုံကျင်းကြည့်လိုက်ပြန်တော့ ချော်ရပြီး အဲဒီကမှ ဖက်လိပ်ရွှေဆိုတာကို ရပြန်ပါတယ်။

စဉ်းစားစရာတွေ တစ်ပုံကြီး ဖြစ်သွားရတော့တယ်။

[၂]

ခုနှစ်ရက်လောက်နေတော့ ဦးပွင်းက တစ်ခါ ရောက်လာပြန်တယ်။

‘အာကြီး ကိုင်းအောင် (စိန်အောင်)

လို့ ကူထား၊ ကဲ...ရှေ့...ရှေ့’

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ရေသန့်ပုလင်း

ခွဲထဲ ထည့်ယူလာတဲ့ မှိုကို ပေးတော့တယ်။ ဒါက ကချင်ပြည်နယ် ရေခဲတောင်ပေါ်က ရတာဖြစ်ပြီး လက်ဖက်ခြောက်ပြုတ်ရည်၊ သကြားတို့နဲ့ စိမ်ထားပြီး ရေသောက်သလို သောက်ရမှာ ဖြစ်ကြောင်းလဲ ရှင်းပြတယ်။

‘ကဲ... နောက် ကျုပ်ကို မရှာနဲ့တော့ ခရီးထွက်ရဦးမယ်’

ဒီလိုနဲ့လဲ မခေါ်ဘဲ ရောက်လာပြီး မနှင်ဘဲ ထွက်ခွာသွားပါတော့တယ်။ ဒါအတွက် ဓာတ်လုံးကို ကမန်းကတန်းပြန်လည် ပေးလှူရင်း...

‘တပည့်တော်အတွက် မလိုပါဘူး ဘုရား၊ ရန်များမှာကိုလဲ ကြောက်ပါတယ်ဘုရား’

လို့ လျှောက်တင်လိုက်ရတယ်။

ဒီလိုနဲ့ ဦးပွင်း ထားရစ်တဲ့ မှိုကို မိန့်တဲ့အတိုင်း သောက်ကြည့်လိုက်တော့ တစ်လလောက်အကြာမှာ အကြောနဲ့ အသားအရေတွေ ကောင်းသွားတယ်။ အရေပြား ရှုံ့တာတွဲတာတွေ ပြေပျောက်သွားတယ်။ မိုးမိတာ၊ နေပူခံရတာတွေ မကြောက်တော့ဘူး။ ခြောက်ဆယ်တွင်းအရွယ်ကနေ လေးဆယ်ကျော်၊ ငါးဆယ်တွင်း အရွယ်လို ဖြစ်သွားတော့တယ်။

[၃]

ကျွန်တော် အံ့သြမပြေသေးပါဘူး။ အကျိုးအကြောင်း ဂယနဏသိချင်ပါသေးတယ်။

အဲ... ဦးပွင်းကြီးဘွဲ့က ဦးတိက္ခပါတဲ့။

တွေ့မိကြုံခဲ့ရင်သာ တဆိတ်အကြောင်းကြားစေချင်ပါတော့တယ်။

သီလ (ရေတံခွန်တောင်)

နိဗ္ဗာန်ယာဉ်မှ

ထိုမိန်းမ

ရွက်ရေ မြေက

ဓာတ်ဘူးနဲ့ အဖော်တစ်ယောက်
 ရေးကြီးသုတ်ပြာနဲ့ ကျောင်းဝင်းထဲကို
 ဆိုင်ကယ်တစ်စီးနဲ့ ရောက်လာတယ်
 ဆိုရင်ပဲ ဆရာတော် ဦးစိမလက...
 'ဟကောင်... ဘာဖြစ်လို့လဲဟ'
 'မိန်းမကြီးတစ်ယောက် ကားတိုက်
 သေလို့တဲ့ဘုရား'
 'ဘယ်ကတဲ့တုံး'
 'အရှေ့ဈေးကဆိုလားပဲ။ တပည့်
 တော်တို့လဲ သေသေချာချာတော့ မသိ

သေးဘူးဘုရား၊ ပွဲချင်းပြီးသေလို့
 တပည့်တော်တို့ သွားလိုက်ဦးမယ်
 ဘုရား'
 'ဪ... အေး... အေး... သွားသွား'
 ဆရာတော် ဦးစိမလက ပြောလိုက်
 တယ်ဆိုရင်ပဲ ဓာတ်ဘူးနဲ့ သူ့အဖော်
 တို့ ကျောင်းနောက်ဘက်မှာထားတဲ့
 နိဗ္ဗာန်ယာဉ်ကို ထုတ်ပြီး တစ်ယောက်
 က နိဗ္ဗာန်ယာဉ်နဲ့ တစ်ယောက်က
 ဆိုင်ကယ်နဲ့ မောင်းပြီး ထွက်သွားကြ
 တာပေါ့။

တကယ်တော့ ဒီကျောင်းဟာ
 ကျွန်တော်တို့ ဝက်ထီးကန်မြို့၊ နဝင်း
 လမ်းရပ်ကွက်က လူတွေ ကိုးကွယ်
 ကြတဲ့ ကျောင်းနှစ်ကျောင်းအနက်က
 တစ်ကျောင်း၊ ကရဝိက်ကျောင်းက
 နဝင်းကွက်သစ်(၁)မှာရှိပြီး ဒီကျောင်း
 ကတော့ ဝက်ထီးကန်မြို့အထွက်မှာရှိ
 တဲ့ ကံဖျားမဟာစည်သာသနာ
 နိဂါသာပေါ့။
 ကျောင်းရဲ့ အကျယ်အဝန်းက (၅)
 ဧကလောက်ရှိမယ်။ ကျောင်းထဲမှာ
 နက္ခတ္တဓာတ်မြေပုံရင်း ၂၃၇

Handwritten signature

ကျွန်း၊ ပိတောက်၊ အင် စတဲ့ သစ်ပင်ကြီးတွေချည်းပဲ။ အမျိုးကိုစုံလို့။ အရိပ်ကလဲကောင်းမှကောင်း။ နေတောင်ထိုးဖို့ မနည်း အားယူနေရလောက်အောင် အရိပ်က ကောင်းတယ်။

အခုလက်ရှိ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်က မွေကထိက ဗဟုနေဟိတရောဘဒ္ဒန္တ ပိမလတဲ့။ တကယ်တော့ ဒီဆရာတော် ကျောင်းထိုင်ဖြစ်လာပြီးမှ ကျောင်းက အရမ်းကို ကြီးကျယ်ခမ်းနားလာခဲ့တာပေါ့။

အမျိုးသမီးယောဂီဆောင်၊ အမျိုးသားယောဂီဆောင်၊ ဓမ္မာရုံ၊ စေတီ၊ ရေစင် အားလုံး ဆရာတော်ရဲ့ ဘုန်းတန်ခိုးကြောင့် ဖြစ်တည်လာခဲ့တာ။ သူ့အရင်ဆရာတော်ကြီး အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌနာစရိယ ဘဒ္ဒန္တ ဩသမေတော့ ပျံလွန်တော်မူသွားပါပြီ။

အမှန်တော့ ကျွန်တော်ဟာ ဝက်ထီးကန်သားစစ်စစ်ပါ။ တိပွေးကုန် ကျောင်းပြီးလို့ ရန်ကုန်မှာ အိမ်ထောင်ကျ ဆေးကုဏ္ဍဟာ ဝင်လုပ်ရင်း Branch Manager ဘဝနဲ့ မော်လမြိုင်ကို ရောက်နေတာ (၅)နှစ်လောက်ရှိသွားပြီဆိုတော့ ကိုယ့်ဇာတ်မြို့လေးကို သတိရတာကတစ်ကြောင်း၊ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်လဲ ဘုရားရိပ်၊ တရားရိပ်မှာ ခေတ္တခိုလှုံချင်တာကတစ်ကြောင်း နောက်ဆုံး ကံဖျားမဟာစည်မှာ ပဉ္စင်းတက်ဖြစ်ခဲ့တာပေါ့။

အခု ကျွန်တော် တင်ပြမယ့် ဒီဖြစ်ရပ်လေးဟာ ကျွန်တော် ရဟန်းဘဝမှာ ကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့ တကယ့်ဖြစ်ရပ်မှန်လေးဆိုရင် မမှားပါဘူး။ ကဲ ဇာတ်လမ်းလေး ပြန်ဆက်ကြရအောင်နော်။

တကယ်တော့ ဒီမိန်းမကြီး ကားတိုက်ပြီး သေဆုံးတာ မနက် (၁၀း၃၀) နာရီလောက်က ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဆရာတော်နဲ့ စာရေးသူတို့

ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခါနီးအချိန်လေ။

ဒါနဲ့ ကိုယ်တော်နှစ်ပါး နေ့ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီး ဆရာတော်ကတော့ ဆောက်လက်စ အမျိုးသားယောဂီဆောင်ဘက် ထွက်သွားလေရဲ့။

စာရေးသူကတော့ နေ့လယ် (၁း၀၀) နာရီမှာ တရားထိုင်ဖို့ရှိလို့ ခေတ္တနားနေလိုက်တယ်။ ဒီလိုနဲ့ (၁း၀၀)နာရီကနေပြီး (၄း၀၀)နာရီအထိ တရားထိုင်ပြီး ဓမ္မာရုံက ပြန်ထွက်လာတော့ ဆရာတော်ကို မေးဖြစ်တယ်။

‘အရင်ဘုရား ဓာတ်ဘူးတို့ နိဗ္ဗာန်ယာဉ်ပြန်ရောက်ပြီလားဘုရား’

‘အခုထိတော့ ရောက်မလာသေးဘူး’

ဒီလိုနဲ့ (၄း၄၅)နာရီလောက်မှ ကားက ပြန်ရောက်လာတယ်။ တဖုန်းဖုန်းတဒိုင်းဒိုင်းနဲ့ ဓာတ်ဘူးလဲ ကားသွားထားပြီး ပြန်ခါနီး ဆရာတော်ကို လာနှုတ်ဆက်တယ်။ ဒါနဲ့ ဆရာတော်က...

‘ဓာတ်ဘူးရေ နောက်ကျလှချည့်လား’

‘ဦးပဉ္စင်းရေ မပြောချင်ဘူး။ ဒီက မောင်းသွားတုန်းကတော့ ကားက အကောင်းပဲ။ အဲဒီမိန်းမကြီး သေတဲ့နေရာ(ဝက်ထီးကန် အ.ထ.ကရှေ့)

ရောက်မှ စက်ရပ်သွားပြီး ပြန်နိုးလို့ကို မရတော့ဘူး’

‘အဲဒီမိန်းမကြီးကကော ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ကားတိုက်ခံရတာတုံး’

လို့ ဆရာတော်က ဆက်မေးတယ်။

‘အရှေ့ဈေးက မိန်းမလို့ ပြောတာပဲ။ သူ့ယောက်ျား အလုပ် လုပ်တဲ့ဆီကို ထမင်းဘူးလာဖို့တာတဲ့။ စက်ဘီးစီးပြီးလာတာ။ လမ်းမှာ ကျောက်ခဲကို ရှောင်လိုက်တော့ စက်ဘီးလက်ကိုင်ကို ကောင်းကောင်းမထိန်းနိုင်ဘူး ထင်ပါရဲ့။ ကားအောက်ထဲ တန်းဝင်သွားတော့တာတဲ့။’

သူက ကျောက်ခဲကို ရှောင်တဲ့အချိန် ကျောက်ခဲတင်လာတဲ့ ကားကြီးသုံးစီးက အမြန်မောင်းလာတဲ့အချိန်၊ ဒုတိယကားနဲ့ ဝင်တိုက်မိတာ စက်ဘီးကောလူပါ တစ်ခါတည်း တက်ကြိတ်ပစ်တာ ပွဲချင်းပြီး သေတာပဲ’

ဓာတ်ဘူးခမ္မာ ပြောလဲပြော၊ မောလဲမောနေတယ်ထင်ပါရဲ့။ စာရေးသူတို့ ထိုင်နေတဲ့ ဓမ္မာရုံရဲ့ရှေ့ ပိတောက်ပင်ရဲ့အောက်က ကွပ်ပျစ်ကလေးမှာ ဝင်ထိုင်ရင်း ရေခွေးကြမ်းတစ်ခွက်ကို တဖုန်းမှတ်ပြီး သောက်နေလေရဲ့။ ဒါနဲ့ ဆရာတော်က ပြောပြန်တယ်။

‘ခုတော့ မင်းကားက ကောင်းနေတာပဲဟ’

‘ဒီလိုပဲ ဦးပဉ္စင်းရေ အလောင်းကို ဆေးရုံရောက်အောင် မနည်းကြီး ကြိုးစားပြီး ပြင်လိုက် မောင်းလိုက်၊ မောင်းလိုက် ပြင်လိုက်နဲ့ တစ်နေကုန်တော့တာပဲ။ အခုလဲ ကားသံက ကြားတဲ့အတိုင်း တဖုန်းဖုန်း တဒိုင်းဒိုင်းနဲ့ အတော့်ကို စိတ်ပျက်တယ်’

ဓာတ်ဘူးတစ်ယောက် အတော်လေး မောနေရှာပြီ။ တကယ်တော့ ဓာတ်ဘူးဟာ နဝင်းကွက်သစ်က

www.burmeseclassic.com

ကိုဝင်းတင့်ရဲ့သား။ ကောင်လေးက တော်ပါတယ်။ သွက်လက်တယ်။ ကား အကြောင်းလဲ အတော်လေး နားလည် ပုံရတယ်။

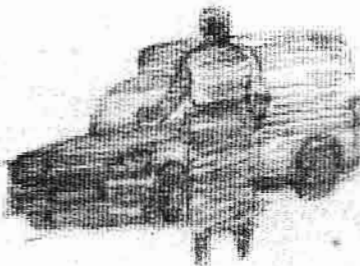
ပြီးတော့ ဒီနိဗ္ဗာန်ယာဉ်နဲ့ ပတ်သက် လာရင် အတော်လေး ဂရုစိုက်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ မြို့လေးမှာ နိဗ္ဗာန်ယာဉ် က ဒီတစ်စီးပဲရှိတာ။ ကားက ဟိုင်းလပ်။ ဘော်ဒီကတော့ တစ်ပတ်ခွမ်းလေး။ တိုက်နယ်တစ်ခုရဲ့ နိဗ္ဗာန်ယာဉ်ဆိုတော့ လဲ ဒီလောက်ပဲပေါ့။ ဒါနဲ့ ဓာတ်ဘူးက ဆက်ပြောပြန်တယ်။

‘အမှန်တော့ ပျက်လို့သာပျက်တာ။ အရင်ကတော့ အတော့်ကို ကောင်းတဲ့ ကား ပျက်ခဲ့တယ်။ ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ဒီနေ့ကျမှ ဒီလို ခဏခဏ ပျက်ရတယ် မသိပါဘူး။ တပည့်တော် နောက်နေ့ ကျမှ အေးအေးဆေးဆေး ပြန်စစ် ကြည့်ရဦးမယ်။ ကဲ အရှင်ဘုရား တပည့်တော်လဲ ပြန်လိုက်ဦးမယ် ဘုရား’

လို့ နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်သွားလေရဲ့။ ဒီလိုနဲ့ အဲဒီဖြစ်ရပ်ဖြစ်ပြီး (၃)ရက် မြောက်နေ့ မနက်ကြီးပေါ့။ အဲဒီနေ့က တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် NLD ဥက္ကဋ္ဌ ဒေါ်စုမွေးနေ့။ ဝက်ထီးကန်မြို့ရဲ့ NLD အဖွဲ့က ဒကာနှစ်ယောက် ဆရာတော့် ဆီကို ခေါက်ဆွဲကြော် အရက်ဆွမ်း လာကပ်တာနဲ့ အာလာပသလ္လာပ ပြောနေကြတုန်း ဓာတ်ဘူးနဲ့ လူစိမ်း ဧည့်သည်တစ်ယောက် ကျောင်းပေါ်ကို တက်လာကြတယ်။

အဲ သူတို့ရောက်လာတော့ NLD က ဒကာတွေလဲ ဆရာတော်ကို ခွင့်ပန်ပြီး ပြန်သွားကြတယ်။ ဒါနဲ့ ဆရာတော်က ဓာတ်ဘူးတို့ကို မေးလိုက်တယ်။

‘ဟကောင်တွေ ဘာကိစ္စရှိလို့ မနက်အစောကြီး ရောက်လာကြတာ

တုံး’ ဓာတ်ဘူးနဲ့ ဧည့်သည်လဲ တစ် ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် ကြည့်ပြီး မေးငေါ့နေကြတယ်ဆိုရင်ပဲ ဆရာ တော် ဦးဝိမလက...

‘ဘာဖြစ်လို့တုန်းဟ’ လို့ နားလည်ရခက်တဲ့ မျက်နှာနဲ့ ထပ်မေးလိုက်တယ်။ ဒီတော့မှ ဓာတ်ဘူးက စ, ပြောတယ်။

‘အရှင်ဘုရား သူ့နာမည် ကိုသူရတဲ့ ပြည်မြို့က။ တပည့်တော်တို့ ကားတွေ ကို ပြင်ပေးနေတဲ့ ကားဝပ်ရှေ့က စက်ပြင်ဆရာပါဘုရား။ အခုလဲ တပည့် တော်တို့ နိဗ္ဗာန်ယာဉ်ကိုကျပြီး လာပြင် ပေးနေတာပါဘုရား’

‘အေး ပြော’ ‘တပည့်တော်လဲ ဘယ်လို ပြောရ မှန်းကို မသိတော့ပါဘူး ဘုရား’ ဆိုပြီး ပြောရခက်နေတဲ့ပုံနဲ့ ဆက် ပြောတယ်။

‘ဟိုတစ်နေ့က တပည့်တော် နိဗ္ဗာန် ယာဉ် ပြန်ပို့ပြီး နောက်တစ်နေ့ ဒီကား ကို စ, ပြင်ဖြစ်တယ်ဘုရား၊ အင်ဂျင် ကြောင့်လို့ထင်လို့ အင်ဂျင်ချပြီး ကောင်းကောင်းပြင်တယ်။ စိတ်တိုင်း မကျတာနဲ့ ကိုသူရကို အကူအညီ တောင်းပြီး ထပ်ကြိုးစားကြည့်တယ်။ ကားကို စက်နှိုးပြီး စမ်းကြည့်တယ်။ တစ်ခါတလေ နိုးတယ်။ တစ်ခါတလေ မနိုးဘူး။

စက်နှိုးသွားလို့ စမ်းမောင်းကြည့်

မယ် လုပ်တော့လဲ မောင်းလို့ မရပြန် ဘူး။ စက်က သေသွားတယ်။ ဆီလိုင်း၊ မီးလိုင်း၊ ဂီယာ၊ ဘရိတ် အားလုံးကို စုံနေတာပဲ။ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပြင်လာ လိုက်ကြတာ။ နှစ်ရက်လောက်တော့ ရှိပြီ။ ဒီနေ့နဲ့ပါဆို သုံးရက်ပေါ့။ ဟုတ် တယ်နော် ကိုသူရ’

ဆိုပြီး ကိုသူရဘက် လှည့်ပြော တယ်။ ကိုသူရလဲ စိတ်လှုပ်ရှားနေတဲ့ မျက်နှာနဲ့ ခေါင်းညိတ်တယ်။ ဒါနဲ့ ဓာတ်ဘူးက စကားကို ဆက်တယ်။

‘ပနေညကတော့ တပည့်တော် အိမ်ပက် မက်တယ်တုန်း၊ အိမ်ပက်ထဲမှာ မိန်းမကြီး တစ်ယောက် ပေါ်လာတယ်။ အဲဒီမိန်းမကြီး က ထူးတော့ ထူးဆန်းတယ်။ သူ့ရဲ့ကိုယ် လုံးကိုပဲ မြင်ပြီး မျက်နှာပယ်တာ။

ဆိုလို့တာက မျက်နှာပယ်တဲ့ ကိုယ်လုံးကြီး နဲ့ မိန်းမကြီး သူက ပြောတယ်။ “နင်တို့ ကြိုက်သလိုပြင် ကြိုက်သလောက်ပြင် ပရော့တော့။ ဒီကားကို ဝါဂိုင်ထားတယ်” လို့ ပြောပြီး ချက်ချင်းပျောက်သွားတယ်။

မနက် အိပ်ရာကနိုးတော့ တပည့် တော်လဲ စဉ်းစားရခက်နေတယ်။ ဘယ်လိုအိပ်မက်လဲပေါ့။ ခဏနေတော့ ကိုသူရလဲ နိုးလာတယ်။ ဒါနဲ့ တပည့် တော်လဲ အိပ်မက် မက်တဲ့အကြောင်း ကိုသူရကို ပြောပြတယ်။

နားထောင်ပြီး သူလဲ အဲဒီလိုပဲ မက်တဲ့အကြောင်းပြောတယ်။ တပည့် တော်က မနောက်ဖို့ပြောတဲ့အခါကျ တော့ သူ တကယ်နောက်နေတာ မဟုတ်တဲ့အကြောင်း၊ ပြီးတော့ ဒီကား ကို ဆက်ပြင်ရမှာ ထိတ်လန့်နေတဲ့ အကြောင်း ပြောလာတယ်။ အဲဒါနဲ့ ဆရာတော်ကိုတော့ အကျိုးအကြောင်း ပြောမှပဲဆိုပြီး ရောက်လာကြတာ ဘုရား။

တပည့်တော်တို့ ဘာဆက်လုပ်ရ

www.burmeseclassic.com

မလဲ၊ တော်တော်လေးတော့ လန့်နေတယ်ဘုရား'

လို့ပြောပြီး ဓာတ်ဘူးလဲ မောသွားတယ်ထင်တယ်။ ငြိမ်သွားတယ်။ ဒါနဲ့ ဆရာတော်က...

'ဟိုတစ်နေ့က သေသွားတဲ့ မိန်းမကြီးပဲ ဖြစ်မှာပေါ့။ သူ့အတွက် ရည်စူးပြီး ဆွမ်းလေးကပ် အမျှဝေပေးကြမယ်ဆိုရင်တော့ ကောင်းတာပေါ့ ဒကာကြီးရယ်၊ ကဲ ကဲ ဦးပွင်းပဲ ကြည့်လုပ်လိုက်ပါ့မယ်'

လို့ ပြောလိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ ဓာတ်ဘူးတို့နှစ်ယောက် ဆရာတော်ကို ကန်တော့ပြီး...

'တပည့်တော်တို့ ခဏပြန်လိုက်ဦးမယ်ဘုရား၊ ဦးပွင်းကို ဒီအကြောင်းလေး လျှောက်ချင်လို့ မနက်စောစော လာခဲ့ကြတာ မနက်စာ မစားရသေးဘူး။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ဘက် တစ်ချက်သွားလိုက်ဦးမယ်။ (၉)နာရီလောက်မှ ပြန်လာပြီး ဆက်ပြင်တော့မယ်ဘုရား'

'အေး အေး'

လို့ ဆရာတော်က ပြန်ပြောလိုက်တယ်။

ဒါနဲ့ ဆရာတော်နဲ့ စာရေးသူတို့ အရက်ဆွမ်း ဘုဉ်းပေးပြီး ဆရာတော်ကတော့ မနက်တိုင်း လုပ်နေကျ သူ့ကျောင်းတစ်ပတ် လမ်းလျှောက်ထွက်သွားလေရဲ့။ စာရေးသူကတော့ သိမ်ပတ်ဝန်းကျင်ကို တံမြက်စည်းလဲ့ရင်းနေခဲ့တယ်။ မနက် (၁၀:၀၀)နာရီလောက် ဓမ္မာရုံနားမှာ ဆရာတော်နဲ့ ပြန်တွေ့တော့ စာရေးသူက...

'အရှင်ဘုရား ဓာတ်ဘူးတို့ ကားပြင်ကြတုန်းလား ဘုရား၊ ဘာထူးသေးလဲ၊ တပည့်တော် သိချင်လို့ပါဘုရား'

ဒီတော့ ဆရာတော်က...

၂၄၀ နက္ခတ္တမောင်ခြင်္စာမဂ္ဂဇင်း

'အင်း ဒီလိုအစိမ်းသေ သေကြတဲ့ အခါ ဝိညာဉ်တွေဟာ ကပ်မိကပ်ရာ ကပ်ကြလေတော့ ဒီအမျိုးသမီးလဲ ဒီနိဗ္ဗာန်ယာဉ်ကို လာကပ်တဲ့သဘော ရှိတယ်လို့ ဦးပွင်း ယူဆတယ်။

ဒီတော့ ရိုးရိုးပဲ သွားလိုရာသွား ဒီကားကိုတော့ လာမကပ်နဲ့လို့ ပြောပြီး နှင်လိုက်ရင်တော့ ရတယ်။ ဒါပေမယ့် သိပ်တော့ မသေချာဘူး။ သူက သိပ်ခင်တွယ်ပြီး ဒီကားမှာပဲ ဆက်နေချင်ရင် နေနိုင်တယ်။

သေချာတဲ့နည်းတော့ ရှိတယ်။ နတ်ယံကြီးလေးပါးကို တိုင်တည်ပြီး ကဲ နင်းသွားချင်တဲ့ နေရာကို သွားတော့ ကိုယ်နေမယ် နေရာကို ရှာထားဆိုပြီး သူ့ကို မောင်းထုတ်လိုက်ရင် တော့ရတယ်။

တစ်ခုတော့ရှိတာပေါ့၊ ဒီနည်းက တကယ်လို့ ကိုယ်က ကံနိဗ္ဗိနေတဲ့ အချိန်ဆိုရင်လဲ လုပ်ဖြစ်ဖြစ် ဘုန်းကြီးပဲဖြစ်ဖြစ် ပြန်ပြီး ကန်တတ်တယ်။ ဆိုလိုတာက ကိုယ်လဲ တစ်ခုခု ဖြစ်တတ်တယ်'

လို့ အရှင်ကြီး ရှင်းပြတယ်။ စာရေးသူကလဲ...

'အဲဒီတော့' လို့ ထောက်ပေးလိုက်တဲ့အခါ ဆရာတော်က...

'ကိုယ်တော်လဲ ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်ဆိုပြီး နတ်မင်းကြီးလေးပါးကို တိုင်တည်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ဦးပွင်း တောင်ဝှေးနဲ့ ကားကို လျှောက်ခေါက်ပစ်လိုက်တယ်။ အခြေအနေတော့ မသိရသေးဘူး။ ဓာတ်ဘူးတို့တော့ ရောက်နေကြပြီ လာ သွားစို့'

ဆိုပြီး ကားပြင်တဲ့ နေရာကို စာရေးသူတို့ အတူသွားကြတယ်။

ကားပြင်တဲ့နေရာကို ရောက်တော့ ဓာတ်ဘူးတို့နှစ်ယောက် ဟိုနီက၊ ဒီနီက ပြင်နေကြတုန်း ဆရာတော်က ပြောလိုက်တယ်။

'ကဲ ငါတော့ သူ့ကို ဒီမှာ ကပ်မနေဖို့ ပြောထားပြီးပြီ။ မင်းတို့ ပြင်ပြီးလို့ လက်စသတ်ရင် စမ်းမောင်းကြည့်ကြဦးဟ'

'တင်ပါ့ဘုရား'

ဆိုပြီး ပြင်လက်စတွေကို လက်စသတ်ပြီးတာနဲ့ ဓာတ်ဘူးက...

'ကဲ စမ်းကြည့်မယ်ဟေ့'

လို့ အော်လိုက်ပြီး ကားစက်နှိုးတော့တာပဲ။ မနိုးချင် နိုးချင်နဲ့ နိုးလာလေရဲ့။ ဝိယာထိုးပြီး စမ်းမောင်းကြည့်လိုက်တော့ ကားက အိုကေနေပြီ။ ရှေ့မောင်းကြည့်တယ်။ နောက်ဆုတ်ကြည့်တယ်။ အားလုံး အဆင်ပြေသွားပြီ။

ဓာတ်ဘူးတို့ နှစ်ယောက်ကော စာရေးသူပါ အားလုံးပျော်နေကြတာပေါ့။ ဆရာတော်ကတော့ ပြုံးပြုံးကြီး ကြည့်နေလျက်...

ကြိုးစားပါဦးမည်။

ရွှေကံမြေ စိုးစုကံ

ရွှေတောင် ဗြဟ္မစာအုပ်စား

ဗြဟ္မစာအုပ်စားက ဝတ္ထုတိုများ

လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း (၃၀)ကျော် အချိန်ကာလ။ ဆောင်းရာသီရဲ့ နေ့တစ်နေ့။ မနက်ကတည်းက စိတ် မကြည်မလင် ဖြစ်နေတယ်။ ခေါင်းမူးတာလဲ မဟုတ်၊ ခေါင်းကိုက်တာလဲ မဟုတ်၊ ခေါင်းအုံတာလဲ မဟုတ်၊ စိတ်ထဲမှာ ဘာကိုမှ အလိုမကျတဲ့ အဖြစ်မျိုး တန်ခွံခံစားနေရတယ်။

မောင်ဖိုးဟန် မော်လမြိုင် ဆရာအတတ်သင် သိပ္ပံကျောင်းတော်ကြီးမှာ အလယ်တန်းပြ ဆရာအဖြစ် ၁၉၈၁-၈၂ ပညာသင်နှစ်မှာ တက်ရောက်သင်ကြား သင်တန်းသားတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့တယ်။ အဲဒီအချိန်...

မနက်စောစော အိပ်ရာကထဲ ပြုဖွယ်ကိစ္စမှန်သမျှ ဆောင်ရွက်၊ အဆောင်အပြင်ထွက်ပြီး လေ့ကျင့်ခန်း ဆင်းရပြီ၊ ကာယလေ့ကျင့်ခန်း ဆင်းရပြီ။ ဆရာ

ကြီး ဦးစိန်သန်းရဲ့ စိမ့်ခန့်ခွဲမှုအောက်မှာ သင်တန်းသား၊ သင်တန်းသူ အသီးသီး ကျန်းမာပျော်ရွှင် ပညာသင်ယူနိုင်ကြဖို့ ကာယပညာကို လေ့ကျင့်ခန်းအဆင့်ဆင့်နှင့် သင့်တင့်လျောက်ပတ်စွာ သင်ယူကြရတယ်။

ကာယချိန် ပြီးသွားပေမယ့် မောင်ဖိုးဟန်စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးကြီး ဖြစ်နေပြန်တယ်။ သိပါပြီ။ စိတ်တွေ လေးနေတာ။ တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုပဲ လို့ စိတ်ထဲမှာ ထင်လိုက်တယ်။

မနက်ပိုင်း ကျောင်းတက်လို့ စာသင်ချိန် တစ်ချိန်အပြီးမှာ ဆရာ ဦးချစ်သန်း ရောက်လာတယ်။ လက်ထဲ

မှာလဲ စာတစ်စောင် ကိုင်လို့။ ကြေးနန်းစာ မောင်ဖိုးဟန်အတွက် ကြေးနန်းစာ။

‘အဖေ နေမကောင်း အမြန်ပြန်လာ’

တဲ့။ ကြေးနန်းဖတ်ပြီး ဖိုးဟန် စိတ်မကောင်း ဖြစ်ရပြီ။ သောကရောက်ရပြီ။

ချက်ချင်းပဲ အဆောင်မှူး ဆရာ ဦးခိုင်စိုးကို ကြေးနန်းစာပြပြီး ခွင့်တောင်းရတယ်။ ဆရာက...

“မင့်အဖေ ဘာရောဂါလဲ” တဲ့။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၄၁

‘မသိဘူးဆရာ’

လို့ ဖိုးဟန်က ဖြေတော့...

‘မင်းဟာ မဟုတ်သေးဘူး။ ကိုယ့် အဖေရောဂါတော့ သိရမှာပေါ့’

‘သင်တန်း လာတုန်းကတော့ အကောင်းပဲဆရာ။ ခုမှ ရောဂါရတာနဲ့ တူတယ်’

‘မင်း အိမ်ပြန်ချင်နေတာလား’

‘ဟာ... ဆရာကလဲ ကျွန်တော့်အိမ်က အဝေးကြီး ရွှေတောင်မှာ၊ အသွားအပြန် ခရီးစရိတ်နဲ့ ခရီးသွားမယ့် အသွားအပြန်ရက်နဲ့ အိမ်မှာနေရမယ့် ရက်နဲ့ သင်တန်းပျက်မယ့်ရက်နဲ့ တွက်ကြည့်လိုက်ရင် တမင်သက်သက် ပြန်လို့ အကျိုးမရှိဘူးဆရာ။ ကြေးနန်းစာက အမှန်ပါ’

လို့ ဖိုးဟန်က ရှင်းပြတော့...

‘အေး... မင်းပြောတာလဲ ဟုတ်တာပဲ။ ဘယ်တော့ပြန်မလဲ’

‘ကနေ့ပြန်မယ် ဆရာ’

‘ရထား မီသေးတယ်ကွ ပြန်တဲ့။’

ဖိုးဟန် ပစ္စည်းတွေသိမ်း၊ တချို့ကို သူငယ်ချင်းတွေအပဲ၊ လက်ဆွဲအိတ်ကလေး လက်ကဆွဲပြီး မုတ္တမကို ဇက်နဲ့ ကူးရတယ်။

ဆရာအတတ်သင်သိပ္ပံက ဇက်ဆိပ်အသွား ဆိုက်ကားပေါ်မှာ မော်လမြိုင်ကနေ မုတ္တမကိုကူးတော့ ဇက်ပေါ်မှာ အဖေ ကျန်းမာပါစေကြောင်း၊ နေကောင်းပါစေကြောင်း ဆုတွေ တောင်းလိုက်ရတာ ဖိုးဟန်ရင်ထဲမှာ လှိုက်လှိုက်ပြီး မောလာတယ်။ ကတုန်ကယင်ကြီး ငိုကြီးချက်မ မဖြစ်ရုံတမယ်။ ခံစားချက်က ပြင်းတယ်။

ရတနာသုံးပါး ဦးထိပ်ထားလို့ အရဟံဂုဏ်တော်ကို မနေမနား တရစပ်ရွတ်၊ သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော်ကိုရွတ်၊

ဂါထာတော်ပေါင်းစုံကို အလှည့်နဲ့ ရွတ်လိုက်ဖတ်လိုက်တာ မုတ္တမကို ဘယ်လို ရောက်သွားမှန်းတောင် မသိလိုက်ဘူး။

ကြိုတင်လက်မှတ် ယူထားတာလဲ မဟုတ်၊ ရထားထွက်ချိန်ကလဲ ကပ်နေ၊ ကသောကမျော အပြေးအလွှား လာခဲ့ရတော့ ရထားလက်မှတ်က ထိုင်ခုံနဲ့ မရနိုင်တော့ဘူး၊ ကုန်သွားပြီး ထိုင်ခုံနဲ့ ဖိုးဟန် လိုက်ရတော့မယ်။ ရှိစေ ကျေးဇူးရှင် ဖခင်ကြီးအတွက်...

ရထားတွဲတွေမှာ သက်သောင့် သက်သာ ထိုင်လိုက်လို့ ရမယ့်နေရာကို ရှာတော့ တွဲ(၃) နောက်ဘက် တံခါးပေါက်နားမှာ လွတ်နေတဲ့ နေရာလေး ရတယ်။ ဖိုးဟန် ထိုင်မယ်လို့ နေရာကို ရှင်းနေတော့ တံခါးပေါက်နဲ့ ကပ်လျှောက် ထိုင်ခုံမှာ အမျိုးသမီးနှစ်ယောက် ထိုင်နေကြတယ်။

အသားလတ်လတ်နဲ့ ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း အမျိုးသမီး တစ်ယောက် ဖိုးဟန်အနားကို ရောက်လာတယ်။ လက်ထဲမှာ ပီနီအိတ်ခွံ တစ်လိပ်ကို ကိုင်ထားပြီး...

‘ဒီအိတ်ခွံလေးတွေ ခင်းပြီးထိုင်ပါ။ ရန်ကုန်ရောက်မှ ပြန်ပေး’

လို့ ပြောတယ်။

ဖိုးဟန်မှာလေ ကျေးဇူးတင်လွန်းလို့ ဘာပြန်ပြောရမှန်း မသိဘူး။ နေရာမဲ့သူကို နေစရာပေးတော့ ဝမ်းသာပီတိ ဝမ်းဆီထိသလို။

နောက်တော့မှ...

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ’

လို့ပြောပြီး ကျကျနန ထိုင်တော့တယ်။

ဖိုးဟန် နေရာပြင်ပြီးလို့မှ မကြာမတင်မှာ ရထားကြီး ထွက်ပြီ။ ရထားထွက်ကတည်းက နံရံကို ကျော့မှီပြီး မေတ္တာသုတ်၊ မင်္ဂလာသုတ်၊ ရတနသုတ် ပရိတ်တော်တွေကို အဆက်မပြတ် ထပ်ကာထပ်ကာ အကြိမ်ကြိမ် ရွတ်တယ်။ အဖေ့ရဲ့ သေရေးရှင်ရေးရောဂါ သက်သာဖို့အရေး အမြဲ ရှေးရှု ဂရုတစိုက် ရွတ်ရတယ်။

ဖိုးဟန်ကလဲ ဂုဏ်တော် ပရိတ်တော်တွေကို ရွတ်လို့။

ရထားကြီးကလဲ ဘူတာစဉ်တွေကို ဖြတ်သန်းကျော်လွှား မောင်းနှင်လို့။

သထုံဘူတာကိုရောက်တော့ ရထားရပ်နားတာ နည်းနည်း ကြာတယ်။ ရထားထွက်ပြီးလို့ (၅) မိနစ်လောက် ကြာတော့ ရထားတွဲ ရှေ့ပိုင်းကနေပြီး ဖိုးဟန်ထိုင်နေတဲ့ နေရာဆီကို အဘိုးကြီးတစ်ယောက် ရောက်လာတယ်။ ခေါင်းမှာ တဘက် နွမ်းနွမ်းတစ်ထည် ပေါင်းထားတယ်။ စွပ်ကျယ်အင်္ကျီ လက်စက၊ ကွက်ထောက်ကွက်ကျဲ ပုဆိုး တစ်ပတ်ရစ် အရောင်မှိုနီမှိုနီ တစ်ထည် ဝတ်ထားတယ်။

အပိုပစ္စည်း ဘာတစ်ခုမှ ပါမလာဘူး။ ရထားလက်မှတ်လဲ ပါပုံမရဘူး။ တစ်ကိုယ်ရေ တစ်ကာယသမား အတောင်သာပါတဲ့ ငှက်တင်ကောင်လို။

www.burmeseclassic.com

ဖိုးဟန်အနားကို အဘိုးကြီး ရောက်
လာတော့...

'လူလေး... ထိုင်ပါရစေ'
တဲ့။

'ဘကြီး ထိုင်ပါ။ ဒီအိတ်ခွံတွေက
ဟိုအစ်မတွေ ပေးထားတာလို့'

ပြောပြီး ဖိုးဟန်က နေရာပေးတယ်။
အိတ်ပိုင်ရှင် အစ်မနှစ်ယောက်ကလဲ
ပြုံးပြီး ခေါင်းတွေ ညှိတ်ပြတယ်။
ကုသိုလ်ရကြပြီ။

အဘိုးကြီး ဝင်ထိုင်ပြီးတဲ့နောက်
ဖိုးဟန်က ဂုဏ်တော်တွေကို ရွတ်ပြန်
တယ်။ အသံတော့ မထွက်ဘူး။ စိတ်
ထဲက ရွတ်တာ။ အဘိုးကြီးက ဖိုးဟန်
ကို ကြည့်တယ်။ နောက် ကြည့်တယ်။
ဘာမှတော့ မမေးဘူး။ မပြောဘူး။
မောင်ဖိုးဟန် မသိဟန်ဆောင်နေလိုက်
ရတယ်။

ခဏကြာတော့ ဖိုးဟန်က...

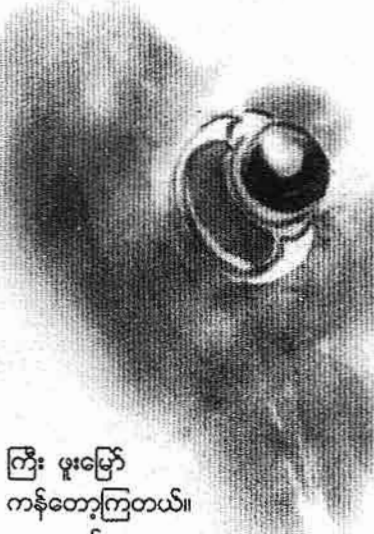
'အဘ ဘယ်ကလာတာလဲ'
လို့ မေးတော့ အဘိုးကြီးက...

'မြသပိတ်တောင်က'
လို့ ပြောတယ်။

'သထုံ မြသပိတ်တောင်လား'
လို့ ထပ်မေးတော့...

'ဟုတ်တယ်'
တဲ့။

သထုံ မြသပိတ်တောင်ကို ဖိုးဟန်
ရောက်ဖူးတယ်။ မော်လမြိုင် ဆရာ
အတတ်သင်သိပ္ပံက လေ့လာရေးခရီး
ထွက်တုန်းက ကျွဲကံထီးရိုး စေတီတော်
ကို ဖူးမြော်အပြီး သထုံကို ဝင်တော့
မြသပိတ်တောင်တော်မြတ်ကို ရောက်
တယ်။ ဖူးမြော် ကန်တော့ရတယ်။
အလံတစ်ရာစေတီတော်ကြီးကိုလဲ ဖူးခဲ့
ရတယ်။ မြို့ထဲရောက်တော့ ရွှေစာရံ
စေတီ စေတီတော်မြတ်ကြီးကို အကြာ

ကြီး ဖူးမြော်

ကန်တော့ကြတယ်။

ဆောင်းနေအပူက
ရွှေစာရံ စေတီတော်ရဲ့ ထီးရိပ်အောက်
မှာ ပျောက်သွားတယ်။ အေး...လို့
မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ အရိပ်အာဝါသ ချမ်းမြေ့လှ
ပါတ်။ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်။

ဖိုးဟန် တွေးတယ် မြသပိတ်
တောင်က အမြင့်ကြီးပဲ။ ကုန်းတော်
ပေါ်ရောက်တော့ ဖိုးဟန်ဆိုတာ မဟန်
နိုင်ဘူး။ တုံးလုံးလဲ့ပြီး အပန်းဖြေရ
တယ်။ လေ့ကားထစ်ပေါင်းများစွာ
တက်လိုက်ရတာ။ တမောတခေါ
မသက်သာဘူး။ ဖိုးဟန် ကိုယ်ချင်းစာလို့
မေးလိုက်တယ်။

'အဘ တောင်ပေါ်ကို တက်နိုင်
လား'

'တက်နိုင်တာပေါ့'

အဘိုးကြီးက ပေါ့ပေါ့ပါးပါးလေး
ပြန်ပြောတယ်။

ဖိုးဟန်မှာတော့ တက်လိုက်ရတာ
ဖတ်ဖတ်ကို မောလို့။

'မမောဘူးလား'

လို့ ဖိုးဟန်က မေးတော့...

'မောပါဘူးဗျာ'

တဲ့။

မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ ဖိုးဟန် တွေးတယ်။

အဘိုးကြီး အသက်က (၇၀)ကျော်
လောက်ပြီ။ မြသပိတ်တောင်တော်ပေါ်
ကို တက်ဖို့ ဘယ်လွယ်မတုန်း။ အတွေး
မဆုံးဘူး အဘိုးကြီးက...

'မင်း... မယုံဘူးလား'
တဲ့။

ဖိုးဟန် ဘာမှ ပြန်မပြောဘူး။ ခေါင်း
ငုံ့လိုက်တယ်။ အဖြေခက်လို့ ခေါင်းပြန်
အမောမှာ ဖိုးဟန် မျက်စိက အဖိုးကြီးရဲ့
ဘယ်လက်ကို တန်းခနဲ ကြည့်မိတယ်။
အလို လက်စွပ်တစ်ကွင်း ဘက်ဘက်
လက်သူကြွယ်မှာ ဝတ်ထားပါလား။
ဖိုးဟန် မအောင်နိုင်ဘူး။ မေးလိုက်
မိတယ်။

'အဘ လက်စွပ်က ဓာတ်သား
လား'

'ဟုတ်တယ်'

'အဘ ဓာတ်ကစားသလား'

'ဟိုတုန်းက ကစားတယ်'

တဲ့။

အဘရယ် ကြည့်ပါရစေဆိုတော့
လက်စွပ်ကို သူ့လက်က ချွတ်ပြီးတော့
ဖိုးဟန်ကို ပေးတယ်။

ကောင်းလိုက်တဲ့ ဓာတ်သား။
စပ်သားမဟုတ်ဘူး။ လက်လွတ်အပြီး
မယွင်း၊ ကိတ်...

ဟိတ်ကိုက သက်တံရောင် ပြေးနေ
တယ်။ တံခါးပေါက်က ဝင်လာတဲ့
နေရောင်အောက်မှာ ဖိတ်ဖိတ်တောက်
နေတယ်။ ရောင်စုံ ရောယှက် ဝင်းလက်
နေတယ်။ ဖိုးဟန်က...

'တစ်မတ်သား လောက်တော့
ရှိမယ်'

ပြောတော့...

'ဟုတ်တယ်'

တဲ့။

ဖိုးဟန် အဂ္ဂိရတ်သမား အဲဒီအချိန်

www.burmeseclassic.com

က မီးကစားခဲ့တာ (၈)နှစ်ရှိပြီ။

‘သွပ်က ဖြစ်တာလား’

လို့ မေးတော့...

အဘိုးကြီးက ဖိုးဟန်ကို

သေသေချာချာ ကြည့်တယ်။

စူးစူးစိုက်စိုက် ခဏပဲ။ ပြီးတော့...

‘အေး...’

တဲ့။

ဖိုးဟန်အသိက သွပ်သေ ရွှေကြည့်
ဆိုကိုးဗျ။

သွပ်သေလက်စွပ် ပြောင်ကွင်းကို
စိတ်ရှိလက်ရှိ အားပါးတရ အချိန်
အကြာကြီး ကြည့်ပြီးတော့ ဖိုးဟန်က
အဘိုးကြီးကို လက်စွပ် ပြန်ပေးတယ်။
အဲဒီအခါမှာတော့ အဘိုးကြီးက...

‘ဝတ်ကြည့်စမ်း’

တဲ့။

ဘယ်နေမလဲ ဖိုးဟန် ဝတ်ကြည့်တာ
ပေါ့။ ဘယ်ဘက် လက်သူကြွယ် စွပ်
လိုက်တာ ချွတ်မရတော့ဘူး။ မနည်း
ချွတ်ရတယ်။ ကျွတ်ခါနီးမှာ...

‘မချွတ်နဲ့’

အဘိုးကြီးက တားတယ်။ ဖိုးဟန်က
ထပ်ချွတ်တော့...

‘မချွတ်နဲ့ မင်းယူ’

လို့ ပြောတယ်။

ဖိုးဟန် ဘယ်ယူလို့ ဖြစ်ပါ့မလဲ။
သွပ်ကဖြစ်တဲ့ရွှေ၊ သွပ်သေ ရွှေဖြစ်ဖို့
ဆိုတာ လုံတစ်ရာအထက်မှာ ရှိတယ်။
အဲဒါ အနည်းဆုံး။ ပါရမီသာ မပါလို့က
တော့လား လုံတော့သာ ရာချီသွားမယ်
ဖြစ်ကို မဖြစ်ဘူး။ မူးကို မြစ်မထင်လေ
နဲ့။ အဲဒီတော့ ကိုယ်ချင်းစားပြီး မယူ
ရက်ဘူး။ ပြီး ပြီးရော ထိုးလို့မရဘူး။
ဖြစ်ကတတ်ဆန်း ထိုးလို့ မရဘူး။
အင်္ဂိုရတ် အထွတ်အမြတ်လေ။

အဘိုးကြီး အင်္ဂိုရတ်မီးအတတ်နဲ့

ကိတ်ဓာတ်မြတ်မဟာ ထွက်ပေါ်၍လာ
အောင် လုံတစ်ရာကတော့ အသေ
အချာပဲ။ ကျော်ရင်သာ ကျော်မယ်
မလျော့ဘူး။

မီးပူတာရယ်၊ ညောင်းတာရယ်၊ လုံ
ဖိုးရယ်၊ ဓာတ်ဖိုးရယ်၊ မီးသွေးဖိုးရယ်၊
လုပ်အားခရယ် ပေါင်းလိုက်ရင် ဖိုးဟန်
ဘယ်ယူရက်တော့မလဲ။

ဖိုးဟန်က အင်္ဂိုရတ်သမားလေ။
ကိုယ်တိုင် ဖိုခွင်ဝင်ပြီး ဓာတ်ကစားနေ
တဲ့သူလေ။ သိတာပေါ့။ ဓာတ်ပြောင်း
အောင် ထိုးဖို့တောင် မလွယ်ဘူး။ ရူး
သွားမယ်။

ဓာတ်ခိုင်ပြီးတည်ဖို့ ဓာတ်လုံးဖြစ်ဖို့
ဝေးသေး။ လုံချောင်ဖို့၊ ချော်ကတော့
ထိုးဖို့၊ ချော်လေးစိတ်ကွဲဖို့၊ ချော်နီဖို့၊
ချော်ဖြူဖို့။

အင်္ဂိုရတ်မီးအတတ်မှာ ဆိုရိုးစကား
အရှိသားကလား။

ဆေးကောင်းတော့ အင်းစောင်း၊
အင်းကောင်းတော့ ဓာတ်ပြောင်းတဲ့။

ဆေးကောင်းတယ်ဆိုတာ အင်း
စောင်းသလောက်ပဲ ရှိတယ်။ အင်း

ကောင်းတယ်ဆိုတာလဲ ဓာတ်ပြောင်း
သလောက်ပဲ ရှိတယ်။ အင်္ဂိုရတ်မီး
အတတ် အထွတ်အမြတ်ပညာ၊
လောကီပညာတို့ရဲ့ ထိပ်။

ဘိုးတော် ဦးဝိုင်းလက်ထက်က
ထွက်ရပ်စခန်း မြန်းခဲ့တဲ့ ပထမ ဘိုးဘိုး
အောင် အင်းနဲ့ တွက်တာပဲ၊
အင်းဝိဇ္ဇာပဲ။ အများအသိ
ပကတိအခြေ။

အင်းဝိဇ္ဇာ၊ ဆေးဝိဇ္ဇာ၊
ဂါထာဝိဇ္ဇာ၊ မန္တန်ဝိဇ္ဇာ၊ စမဝိဇ္ဇာ၊ ပြဒါး
ဝိဇ္ဇာ၊ သံဝိဇ္ဇာ ဝိဇ္ဇာတွေမှာ သက်တမ်း
ကာလ အသက အသက ရှိကြတယ်။
သက်တမ်းကို ဆွဲဆန်းတော့ အကန့်
အသတ် ရှိကြပြန်တယ်။ ဝိဇ္ဇာဆိုတာ
တစ်ဆင့်ထက် တစ်ဆင့် မြင့်သထက်
မြင့် ရင့်သထက်ရင့်အောင် ကြံဆောင်
ကြီးကုတ် အားထုတ် လုပ်ဆောင်ကြရ
တယ်။

မင်းတုန်းဘုရင် ပဉ္စမ သင်္ဂါယနာ
တင်တော့ နန်းတွင်းက ဖိုရုံတော်အသစ်
မှာ ပထမ ဘိုးဘိုးအောင်က ဒယ်အိုး
ကြီးတွေနဲ့ သိဒ္ဓိတွေ ပေးခဲ့တယ်။ ဣဒ္ဓိ
အစွမ်း၊ မဟိဒ္ဓိအစွမ်းတွေကို ပညာခန်း
ပြခဲ့တယ်။ အဲဒါ အင်္ဂိုရတ်၊ မီးအတတ်၊
ဓာတ်။

ဖိုးဟန်က သူ့လက်က လက်စွပ်ကို
ကျွတ်အောင်ချွတ်ပြီး ပေးတော့...

‘ဒီလက်စွပ် ငါ့ကို တောင်းတဲ့သူတွေ
အများကြီး။ ငါ မပေးခဲ့ဘူး။ ဒါပေမယ့်
မင်းကိုတော့ ပေးမယ်။ ယူ’

‘အဘရယ် အဘပေးတဲ့ လက်စွပ်ရဲ့
တန်ဖိုးကို သိလို့ မယူတာပါ’

အဘိုးကြီးက ထပ်ပေးပြန်တယ်။
ဖိုးဟန်က မယူပါဘူးဆိုတော့...

‘အေး... မင်းကိုပေးတယ် မင်အယူ
တာ။ ဒါ မင်းအကြောင်း ငါနဲ့ မဆိုင်ဘူး’

ပြောလို့မဆုံးဘူး လက်စွပ်ကို ပြန် ယူပြီး သူ့လက်မှာ စွပ်လိုက်တယ်။

နှစ်ယောက်သား ခဏကြာအောင် နှုတ်ဆိတ်နေကြတယ်။ မပြော ဖြစ်ကြဘူး။ ရထားကြီးကတော့ အရှိန်အဟုန်ကြီးစွာနဲ့ တရိပ်ရိပ် ဖြတ်သန်းမောင်း နှင်နေတယ်။ ရုတ်တရက် ကောက်ကာငင်ကာ အဘက...

‘မင်း ကိစ္စပြီးပြောက် ခရီးရောက်တဲ့ ဓာတ်လုံး တွေ့ဖူးသလား’

‘မတွေ့ဖူးဘူး အဘ’
ဖိုးဟန်က မှန်ရာကို ဝန်ခံတယ်။

‘ကူးလမ်းဖြောင့် ရောက်လွယ်၏။ ဓာတ်နဲ့ ဓာတ်ကူး ဖြစ်ဖူးများစွာ ပဒေ သာတဲ့ကွ’

‘.....’

‘ကိစ္စပြီးမြောက် ခရီးရောက်တဲ့ ဓာတ်လုံး၊ ထိုးထားတဲ့ လုံခွံထဲမှာ နာ၊ ချော်၊ သံ၊ ဘင်၊ ပြဒါး၊ သွပ်၊ ဒန်၊ ဘော်၊ ရွှေ ဓာတ်မကိုးပါး တစ်ပါး ပါးကို ထည့်ပြီးထိုးရင် ဆယ်လုံနဲ့ သိဒ္ဓိ ပြီးတယ်။ မိတူ ဖတူ လိုက်တယ်။ လုံ ပေါင်းများစွာ မလိုဘူး။ လုံတစ်ရာ မလိုဘူး လူလေးရဲ့’

ဖိုးဟန် အကြီးအကျယ် အံ့ဩသွား တယ်။ လုံတစ်ရာ ဆိုတဲ့စကား ကြား တော့ ကြောက်လန့်သွားတယ်။ ပြီး တော့ တုန်လှုပ်သွားတယ်။ အဘိုးကြီး လူသာမန် မဟုတ်ပါလားလို့ တွေးမိ တယ်။ ဘယ်လို ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးလဲ။

မှားပြီ။ ဖိုးဟန် မှားပြီ။ သွပ်သေ ရွှေလက်စွပ် မယူမိတာ မှားပြီ။ ပေးပါ လျက်မယူ ငြင်းခဲ့လေတော့ အခုဖြင့် မောင်ဖိုးဟန်...

အလိုရမ္မက်ကြောင့် ထွက်လာတဲ့

သူ့လောဘကို ဖိုးဟန် ပြန်ပြီး မနည်း သိမ်းဆည်းရတယ်။ လွဲချက်ကယ်နာ ပေါ့။

အဘိုးကြီး မနော ပိုင်မယ်ထင်လို့ ဖိုးဟန်က...

‘အဘ မနောပိုင်လား’
ဖျတ်ခနဲ မေးပြီး အဘိုးကြီးကို ကြည့်လိုက်တော့...

အဘရဲ့ ပကတိ ကြည့်လင်နေတဲ့ မျက်နှာဟာ ဝင်းပလာတယ်။ မျက်လုံး က အရောင်တွေ တောက်လာတယ်။ ဖိုးဟန် မျက်နှာလွှဲထားရတယ်။ အဘ ကြည့်တဲ့ မျက်လုံးဒဏ် ဖိုးဟန် မခံ နိုင်ဘူး။

‘ကြီးစားတုန်းပါ လူလေးရယ်’

အဘရဲ့ နှုတ်ထွက်စကား ဖိုးဟန် နားနှစ်ဖက်မှာ ကြားလိုက်ရတယ်။ ပြော ပြောဆိုဆို ဖြုတ်ခြည်း ရုတ်ခြည်း အဘ ထပြီး မတ်တတ်ရပ်လိုက်တယ်။ မားမားမတ်မတ်ကြီး ဖိုးဟန်လဲ ရော ရောင်ပြီး အဘနဲ့ အတူလိုက်ပြီး ရပ် လိုက်တယ်။ ရှေ့ဘဟာက ရထားဝင် ရင် အဲဒါ ကျိုက်ထိုဘူတာပဲ။ ဝေးတော့ ဝေးသေးတယ် ခရီး မနီးဘူး။ တော တန်းအလယ်။

‘လူလေး မင်း အခု သွားမယ့်ခရီးက စိတ် ချမ်းမြေ့ဖွယ်ခရီး မဟုတ်ဘူး စိတ်ဆင်းရဲပူ အတိပြီတယ်။ မင်းအဖေ နေမကောင်းဘူး။

ရောဂါက လွန်နေပြီ။ ဖြစ်ပွားရောဂါ သေမယ်။ လောလောဆယ် မဟုတ်ဘူး တစ်နှစ်လောက်တော့ ခံမယ်။ နောက်ခရီးတစ်ခု ဆက်ဖို့ မင်းမှာရှိတယ်။ စာမေ့ပြေမယ် အောင်မယ်’ လို့ပြောပြီး ပြုံးတယ်။
ချက်ချင်းပဲ...

‘အဘ သွားမယ်’

လို့ ပြောပြောဆိုဆို ရထားပေါ်က ခုန်ချသွားတယ်။ မှင်တက်မိနေတဲ့ ဖိုးဟန် ညာလက်နဲ့ လှမ်းဆွဲလိုက်တာ တောင် မမီလိုက်ဘူး။ တစ်ချိန်တည်း ဖိုးဟန် တံခါးပေါက်လက်ရန်းကို ကိုင် ပြီး ခေါင်းပြုကာ ထွက်ကြည့်လိုက် တော့...

အဘိုးကြီး ရထားပေါ်ကနေ တလိမ့် ခေါက်ကွေး ကျသွားတာ မဟုတ်ဘူး။ ဖိုးဟန် ငယ်ငယ်က ကြည့်ဖူးတဲ့ ဇာတ်ပွဲ ထဲက ဇော်ဂျီတွေ တောင်ဝေးကိုထမ်း ကောင်းကင်ယံမှာ လမ်းသလားလို့ ဇော်ကြီးစီးပြီး မြေပြင်ကိုအဆင်း အဲသ လိုမျိုး။ လူတစ်ကိုယ်လုံး ပေါ့နေတယ် လို့ ထင်ရတယ်။

• အဘ ခုန်ချတဲ့ဘက်က တွဲတိုင်း၊ တွဲတိုင်း လူတွေ ထွက်ကြည့်ကြတယ်။ အော်ဟစ်ဆူညံသံတွေ ပွက်လောရိုက် သွားတယ်။

ပြောရင် မယုံနိုင်ကြပေမယ့် အဲဒီ နေ့က ကြုံလိုက်ကြသူတွေကတော့ မွေနိုင်ကြမယ် မထင်ဘူး။ ရထားတစ်စီး လုံး စိတ်လှုပ်ရှားကြရတဲ့ ဖြစ်ရပ်၊ ရထားတွေ တော်တော်များများက လူ တော်တော်များများ ထွက်ကြည့်နေ

www.burmeseclassic.com

သန္တာစို
(ဇင်းကျိုက်မြို့)

ကုလားမတောင်လှ

ထူးဆန်းသော

လွန်ခဲ့သော တစ်ပတ်ကျော်ခန့်က ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူ၏ ခင်ပွန်းသည် အစ်မဖြစ်သူ ဇင်းကျိုက်ရွာမှ မမြင့်ကြည်အိမ် ရောက်သွားခဲ့ရာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ သတင်းထူးလေး ကြားခဲ့ရသည်။ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာပေါ်၌ နာမည်ကြီး နေသော ဇင်းကျိုက်မြို့မှ ဂန္ထီပြေတိုက် ကြီးသဖွယ်ဖြစ်သည့် ကုလားမတောင် ပေါ် တစ်နေရာမှ ဖြစ်ရပ်ဆန်းလေး တစ်ပုဒ်ကို သိရှိခဲ့ရလေသည်။

ထို့ကြောင့် ယင်းဖြစ်ရပ်ဆန်းလေး သည် မှန်၊မမှန် သိရှိနိုင်ရန်အတွက် အခွင့်ကြုံသော တစ်မနက်တွင်

မမြင့်ကြည်မှ ကုလားမတောင်သို့ သွား ရန် လာပြောလေသည်။ တောင်တက် ကားလည်း အသင့်ရှိနေသည့်အတွက် စာရေးသူ လိုက်ပါခဲ့လေသည်။

ကားပေါ်တွင် ဇင်းကျိုက် အထက် တန်းကျောင်းမှ ဆရာမဒေါ်အန်ကြည် နှင့် တပည့် ကျောင်းသူကျောင်းသား များ၊ ဘုရားဖူးခရီးသည်များ၊ အလှူရှင် များ စီးနင်းလိုက်ပါလာခဲ့ကြလေသည်။ ကုလားမတောင်ပေါ်တွင် ဓမ္မာရုံ ဆောက်နေသည့်အတွက် ကျောင်း

ပိတ်ရက်နှင့် ဆုံ၍ ခဲသယ်၊ အုတ်သယ် ရန်အတွက် ကျောင်းသူကျောင်းသား များမှာ လုပ်အားကုသိုလ် လာယူကြ ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဆရာမ ဒေါ်အန်ကြည် မှ ရှင်းပြပါသည်။

စာရေးသူသည်လည်း ကုလားမ တောင်သို့ လာရောက်ချင်တာ ကြာခဲ့ပါ ပြီ။ ဆရာတော်ကို ဖူးတွေ့ချင်တာရယ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာ ပေါ်၌ ကုလားမတောင်ပေါ်မှ ထူးဆန် သော ဖြစ်ရပ်မှန်များကြောင့် အာရေသူ

ရောက်လာချင်တာ အခုမှ အဆင်က ပြောတော့၏။ ခြေကျင်ခရီးဆို မလွယ် လှ။

စာရေးသူ အပါအဝင် စီးနင်း လိုက်ပါလာသော ကားလေးသည် တဖြည်းဖြည်း တက်လာခဲ့ရာ တောင် တစ်ဝက်ကျော်လာခဲ့လေပြီ။ ကျွဲမင်း တောင်၊ တောင်လေးတောင်ကြီး သဲပုံ ရေစိမ့်၊ ညောင်ပင်လမ်းလွန်တာနှင့် ကုလားမတောင်ကို လှမ်းမြင်နေရပြီ။ ရှေ့နားဆို ကုလားမတောင်နယ်နိမိတ် ထဲ ရောက်ပြီဟု ခရီးသည်တစ်ဦးမှ ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

သစ်ပင်၊ ဝါးပင်တို့ဖြင့် စိမ်းလန်း စိုပြည်နေသော ကုလားမတောင်၊ ဂမန်းအင်း၊ သစ်ခွ၊ ဖယောင်းပန်း၊ သစ်ယားပန်းရနံ့တို့ဖြင့် ထုံသင်းမွှေး ကြိုင်နေသော ကုလားမတောင်၊ ကျေးငှက်သာရကာသံတို့ဖြင့် သာယာ နာပျော်ဖွယ်ကောင်းလှသော ကုလားမ တောင်။

ထို့ကြောင့် ကုလားမတောင်သည် ဝိဇ္ဇာဇော်ကျီ တပသီပျော်စံရာ နေရာ တစ်ခု ဖြစ်ခဲ့သည်ဆိုတာကို ယုံမှား သံသယမရှိပေ။ ကုလားမတောင် နယ်နိမိတ်ထဲသို့ စ.ရောက်သည်နှင့် စာရေးသူ၏ စိတ်ထဲမှာပင် လန်းဆန်း သွားသည်။ ကန်အလယ်တွင် ရှင်ဥပဂုတ္တရုပ်ပွားတော်ကို ဦးစွာ မြင်တွေ့ရပါသည်။

'ဒီနေရာက ဟိုအနက်ကလဲ ရေကန်ကြီးပဲ။ ဆရာတော် ရောက်လာမှ ကန်ကိုမြှုပ် ပြီး ရေငယ်ကောင်းမှာ ရှင်ဥပဂုတ္တရုပ်ပွား တော် ထည့်လိုက်တာ။ တချို့ဆရာတွေ ရောက်လာပြီး ဒီကန်ရဲ့ အလယ်တိုင်းနေရာ မှာ သေတ္တာရှိတယ်ဆိုပြီး တူမို့လာကြတယ်။ ဆရာတော် လက်မံလို့ပြန်သွားတာ အများ ကြီးပဲ'

ကားပေါ်မှ ပါလာသော လူကြီး တစ်ဦးမှ ပြောပြလေသည်။

ဆန်းတော့ အဆန်းသား။ ပင်လယ် ရေ မျက်နှာပြင်ထက် ပေပေါင်း(၃၀၀၀) ကျော် မြင့်မားမတ်စောက်သော တောင်ထိပ်ပေါ်၌ သဘာဝ ရေကန်ကြီး ဖြစ်နေသည်ဆိုတာ အဆန်းသား။ ရေကန်၏ အရှေ့တည့်တည့်တောအုပ် ထဲတွင် **ကုလားမမွေ့ရာ (ခေါ်) ကျောက်ဖျာကို**လည်း တွေ့ခဲ့ရပါ သည်။ အလျား(၆)ပေ၊ အနံ(၃)ပေခန့် ရှိမည်ဟု ခန့်မှန်းရပါသည်။

ခေါင်းအုံးကအစ ဖြစ်နေသော ကျောက်မွေ့ရာမှာ အံ့ဩစရာကောင်း လှလေသည်။ ထိုကျောက်မွေ့ရာကို ကုလားမမွေ့ရာဟု သိရပါသည်။ [ယင်းကျောက်မွေ့ရာကို နောက်တစ် ခေါက် ရောက်ခဲ့လျှင် ဓာတ်ပုံနှင့်တကွ ဖော်ပြပေးမည်။]

သတင်းကြီးနေသော ငရုတ်သီးမိုး မျှော်ပင်မှာ ယင်းမွေ့ရာနှင့် မလှမ်း မကမ်းမှာ ရှိသည်ဟု ဇင်းကျိုက်ရွာ (ယခုဇင်းကျိုက်မြို့)မှ ငရုတ်မိုးမျှော်ပင် ကို တွေ့ခဲ့သူ၏ ပြောစကား ဖြစ်၏။ စာရေးသူတို့စီးလာသော ကားလေး

သည် ဆရာတော်ကျောင်းရှေ့၌ ထိုးရပ် လိုက်လေသည်။ ကားပေါ်၌ ပါလာကြ သော ဘုရားဖူးသူများ အားလုံးဆင်းပြီး ဆရာတော်ကျောင်းဆီသို့ သွားရောက် ကာ ဆရာတော်အား ဖူးမြော်ပြီး လှူဖွယ်ပစ္စည်းများ လှူဒါန်း၍ ဘုရား ဖူးသူ၊ သဲခဲရွက်သူ သူနေရာနှင့်သူ ခွဲထွက်ကြတော့၏။

စာရေးသူမှာ တစ်ခေါက်မှ မရောက် ဘူးသော ကုလားမတောင်ပေါ်ရှိ ဘုရားများကို ဖူးမြော်ကန်တော့ ကြည့်ညိုနေမိ၏။ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက် သော အရပ်လေး ဖြစ်သည်မို့ တရားမွေ့ နှင့် မွေ့လျော်သော ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် စိတ်ငြိမ်ရာအရပ် ဖြစ်ပေသည်။

'အရင်က ဒီတောင်ပေါ်မှာ စေတီနှစ်ဆူပဲ ရှိတယ်။ ဆရာတော်ရောက်မှ အခုလို စေတီတော်တွေ၊ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်တွေ များ လာတာ'

မမြင့်ကြည်မှ ရှင်းပြပေးပါသည်။ သို့ဖြင့် စာရေးသူနှင့် မမြင့်ကြည် သည် ဆောက်လုပ်ဆဲ မဗ္ဗာရုံဘက်သို့ ရောက်လာကြသည်။ မမြင့်ကြည်မှ သူ၏ အသိမိတ်ဆွေကို လှမ်းခေါ် လိုက်လေသည်။ အရိပ်ကောင်းသော

www.burmeseclassic.com

သစ်ရာပင်အောက်မှာ ထိုင်ပြီး မမြင့်ကြည်မှ စကားဦးသန်းလိုက်၏။

'နင် ဝိုင်းလှည့်တဲ့အကြောင်း ပြောပြ လိုက်ပါဦး'

'ပြောရရင်တော့ ဘယ်က စ၊ ပြော ရမလဲဆိုတော့ လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်ပတ် ကျော်ကျော်လောက်က ကျွန်တော် ရေချိုးဖို့ စမ်းချောင်းကို တစ်ယောက် တည်း ရောက်သွားတယ်။ ရေချိုးပြီး ကျွန်တော်ပြန်လာတော့ လမ်းမှာ မှီတစ် ပွင့် တွေ့တယ်။ အပွင့်က ဆန်ကောနီး ပါးခန့်ရှိမယ်။ စားလို့ရတဲ့ မှီတော့ မဟုတ်မှန်းသိတယ်။ ထူးဆန်းတယ်ဆို ပြီး ကျွန်တော် နုတ်ယူခဲ့တယ်။

ကျွန်တော့်ဆရာကို ပြကြည့်တော့ သူ့လဲ ထူးဆန်းတယ်လို့သာ ပြော

တယ်။ ညကိုရောက်လာတော့ ကျွန်တော့်နားထဲမှာ အသံတစ်သံကြား လိုက်ရတယ်။ 'ငါ့မှီ လာပြန်ထား' တဲ့။ အိပ်တော့လဲ အိပ်မက်ထဲမှာ လူကောင် ခပ်ကြီးကြီးက မျက်နှာကို တင်းမာပြပြီး မှီပဲ လာတောင်းတယ်။

မိုးလင်းတော့ ဆရာ့ကို ကျွန်တော် ပြောပြတယ်။ ဆရာက "မင်းမယူရဲ ရင် ငါ့ကိုပေး" လို့ပြောပြီး ယူလိုက် တယ်။ အဲဒီညမှာပဲ ကျွန်တော့်ဆရာလဲ အိပ်မက်မက်တယ်။ လူနီတစ်ယောက် သူ့မှီ လာတောင်းတယ်တဲ့။

မနက်လင်းတော့ သူ့နေရာမှာ ပြန် ထားပေးလိုက်တယ်။ ညနေ အလုပ် သိမ်းပြီး ရေချိုးသွားရင်း ကြည့်တော့ မရှိတော့ဘူး။ ဆန်းတော့ အဆန်းသား'

ဟု မှီရခဲ့သူမှ အကျိုးအကြောင်း ရှင်းပြပေးပါသည်။

ထိုမှီပွင့်ကြီးသည် သိဒ္ဓိဝင်မှီတစ်ပွင့် များ ဖြစ်ရောနေသလား။ စိတ်တော့ ဝင်စားဖို့ ကောင်းလှပါသည်။ ကုလားမ တောင်သည် ဂန္တီရပြတိုက်ကြီးတစ်ခု ဟု ပြောရလျှင် မှားမည်မဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် ကုလားမတောင်သည် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာ များပေါ်၌ သတင်းကြီးနေခဲ့၏။

သန္တာစိုး(စင်ကျိုက်မြို့)

ဝန်ခံချက် [မှီကြီးကို တွေ့ခဲ့သော သူများ ကို အလုပ်အကိုင် ပြောင်းရေးထား ပါသည်။](စာရေးသူ)

စာမျက်နှာ (၂၄၅)မှ အဆက်

မြင်လိုက်ကြတဲ့ ဖြစ်ရပ်၊ အံ့မခန်း ဖြစ်ရပ်။

မိုးဟန် ကြည့်လိုက်တော့ အဘက ဘာမှမဖြစ်သလိုပဲ။ မြေပြင်မှာ ခြေတင် လို့။ မယိုင်မလဲ ခိုင်ခိုင်မြဲမြဲ ခြေစုံရပ်နေတယ်။ ရထားကြီး သူ့ဘေးက ဖြတ် မောင်းသွားတာကို ကြည့်နေတယ်။

အဘတော့ လေဟယ်ပြီး ရထားဘီးအောက် ရောက်သွားပြီ။ ကိုယ်ခန္ဓာတစ်ခု လုံး တစ်ပိုင်းတစ်စိတ် ဖြစ်သွားပြီ။ ရထားအကြိတ်ခံရပြီ။ မမြင်ရက်စရာသွေးသံ ရဲရဲထဲမှာ အဘ ဒီလိုထင်ထားတာ ဘာတစ်ခုမှ ဖြစ်မလာတော့...

ရှုမြင်ကြသူအပေါင်း အံ့ဩကြ ဝမ်းသာကြနဲ့ ရင်မှာ ချမ်းမြေ့သွားကြတယ်။ လက်ခုပ်လက်ဝါးတီးပြီး အဘကို နှုတ်ဆက် ဂါရဝပြုကြတယ်။ အဘကလဲ သူ့ ညာလက်ကို မြှောက်ပြတယ်။

ရထားပေါ်ကနေ အဘ ခုန်ချတဲ့ နေရာလေးမှာ လူနေအိမ်ခြေ မရှိဘူး။ လုပ်ခင်း ကိုင်းခင်း၊ လယ်မြေ ယာမြေကလဲ ကျဉ်းတယ်။ လူသူတစ်ယောက် မှ မရှိဘူး။ ကွဲ့၊ နွား တိရစ္ဆာန်တွေတောင် မမြင်ရဘူး။ အဲဒီနေရာလေးကိုမှ အဘက ရွေးပြီး ခုန်ချတာ။

ရထားရဲ့ ညာဘက်ဘေးမှာ စဉ်နေတဲ့ တောင်ကုန်းလေးတွေရှိတယ်။ တော ပန်း တောင်ပန်းလေးတွေဝေလို့။ ဘယ်ဘက်ဘေးမှာတော့ စပါးပင်တွေစိမ်းစို နေတဲ့ လယ်ကွင်းလေးတွေ၊ လေပြည်အနော့မှာ ဘယ်ညာတိမ်းလို့ ယိမ်းကစား နေကြတယ်။

ကြည့်ရင်း ကြည့်ရင်းနဲ့ ရထားပေါ်မှာ ပါလာတဲ့ မိုးဟန်တို့နဲ့ အဘ ဝေးဝေး သွားတယ်။

ဪ... အဘ ထွက်ရပ်ပုဂ္ဂိုလ် ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်...

ရွှေတောင် ကြည့်မောင်အေ

စာ

မေတ္တာ
...
...
...

ဦးကျော်မိုးသိန်း
နာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၃၃၊ (၂၉)လမ်း၊
ဝန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊
ရန်ကင်းမြို့၊
ပုန်း-၀၁ ၂၄၂ ၆၄

မြဝတီ (မြဝတီ)

ကိုယ် စုပူပူတရား

ကိုယ်တိုင်နာယော ဝိညာဉ်

ကိုအောင်တိုးနှင့် မခင်မျိုးတို့ဖြစ်၏။
 ကျွန်တော်တို့ ခြံသမားများ နေ့စဉ်
 ချက်ပြုတ်ရာတွင် လိုအပ်သော ပစ္စည်း
 များကို ကိုတိုး၊ မမျိုးတို့ဆိုင် ပြေးဝယ်
 ကြရ၏။ နှစ်ပေါင်းအတန်ကြာလာ
 သည်နှင့်အမျှ ကျွန်တော်တို့ခြံသမား
 များနှင့် ဆိုင်ရှင် ကိုတိုး၊မမျိုးတို့
 လင်မယား အတော်လေး
 ခင်မင်ရင်းနှီးကြ၏။
 ကျွန်တော် ကိစ္စတစ်ခုရှိ၍ မြို့ပြန်
 လာရာ အိမ်မှာ နှစ်ရက်ကြာ
 သွား၏။ နောက်တစ်နေ့မှာတော့
 မမျှော်လင့်ဘဲ မခင်မျိုး
 တစ်ယောက် သေဆုံးသွား
 ကြောင်း သတင်းကြားရ၏။
 ကျွန်တော် ဆိုင်ကယ်တစ်စီးဖြင့်
 ခြံထဲပြေးခဲ့၏။

‘ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ကိုတိုး’
 ‘ကိုညိုရ သူ့မှာ သွေးတိုနီတယ်ပဲ၊ မနေ့က
 အိမ်မှာ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ ချက်ရောင်းတယ်။
 သူ နည်းနည်းစားလိုက်တယ်။ တိုက်ဆိုင်ပူ
 ပဲ ပြောရတော့မှာပေါ့ဗျာ။ သူ့သူငယ်ချင်း
 အိမ်မှာ ဆွမ်းကျွေးလိုသွားတယ်။ ဝက်သား
 စားမိသတဲ့ဗျာ။
 အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ခေါင်းမူးတယ်။
 မူးတယ်နဲ့ ဖြစ်ပါလေရော။ သတိပါ လစ်သွား
 လို့ဆေးရုံပြန်တယ်။ ဆရာဝန်တွေလဲ ကြိုစား
 ကုသကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ည ၂ နာရီ
 လောက်မှာ ဆုံးတာပါပဲဗျာ။ သူ့ကုသိုလ်
 ပေါ့ဗျာ’

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၄၄

ကျွန်တော် နက္ခတ္တရောင်ခြည်
 မဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ်တွင် ကလောင်ရှင်
 ကောင်းသော်၏ “ကိုယ်တွေ့ဝိညာဉ်”
 ဆောင်းပါးကို ဖတ်လိုက်ရ၏။ သေဆုံး
 သူ အ၊ သုဘကို သေဆုံးသူ ဝိညာဉ်က
 လိုက်ပို့ကြောင်း ရေးသားထား၏။
 အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရလျှင် “ဟုတ်ပါ
 မလား” ဟု ကျွန်တော် သံသယဝင်မိ
 ၏။ အခုတော့ ကိုယ်တွေ့ကြုံ၍ ယုံပါ
 ပြီ။ ဆရာကောင်းသော်ရေ ခွင့်လွှတ်နိုင်

ပါစေ...
 ကျွန်တော်တို့ မြဝတီမြို့နှင့် (၂) မိုင်
 ကျော်ဝေးသော မယ်တော်သလေး
 ကားလမ်းဘေးတွင် စိုက်ပျိုးရေးခြံများ
 ရှိသည်။ ထိုခြံများ၏ အချက်အချာကျ
 သော လမ်းဆုံတစ်နေရာတွင် ကုန်စုံ
 ဆိုင်လေး တစ်ဆိုင်ရှိ၏။ ထိုဆိုင်တွင်
 ကွမ်းယာ၊ ဆေးလိပ်ကစ၍ မီးဖိုဆောင်
 ပစ္စည်း အကုန်ရောင်း၏။ ဆိုင်ရှင်က

နောက်တစ်နေ့မှာတော့ မခင်မျိုး ရုပ်ကလာပ်ကို လှလှပပပြင်ဆင်၍ ဟေမာန်ဦးသုသာန်ပို့၍ သင်္ဂြိုဟ်ရန် စီစဉ်ကြ၏။ စီစဉ်ဆောင်ရွက်စရာများ စီစဉ်ဆောင်ရွက်ပြီး နေ့လယ်(၁)နာရီ ခန့် အသုဘပို့ဆောင်ရန် စတင်ထွက်ခဲ့ကြ၏။

ဟေမာန်ဦး သုသာန်ရောက်တော့ သံဃာတော်(၅)ပါး တရားနာရောင် သံဃာစင်ထက်တွင် တစ်ပါးသော သံဃာတော်က တရားဟောပလ္လင် ထက်တွင် ထိုင်၏။ ကျန်လေးပါးက ဘေးဘယ်ညာနှစ်ဖက်တွင် နှစ်ပါးစီ ထိုင်ကြ၏။

တရားဟောမည့် ဆရာတော်၏ ရှေ့တည့်တည့်တွင် ကိုအောင်တိုး၊ ကန်တော့ပွဲရေစက်ခွက်ဟာ အသင့်၊ ကိုအောင်တိုးဘေးမှာ လိပ်ပြာခေါ်ပြန် မည့်သူကလည်း ထိုင်လျက်ပါ။

ကျွန်တော်က ရှေ့ဆုံးအတန်း၊ ကိုအောင်တိုး၏ နောက်တည့်တည့် မှာထိုင်။ ကျွန်တော်ညာဘက်မှာ ယောက်ျားများထိုင်၏။ ကျွန်တော်၏ ဘယ်ဘက်မှာ မိန်းကလေးများ ထိုင်ကြ၏။ အမျိုးသားတစ်ခြမ်း၊ အမျိုးသမီး ခွဲခြားထိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

အလယ်တွင် လမ်းသဖွယ် ခြားထား၏။ ကျွန်တော်၏ ဘယ်ဘက် အမျိုးသမီးများဘက်တွင်တော့ သေဆုံးသူ မခင်မျိုး၏ အစ်မကြီးဖြစ်သူ ဒေါ်ချိုတင် ထိုင်နေ၏။

ကျွန်တော် မှတ်မိပါသေးသည်။ ထိုနေ့က မိုးကောင်းကင်တစ်ပြင်လုံး ညိုမှိုင်းအုံ့ဆိုင်းလျက် မိုးကြီးသည်ထန်စွာ ရွာတော့မည့်အလား လေပြင်းများလည်း တိုက်ခိုက်လျက်ရှိ၏။

တရားဟောမည့် ဆရာတော်ကြီး ကောင်းကင်ကို တစ်ချက်မော့ကြည့်ပြီး

“ကဲ တရားနာကြရအောင်ရှိခိုးကြ”

ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။

ကျွန်တော်တို့လည်း လက်အုပ်ချီ ဦးသုံးကြိမ်ချ သြကာသအစချီ၍ ကန်တော့ကြ၏။ ဆရာတော်ကြီးလည်း သီလပေ။ ဆုတောင်းမေတ္တာပို့ ရေစက်ချ အမျှဝေကာ တိုတိုဖြင့် အကျဉ်းချုပ် အဆုံးသတ် လိုက်ပါတော့သည်။ ကျွန်တော်တို့လည်း သံဃာတော်များအား ပြန်ကန်တော့ကြပါ၏။

သံဃာတော်များ ပြန်ရန် မတ်တတ် ထရပ်ချိန်မှာ ကျွန်တော်၏ ဘယ်ဘက်ဘေးတွင် ထိုင်နေသော သေဆုံးသူ မခင်မျိုး၏အစ်မကြီး ဒေါ်ချိုတင် တစ်ယောက် လက်ဆယ်ဖြာယှက် နဖူးကို သွက်သွက်ရိုက် နတ်ကျသကဲ့သို့ တစ်ကိုယ်လုံး ယိမ်းထိုးနေပါတော့၏။

သံဃာတော်များလည်း မတ်တတ် ရပ်လျက် ကြည့်နေပါ၏။

ဘေးနားရှိ အမျိုးသမီးကြီးများမှ...

‘မချိုတင်... မချိုတင်... ဘာဖြစ်တာလဲ’

ကိုအောင်တိုးကလည်း...

‘အစ်မကြီး သတိထား... သတိထားလေ’

ဟု ပြောနေကြ၏။ လူအများလည်း ဝိုင်းအုံ့ကြည့်နေကြပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် အမျိုးသမီးကြီး တစ်ဦးက ဒေါ်ချိုတင်၏ ပခုံးနှစ်ဖက်ကို ကိုင်ပြီး...

‘ချိုတင် သတိထား... သတိထား’

ဟု လှုပ်၍ ပြောလိုက်မှ ‘ဟင်’ခနဲ သက်ပြင်းတစ်ချက်ပြုပြီး သတိရသွားပါတော့သည်။

မျက်စိလေး ပေကလပ် ပေကလပ်ဖြင့် ဟိုဟိုဒီဒီ လိုက်ကြည့်ပြီး သံဃာတော်များ တွေ့တော့မှ ဦးသုံးကြိမ်ချပါ၏။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ဘက် လှည့်ကြည့်ပြီး...

‘တရားနာပြီးပြီလား’ တဲ့။

တရားဟောမည့် ဆရာတော်ကြီးက ဒေါ်ချိုတင်ကိုကြည့်ပြီး...

‘ဒကာမကြီး ဒေါ်ခင်မိုးကတော့ သူတရား သူနာပြီး သူ့ရေစက် သူ့ရလွှားပြီကွ’ ဟု မိန့်ဆိုကာ ပြန်ပို့မည့်ကားဆီသို့ ကြွသွားပါတော့သည်။

ကျွန်တော်တို့လည်း ပြန်ခဲ့ကြ၏။ အသုဘအိမ်ရောက်တော့ ကျွန်တော် ဒေါ်ချိုတင်ကို ရှာမိ၏။ မတွေ့ပါ။ မေးကြည့်တော့ ခေါင်းမူး၍ အိမ်ပြန်ဖို့ လိုက် သည်ဟု သိရပါ၏။ ထိုနေ့မှစ၍ ဒေါ်ချိုတင်နှင့် ကျွန်တော် မဆုံဖြစ်ခဲ့ပါ။

ငါးရက်ဖြင့် ရက်လည်ဆွမ်းကပ်ပါသည်။ ဒေါ်ချိုတင်နှင့် ကျွန်တော် ပြန်ဆုံကြရပါပြီ။ ကျွန်တော် သိချင်နေသည်များ မေးရပါတော့၏။

‘ဒေါ်ချိုတင် ဟိုနေ့က ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ ကျွန်တော့်ကို ပြောပြစမ်းပါ’

‘မပြောပါနဲ့တော့ ကိုညိုရယ်... ကျွန်မ ရှက်လဲ ရှက်မိတယ်။ တစ်ခါမှလဲ ဒီလို မဖြစ်ဖူးပါဘူး။ အဲဒါကြောင့်

ခွေးရွှေ
(ပန်းတောင်း)

တပည့်ကလေး ကယ်တင်ခွင့်

လောကကြီးတွင် အကြောင်းတရား မျိုးစုံဖြင့် ကျင့်လည်ကျက်စား သွားလာ လှုပ်ရှားနေကြသော ယောက်ျား မိန်းမ ကြီးငယ်မဟူ ရှိကြပါသည်။ အယုတ် အလတ် အမြတ်မရွေး သူ့အကြောင်း နှင့်သူ့ အရေးကြီးသည်လည်း ရှိသည်။ အရေးမကြီးသည်လည်း ရှိသည်။

အတွေးကိုယ်စီ အငေးကိုယ်စီတို့ ဖြင့် ခရီးတို ခရီးရှည် သွားကြသည် လည်းရှိသည်။ လှုပ်ရှားလုပ်ကိုင်လျက် လည်းကောင်း၊ ထိုင်လျက်လည်း ကောင်း ကာယကံမြောက် လုပ်ဆောင် မှု မရှိသော်လည်း စိတ်အလုပ်ကိုကား လုပ်ဆောင်နေကြသည်။

ထိုအခါ အခြားသို့ အာရုံမရောက် ရည်မှန်းရာသို့ ရောက်ရန်သာ စိတ်စော နေမိကြသည်။ ဤသို့သော အကြောင်း ခြင်းရာများမှာ လူတို့၏ သဘော သဘာဝဟု ဆိုသော်ငြားလည်း အကောင်းချည်းဟု မပြောသာပါပေ။

ပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေအရပ်ရပ် ကို လျစ်လျူရှု သတိမမူခြင်းအားဖြင့် ဆိုးကျိုးတရားများကိုလည်း တွေ့ကြုံ ရတတ်သည်ကို ဆင်ခြင်သင့်လှပေ သည်။

* * *

နံနက် မိုးလင်းသည်နှင့် ငယ်ငယ် တစ်ယောက် ကိုယ်လက်သန့်စင် ရေမိုး ချိုးပြီးနေပေပြီ။

ကျောင်းဝတ်စုံအင်္ကျီ အဖြူလက်ရှည်ရင်ဖုံးနှင့် လုံချည်အစိမ်းကို ဝတ်ဆင်ပြီးလေသည်။

မေမေ အဆင်သင့်ပြင်ပေးထား သော ပဲပြုတ်ဆီဆမ်းနှင့် ထမင်းကြမ်း ကို စားသောက်ပြီးသောအခါ ထမင်း ချိုင့်ကိုယူ ကျောင်းလွယ်အိတ်ကောက် လွယ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် စက်ဘီး လေး စီးကာ မြို့သို့ကျောင်းတက်ရန် ထွက်လာခဲ့သည်။

ငယ်ငယ်မှာ ဒီနှစ် နဝမတန်းသို့ ကျောင်းတက်ရမည်ဖြစ်သည်။ ရွာနှင့် (၅)မိုင်ခန့်ဝေးကွာသော မြို့နယ် ကျောင်းတွင် ငယ်ငယ်ကဲ့သို့ပင် စက်ဘီး ကိုယ်စီဖြင့် ရွာမှ ကျောင်းတက်သူများ ရှိကြသည်။ သူ့အဖွဲ့နှင့်သူ စကားတွေ ဖောင်ဖွဲ့ပြောရင်း သွားရသည်မှာ

ပျော်စရာပင် ဖြစ်သည်။ ငယ်ငယ်တို့အဖွဲ့တွင် နွယ်နီ၊ သူဇာ လှိုင်၊ ခင်လေးမွန်တို့က အခင်မင်ဆုံး သူငယ်ချင်းများဖြစ်ကြသည်။ လမ်း တစ်လျှောက်လုံး ညက ကြည့်ခဲ့ရသော တိဗ္ဗိမှ ကိုရီးယားဇာတ်လမ်းတွဲ အကြောင်း မနားတမ်းပြောလာကြ သည်။ တစ်လမ်းလုံး ရယ်ကာမောကာ ဖြင့် ပြောဆိုလာကြရင်း ကျောင်းသို့ ရောက်လာကြသည်။

ငယ်ငယ်တို့တစ်သိုက်မှာ ကျောင်း တက်ပြီဖြစ်၍ စာသင်နေကြသော်

www.burmeseclassic.com

လည်း စိတ်များက စာထဲသို့ သိပ် မရောက်လှပေ။ အားမရနိုင်သေးသော ကိုရီးယားဇာတ်ကားထဲမှ မင်းသား ချောချောလေးအကြောင်းနှင့် မင်းသမီး ချောချောလေးအကြောင်းကို ဆက် ပြောချင်နေကြသေးသည်။

ကျောင်းဆင်းခါမှ အားရပါးရ ဆက်ပြောလိုက်ဦးမည်ဟု စိတ်ကူး ကိုယ်စီ ရှိနေကြသည်။ ထို့ကြောင့် ငယ်ငယ်တို့၏ စိတ်အာရုံများမှာ ကျောင်း မြန်မြန်ဆင်းရန်နှင့် ကိုရီးယား မင်းသား မင်းသမီးအကြောင်း ဆက်ပြောရန်သာ ဇောကပ်နေကြလေသည်။

ဤသို့ဖြင့် အချိန်တွေ ကုန်ဆုံးလာ ခဲ့သည်။ မကြာမီ ညနေ ကျောင်းဆင်း ချိန်ပင် ရောက်လာတော့မည်။ လက် တွင် ပတ်ထားသော နာရီလေးတွေ တကြည့်ကြည့်နှင့် ဖြစ်နေကြပေသည်။

‘ဂလောင် ဂလောင် ဂလောင်’

‘ဟေး ဟေး’

ကျောင်းဆင်းကလိုင် ခေါက်သည် နှင့် ငယ်ငယ်တို့အုပ်စု၏ ဟေးခနဲ အော်သံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။ ကပျာကယာ လွယ်အိတ်ထဲသို့ စာအုပ် များ၊ ဘောလ်ပင်၊ ခဲတံ စသည်တို့ကို ထည့်၍ လွယ်လိုက်သည်။

တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အချိန် အချက် အဓိပ္ပာယ်ပါသော အကြည့် များဖြင့် ကြည့်ကာ စာသင်ခန်းထဲမှ ထွက်လိုက်ကြသည်။

‘ဟေး နွယ်နီ မနက်ကဟာ ဆက် ပြောကြမယ်’

‘အေးဟဲ့ ငါလဲ ပြောချင်နေတာ’

‘တို့လဲ နင်တို့လိုပါပဲနော်၊ စာသာ သင်နေရတာ စိတ်က ကိုရီးယားမင်း သားလေးဆီ ရောက်နေတာ’

‘ဟင်းနော် ကောင်မတွေ မပြော လိုက်ချင်ဘူး’

‘ခိ ခိ ခိ’

လမ်းတစ်လျှောက်လုံး စက်ဘီး ကိုယ်စီနှင်းပြီး ငယ်ငယ်တို့အုပ်စုမှာ တွတ်ထိုးလာလိုက်ကြသည်။ အပျော် တွေတစ်လှေကြီးနှင့် ရယ်ကာမောကာ ဆိုသောအခါ ဘေးဘီပတ်ဝန်းကျင်ကို သတိမထားမိကြတော့ပေ။

အသံလေးတွေ တစာစာနှင့် ကျောင်းသူတစ်သိုက်ကို တချို့ လမ်းသွားလမ်းလာများ သတိထား ကြည့်မိပြီး ပြုံးသွားကြသည်။

ညနေ ကျောင်းဆင်းချိန်ဆိုတော့ လမ်းမကြီးပေါ်မှာ ကျောင်းပြန် ကျောင်းသား ကျောင်းသူတွေက စက်ဘီးနှင့်တစ်မျိုး၊ ခြေကျင်က တစ်ဖုံ နှင့် ပြည့်နေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း လူရှုပ်ချိန်မို့ ယာဉ်ထိန်းတာဝန်ရှိသူ တွေက ကြပ်မတ်ထိန်းသိမ်းပေးနေရ သည်။

ထို့အတူ စည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေး အလှည့်ကျ ဆရာ ဆရာမများကပါ ကူညီအားဖြည့်လျက် ရှိနေကြရသည်။ ကျောင်းအဝင်ပေါက်မှ ကိုက်(၁၀၀) အကွာလောက်တွင်လည်း “ကျောင်းရှိ သည် ဖြည်းဖြည်းမောင်း” ဟူသော သတိပေးဆိုင်းဘုတ်များက အထင်း သား စိုက်ထူထားသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း အဝေးပြေးကား

များ၊ လိုင်းကားများနှင့် ဆိုင်ကယ် ဆိုက်ကား၊ စက်ဘီးစီးနင်းမောင်းနှင် သူများအနေဖြင့် မတော်တဆမှုများ မဖြစ်စေရန် သတိထားကြရလေသည်။

‘ဝရော ဗျော’

‘ဒုန်း ဘုန်း’

‘အမယ်လေး လုပ်ကြပါဦး’

ရုတ်ရက် လူရှင်းပြီ အထင်နှင့် အရှိန်ပြင်းပြင်း မောင်းဝင်လာသော ဆိုင်ကယ်တစ်စီးက စက်ဘီးတစ်စီး အား ဝင်တိုက်လိုက်သည်။

လူရော စက်ဘီးပါ ကစဉ့်ကလျား လွင့်စဉ့်ထွက်သွားပြီး အသံတွေ ထွက်ပေါ်လာသည်။ တိုက်သော ဆိုင်ကယ်မှာလည်း လမ်းဘေးတစ် နေရာသို့ ထိုးဆင်းသွားပြီး မှောက်နေ လေသည်။

‘ဟာ လုပ်ကြပါဦး၊ ဘာတွေ ဖြစ် ကုန်ပြီလဲ’

ထိတ်လန့်တကြား အော်ဟစ်ပြော ဆိုသံတွေနှင့်အတူ လဲကျသွားသော စက်ဘီးစီးသူထံ ပြေးသွားကြသည်။ တချို့က ဆိုင်ကယ်သမားဆီ ပြေးသွား ကြသည်။

‘ကလေးမလေးတွေက တစ်လမ်း လုံးပြည့်အောင် စီးလာကြတာ၊ ရယ်လိုက်မောလိုက်နဲ့ စကားတွေ ပြောလာကြတာပဲ။ နည်းနည်းပါးပါး ဘေးမှ ချမစီးတာ’

‘ဘာဖြစ်ဖြစ်ပေါ့၊ ဒါ ကျောင်းဆင်း ချိန်ပဲ။ ဆိုင်ကယ်တွေက ကြည့်မောင်း ကြပေါ့။ ဆိုင်ကယ်စီးတဲ့ သူတွေက လွန်လွန်းပါတယ်’

‘အို ဒါတွေက နောက်မှ ပြောကြ စမ်းပါ။ ဆိုင်ကယ်အတိုက်ခံရတဲ့ ကလေးမလေးကို ကြည့်ကြပါဦး’

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောဆိုသံ တွေကြားမှာ မြင်တွေ့လိုက်ရသည်မှာ

လမ်းမပေါ်တွင် သွေးအလိမ်းလိမ်းဖြင့် ခွေလဲကျနေသော ငယ်ငယ်ပင်ဖြစ် သည်။

ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် တာဝန်ရှိသူ တွေ ရောက်ရှိလာပြီး ငယ်ငယ်အား ဆေးရုံပို့လိုက်ရသည်။ ဆိုင်ကယ် မောင်းသူမှာလည်း ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရသဖြင့် သက်ဆိုင်ရာမှ ဆိုင်ကယ်ရော လူပါ ယူဆောင်သွားကြလေသည်။

စောစောက ရယ်ကာမောကာဖြင့် ပျော်မြူးလာကြသော နွယ်နီ၊ သူဇာ လှိုင်၊ ခင်လေးမွန်တို့မှာလည်း အပျော် တွေ ဘယ်ရောက်ကုန်ပြီမသိပေ။ သုံးယောက်သား မျက်ရည်လေးတွေ ကိုယ်စီဝဲ၍ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်နေကြ လေသည်။

ဆေးရုံသို့ သယ်ဆောင်သွားကြ သော ငယ်ငယ်၏ မျက်နှာလေးကိုသာ မြင်ယောင်နေကြလျက် “ဘုရား ဘုရား ငယ်ငယ်သာ တစ်ခုခု ဖြစ်သွား ခဲ့ရင်” ဟူ၍ ရင်တထိတ်ထိတ် ဖြစ်နေ ကြတော့သည်။

* * *

ငယ်ငယ်စိတ်တွေ ရွှင်လန်းတက်ကြွ နေသည်။ မရောက်ဘူးသော အရပ် ဒေသဖြစ်၍လည်း မြင်သမျှ တွေ့သမျှ အထူးအဆန်း အံ့ဩဖွယ်ရာများသာ ဖြစ်သည်။

လူတွေ၊ ကားတွေကလည်း များမှ များ၊ တိုက်တာအဆောက်အအုံတွေက လည်း ခမ်းနားသစ်လွင်လျက် မိုးထိ အောင် မြင့်မားလှသည်။ သွားလာနေ ကြသော လူတွေနှင့် ရောနှောကာ ငယ်ငယ်လည်း ဟိုငေးဒီငေးဖြင့် သွား နေသည်။

တစ်နေရာအရောက်တွင် “အမှတ် (...)အထက်တန်းကျောင်း” ဟူသော ဆိုင်းဘုတ်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသဖြင့်

ရပ်ကာကြည့်လိုက်မိသည်။ ကျောင်း ကြီးမှာ နှစ်ထပ်ဖြစ်ပြီး ထည်ဝါလှသည်။ စာသင်ခန်းအချို့မှ စာသင်သံများကိုပင် သဲ့သဲ့ ကြားလိုက်ရပြန်သည်။

ထိုသရောအခါ ငယ်ငယ်စိတ်ထဲ တွင် ကျောင်းအတွင်းသို့ ဝင်ရောက် ကြည့်ချင်စိတ်များ တဖွားဖွားပေါ်ပေါက် လာလေသည်။ သို့သော် မိမိနေသော ကျောင်း မဟုတ်သဖြင့် ဝင်ဖို့ရန် မရဲဖြစ် နေသည်။

အပြင်မှနေ၍ စာသင်သံများကို လည်း နားထောင်နေရင်းကပင် အားမလို အားမရ ဖြစ်လာသည်။ တဖြည်းဖြည်း ရှေ့သို့ တိုး၍တိုး၍ နားထောင်လျက်က ကျောင်းဝင်းအတွင်း ရောက်မှန်းမသိ ရောက်သွားလေသည်။ ထို့နောက်တွင် မထူးတော့ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ အနီးစပ် ဆုံး စာသင်ခန်းတစ်ခုအတွင်းသို့ အရဲ စွန့် ဝင်လိုက်လေသည်။

‘ဟယ် ကျောင်းသားတွေ အများ ကြီးပါပဲလား။ သူတို့ စာသင်နေတာ အားကျဖို့ကောင်းလိုက်တာ’ ငယ်ငယ်စိတ်ထဲတွင် အားကျစိတ်

တွေ ဝင်လာသည်။ စာသင်ခန်းကြီး မှာ ကျယ်ဝန်းပြီး သန့်ရှင်းသပ်ရပ်လှ သည်။ ရှေ့မှ သင်ကြားပို့ချနေသော ဆရာနှင့် နာယူမှတ်သားနေကြသော တပည့်များမှာ သင်ခန်းစာမှလွဲ၍ ဘာကိုမှ အာရုံစိုက်ဟန်မတူပေ။ စာ သင်ခန်းထဲသို့ ငယ်ငယ်ဝင်လာသည် ကိုပင် ဂရုမစိုက်ကြဘဲ ရှိနေကြသည်။

ငယ်ငယ်လည်း စာသင်ခန်းအတွင်း စာသင်နေသူများကို အနှောင့်အယှက် မဖြစ်စေလိုသဖြင့် ခဏအကြာတွင် ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။

စာသင်ခန်းများ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဝင်ပြီးကြည့်သော်လည်း စာသင်ခန်း တိုင်းလိုလိုပင် ငယ်ငယ် ဝင်လာသည် ကို ဂရုမစိုက်ကြပေ။ သင်သူကသင်၍ နာယူမှတ်သားသူတွေက နာယူမှတ် သားနေကြသည်။ ငယ်ငယ်ကို ဖုတ်လေ သည့်ငါးပိ ရှိသည်ဟုပင် မထင်မှတ် ထားကြပေ။

‘အိမ်ပြန်ရောက်ရင် ဒီကျောင်းမှာ ပြောင်းထားပေးဖို့ ပူဆာရမယ်။ ဒီကျောင်းကြီးမှာသာ ငါတက်ရရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ’

ငယ်ငယ်၏ စိတ်ထဲတွင် သူရောက် ရှိနေသော ကျောင်းတွင် ကျောင်းတက် လိုစိတ်တွေ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ထို့ ကြောင့် ကျောင်းဝင်းထဲမှ ထွက်ကာ ပြန်လာခဲ့သည်။ အိမ်အပြန်တွင် စိတ်ကူး အတွေ့ဖြင့် ပျော်ရွှင်နေသည်။

လာမည့်နှစ် ကျောင်းဖွင့်ချိန်တွင် ဤကျောင်းသို့ပြောင်းထားရန် အမေ့ကို ပူဆာရဦးမည်။ ယခုကျောင်းတွင် တက်နေကြသော သူငယ်ချင်းများကို လည်း ဒီကျောင်းကြီး ကောင်းကြောင်း၊ ပျော်ရွှင်စရာ ကောင်းကြောင်းများကို တဝကြီး ပြောပြရဦးမည်ဟုလည်း စိတ်ထဲ တေးမှတ်ထားသည်။

www.burmeseclassic.com

'ဟော ဟိုမှာ သူ့ဇာလှိုင်းပါလား။ သူတို့ညီအစ်မတွေ စကားကောင်း လာလိုက်ကြတာ ငါတစ်ယောက်လုံး ကိုတောင် မမြင်ဘူး။ ဘာရမလဲ၊ ငါ အတင်းသွားပြီး နှုတ်ဆက်ရင်းနဲ့ ငါ ရောက်ခဲ့တဲ့ကျောင်းကြီး အကြောင်းကို ကြားပြလိုက်ဦးမယ်'

ငယ်ငယ်မှာ သူ့အတွေးနှင့်သူ သဘောကျလျက် သူ့ဇာလှိုင်းတို့ ညီအစ်မရှိရာ လမ်းတစ်ဖက်သို့ ဖြတ်ကူး လိုက်သည်။ ငယ်ငယ် အနားရောက် လာသည်အထိ မြင်ဟန်မတူကြပေ။ ညီအစ်မတစ်တွေ ရယ်ကာမောကာဖြင့် ဘာတွေ သဘောကျနေသည်မသိပေ။ ငယ်ငယ်က အနည်းငယ် စိတ်တိုသွား ပြီး သူ့ဇာလှိုင်းအား...

'ဟဲ့ သူ့ဇာလှိုင်း ငါတစ်ယောက်လုံး ကိုတောင် မမြင်ရအောင် နှင့်မျက်စိ ကန်းနေသလား'

ငယ်ငယ်က ဒေါသစိတ်ကလေးဖြင့် အော်ပြောသော်လည်း မြင်ဟန် ကြား ဟန် မတူဘဲ သူ့ဇာလှိုင်းက သူ့ညီအစ်မ တွေနှင့် စကားတွေ ဖောင်ဖွဲ့နေလေ သည်။

'ဟင် ငါက သူ့ငယ်ချင်းကောင်း တစ်ယောက်အနေနဲ့ နှင့်ကို သတင်း ကောင်းပြောမလို့ဟာ နင်က အရေး တောင်မလုပ်ဘူး'

ငယ်ငယ်က ပြောလည်းပြော လက် ကလည်း သူ့ဇာလှိုင်းလက်မောင်း တစ်ဖက်အား လှမ်းဆွဲ၍ သူ့ဘက်သို့ ဆွဲလှည့်လိုက်လေသည်။ သို့သော် လေကိုသာ ဖမ်းဆုပ်ဆွဲလိုက်ရသလို ဖြစ်ပြီး သူ့ဇာလှိုင်းတို့မှာ သူ့ကိုကျော်၍ သွားလေသည်။

ငယ်ငယ်မှာ သူ့ကို အရေးမလုပ် သော သူ့ဇာလှိုင်းကို မကျေမနပ်ဖြင့် ကြည့်ကာ ကျန်ခဲ့လေသည်။ ငယ်ငယ်

စိတ်ထဲတွင် သူ့ဇာလှိုင်းအား "ကျောင်း ရောက်မှ တွေ့မယ်" ဟူ၍သာ ကြိမ်းဝါး နေပါသည်။

ငယ်ငယ်အိမ်ရောက်တော့ ည မီးထွန်းချိန်ပင် ရောက်နေချေပြီ။ လမ်းတစ်လျှောက်လုံး အသိတွေနှင့် တွေ့၍ ငယ်ငယ်က ပြုံးပြီး နှုတ်ဆက် သော်လည်း အားလုံးက မသိသလို မမြင်သလို လှည့်၍ပင် မကြည့်ကြပေ။ ဒီနေ့ကျမှ ထူးထူးခြားခြား ဘာတွေ ဖြစ်နေမှန်း ငယ်ငယ်မသိတော့ပေ။ ဒါကြောင့် ငယ်ငယ် စိတ်ထဲတွင်မတော့ မကျေနပ်ချက်တွေ ဒုနှင့်ဒေး ရှိနေပါ သည်။

ထို့ကြောင့် နှုတ်ခမ်းလေးစုကာ ခြေလေးဆောင့်ပြီး အိမ်ပေါ်တက်ရန် ပြင်လိုက်လေသည်။

'ဟင်'

ငယ်ငယ်နှုတ်မှ ဟင်ခနဲ အာမေဇိတ် သံထွက်သွားလေသည်။ အိမ်တံခါးက ပိတ်ထားသည်။ သော့ခလောက် ခတ်လျက်ကြီးနှင့် ဖြစ်လေသည်။

'မေမေ ဘယ်သွားလို့ပါလိမ့်၊ အခါ တိုင်း ခုလို တစ်ခါမှ မဖြစ်ဖူးခဲ့ပါဘူး'

ဘေးအိမ်တွေ သွား၍ မေးကြည့် ပြန်သည်။ အားလုံးက တံခါးတွေ ပိတ်ထားပြီး ခေါ်၍ မရပေ။ ငယ်ငယ် စိတ်ညစ်သွားကာ အိမ်ဘက် ပြန်လှည့်

လာပြီး လှေကားရင်းတွင် ထိုင်၍ မေမေပြန်အလာကို စောင့်လိုက်သည်။

တော်တော်ကြာသည်အထိ မေမေ ရောက်မလာသောအခါ ငယ်ငယ် စိတ် ထဲထင်လာသည်။ တစ်ယောက်တည်း မို့ အားငယ်စိတ်တွေလည်း ဝင်လာ သည်။ အိမ်ရှေ့တွင် တစ်ယောက်တည်း မနေရဲတော့သဖြင့် လမ်းပေါ်သို့ ပြန် ထွက်လာပြန်သည်။

လမ်းပေါ်ရောက်သောအခါ မေမေ ကို ရှာရန် စိတ်ကူးရလာသောကြောင့် မြို့ထဲသို့ ထွက်လာခဲ့လေသည်။ မြို့ထဲ ရောက်တော့ လျှပ်စစ်မီး တထိန်ထိန် ဖြင့်ညွှန်ကအထိရောင်းသော ဈေးဆိုင် များနှင့် သွားလာ စားသောက်နေသူ များကြောင့် စည်ကားနေသည်။

ဟိုဒေးဒီဒေးဖြင့် လူစုစုမြင်တိုင်း မေမေကို တွေ့ရလေမလားဟု ငယ်ငယ် ရှာသည်။ သို့သော် အမောသာ အဖတ် တင်သည်။ မေမေကိုကား ငယ်ငယ် လုံးဝရှာမတွေ့ပါချေ။ ထိုအခါ အားငယ် စိတ် ဝမ်းနည်းစိတ်တွေဖြင့် ငယ်ငယ် ငိုလိုက်မိသည်။

တဖြည်းဖြည်း ညွှန်ကလာပြီဖြစ်၍ လူသွားလူလာ နည်းပါးလာပြီဖြစ်ပြီး ဆိုင်အချို့မှာလည်း သိမ်းဆည်းစ ပြုလာချေသည်။ အားငယ်စိတ်တွေ ကြောက်ရွံ့စိတ်တွေကြောင့် ငယ်ငယ် တုန်လှုပ် ချောက်ချားလာလေသည်။

ဒီအတိုင်း ဆက်နေ၍ မဖြစ်တော့ မှန်း ငယ်ငယ်တွေ့မိလာသည်။ ထို့ ကြောင့် အိမ်ဘက်သို့ ပြန်ရန် ခြေဦး လှည့်လိုက်သည်။ ခရီးသွားများ ဖြစ်ဟန် တူသော အသက်ကြီးကြီး မိန်းမကြီး သုံးလေးယောက်ကို တွေ့လိုက်ရသော အခါ ငယ်ငယ် အားတင်းလျက် ထို မိန်းမကြီးတွေနောက်မှ အဖော်အမိုပြု လျက် လျှောက်လိုက်သည်။

‘ဟဲ့ နင် အေးကြည်မသမီးလေး မဟုတ်လား’

‘အမယ်လေး’

ရုတ်တရက် နောက်ကျောဘက်မှ မေးသံ ထွက်ပေါ်လာသဖြင့် ငယ်ငယ် လန့်ဖျပ်သွားသည်။ မေးသူမှာ ချက်ချင်း ဆိုသလိုပင် ငယ်ငယ်ရှေ့သို့ ရောက် လာလေသည်။

‘ဟင်’

‘ငါမေးနေတာ မကြားဘူးလား၊ နင် အေးကြည်မသမီးလေး မဟုတ်လား၊ ညကြီးအချိန်မတော် ဘယ်တွေ လျှောက်သွားနေတာလဲ’

‘ဟို ဟို’

ငယ်ငယ်မှာ ဘာပြန်ပြောရမှန်း မသိ လောက်အောင် ဖြစ်သွားသည်။ ငယ်ငယ်မှာ အံ့သြထိတ်လန့် ကြောက်ရွံ့ စိတ်တွေက ပိုမိုလွှမ်းမိုးလာလေသည်။ ငယ်ငယ်ကို မေးလာသူမှာ ငယ်ငယ် ၏ဘကြီး ဦးလွန်းကြွယ်ပင် ဖြစ်နေ သည်။

ငယ်ငယ်၏ အသံစိတ်ထဲ မှတ်မိနေ သည်မှာ ဘကြီး ဦးလွန်းကြွယ် သေဆုံး ခဲ့ပြီဖြစ်ပြီး ကာလအားဖြင့် (၅)နှစ်ပင် ကျော်ခဲ့ပြီဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ လွန်ခဲ့ သော (၅)နှစ်ကျော် အချိန်ကာလက သေဆုံးပြီးခဲ့သူက ယခု မိမိရှေ့တွင် ကိုယ်တိုင် စကားလာပြောနေသော အခါ ငယ်ငယ် လိပ်ပြာလွင့်မတတ် ဖြစ်သွားသည်။ တစ်ကိုယ်လုံး ကြက်သီး မွေးညင်းတွေထလျက် ခြွေဖျားလက်ဖျား တွေ အေးစက်လာသည်။

‘မိန်းကလေးဖြစ်ပြီး အထိတ်အလန့် မရှိ လျှောက်သွားနေတယ်။ ဟိုမှာ တော့ နင့်အမေက နင့်ကို တကြော် ကြော် ခေါ်နေလိုက်တာ။ လာ နင့် အမေဆီကို ငါနဲ့ လိုက်ခဲ့’

‘မေမေ မေမေ ဘယ်မှာလဲဟင်’

‘ဘာ အခုမှ မေးမနေနဲ့၊ ငါ့မလဲ အသက်အရွယ်ကြီးကာမှ နင်တို့သား အမိ သံယောဇဉ်နဲ့ ဘယ်မှ မသွားနိုင် ဘူး။ ခုလဲ နင့်အမေအဖြစ်ကို မကြည့် ရက်လွန်းလို့ အချိန်မတော်ကြီး ထွက် ရှာရတာ လာသွားမယ်’

ဘကြီး ဦးလွန်းကြွယ်ကပြောပြီး ရှေ့မှ ထွက်သွားသဖြင့် ငယ်ငယ်လည်း ဘာမှ မပြောနိုင်တော့ဘဲ လိုက်သွားရ လေသည်။ ဘူတာရုံရောက်တော့ ရထားဆက်စီးကြပြန်သည်။ ငယ်ငယ် မှာ ဘာမှ ထပ်မမေးတော့ဘဲ ဘကြီး ဦးလွန်းကြွယ် လုပ်သမျှကိုသာ အံ့သြ ပြီးနေလေသည်။

ရထားလက်မှတ်ကို ဝယ်တာလည်း မတွေ့ရ၊ ရထားစီးပြန်တော့လည်း ဘယ်သူမှ လက်မှတ်မစစ်။ ဒီလိုနှင့် နောက်ဆုံး ဘူတာကြီးကို ရောက်လာ သည်။ မိုးလင်းရန် သိပ်မလိုတော့ပေ။

ရထားဆိုက်သည်နှင့် ကြိုရာ အငှား ကားတစ်စီးပေါ် တက်ကာ စီးမည်ဟု လုပ်သဖြင့် ငယ်ငယ်ကို ဘကြီးက လှမ်းဆွဲထားလိုက်သည်။

‘ဘာလုပ်မလို့လဲ၊ လာ ဒီဘက်ကို လိုက်ခဲ့’

ဘကြီးက ငယ်ငယ်ကို ဆွဲခေါ်ပြီး ခပ်သွက်သွက် လျှောက်နေသည်။ ဘကြီးဆွဲခေါ်ရာသို့ ပါသွားရင်းက ပတ်ဝန်းကျင်ကို သတိထားမိသည်။

ငယ်ငယ်တို့ ရောက်နေသည်မှာ

မြို့ကြီးတစ်မြို့ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ငယ်ငယ် မရောက်ဘူးသော အရပ်ဒေသဟု သိလိုက်သည်။ ငယ်ငယ် စိတ်ထဲ၌ “မေမေ ဘာကြောင့်များ ဒီမြို့ကို ရောက်နေတာပါလိမ့်” ဟု စဉ်းစားမရ ဖြစ်နေသည်။

‘အချိန် သိပ်ပိုတော့ဘူး၊ ပြန်ပြန်လာ နောက်ကျရင် အခက်တွေ့တုန်းလို့ပဲ’ ဘကြီး ဦးလွန်းကြွယ် ဘာကို ဆိုလို ၍ ပြောသည်ကို မသိပေမယ့် အရေး ကြီးမှန်းတော့ ငယ်ငယ် ရိပ်မိပါသည်။ ဆွဲခေါ်ရာသို့ ကသောကပျော ပါသွား ရင်း အဆောက်အအုံကြီးတစ်ခုအတွင်း ဝင်ရောက်သွားသည်။

အခန်းတစ်ခုထဲတွင် မေမေ့ကို တွေ့ လိုက်ရသည်။ ငယ်ငယ်က မေမေဆီ အပြေးသွားလိုက်သည်။ “မေမေ” ဟု ခေါ်ကာ ပြေးဖက်လိုက်သည်။ သို့သော် မေမေ့ကို မဖက်မိခင် ဘကြီးက ဖမ်းဆွဲ လိုက်သည်။

‘ဘာလုပ်နေတာလဲ၊ အချိန်ပရတော့ဘူး ဟိုမှာတွေ့လား၊ ငေးမနေနဲ့ အဲဒီအထဲကို ချက်ချင်းထင်တော့ သွား... သွား’

ဘကြီး ဦးလွန်းကြွယ်က ပြောလည်း ပြော တွန်းလည်းတွန်းလိုက်သဖြင့် ခုတင်ပေါ်တွင် ပက်လက် ဖြစ်နေသော ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုပေါ်သို့ ငယ်ငယ် ပစ်လဲ ကျသွားသည်။ ငယ်ငယ် လဲကျသွား သော အချိန်ကြောင့် အောက်မှ ခန္ဓာ ကိုယ်မှာ အနည်းငယ် လှုပ်သွားလေ သည်။

‘ဟော ဟော သမီးလေး လှုပ်လာ ပြီ၊ လှုပ်လာပြီ’

‘အင်... အီး... ကျွတ် ကျွတ် ကျွတ်’

‘သမီးလေး ညည်းတယ်။ သတိရ လာပြီ၊ သမီး သတိရလာပြီ။ ဝမ်းသာ လိုက်တာ သမီးလေးရယ်’

စောစောက တရှုပ်ရှုပ်ငိုနေသော

www.burmeseclassic.com

မေမေက ချက်ချင်းဆိုသလို ရွှင်လန်း တက်ကြွသော မျက်နှာပြောင်းသွား သည်။ ခုတင်ပေါ်တွင် လဲလျောင်းနေ သော သမီးဖြစ်သူ ငယ်ငယ်၏ နဖူးမှ ဆံစလေးများကို တယုတယ ညှင်သာ စွာ သပ်တင်ပေးလိုက်သည်။

‘သမီး သတိကောင်းကောင်း ရပြီ ပေါ့နော်၊ မေမေဖြင့် သတိမေ့နေတုန်း က စိုးရိမ်ပြီး ငိုလိုက်ရတာ၊ မသေ ကောင်း မပျောက်ကောင်း သမီးလေး ရယ်’

ငယ်ငယ်မှာ မေမေ ပြောသမျှကို သာ ငေးပြီးနားထောင်နေမိသည်။ ယခုလောလောဆယ်တွင် ဦးခေါင်းက နာကျင်မူးဝေလျက် ရှိနေသေးသည်။ အခြား ဘာကိုမှ မစဉ်းစားချင်သေးပေ။ မိုးလင်းနေပြီဖြစ်၍ အလင်းရောင်ဖြင့် အခန်းတွင်းရှိ သက်ရှိသက်မဲ့ အရာ ဝတ္ထုများကို သဲကွဲရှင်းလင်းစွာ မြင်နေရ သည်။

သူ့ကို ခေါ်လာသော ဘကြီး ဦးလွန်း ကြွယ်မှလွဲ၍ အခန်းထဲမှ လူများကို မြင်တွေ့နေရသည်။ ထိုအခါ ငယ်ငယ်

က သူ တွေ့ကြုံခဲ့ရသမျှတွေကို ပြောပြ လေသည်။

‘သမီးဘကြီးက မေမေတို့အဖေကို သိပါ သူ့ခွဲတာ၊ သူ့ယု နှင့် သိသောဤအဖေတွေ ကြောင့် တခြားကို မသွားနိုင်ဘဲ မေမေတို့ သားအမိကိုပဲ အပြုတမ်းစောင့်ရှောက်နေ တယ် ထင်ပါရဲ့ကွယ်၊ အခုလဲ သမီးဘကြီးရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့် သမီး အသက်မသေဘဲ အချိန်မီ သတိပြန်ရခဲ့တာပေါ့ သမီး’

ထို့နောက်မှ ငယ်ငယ် သိရသည်မှာ ဆိုင်ကယ်တိုက်ခံရ၍ ဆေးရုံသို့ရောက် ပြီးနောက် ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ပြင်းထန် လွန်းသဖြင့် ထိုဆေးရုံမှတစ်ဆင့် ရန်ကုန်မြို့၊ အထူးကုဆေးရုံကြီးသို့ အရေးပေါ်ရောက်ရှိပြီး ကုသခဲ့ရ ကြောင်း သိရသည်။

မေ့မြော သတိလစ်နေချိန်တွင် ခေတ္တ လွင့်စဉ်သွားသော စိတ်ဝိညာဉ် က နေရာအနှံ့ ပျံသွားလျက် တွေ့ခဲ့ ကြုံခဲ့ရကြောင်း သိလိုက်ရသည်။

ပို၍ထူးခြားသည်မှာ ငယ်ငယ် မေ့မြောနေရာက သတိပြန်လည်မလာ ပါ (၅)မိနစ်ခန့်သာ အချိန်ကျန်တော့

ကြောင်း၊ ထို(၅)မိနစ်ထက်ကျော်ပါက အသက်မရှင်နိုင်တော့ကြောင်း၊ ယခု အချိန်မီ သတိပြန်ရလာသောကြောင့် စိုးရိမ်ဖွယ် လုံးဝမရှိတော့ကြောင်း ဆရာဝန်ကြီး ပြောစကား ကြားရခြင်း ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ငယ်ငယ်မှာလည်း ကောင်းစွာ သတိ ရနေပြီဖြစ်ပြီး ဦးခေါင်းနာကျင်မှုလည်း သက်သာလာပြီ ဖြစ်သည်။ ပက်လက် ကလေးမှ ရင်ဘတ်ပေါ်သို့ လက်အုပ် ကလေးချီတင်လျက် ဆေးဝါးကုသပေး သော ဆရာဝန်ကြီးနှင့် ပရလောကမှ ကယ်တင်ရှင် ဘကြီး ဦးလွန်းကြွယ်တို့ အား ရည်မှန်းကာ ကန်တော့လိုက်ပါ တော့သည်။

မှတ်ချက် ။ ။ ဖြစ်ရပ်မှန်တစ်ခု အား ပြန်လည်ခံစား ရေးဖွဲ့ထားပါ သည်။

စေတနာဟံ ကမ္မံ ဘိက္ခုဝေ

အေးဆွေ (ပန်းတောင်း)

စာမျက်နှာ (၂၅၀)မှ အဆက်

ကျွန်မ မလာတာ။ အခုတောင် မလာမဖြစ်လို့ ကျွန်မ လာ ရတာ တကယ်ပဲ’

‘ထားပါတော့ အဲဒါတွေ။ ကျွန်တော် မေးတာကို ပြောပြ စမ်းပါဗျာ’

‘ကိုညို ဒီလောက် သိချင်နေမှတော့လဲ ပြောပြပါမယ်... အဲဒီနေ့က ဘုန်းကြီးက တရားနာကြရာအခင်းပေါ် ပြောလိုက်တော့ ကျွန်မ လက်အုပ်ချီတုအထိ မှတ်မိသေးတယ်။

လက်အုပ်လဲ ချီလိုက်ရော ကျွန်မကိုယ်တွေ အေးစက်လာပြီး ကြက်သီးတွေ ဖြန့်ခနဲ၊ ဖြန့်ခနဲ ထလိုက်တာရှင်... နောက်တော့ ကျွန်မ ဘာမှကို မသိတော့ပါဘူး။ ဘာကို ဘာမှ မသိတော့တာပါ’

‘ဒါဆို ဒေါ်ချိုတင် ရှိခိုးတာတွေ၊ တရားနာ ရေစက်ချ တာတွေရော မသိဘူးလား’

‘ကိုညိုရယ် ဘာဆိုဘာမှ မသိတော့တာ အမှန်ပါပဲ။

ဘယ်လို ဖြစ်သွားတယ်ဆိုတာကိုလဲ မပြောတတ်တော့ပါ ဘူး’

‘ဒေါ်ချိုတင် ဘယ်လိုဖြစ်တယ် ဆိုတာကိုလဲ စဉ်းစားမနေနဲ့ ရှက်လဲရှက် မနေနဲ့ ခင်ဗျားညီမ မမျိုး ခင်ဗျားကို ဝင်ကပ်ပြီး သူ့အသုဘတရား သူ့နာ၊ သူ့ရေစက် သူ့ချသွားတာပဲ။ အဲဒီနေ့က ဆရာဝန်ကြီးကလဲ ဒီအတိုင်း မိန့်ကြားသွား ခဲ့တယ်’

‘ဪ... ဟုတ်လား၊ ဝမ်းသာလိုက်တာရှင်’

မခင်မျိုးတစ်ယောက် ကောင်းရာ သူဂတိ ရောက်ပါစေ။

မှတ်ချက်
၂၀၁၀ ပြည့်နှစ် (၃)လပိုင်းက ကိုယ်တွေ့အား ရေး သားပါသည်။ အမည်များ ပြောင်းလဲထားပါသည်။

ဦးမင်းညို (မြဝတီ)

ဘကြီးမုံနှင့်

ထူးဆန်းသော အပုလုံးကြီး

ဟာဟာ
သန့်လှိုင်ကျော်
(ရွှေဝန်းချီ)

ပူပြင်းခြောက်သွေ့လှသော
နွေရာသီ တပေါင်းလ
လေရူးက တစ်ချက်ဝှေ့
တိုင်း ရော်ရွက်ဝါကြွေ
မြေမှာလူး၍
နွေကိုကြိုဆိုသည်
ဥသြငှက်ကလေးများ
ကလည်း သာယာသော
တေးသံစဉ်တွေ သီကြွေး၍
နွေအလှကို
ဖော်ကျူး ကြလေပြီ။

ထိုနွေလမှာမှ
အိမ်ပြောင်းလာကြ
သည့် ဘကြီးမုံနှင့်
ဇနီးသည် ဒေါ်လုံးလုံး
နေလယ်တစ်ချက်တီး
ပူပြင်းသည့် အချိန်မှာ ရွေးတလုံး
လုံးနှင့် လင်ကိုယ် မယားနှစ်ယောက်
ဝှန်ဒေါင်းသုံးဘီး တစ်စီးပေါ်မှ မိမိတို့
အိပ်ရာပစ္စည်းနှင့် ပန်းကန်ခွက်ယောက်
စားပွဲသေတ္တာ စသည်တို့ကို ယခုနေ
မည့် အိမ်ဂေဟာပေါ်သို့ တင်နေပါ
သည်။

အိမ်ဂေဟာ ဆိုပေမယ့် သုံးပင်နှစ်
ခန်း၊ ဓနိမိုး၊ ထရံကော၊ ဝါးပိုးကြမ်းခင်း
ဝါးအိမ်အဟောင်းလေးသာ။

ဘကြီးမုံနှင့် ဒေါ်လုံးလုံးတို့တွင်
သားကြီးတစ်ယောက်သာ ထွန်းကား
ခဲ့သည်။ သို့သော် အဖော်မရရှာ။
အထက်ရွာ အညာသူမနှင့် ဝေးလံစွာ
အိမ်ထောင်ကျသွားသဖြင့် အမိအဖဆီ
စိတ်ကသာ လာချင်ရှာပေမည့် ကိုယ်
ကမပါ။ သူ့မှာလည်း သားနှင့်သမီးနှင့်
ဆိုတော့ ဘဝအတွက် ရုန်းကန်လှုပ်ရှား
ရရှာသည်။

ယခုလည်း ဘကြီးမုံနှင့် ဒေါ်လုံးလုံး
တို့သည် ပထမဆုံး နေထိုင်ခဲ့သော

မင်္ဂလာလမ်း။ သန့်ရှင်းရပ်ကွက်မှ
ပြောင်း၍ ယခုနေထိုင်မည့် ရွှေပလုံး
ရပ်ကွက်၊ မောင်ကံကြီးလမ်းသို့
ပြောင်းရွှေ့ရခြင်းမှာ အကြောင်းရှိပါ
သည်။

ယခင်နေ ရပ်ကွက်တွင် ဝက်သတ်
ရုံနှင့် (၁)လမ်းကျော် နေထိုင်ရသဖြင့်
ညစဉ်လိုလို လူခြေတိတ်ချိန်
အိပ်ကောင်းသည့်အချိန် ညစဉ် (၁၂)
နာရီဆို သားသတ်ရုံမှ ဝက်များကို
သတ်သည့်အခါ စူးစူးဝါးဝါး ဝက်
အော်သံများ၊ ခုတ်သံထစ်သံများနှင့်
တစ်ခါတလေ သေပြီထင်ပြီး သတ်
ထားသော ဝက်က မသေမရှင်နှင့်
ကမူးရှူးထိုး ထွက်ပြေး၍ မိမိခြံနား
အထိ ရောက်လာပါသည်။

သို့နှင့် သားသတ်သမားများက လုံ

နှင့် လိုက်ထိုးကြ၍ ကမ္ဘာပွက်သံတမျှ
ဆူညံထိတ်လန့်ခဲ့ရ၊ နားမချမ်းသာခဲ့ရ
သဖြင့် ယခုကွက်သစ်သို့ ပြောင်းရွှေ့
လာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ဘကြီးမုံအလုပ်က တောင်းပလုံး။
ဆန်ကာ ရက်ခြင်းဖြင့် အသက်မွေးမြူ
မှုပြုသလို ဇနီးသည် ဒေါ်လုံးလုံးက
လည်း ရပ်ကွက်တကာမှ အဝတ်
အထည်များကို လျှော်ဖွပ်ခြင်း အလုပ်
ဖြင့် အသက်(၆၀)ကျော် ဧရာအရွယ်
မှာ ဘဝပေးကုသိုလ်ကံ နည်းလှတာ
ကြောင့် ဆင်းရဲခြင်းဘဝကို ချမ်းသာသူ
သက်ကြီးပင်စင်စားများလို ငြိမ်းအေး
မနေရ။ လက်လှုပ်မှ ဝမ်းဝ ဘဝသမား
များပေ။

သို့သော် လင်မယားနှစ်ယောက်
စလုံး ဘာသာတရား ကိုင်းရှိုင်းသည်။
အေးချမ်းမှုကိုရှာသည်။ ဆူပူလွန်းသော

www.burmeseclassic.com

ရပ်ကွက်နှင့် သူတို့နှင့်မဖြစ်။ ထို့ကြောင့် ပထမနေသော ရပ်ကွက်မှ အိမ်နှင့် ခြံလေးအား ရရာနှင့် ဒီရပ်ကွက်မှ လွတ်လျှင်ပြီးရော အေးငြိမ်းရာ သဘောနှင့် ရောင်းချပြီး ပြောင်းလာခဲ့ ကြတာ ဖြစ်သည်။

ယခုနေသော အိမ်လေးပေါ်သို့ ပစ္စည်းပစ္စယများ နေသားတကျ ထားပြီး ဘုရားခန်းလေး ရှင်းလင်း၍ ပြုလုပ်စရာရှိတာ ပြုလုပ်ပြီး မောမော နှင့် တိတ်ဆိတ်နေသော ရပ်ကွက်ကို ကြည့်၍ ဝါးပိုးတိုင်လေးမှိုရင်း ဇနီးဖြစ် သူ့အား...

'မယ်လုံးရယ် တို့များ အခုမှ အေး ဆေးတိတ်ဆိတ်တဲ့နေရာ ရောက်ရ တယ်။ မယ်လုံးကော ဒီရပ်ကွက်၊ ဒီလမ်းကိုကြည့်ပြီး စိတ်မချမ်းသာဘူး လား'

'စိတ်ချမ်းသာပါ့တော်၊ အခုမှ ဝက် သံ လူသံဆူသံ လွတ်တော့တယ်'

ထိုလမ်းမှာ နေကြသော ရပ်ကွက် သူရပ်ကွက်သားများမှာ နေ့ခင်းနံနက် မှစ၍ အလုပ်လုပ်ကြပြီး ညနေ စောစော ပြန်သူရှိသလို ညကြီးမိုးချုပ်သည်အထိ ဆိုက်ကားနှင့် ကုန်စိမ်းထမ်း လုပ်ကြ သဖြင့် အိမ်သားများကို မတွေ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် တဲအိမ်အချို့နှင့် သစ်နှင့် ဆောက်ထားသော အိမ်ကြီးအိမ် ကောင်း လေး၊ ငါးလုံးသာရှိကြပြီး တဲ အိမ်များသာ များကြသည်။

ညမိုးချုပ်၍ ညဉ့်နက်ခြင်းအချိန်သို့ ရောက်ခဲ့သည်။ ဘကြီးမှုံသည်ပင် ပုံမှန် ဘုရားဝတ်ပြုခြင်းအချိန် ရောက်ခဲ့ပြီ မို့...

'မယ်လုံးရယ်...ငါ အခုမှ စိတ်ချမ်း သာ၊ ကိုယ်ချမ်းသာ ဖြစ်တော့တယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ အခု ည(၁၀)နာရီ

ထိုးတာတောင် တို့ခြေရင်း ခေါင်းရင်း က အိမ်မှာ အိမ်သားတွေ အသံမကြား ရဘူး။ ဒီလို တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်တဲ့ လမ်းမှာ နေရတဲ့အချိန်လေးမှာ တို့များ ဘုရားဝတ်ပြုကြစို့'

'ကောင်းပါပြီတော် သို့နှင့်...'

'ဩကာသ၊ ဩကာသ၊ ဩကာသ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ သဗ္ဗဒေါသ ခပ်သိမ်းသော အပြစ်တို့မှ ပျောက်ပါ စေခြင်း အကျိုးငှာ...'

'ဖြောင်း... ဗုန်း... ဂွမ်း... သေနာမ၊ ကောင်မ ငါ ပြန်လာတာကို ဘာလို့ တံခါးဖွင့်မပေးတာလဲ၊ ဟေ...ဟေ... ကဲ ဖွင့်မပေးဦး ဗုန်း... ဗုန်း... ဖြန်း'

'အမယ်လေးတော့ သေပါပြီတော့၊ လာကြပါဦးတော့၊ ဟဲ သေနာကောင် ကြီး အရည်သောက် မူးလာပြီး ငါ့ကို ရိုက်တယ်'

ခြေရင်းအိမ်မှ လင်မယားနှစ်ယောက် ၏ အသံကြောင့် ဘကြီးမှုံ ဘုရား ဝတ်တက်ခြင်းကို ခဏရပ်ပြီး...

'ဘုရား...ဘုရား...ဘုရား... မယ်လုံး ရေ တို့တော့ ဒီလမ်း ပြောင်းလာတာ များပြီထင်တယ်'

'ကိုမှုံကလဲတော် ဝက်သံမကြားရ တာ တော်တာပေါ့။ ရှင်ကလဲ တရား သမား ဖြစ်နေပြီး သည်းခံမှပေါ့ ဒီလောက်ကလေးဟာကို ဘုရားပြီး အောင်ရှိမို့'

'ဪ အေး အေး'

'ဘုရားရတနာ၊ တရားရတနာ၊ သံဃာရတနာ ရတနာမြတ်သုံးပါးအား အရိုအသေ အလေးအမြတ်...'

ဘကြီးမှုံ နောက်တစ်ကျော့ ဘုရား ရှိရှိသံနှင့်အတူ မကြာမီ ခြေရင်းအိမ်မှ တိတ်ဆိတ်သွားပြီး တစ်ဖန် ခေါင်းရင်း အိမ်ဘက်မှ...

'အေ့...ဝေါ့...ဟိတ်ကောင်မ ဒီနေ့ ငါစားဖို့ ဘာဟင်းချက်ထားလဲ၊ အခု ထမင်းခူးပေးစမ်း'

'အံမယ် သေနာကောင်က အချိန် မရှိ သောက်စားလာပြီးမှ...'

'နင်က ငါ့ကို ခံပြောတယ်။ အံမယ် ငါလုပ်လိုက်ရ နာတော့မယ်'

'နာမှာက ရှင်... ကဲဟယ် ဘုန်း... ဘုန်း... ကဲဟယ် ဗြန်း... ကဲဟာ ဝိုး... ဂေါင်'

'အမယ်လေးဗျ သေပါပြီ'

'မှတ်ထား မူးရင်ငြိမ်ငြိမ်နေ၊ အသံ မထွက်နဲ့ မကြားချင်ဘူး'

ခေါင်းရင်းအိမ်ဘက်မှ သူ့ယောက်ျား အား မိန်းမဖြစ်သူမှ တပုန်းပုန်း တပြန်း ပြန်းရိုက်ရင်း အားမရသည်ထင် မီးမှီ ချောင်မှ ဝါးမီးပြောင်းဖြင့် လှမ်းပစ်လိုက် သည်ထင်။ ဂေါင်ခနဲ အသံကြားလိုက် ရသည်ခဏ...

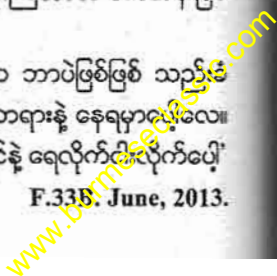
'ကဲ မယ်လုံးရယ် ဒီညတော့ ဘုရား ရှိခိုး ဖျက်လိုက်ပါစို့'

နံနက်မိုးသောက် အလင်းရောက် သော် ဘကြီးမှုံတစ်ယောက် ဆေးတံ သောက်ရင်း ဇနီးသည် ဒေါ်လုံးလုံး ဘက် လှည့်ရင်း...

'မယ်လုံးရယ် တို့အိမ်ပြောင်းလာ တာ မှားပြန်ပြီ။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ဒီရပ်ကွက်၊ ဒီလမ်း ကောင်းပေမယ့် ခြေရင်းခေါင်းရင်းအိမ် စတာတွေ အကျင့်စရိုက်တွေ မလေ့လာဘဲ အိမ်နဲ့ ခြံ တန်တာတစ်ခုတည်းကြည့်ပြီး ဝယ်ခဲ့ တာ အတော် မှားသွားပြီ'

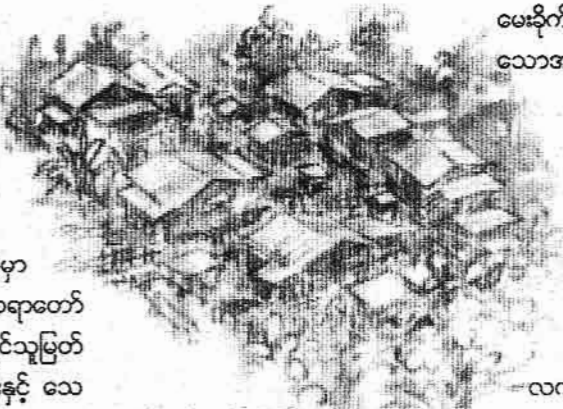
'ဟုတ်ပါ့တော် အခု ဒီလမ်းမှာလဲ ဝက်တွေ မွေးကြတာလဲ ဝက်တန်းဖြစ် နေပြီ'

'အေးလေ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သည်းခံ ခြင်းမေတ္တာတရားနဲ့ နေရမှာပေါ့လေ။ ပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ ရေလိုက်ပါးလိုက်ပေါ့'

ထိုသို့ဖြင့် ဘကြီးမှုံနှင့်
ဒေါ်လုံးလုံးတို့ လေ့စရိုက်
သဟဇာတ ဖြစ်လာခဲ့
သည်မှာ တစ်လအကြာ...
ဘကြီးမှုံ တစ်ယောက်
တစ်ဖက်က တောင်းပလုံး
ရက်သလို ကျန်သည့်အချိန်မှာ
တောင်တန်းသာသနာပြု ဆရာတော်
ကြီး ဦးဥတ္တမသာရ အရှင်သူမြတ်
ရေးသားသော ဘဝနေနည်းနှင့် သေ
နည်း သင်တန်းစာအုပ်ထဲမှ ရေမေတ္တာ
ဗိသု နည်းကျင့်စဉ်အားဖတ်ပြီး မေတ္တာ
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွားများပါတော့သည်။
သို့နှင့် တစ်နေ့ညနေ ဇနီးဖြစ်သူ
ဒေါ်လုံးလုံးသည် အိမ်နောက်ဖေးဘက်
တန်းပေါ်တွင် လှမ်းထားသော ထဘီ
အင်္ကျီများ ရုပ်၍ ရေချိုးပြီး လဲလိုက်
စဉ်...
'အမယ်လေးတော့ အသားတွေ
ယားလိုက်တာ၊ တစ်ကိုယ်လုံးပါပဲ လုပ်ပါ
ဦးတော် ခွေးလေးယားသီးအမှုန့်ထင်
တယ်'
ထိုကဲ့သို့သော ဇနီးသည်အသံ
ကြောင့် ခြေရင်းအိမ်ဘက်မှ ခစ်ခနဲ
ရယ်သံကို ဘကြီးမှုံ ကြားလိုက်ရသဖြင့်
ဘကြီးမှုံတစ်ယောက် မေတ္တာ၏ ဆန့်
ကျင်ဘက် ဒေါသစိတ်များ ထိန်းမရ
သိမ်းမရ ဝင်လာပြီး 'တောက်' တစ်ချက်
ပြင်းပြင်းခေါက်ရင်း...
'မိုက်ခိုင်းစုတ်ပဲ့လိုက်တဲ့ စိတ်ဓာတ်
သမားတွေ၊ ငါတို့ အဘိုးအဘွား
အရွယ်တွေကို ဒီလိုလုပ်ရသလား၊
သင်းတို့ကို ငါတို့က သဟာလုပ်လို့
လာ။ ဒီလောက်တောင် ယုတ်မာလှ
ချည့်လား... ငါ တယ် ဘာဖြစ်ဖြစ်'
'အို ကိုမှုံ ရှင်ကလဲတော် အသက်
ကြီးမှ သည်းခံစမ်းပါ။ ရှင်လဲ မေတ္တာ
ကမ္မဋ္ဌာန်း ပွားနေတာပဲဟာ။ မသိလို့ဘဲ

လုပ်လုပ် သိလို့ပဲလုပ်လုပ်
မေတ္တာပြန်ထားလိုက်ပါ'
ဒေါ်လုံးလုံးစကားကြောင့် တုန်တုန်
ယင်ယင် ဖြစ်နေသော ဘကြီးမှုံ၏
ဒေါသကြောင့် နီမြန်းမာထန်နေသော
မျက်နှာမှာ ချက်ချင်းပြောင်းသွားပြီး...
'ငါမှားသွားပြီ၊ ငါဟာ မေတ္တာပွား
နေသူတစ်ယောက်။ ငါ ဒေါသဖြစ်
လိုက်တာနဲ့ ငါ နှလုံးခုန်သံ မြန်နေပါ
ပကော။ ငါ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း ချက်ချင်း
ပွားမှ'
ဘကြီးမှုံ မေတ္တာကို ချက်ချင်း
မေတ္တာဓာတ်ကို ပွားလိုက်ပါသည်။
'မင်းတို့ ကျန်းမာပါစေ... ချမ်းသာပါ
စေ... ကိုယ်စိတ်နှလုံး အေးမြပါစေ...
ငါတို့ ခွင့်လွှတ်ပါတယ်'
ဟု စိတ်ထဲမှ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ
ပွားလိုက်ပါသည်။
ပွက်ပွက်ဆူနေသော ရေခွေးအပူ
ကြီးကို ရေအေးအေးထဲ ချက်ချင်း
လောင်းချလိုက်သလို အေးအေးဓာတ်
ကြီးက အပူခိုးကို ချက်ချင်းသတ်လိုက်
သဖြင့် မေတ္တာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်
ဒေါသကို ဖြည်းဖြည်းချင်း မငြိမ်းသတ်
ဘဲ ချက်ချင်းကြီး ဒေါသကို အေးမြ
အောင် လုပ်ယူလိုက်သဖြင့် ထူးဆန်းစွာ
ဘကြီးမှုံ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးသည်
ရုတ်ခြည်း ရေခဲတုံးပမာ အေးသွားပြီး

မေးခိုက်ခိုက်တုန်နေပါသည်။ တုန်ယင်
သောအသံဖြင့်...
'မယ်လုံး ငါ့...ငါ့...ငါ့ကို
ရေခွေးပူပူလေးတစ်ခွက်
ပေးပါ။ ငါ ချမ်းတယ်'
ဒေါ်မယ်လုံးလည်း
ပျာပျာသလဲ ရေခွေးပူပူ
တစ်ခွက် ငှဲပေးရင်း
ဘကြီးမှုံ၏ ခြေဖျား
လက်ဖျားများကို ကိုင်ကြည့်ရာ...
'ဟုတ်ပါတော် ရေခဲတုံးလို အေး
စက်နေတာပဲ'
ဟု စိုးရိမ်စွာ ပြောဆိုရင်း ဘကြီးမှုံ
အား စောင်ထူထူခြုံပေးပြီး ခြေလက်
တို့အား ရေခွေးပူပူပေးပြီး ပုံမှန်အပူ
ဓာတ်ရအောင် နှစ်နာရီလောက် လုပ်ယူ
လိုက်ရပါသည်။
ခဏအကြာ ဘကြီးမှုံမှ...
'မယ်လုံးရယ် ငါတော့ မေတ္တာစွမ်း
အားရဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် ဒေါသကို သိ
သွားပြီ။ သိပ်ထူးဆန်းတယ်။ ငါ ဒေါသ
ကို ချက်ချင်း မေတ္တာဓာတ်ပွားခြင်းနဲ့
လုပ်ယူလိုက်တော့ ငါ့ခန္ဓာကိုယ် အေးခဲ
ပြီး ခိုက်ခိုက်တုန်သွားတာဟာ မေတ္တာ
ဓာတ်ရဲ့ စွမ်းအားပဲ။
အင်း အရာရာ သည်းခံမှ ငြိမ်းအေး
မယ်။ မေတ္တာကို အမြဲတမ်း ပွားများတာ
အကောင်းဆုံးပဲ။ ဒေါသဖြစ်မှ ချက်ချင်း
ကြီး ပွားခြင်းဟာ နေပူပူထဲက ပြန်လာ
ပြီး ချက်ချင်း ရေခဲရည် ချိုးသလိုဆို
တော့ ဒုက္ခတွေ့တာပေါ့။ နောက်ဆို
အမြဲပွားတော့မယ်'
'ကောင်းတာပေါ့တော်၊ ရှင် သက်
သာရင် ကျွန်ုပ်ကိုလဲ ယားလို့ ကုတ်ဖွဲ
ထားတဲ့ အနီဖုတွေကိုလဲ နံ့သာဖြူရည်
ကျဲကျဲလိမ်းပေးပါဦး။ အင်း ပြုသူက
အသစ်၊ ခံရသူက အတိတ်ဝဋ်ပေါ့
တော်။ သူတို့ အပြစ်မကြောက်လို့

www.burmeseclassic.com

လုပ်တာ လုပ်ပါစေ'

ခြေရင်းအိမ်ဘက်မှ ဘကြီးမုံတို့ ပြောဆိုနေပုံကို ချောင်းနားထောင်နေသော ရွေးလှေးယားသီးမှုန့်ဖြူးသော မိသားစုလင်မယားမှာ တဟားဟား ရယ်လျက် ပျော်ရွှင်လျက်။

သို့နှင့် ဘကြီးမုံတစ်ယောက် အလုပ် အားလျှင် အားသလို မေတ္တာကိုသာ ပွားများနေသဖြင့် အရာရာ သည်းခံလာ နိုင်သလို ညဘက် ခြေရင်းခေါင်းရင်း ဆူသံပူသံ၊ ဝက်သံ၊ ကြက်သံမှအစ မမူတော့။ ကြာလေ ငြိမ်းအေးလေ ဖြစ်လာတော့သည်။

တစ်နေ့ညနေ တာကြီးတန်းဘက် အညောင်းပြေ လမ်းထွက်လျှောက်ရင်း မေတ္တာပွားနေမိစဉ် ဘကြီးမုံ၏ ရှေ့တစ် ခေါ်လောက် မရှိတရှိတွင် ယောက်ျား နှင့်မိန်းမ အော်ကြီးဟစ်ကျယ် ရန်ဖြစ် နေသည်။

မိန်းမဖြစ်သူက သူ့ယောက်ျားဖြစ် သူကို...

'သေနာကောင်၊ မယားငယ်နေတဲ့ အကောင် နှင် နေဦး ဗုန်း...ဗုန်း... ဖြန်း...ဖြန်း...'

'ဟ...ဟ...သေနာမငါ့ကိုရိုက်တယ်။ ကဲ ရိုက်ဦးဟာ ကဲ ဗုန်း...ဖြန်း...ဖြန်း...'

'အမယ်လေးတော့ သေနာကောင်' ယောက်ျားဖြစ်သူက မိန်းမဖြစ်သူ ကို တွန်းကန်ရိုက်နှက်ပြီး ထွက်ပြေး သွားသည်။ မိန်းမဖြစ်သူကလည်း လဲနေရာက ကုန်းရုန်းထပြီး ထဘီပြင် ဝတ်ရင်း၊ ထိုနေရာမှ အယုတ္တ အနတ္တ ဆဲဆိုရင်း ယောက်ျားနောက် ပြေးလိုက် သွားသည်။ ဘကြီးမုံတစ်ယောက် ထို နေရာသို့မေတ္တာပွားရင်း ရောက်အသွား...

'အား... ပူလိုက်တာ ဟာ... ဘာ အလုံးကြီးလဲ'

နွတ်မှ ရေရွတ်ရင်း အံ့သြခြင်း

အမူအရာနှင့် နောက်ပြန် ဆုတ်လိုက်သည်။ အံ့သြ စရာပေ။ ထိုမိန်းမနှင့် ယောက်ျား အကြိတ်အနယ် ဆဲဆိုသတ်ပုတ်သွား သော နေရာမှ နှစ်တောင်ပတ်လည် ခန့်ရှိ အပူလုံးကြီး ဖြစ်နေသည်ကို ဘကြီးမုံ တွေ့ထိခံစားမိသည်။

ထို့ကြောင့် မယုံကြည်နိုင်သဖြင့် တစ်ဖန်ရှေ့သို့ တိုးကြည့်ပြန်ရာ ထိုအပူ လုံးကြီးသာ ထပ်တိုးမိသည်။

'အင်း တော်တော် ထူးဆန်းပွယ်ရာပါလား လူတွေ့ဒေါသအပူလုံးကြီးက ကြီးမားလှပါ လား။ ဒီလင်မယားနှစ်ဦးရဲ့ ဒေါသအပူလုံး တောင် ဒီလောက်ကြီးနေရင် တစ်ဖက်နဲ့ တစ်ဖက် တစ်နိုင်ငံနဲ့တစ်နိုင်ငံ ဒေါသကြောင့် တိုက်ခိုက်သတ်ဖြတ်မှု ပုန်းတီးမှု အပူလုံး ကြီးတွေဆိုရင် ပိုလိုတောင် ကြီးနိုင် ပါလား။

လောကကြီးကို လူတိုင်း တစ်နေ့မှာ စွန့်ခွာ ရယူသူအချင်းချင်း ဖွင့်ခွာခင် တစ်ယောက် နဲ့တစ်ယောက် တစ်နိုင်ငံနဲ့ တစ်နိုင်ငံ တစ်မိသားစုနဲ့ တစ်မိသားစု မေတ္တာဟုန်း ထားနိုင်ကြရင် ကောင်းမှာပဲ'

ဟု ဘကြီးမုံ တွေးမိသည်။

'အင်း ငါလဲ မေတ္တာကို စိတ်ထဲက မေတ္တာဖြစ်အောင် ပွားခြင်းနဲ့သာ ဒီလေ ထဲက မမြင်တွေ့ရတဲ့ အပူလုံးလောက်

သာ သိရတာပါလား'

ဟု ဘကြီးမုံတွေးရင်း နောက် ကြောင်းပြန်လှည့်ခဲ့ရလေသည်။

ထိုည ထူးဆန်းသော အပူလုံးကြီး ကို မေတ္တာပွားရင်း ဝင်တိုးမိသည် အကြောင်း ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်လုံးလုံးအား ပြောပြရင်း ဒေါသကြောင့် အပြစ်ကြီးမှ ကိုလည်း ဘကြီးမုံက တိပိဋကဓရ ဆရာတော်ကြီး အရှင်ဦးပိစိတ္တသာရ ဘိဝံသ၏ 'အမျက်မထွက်ကြလေနှင့်' ဆိုသော ဆုံးမစာအား ရွတ်ပြလိုက်ပါ တော့သည်။

'ဤသည်လောက၊ ဘုံတဝှ့်၊ ငိမ်းယောက်ျား၊ မျက်ထွက်ငြားပူ၊ ဖောက်ပြား ယွင်းကွက်၊ ရုပ်ဆင်းပျက်စိ၊ အိမ်စက်သောခါ မနင်းသာဘူး။

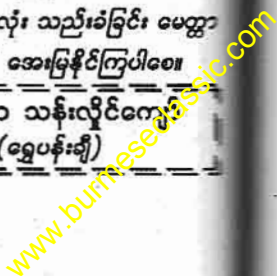
ပြန်ကိစ္စ အဝဝှ့်၊ ကောလွယ်မို၊ အမျက် ဆိုးကြောင့် ကျိုးပဲ့ကိုစဉ်၊ ကျိုးနိုထင်လျက် ကျိုးပင်ရှိလတ်၊ မရှိပတ်၍ ချော်ရွတ်ပြုစား ကျိုးယုန်းတည်း။

စီးပွားယုတ်လျက်၊ ဂုဏ်ထိန်းပျက်၍ မိတ်ဖက် ကင်းကွာ၊ သေသောခါလည်း လေးဖြာပါယ် သို့ ရောက်တုံပြုစွ်၊ ဤသို့ဖြစ်ပေ၊ တစ်ဖက် လူပု ရန်သူနှစ်ထောင့်၊ အားရကြောင်လွှပ် မကောင်းတရာ၊ ခုနှစ်ပါးတို့ ယောက်ျား မိန်းမ၊ မျက်ထွက်ကြသား၊ ထိုပူလူထွန် ရောက်စံပျက်၊ ဘုန်းကံဝေစက် ဟောစော် မြက်သည် အမျက်မထွက်ကြလေနှင့်'

[ယခု အဖြစ်အပျက်လေးအား ပြည်ဘက် ခရီးသွားစဉ် မိုးမကား ပေါ်၌ အတူပါသော ခရီးသည်ကြီး ဘကြီးမုံမှ စိတ်ပါလက်ပါ ပြောပြ ချက်များကို ဇာတ်လမ်းရေးဖွဲ့ ရေးသားရပါကြောင်း...]

အရာအားလုံး သည်းခံခြင်း မေတ္တာ စိတ်ထားဖြင့် အေးမြနိုင်ကြပါစေ။

ဟာသာတ သန်းလှိုင်ကျော်
(ရွှေပန်းချီ)

ရေဖြူဖျ ကျောက်ခဲမျိုးချ

ဘဝသစ် စ, ခဲသူ
မသင်းသင်းဝေ(ခေါ်)တရုတ်မ

ဒီသန်းလွန်
(ပညာရေး)

၁၉၆၅

ကြာတော့ ကြာခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။
ယခုပြောပြသည်မှာ တရုတ်မ အသက်
က (၄၅)နှစ်ရှိပြီ။ သူမ ငရဲပြည်ရောက်ခဲ့
စဉ်က အသက်(၁၉)နှစ် ဖြူဖြူထွားထွား
အပျိုမအရွယ် ဖြစ်သည်။ နှစ်ပေါင်းက
(၂၆)နှစ် ရှိခဲ့ပြီ။

သို့သော် သူကလည်း ကျွန်တော်
ရေးခဲ့သည့် ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ
အမှတ်(၃၁၇)၊ စာမျက်နှာ (၂၇၄၄)
ထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းပါ
“မသင်းကြည်ဆိုတဲ့ ယာမာမိတို”
ဝတ္ထုတိုကို ဖတ်ပြီး သူမအဖြစ်လေးကို
ပြောပြလိုသည်ဆို၍ နားထောင်မိခြင်း
ဖြစ်သည်။

ယုတ္တိယုတ္တကာလည်း ပြည့်စုံနိုင်လုံ
မူလည်းရှိဟု ယူဆ၍ မူလက လူဝင်
စားဝတ္ထု(ကိုယ်တွေ့များ) ရေးမည်ဟု
ရည်ရွယ်ထားသော်လည်း ယခု ငရဲ
ပြည်မှ ကျောက်ခဲမျိုးချ ဘဝသစ် စ, ခဲသူ
မသင်းသင်းဝေ (ခေါ်) တရုတ်မ ဝတ္ထု
တို(ကိုယ်တွေ့ဇာတ်လမ်း)လေးကို တင်
ပြချခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မသင်းသင်းဝေ (ခေါ်) တရုတ်မ
အသက်က (၁၉)နှစ်အရွယ် ဖြူဖြူ
ထွားထွား အပျိုမအရွယ်ဖြစ်သည်။
ကျွန်တော်ရေးခဲ့သည့် မသင်းကြည်
ကဲ့သို့ မှတ်ဉာဏ်ကောင်းသည်။ မသင်း
ကြည်က ဘဝဟောင်းကို မှတ်မိသကဲ့

သို့ တရုတ်မက အပျိုဘဝက အဖြစ်
အပျက်ကို မှတ်မိနေခြင်းသာ ကွာပါ
သည်။

ယခု တရုတ်မ ပြောသည့်အချိန်မှာ
(၂၆)နှစ် ကြာခဲ့ပြီ။ ယခု တရုတ်မသည်
အသက်(၄၅)နှစ်အရွယ် ခင်ပွန်း
ကိုမြင်စိုး၊ သားကြီး ဖိုးတရုတ် (ခေါ်)
သက်နိုင်နှင့် သားငယ် (၃)ယောက်
ရှိနေပြီ။ သို့သော် ယခုအချိန်ထိ
ထင်ထင်ရှားရှား မှတ်မိနေကြောင်း
လုံးစေ့ပတ်စေ့ ပြောပြနေသည်။

တရုတ်မ ငယ်ငယ်က ဖြူဖြူထွား
ထွား ရေဆေးငါးကြီးသဖွယ် ဖြစ်သည့်
နာမည်အရင်းက မသင်းသင်းဝေ သူမ

ဖေဖေ လက်သမားဆရာကြီး ဦးစိန်ဝင်း၊
မေမေ ဒေါ်လှကြူးတို့ကစ၍ မှည့်ထား
သော နာမည်မခေါ် တရုတ်မဟုတ်
ခေါ်ကြသည်။

ကျွန်တော်တို့ ငါးရာပြား တစ်ရွာလုံး
ကလည်း တရုတ်မဟုတ်သော ချစ်စနိုး
ခေါ်ကြသည်။ ခေါ်လည်း ခေါ်ချင်စရာ
ပင် ဖြူဖြူထွားထွားကြီးမို့ တရုတ်မ
များနှင့် တူလှသည်။

သို့သော် ခက်တာက တရုတ်မသည်
ခန္ဓာကိုယ်အင်အား ကြီးသည်။ ကြမ်း
တမ်းလှသည်။ ကစားလျှင်လည်း
ယောက်ျားလေးများနှင့် ကစားသည်။
စိတ်ကိုက ယောက်ျားလေးစိတ်မျိုး ဖြစ်
သည်။

မည်သူနှင့်မျှ နှစ်သက်ဖို့ ဝန်မလေး။
ကျား၊ မ မရွေး၊ ဗိုလ်မထား။ စိတ်က
ကြမ်းသလို ခန္ဓာကိုယ်ကလည်း ဖွံ့ဖြိုး
လှသည်။ အသက်အရွယ်နှင့်စာလျှင်
ခန္ဓာကိုယ်ဖွံ့ဖြိုးမှုက ပိုက်နေသည်။

မူလတန်း ကျောင်းသူဘဝကပင်
ကျား၊ မ မရွေး ရန်ဖြစ်ဖို့ ဝန်မလေး။
(၂)တန်းနှစ်မှာပင် ပြဿနာပေါင်း
သောင်းခြောက်ထောင်နှင့် တောင်းပန်
ခဲ့ရသည်က အကြိမ်ကြိမ်။ ကြာတော့
မိဘများ ဆလံသ ဩချရတော့သည်။

ပညာရေးလည်း စိတ်မဝင်စား
ကျောင်းမသွားဘဲ ယောက်ျားလေးများ
နှင့်အတူ ကန်စွန်းရေငုပ် လိုက်ဂုပ်
သည်။ ပုစွန်လုံးဖမ်းသည်။ မန်ကျည်း
စိမ်းခူး၊ ခွေးတောက်ရွက်ခူး၊ ပုစွန်လုံး
နှင့်အတူ ဗန်းတွင်ထည့်ကာ မရှက်
မကြောက် ရွာထဲလည်ရောင်းသည်။

ဒီလိုနှင့် (၂)တန်းမှပင် ကျောင်း
ထွက်ပြီး အသီးအရွက်များရောင်း
သည်။ ဈေးရောင်းဝါသနာပါသည်။
မိဘများ အလိုလိုက်ထား၍ ပေပေတေ
တေ နေလာသည်။

၂၆၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဘယ်သူ့စကားမျှ နားမထောင်ချင်။
ဒီလိုနှင့် ခပ်ကြမ်းကြမ်းနေလာရင်း
အပျိုဘဝရောက်လာသည်။ ရုပ်ကချော
သော်လည်း မည်သူမျှ တရုတ်မကို
မစရဲ။ ကျား၊ မ မရွေး၊ လူမရွေး ဘယ်
သူမှ ဗိုလ်မထားခဲ့။

ဒီလိုနှင့် (၁၉)နှစ်အရွယ် ရောက်လာ
သည်။ တရုတ်မ အမည်သာမက
ပိုက်ခဲမ၊ နုလပ်နိုးတုံးမ စသည်ဖြင့်
ကွယ်ရာမှာ အမည်အမျိုးမျိုး ဘွဲ့တပ်
တာ ခံရသည်။ သင်းသင်းဝေဆိုသော
ငယ်နာမည်သည် ခပ်ရေးရေးသာ
ကျန်တော့သည်။ အမေဖြစ်သူ
မလှကြူးက...

'ငါ့သမီးရယ် ညည်းလဲ မငယ်တော့
ဘူး အပျိုကြီးဖားဖားဖြစ်နေပြီ။ အပျို
ဆိုတာ ဗိုင်းကောင်းကျောက်မိ နေရ
တယ်'

ဟု ဆုံးမသည့်အခါ...
'အိုအမေကလဲ မနေနိုင်ပေါင်။
ကျောက်မိတာခံရင် ပြားသွားမှာပေါ့။
ကိုယ်ဖိလာရင် ပြန်ချမှာပေါ့။ ဘယ်သူမှ
ဖိတာမခံနိုင်ပေါင်'

ဟူ၍ ပြန်ပြောသည်။ ဆိုလိုသည့်
အဓိပ္ပာယ်လည်း ကောင်းစွာမသိခဲ့။
ဒါကိုပင် ဖခင်လက်သမားဆရာကြီး
ကိုစိန်ဝင်းက မြှောက်ပေးသေးသည်။

'ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ် ဒါမှ
ငါ့သမီးကွ။ ဖေဖေ အားကိုးရမယ့်
သမီးကွ ဟဲဟဲဟဲ'

ဟု ဆိုလာသေးသည်။
ဆိုလည်း ဆိုလောက်သည်။ ထို
အချိန်က လက်သမားဆရာကြီး ကိုစိန်
ဝင်းသည် ငါးရာပြားရွာတွင် လက်
သမားဆရာကြီး ဦးစိန်ဝင်း''ဟူ၍
တစ်ရွာတွင် တစ်ယောက် ထွန်းပေါက်
သူဟု ဆိုနိုင်သည်။

မန္တလေးနှင့် ငါးရာပြား ဘီအက်စ်

အေ ဆိုင်ကယ်ကြီးဖြင့် သွားသွားပြန်
ပြန် နေနိုင်သူဖြစ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ
မန္တလေးသို့ အလုပ်သွားရင်း သမီး
တရုတ်မကို ခေါ်သွားတတ်သည်။

အဝတ်အစား ဝယ်ပေးတတ်သည်။
ယောက်ျားအင်္ကျီများ ဝယ်ပေးကာ
ယောက်ျားအသွင် ခပ်ကြမ်းကြမ်း
နေထိုင်သည်ကို သဘောကျသည်။
သားအကြီး အောင်မြင့်က သိမ်သိမ်
မွေ့မွေ့နေသည်ကို သဘောမကျ။
မိတရုတ်မကိုသာ အားထားသည်။

ဒီအချိန်တွင် တရုတ်မ တရှောင်ရှောင်
ဖြစ်လာသည်။ အစားအသောက်ပျက်
အဖျားဝင်ပြီး စစ်ကိုင်းဆေးရုံ တက်ရ
သည်။ ဆေးရုံတက်ပြီး ရှစ်ရက်အကြာ
စစ်ကိုင်းမှာ တရုတ်မ ဆုံးပါပြီဟု ကြားရ
သည်။ အမေ မလှကြူးမှာ နှလုံးအား
နည်းသူဖြစ်၍ အိမ်မှာပင် ငိုကြီးချက်မ
နှင့် တက်၍နေသည်။

ကိုစိန်ဝင်းက သား အောင်မြင့်နှင့်
အတူ စစ်ကိုင်းသို့ ရောဝတီမြစ်ကို
ဖြတ်ကူး၍ လိုက်လာသည်။

ဆေးရုံဝတွင် မိတရုတ်မကို ပြုစု
နေသူ မိတရုတ်မ၏အဒေါ် မသန်းစိန်
(မလှကြူး၏ ညီမ)က ပြုံးရွှင်စွာ ကြိုဆို
ရင်း...

'အစ်ကိုစိန်ဝင်းရေ... သေတာမဟုတ်ဘူး။
မိတရုတ်မ ပျော့သွားတာ ဝန်ပြည်ရောက်
ခဲ့သတဲ့ တော်ရေ'

ဟု ပြောပြတော့မှ ကိုစိန်ဝင်းတို့မှာ
ရင်ထဲက အလုံးကြီးကျသွားသည်။
ဆေးရုံထဲ မိတရုတ်မ အခန်းထဲ
ဝင်လိုက်တော့...

'ဟော... အဖေက ခုမှလာတယ်။
မောင်အောင်မြင့်လဲ ပါတယ်ပေါ့။ သမီးက
တော့ ဝန်ပြည်ကတောင် တစ်ခေါက် ပြန်ခဲ့
ပြီ'

ဟု ပြောသည်။ မကြာမီ...

‘ဗိုက်နာတယ် အဒေါ် ဝမ်းသွားချင်တယ်။
ပြီးတော့ ခြေထောက်က ဆူးတွေလဲ ထွင်
ပေးပါဦး’

ဟု ပြောသည်။
မသန်းစိန်က...

‘ဟာ ဒီအခန်းထဲသွားလို့ ဘယ်ဖြစ်
မှာလဲ။ အိမ်သာသွားရမှာပေါ့။ အောင့်
ထားဦး’

ဟု ပြောရာ တရုတ်မက...

‘ဟာ မအောင့်နိုင်တော့ဘူး။ အဒေါ်
စောင်ကာပေးကြ၊ ဒီမှာပဲ သွားမယ်’

ဟု ဆိုသဖြင့် ကိုစိန်ဝင်းနှင့်
မောင်အောင်မြင့်တို့က စောင်ကာ
ပေးရာ ဝမ်းလုံးဝမသွားဘဲ ကျောက်ခဲ
အဖြူ(ကျပ်ပြားဝိုင်းခန့်) တစ်လုံးသာ
ပါပြီး...

‘အဖေ ရပြီ၊ ဒါမထွက်သေးလို့
ဗိုက်နာနေတာ။ ခုတော့ ဗိုက်မနာတော့
ဘူး’

ဟု ပြောရင်း ကျောက်ခဲလေး ကိုင်
ပြရာ အားလုံး အံ့အားသင့်နေကြ
သည်။

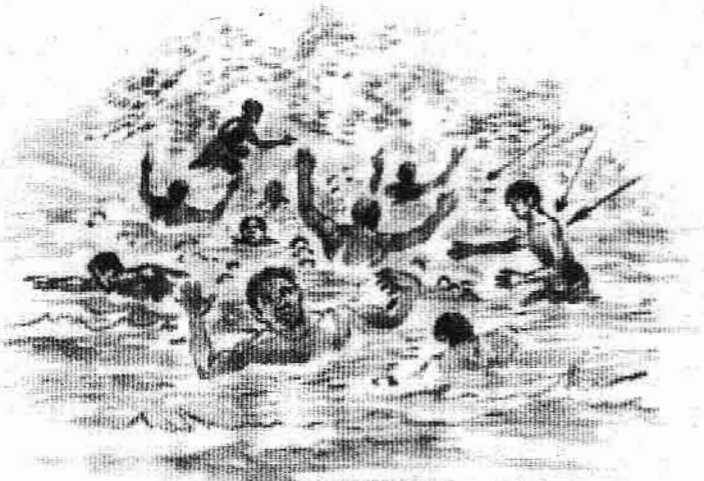
ထိုအချိန်တွင် တစ်ဖက်ခုတင်မှ
လူမမာမိန်းကလေး သေဆုံးသွား
သည်။ ထိုမိန်းကလေးမှာ အခြားရွာမှ
ဖြစ်၍ တရုတ်မနှင့် ခွယ်တူခန့်ဖြစ်သည်။
တရုတ်မ မျောသွားစဉ်က ပြုံးပြီးခွင့်ခွင့်
စကားပြောနေခဲ့သည်။

‘အမယ်လေး သမီးရဲ့... ခုနက
အကောင်းကြီးပါတော်။ ဘာလို့ ဒီလို
ဖြစ်ရတာလဲဟင်’

ဟု ပြောပြောဆိုဆို အော်ဟစ်ငို
တော့သည်။

တရုတ်မက သူ့အဖေ ကိုစိန်ဝင်းကို
တိုးတိုးပြောနေသည်။

‘သမီးကို ဖဲပင်ကြီးက မှားခေါ်သွားတာတဲ့
အဖေ၊ သမီးကို မှာလိုက်တယ်။ ခု ညည်း
ဖဲပင်ပြန်ရောက်လာတာ (၁)နာရီ (၁၅)မိနစ်

ရှိပြီး ညည်း သတိရရင်ကြည့်လိုက်။ ညည်း
ဘေးက ကောင်မလေးကို အရင်ခေါ်ရမှာ
တဲ့။ ခု သူက သေသွားပြီ။ ဖေဖေ ဝယ်ပေး
ထားတဲ့ သမီးနဲ့အတူပေါ့။ ကြည့်လိုက်ဦး
မယ်။ မှန်းစမ်း ဟုတ်တယ် အဖေ သမီးသတ်
လစ်သွားတာ ဖဲပင်ကြီးပြောတဲ့အတိုင်းပဲ
(၁)နာရီနဲ့ (၁၅)မိနစ်ရှိပြီ’

မသန်းစိန်ကလည်း သူမလက်မှ
နာရီကို ကြည့်လိုက်ရင်း...

‘ဟုတ်တယ် မိတရုတ်... ညည်း
သတိလစ်သွားတာ (၁)နာရီကျော်ကြာ
ပြီ’

ဟု ပြောသည်။

‘အဲဒါ ဟုတ်မှာ။ သူက လူကောင်း
ကြီးကနေ ခုသေသွားပြီ။ သမီးက
မာလာပြီ။ ခုန ကျောက်ခဲလေးက ငရဲ
မင်းကြီးက ဒါ ဝါးစားသွား။ ညည်း
မာတော့မှာ။ ရှေ့လျှောက်လဲ ကောင်း
တာလုပ်။ ကောင်းမှုကုသိုလ်နဲ့လမ်း
သွား။ အမှားတွေပြင်၊ မကြာခင်
အဆင်ပြေရမယ်လို့ ပြောပြီး ပြန်ဖို့လိုက်
တယ်။

အပြန်ကျတော့ လမ်းကောင်းက
ပြန်ဖို့တယ်။ တရား ထိုင်နေကြတာ
လဲ တွေ့ရတယ်။ ရွာက ဘယ်သူများ
ပါလဲလို့ ရှာကြည့်တယ်။ ဘယ်သူမှ

မတွေ့ဘူး။

ခေါ်သွားတုန်းကတော့ လမ်းတွေ
ကလဲဆိုမှ ဆူးတွေကလဲစူးနဲ့ ခုထိ
ဆူးတွေ ရှိသေးတယ်။ အဒေါ် ဆူးထွင်
ပေးဦး’

ဆို၍ ခြေဖဝါးနှစ်ဖက်ကို ထုတ်ပြနေ
သည်။

သမီးချစ်ဖအေ ကိုစိန်ဝင်းက...

‘ပြစမ်း သမီး... ဆူးတွေ ဖေဖေ
ထွင်ပေးမယ်။ သန်းစိန် အပ်ချိတ်ပေး
စမ်း’

ဟု အပ်ချိတ်ယူ၍ ခြေထောက်တွေ
ကို ရှာကြည့်ရာ ဆူးစူးသည့် အရာများ
မတွေ့ရပေ။

ကိုစိန်ဝင်းက အံ့အားသင့်နေ
သည်။

‘ပြောစမ်းပါဦး... သမီး ငရဲပြည်
အကြောင်း’

ဟု မေးရာ သင်းသင်းဝေ (ခေါ်)
တရုတ်မက...

‘ဟာ ကြောက်စရာကြီးတွေပါ
အဖေရာ။ လာခေါ်တာ (၂)ယောက်။
လူဝကြီးတွေ။ ပေါင်မှာလဲ အနက်
ကွက်အကြီးကြီးတွေ (ထိုးကွင်း
မင်ကြောင် ဖြစ်ဟန်ရှိ)နဲ့ ပေါင်လုံးကြီး
တွေကလဲ နည်းတဲ့ အတုတ်ကြီးတွေ

www.burmeseclassic.com

မဟုတ်ဘူး။

သမီးကို လာလိုက်ခဲ့ဆိုပြီး ဆူးတွေ ကြားက လမ်းကြမ်းကြီးပေါ်ကနေ အတင်းခေါ်သွားတယ်။ ဆူးတွေကလဲ တအားစူးတာပဲ။ သူတို့လက်ထဲမှာလဲ လုံကြီးတွေနဲ့ဆိုတော့ သမီးကြောက်ပြီး လိုက်သွားရတယ်။

အဲဒါနဲ့ ငရဲပြည်ဆိုတာ ရောက် သွားပြီး လူတွေ ငရဲခံနေတာ မြင်ရ တယ်။ အချို့ဆိုရင် ခွေးနက်ကြီးတွေ က ကိုက်စားလို့၊ တချို့ကျတော့ ဒယ်အိုးကြီးတွေထဲ ဆီတွေနဲ့ ကြော် နေကြတယ်။

အဲဒီ လူဝကြီးတွေက...

“ညည်းလဲ အဲဒါကြည့်ထား။ အဲဒီလို လုပ်ရမှာပဲ ကြည့်စမ်း။ ဒီလူတွေထဲ မှာ ညည်းတို့ရွာက ဘယ်သူတွေပါလဲ လို့”

ဆိုပြီး ကြည့်ခိုင်းတော့ ကြောက် ကြောက်နဲ့ ကြည့်လိုက်တာ ဟာ ဟုတ်တယ် အဖေ။ ကို...တို့ မ...တို့ ဟာ ဒေါ်...တွေ၊ ဟာ ဟိုမှာလဲ ဘကြီး...တို့ အားလုံးအော်ဟစ်ပြီးနေ ကြတာ တွေ့ရတယ်။

“အေး... အဲဒါကြည့်ထား ညည်းလဲ အဲလို ခံရမယ်သိလား”

လို့ လူဝကြီးတစ်ယောက်က သမီး

ကို လုံကြီးနဲ့ရွယ်ပြီး အဲဒီရှေ့ကိုသွားလို့ ပို့လိုက်တယ်။ သမီးရှေ့မှာတော့ လူကြီး တစ်ယောက်က ခေါင်းမှာအချွန် အတက်ဆောင်းပြီး စက္ကူချပ်ကြီးကို ဟိုဘက်ဒီဘက် လှန်ကြည့်နေတယ်။ (ပုရပိုက်ကို ဆိုလိုဟန်ရှိ။)

“ဟ... ဒီကောင်မလေး မပါသေး ဘူးဟ။ သွားကြ၊ ပြန်ခေါ်သွားကြ။ နင့်ကို နောက်မှခေါ်မယ်။ ခုတော့ ငရဲ ကောင်တွေ ဘယ်လို ခံစားနေရတာ မြင်ပြီ မဟုတ်လား။ ရှေ့ နှင် ဒါ ဝါးစား သွား။ ကောင်းအောင်လဲနေနေကြား လား။ ဥပုသ်စောင့် အလှူတွေလုပ် နှင် မာဦးမှာပါ”

လို့ ပြောပြီး ကျောက်ခဲဝါးခိုင်းလို့ ကြောက်ကြောက်နဲ့ မျိုချခဲ့ရတယ်။

အဲဒါနဲ့ သမီး လမ်းကောင်းကပြန် ခဲ့ရတယ်။ တော်ပါပြီ အဖေရယ်။ နောက်ဆိုရင် မကောင်းတာ မလုပ် တော့ပါဘူး။ ကောင်းကောင်းနေပါ မယ်”

တရုတ်မက ကြောက်လန့်ကြီးစွာ ဖြင့် ကိုစိန်ဝင်းလက်ကို ဆုပ်ကိုင်သည်။

‘အေး ဟုတ်ပါပြီ။ သမီးကို ပြော ထားရဦးမယ် ညည်းလဲ ကုသိုလ် ကောင်းမှု များများလုပ်၊ ကြားလား လိမ္မာတော့၊ မိဘစကား နားထောင်

တော့နော်။ နောက်ပြီး ငရဲမှာ ရွာထဲက ဘယ်သူတွေကို တွေ့တယ်ဆိုတာ ရွာကျရင် မပြောနဲ့၊ မကောင်းဘူး သိလား’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ အဖေ’

တရုတ်မက နောင်တဖြင့် သံဝေဂ ယူ၍ ပြောခဲ့သည်။

မသင်းသင်းဝေ ခေါ် တရုတ်မက လွန်ခဲ့သည့် (၂၆)နှစ်က အဖြစ်အပျက် ကို ခရေစတုတ္ထင်းကျ ပြောပြနေသည်။ ကျွန်တော် ခိုင်သန်းထွန်း(ပညာရေး) က...

‘နေပါဦး မိတရုတ်ရ... ငါ သိပ်မယုံ သေးတာ ရှိနေတယ်။ အဲဒီ နှင်ပြော တဲ့...’

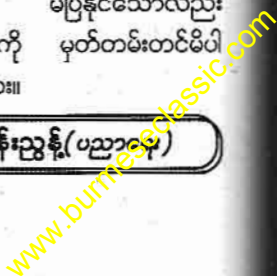
‘ဘာတုန်း ဘကြီးသန်းညွန့်က ကျောက်ခဲကို ပြောတာလား။ ကျွန်မ သေသေချာလေး သိမ်းထားတာပါ နော်။ ဒါပေမယ့် ခုတော့ မရှိတော့ဘူး’

‘ဘာရယ်... အေး အဲဒါကြောင့် ငါမယုံတာပဲ။ သက်သေခံပစ္စည်း မပါဘဲ ဒီအဖြစ်အပျက်ကို ဟုတ်ပါ တယ်လို့ ဘယ်လို သက်သေပြမလဲ ဟင်...’

‘အဲဒါတော့ မတတ်နိုင်ဘူး ဘကြီး သန်းညွန့်။ ကျွန်မ သေတ္တာထဲ သေချာ သိမ်းထားတာကို အကြီးကောင် တရုတ်ကြီး (၆)နှစ်လောက်မှာ ယူပြီး ခိုးပစ်တမ်းကစားတာတဲ့လေ ပျောက် သွားတယ်။ ကျွန်မ တရုတ်ကြီးကို တော်တော် ရိုက်ပစ်လိုက်တယ်’

မိတရုတ် အပြောကလည်း ယုတ္တိ ရှိနေ၍ ကျွန်တော် သက်သေခံပစ္စည်း (သမိုင်းဝင်) မပြနိုင်သော်လည်း ဒီဇာတ်လမ်းကို မှတ်တမ်းတင်မိပါ သည် ခင်ဗျား။

ခိုင်သန်းညွန့်(ပညာရေး)

ဝစ်ထား နာမ်ရွာ (သို့မတူထီ)

လိပ်ပြာလွင့်ခြင်းဟော

ဘောလိယသန်း
(မင်းဘူး)

ဆောင်းပါးနှစ်ပုဒ်တွင် လိပ်ပြာလွင့်ခြင်း၊ လိပ်ပြာကိုခေါ်ခြင်း စသည့် ဝေါဟာရကိုသုံး၍ ရေးသားထားသည်ကို ဖတ်ရ၏။

လိပ်ပြာဆိုသည်မှာ ဘာပါလိမ့်။ အဘယ် ပုဂ္ဂိုလ်ကများ လိပ်ပြာကို လွင့်နိုင်၊ ခေါ်နိုင်ပါသနည်း။ ဤကဲ့သို့ ကျွန်တော် အတွေးကို ဆန့်မိပါသည်။ ဤကဲ့သို့ ကျွန်တော် အတွေးဆန့်နေရင်း လွန်ခဲ့သော (၂၀)နှစ်ကျော်ကာလက ကန်ရှေ့ရွာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွင် ဆုံစည်းခဲ့ရသော ဦးပဉ္စင်းလေး ဦးပီမလနှင့် သမထဘာဝနာအကြောင်းကို ဆွေးနွေးမိရင်း ဦးပဉ္စင်းလေးမှ သူ၏ ဆရာတော်ကြီး ဘဇာ (သို့တော်အပြည့်အစုံကို မပြောပါ။ ဆရာတော်ကြီးမှ တားမြစ်ထားပုံရသည်။) ရုပ်ပြောင်းနာမ်ရွာ ကျင့်စဉ်ဝင်ချိန်က သူမှ စောင့်ရှောက်ခဲ့ရပုံများအကြောင်း ပြောပြသည်များကို ယနေ့တိုင် ကြားယောင်လျက် ရှိပါတော့သည်။

‘အာဂြိုဟ် ကျုပ်တို့ဆရာတော် အာနာ ပါနုဿတိကျဉ္စညန်းကို အားထုတ်ပြီး ရုပ်ပြောင်း နာမ်ရွာ ကျင့်စဉ်ဝင်တဲ့ကုက ကျောင်းတော်ရာ ဒိုင်နယ်ကုန်းဘုရားကျောင်းပေါ် ဝူအဝင်အဝကနေ တောင်ဘက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မရရင်း ၂၆၅

တန်ဆောင်မုန်းလတွင် ဆီးနှင့် တစ်ပြိုင် မိုးတစ်လိုက် တန်ဆောင်မုန်း မိုးဖွဲလေး ရွာနေပါသဖြင့် ကျွန်တော်မှ ကော်ဖီပူပူတစ်ခွက်ကို သောက်ရင်း ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ နက္ခတ္တရောင် ခြည့်မဂ္ဂဇင်း အထူးထုတ်ကို ဖတ်မိပါ၏။

ကျွန်တော်ရေးသော မြွေပျံဆောင်းပါးကိုဖတ်၍ မိမိ၏ စာအရေးအသား အားနည်းချက်များကို ရှာ၏။ “သီကုံး ပန်းသွင်စာကိုစဉ်” ဟူသောဆရာကြီး

များ၏ နည်းပြလမ်းညွှန်ချက်ကို လိုက်နာရပေမည်။

မြွေပျံဆောင်းပါး၏ နောက် ရသ ဂန္ထီရကျော်ဝင်းအောင် (ပြည်-ဆည် မြောင်း)၏ “ရိုးရိုးလေးနဲ့တန်ခိုးထက် တဲ့ အရဟံ ဝုဏ်တော်ပွားများသူရဲ့ ဖြစ်ရပ်ဆန်း” နှင့် စာမျက်နှာ (၂၆၅) မိုးမိတ်-မိုးကျော်၏ “ကျွန်ုပ်နှင့် ထူးဆန်းသည် ဂန္ဓာရီအဘိုးအို” ဆောင်းပါးကို ဖတ်မိပါ၏။

မြေပြင်ညီ ဥမင်လျှောက်လမ်း ငါး တောင်အလျား ရှိပါတယ်။ ဂူအဝင် ဝကတော့ နှစ်တောင်အကျယ်၊ အမြင့် လူတစ်ရပ်လွတ်ပေါ့။

တောင်ဘက်သွားတဲ့ မြေပြင်ညီ ဥမင်လျှောက်လမ်းဆုံးတာနဲ့ အရှေ့ဘက်လျှောက်ဖို့ လှေကားထစ်သုံးထစ် ထွင်းထားပါတယ်။ အရှေ့ဘက်ကို ဥမင်လျှောက်လမ်းအလျားခုနစ်တောင် ရှိပါတယ်။ အရှေ့ဘက် ဥမင်လျှောက် လမ်းဆုံးတာနဲ့ မြောက်ဘက်လှည့်ပြီး လှေကားငါးထစ် တူးထားပါတယ်။

လှေကားငါးထစ်ဆုံးတာနဲ့ အရှေ့ အနောက် လူတစ်ကိုယ်စာ ချောင်ချောင် လဲလျောင်းဖြစ်အောင် တစ်ရပ်လွတ် အတွင်းလိုက် ဂူ တူးထားပါတယ်။

အဲဒီလိုက်မှာ ကျုပ်ရဲ့ ဆရာတော် အရှေ့အနောက် လဲလျောင်းပြီး ပက် လက်စန့်စန့်နဲ့ အာနာပါနုသတိ ကမ္မဋ္ဌာန်း ကျင့်စဉ်ဝင်ပြီး ရုပ်ပြောင်း နာမ်ခွာ ကျင့်နေတာကို ကျုပ်နဲ့ ဦးပွင့်ကြီးတစ်ပါးက ဂူအတွင်း ဥမင်လမ်းက စောင့်ရတယ်။ ဂူအဝင်ဝ အပြင်မှာတော့ သီလရှင် ဒေါ်ပညော အသက် (၄၀)ကျော်နဲ့ မစန္ဒာသီရိတို့က စောင့်ရပါတယ်။

ခြောက်ရက်မြောက် မနက်မှာ ကျုပ် က ဆရာတော်ကြီးသေမှာ (ပျံတော်မူ မှာ)စိုးလို့ အစိုးရိမ်ကြီးပြီး ဆရာတော် ကို သွားကြည့်ပါတယ်။

ဆရာတော်ကြီးက ကျင့်စဉ်ဝင်တုန်း ငါးရက်လောက်ပဲ စောင့်ခိုင်းတာပါ။ ခု ငါးရက်က ကျော်လာတော့ ကျုပ်လဲ စိုးရိမ်ကြီးတာပေါ့လေ။

ကျင့်စဉ်ဝင်တဲ့ လိုက်ဂူလေးအတွင်း မှာ အသက်ရှူရတာ မွန်းကျပ်ကျပ်ပါ။ ခြေထောက်စမ်းကြည့်တော့ သွေးမ လျှောက်ပါ။ နဖူး စမ်းကြည့်တော့လဲ

အေးခေါက်ခေါက် (ဦးပွင့်လေး၏ အသုံး) ဝင်သက်ရှိုက်တာကိုတောင် မတွေ့ရတော့ပါဘူး။

ရင်ချိုင့်စမ်းကြည့်တော့လဲ မလှုပ်၊ နည်းနည်းနွေးတယ်။ ဘယ်ဘက်ရင်အုံ အောက် စမ်းကြည့်တော့ ဒုတ်...ဒုတ် ...ဒုတ်ဒုတ်နဲ့ လက်မှာ သွေးလာ တိုး တာကို တွေ့ရပါတယ်။

ဦးပွင့်လေးမှ ပြောပြနေစဉ် ကျွန် တော်မှလဲ ကျမ်းတစ်စောင်မှ ဖတ်မှတ် ထားသော အသက်မရှူသူ (၈)ဦးကို ပြန်၍ စဉ်ကြည့်နေပါသည်။ အသက် မရှူသူ (၈)ဦးမှာ...

- ၁။ အပိမ်းတွင်း ကိန်းအောင်းနေသူ
- ၂။ မြားဆိပ်သင့်၍ မိန်းမောနေသူ
- ၃။ ရေဥှက်နိုးသောပျိုလ်
- ၄။ သေသောသူ
- ၅။ စတုတ္ထဈာန် ဝင်စားသူ
- ၆။ ရူပဗြဟ္မာ
- ၇။ အရူပဗြဟ္မာ
- ၈။ နိရောဓသဟပတ် ဝင်စားသူ တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

ဦးပွင့်လေးမှ ဆက်လက်ပြီး...

'အဲ နောက်နေနံနက် (၈)နာရီ လောက်မှာ ကမ္မဋ္ဌာန်းသိမ်းပြီးတော့ ဂူအပြင်ဘက် ထွက်လာတာကို တွေ့ရ တော့တာပါပဲ။ နောက် ပဲထောပတ် ပြုတ်နဲ့ ဆွမ်းကို ရေနွေးထည့်မျှောပြီး ဘုဉ်းပါတယ်။ မျက်နှာကလဲ ကြည် ကြည်လင်လင်ပါပဲ။

ဆွမ်းဘုန်းပေးပြီးတဲ့အခါ ဆရာ တော်ကြီးမှ...

ဝါလိုကျင့်ရုံလျှင် သစ်တစ်ပင်အောက်မှာ တစ်နေ့ ကျင့်စဉ် နံနက်(၆:၀၀)နာရီမှ ညနေ (၆:၀၀)နာရီထိ (၇)ကြိမ် ကျင့်စဉ်ဝင်ရတယ်။ ပြီးရင် ဂူဝင်ပေါ့။ ရုပ်ကြမ်းခွာကိုယ်ကြီးကို ကျင့်စဉ်ဝင်နေစဉ် စောင့်ရှောက်ဖို့ တပည့် ကောင်း ရှာရတယ်။

'ရုပ်ပြောင်းနာမ်ခွာ ကျင့်စဉ်မှာ ပထမ သပထပညတ်အဖြစ်ကို (ပညတ်အဖြစ်ကို) ကျင့်ရတယ်။ သမာပိ ရင့်ကျက်လာရင် နာမ်ခွာလို့ ရတယ်'

လို့ ဆရာတော်ကြီး မိန့်ကြားချက် များကို ဦးပွင့်လေး ဦးဝိမလမှ ပြန် လည် မိန့်တော်မူပါသည်။

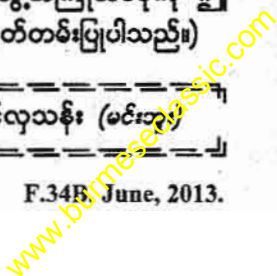
ကျွန်တော်လည်း ဦးပွင့်လေး ဦးဝိမလမှ ပြန်လည်ပြောပြသည်များ ကို သဒ္ဓါတရားထက်စွာဖြင့် စိတ်ဝင် တစား နားထောင်ရင်း ရုပ်ကြမ်းဝဋ်ခန္ဓာ ကိုယ်ကြီးဖြင့် ရင့်သောသမာပိရအောင် ထူ ထောင်ပြီး ယင်းသမာပိစိတ်ဖြင့် ဥပါဒါနိ၏အာရုံဖြစ်သော ရုပ်နုခန္ဓာ (ရုပ်နုခန္ဓာ) တချို့က လိပ်ပြာလို့ ခေါ်ကြတယ်။ ရုပ်ကြမ်းခန္ဓာကြီးမှ ခွာ၍ စေလေရောသလားဟု ဉာဏ်မီ သလောက် အတွေးကို ဆန့်မိပါတော့ သည်။

ဦးပွင့်လေး ဦးဝိမလကို ယနေ့ အချိန်ထိ နောက်ပိုင်း မတွေ့မကြိုမိရ တော့ပါ။ ဦးပွင့်လေးနှင့် ယင်း၏ ဆရာ ဆရာတော်ဘဇာတို့ တောကြီး တောင်ကြီးများ၌ အမိဋ္ဌာန်ကြီး စခန်း ကြီး ကျင့်စဉ်တော်များကို ဆက်လက် ဝင်နေရောသလား။

ဆရာတော်ဘဇာနှင့် တပည့် ဦးပွင့်လေး ဦးဝိမလတို့ ကျန်းမာ ချမ်းသာကြ၍ ကျင့်စဉ်တော်များကို ဆက်လက် အားထုတ် ပွားများနိုင်ကြ ပါစေဟု မေတ္တာစေတသိက်နိမိတ်ကို စေလွှတ်၍ မေတ္တာပို့လိုက်ရပါကြောင်း။

(လွန်ခဲ့သော (၂၀)နှစ်ကျော် ကာ လက အတွေ့အကြုံတစ်ခုကို ဤ စာစုဖြင့် မှတ်တမ်းပြုပါသည်။)

အောင်လှသန်း (မင်းဘူး)

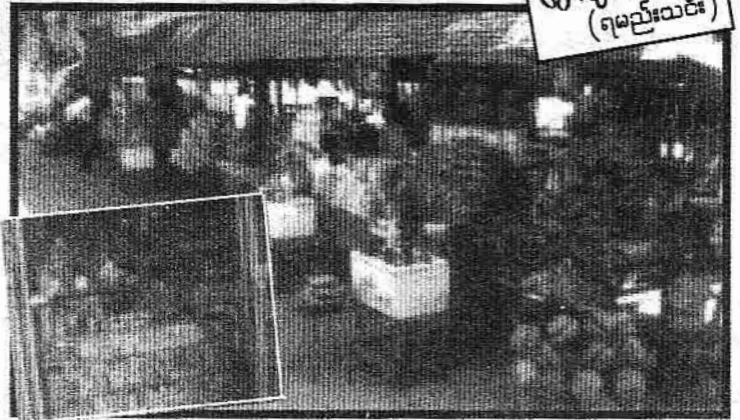

ပရိတ်တရားတော် နှင့်

ကျွန်တော်၏ အတွေ့အကြုံများ

ဘေးဒွါးလောကီ (ရမည်းသင်း)

[ယခု ရေးသားတင်ပြမည့် ဆောင်းပါးပါ အကြောင်းအရာတို့သည် (၁၀)နှစ်တာ ကာလအတွင်း ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်များကို ရေးသားတင်ပြထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ တာရေးသူ]

နယ်မြို့ကြီးတစ်မြို့၌ ကျွန်တော် ဈေးဝယ်လေ့ရှိသော လူမျိုးခြား ဗုဒ္ဓဘာသာ ကုန်စုံဆိုင်ကြီးတစ်ဆိုင်သည် ဆိုင်ဖွင့်ချိန်မှ ဆိုင်ပိတ်သည်အထိ ဈေးဝယ်သူများနှင့် လက်မလည်အောင် ရောင်းချနေရလေ့ရှိသည်။

ဘယ်အချိန်သွား ဈေးဝယ်ဝယ်ဝယ်သူ ပြည့်နေလေ့ရှိသည်။ အရောင်းဝန်ထမ်း (၉)ယောက် ရှိသော်လည်း နားနေရသူဟူ၍ မရှိချေ။

အရောင်းဝန်ထမ်း အားလုံးတို့သည် စိတ်ရှည်သည်းခံလေ့ ရှိကြသည်။ စကားပြောရာတွင် ရည်မှန်ပြီး ပြုံးရွှင်နေသည်ကို အမြဲမြင်တွေ့ရသည်။

ရောင်းချသည့် ပစ္စည်းများမှာလည်း အခြားဆိုင်များထက် ဈေးလည်း သက်သာသည်။ ထူးခြားသည်က ဆိုင်အတွင်း၌ မတိုးမကျယ် နေ့စဉ် ဖွင့်ထားသော ပရိတ်တရားတော်သည် ဆရာတော်ကြီးများ၏ ပရိတ်ကြီး(၁၁) သုတ်နှင့် ပဋ္ဌာန်းဒေသနာများကိုသာ ဖွင့်ထားသည်ကို ဈေးဝယ်ရင်း ကြားနေရလေသည်။

လူမျိုးခြား ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုင်၌ ထူးထူးခြားခြား ဖွင့်ထားသော ပရိတ်တရားတော်ကြောင့် ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားမိသွားလေသည်။

(၂)နှစ်ခန့်အကြာ၌ အခြားဆိုင်ခွဲများ တိုးချဲ့ဖွင့်လာပြန်ပါသည်။ ထိုဆိုင်ကြီးတွင် ဈေးစောင့်ဝယ်ရ၍ ယင်းဆိုင်ခွဲတွေမှာပင် ဝယ်ယူခဲ့သည်။ ဆိုင်ခွဲတွေကလည်း ကျွန်တော် နေထိုင်ရာနှင့်

နီးလေသည်။

ထိုဆိုင်ခွဲတို့တွင်လည်း ဈေးဝယ်သူ ဆိုင်ကြီးလောက် မများပေမယ့် တကယ်ပဲ ရောင်းချနေရလေသည်။ ပရိတ်တရားတော်ကို ထိုဆိုင်ခွဲများတွင်လည်း ဖွင့်ထားခြင်းကို တွေ့ရပြန်ပါသည်။ အကြောင်းမဲ့ ဖွင့်ထားခြင်း မဟုတ်ဟု ကျွန်တော် တွေးမိလေသည်။

သို့နှင့် ကျွန်တော်နှင့် မျက်နှာတန်း မိနေသော အရောင်းဝန်ထမ်း ကောင်လေးအား မေးမြန်းကြည့်ရာ...

‘ပရိတ်တရားတော်ကို ဆိုင်ဖွင့်ချိန်ကစပြီး ဆိုင်ပိတ်ချိန်အထိ အပြု ဖွင့်ထားရမယ်။ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စွာ စကားပြောဆိုဆက်ဆံရမယ်။ ဈေးဝယ်လာသူတွေကို ကိုယ့်ကို ထမ်းကျွေးတဲ့ ကျေးဇူးရှင်လို သဘောထားရမယ်။ ဈေးဝယ်သူနဲ့ ဆက်ဆံရာမှာ ဝယ်သူကို စိတ်ရှည်ရမယ်။ စကားပြောရိုင်းရင် အလုပ်လုပ်ခွင့်မရှိတော့ဘူး။’

ဒီလို စည်းကမ်းတွေ ကျွန်တော်တို့ကို ပေးထားတာပဲ အစ်ကို။ ပရိတ်တရားတော်

တွေ အချိန်တိုင်း ဘာကြောင့် ဖွင့်တယ်ဆိုတာတော့ ကျွန်တော် ယိတူး’

ဟု အရောင်းဝန်ထမ်း ကောင်လေးက ပြောပြလေသည်။

ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်း ကျွန်တော် လုပ်ကိုင်ခဲ့စဉ်က အမြဲပင် ခရီးသွားလာနေရလေ့ရှိသည်။ ကုမ္ပဏီကားနှင့် ကုန်ပစ္စည်းများပို့ရန် သွားခဲ့စဉ်က အတွေ့အကြုံကိုလည်း တင်ပြချင်ပါသည်။

တစ်ရက်တွင် အရေးတကြီး ပို့ပေးရမည့် ကုန်ပစ္စည်းများ တင်ဆောင်၍ တစ်နေ့လုံး ကားမနားဘဲ ထွက်လာခဲ့ကြရာ ညနေ(၃)နာရီလောက်တွင် တော့ ထမင်းဆိုင်တစ်ဆိုင်ရှေ့တွင် ကားနားရင်း ထမင်းစားကြသည်။

ဆိုင်က သိပ်ပြီး ခမ်းနားလွန်းသည်တော့မဟုတ် သို့သော် ဆိုင်ရှေ့တွင် ခရီးသည်တင်ယာဉ်များ၊ ကုန်တင်ယာဉ်ကြီးများနှင့် ပြည့်ကျပ်နေလေသည်။

ဆိုင်အတွင်း မဝင်ခင်ကတည်းက “အဖျော်ယမကာများ မချောင်းပါ”

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ရောင်:၂၆၅

ဆိုသည့် ဆိုင်းဘုတ်ကို တွေ့ရလေသည်။ ဟင်းလျာများ အအေးသောက်ရင်း မေးမြန်းမှာကြားပြီး စားသောက်နေကြသူတွေကို ကြည့်နေမိရင်းက ကောင်တာစားပွဲဆီမှ ပရိတ်တရားတော် ခပ်တိုးတိုး ဖွင့်ထားသံကို သတိထားမိလိုက်သည်။

မှာထားသော ထမင်းဟင်းများ လာချပေးသည့် လူငယ်စားပွဲထိုး ကောင်လေးကို ကျွန်တော် မေးကြည့်မိသည်။

‘ပရိတ်တရားတွေက ဒီအချိန် ဖွင့်တာပဲလား’

‘မဟုတ်ဘူး အစ်ကို၊ ဆိုင်ဖွင့်ချိန်ကနေ ဆိုင်သိမ်းချိန်အထိ အမြဲဖွင့်ထားတာ’

‘ဒီလိုဖွင့်တာ နေ့စဉ်ပဲလား’

‘ဟုတ်တယ် အစ်ကို၊ ကျွန်တော် အလုပ်ဝင်တာ (၃)နှစ်ရှိပြီ။ တစ်ရက်မှ မဖွင့်တဲ့ရက် မရှိဘူး’

‘ဆိုင်က ရောင်းရတယ်နော်’

‘ရောင်းရတာတော့ မပြောနဲ့အစ်ကိုရေ၊ ဒါ ဆိုင်ခွဲ၊ ဖွင့်တာလဲ မကြာသေးဘူး။ ဒီလို ဆိုင်ခွဲတွေ ဒီပြင်နေရာတွေမှာလဲ ရှိသေးတယ်’

‘အစ်ကိုတို့ ဘာမှာစရာရှိသေးလဲ’

ဟု စားပွဲထိုးကောင်လေးက စကားစဖြတ်ကာ ထွက်သွားလေသည်။ ကျွန်တော့် အတွေးစများကတော့ အဦးဆုံး စတင်တွေ့ခဲ့သည့် ကုန်စုံဆိုင်ကြီးနှင့် သူ့ဆိုင်ခွဲများ အတွေးပုံရိပ်တို့က သတိတရ ဖြစ်သွားစေခဲ့သည်။

လွန်ခဲ့သည့် တစ်နှစ်လောက်ကမှ ရင်းနှီးခဲ့ရသည့် မိတ်ဆွေတစ်ဦး အကြောင်းကိုလည်း သတိရဖြစ်သွားပြန်ပါသည်။

ထိုမိတ်ဆွေကတော့ ဆိုင် ဈေး

ရောင်း မထွက်ခင် ပရိတ်တရားတော် (၁၁)သုတ်ကို နံနက်စောစော နာယူပြီးမှ ဆိုင်ထွက်လေ့ ရှိသည်။

ယင်းအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး သူ ပြောပြသည်က...

‘မနက်စောစော အိပ်ရာထ အိပ်သူအိမ်သားတွေနဲ့ တစ်ယောက်နဲ့မှ စကားမပြောရသေးခင် ပရိတ်တရားတော်ကို သေသေချာချာ အာရုံစိုက်ပြီး နာယူသွားရင် ဈေးရောင်းရတာလဲ အဆင်ပြေပျာ အဆင်အခဲဆိုတာ တွေ့လဲ မရှိဘူး။ သိပ်အဆင်ပြေတာ၊ ဆံပင်အဲဒီလို ပရိတ်တရားတော် နာယူပြီး မှ အလုပ် လုပ်ပါလား’

ဟု ကျွန်တော့်အား ထိုမိတ်ဆွေက အကြံပြုပါသည်။

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကတော့ တစ်ဖက်က ဈေးရောင်း၊ နှုတ်ကလည်း ပရိတ်တော်တွေရွတ်ဆိုနေလေ့ ရှိသည်။

‘အချိန်ပြည့် အာရုံမရောက်နိုင်ပေမယ့် ဈေးရောင်းတာလဲကောင်း၊ တန်ရာတန်ရာကြေး ရောင်းလိုလောဘလဲ ထပ်မဖြစ်ဘူး။ တစ်ဦးနဲ့ တစ်ဦး ဆက်ဆံရာမှာလဲ မေတ္တာနဲ့ယှဉ်တော့ လူမှုရေးမှာလဲအဆင်ပြေ အတ္တ၊ ပရမ္မာလို့ နောက်ဆုံးမှာ ကုသိုလ် မရနိုင်ဘူးဆိုရင်တောင် ကျွန်တော်ဟာ အကုသိုလ် မဖြစ်တာ သေချာတယ်ဗျာ’

ဟု ဂုဏ်ယူစွာ ပြောပြလေသည်။ ‘ပရိတ်ရွတ်ရင်း ဈေးရောင်းတော့

အလွဲအမှားတွေ မဖြစ်ဘူးလား’ မေးကြည့်တော့...

‘တစ်စတစ်စ နှုတ်ကျင့်ရလာတော့ ကြာတော့လဲ အမှားမရှိတော့ပါဘူး’ ဟု စတိုးဆိုင်ပိုင်ရှင် မိတ်ဆွေက ပြောပြလေသည်။

ပရိတ်တရားတော်နှင့် ပတ်သက်ပြီး ဆက်ပါဦးမည်။

အကြွေအခက်အခဲရှိ၍ တစ်ရက်တွင် ဟိုင်းဝေးကားလမ်းသေးမှ ဖွင့်တာ မကြာသေးသည့် ကွမ်းယာဆိုင်ကလေးတွင် တစ်ထောင်ကျပ်တန် ငွေစက္ကူပေး၍ ထုံးဆေးနှစ်ရာဖိုးဟု မှာလိုက်ပါသည်။

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အစ်ကို၊ ခဏတော့စောင့်ပေးပါ’

ဟုရည်မွန်စွာဖြင့် အသက်(၃၀)ခန့် ရှိ ကွမ်းယာရောင်းသော လူငယ်လေးက ပြောလာပါသည်။

ထိုတော့မှ ကွမ်းယာဆိုင်ရှေ့တွင် စီတန်းစောင့်နေကြသော ကွမ်းယာဝယ်သူတွေကို သတိထားလိုက်မိပါသည်။ ဆယ်ဦးခန့် ရှိလေသည်။

တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ကွမ်းယာထုပ်လေးတွေကိုင် ထွက်သွားကြသော်လည်း ကွမ်းယာဝယ်သူတွေကတော့ လျော့မသွား။ ထပ်၊ ထပ် ရောက်လာသည်။

ကွမ်းယာခုံတွင်မှီ၍ လက်ကိုင်ဖုန်း (ဟန်းဆက်)လေးမှ ညင်သာစွာဖြင့် ပရိတ်တရားတော်များ ဖွင့်ထားပါသည်။

ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားသွားလေသည်။ ကွမ်းယာနေသော လူငယ်လေးကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်မိသည်။ အလုပ်ကို အာရုံစိုက်နေခြင်းကြောင့် စကားတော့ သိပ်မပြော။ လူ့ခြားသည်က အမြဲပင်ပြီးနေသည်။

www.burmeseclassic.com

ဝယ်သူတစ်ဦး ကွမ်းယာထုပ်ပြီး၍
ပေးလိုက်တိုင်း...

'စားလို့ အဆင်မပြေရင် ပြောပါ။
ဟုတ်ကဲ့ကျေးဇူးတင်ပါတယ်'

ဟု သိမ်မွေ့လွန်းစွာ ဝယ်ယူသူ
တိုင်းကို ထိုကဲ့သို့ ပြောလေ့ရှိပါသည်။

ကျွန်တော် ကွမ်းမစားတတ်ပါ။ သို့
သော် နောက်ရက်တွေတွင်လည်း
စိတ်ဝင်စားမိ၍ ကွမ်းယာဆိုင် ရောက်
ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဟန်းဆက်လေးနှင့် ဖွင့်
ထားသော ပရိတ်တရား ဘာကြောင့်
ဖွင့်သလဲဆိုတာ သိချင်နေ၍ သွားခြင်း
ဖြစ်သည်။

သို့သော် ကျွန်တော်မေးဖို့ အချိန်
မရပါ။ ဝယ်ယူကွေ့ ရှုပ်နေသောကြောင့်
လက်လျှော့ပြန်ခဲ့ရသည်။

တစ်ရက်တွင်တော့ ဒီနေ့ လူရှုပ်
လည်း စောင့်ပြီး သိချင်တာမေးမယ်ဟု
ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့် ရောက်သွားခဲ့သည်။
ကျွန်တော် ရောက်သွားချိန်တွင် ဝယ်
ယူနှစ်ယောက်သာရှိသည်။ နောက်ထပ်
ဝယ်ယူမလာတော့ပါ။

ကောင်လေးက ကွမ်းရွက်တွေ
ကွမ်းယာခုံတစ်ခုလုံး ဖြန့်စိခင်းပြီး
ထုံးဆေး ထည့်ခြင်းများ ပြုလုပ်ပြီး
ကွမ်းယာဆိုင်တံဆိပ်ပါ ပလတ်စတစ်
အိတ်လေးတွေထဲ ထည့်နေလေသည်။
ထိုတော့မှ အော်ဒါမှာထားသူများတွက်
ဆိုတာ ကျွန်တော် သဘောပေါက်
သွားသည်။

ကွမ်းမဝါးတတ် ဝါးတတ် ကျွန်တော်
ကွမ်းဝါးရင်း စကားစဖို့ ပြင်နေချိန်တွင်
ပရိတ်တရားတော် ဆုံးသွား၍ နောက်
ဆရာတော်တစ်ပါး ရွတ်ပွားပူဇော်သည့်
ပရိတ်တော်ဖွင့်နေစဉ်...

'ညီလေး ပရိတ်တရားတော် အချိန်
တိုင်း ဖွင့်ထားတာလား'

ဟု တဲ့တိုးပဲ မေးလိုက်မိသည်။

'ဟုတ်တယ်အစ်ကို ဆိုင်ဖွင့်ချိန်ကစ
ဆိုင်သိမ်းချိန်အထိပဲ'

'အချိန်တိုင်း ဖွင့်ထားတာဆိုတော့
ရည်ရွယ်ချက်တော့ ရှိမှာပေါ့နော်'

'မိတ်တရားတော်ဟာ မိတ်တရားကယ်လေ
အစ်ကို။ မကောင်းတဲ့ ဘေးအန္တရာယ်တွေ
ကလဲ ကာကွယ်တယ်။ အထူးသဖြင့် အစ်ကို
ရာ မိတ်တရားနေရာ လူတိုင်းလာချင်ကြတာ
သဘာဝပဲလေ'

'တစ်နေ့ ကွမ်းဘယ်နှစ်ပိသော
ကုန်လဲ'

ဟု မေးကြည့်တော့...

'တစ်နေ့ ပိသော(၃၀)လောက် ကုန်
တယ်။ ဆိုင်ဖွင့်တာ တစ်လပိုပဲ
ရှိသေးတယ်ဆိုတာ သိခဲ့ရသည်။
ကွမ်းယာဝယ်သူများ ရောက်လာ၍
စကားစပြတ်သွားသည်။ သိလိုတာတွေ
ရှိနေသေးသော်လည်း ဝယ်ယူတွေ
ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေ၍ မဖြစ်နိုင်တော့ဟု
တွေးမိပြီး နှုတ်ဆက်ထွက်ခွာခဲ့လေ
သည်။

ယခုတင်ပြခဲ့သော အကြောင်းအရာ
တို့သည် ကျွန်တော် တွေ့ကြုံခဲ့ရသော
အကြောင်းများစွာထဲမှ တစ်စိတ်
တစ်ဒေသပင် ဖြစ်ပါသည်။

ပရိတ်တရားတော်အား နာယူခြင်း၊
ရွတ်ပွားခြင်းနှင့် မိမိကိုယ်တိုင် မရွတ်
ပွား မပူဇော်နိုင်လျှင် ဆရာတော်ကြီး
များ၏ ရွတ်ပွားပူဇော်ထားသော ပရိတ်
တရားတော်များအား မိမိတို့လုပ်ကိုင်
ရာ အလုပ်ရုံ၊ ဈေးဆိုင် စသည်တို့တွင်
ပရိတ်တရားတော်များ ဖွင့်ထားခြင်း
ဖြင့် မင်္ဂလာကောင်းကျိုးနှင့် လောကီ၊
လောကုတ် နှစ်ဖြာအကျိုး ရစေသည်
ကို အတွေ့အကြုံများအား ရေးသား
တင်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

အေးချမ်းအောင်(ရမည်းသင်း)

စာရှုသူ၊ သုတေသီနှင့်

စာရေးသူ

ဆောင်းပါးရှင်များသို့...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီ
မဂ္ဂဇင်းတွင် ရွေးချယ်ဖော်ပြပါရှိသော
ရောင်ခြည်ကဏ္ဍအသီးသီးရှိ ဆောင်းပါး
များမှ သင့်လျော်သည်များကို ရွေးချယ်၍
ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များ ထုတ်ဝေနေ
ပါသည်။

သိဖြစ်၍ စာရေးသူဆောင်းပါးရှင်များ
မှ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီ
မဂ္ဂဇင်းတွင် ရွေးချယ်ဖော်ပြခံရပါက
**ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များတွင် ထည့်
သွင်းမည်ကို သဘောတူညီပြီးဖြစ်
သည်ဟု** နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့်
ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတိုက်မှ မှတ်ယူပါသည်။

အကယ်၍ ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များ
တွင် ပါဝင်လိုခြင်းမရှိသူ စာရေးသူ
**ဆောင်းပါးရှင်များအနေနှင့် နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း
သို့ ဆောင်းပါးများကို မူလကပင်
ပေးပို့ခြင်း မပြုကြပါရန်** မေတ္တာရပ်ခံ
အပ်ပါသည်။

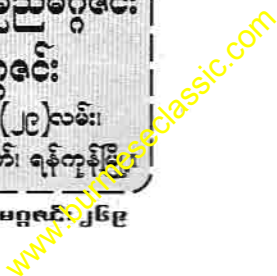
အကယ်၍ ပေးပို့ပါက ဆောင်းပါး
ပေါင်းချုပ်များတွင် ထည့်သွင်းမှုကိုပါ
သဘောတူညီပြီးဖြစ်သည်ဟု နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတိုက်မှ
မှတ်ယူပါမည်။

**ထပ်မံပြီး ရွေးချယ်ဖော်ပြခံရပါက
သင့်လျော်သောစာမူနှင့် စာအုပ်
လက်ဆောင်ပါ ပေးပို့ပေးပါမည်။**

လေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်စိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်

**နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
ပါရမီမဂ္ဂဇင်း**

အမှတ် ၂၃၃၊ (၂၀)လမ်း၊
ပန်းဘဲတန်းစာတိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ကျွန်ုပ်သည် ဝန်ထမ်းဖြစ်၍ မွေးရပ်
မြေနှင့် ကင်းကွာခဲ့ရသည်မှာ (၁၅)နှစ်
ခန့် ရှိခဲ့ချေပြီ။

ယခုမှသာ တာဝန်ထမ်း
ဆောင်ရာ ရခိုင်ပြည်နယ်
ရသေ့တောင်မြို့ကနေပြီး
စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊
ဖောင်းပြင်မြို့သို့ ပြန်ရောက်ခဲ့ရ
တော့သည်။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်၏
ဇာတိမွေးရပ်မြေဖြစ်သော
ရေလဲ(မြင်သာ)ရွာသို့
ချင်းတွင်းမြစ်ကြောင်းအတိုင်း
စက်လှေဖြင့် ဆန်တက်သွားမည်
ဆိုလျှင် နေ့ဝက်ခရီးမျှလောက်သာ
ရှိတော့သည်။

သို့ဖြစ်၍ တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်၏
မွေးရပ်မြေသို့ အလည်သွားရန် စက်
လှေအကြံဖြင့် လိုက်ပါလာခဲ့တော့
သည်။ စက်လှေမှာ မင်းယား၊ တံဟ်၊
နောင်ဆန်းကျင် စသည့် ရွာများအား
ကျော်လာခဲ့ပြီးနောက် မဲဇလီရွာသို့
ရောက်သောအခါ စက်ပျက်လေသည်။
ထိုရွာသို့ကျော်လျှင် ကျွန်ုပ်ဇာတိမြေ
သို့ ရောက်ပေပြီ။

စက်လှေမှာ တော်တော်နှင့်ပြင်၍
မရ။ နောက်ထပ် ဆန်တက်လာမည့်
စက်လှေနှင့် ပြောင်းပြီးစီးလျှင်လည်း
ရပါသည်။ သို့သော် ပြောင်းပြီးမစီးလို
တော့။ အဆိုပါ မဲဇလီရွာနှင့် ရေလဲ
(မြင်သာ)ရွာဆိုသည်မှာလည်း ဘာမှ
ဝေးကွာလှသည်မဟုတ်။ လှမ်းပြီးကြည့်
လျှင်ပင် မြင်နေရပါသည်။ ကျွန်ုပ်
ငယ်စဉ်အခါက ထိုနှစ်ရွာအကြားရှိ
လမ်းကြောင်းပေါ်တွင် အခါပေါင်း
ထောင်ချီပြီး သွားခဲ့ဖူးပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်က ခြေကျင်ခရီးဖြင့်
သွားရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီး ရွာပေါ်သို့
၂၇၀ နဂဏ္ဍရောင်ခြည်မရှုရင်:

ဗွတ်ဆိုင်

ကျွန်ုပ်တို့၏ ပါးလျက်သော

ပုံရိပ်လောကသား

တက်ခဲ့လိုက်သည်။ ရွာပေါ်သို့ရောက်
လျှင် ရေလဲရွာဘက်ကိုသွားသော
လမ်းကြောင်းအတိုင်း ကျွန်ုပ်တစ်ဦး
တည်း ခရီးဆက်ခဲ့ပါတော့သည်။

မဲဇလီရွာက ကျော်သောအခါ
နောင်ဂရောင်းချောင်း ရှိသည်။ နောင်
ဂရောင်းချောင်းအား တံတားပေါ်မှ
ကျော်ပြီး ကုန်းပေါ်သို့ တက်လာသော

အခါ ကျွန်ုပ်ငယ်စဉ်အခါက ကျွဲ၊ နွား
လာရှာရင်း သူငယ်ချင်းများနှင့် ဆီးသီး
ကောက်စားခဲ့သော နေရာကို ရောက်
သည်။ ဆီးသီးပင်များမှာလည်း မူလ
အတိုင်းရှိနေဆဲ။ ကုက္ကိုပင်သည်လည်း
ရှိနေဆဲပါ။

အဆိုပါ ဆီးပင်အောက်သို့ ရောက်
သောအခါ ကျွန်ုပ်သည် နည်းရွယ်ချက်

မည်မည်ရရမရှိပါဘဲ ချင်းတွင်းမြစ်
ဘက်မှ တိုက်ခတ်လာသော လေနှု
အေးကလေးများကို ခံစားရင်း ဆီးပင်
အောက်တစ်နေရာတွင် ဝင်ပြီး ခဏ
အိပ်ကာ နားမိလေသည်။

* * *

ထိုအခါ နောင်ဂရောင်းချောင်း
ကမ်းပါးဘေးအတိုင်း ထွက်လာသော
အသက် (၂၀)ခန့်ရှိ လူငယ်တစ်ဦး
ကျွန်ုပ်ထံသို့ လာနေသည်ကို တွေ့ရ
လေသည်။ ကျွန်ုပ်ကလည်း အတော်ပါ
ပဲ။ ဒီသူငယ်က ရေလဲရွာသားဖြစ်နေ
လျှင် ရွာအကြောင်း နည်းနည်းပါးပါး
လေး မေးဦးမှဆိုပြီး အပြုံးဖြင့် ဆီးကြို
လိုက်သည်။ သူသည် ကျွန်ုပ်အနီးသို့
ရောက်သည်နှင့်...

'ဘဘက ရေလဲဘက်ကို သွားမယ်
ထင်တယ်'

ဟု ပြောလေသည်။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်
က...

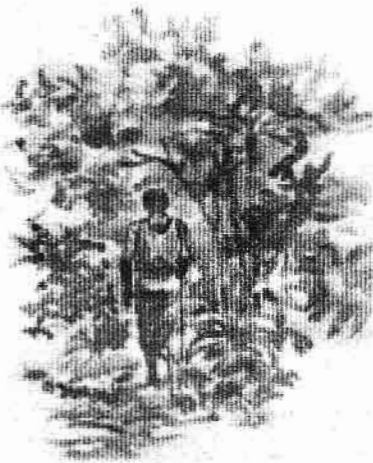
'အေး ဟုတ်တယ်ကွယ်၊ ဘဘက
ဒီရွာသားပါပဲ။ ခုမှပဲ ပြန်ရောက်လာ
တာပါ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ အဆိုပါ လူငယ်
က ကျွန်ုပ်အား အတန်ကြာအောင်
စိုက်ပြီးကြည့်လေတော့သည်။ ကျွန်ုပ်
အား မြင်ဖူးပုံ မပေါ်သောအခါ...

'ဘဘကို ကျွန်တော် တစ်ခါမှ
မမြင်ဖူးပါဘူး'

ဟု ပြောလေတော့သည်။ ထိုအခါ
ကျွန်ုပ်က...

'မြင်ဖူးကောင်း မြင်ဖူးခဲ့မှာပါ။ ဒါပေ
မယ့် မမှတ်မိလို့နေပါလိမ့်မယ်။ ဘဘ
ဒီရွာက ထွက်သွားတာ (၁၅)နှစ်တောင်
ကျော်လာပြီလေ။ ဝန်ထမ်းဆိုတော့
တစ်မြို့ပြီးတစ်မြို့ ပြောင်းနေရတာကိုး။
နောက်ဆုံးနေခဲ့တဲ့ မြို့ကိုပဲကြည့်ဦး

ရသေ့တောင်မြို့မှာပါ။ ရသေ့တောင်
မြို့ဆိုတာ ရခိုင်ပြည်နယ်ဘက်မှာပါ။
အဝေးကြီးပေါ့။ ဒါကြောင့် ရွာကို
ပြန်မရောက်ဖြစ်ခဲ့တာပါ။ အခုတော့
ဖောင်းပြင်မြို့ဘက်ကို ပြန်ရောက်ခဲ့ပါ
ပြီ။

ဘဘ ဒီရွာကနေ ထွက်သွားတုန်း
က ငါ့တူတို့က ပုစုခရုအရွယ်တွေပဲ
ရှိကြဦးမှာပေါ့။ ဒါကြောင့် မမှတ်မိတာ
ပဲ ဖြစ်မှာပါ။ ဒီရွာက ဒေါ်အုန်းညွန့်
ဆိုတာ ဘဘရဲ့မိခင်ပေါ့။ ဘဘရဲ့
ညီမလေးတွေက ရွှေရင်တို့၊ ခင်မေ
သိန်းတို့၊ ခင်မေကြည်တို့၊ ခင်မေရီတို့
ပေါ့'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် လူငယ်က...

'ဪ ကြားတော့ကြားမိတယ်ဗျ။
ဘဘအကြောင်းကို ပြောတာပါ'

'ဒါနဲ့ ငါ့တူရယ်၊ ခုနက ဘဘပြော
ခဲ့တဲ့သူတွေကော နေကောင်းကြရဲ့
လား'

ဟု မေးလိုက်လျှင် လူငယ်လေး
က...

'ဘွားဘွား ဒေါ်အုန်းညွန့်ကတော့
ကျန်းမာရေးကောင်းနေဆဲပါပဲ။ သူ့
သမီးတွေကတော့ အိမ်ထောင်ကျကုန်
ကြပါပြီ။ အားလုံး နေကောင်းကြပါ
တယ်'

'အေး အေး ငါ့တူရယ်၊ ခုလို
ကြားရတာ ဘဘ ဝမ်းသာလို့ မဆုံး
တော့ပါဘူးကွယ်။ ဒါနဲ့ ငါ့တူကကော
ဒီရွာကပဲ မဟုတ်လား'

ဟု မေးလိုက်ရာ လူငယ်က...

'ဟုတ်ပါတယ် ဘဘရဲ့၊ ဒါကြောင့်
မှာစရာလေးတစ်ခုရှိလို့ စကားအမှာ
ပါးဖို့ ဘဘဆီ လာတွေ့တာပါ'

'ပြောစမ်းပါဦး ဘာတွေများ မှာစရာ
ရှိလို့လဲ'

'ဒီလိုပါဘာ၊ ရွာကိုရောက်ရင်
ကျွန်တော့်ဇနီး မမွေးဆိုတာရှိပါတယ်။
အဲဒါ သူ့ကို ပြောပေးစေလိုပါတယ်။
သူ့ရဲ့ နားကပ်တစ်ရန်ကို ကျွန်တော်
ဘူးထဲမှာထည့်ပြီး အိမ်ခေါင်းရင်းရဲ့
တိုင်ထိပ်ပေါ်မှာ တင်ထားခဲ့တဲ့
အကြောင်း ပြောပေးစေလိုပါတယ်။
ကျွန်တော်က သူ့ရဲ့ယောက်ျားပါ။
မြဲမောင်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ပြောဖြစ်
အောင် ပြောပေးပါနော် ဘဘ'

ဟု အမှာစကား ပါးလေတော့
သည်။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က...

'နေစမ်းပါဦး ငါ့တူရဲ့၊ မင်းက
ကိုယ့်ဟာကိုယ် သွားပြောလဲ ရရဲ့သား
နဲ့ ဘာပြုလို့ ငါ့ကိုလာပြီး မှာရသတုံး။
ပြီးတော့ မင်းကကော ရွာကို မပြန်
တော့ဘူးလား'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် လူငယ်က
မျက်နှာငယ်လေးနှင့် ခေါင်းကို အနည်း
ငယ်မျှ လှုပ်ယမ်းကာ...

'တော်ပါပြီ ဘဘ၊ ဘဘ မပြောချင်
လဲရပါတယ်။ ကျွန်တော် သွားလိုက်
ပါဦးမယ်'

ဟု ဆိုကာ သူ ထွက်လာသော
နောင်ဂရောင်းချောင်းအတိုင်း ပြန်ပြီး
ဝင်သွားပါတော့သည်။ ထိုစဉ် ကျွန်ုပ်
လည်း အိပ်ရာမှ လန့်နိုးလာပါတော့

www.burmeseclassic.com

သည်။ အိပ်မက်ပါတကား။ ဒီအိပ်မက်က တကယ်လိုလိုပါလား။ ဘာများပါလိမ့်ဟု စဉ်းစားရင်း ခရီးဆက်ခဲ့သည်။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်သည် ရွာဘက်ဆီသို့ ချင်းတွင်းမြစ်ကမ်းဘေးရှိ လမ်းအတိုင်း ဆက်ပြီးထွက်ခဲ့ပါတော့သည်။ လမ်းတွင်တွေ့ရသော လူငယ်အချို့ကို ကျွန်ုပ်က မမှတ်မိတော့။ သူတို့ကလည်း ကျွန်ုပ်အား မှတ်မိပုံမရ။ အချို့သောသူများက ကျွန်ုပ်အား ငဲ့စောင်းပြီး ကြည့်သွားကြသည်။ ဇေဇေဝေဝေ ဖြစ်နေပုံရပါသည်။ နှုတ်ဆက်မေးမြန်းခြင်းကား မရှိကြ။

သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် ရွာထဲသို့ တဖြည်းဖြည်းချင်း ဝင်ရောက်ခဲ့ပါတော့သည်။

ရွာထဲသို့ ရောက်သောအခါ ကျွန်ုပ်၏မိခင်နှင့်တကွ ဆွေမျိုးသားချင်းများက ဝမ်းပန်းတသာကြိုကြပြီး ပျော်ရွှင်လျက်ရှိကြပါသည်။ ကျောင်းနေဖက်သူငယ်ချင်းများလည်း ရောက်လာကြပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် ထိုနေ့တစ်ညလုံး ပြောကြဆိုကြဖြင့် ပြော၍ မဝနိုင်အောင် ဖြစ်ကြရသည်။

နေအတော်စောင်းသောအခါ ရွာဦးက ဘုန်းကြီးကျောင်းဘက်ဆီသို့ သူငယ်ချင်းများနှင့် ထွက်ခဲ့ကြပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ ထွက်လာရင်း နောင်ဂရောင်းချောင်းနားတွင် အိပ်ပျော်သွားရာမှ အိပ်မက်ထဲတွင် တွေ့လိုက်ရသော လူငယ်တစ်ယောက် မှာလိုက်သော စကားကို သတိရမိရာက သူငယ်ချင်းများအား ဒီရွာမှာ 'မမွှေးဆိုတဲ့ မိန်းကလေးရှိလား' ဟု မေးရာ သူတို့က ရှိပါကြောင်း၊ ရှေ့မှာ ကလေးတစ်ယောက်နှင့် ဆော့ကစားနေသည်မှာ မမွှေးပင်ဖြစ်ကြောင်း ပြောကြပါသည်။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က မမွှေးဆိုသွားပြီး... 'ဟဲ့ ကလေးမ ယင်းရဲ့ နားကပ်တစ်ရံကို အိမ်ခေါင်းရင်းစိုက်ရဲ့ ထိပ်မှာ ဘူးကလေးထဲ ထည့်ပြီး တပ်ထားစာယ့်တဲ့ မင်းယောက်ျားက ဝိုက် ပှာလိုက်တယ်'

ကျွန်ုပ်၏စကားကို မမွှေးနှင့် အခြားသူများက နားမလည်နိုင်သော အကြည့်များနှင့်ကြည့်ပြီး သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က...

'ဟာ မင်းပျားနေပြီ သူငယ်ချင်း သူ့ယောက်ျားဆုံးဟာ (၃)လယောက်ရှိပြီ ယောက်ျားမရှိဘူး'

ဟု ပြောလေသည်။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်မှာ အလွန်အံ့သြသွားပြီး စင်းလှသော အိပ်မက်ကို အံ့သြနေမိပါသည်။

'ငါ ဘယ်သိမလဲကွာ၊ အိပ်မက်ထဲမှာ သူက မှာလိုက်လို့သာ ပြောနေရတာပေါ့ကွ။ အသားခပ်လတ်လတ်၊ မျက်ခုံးကောင်းကောင်း အသက်က (၂၀)လောက်ပဲ ရှိဦးမယ်ထင်တယ်'

ဟု ပြောလိုက်ရာ မမွှေးဆိုသူက မျက်လုံး ကလယ်ကလယ်ဖြင့် ရိုနေရာကနေ...

'အောင်မယ်လေး ကိုမြမောင်ရေ ကျွန်မဖြင့် ရှာလိုက်ရတာ ခေါင်းကို တောက်နေတာပဲ။ အဟီး... ဟီး... ဟီး...'

ဟူ၍ အော်ဟစ်ငိုယိုပြီး သူမ၏ နေအိမ်ပေါ်သို့ ပြေးတက်သွားလေ

တော့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ကလည်း လမ်းမပေါ်မှာ ရပ်ပြီး ပဟေဠိဆန်သော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုအား အဖြေညှိနိုင်ရန် မမွှေးအား စောင့်ကြည့် အကဲခတ်နေကြပါတော့သည်။

ယင်းနောက် တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ထင်ကြေးတွေ အမျိုးမျိုးပေးပြီး ဝေဖန်ပြောဆိုနေကြစဉ် အဆိုပါ မမွှေးဆိုသော ကလေးမလေးသည် ပရုတ်ဆီဘူးထဲထည့်ထားသော နားကပ်တစ်ရံအား ကိုင်ပြီး အိမ်အောက်သို့ မျက်ရည် စမ်းစမ်း စမ်းစမ်းဖြင့် ဆင်းလာလေတော့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့အနားဆီ ရောက်သောအခါ...

'ဟောဒီမှာရှင်။ ကျွန်မရဲ့ နားကပ်တစ်ရံကို သူက ကျွန်မ မသိအောင် သွားဝှက်ထားတာ။ ကျွန်မ ရောင်းစားမှာ စိုးလို့တဲ့လေ။ ကျွန်မမှာတော့ သူသေသွားပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း ရှာလိုက်ရတာ ဖတ်ဖတ်ကို မောနေတာပဲ။ အခု လူကြုံနဲ့ အမှာစကား ပါးလိုက်တော့ မှပဲ ပြန်တွေ့ရတော့တယ်။ အောင်မယ်လေး ကိုမြမောင်ရဲ့ ကျွန်မကို ခုထိ သတိရနေတုန်းပါပဲလား ဟီး... ဟီး... ဟီး...'

ကျွန်ုပ်တို့နှင့်တကွ လိုက်ပါလာကြသော သူငယ်ချင်းများအားလုံးက အံ့သြမဆုံး ဖြစ်ကြရပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ်လည်း ထိုအခါကျမှ နောင်ဂရောင်းချောင်း အိပ်မက်ထဲတွင် တွေ့ခဲ့ရသော လူငယ်ကလေးမှာ ပရလောကသားဖြစ်ပြီး အဆိုပါ ပရလောကသားသည် ကျွန်ုပ်အား အမှာစကား ပါးလိုက်မှန်း သိရပါတော့သည်။

ချစ်ဆိုင်

မေတ္တီမြတ်နိုး (ဘဏ်)

စုက္ခဗျားနတ်ပင်းကြီးမို့

ကျွန်း၏ တိုယ်ကျေရိမ်ထုံများ

ဝန်ထမ်းတစ်ဦးဖြစ်သည့် ကျွန်မသည် ကျရာတာဝန်ဖြင့် တောင်ပေါ်မြို့လေးတစ်မြို့သို့ မိသားစုနှင့် ခွဲခွာ၍ ပြောင်းရွှေ့ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့စဉ်က ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်မတို့ဌာနတည်ရှိရာ အဆောက်အအုံသည် အလွန်ကျယ်ဝန်းသော မြဲကြီးတစ်ခုအတွင်း၌ တည်ရှိပါသည်။

သစ်ပင်၊ ဝါးပင်ကြီးများဖြင့် အုပ်ဆိုင်းနေကာ ကျွန်မနေသည့် အဆောက်အအုံမှာ သီးခြား တည်ရှိနေပြီး အဆောက်အအုံအနီး၌ နှစ်ကာလ ကြာမြင့်ပြီဖြစ်သော လူသုံးဖက်စာခန့် အလွန်ကြီးမားသော ညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင် ရှိပါ

သည်။

တုတ်ခိုင်ကြီးမားသော နွယ်ကြိုးကြီးများ တွဲလွဲကျနေသဖြင့် “ညောင်မှတ်ဆိတ်” ဟု ခေါ်ကြကြောင်း သိရှိရပြီး ညောင်ကိုင်းကြီးများလည်း တစ်ကိုင်းပြီးတစ်ကိုင်း အထပ်ထပ် ထိုးထွက်နေသဖြင့် တချို့က “ညောင်လှေကား” ဟုလည်း ခေါ်ဆိုကြကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ညောင်ပင်ကြီးအား မြင်တွေ့ရသည်

မှာ ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ရာ ကောင်းပြီး နက်နဲသိမ်မွေ့ပြီး ကမ္ဘီရဆန်သည့် အပင်ကြီးနှင့် တူပါသည်။

ညောင်ပင်ကြီးပေါ်တွင် ကျေးငှက်မျိုးစုံ လာရောက်ခိုနားနေကြပြီး ညအခါတွင် ခိုညည်းသံများ၊ ညဉ့်ငှက်အော်သံများဖြင့် ဆူညံနေပြီး စိတ်ချောက်ချားစရာ ကောင်းလှပါသည်။

ညောင်ပင်ကြီးတွင် ရုက္ခစိုးနတ်စင်ကြီးရှိ၍ ကျွန်မနေစဉ် ပန်း၊ သီမံ၊

နက္ခတ္တဓမ္မာဓိမြတ်မဂ္ဂဇင်း ၂၇၃

www.burmeseclassic.com

အမွှေးတိုင်များ ကပ်လှူပူဇော်ပေးခြင်း
ရေချမ်းများ လှူဒါန်း ပက်ဖျန်းပေးခြင်း
များ ပြုလုပ်ပေးပါသည်။

ညောင်ပင်ခြေရင်း ပတ်ဝန်းကျင်
အားလည်း တံမြက်စည်းလှည်း၍
သန့်ရှင်းစေပါသည်။

အိပ်ရာထ မျက်နှာသစ်ပြီးတိုင်း
ညောင်ပင်ကြီးရှိရာ မျက်နှာမူ၍
မေတ္တာသုတ်ပရိတ်တော်အား ရွတ်ဖတ်
ပူဇော်ပေးပြီး မေတ္တာဘာဝနာများ
ပွားများပေးပါသည်။

အိပ်ရာဝင်သောအချိန်တွင် ဘုရား
ရှိခိုး၍ ပရိတ်တရားတော်များ ရွတ်ဖတ်
ခြင်း၊ တရားထိုင်ခြင်း၊ ဂုဏ်တော်ပွား
များခြင်းများဖြင့် တရားအားထုတ်၍
မေတ္တာပို့ပြီး အမျှအတန်းများ ပေးဝေပါ
သည်။ အမျှအတန်း ပေးဝေရာတွင်
(ကြေးစည်ထု၍) အမျှပေးဝေလေ့ ရှိပါ
သည်။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် ကျွန်မ တရား
ထိုင်နေစဉ် လှေကားပေါ်သို့ လူများ
တက်လာသကဲ့သို့ ခြေသံလိုလို ကြားရ
ပါသည်။ ကျွန်မ၏ မေတ္တာဘာဝနာ
ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်ခြင်းကြောင့် အာရုံမပျက်
ခဲ့ပါ။ စိတ်နှလုံးအေးချမ်းမှုလည်း ရှိပါ
သည်။ တရားတန်ခိုးကြောင့် စိတ်
အေးချမ်းမှုနှင့်အတူ စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်
နေပါသည်။

ကျွန်မ နေမကောင်းဖြစ်ခဲ့သော
ညတစ်ည၌ ထူးဆန်းသော အိပ်မက်
မြင်မက်ပါသည်။ အိပ်မက်ထဲ၌ ရဟန်း
ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦး ကြွရောက်လာသည်
ကို ထင်ထင်ရှားရှား ဖူးတွေ့ရပါသည်။
ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ကျွန်မ၏ ဦးခေါင်း
ပေါ်သို့ လက်ဖြင့် သပ်၍ ပျောက်ကွယ်
သွားပါသည်။

ကျွန်မ အိပ်ရာမှ နိုးလာသောအခါ

စိတ်မှာ အလိုလို ကြည်လင်နေသဖြင့်
နေကောင်းသွားပါသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် ကျွန်မအိမ်သို့
အကြားအမြင် ဗဟုသုတ အတွေ့
အကြုံရှိသော မိတ်ဆွေတစ်ဦး မမျှော်
လင့်ဘဲ ရောက်ရှိလာပါသည်။ ကျွန်မ
နေမကောင်းဖြစ်ခဲ့သည်ကို ကြိုတင်
သိမထားဘဲ...

‘အစ်မကြီး နေမကောင်းဖြစ်နေတာ ကြာပြီ
မဟုတ်လား။ အခု နေကောင်းသွားတာ
ရုက္ခစိုးနတ်မင်းကြီးက စောင့်ရှောက်ခဲ့တာ’
ဟု ပြောပါသည်။

ကျွန်မ အံ့ဩစွာဖြင့် ကျွန်မ၏
အိပ်မက်ကို ပြောပြမိပါသည်။

‘ရုက္ခစိုးနတ်တွေဟာ သူတို့ကို
ကြည်ညိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ကိုယ်ထင်
ကိုယ်ယောင် ပြတတ်တယ်’

တဲ့။ နောက်ပြီး...

‘ဒီခြံဝင်းကြီးထဲမှာ ပရလောကသား
ညီနောင်လဲ ရှိတယ်’

ဆိုသည့် စကားကို ထပ်မံကြားရပြန်
သောအခါ ကျွန်မ ကြက်သီးထမိပါ
သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကျွန်မ
တစ်ယောက်တည်း နေရသော်လည်း
ရတနာမြတ်သုံးပါး ဂုဏ်ကျေးဇူးကြောင့်

အားငယ်စိတ်များ၊ ကြောက်လန့်သည့်
စိတ်များ မရှိခဲ့ခြင်းမှာ အမှန်ပင်ဖြစ်ပါ
သည်။

မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်၊ တန်ခိုး
တော်များနှင့် မေတ္တာဘာဝနာ ပွားများ
ခြင်းအကျိုးကြောင့် ကျွန်မ အလိုလို
အားရှိနေပါသည်။

“ဘုရား၏ ဂုဏ်တော်တွေကို
အမြဲပွားများ အားထုတ်နေ
သည့်အတွက် ဘုရားနှင့် အတူတူ
နေရသည်မည်၏။ ဘုရားဂုဏ်တွေ
အားထုတ်သူသည် စေတီထိုက်
သည်” ဟု ကျမ်းဂန်များမှာ အားပေး
ချီးကျူးထားကြောင်းကို လေ့လာ မှတ်
သားရပါသည်။

အချိန်ပိုင်း၊ နာရီပိုင်းလေး အဓိဋ္ဌာန်
ပါရမီမြောက်အောင် ကြိုးစားပွားများ
သွားမယ်ဆိုလျှင် ရက်ပိုင်း၊ လပိုင်း
အတွင်းမှာ စိတ်ချမ်းသာကြည်လင်မှု
အကျိုးတွေ ခံစားရလိမ့်မည်ဟူ၍လည်း
သာကိန္ဒယ၏ (ဂုဏ်တော်ကျင့်စဉ်)
စာအုပ်များမှလည်း လေ့လာမှတ်သား
ရပါသည်။

ဤလောကကြီးတွင် ပရလောက
သားများနှင့် ရုက္ခစိုးနတ်များ၊ မကျွတ်
မလွတ်သေးသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ အမှန်
တကယ် ရှိနေနိုင်ကြသေးသဖြင့် သူတို့
အတွက် ရည်မှန်း၍ ကုသိုလ်ကောင်းမှု
အစုစုတို့ကို ပြုလုပ်ပေးနိုင်ကြပါရန်
လေးစားစွာဖြင့် ကျွန်မ၏ ဖြစ်ရပ်မှန်
များနှင့်အတူ ရေးသားတင်ပြလိုက်
ရပါသည်။

သတ္တဝါအားလုံး မေတ္တာနုလုံး ကိုယ်စီ
သုံး၍ ရွှင်ပြုံးချမ်းမြေ့ကြပါစေ။

မေမိုးမြင့်ပန်း (ဘဏ်)

www.burmeseclassic.com

ကျောင်းသား
(B.Sc)

မိကြွယ်သီး ပြန်ပေး

၁၉၇၆ ခုနှစ်၊ ပတ်ဝန်းကျင်က ရှမ်းပြည်နယ်အရှေ့ပိုင်း ကျိုင်းတုံဒေသ ရှိ၊ မိုင်းယန်းမြို့ကလေးမှာ စိုက်ပျိုးရေး လုပ်ငန်းများ၊ အရောင်းအဝယ် လုပ်ငန်းများဖြင့် စည်ကားလျက် ရှိပေသည်။ ဤကဲ့သို့ စည်ကားသာယာသည့် မိုင်းယန်းမြို့လေး၏ ပတ်ဝန်းကျင်ကိုထိုစဉ်က သူပုန်များက ထင်ရောက် နှောင့်ယှက်ပစ်ခတ်မှုများ မကြာခဏ ပြုလုပ်လေသည်။

သူပုန်များ အင်အားတောင့်တင်းသည့် အချိန်ကာလဖြစ်၍ တပ်မတော် စစ်ကြောင်းများက နေ့မအား၊ ညမအား ထိုးစစ်ဆင် ကာကွယ်ပေး

လျက် မြို့ကို လုံခြုံအောင် ဆောင်ရွက် နေရလေသည်။ ကျိုင်းတုံမြို့မှနေ၍ ဝမ်းတာပုံကျေးရွာ၊ မိုင်းခက်မြို့၊ မိုင်းလွေကျေးရွာတို့ကို ဖြတ်ကျော်ပြီးပါက မိုင်းယန်းမြို့ကလေးသို့ ရောက်ရှိမည် ဖြစ်ပါသည်။

ကျိုင်းတုံနှင့် မိုင်းယန်းမြို့သည် ခရီး မိုင်(၆၅)မိုင်ခန့်သာ ကွာဝေးသော်လည်း ထိုစဉ်အခါက လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး မကောင်းခြင်း၊ လုံခြုံရေးအရ ဂရုတစိုက် သွားလာရခြင်းတို့ကြောင့် နှစ်ညအိပ် သုံးရက်ခန့်ကြာအောင် ထိုခရီးကို သွားခဲ့ရလေသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ထို

ကျိုင်းတုံ၊ မိုင်းယန်းခရီးစဉ်သည် ထို့ ထက်ပင် ရက်ကြာကြာ သွားခဲ့ရသည် များလည်း ရှိခဲ့သည်။

မိုင်းယန်းမြို့လေး၏ အစွန်တွင် ဘောလုံးကွင်း (၃)ကွင်းစာမျှ ကျယ်ဝန်း သည်။ “ရဲကုန်း”ဟု ခေါ်တွင်သည့် တောင်ကုန်းမြင့်မြင့်လေးတစ်ခု ရှိလေ သည်။ ထိုရဲကုန်းတွင် တပ်မတော် စစ်ကြောင်းများမှ တပ်ခွဲတစ်ခွဲ အခြေ ပြု တပ်စွဲထားလေသည်။ တစ်နေ့တွင် ထောင်ဂဏန်းမျှ များပြားသည့် သူပုန် တို့သည် ထိုရဲကုန်းစခန်းကို အကျ အဆုံးများစွာ စတေးပြီး တိုက်ခိုက်သိမ်း လိုက်ပါတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

ရန်သူ့လက်သို့ ကျရောက်သွားသည့် ရဲကုန်းစခန်းကို လက်နက်ကြီးများ ပစ်ကူဖြင့် တပ်မတော်စစ်ကြောင်းများက စုစည်းတိုက်ခိုက်ရာ သူပုန်များက စဉ်ကလျား ဆုတ်ခွာထွက်ပြေးသွားခဲ့သည်။ သူပုန်များ နောက်သို့ လက်နက်ကြီးများဖြင့် ထပ်မံပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်သောကြောင့် မိုင်းယန်း၊ ရဲကုန်းစခန်း တိုက်ပွဲသည် သူပုန်တို့ အထိနာခဲ့သည့် တိုက်ပွဲကြီးတစ်ခုဟု ဆိုရမည်ဖြစ်ပါသည်။

ရဲကုန်းတပ်စခန်းတွင် သူပုန်အလောင်းများ မြင်မကောင်းအောင် ကျန်ရစ်ခဲ့ပါသည်။ ရန်သူ့အလောင်းများကို သတ်မှတ်ထားသည့် နေရာသို့ ပို့ဆောင်ဖယ်ရှားပြီးနောက် တပ်ခွဲတစ်ခွဲ တပ်ခွဲနေရာယူ လိုက်ပါသည်။ ရဲကုန်းစခန်းတွင် ရင်ခေါင်းခန့်အနက် ရှိပြီး အကျယ် (၃)ပေခန့်ရှိသည့် ဆက်သွယ်ရေးမြောင်းကြီးများကို ပတ်ပတ်လည် ကွေ့ကာကောက်ကာ တူးဖော်ထားလေသည်။

တိုက်ပွဲကြီးပြီးခါစဖြစ်သော ရဲကုန်းစခန်းတွင် ယမ်းခိုးယမ်းခိုးများ၊ မီးလောင်ကျွမ်း၍ ဝေါ့ထွက်လာသည့် မီးခိုးပြာမှုအနံ့များ၊ သွေးညှိနံ့များဖြင့် မွန်ထူလျက် ရှိနေပါသည်။ တပ်ကြပ်ကြီး မင်းဆွေသည် ကတုတ်ကျင်းတစ်ခုအတွင်း ဆောက်လုပ်ထားသည့် တဲကြီးတစ်ခု၌ နေထိုင်ခွင့်ရခဲ့သည်။

ကင်းစောင့်ရမည့် ကင်းတဲနေရာ၊ မီးဖိုတဲနေရာတို့နှင့်လည်း မနီးမဝေးဖြစ်၍ တပ်ကြပ်ကြီး မင်းဆွေအဖို့ ရဲကုန်းစခန်းမှာ နေထိုင်ရသည်မှာ အဆင်ပြေလှပါသည်။

ရဲကုန်း တပ်စခန်းအတွင်း လှည့်လည်ကြည့်ရှုရင်း ဆက်သွယ်ရေးမြောင်း၏ ထောင့်တစ်နေရာတွင်

သူပုန်များ အင်္ကျီ၌ တပ်ဆင်အသုံးပြုသည့် စိမ်းပြာရောင် ကြယ်သီးတစ်လုံးကို အမှတ်မထင် တွေ့လိုက်ရသည်။ တပ်ကြပ်ကြီးမင်းဆွေသည် ထိုကြယ်သီးလေးကို ကောက်ယူကြည့်လိုက်ပြီး နောက်တစ်ချိန် လိုလျှင် သုံးရအောင်ဟူသည့် စိတ်ကူးဖြင့် မိမိအိပ်ဆောင်တဲသို့ ယူလာခဲ့မိသည်။ စစ်သုံးမျက်နှာသုတ်ပဝါ အကြီးဖြင့် စစ်ဝတ်များ၊ အရပ်ဝတ်များကို ရစ်ပတ်ပြီး ခေါင်းအုံးသဖွယ် ပြုလုပ်ထားသည့် အဝတ်ထုပ်အောက်တွင် ထိုစိမ်းပြာရောင်ကြယ်သီးလေးကို ထားလိုက်သည်။

ညဉ့်ဦးပိုင်း တာဝန်ပြီးဆုံး၍ အိပ်ရန် တဲအတွင်းသို့ ပြန်လာပြီး အိပ်စက်နားနေရန် ပြုလုပ်စဉ် ထူးထူးခြားခြား အိပ်၍မရ မျက်စိကြောင့်နေသလိုဖြစ်နေသည်ကို ဂရုထားမိလေသည်။

‘ဒီည ဘာကြောင့် အိပ်လို့မရတာပါလိမ့်’

ဟုလည်း စဉ်းစားလိုက်မိပြန်သည်။ ညသည် လမသာသော်လည်း ကြယ်ရောင်များဖြင့် အလင်းအားကောင်း

လျက် ရှိပါသည်။ ညဉ့် သန်းခေါင်ယံအချိန်ခန့်တွင် အပုပ်နံ့တစ်မျိုး စူးစူးရှရှ နှာခေါင်းထဲ ဝင်လာ၍ ကြက်သီးမွေးညင်းများ ထခဲ့မိပါသည်။

‘အရင်ညတွေက ဒီအပုပ်နံ့ မရဘဲ အခုမှ ဘာလို့ ဒီအနံ့ ထွက်လာရပါလိမ့်၊ ဘယ်ကနေ ထွက်လာတာလဲ’

ဟု တွေးတောနေစဉ် အနံ့ဆိုးပျောက်သွားပြန်သည်။ တဲအပြင်သို့ ထွက်ကြည့်ခဲ့သော် အနံ့ဆိုးကို မရနိုင်တော့။

တပ်ကြပ်ကြီး မင်းဆွေတစ်ယောက် အိပ်၍မရမည့်အတူတူ လမ်းလျှောက်တာက ကောင်းမယ်ဟူသော အတွေးဖြင့် တဲအပြင် ဆက်သွယ်ရေးမြောင်းအတိုင်း ခြေဆန့်လက်ဆန့် လမ်းလျှောက်လိုက်သည်။ မိမိတဲအတွင်းသို့ ပြန်ဝင်စဉ် တစ်စုံတစ်ယောက်၏ ခြေသံက ကပ်ပါလာပြီး လှည့်ကြည့်ရာ ဘာမှ မတွေ့ဘဲဖြစ်နေ၍ ခြေသံထူးခြားလှပီတကားဟု စဉ်းစားရပြန်သည်။ တဲအတွင်း ကွပ်ပျစ်ပေါ် လှည့်အိပ်လိုက်ရင်း တဲဝသို့ လှည့်ကြည့်လိုက်မိ

ရာ လူရိပ်သဏ္ဍာန်တစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ဘယ်သူဖြစ်မလဲဆိုပြီး တဲဝသို့ ထွက်ကြည့်သော်လည်း မည်သူကိုမျှ မတွေ့ရ။ တဲအတွင်း ကွပ်ပျစ်ပေါ်ထိုင်လိုက်သည်နှင့် လူရိပ်သဏ္ဍာန်က ပေါ်လာပြန်သည်။

‘မင်း ဘာသာမင်း ဘာကောင်ဖြစ်ဖြစ်၊ ငါတော့ အိပ်ပြီကွာ’

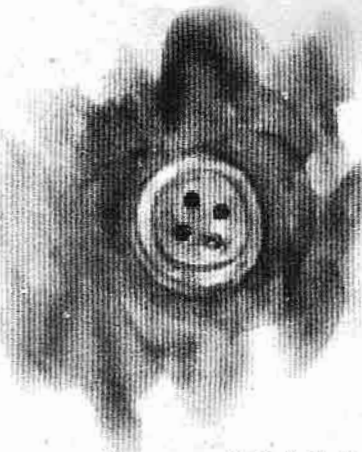
ဟု စိတ်ကူးပြီး အိပ်လိုက်သော်လည်း အိပ်၍ မရဖြစ်ပြန်သည်။ တဲတွင် လူရိပ်သဏ္ဍာန်က ယခင်ထက်ပို၍ ဝီဝီပြင်ပြင် ပေါ်လာပြန်သည်။

တပ်ကြပ်ကြီးမင်းဆွေသည် “လူရိပ်ကို မကြည့်တော့ဘူး။ ငါ့ဘာသာ ငါပဲ ကြီးစားအိပ်တော့မယ်” ဟု စိတ်ကူးပြီး တဲဝကို ကျောပေး၍ အိပ်လိုက်သည်။ သူ့ရဲတစ္ဆေ မကြောက်တတ်သူ တပ်ကြပ်ကြီး မင်းဆွေတစ်ယောက် အသံတစ်ခုကို ထပ်မံကြားလိုက်ပြန်သည်။ နောက်ကျော တဲဝမှ ထွက်လာသည့် အသံသည် ပထမတိုးတိုးဖြစ်၍ ဘာပြောနေမှန်းမသိ ဖြစ်ရသည်။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် အသံမှာ ကျယ်လာသည်။ လေးလေးပင်ပင်နှင့် ခပ်အစ်အစ်အသံ ဖြစ်သည်။ သေသေချာချာ နားထောင်ကြည့်လိုက်တော့ “ငါ့ကြယ်သီးပြန်ပေး” ဟူသော အသံကြီး ဖြစ်နေသည်။ အသံမှာ ရပ်လိုက်၊ ပေါ်လာလိုက် ဖြစ်နေသည်။ တပ်ကြပ်ကြီး မင်းဆွေလည်း ဒေါသအနည်းငယ်ဖြစ်လာ၍ “မပေးဘူးကွာ၊ ဘာဖြစ်သေးလဲ” ဟု နှုတ်မှ ခပ်တိုးတိုး ပြောလိုက်သည်။

ထိုအခါ “ငါ့ကြယ်သီး ပြန်ပေး” ဟူသော အသံကြီးမှာ မရပ်မနား၊ ခပ်လေးလေး၊ ခပ်အစ်အစ် ပြောဆိုလာပါတော့သည်။

‘ဒီအတိုင်းဆိုရင်တော့ ငါ အိပ်လို့ရ

မှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ ဒီကြယ်သီးကို ပြန်ပေးမှ ကောင်းမယ်’

ဟူသော အတွေးဖြင့် အဝတ်ထုပ်ခေါင်းအုံးအောက်ကို နှိုက်လိုက်ရာ ကြယ်သီးကို တစ်ခါတည်း စမ်းမိပါတော့သည်။

ကြယ်သီးကို လက်ထဲဆုပ်ကိုင်ထားစဉ် “ငါ့ကြယ်သီး ပြန်ပေး” ဟူသော အသံကြီးမှာ ခပ်သြသြကြီးဖြင့် ထွက်ပေါ်နေပြန်သည်။ တဲအတွင်း ကွပ်ပျစ်ပေါ် ပက်လက်အိပ်သည့် အနေအထားမှ “ရော့ကွာ မင်းကြယ်သီး” ဟု နှုတ်ကဆိုပြီး တဲအဝသို့ ကြယ်သီးကို ပစ်ပေါက်ပေးလိုက်သည်။

အချိန်မှာ ညဉ့်တစ်နာရီခန့်ဖြစ်သည်။ ကြယ်သီးကို တဲအဝသို့ ပစ်ပေါက်လိုက်သည်နှင့် “ငါ့ကြယ်သီး ပြန်ပေး” ဟူသော အသံကြီးလည်း ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။ ထိုအခါ ကျမှ တပ်ကြပ်ကြီး မင်းဆွေလည်း အိပ်၍ရသွားခဲ့တော့သည်။

နံနက်မိုးလင်းသည်နှင့် ညက ကြယ်သီး ပစ်ပေါက်ပေးလိုက်သည့် တဲအဝကို ရှာကြည့်ရာ ကြယ်သီးကို လုံးဝ ရှာမတွေ့ ဖြစ်နေသည်။ နံနက်စင်စင် အသေးစိတ် ထပ်မံရှာကြည့်သော်လည်း ကြယ်သီးကို မတွေ့ရ၍ ထူးဆန်း

လှပါတကားဟု တပ်ကြပ်ကြီး မင်းဆွေ တွေးလိုက်သည်။ ဘယ်ကိုများ ဒီကြယ်သီး ရောက်သွားပါလိမ့်။

ဤသို့ဖြင့် တပ်ကြပ်ကြီးမင်းဆွေ တစ်ယောက် ဆက်သွယ်ရေးမြောင်းအတိုင်း လမ်းလျှောက်ခဲ့ရာ ဆက်သွယ်ရေးမြောင်း ထောင့်ချိုးအက္ခေ မူလနေရာတွင် စိမ်းပြာရောင်ကြယ်သီးကို ပြန်တွေ့လိုက်ရလေသည်။

‘ငါ့တဲအဝနဲ့ ဒီနေရာဟာ ကိုက်တစ်ရာလောက် ဝေးတာပဲ။ တဲထဲက ပစ်လိုက်တာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒီကြယ်သီးက ဒီနေရာကို ပြန်ရောက်လာပါလိမ့် တော်တော်ကို ထူးဆန်းလှပါတကား’

ဟူသော အသိစိတ်ကူးဖြင့် ကြယ်သီးကို သေသေချာချာ ငံ့၍ကြည့်လိုက်သည်။

‘ငါ မနေ့ညနေက ကောက်ယူခဲ့တဲ့ ကြယ်သီးလေးပဲ။ မနေ့ညက အိပ်ရေးပျက်အောင် ဒုက္ခပေးခဲ့တဲ့ ဒီကြယ်သီးကို တော်ပြီ လက်ဖျားနဲ့တောင် မထိတော့ဘူး’

ဟု တပ်ကြပ်ကြီး မင်းဆွေတစ်ယောက် စိတ်ကူးရင်း ထိုကြယ်သီး နေရာမှ မိမိအိပ်စင်တဲနေရာသို့ ခပ်သွက်သွက် ခြေလှမ်းများဖြင့် ထွက်ခွာလာခဲ့ရပါတော့သည်။

(ခေဖြူမြို့၊ ခ.မ.ရ(၁၀၈)မှ တပ်ကြပ်ကြီးမင်းဆွေ သူရဲကောင်း မှတ်တမ်းဝင်၏ ကိုယ်တွေ့ဇာတ်လမ်း ဖြစ်ပါသည်။)

သဗ္ဗသတ္တာ ဘဝန္တ သုဒိတတ္တာ
အောင်ရန်နိုင် (B.Sc)
နက္ခတ္တဓမ္မာဓိဗြညီမဂ္ဂဇင်း ၂၇၇

အိမ်အောက်က သစ်ငုတ်တို့

မောင်စရာ (၇၈၂)

အိမ်ဆောက်မည်ဆိုလျှင် ဆောက်
မည့် မြေကွက်လပ်ကို အရင်ဆုံး မြေလှန်
ရ၏။ အိမ်တစ်လုံးစာ ကွက်လပ်ကို
ပေါက်တူးဖြင့် စတိသဘော ရှုပ်ပေါက်
လည်း ရပါသည်။ ပြီးလျှင် ပရိတ်ဇေ
သံတို့ဖြင့် ကြံပက်ရ၏။ တတ်နိုင်ပါက
သံဃာများ ပင့်ဖိတ်ပြီး ပရိတ်ရွတ်
မြေသန့်နိုင်လျှင် ပိုကောင်းပါသည်။
အိမ်ဆောက်မည့် မြေကွက်လပ်
အတွင်းရှိ သစ်ငုတ်၊ ဝါးငုတ်များကို
ဖယ်ဘဲ ငုံ့၍ ခွ၍ မဆောက်ကောင်း
သည့် အကြောင်းကို ဖြစ်ရပ်မှန်တစ်ခု
၂၇၈ နက္ခတ္တရာဇင်ခြေမဂ္ဂဇင်း

နှင့် သက်သေပြ၍ တင်ပြပါမည်။
စာရှုသူများထဲတွင် ယုံသူ၊ မယုံသူတော့
ရှိပါမည်။
မည်သို့ဆိုစေ ဘဝအတွေ့အကြုံ
တစ်စိတ်တစ်ဒေသကို အများအတွက်
ရည်သန်၍ မှုဝေချင်သည်က ကျွန်တော်
တို့လို စာရေးသူတွေ၏ စေတနာပဲ
ဖြစ်ပါသည်။ ကိုယ့်စာလေးတစ်ပုဒ်
ကြောင့် သူတစ်ပါး အသိရှိသွားလျှင်၊
ပိတ်သည့်မျက်စိ ပွင့်လျှင် ကြိုးစား

ရေးသားရကျိုးနပ်၍ ပီတိနှင့်ပင် ဝမ်း
ပြည့်ချင်ပါသည်။
ကျွန်တော့်အဖေဘက်က အမျိုး
များရှိရာ နယ်စပ်ဒေသတွင် အတော်
ကြာကြာ ကျင်လည်ခဲ့စဉ်က အတွေ့
အကြုံတွေဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က နယ်မြေ
အနေအထားမှာ ယခုလို အေးအေး
ချမ်းချမ်းမဟုတ်။ လက်နက်ကြီးသံ
တဒိန်းဒိန်း၊ လက်နက်ငယ်သံ
တဖျောက်ဖျောက်နှင့် ဖြစ်သည်။
သစ်လုပ်၊ ဝါးခုတ်ဖို့ တောတက်

သူတွေ မိုင်းထိခံရတာလည်း နေ့စဉ်လို လို။ တချို့ဆို ကယ်သူမတွေ၍ တောထဲတွင် သွေးလွန်သေဆုံးရသူတွေပင် ရှိသည်။

ထို့ကြောင့် အဒေါ်တွေက ကျွန်တော့်ကို တောထဲမသွားခိုင်းပါ။ အဒေါ်အိမ်တွင်ရှိသည့် အိမ်အလုပ်နှင့် စီးပွားရေးအလုပ်ကို ဝိုင်းကူစေပါသည်။ အဒေါ်အိမ်ခေါင်းရင်းတွင် ဗီဒီယိုရုံတစ်ရုံ ရှိသည်။

အိမ်တွင် ထမင်းဟင်းချက်၍ ဆိုင်ဖွင့်သည်။ ဈေးထဲတွင် ကြက်သားရောင်းသည်။ လုပ်ငန်းကများ၍ လူကနည်းလှ၏။ တစ်နေ့ ကျွန်တော် ဗီဒီယိုရုံအဝင်ဝတွင် ပိုက်ဆံကောက်သည်။ ညပွဲဖြစ်သည်။ လူအလောကျ၍ ဟိုတွေးဒီတွေး ရှိသည့်အခိုက် ရိပ်ခနဲ ဖြူဖြူကြီး မြင်၍ သတိထားကြည့်မိရာ လူသဏ္ဍာန် ဖြူဖြူတစ်ခု ရုံထဲမှနေ၍ အပြင်ထွက်လာသည်။

ရုံမီးမိုက်၍ ပထမကား ပြနေစဉ် အခိုက်မှာ ဖြစ်သည်။ လမ်းလျှောက်လာသည်နှင့် မတူဘဲ လေထဲ လွင့်လာသလိုမို့ တအံ့တဩ ကြည့်နေစဉ်မှာပင် ရုံအဝင်ဝမှ လိုက်ကာ ယမ်းသွားကာ အပြင်ရောက်တော့ ပျောက်သွားသည်။

ဘာမှန်းလဲ မသိတာမို့ အဒေါ်လာသည်နှင့် မေးမိသည်။ အဒေါ်က မအံ့ဩဟန်နှင့် “ဖိုးသူတော်” ဟု ဖြေသည်။ ခဏခဏ တွေ့နေကျဖြစ်သည်။ ဗီဒီယိုရုံထဲရှိ သစ်ငုတ်နှင့် တောင်ပို့တွင် နေသည်ဟု ဖြေသည်။

နံနက်ကျတော့ ရုံတွင်း သန့်ရှင်းရေးလုပ်ရင်း ကျွန်းငုတ်ကြီးကို ငိုထားသော တောင်ပို့နားသွားကာ သေချာကြည့်ဖြစ်သည်။ နည်းတာကြီး မဟုတ်ပါ။ တစ်ခါမှ အတွင်းပိုင်းထိ မဝင်ဘူး၍

မမြင်တာဘဲ ဖြစ်သည်။
ခြံတောင်ပို့ပတ်လည်တွင် ကျွန်းငုတ်၏ အစပေါ်နေတာတွေ တွေ့ရသည့်အပြင် အမွှေးတိုင်၊ ဖယောင်းတိုင်၊ ကွမ်းယာ စသည်တို့ကို တင်မြှောက်ထားတာတွေကို တွေ့ရသည်။

အမွှေးတိုင် တုတ်ချောင်းတိုတွေဆို မနည်းလှ။ ယုံယုံကြည်ကြည်နှင့် လုပ်လျှင် အဆင်ပြေသည်ဟု ညက အဒေါ်ပြောပြ၍ ဘွားခနဲ ဖိုးသူတော်ကြီးများ ပေါ်လာလေမလားဟု မြင်ယောင်ကြည့်မိသေး၏။

ဒီလိုနှင့် ဗီဒီယိုခေတ် မှိန်လာခါစပြု၍ အဒေါ် ဗီဒီယိုရုံဖြုတ်သည်။ ဟိုဘက်ကမ်း အဆက်အသွယ်ရ၍ လက်သမား ရုံထောင်ဖို့ ပြင်သည်။ အရင်ဆုံး အိမ်ကို ဖျက်ကာ ဗီဒီယိုရုံနေရာတွင် ဆောက်သည်။ ထိုတလော အဒေါ်စကားတွေ နည်းနည်းကြမ်းလာသည်။ စီးပွားရေးကလည်း ကျွန်တော့်အသိထက် များစွာ တာသွားနေသည်ကို ကျွန်တော် မရိပ်မိသေးပါ။

ကြက်လည်း မရောင်း၊ ထမင်းဟင်းလည်း မရောင်းဘဲ ခရီး ခဏခဏ ထွက်နေသည်ကိုတော့ သတိထားမိသည်။ ပြန်လာလျှင် ငွေက ဖော့ခြင်း သော့ခြင်းမို့ တော်ရုံ စီးပွားရေးသမားဆို အဒေါ်က စကားပင် လက်ခံမပြောချင်သည့်ပုံ။

လက်သမားရုံကလည်း ဆောက်လက်စတန်းလန်းနှင့် ရပ်ထားခိုင်းသည်။ သစ်တွေကတော့ ကျွန်းရော၊ ပျဉ်းကတီးရော ခွဲသားတွေ အပုံလိုက် အပ်ထည်တွေကလည်း တစ်နေ့ သုံး၊ လေးဦး လာ၊ လာဆက်သွယ်နေ၏။ အဒေါ်တို့ကတော့ ထုံးစံအတိုင်း ခရီးထွက်နေကြရပြန်။

နယ်စပ်ရွာမို့ ပရိဘောဂလုပ်ငန်းနှင့် ဤရွာ အတော်လေး အောင်မြင်တာ ကျွန်တော့်မျက်မြင်ပဲ ဖြစ်ပါသည်။ ဘယ်လမ်းပဲသွားသွား တူသံ၊ လွှသံ တည်ညံ့နှင့်ရှိလည်း ဟိုဘက်ကမ်းကို ပို့မလောက်ပါ။

ထိုတလောမှာပဲ ကျွန်တော့်မိဘဆီ ပြန်ခဲ့သည်။ အဒေါ် တားနေလျက်က ကျွန်တော် မပျော်တော့၍ ပြန်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ လက်နက်ကြီးသံ တဒိန်းဒိန်းကြောင့် နေ၍ မပျော်တော့တာလည်းပါ၏။

ကျွန်တော် ရှိစဉ်ကလည်း ရွာကို စွန့်၍ တစ်ဖက်ကမ်းကို နေခင်းကြီး ပြေးရတာ သုံးခါတောင်ရှိပြီ ဖြစ်သည်။ သောင်ရင်းမှာ နေ့ဆို ပေါင်ရင်းသာသာ ပဲနက်၍ တော်သေး၏။ ရွာထဲမှာတော့ တစ်ခါမှ ပစ်ကြခတ်ကြ မရှိသေးပါ။ မိဘအိမ်တွင် သုံးနှစ်လောက် နေဖြစ်စဉ်မှာတော့ အဒေါ်တို့ သတင်းကြားရ၏။ အဘွားကိုယ်တိုင် ဆင်းလာ

www.burmeseclassic.com

ပြီး မော်လမြိုင်ထောင်သွားရင်း လာ ပြောခြင်းဖြစ်သည်။

အဒေါ်ယောက်ျား ဆုံးသွားပြီး အဒေါ်နှင့် အငယ်ဆုံးအဒေါ် နှစ်ယောက် စလုံး ထောင်တွင် မူးယစ်ဆေးဝါး ရောင်းဝယ်မှုနှင့် နှစ်ရှည်ထောင်ကျနေ ရသည်တဲ့။ လူမမည်ကလေးတစ်အုပ် နှင့် အဘွား ကျန်ခဲ့သည်မို့ ကျွန်တော် နယ်စပ်ကို တစ်ခါရောက်ခဲ့ပြန်၏။

ရွာကတော့ ကျွန်တော်နေစဉ်က အတိုင်း ဘာမှ မပြောင်းလဲပါ။ လက် သမားတွေ မရှိသည့် ဆောက်လက်စ လက်သမား ရုံကြီးကလည်း ဒီအတိုင်း လူသစ်တွေ နည်းနည်း တိုးလာတာက လွဲ၍ ရွာသည် ဟိုတုန်းကလိုပင်။

ဒီလိုနှင့် အားလပ်ချိန်တွင် အဘွား က ဇာတ်ကြောင်းပြန်ပြသည်။ အဒေါ် မိုက်သည်တဲ့။ သိလျက်နှင့် မိုက်တာ တဲ့။ အိမ်ဆောက်လိုက်စဉ်မှာ ဖြစ်ချင် တော့ အဒေါ်တို့လင်မယား အိပ်ခန်း အောက်တည့်တည့် သစ်ငုတ်နှင့် တောင်ပိုရှိသည်။

မရည်ရွယ်ပေမယ့် အိမ်သစ် လူ စ,တက်စဉ်က စ,ပြီးနေထိုင်ရတာ တစ်မျိုးကြီးဟု အဘွားက ပြောပြ သည်။ မကြာ အဒေါ်ကို တောင်ပိုက နေ အိပ်မက်လာပေးသည်။

‘မလုပ်သင့်ဘူး။ ငါ့ရိုနေတာကို သိလိကြီးနဲ့ နှင်ပိုက်တယ်။ ငါ့ကို တူးထွယ်ထုတ်ပြီး နေရာပေးပါ။ ဒီမှာ ငါ တစ်နေ့မှ နေလို့မရဘဲ အပြင်ထွက်ရင်နေရတယ်’

ဟု အိပ်မက်ပေးသည်။

တစ်ကြိမ်,နှစ်ကြိမ်တော့ အဒေါ် မဖြူပါ။ အဘယ်စိတ်ကြောင့် အရင်လို မယုံကြည်တော့သလဲဟု မတွေးတတ် တော့ပါ။ ငွေကလည်း ဒီရေအလား တိုးတက်နေချိန်။ စားချိန်အိပ်ချိန် တောင် မမှန်တော့ဘဲ ရခိုက်မှာ ယူလိုက်

မည်ဆိုသည့်အတိုင်း။

မကြာ ဒီရေဆုတ်ချိန် ရောက်လာ ၏။ တတိယအကြိမ် အိပ်မက်ထဲတွင် အဘိုးကြီးတစ်ဦး မျက်ထောင့်နီနှင့် စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုး လာကြိမ်းကြောင်း အဒေါ်က အဘွားကို ပြောပြ၏။

ပြီးတော့ အလုပ်ရှိရာ ခရီးထွက်သည်။

ထိုနေ့ပဲ အဒေါ်ယောက်ျား ဆုံးသည်။

သတင်းကြား၍ ပြန်အလာမှာ တာဝန်

ရှိသူတွေက လမ်းတင် ဆီးဖမ်းသည်။

စစ်သည်။ ဒီတော့မှ မည်သူမှမသိဘဲ

လုပ်နေသည့် အလုပ်တွေ ပေါ်သည်။

စိတ်ကြွဆေးပြား ရောင်းဝယ်မှုနှင့်

အဒေါ် ထောင်ကျချိန်မှာတော့ ကလေး

တစ်အုပ်ကျန်ခဲ့သည်။ ကားတွေ၊ ဗီဒီယို

တွေ၊ ရွှေ၊ ငွေတွေ ဖြူးကာပြာကျ မလှ

မပဇာတ်သိမ်းမှာ ကျွန်တော် ရောက်ခဲ့

ရပြန်ခြင်းပါတည်း။

တကယ်တော့ လောဘဇောတိုက်

ချိန်မှာ မောဟပါ ဖုံးလာ၍ ဘာကိုမျှ

မမြင်မကြား မသိချင်တော့ခြင်းရယ်

ဟု ကျွန်တော်ထင်ပါသည်။ အရင်

ယခင်က တကူးတက ပူဇော်မှုပြုသည့်

တောင်ပိုနှင့် သစ်ငုတ်ကို စီးပွားနေစီ အပြောင်းမှာ အဒေါ်က အဟောင်းဟူ ၍ ပစ်ပယ်ခဲ့သည်။ ပယ်ရုံတင်မကဘဲ မထိမှီမြင်နှင့် တားသည့်ကြားက အိမ်ပိ ခွဆောက်ပစ်ခဲ့သေး၏။

ဖြစ်ချင်တော့ ထိုကာလတွေမှာ မီးလောင်ရာ လေပင့်ဆိုသလို ငွေတွေ ကလည်း ထိုတစ်လမ်းမှာမှ လှိမ့်ဝင် နေတော့ တခြားအရာကို အသာထား ပြီး ရွာလွန် ရွက်တိုက် ခရီးနှင့်ခဲ့ခြင်းပါ ပေ။

ရသေ့ကို တံတွေးနှင့်ထွေး၍ အလုပ် ပြန်ရသော ပြည့်တန်ဆာနှင့် အမတ်။ သူတို့လုပ်ရပ်ကြောင့် အလုပ်ပြန်ရ သည်အထင်နှင့် တစ်တိုင်းပြည်လုံး အဆင်မပြေတိုင်း ရသေ့ကို တံတွေးနှင့် ဝိုင်းထွေး၍ ထိုတိုင်းပြည် ပြာပူဦး ရွာခဲ့ ရသည့် ဇာတ်တော်တစ်ခုကို ဖတ်မိသူ ကျွန်တော်ကတော့ စာတွေ့လက်တွေ့ နားလည်သွားရပါသည်။

ယခုတော့ အဒေါ်လည်း အပြင်မှာ တခြား ကောင်းရောင်းကောင်းဝယ် အလုပ်နှင့် ကြီးပွားနေပါပြီ။ ပြီးခဲ့သည့် မြန်မာနှစ် ၁၃၇၃ ခုနှစ်၊ တော်သလင်း လဆုတ်(၂)ရက်နေ့မှာ အဖေ ဆုံးပါး၍ ထိုရွာကို တစ်ခါခါ ထပ်ရောက်ရပါ သေး၏။

အရင်ကနှင့် မတူတော့သည့် ရွာ၊ အရင်ကနှင့် မတူသော တောင်ကတုံး တွေကို အံ့ဩစွာ မြင်ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ အဒေါ်ခွင့်ပြုချက်ယူ၍ ဤအကြောင်း ကို ရေးဖြစ်ခြင်းရယ်မို့ ဦးစွာပထမ ဤစာမူလေးအတွက် ကျေးဇူးတင်ရှိပါ သည်။

လေးစားလျက်...

မောင်ရော (ရာမည)

ကိုရော့ဒို

ပြောင်လှမြင်း

ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန်

မုဆိုးကြီး ဦးလှကျော်နှင့် အဖွဲ့သားများ တောတက်ကြပါတော့မည်။ မုဆိုးအဖွဲ့သားများ စုစုပေါင်း ငါးယောက် ဖြစ်ပါသည်။ အဖွဲ့၏ ဆရာကြီးမှာ ဦးလှကျော် ဖြစ်ပါသည်။ ဦးလှကျော်၏ လက်ထောက် မုဆိုးအောင်ဒင်၊ ကျွန်တော်နှင့် လယ်ဒေါက်ရွာသား လူငယ်နှစ်ဦးဖြစ်ရာ စုစုပေါင်း ငါးယောက်တိတိ ပါဝင်သော တောပစ်

အဖွဲ့ ဖြစ်ပါသည်။ ဦးလှကျော်မှာ မိုးစွရွာသား မုဆိုးကြီးဖြစ်ပြီး ဦးအောင်ဒင်မှာ လယ်ပြင်မရွာသား ဖြစ်ပါသည်။ တောပစ်အဖွဲ့တွင် ကိုင်ဆောင်သော လက်နက်များမှာ စုစုပေါင်း သုံးလက်ဖြစ်ပြီး တောကောင်ကြီးများကို လှဲရန်အတွက် ဒသမလေးသုညလေး (ဖိုးနော့ဖိုး) သူကြီးသေနတ် ခေါ် မောင်းဖုံး နှစ်လုံး ပြူးတစ်လက်နှင့် စစ်သုံး ဒသမသုံး

သုညသုံး (၀.၃၀၃) အမေရိကန်ရိုင်ဖယ် တစ်လက်တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။ ဖိုးနော့ဖိုးအတွက် ကျည်ရစ်တောင့်ယူဆောင်ခဲ့ပါသည်။ နှစ်လုံးပြူးသေနတ်အတွက် စရိတ်ကျည် ဆယ်တောင့်နှင့် ကိုးလုံးကျည် ဆယ်တောင့် ဖြစ်ပါသည်။ အမေရိကန်ရိုင်ဖယ်မှာ ကျွန်တော်ကိုင်သော လက်နက်ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းအတွက် ကျည်များမှာ ကျည်အိမ်အတွင်း ဆယ်တောင့်နှင့်

www.burmeseclassic.com

ကျည်အပိုနှစ်ဆယ် ယူဆောင်ခဲ့ပါသည်။

ဖိုးနော့ဖိုးမှာ စလုတ်အတွင်း ကျည်လေးတောင့် ထည့်သွင်းပစ်ခတ်နိုင်ပါသည်။ ယမ်းအား ပြင်းထန်လှသဖြင့် ဆင်ကြီးများကိုပင် တုန်းခနဲလဲစေနိုင်သော သဘောရှိပါသည်။ ကျွန်တော်၏ ရိုင်ဖယ်ကိုမူ စီးနေသော သေနတ်ဟု အများက ယုံကြည်နေကြပါသည်။

သက်မဲ့သေနတ် ဖြစ်သော်ငြားလည်း သူ့မှာ နာမည်ရှိနေပါသည်။ “စိန်” ဟုခေါ်ကြပါသည်။ တိုက်ပွဲကျသွားသော ခဲဘော်စိန် ကိုင်တွယ်သွားသော ရိုင်ဖယ်ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ စတင်ထွက်မည့်နေရာမှာ လယ်ဒဲကြီးရွာ၏ အထက်ဘက် ဦးတလုပ်ဖြူတစ်ခုမှ စတင်ခဲ့ပါသည်။ တောတက်ရန်အတွက် ရိက္ခာများမှာ ဆန်တစ်ခွဲနှင့် ဆားငါးဆယ်ကျပ်သားသာ ဖြစ်ပါသည်။ ထမင်းဟင်းချက်ရန်အတွက် ဒန်အိုးကြီးနှစ်လုံး မပါမဖြစ် ပါဝင်ပါသည်။ ခုတ်ရန်ထစ်ရန်အတွက် ဓားမကြီးနှစ်ချောင်းနှင့် ဓားမောက်ကိုယ်စီ ပါခဲ့ကြပါသည်။ နွေဦးရာသီဖြစ်၍ ခြောက်သွေ့ နေရာမိန့်ခြစ်ဆောင်လေ့ မရှိကြပါ။ မီးကိုပွတ်မီးဖြင့် ရယူနိုင်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ တောတက်မည့်ဒေသမှာ လယ်ဝေးမြို့ (ယခု နေပြည်တော် လယ်ဝေးမြို့)၏ အနောက်ဘက် ပုလွေးချောင်းကြီး၏ ချောင်းဖျားပိုင်းဖြစ်ပါသည်။ ဦးတလုပ်ဖြူတစ်ခု နံနက်စောစော နေမထွက်မီ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးများကို အသုံးပြုပြီး ထွက်ခွာခဲ့ကြပါသည်။

အထမ်းသမားများက အလယ်ကလိုက်ကြပြီး မုဆိုးအောင်ဒင်နှင့်

ကျွန်တော်က ရှေ့မှ ထွက်ကြပါသည်။ ဦးလှကျော်က ဆင်ပစ်သေနတ်ကြီး ဖိုးနော့ဖိုးကို ထမ်းပြီး နောက်မှပိတ်ပြီး လိုက်လာပါသည်။

အလင်းရောင် သန်းလာသည်နှင့် ဘုတ်ကလူးငှက်များ၏ အော်ညည်းသံကြီးများမှာ အကြောင်းမသိသူများဆိုလျှင် ထိတ်လန့်ဖွယ်ရာပင်။ အော်မည်ပုံများမှာ လူမမာညည်းသကဲ့သို့ “ဟင်းဟင်း ဟင်း ဟင်း”ဟု အသံနိမ့်မှ အသံမြင့်သို့ တက်သွားကာ အော်လေ့ရှိပါသည်။

မွန်းလွဲလောက်တွင် ပန်းညိုစမ်း အဝသို့ ရောက်ရှိပြီး ခေတ္တနားကြပါသည်။ အနားယူကြရင်း အသင့်ယူဆောင်လာခဲ့သော ကောက်ညှင်းပေါင်းကို စားကြရပါသည်။ တစ်နာရီခန့် အနားယူကြပြီး ပုလွေးချောင်းဖျားရှိ “ဘိုးတော်တောက်တဲ့” သို့ ဆက်လက် လာခဲ့ကြပါသည်။

တောကလည်း နက်လာပြီဖြစ်၍ သတိထားပြီး သွားနေရပါသည်။ ဤနေရာ ဤဒေသသည် တောကြမ်းသည်။ အမှားမခံဟု လူသိများသော နေရာများမို့ အထူး သတိထား နေကြရပါသည်။

အလင်းရောင် ရှိနေသဖြင့် ကျားကို ကြောက်စရာမလိုပါ။ တောဆင်များကလည်း ချောင်းချောက်အတွင်း မရှိနိုင်သဖြင့် စိုးရိမ်ရန် မရှိပါ။ ကျွန်တော်တို့ စိုးရိမ်သည်မှာ ဒေသအခေါ် “ဝံ” ဟုခေါ်သော ဝက်ဝံများသာ ဖြစ်ပါသည်။

ဝက်ဝံများမှာ အသိတရား နည်းလှပြီး လူနှင့်တွေ့လျှင် အတင်းဝင်ပြီး ကုတ်လေ့ရှိသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ အသားရိက္ခာအတွက် ပြောင်ပစ်မည့် မုဆိုးများမှာ ဝက်ဝံကဲ့သို့ အသားလည်း

စားမရသော အကောင်မျိုးများကို အလုပ်အရွယ်ခံပြီး မပစ်ချင်ကြပါ။

ချောင်းကို ဆန်တက်ကြရင်းနှင့် ချောင်းအကွေ့ တစ်နေရာတွင် ဖုန်းဆိုးဆန်ဆန် ဆင်ခြေလျှော့အရောက် သဘာဝကပေးသော အသိကြောင့် ကျွန်တော်တို့ မတိုင်ပင်ကြဘဲ တုံ့ခနဲ ရပ်လိုက်ကြပြီး ၎င်းဖုန်းဆိုး မြေထိပ်ဆီသို့ ကြည့်လိုက်ရာ မည်းမည်းလုံးလုံးကြီး သုံးခုကို မြင်လိုက်ရသည်။

‘ခြောက်ပြီဟ ခြောက်ပြီဟ’

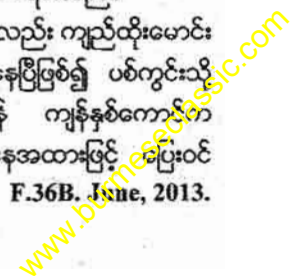
ဟု အထမ်းသမားများဆီမှ အသံနှင့် အတူ မည်းမည်းကြီးများ ကျွန်တော်တို့ဆီသို့ လိမ့်လာသလို မြင်နေရပါသည်။ ဖြစ်ပျက်နေသည်မှာ မျက်စိတစ်မှိတ်လျှင်တစ်ပြက်အတွင်းမှာ ဖြစ်ပါသည်။

‘ဝံဟ ဝံဟ ဝံဟ’

ဟု နောက်ထပ် မုဆိုးကြီးဦးလှကျော်ဆီမှ အသံနှင့်အတူ ရှေ့ဆုံးမှ အကြီးဆုံး မည်းမည်းကြီး နောက်ခြေနှစ်ချောင်းတွင်ရပ်ပြီး တိုက်ခိုက်ရန် မာန်သွင်း အော်ဟစ်ရင်း တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးဝင်လာပါသည်။

‘ဝံဟ’ အော်သံအဆုံး ဝက်ဝံအရပ် ပြေးအဝင်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ‘ဒိုင်’ ခနဲ ပေါက်ကွဲသံကြီး ထွက်ပေါ်လာပြီး ဝက်ဝံကြီးမှာ နောက်ဘက် တစ်လံခန့် လွင့်သွားပါသည်။ နောက်ပိုက် လိုက်လာသော ဦးလှကျော် တန်းထိုး အမြန်ပစ်လိုက်ခြင်းပင်။ ကျည်ဆန်ထိပ်ဖူးမှာ ကျွန်တော်ညာဘက် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ဖြတ်သွားသံမှာ “ရွီးဟီး ဟီး” အသံရှည်ကြီး အသည်းယားစရာ ကြားလိုက်ရပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း ကျည်ထိုးမောင်းတင်ပြီး ဖြစ်နေပြီဖြစ်၍ ပစ်ကွင်းသို့ တန်းထိုးအချိန် ကျန်နှစ်ကောင်က မတ်တတ်အနေအထားဖြင့် ခြေပင်

လာနေကြပါသည်။

ရှေ့ဆုံးမှ အကောင်ကို ထိုးပစ်၊ ပစ်လိုက်ရာ လည်ထွက်သွားပြီး ပြန်ထလာပါသည်။

သို့သော်

အောက်မေးတစ်ခုလုံး

တွဲလောင်းကြီး

ဖြစ်နေပါသည်။ ကျွန် တစ်ကောင်

ကတော့ နောက်ကြောင်းလှည့်ပြီး ပြေး

ထွက်သွားပါတော့သည်။

'ကောင်လေး ဆက်ပစ်လိုက်ပါကွာ'

ဟု ဦးလှကျော်က ဆိုနေသဖြင့်

ဝက်ဝံနာကြီးကို အသေအချာချိန်ပြီး

မောင်းဖြုတ် လိုက်ရပါတော့သည်။

ဝက်ဝံသေနစ်ကောင်ကို အထမ်းသမား

များ ဆွဲချလာပြီး ဦးလှကျော်တို့ မုဆိုး

အောင်ဒင်တို့ ပြောပြချက်အရ အကြီး

ဆုံးဝက်ဝံကြီးမှာ အမေဖြစ်ပြီး ကျွန်နစ်

ကောင်မှာ သားခွဲလုလု အထီးတစ်

ကောင်၊ အမတစ်ကောင်ဖြစ်ကြောင်း

သိရပါတော့သည်။

ကျွန်တော်တို့သာ လက်မဦးပါက

ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ တောစောင့်ဘိုးဘိုး

ကြီးများ ဖြစ်သွားနိုင်ပါသည်။ ဦးလှ

ကျော်ကမူ ခပ်ပြုံးပြုံးနှင့်...

'ငါတို့ကို ဘိုးတော်တောက်တဲ့ကြီး

က ကျီစားလိုက်တာကွ'

ဟု ဆိုပါသည်။ သူ၏တပည့်

အထမ်းသမားများကိုလည်း ဝက်ဝံနစ်

ကောင်၏ ခေါင်းများကို ဖြတ်ခိုင်းပြီး

ကျောက်တုံးများပေါ် တင်ပြီး ပွစိပွစိနှင့်

ရွတ်ဆိုနေပါသည်။

ဝက်ဝံသားကို ကျွန်တော်တို့ မစား

ကြပါ။ ထို့ကြောင့် ဝက်ဝံနစ်ကောင်ကို

တောခွေးစားဖို့အစာဟု ထားခဲ့ကြပြီး

ဆက်လက် ထွက်ခွာခဲ့ကြပါသည်။

ထိုညအဖို့ စခန်းချ ရပ်နားလိုက်

သည်ဆိုသော်လည်း ဝက်ဝံအသေ

ကောင်များနှင့် တစ်တိုင်ခန့် အကွာ

အဝေးရောက်အောင် သွားပြီးမှ အနား

ယူ အိပ်စက်ကြရပါသည်။ ညစာ

အတွက်ကိုမူ ကြိုတင်ယူလာခဲ့သော

ကောက်ညင်း တင်းဝါးမီးဖုတ် တစ်

ယောက်တစ်ပိုင်းစီ စားကြခြင်း ဖြစ်ပါ

သည်။

ညဦးပိုင်းတွင် 'ဝက်၊ ကြက်

ခြောက်ကောင်၊ ရိုက်ပုတ်ထုတ်

လိုက်'ဟု အော်မြည်တတ်သော

ညဌက်သံကြောင့် တော်တော်နှင့်

အိပ်မပျော်ပါ။

တော၏သဘာဝ ငြိမ်းချမ်းနေလျှင်

ရေစပ်စပ်ရှိ ကျောက်ဖားများ အော်နေ

ခြင်း၊ ပုစဉ်းရင်ကွဲသံများ မပြတ်အော်

မြည်နေသဖြင့် တောကောင်ကြီးများ

အနီးအနားတွင် လာရောက်ခြင်းမရှိဟု

ယူဆရပါသည်။

စိုးရိမ်စိတ်နှင့်ပင် အိပ်ပျော်ခြင်းသို့

ရောက်ပြီး နောက်တစ်နေ့ စောစော

အလင်းရောင်လာချိန်တွင် အားလုံး

နိုးလာကြပါသည်။ အနီးအနားမှ ရေ

လက်ကျန်လေး စီးဆင်းနေသည့်

နေရာမှ ရေဖြင့်ပင် မျက်နှာသစ်ကြ၊

အာလုတ်ကျင်းကြနှင့် ထွက်ခွာရန်

အသင့်ဖြစ်ပြီး ထွက်ခွာလာခဲ့ကြပါ

သည်။

ထိုမှ ထွက်ခွာလာပြီး နေထန်းတစ်

ဖျားခန့် ရောက်ချိန်တွင် ပြောင်ခြေရာ

များ၊ ပြောင်ချေးပုံများ စတင်တွေ့ရှိ

လာရပါသည်။ တောမှာ ပို၍ ပိတ်ပိန်း

လာပြီး မြေပြင်တွင်၊ တောင်စောင်းတွင်

ပြောင်စာမြက်ဟု ခေါ်သော မြက်ပင်

ရှည်ကြီးများ ထူထဲစွာ ပေါက်နေသည်

ကို တွေ့ရပါသည်။

ပြောင်ခြေရာမှာ ကွဲခြေရာနှင့်

အလွန်တူပါသည်။ ကျွန်တော် ပထမ

အကြိမ် မြင်ဖူးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ရွယ်တူ

ခြေရာများအပြင် ခြေရာအသေးနှင့်

အလတ်များပါ တွေ့ရသောကြောင့်

ပြောင်ငယ်များပါသောအုပ်ဟု ယူဆရ

ပါသည်။

'ပြောင်ကတော့ ငါးကောင်အုပ်၊

ခြောက်ကောင်အုပ် ဖြစ်မယ်။

ပြောင်က လူကိုမကြောက်ဘူးကွ။ ရှောင်

သာရင်တော့ ရှောင်သွားတတ်ပါတယ်။

တည့်တည့်တိုးရင်တော့ ထွက်ပြေးလိမ့်မယ်

မထင်နဲ့ အတင်းတင်းတပ်ပယ် ခြေနှင်းမယ်။

ဒါကြောင့် မင်းတို့ အထမ်းတွေ့

ပလှိုင်းတွေကို ကင်ပလင်းပင်လေးတွေ

ပေါ် တင်ပြီး ချိတ်ထားခဲ့ကြ။ ပြောင်နဲ့

အချိန်မရွေး တွေ့နိုင်တယ်'

မုဆိုးကြီး ဆိုစကားကြောင့် စောင်

နှင့် ကောက်ညင်းပါသော ပလှိုင်း

အပြင် ခါးချပ်စားပါ ကင်ပလင်းပင်များ

ခွဆုံတွင် တင်ထားခဲ့ကြပါသည်။

ကင်ပလင်းပင် ဆိုသည်မှာ အမြင့်

လူတစ်ရပ်ကျော်ကျော်ခန့်သာ ရှိပြီး

အကိုင်းအခက်များ ဖြာထွက်နေတတ်

သော အပင်မျိုး ဖြစ်ပါသည်။

ရိက္ခာထမ်းသမားများလည်း သူတို့

၏စားမကြီးများပါ ထားခဲ့ကြပါသည်။

စတင်ထွက်ခွာသည်နှင့် ချောင်းမကြီးမှ

ဖယ်ကာ မြေအတော်အတန် ပြန်သော

www.burmeseclassic.com

နေရာလေးများအတိုင်း ခြေသံလုံလုံနှင့် သင်္ကြာကြီးစွာ ထားပြီး သွားလိုက်။ အသံနားထောင်လိုက်ဖြင့် အလွန်နေးစွာ ခရီးဆက်နေကြပါသည်။ တစ်ခါ တစ်ရံ ချောင်းမကြီးဘက်သို့ ပြန်ရောက်သည့်အခါ ရောက်ပါသည်။

ဦးလှကျော်က ချောင်းမကြီးထဲ ဆင်းပြီး ခြေရာကောက်ခမ်းဟု ဆိုသဖြင့် ဆင်းကြည့်ရာ ကျွဲခြေရာ အကြီးစားကြီးများမှာ ကမ်းပါးမှ တစ်ဆင့် အပေါ်တက်သွားကြောင်း၊ ခွာသေး၊ ခွာလတ်နှင့်ခွာကြီးတချို့မှာ ချောင်းအတိုင်း ဆန်တက်သွားကြောင်း၊ ခြေရာများကျနေသဖြင့် လွတ်ကင်းရာ ပြေးနေကြောင်း ခြေဟန်လက်ဟန်ဖြင့် ပြောပြရာ ပြန်တက်ခဲ့ရန် လက်ပြခေါ်သဖြင့် ပြန်တက်ပြီး ဦးလှကျော်အနားရောက်သည်နှင့် လေသံဖြင့်...

'ဟော့ကား ပြောင်တွေက ဝါတို့အနံ့ရပြီး သိသွားလို့ပြောင်ကြီးတွေနဲ့ ပြောင်လေးတွေ ချောင်းအတိုင်း တက်သွားတာ ဝါတို့ကို ပြောင်တိုက်မှာ သေချာတယ် သတိရှိကြ' ဟု ဆိုပြီး ဆက်ထွက်လာပြီး မကြာမီပင် ရှေ့တည့်တည့် ပြောင်စာပင်များအတွင်းမှ နှာမူတ်သံကြီးများကို ကြားရပါတော့သည်။

သေချာပါပြီ။ အနည်းဆုံး ပြောင်ထီးကြီးနှစ်ကောင် ဖြစ်ရမည်။ မထူးတော့သည်မို့ ဦးလှကျော်က...

'လူချင်းခွဲပြီး နီးရာ ကင်ပလင်းပင်ပေါ် တက်ကြဟေ့'

ဟု အော်သံအဆုံးတွင် ကြီးမားလှသော သတ္တဝါကြီးနှစ်ကောင် ဘေးချင်းယှဉ်လျက် ကျွန်တော်တို့ဆီ ပြေးဝင်လာပါသည်။

ဝင်လာပုံမှာ ခေါင်းကို အနည်းငယ် ငုံ့ထားသယောင်ယောင် ထင်ရသည်။ ဦးလှကျော်က မြေပြင်တွင် ဝပ်ပြီး

သေနတ်ကို ပိုက်ပြီး ဘေးတိုက်လိုမို့ သွားသည်ကို ရိပ်ခနဲ မြင်လိုက်ရသည်။ ဦးလှကျော် ပျောက်သွားသဖြင့် ကင်ပလင်းပင်ပေါ် ဆွဲခိုတက်သွားသော အထမ်းသမား ကိုအုန်းမောင်နောက်ကို တစ်ကောင် ဒေါသဖြင့် ပြေးဝင်လိုက်သွားသည်။ အတွေ့အကြုံနည်းသူ ကျွန်တော်သာ မတ်မတ်ရပ်လျက် ကျန်နေပါသည်။

ပြောင်သိုးကြီးမှာ ကျွန်တော်ဆီ တည့်တည့်ပြေးဝင်လာသည်မှာ နှစ်လခန့်ရှိမှ သတိဝင်ပြီး ပြောင်သိုးကြီး၏ ဦးကင်း တည့်တည့်သို့ ပစ်ချလိုက်ရာ သေနတ်သံနှင့်အတူ ပြောင်ကြီးမှာ တုံ့ခနဲဖြစ်သွားပြီး ဘေးတိုက် လဲကျသွားပါတော့သည်။

ကျည်ဆန်သာ မီးမကူးလိုက်လို့ ကတော့ ကျွန်တော် ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် သေပါမည်။ ပထမတစ်ချက်ပစ်ပြီး လျှင် ပြီးချင်း ကျည်ခွဲပြန်ထုတ်။ ကျည်အသစ်ထိုး မောင်းစာင်ပြီး ပစ်ရန် အသင့်ဖြစ်နေပါပြီ။

ကျန်ပြောင်တစ်ကောင်မှာ ကင်ပလင်းပင်ကို ခေါင်းနှင့်ဝင်တိုက်ပြီး နောက်ပြန်ဆုတ်ပြီး ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ကြောက်လန့်တကြီး ပြေးနေသူနောက်သို့ လိုက်ပြန်ပါသည်။ ကျွန်တော် ဘာမှစဉ်းစားချိန် မရပါ။ ပြောင်ကြီးကို နောက်ပိုးထိပ် ပစ်လိုက်ရပါသည်။ ထိချက်မကောင်းသဖြင့် အနည်းငယ်

ဟန်ပျက်သွားသော်လည်း တိုက်ခိုက်နိုင်စွမ်း အပြည့်အဝ ရှိနေပါသေးသည်။

ရှေ့ကလူကို မလိုက်တော့ဘဲ သွေးရူးသွေးတန်းဖြင့် ကျွန်တော်ဆီ ပြေးဝင်လာပြန်ပါသည်။ သူက ဒေါသမုန်တိုင်း ထန်နေသူ၊ ကျွန်တော်က ယခုအခါမှ သွေးအေးအေးဖြင့် ပြန်လှည့်လှည့်လှည့်ချင်း ဦးကင်းကျယ်ကြီးကို ပစ်သွင်းလိုက်ရာ ဒေါသအိုးကြီး ဖင်ထိုင်ကျသွားပါတော့သည်။ ကျွန်တော်အနီးတွင် ယမ်းခိုးနှင့် ယမ်းနံ့များ ဝေနေပါသည်။

ပြောင်ကြီးများနှင့် အမှတ်မထင်တိုက်ပွဲ၊ သတ်ပွဲကြီး တစ်မိနစ် မပြည့်ခင်လေးအတွင်း ပြီးဆုံးခဲ့ပါပြီ။ ဤပွဲမှာ "ငစ်နီ" ကို ကိုင်စွဲသူ လူသားက အနိုင်ရပြီး သားရဲကြီးများ အသက်ပေးခဲ့ကြရပါသည်။

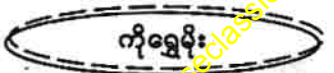
ပွဲအပြီး စစ်ဆေးကြည့်တော့ မုဆိုးအောင်ဒင်က သေနတ်တခြား လူတခြား၊ ဦးလှကျော်က ဆင်ပစ်သေနတ်ကြီးပိုက်လျက် ပက်လက်အနေအထားဖြင့် ဘေးကင်းစွာရှိနေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် စိတ်အေးသွားပါတော့သည်။ လူပြန်စုမိချိန်တွင် ဦးလှကျော်က...

'ကောင်လေး မင်းသိပ်လက်မြန်တယ်ကွာ'

ဟု အရှက်ပြေ ပြောလာရာ...

'ဘကြီးလဲ မြေပြင်မှာ အလိုမဲ့တော်ပါဗျာ'

ဟုသာ ပြန်ဆိုလိုက်ရပါတော့သည်။ ကျွန်တော်၏ "ငစ်နီ" မှာ လူသတ်ဆင်ဆိုးကြီး "ကုလား" အမည်ရှိ ဆင်ကြီးကို အသက် နုတ်ယူခဲ့သော ရိုင်ဖယ်ပါခင်ဗျား။

ကျောက်သမား

(၆)

ရွှေကလေး
(ကျောက်မျက်)

ကျောက်မျက်

ကျောက်မျက်မျက်ကို စတင် သိရခြင်း

မန္တလေးမြို့၊ (၈၈)လမ်း၊ (၃၆)နဲ့ (၃၇)လမ်းကြား ပဲပုတ်တန်းဆိုတဲ့ ရပ်ကွက်ထဲမှာ ကိုချမ်းသာရဲ့ ပင်တိုင် ကျောက်ပွဲစားတစ်ယောက် ဖြစ်တဲ့ ကိုဘိုတင်ဆိုတာ ရှိပါတယ်။ အဲဒီ ကိုဘိုတင် ဆိုတာက အရပ်ရှည်ရှည် ဆံပင်က ကောက်ကောက်မှာ ဘိုကေ ကို နောက်ပါးညှပ်ထားတာ သူ့ထိပ်ပေါ် မှာ ဘုတ်စုစုလေး ဖြစ်နေတာပါ။

သူတို့မိသားစုဟာ ပဲပုတ်တန်း ရပ်ကွက်ထဲမှာရှိတဲ့ ခြံတစ်ခြံမှာ တဲလေး ထိုးနေပြီး ခြံစောင့်အဖြစ်နေရတာပါ။ ရေထမ်းပြီး အသက်မွေးရသူဆိုတော့ ကိုဘိုတင်ဟာ လုံချည်ကို အမြဲပဲ

ခူးဆစ်နားထိ ဝတ်ထားတာ အမြဲလို တွေ့ရပါတယ်။

အလွန်ရိုးသားပြီး သွားကခေါခေါ စကားကပေါပေါနဲ့ ပျော်ပျော်နေတတ် သူပါ။ စောစီးစွာ ကွယ်လွန်သွားလို့ ကိုချမ်းသာ အင်မတန်မှ ဝမ်းနည်းပါတယ်။

ကိုဘိုတင်က တစ်နေ့မှာ ကျောက် ကြည့်ဖို့ ကိုချမ်းသာကို လာခေါ်ပါတယ်။ ကိုချမ်းသာဟာ ကိုဘိုတင်နဲ့ လိုက်ခဲ့ပြီး (၈၈)လမ်း၊ (၃၃×၃၄)လမ်း ပဲလှော်ချောင်ရပ်မှ အိမ်တစ်အိမ်ကို ရောက်ခဲ့တော့ မှော်ထဲက ကျောက်ယူ လာသူမှာ အရပ်ပုပု နဖူးပြောင်ပြောင် စကားသွက်သွက် ပြောတတ်သူက သူ ကျောက်ကိုပြတော့ အချိန်(၃၀)ပိဿာ

ခန့်ရှိတဲ့ ဖားကန်ကြီး ကျောက်ခါး ချိုးထားသလို ပြင်လိုက်ပုံနေတဲ့ ပဲဝါ သားတွင် ဝလုအနည်းငယ် တက် နေတဲ့ ကျောက်တစ်တုံးကို ကြည့်ရပါတယ်။

အဲဒီအချိန်ကတော့ ကျောက်ဝယ် လို့ရရင် မြတ်တဲ့အချိန်မို့ ကိုချမ်းသာ ဒီကျောက်တုံးကို အရဝယ်ဖို့ စိတ်ကူး ထားတာပါ။ (ကျောက်အပွဲမှာ ဝလု တက်တယ်ဆိုတာ ပဲနေတာကြာပြီ ဖြစ်လို့ ချေး(ကျေး)တက်နေတာကို ဝလုတက်တယ်လို့ ကျောက်သမား များ ခေါ်ကြတာပါ။ နှစ်တွေကြာလာ ရင်တော့ ဝလုဟာ အခွံပြန်ဖြစ်သွား တော့တာပါ။)

ကျောက်စိမ်းဆိုတာ အင်မတန် ဆန်းကြယ်တဲ့ သယံဇာတပါ။ ကျောက် တုံးမှာ အနာပါခဲ့ရင်လဲ အဲဒီကျောက် ဟာ အနာထဲ ရေစိမ့်ဝင် အခွံဖြစ်ပြီး တစ်တုံးက နှစ်တုံး ဖြစ်သွားတတ်တာ ပါ။ ထူးဆန်းပုံက ခုံပါတဲ့ ကျောက်

ဆိုရင်လဲ အချိန်ကြာလာရင် ခွဲပါပြီ ဖြစ်သွားတတ်တာပါ။

(ခွဲ ဆိုတာကတော့ ကျောက်အခွံ နဲ့ အသားကြားမှာ အလွှာတစ်ထပ် ကို ခေါ်တာပါ။ စပါးကို ကြိတ်ခွဲ လိုက်တဲ့ အခါမှာ စပါးခွံနဲ့ ဆံကြား မှာရှိတဲ့ ဖွဲနုလို အထပ်ပါ။ ကျောက် တိုင်းမှာတော့ ခွဲမပါတတ်ပါဘူး။ ခွဲပါတဲ့မှော်၊ ခွဲမပါတဲ့မှော်ဆိုပြီး ရှိ တာပါ။)

ကျောက်တစ်တုံးကို မှတ်နဲ့တိုက်လို့ ကွမ်လို့ ခွဲပါပြီး ခွဲခြောက်မယ်၊ ခွဲနီ မယ်ဆိုရင် ကျောက်သားဟာ လန့်ဖြစ် ပြီး ပြာတတ်ပါတယ်။ အရည်ကျောက် မှာတော့ ပျားရည်ခွံ(ဝါကြည့်)ဘဲဥခွံ အဖြူဆိုရင် ကျောက်သမားများ အကြိုက်များပါတယ်။ ဒီကျောက်မျိုး ဟာ အဖွေး-မန်းပါရင် အောင်တတ် ပါတယ်။

ကျောက်သမားဆိုတာ ကိုယ်စားဖူး တဲ့ ကျောက်ကိုသာ ကြိုက်တတ်ကြ တာပါ။ အရည်ကျောက်မှာ ပဲက တက်တဲ့ အရည်က ဝါပြီး(စိမ်းဝါ) လူတိုင်း ကြိုက်တတ်ပါတယ်။ ဒါပေ မယ့် ပဲတက်ဆို အပြစ်များတတ်ပါ တယ်။ ဆံရိုးခြင်း၊ အသားခွဲခြင်း ဖြစ် တတ်ပါတယ်။

လန့်ကတက်တဲ့ အရည်ကတော့ သန့်ပြီး အောင်ပြီဆိုရင် တစ်တုံးလုံး အောင်တတ်တာပါ။ ကျောက်တိုင်းဟာ ကျောက်သက်ရင့်မှ လန့်တတ်ဖြစ်တာ ပါ။ လန့်သမားကို ပဲတက် သွားမပြန့် မကြိုက်သလို ပဲသမားကိုလဲ လန့်သွား ပြလို့ မကြိုက်ကြပါဘူး။

ကျောက်ကို သေချာကြည့်ပြီး ဈေး စကား ပြောကြဖို့ ပိုင်ရှင်ဆိုသူကို ခေါ်လိုက်တော့ အရပ်ပုမှ နဖူးပြောင် ပြောင် စကားသွက်သွက် ပြောတတ်တဲ့

လူတစ်ယောက်က ထွက်လာပြီး...

'ကျွန်တော်နာမည် ခင်မောင်ချစ်ပါ မုံရွာမှာ နေပါတယ်'

ဆိုပြီး မိတ်ဆက်ပါတယ်။

'ကျွန်တော်က ချမ်းသာပါ။ ခင်ဗျား ကျောက် ဘယ်ဈေးရောင်းချင်လဲ'

ဆိုတော့ သူ့ကျောက် ဘယ် လောက်ကောင်းတဲ့ အကြောင်းတွေ ညွှန်းပြီး တစ်ပိဿာ တစ်ရာဈေး ရချင် တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

'ရှည်ရှည်ဝေးဝေး မပြောတော့ဘူး ဗျာ တစ်ပိဿာ ငါးဆယ်ပေးမယ်'

'မရပါဘူးဗျာ'

ပြောပြီး ပွဲစား ကိုဘိုတင်ဘက် လှည့်၍...

'မှော်ထဲရောက်နေတဲ့ ကိုသိန်းထွန်း က မှာလိုက်တယ်။ ဒီကျောက်ရောင်း မယ်ဆိုရင် ကိုချမ်းသာကို ခေါ်ရောင်း ပါတဲ့'

ဆိုတော့ ကိုဘိုတင်က...

'ဒါ ကိုချမ်းသာပဲလေ'

လို့ တရုတ် ကိုချမ်းသာလို့ ပြော လိုက်တယ်။ ကိုဘိုတင်ကလဲ...

'ဒါ တရုတ် ကိုချမ်းသာပဲ'

လို့ ပြောလိုက်တော့မှ ကျောက်ဈေး ကို ဆက်ညှိကြတာ ခုနစ်ဆယ်ကျပ် ဈေးနဲ့ ဈေးပြတ်သွားတော့တယ်။

ခင်မောင်ချစ်ပြောတဲ့ တရုတ် ကိုချမ်းသာဆိုသူမှာ တရုတ်နာမည် "ကောလင်းခေါ" လို့ခေါ်တဲ့ တရုတ် ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုဘိုတင်က ရောဂိုက်ခဲ့ လို့ ကျောက်ဈေးပြတ်သွားခြင်း ဖြစ်ပါ တယ်။

ကိုချမ်းသာက ကျောက်လောကထဲ ဝင်ခါစ တပည့်များအား အမြဲဆုံးမလေ့ ရှိတာက...

'ကျောက်သမားဆိုတာ ကံထလာရင် ငွေ အစုလိုက်အပုံလိုက် ရတတ်တာနော်။ ငွေရ

လာတိုင်း ချမ်းသာကြတာ မဟုတ်ဘူး။ ငွေလာရင် ကိုယ့်မိတ်ကို ထိန်းချုပ်နိုင်မှ ချမ်းသာတာကွ။

ကျောက်လောကမှာ ငွေလာတဲ့လူကို ဒုက္ခပေးတဲ့ စည်သူ့စည်ဆိုတယ်။ အဲဒီစည်း တွေကို ကျော်နိုင်မှ မင်းတို့ ချမ်းသာမယ်။ မူးယစ်ဆေး လောင်းကစားနဲ့ မိန်းမပယ် ထားကြတဲ့ ကိစ္စတွေပဲ။

တို့ ကျောက်လုပ်စက မှော်ထဲမှာ ငွေကို ဒိမ်းဆောက်နေလောက်အောင် ချမ်းသာ တဲ့ လူတွေရှိတယ်။ ကိုယ့်မိတ်ကို မချုပ်တည်း နိုင်လို့ မိန်းမပယ်တွေယူပြီး တယ်ချောငါကြို ချောက်ကြားမှာ လူမသိသူမသိ မထင်မရှား သေသွားကြရတဲ့ ကျောက်သမားကြီးတွေ ရှိခဲ့ဖူးတယ်။ လူဆိုတာ ကိုယ့်မိတ်ကို နိုင် သလောက် ချမ်းသာမှုကို ရနိုင်တာ'

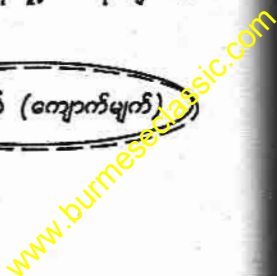
လို့ ဦးချမ်းသာက သူ့ဆီမှာ တပည့် ခံလာတဲ့ သူ့အပေါင်းကို အမြဲဆုံးမခဲ့ တာပါ။

နောက်ပိုင်း ယခု ကျောက်အရောင်း အဝယ်ဖြင့် စတင်သိခဲ့ရတဲ့ ကိုချမ်းသာ ရဲ့မိတ်ဆွေ ဖြစ်လာရသူ ခင်မောင်ချစ် အကြောင်းကို အလျဉ်းသင့်တိုင်း ရေးပါ ဦးမယ်။ နောက်ပိုင်း ခင်မောင်ချစ် စွဲစွဲလမ်းလမ်း လိုက်စားခဲ့တာက လောင်းကစားနဲ့ မိန်းမပါပဲ။

ဒီလူကလဲ အသက်ရှည်တယ်ဗျာ။ ခုထိရှိနေသေးတာ။ မိန်းမရှုပ်ခဲ့တဲ့ အတွက် ငွေမရှာနိုင်တော့တဲ့ ယခု အချိန်မှာ သူ့မိန်းမနဲ့ သားသမီးများရဲ့ စွန့်ပစ်ခြင်း ခံနေရပါတော့တယ်။ သာယာမှုကို လိုချင်ခဲ့လို့ ဆင်းရဲခြင်းနဲ့ ပေးဆပ်ရတာပါ။

ဆောရောက်ရ လူ့ဘဝ သုခချမ်းသာ ပြည့်ပါစေ။

ရွှေကသစ် (ကျောက်မျက်)

မြွေပမ်းကြသူများ

ရဲရဲထွန်း
(ဟင်္သာတ)

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ဟင်္သာတ
မြို့သည် တစ်ချိန်က မြွေပွေးအလွန်ပေါ့
များခဲ့သည်။

လယ်ထွန်ရင်း၊ ပျိုးနှုတ်ရင်း၊ ပိုးထိ
(မြွေကိုက်)၍ သေဆုံးသူတို့၏ ပုံရိပ်တွေ
ကို ပြန်လည်မြင်ယောင်မိသည်။ ထို
အချိန်က ဆေးရုံဆေးပေးခန်းတို့
အလှမ်းဝေးကြသည်။

စိန်ဝိုင်းရွာမှ ဦးဖိုးမုတ် ဖားထွက်ချိတ်
ရင်း မြွေပွေးကြီးတစ်ကောင် ရိုက်၍
ပုဆိုးနှင့် ပိုက်ယူလာခဲ့သည်။ ရွာသို့
အပြန် ဝမ်းဗိုက်တစ်ဝိုက် “စစ်ခနဲ...
စစ်ခနဲ” နာကျင်ခဲ့သော်လည်း သတိ
မမူခဲ့။ အိမ်အရောက်တွင် လဲကျ
သေဆုံးခဲ့သည်။

ဒီတော့ ပုဆိုးထုပ်ကို ဆွဲယူကြည့်ရာ
မြွေပွေးမကြီး ဝမ်းဗိုက်ကို ဖောက်၍
ထွက်လာသော မြွေပွေးပေါက်များကို
အထွေးလိုက် တွေ့ရသည်။ ဘကြီး
လည်း နာမည်ကြီးသွားတော့သည်။
ဦးဖိုးမုတ်ကြီး မြွေပွေး(၂၅)ကောင်
ကိုက်၍ သေဆုံးရသည် ဟူ၏။

မြွေပွေးများ အကုသိုလ်ဝင်ချင်တော့
မည်သူက ဆေးညွှန်းလိုက်သည် မသိ။
မြွေပွေးသည်မြွေသည် ကင်ဆာရောဂါ
ပျောက်သည်ဆိုပြီး မြွေပွေးအသားမှာ
လည်း အားရှိသည်ဟု ဆို၏။

ထိုအချိန်မှစ၍ မြွေပမ်းသမားများ
ပေါ်ထွက်လာတော့၏။ မြွေပမ်းသမား
များမှာ လည်ရှည်ဖိနပ်ကြီးစီး၍ ခက်ရင်း
ခွကို ကိုင်ဆွဲထားကြသည်။ ခါးတွင်
ထက်မြက်သော ဓားတစ်လက်ကို ချိတ်
ဆွဲထားသည်။ ဖမ်းမိသော မြွေပွေးများ
ကို ခေါင်းဖြတ်၍ ကြီးဖြင့်သိပြီး ကျော
တွင် တွဲလွဲဆွဲ၍ မြို့တွင်းသို့ ဝင်ရောက်
ရောင်းချကြသည်။

ထိုမြွေပမ်းသူများ တစ်နေ့လျှင်
ဆယ်ကောင်ထက် မနည်းရကြသည်။
တစ်ကောင်လျှင် တစ်ထောင်ကျပ်ဈေး
ရသည်။ မြွေပမ်းသူများမှာ တဖြည်း
ဖြည်း အတင်ရဲလာကြသည်။ လည်
ရှည်ဖိနပ်ကြီးကိုလည်း မစီးကြတော့

ပေ။ ခက်ရင်းခွအစား သစ်သားခွများ
ကို ကိုင်ဆောင်လာကြသည်။
မြွေပွေးကို ငယ်နိုင်လို သဘောထား
၍ မကြောက်မရွံ့ အပြိုင်အဆိုင် ဖမ်း
လာကြသည်။
မြွေပမ်းအတွေ့အကြုံ
များလာသည်နှင့်အမျှ
မြွေတို့၏ ဓလေ့
စရိုက်နှင့်
လမ်းကြောင်းကို
သိလာကြသည်။

အချို့မြွေပမ်းသမားများမှ မြွေ၏အနံ့
ကိုခံ၍ မြွေရို၊ မရှိသိနိုင်သော မြွေပမ်း
ဆရာကြီးများ ဖြစ်လာကြသည်။

‘ဖိုးထောင်...ဟို ဆောက်ကုလားချုံ
ထဲမှာ ဒီကောင်ရှိတယ်ကွ’
မြွေပမ်းဝိဇ္ဇာ ဦးစိုးမောင်မှ သားဖြစ်
သူ ဖိုးထောင်ကို မြွေပမ်းပညာ လက်
တွေ့ သင်ကြားပေးသည်။

‘အဖေ ဘယ်လိုလုပ်သိလဲဟင်’
ဖိုးထောင်က ပညာယူသည့် မေး
ခွန်းမေးသည်။

‘သိတာပေါ့ကွ၊ ဒီမှာကြည့် အဲဒါ
မနက်စောစောက ဒီကောင်ဖြတ်သွား
တာ ဖြစ်မယ်။ တစ်ပိဿာလောက်ရှိ
မယ့် အကောင်ကြီးပေါ့ကွ။ အနံ့ကလဲ
ညှိစို့နေတာပဲ။ ဒါကြောင့် ရှေ့က
ဆောက်ကုလားချုံထဲမှာ ရှိတယ်လို့
အတပ်ပြောနိုင်တာပေါ့ကွ’

သားအဖနှစ်ဦး မြွေခြေရာကောက်
၍ ရှေ့သို့ တိုးသွားပြီး ဆောက်ကုလား
နဂ္ဂတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၈၅

ချို့ကို ခက်ရင်းခံဖြင့် ထိုးရှာရာ အခွေ
ပေါ်ခေါင်းတင်၍ သူ့ကိုထိလျှင် ကိုက်
ရန် အသင့်အနေအထားဖြင့် စောင့်နေ
သော မြွေပွေးကြီးတစ်ကောင်ကို တွေ့
ရသည်။

မြွေပွေးဆိုသည်မှာ သူ့ကို မထိနှင့်
ယင်နားလျှင်တောင် မလွတ်ဟု ဆို
စကားရှိသည်။ သို့သော် ဦးစိုးမောင်နှင့်
တွေ့သောအခါ ထိုမြွေပွေးမှာ ကံဆိုးရှာ
သည်။ ကိုက်ရန်မဆိုနှင့် ယင်း၏
လည်ပင်းကို ခက်ရင်းခွ လာထောက်မှ
ဒေါသတကြီး ရုန်းကန်ရတော့သည်။

‘ခေါင်းကို ဖြတ်လိုက်’

ဦးစိုးမောင်၏ စကားအဆုံး ရဲရင့်
တက်ကြွနေသော ဖိုးထောင် ဓားချက်
ဖြင့် ထိုမြွေပွေးမှာ အသက်ထွက်ရ
တော့သည်။

ဦးစိုးမောင်မှာ အသက်အရွယ်
ထောက်လာပြီး မြွေပွေးသားများ စား
လွန်းသည်ထင် မျက်စိများ ပြာလာ
သဖြင့် မြွေဖမ်း မထွက်နိုင်တော့ပေ။
သားဖြစ်သူ ဖိုးထောင်တစ်ဦးတည်း
မြွေဖမ်းထွက်ရပါတော့သည်။

ဖိုးထောင်ခေတ်တွင် မြွေဖမ်းစံချိန်
များ ပိုတင်နိုင်ခဲ့သည်။ ကျင်းထဲ ဝင်ပုန်း
သော မြွေကိုပင် တူး၍ရအောင် ဖမ်းနိုင်
ကြသည်။ မိုးဦးကျအချိန်များတွင်
တစ်နေ့ မြွေပွေး(၁၅)ကောင် ဖမ်းနိုင်
သော ဖိုးထောင်မှ ထိုဒေသတွင်
မြွေဖမ်းသူရဲကောင်း ဖြစ်သွားတော့
သည်။

ဖိုးထောင်မှာ မြွေဖမ်း ကျွမ်းကျင်လာ
သည်နှင့်အမျှ မြွေဖမ်းမှဆိုးများ အကာ
အကွယ်ဖြစ်သော လည်ရှည်ဖိနပ်ကြီး
ကိုပင် မစီးတော့ပေ။ တစ်ခါတစ်ခါ
အရက်သေစာ သောက်စားပြီးမှ မြွေ
ဖမ်းထွက်လေ့ရှိသည်။ မြွေပွေးဆိုသည်
မှာလည်း အဆိပ်ပြင်းထန်ပြီး ထိလိုက်

သည်နှင့် ဆတ်ခနဲ တွပ်လိုက်သော
မြွေပွေး၏ လျှင်မြန်တိကျမှုနှင့် အစွမ်း
ထက်မှုကိုလည်း အမှုမထား မကြောက်
ရွံ့တော့ပေ။

**ထိုမြွေများမှာလည်း မြွေဖမ်း
သမားများ၏ အနံ့အသက်ကို ရ
သည်နှင့်** ချို့များအောက်တွင် မနေရ
တော့ပေ။ နီးစပ်ရာကျင်းနှင့် ရေမြောင်း
များထဲသို့ ဆင်းပြေး ပုန်းခိုကြတော့
သည်။

ဖိုးထောင်တို့ မြွေဖမ်းမှဆိုးများက
လည်း မြွေပွေးအနံ့အသက်ကို အဝေး
မှ ကြိုတင်အနံ့ခံနိုင်စွမ်း ရှိလာကြ
သည်။ မြွေပွေးတစ်ကောင်ကို ကြက်
ကလေး ငှက်ကလေး ဖမ်းသလို ဖမ်း
နိုင်လာကြသည်။ စည်းကမ်း ထုံးတမ်း
အစဉ်အလာပျက်၍ အကာအကွယ်မဲ့
အထင်သေးစွာ ဖမ်းကြသည့် အနေ
အထားကို ရောက်လာကြတော့သည်။

‘ဝါကျွတ်ရင် လက်ထပ်ကြရအောင်
ကိုဖိုးထောင်ရယ်’

တစ်ရွာတည်းသူ မမြိုင်၏ ခရာ
တာတာ ပူဆာသံကို ကြားယောင်ရင်း
ထုံးစံအတိုင်း ဖိုးထောင် မြွေဖမ်းထွက်
လာခဲ့သည်။ စိန်ပိုင်းရွာလေးကို ဖြတ်
သန်းစီးဆင်းနေသော စိန်ပိုင်းချောင်း
အရောက် ဖိုးထောင် ရပ်လိုက်သည်။
နာခေါင်းကို တောထဲ မော့၍ အနံ့ခံ
လိုက်သည်။

ဖိုးထောင် ကျေနပ်သွားသည်။
သေချာပြီ ချောင်းစပ်ချိုထဲတွင် မြွေပွေး
နံ့ကို သူ့ရလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော်
ထူးခြားနေသည်မှာ အနံ့က နှစ်မျိုး

ဖြစ်နေသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဖိုးထောင်
ချို့ထဲသို့ တိုးဝင်လိုက်သည်။

တွေ့လိုက်ရသည့် မြင်ကွင်းက
အဆန်းတကြယ် ဖြစ်သည်။ မြွေပွေး
နှစ်ကောင် မိတ်လိုက်နေကြသည်ကို
တွေ့လိုက်ရသည်။ တစ်ကောင်နှင့်
တစ်ကောင် လိမ်ယုက်လူးလွန်းနေကြ
သည်။

ဖိုးထောင်အဖို့ တစ်ချက်တည်းနှင့်
ငှက်နှစ်ကောင်ထိသည့်ကိန်း ဆိုက်နေ
သည်။ ဖိုးထောင် ပြေးလိုက်သည်။ ပြီး
အသင့်ပါလာသော ခက်ရင်းခွဖြင့် မြွေ
တစ်ကောင်၏ ဦးခေါင်းကို မိမိရရ ဖိ
ထောက်လိုက်သည်။ ထို့နောက်
အသင့်ပါလာသော ဓားဖြင့် ထိုမြွေပွေး
၏ ဦးခေါင်းကို ဖြတ်ချနိုင်ခဲ့သော်
လည်း...

ကျန်သော မြွေပွေးတစ်ကောင်၏
အမျက်ဒေါသဖြင့် တွပ်(ကိုက်)လိုက်
သော အစွယ်တစ်ချက်သည် လည်ရှည်
ဖိနပ်ကြီး စီးမထားသော ဖိုးထောင်၏
ခြေကျင်းဝတ်ကို စူးဝင် နစ်မြုပ်သွား
တော့သည်။

မျက်လုံးများ ပြာဝေနေသည့်ကြား
က အဖေစကားသံကို ပြန်လည် ကြား
ယောင်မိသည်။

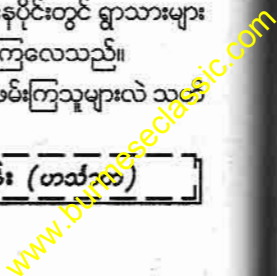
‘ဖိုးထောင် မိုးကျရင် ဒီကောင်တွေ
မိတ်လိုက်တတ်တယ်ကွ၊ လည်ရှည်
ဖိနပ်ကြီး စီးသွားနော်’

သို့သော် ဖိုးထောင်၏ အသိတရား
တို့ နောက်ကျသွားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

စိန်ပိုင်းချောင်းနံဘေးတွင် ဖိုးထောင်
၏ အလောင်းနှင့်အတူ မြွေပွေးတစ်
ကောင်ကို ညနေပိုင်းတွင် ရွာသားများ
က တွေ့မြင်ခဲ့ကြလေသည်။

‘ဪ... မြွေဖမ်းကြသူများလဲ သလံ
လစ်တာနဲ့...’

ရဲရဲထွန်း (ဟာသာ)

နာတစ်ဆယ် ဝဲကတော့

ရွှေတောင် သီအောင်ဖြာန်

နိုင်ငံကိုသိမ်း၊ သီပေါကိုယ်တော်
ကို ထိန်း၊ အကျယ်ချုပ်ထောင်ချ၊
ရသမျှ အကုန်သိမ်းကျွေးယူ၊
ပြည်သူတွေကို နှိပ်စက်၊
ထောင်ချလို့ရက်စက်၊
သတ်ဖြတ်ချက်လဲပြင်း။
လက်ငင်းကြီး လတ်တလော
တိုင်းတစ်ခွင်၊ ပြည်အနှံ့
ဘုရင်စနစ် ကုန်ဆုံး
လုံးလုံးကြီးကျွန်ဖြစ်၊
ယူကျွေးမရ အပူလုံးကြွ
လူလုံးမလှ ဖြစ်ခဲ့ကြ...
သူ့ကျွန်ဘဝ။
ကျွပ်တို့ ဆရာတော်က
သီပေါဘုရင်နဲ့ စုဖုရားလတ်
တို့ တံဆိပ်တော်ကပ်

ထွတ်ထွတ်မြတ်မြတ် ကိုးကွယ်ခဲ့တဲ့
ဆရာတော်၊ သီယာတော်။ စာပြန်
ပွဲမှာ တစ်ဂဏန်းက ပြေးခဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်။
ရွှေတိုက်တော်စာရင်းဝင်။

အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့က အဆက်အနွယ်
တော်တွေ စာရင်းမှတ် ညှဉ်းဆဲကာ
သတ်ဖြတ်မယ့်အရေးကြောင့် အောက်
ပြည်ကို ပြေးခဲ့ရတာ။ ဧရာဝတီမြစ်ရိုး
တစ်လျှောက်မှာ သီတင်းမသုံး။ စခန်း
ဖြတ်၊ လမ်းဖြတ်၊ အဆက်ဖြတ်။ ကုန်း
ခေါင်ခေါင်အရပ်ကိုကြွချီ၊ ဝေးသည်
ထက် ဝေးရာဆီသို့...

တောင်ကွယ်ကွယ်၊ တောကျွန်းကျွန်း
နက္ခတ္တရာဇင်ဒြည်မဂ္ဂလင်၊ ၂၀၁၉

ကြီးတဲ့သူတွေကလဲ ဘမြိုင်၊ ရွယ်တူ
တန်းတူတွေကလဲ ဘမြိုင်၊ ငယ်သူတွေ
ကလဲ ဘမြိုင်။

ခြောက်ဆယ်ကျော် အသက်က
ဘအမည်သစ်ထွန်းပြောင် “မောင်”၊
“ကို”၊ “ဦး”တွေ ပြုတ်သွားတယ်။
ပျောက်သွားတယ်။ ခေါ်ကြပါစေ၊
ခေါ်ပါစေ... ဘမြိုင် ကျွပ် ကျေနပ်
တယ်။

မကျေနပ်တာက နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်
အစိုးရ။ အတင်းအဓမ္မ ဓားပြတိုက်သလို

ကျွပ်နာမည် ဦးမြိုင်။ အသက်က
(၆၀)။ (၁၀)ပတ်လည်ကလေးတွေက
အဘမြိုင်လို့ခေါ်ကြတယ်။ နောက်
တော့ အဘမြိုင်လို့ ခေါ်ရတာ ထောင့်
ထောင့်တောင့် ဖြစ်နေတယ် ထင်ပါရဲ့။
(အ)ပစ္စည်းကို ဖြုတ်ပြီး ဘမြိုင်လို့
ခေါ်ကြပါလေရော။

ဒီနာမသမုတ်ချက်က အမည်သစ်
တစ်လုံး ဖြစ်သွားတယ်။ ကျွပ်ထက်

လမ်းမတွေနဲ့ဝေးဝေး ဆေးအေးစွာ သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့။ မန်းနေပြည် တော် အထက်အရပ်က စာတတ် ပေတတ်အကျော် ဆရာတော်တစ်ပါး ရယ်လို့ယောင်လို့များတောင် နှုတ်တော် ကမဟာ။ မြုပ်အောင်ကို မြုပ်ထားတဲ့ ဇာတိမာန၊ ဂုဏ်မာန... ဩချရ လောက်ရဲ့။

ကျုပ်တို့ ရွာကလေးက ဆင်းရဲ တယ်။ ဆင်းရဲသားတွေ များတယ်။ စားနိုင်သောက်နိုင် အိုးပြည့်ခွက်ပြည့် တွေက လက်တစ်ဆုပ်စာ (၅)ယောက် တောင် မပြည့်ဘူး။

အိမ်ခြေလေးက (၃၀)ကျော်၊ အလယ်ရိုးမအစပ် တောင်ခြေမှာ ကပ် တည်ထားတဲ့ရွာ။ ဆွမ်းရေးထက် ဝမ်း ရေးခက်တဲ့ရွာ... ကျုပ်တို့ရွာ။

ကိုးကွယ်စရာ ဘုန်းကြီးမရှိ၊ ကျောင်းမရှိ။ စာပေပညာ ဟာတာတာ ဗလာနတ္ထိ သင်စရာမရှိ။

ဒါပေမယ့်ဗျာ... ဆရာတော် ကြွ ရောက်တော်မူလာတော့ ရွာအပြောင်း အလဲက ဝမ်းပန်းတသာ လူ သာရခေါ်၊ နတ် သာရခေါ်။

‘ဪ... အဖြစ်က...’

တစ်နေ့တော့ နေ့ဆွမ်း ဆွမ်းခံဝင် ချိန် ရွာထိပ်ကနေပြီး ဘုန်းကြီးတစ်ပါး ကြွလာတယ်။ သပိတ်တော်ကို ပိုက် လို့... ကျုပ်တို့က ရွာလယ်လမ်းမမှာ ကစားနေကြတာ။ ကျုပ်တို့အသက် က (၁၄)နှစ်၊ (၁၅)နှစ် ကြီးကောင်ဝင်စ၊ လူပျိုကြီးဖားဖားတော့ မဖြစ်သေး။ အရှိန်ယူစ။

လူလားမြောက်တော့မယ့် ကျုပ်တို့ ဘာတစ်လုံးမှ မတတ်ဘူး။ သေစာရှင် စာ ဖတ်တတ်ဖို့ဝေးလို့ ကကြီးကို ပုတ် လောက်ပြူးပြတာတောင် ကကြီးမှန်း မသိဘူး။

၂၉၀ နက္ခတ္တရာဇင်မြစ်ပျံ့စမ်း

ဒါပေမယ့် ဘဝမှာ ပျော်တာပဲ။ ကလေးဆိုတာ ဘာသိမှာတုန်း၊ နလပိန်း တုံး။

အရပ်တော်က လေးတောင်ပြည့် ယောက်ျား။ အသားက မည်းချိုပ်ချိုပ်၊ နက်တဲ့ဘက်တောင် ပါတော့မလိုလို။ မျက်နှာတော်ကတော့ ပြုံးလို့။ ဘယ်နဲ့ညာ ခြေဖဝါးနှစ်ဖက်မှာ ကွဲအက်တဲ့ ဒဏ်ရာတွေနဲ့။ ဖိနပ်မပါ။ ဗလာထီးတည်း။ သင်္ကန်းတော်က နွမ်းဖတ်ဖတ်၊ ချေးအထပ်ထပ်။

တံခါးမရှိတဲ့ ရွာအဝင်လမ်းကို ဆရာတော် ခြေလမ်းလိုက်တာနဲ့ ကျုပ် ကစပြီး ဆရာတော်ဆီကို ပြေးတယ်။ ကစားဖော်တွေ ကျုပ်နောက်က လိုက် လာကြတယ်။ တစ်ပြုံကြီး တစ်အုပ် တစ်မ။

ဆရာတော်အနားကို ရောက်တော့ လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးဦးချ ကန်တော့ လိုက်ကြပြီ။

ဆရာတော်က ပြုံးပြီးကြည့်တယ်။ ဆုတွေပေးတယ်။ ကလေးဆိုတော့ ဘာတွေပေးမှန်းမသိ။ ပေးတဲ့ဆု အဆုံးမှာ ကျုပ် ထိုင်ရာကထ အသံ ကုန်ဟစ်လို့ အော်လိုက်ပြီ...

‘ဆွမ်းတော်ဗျို’

ကျုပ်တို့က ရှေ့ကအော် ဆရာတော် က နောက်ကအကြွ။ အိမ်တိုင်း အိမ် တိုင်းက ထွက်အကြည့်။ ရှိစုမဲ့စု ဟင်းလျာကလေးတွေနဲ့ ဆွမ်းတော်ကို လောင်းတော်မူကြ။ လှူလိုက်ကြတာ သူငါအပြိုင် အနိုင်ကြမတတ်။

ရွာသူရွာသားတွေဆိုတာ ဝမ်းသာ နေလိုက်ကြတာ... ကျုပ်တို့ အော်တာ နဲ့တင် မနေကြသေးဘူး။ သဒ္ဓါယိဖိတ် စိတ်နောက်ကိုယ်ပါ။ သူသူငါငါ တူမကွာ လှကြဖို့...

‘ဘယ်သူရေ... ဘယ်ဝါရေ... ဆွမ်း

တော်ဟေ့’
လို့ တစ်အိမ်ကျော်၊ နှစ်အိမ်ကျော် နာမည်တွေ ခေါ်၊ခေါ်ပြီး အသံပြုလိုက် ကြတာ။ ရွာလုံးကျွတ် ဆူညံ ဘဝင် အထိလို့။

ဆရာတော် ဆွမ်းခံကြွတာ ရွာမဆုံး သေးဘူး သပိတ်တစ်လုံးလှုံလို့... နောက်ကြောင်း ပြန်ကြွရပြီ။ ဆရာ တော် နောက်ကနေ ကျုပ်တို့တစ်သိုက် လိုက်သွားကြတယ်။

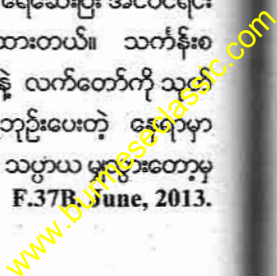
ရွာအဝင်လမ်းက ပြန်ထွက် လယ် နှစ်ကွက်ကျော်လောက်က အင်ပင်ကြီး ရဲ့ အောက်မှာ ဆွမ်းဘုဦးပေးတယ်။ ဆွမ်းမဘုဦးပေးမီ သပိတ်တော်ကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ကိုင်မြှောက်ပြီး နှုတ် တော်က တတွတ်တွတ် ရွတ်တယ်။

ဆရာတော် ဆွမ်းဘုဦးပေးနေတုန်း ရပ်ပေါ်ရွာပေါ် ဩဇာခိုတဲ့ လူကြီး(၃) ယောက် ရှေ့ဆုံးက ရောက်လာတယ်။ ဘကြီးသာအောင်ရယ်၊ ဘထွေးချစ်ငွေ ရယ်၊ ဦးကြီးသန်းမောင်ရယ် နောက် မှာလဲ ရွာသားတွေ လိုက်လာကြတယ်။ မိန်းမကြီးတွေလဲ ပါတယ်။

ဒွေးလေးညှက်သေး ခေါင်းပေါ်မှာ သောက်ရေအိုးတစ်လုံး၊ အဖုနဲ့ ရေခွက် လဲ ပါရဲ့။

ဆရာတော်ကို ဝတ်ဖြည့်ကြပြီ။ သင့်ရာကထိုင်ကြ လယ်ကန်သင်းရိုး ဘေးမှာ ကျွဲကျွဲကလေးတွေ၊ လက် အုပ်တွေ တချီချီနဲ့... ဟိုကြည့်ခိုကြည့် ဆရာတော်ကို တကြည့်ကြည့် သိမှ မသိဘဲ။ ပီတိတွေကတော့ တဝေဝေ။

ဆွမ်းဘုဦးပေးပြီးတော့ ဆရာတော် က သပိတ်ကို ရေဆေးပြီး အင်ပင်ရင်း မှာ မှောက်ထားတယ်။ သင်္ကန်းစ လက်သုပ်ပဝါနဲ့ လက်တော်ကို သွတ် တယ်။ ဆွမ်းဘုဦးပေးတဲ့ နေရာမှာ ပြန်ထိုင်တယ်။ သပ္ပာယ် မှုလွှားတော့မှ

ဘကြီးသာအောင်က စတင်ပြီး လျှောက်ထားတယ်။

'ဆရာတော် ဘယ်အရပ်ဒေသက ကြွတော်မူလာတာလဲ ဘုရား'

'ဟို... အဝေးကြီးက' မြောက်အရပ်ကို လက်ညှိုးညွှန်ပြ တယ်။

'အထက်အညာကလား ဘုရား' 'ဟုတ်ပါ'

ဘယ်အရပ် ဘယ်ဒေသက ကြွ တော်မူလာတယ်ဆိုတာ မိန့်တော်မမူ ဘူး။ ဒကာ၊ ဒကာမတွေလဲ မသိကြ တော့ဘူး။

'ဘယ်အရပ်ဒေသကို ကြွမြန်း တော်မူမှာလဲ ဘုရား' 'မသိသေး'

'တပည့်တော်တို့ရွာကို ဂေါစရဂါမ် ပြုတော်မူပါဘုရား။ ပစ္စည်းလေးပါး ဒကာ၊ ဒကာမများအဖြစ် တာဝန်ယူ လှူဒါန်းပါ့မယ်ဘုရား' 'အိမ်'

တစ်ခွန်းတည်း နှုတ်တော်ကထွက် လက်ခံလိုက်တယ်။

နေ့သန့်စင် သီတင်းသုံးဖို့ ဘကြီး သာအောင် သူ့အိမ်ကို ပင့်တယ်။ လက်မခံဘူး။ ငြင်းတယ်။ မကြွဘူး။ အင်ပင်အောက်မှာပဲ သီတင်းသုံးမယ်။ ညကျိန်းမယ်။

ပင့်လျှောက်လို့ မကြေတော့ တစ်ထောက်တစ်နားနေပြီး ရွာကို ပြန်ကြရပြီ။

ညစာ စားပြီးတာနဲ့ ရွာကလူကြီး တွေ ဘကြီးသာအောင်အိမ်မှာ စုကြ တယ်။ တစ်အိမ် တစ်ယောက်မက လာကြတယ်။ ရပ်ရေးရွာရေး ဘာသာ ရေး။ သာသနာရေး။

ရွာဦးရွာထိပ် ရွာအရှေ့ဘက် ပဒုမ္မာ ကြာပွင့်တဲ့ ရေကန်ကြီးနားမှာ ကျောင်း

လေးတစ်ဆောင် ဆောက်မယ်။ ဆရာ တော်ကို ပင့်မယ်။ သီတင်းသုံးစေမယ်။ တစ်ရွာလုံး ညီညီညာညာ သဘောတူ ကြ၊ တစ်သံတည်း သံယာတော်အရှင် မြတ်ကို ကိုးကွယ်ကြမယ်။

မနက် အရုဏ်တက်သာသာမှာ ဆရာတော် ဆွမ်းခံဝင်တယ်။ အရုဏ် ဆွမ်းကို လောင်းကြ၊ လှူကြ။ သပိတ် တစ်လုံး ဖြိုးမောက်လျှံကျ။ သဒ္ဓါစိတ် တွေ ယိုဖိတ်ကြ။

ဒကာကြီး၊ ဒကာမကြီးတွေ ဆရာ တော်နောက်က လိုက်သွားကြတယ်။ ချက်ချင်းကြီးတော့ မဟုတ်ဘူး။ အရုဏ်ဆွမ်း စားပြီးချိန်လောက် ဆရာတော်ဆီ အရောက် လျှောက် ထားကြတာက ကျုပ်တို့ရွာမှာ သီတင်း သုံးဖို့၊ ကျုပ်တို့တွေကို ပြောဆိုဆုံးမ လမ်းညွှန်ပြဖို့။

ဆရာတော်က ခေါင်းညိတ်တော်မူ တယ်။ လက်ခံတယ်။

ဝမ်းသာလိုက်ကြတာ... တစ်ရွာလုံး ပျော်မဆုံး မော်မဆုံး ရွှေတုံးကြီး

ကောက်ကြသလို။

ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ချက်ချင်းပဲ ရွာကိုပြန် ဘုန်းကြီးကျောင်းတစ် ကျောင်း ဖန်ဆင်းကြတော့မယ်။ ဓား၊ ပုဆိန်၊ ကြိုး၊ လွှ စတာတွေကို ယူ။

ယောက်ျားသူအားလုံး အိမ်ကထွက် ရွာအရှေ့ဘက် အလယ်ရိုးမဆီကို ချီတက်။ တောက မနက် လယ်ကွင်း အစပ် သာသာကလေး။ နီးနီးကလေး မဝေ။

ကျောင်းတိုင် ထုပ်၊ လျှောက်၊ ဒိုင်း၊ မြား၊ မျော၊ ကြတိုင်၊ အဆင့်၊ အခင်း နေ့ချင်းပြီးစီစဉ်။ သစ်ပင်တွေ ခုတ်၊ ဝါးတွေခုတ်။

ရွာကို ပြန်အရောက် လူတိုင်း ယောက်ယက်ခတ်မှု။ အလုပ်က ကိုယ်စီ။ နီးဖြာ၊ တိုင်ဖြတ်၊ ဝါးကြော သပ်၊ ထိပ်တံ၊ ဝါးတွေခြမ်း၊ ကပ်တွေ ရက်။ တစ်နေ့တစ်ရက်နဲ့တော့မပြီး။ ချွေးဒီးဒီးကျ။ မညည်းမညူ။ နောက် တစ်နေ့ဆက် ကုသိုလ်ရေးအတွက်။

ဘကြီးသာအောင် မြို့ကိုတက်၊ လိုအပ်ချက်တွေ အကုန်ဝယ်။ အမည် ကမများ။ မနက်သွားလို့ ညနေပြန်။ ရက်တစ်ရက်အချိန်ပေး။ လှည်းယာဉ် လေး ကြောကြောနဲ့ နွားညီနောင် ခြုံသံပေး မနားတမ်း ပြေးလွှား။

ရွာသားများကတော့ နောက်နေ့လဲ လုပ်ငန်းဆက် (၃)ရက်နဲ့ပင် ကျောင်း ငယ်တစ်ဆောင်ဖြစ်မြောက်။ ပုဒ္ဒ သာသနာတော်ကို စောင့်ရှောက်၊ မြေပြင်က ထပေါက်တဲ့ ဘုံမိမာန်၊ နတ်တို့ဖန် ရေကန်အသင့်ကြာအသင့်၊

လုပ်ငန်း အဆင့်ဆင့်ပြီးမြောက် (၄)ရက်မြောက်နေ့မှာတော့ နေ့ကလဲ ကောင်း၊ ရက်ကလဲကောင်း၊ နေ့ကောင်း ရက်သာ ရွေးစရာမလို အလိုလိုတိုက် ဆိုင် ကျောင်းသစ်အပ်ပွဲ၊ ကျောင်းသစ်

www.burmeseclassic.com

တက်ပွဲ၊ ကျောင်းအလှူ၊ ရေစက်ချပွဲ ကျင်းပ။

မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့သာဝက ကိုးကွယ်ကြ ရပြီ။

အဲဒီနေ့ ရွာနီးချုပ်စပ် နီးစပ်ရာ ရွာအသီးသီးက ကျောင်းထိုင်ဆရာ တော်တွေကိုပင့် အရုဏ်မုန့်ဟင်းခါး ဆွမ်းလုပ်ကျွေး။ ဒါတဗွဝတ္ထုအစုစု တို့ကို ကပ်လှူ။ ပူဇော်သက္ကာရပြု လိုက်ကြတာ ကြီးကြီးငယ်ငယ် အရွယ် မရွေး။

တစ်ရွာလုံး မီးခိုးတိတ် ကြိတ်လိုက် ကြ မုန့်ဟင်းခါး။ အရုဏ်မုန့်ဆွမ်း သံဃာတွေကပ်၊ နေ့ဆွမ်းတစ်ထပ် ထပ်ပြီးကပ်ပြန်။ နှစ်တန်နှစ်ဝ ကုသိုလ် ရ။

နောက်တစ်နေ့ မနက်မှာတော့ ဆရာတော်ထံမှောက် ရောက်လာ လိုက်ကြတဲ့ ကျောင်းသားတွေ အများ ကြီး။ သားတွေလက်ဆွဲ မိဘတွေလဲပါ။ လှူဖွယ်တွေ စုံအညီနဲ့။

ကျောင်းသားတွေက အသက်စုံ၊ အရွယ်စုံ။ (၅)နှစ်၊ (၆)နှစ်ပါတယ်။ (၁၀)နှစ်ပတ်လည်တွေလဲ ပါတယ်။ ကျုပ်တို့လို တစ်ဆယ်ကျော်၊ သုံးနှစ် ပတ်လည်၊ လေးနှစ်ပတ်လည်တွေလဲ ပါတယ်။

ဆရာတော်ရှေ့မှာ အတန်းလေး တွေစီလို့ လက်အုပ်ကလေးတွေချီလို့။ ကျောင်းကလေးက ကျဉ်းတော့ မြေပြင် ဆင်းပြီး ထိုင်ကြ၊ ဝတ်ဖြည့်ကြ။

‘ဩကာသ... ဩကာသ... ဩကာသ...’

ကျောင်းစအပ်တဲ့နေ့ ဆရာတော်က ဘာစာတစ်လုံးမှ မသင်ဘူး။ ကျောင်း ဝေယျာဝစ္စလဲ မလုပ်ခိုင်းဘူး။ မိဘ တွေနဲ့ ပြန်ထည့်လိုက်တယ်။ နောက်နေ့ မှလာကြ ပြန်ကြ။

ကျောင်းစ, တက်တဲ့နေ့ ဝ, လုံးတန်း။ ကျောင်းရှိလူကုန် ဝ, လုံးတန်း။ တန်းခွဲ မရှိ။ တစ်ပြေးညီ ဝ, လုံးတန်း။ လေထဲ မှာ လက်တန်းပြီး ရမ်းရော်လို့ မှန်းဆ ရေးလိုက်ကြရတယ်။ ဝ, လုံး။

ဆရာတော်က ကျုပ်တို့ကို ကျော ခိုင်းပြီး ရပ်တယ်။ လေထဲမှာ ညှာလက် နဲ့ ရေးပြတယ်။ ကျုပ်တို့ကလဲ လိုက်ရေး တယ်။

‘မနက်ဖြန် ကျောင်းလာရင် ပျဉ်ပြား တစ်တောင်လောက် ဖြတ်ခဲ့ကြ။ ကနေ့ ကျောင်းကနေ အိမ်ပြန်ရောက်တာနဲ့ မိဘတွေကိုပြော မနက်ဖြန်ပါအောင် ယူခဲ့ကြ’

ဆရာတော် အဆိုအမိန့်အရ တစ်တောင်လောက်ပျဉ်ပြား၊ တစ် တောင်မရှိတရှိပျဉ်ပြား ကျောင်းသား တိုင်း ပါလာကြတယ်။

အောင်မယ် ဆရာတော်မှာလဲ တစ်တောင်လောက် ပျဉ်ပြားတစ်ချပ်နဲ့ သူ့ဘေးမှာတော့ တောင်းကလေး တစ်တောင်း... မီးသွေးခဲတွေ အပြည့်။

မီးသွေးခဲ တစ်ယောက်တစ်ခဲစီ ယူခိုင်းတယ်။ ဆရာတော်ကလဲ တစ်ခဲ။

လယ်ထဲက မီးသွေးခဲနဲ့ တစ်တောင် လောက်ပျဉ်ပြားလေးပေါ်မှာ ဝ, လုံး ရေးပြတယ်။ အားလုံးကိုရေး။ လိုသေး ရင် လိုက်ပြင်ပေး။ လက်ကလေး အုပ် ကိုင်ပြီး ရေး, ရေးပြ။ ဝ, ဝလေး ဝိုင်းဝိုင်း ရေး။

ကံ့ကူလက်လှည့်ဆရာမဟုတ်၊ မီး သွေးခဲလက်လှည့်ဆရာ နမာမိမိ အာစရိယဆရာ။

ကျောင်းအိပ်ကျောင်းစား ဘုန်းကြီး ကျောင်းသား စစ်စစ်တွေရှိသလို ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာစာသင်၊ အချိန် တန်ရင် အိမ်ပြန်စား၊ ည အိမ်မှာပြန် အိပ်။ အဲဒီလို ကျောင်းသားတွေက နှစ်ဆယ် အစိတ်လောက် ရှိတယ်။

ကျုပ်ကတော့ ဘုန်းကြီးကျောင်း သားစစ်စစ်၊ ဆရာတော်ရဲ့ အချစ်တော်၊ ဖင်ပေါ့တယ်။ ခိုင်းချင်တာခိုင်း။ သွက် သွက်လက်လက်၊ ချက်ချက်ချာချာ ဖျတ်ဖျတ်လတ်လတ် ပေကပ်ပြီး အနား မနေ။ စာချိန်မှာ စာအံစာကျက် ဆွမ်းခဲ ထွက်တဲ့အချိန် ဆွမ်းခဲ။

ကျောင်းအရာမိထဲမှာ လှည်းကျင်း ရေ့မီး, ထင်းကအစ တာဝန်ယူ။ ကျုပ် လိုလူ (၅)ယောက်ရှိတယ်။ အတူနေ၊ အတူစား၊ အတူသွား၊ အတူလာ ဆရာတော် မပူမပင်စေရ။ ကြောင့်ကြ ကင်းစေ အလုပ်တွေ ဒိုင်ခံလုပ်။

ကျုပ်တို့ ဆရာတော် အသင်အပြ ကောင်းတာကြောင့် ကျုပ်တို့တစ်တွေ (၂)နှစ်ကျော်ကျော်မှာ စာတော်တော် တတ်ပြီ။ ဝ, လုံးတန်း ညက်ညက်လေး ကကြီးက အ, အထိ ဗျည်း(၃၃)လုံး မတ်တတ်၊ တုံးလုံး၊ မှောက်ခုံ ဘေး တိုက် တရွတ်ဆွဲ အကွာရာအစုံ အကုန်ရ နော့ကျေ။

သင်္ချာဆိုလဲ နဝဒွေကုတ်။ အပေါင်း၊ အနှုတ်၊ အမြောက်၊ အစား၊ စပါးတွက်၊ ရှေးတွက်၊ သစ်တန်တွက် ရှေ့ဆက်ပြီး သင်။

အပြင်အောင်ခြင်း၊ အတွင်းအောင်ခြင်း၊ နမက္ကာရဘုရားရှိခိုး၊ ပရိတ်ကြီး (၁၁)သုတ်၊ သဒ္ဒါ၊ သင်္ကြိုဟ်ပါဠိကို ဖွဲ့နှောက်လို့ ကျမ်းကြီးတွေကို ဖောက်ဖို့ အခြေခံ အဖန်ဖန်လေ့ကျက်။ လက်နက်တွေစုံပြီ။

ကိုင်း စမ်းချင်သလိုစမ်း ဆရာတော်ရဲ့ သင်ကြားပြသမှုအစွမ်း။

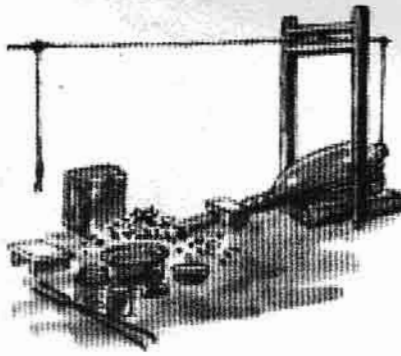
တောကြီးအုံကြားက တောသားလေးတွေ။ မြို့ကြီးတွေ ဘယ်လိုသွား၊ ဘယ်ကျောင်းများမှာ စာသင်ကြမယ်။ ဆက်ဆက်ပြီး စာဝါတက်ကြမယ်။

မြို့ကြီးတွေက စာသင်တိုက်ကြီးတွေကိုမရောက်၊ ကျမ်းကြီးတွေကို မပေါက်မြောက်ပေမယ့် တတ်သင့်သလောက်တော့ တတ်ကြပြီ။

ကျုပ်လဲ ကျောင်းထွက်။ အဖေနဲ့ ခိုးတူပေါင်ဖက် လယ်ယာလုပ်ငန်းခွင်ဝင်း၊ နေ့စဉ်ရက်ဆက် ဝတ်ပျက်တော့ ဆရာတော်ထံ အဖူးအမြော်ရောက်။ တစ်ပတ် တစ်ခေါက်။ ဥပုသ်နေ့တိုင်း တစ်သီတင်းပျက်။ လိုအပ်သလောက် ဝေယျာဝစ္စတွေလုပ်ပေး။ ကုသိုလ်ရေးလေး...ဖက်။

ဆရာတော် ကျောင်းထိုင်တာ နှစ်ကာလကလဲ ကြာလာပြီ။ ရွာလုံးကျွတ် ဆွမ်းဒကာ၊ ဆွမ်းအစ်မ၊ ကျောင်းဒကာ၊ ကျောင်းအစ်မတွေ ဖြစ်ကြပြီ။

ဗုဒ္ဓသာသနာတော်အကျိုး သယ်ပိုး ထမ်းဆောင်ကြတဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ဆင်းဆင်းရဲရဲ နွမ်းနွမ်းပါးပါး လုပ်စား ကိုင်စားတွေ။ ဆင်းရဲတဲ့ကြားထဲက နှစ်ပြားတစ်ပဲ စွန့်ကြဲလို့ လျှာဒါနိ။ ဝမ်းပန်းဖူးလုံဖို့ မတွေ့။ သာသနာရေး

ကို ဦးထိပ်ရွက်ပန်ဆင်။

အမြဲအစဉ် ဒီဒကာ၊ ဒကာမတွေရဲ့ ဖြစ်အင်ကို ဆရာတော်က စောင့်ကြည့်အကဲခတ် မေတ္တာဓာတ်တွေပွား၊ ကရုဏာတရားတွေထား။

ဒီတော့ ဒကာ ဒကာမတွေ ဆင်းရဲနေတာ ဆရာတော်က မကြည့်ရက်ဘူး။ ဆင်းရဲခြင်း ဒုက္ခတွင်းထဲက ကယ်မယ့် တော်မယ်။ ချမ်းသာကြစေ၊ ချမ်းသာကြစေ။

ဆရာတော်က အင်္ဂါရတ်မီးအတတ်နဲ့ ထွက်ရပ်မြန်းဖို့ မှန်းနေတဲ့ ကိုယ်တော်။ တော်တော်လဲ ခရီးရောက်လို့ ပြီးမြောက်နေပြီ ဆိုပါတော့။

ဘုန်းကြီးကျောင်းသားဘဝ ဆရာတော် တပည့်တွေထဲမှာ ကျုပ်က တပည့်ဦး၊ တပည့်ကြီး။ ဖိုခွင်ဆို ကျုပ်ပါဝင်ရတာ။ ဖိုဆွဲလေ။ ဖိုဆွဲငမြိုင်... ငမြိုင်ဖိုဆွဲ...

တစ်နေ့တော့ ဆရာတော်က ကျောင်းသားလွတ်ပြီး ကျုပ်ကို ခေါ်ခိုင်းတယ်။ ဒီနေ့ကို ကျုပ် ကောင်းကောင်းမှတ်မိတယ်။ ကျုပ် အသက် (၂၀)ပြည့်ပြီးတဲ့ နောက်တစ်နေ့ပဲ။ (၂၁)နှစ်ထဲအဝင်။

အိမ်အလုပ်တွေကို ကျုပ် ပြင်ဆင်ချိန်တောင် မရလိုက်ပါဘူး။ ကမန်းကတန်း ထလိုက်သွားရတယ်။ ဆရာတော်က စိတ်မြန်တယ်။ ခုဆိုခုပဲ။

အချိန်မဆိုင်ဘူး။ တုံးဆိုတိုက် ကျားဆိုကိုက်။

တပည့်ပိုက်ရာ မကျအောင် အမြန်လိုက်သွားရတယ်။ တစ်ခဏချင်း။

ကျောင်းကို ရောက်တော့ လျှောက်ပတ်တဲ့ နေရာမှာထိုင်၊ ဝတ်ဖြည့်ဦး။ သုံးကြိမ်စေ့တော့...

'မင်း မနက်ဖြန် အလုပ်ရှိသလား၊ ရှိရင်လဲ အလုပ်ဖျက်။ မနက်ဖြန်မနက်နေမကြာခင် ကျောင်းဘက်ကိုလာခဲ့။ ဆရာတော် ခေါ်ထားတယ်လို့ မငဲ့အဖေကို ပြော'

'မှန်ပါ့ ဘုရား' ဆရာတော် မိန့်စကားမှာ အလုပ်အမျိုးအစား မပါဘူး။ ဘာများပါလိမ့်လို့ ကျုပ်တွေ့တယ်။ ကျောင်း ဝေယျာဝစ္စ အဖြာဖြာ (၇)ရက်တစ်ခါ၊ (၈)ရက်တစ်ခါ ဥပုသ်နေ့တိုင်း လုပ်နေကျ။ ထူးခြားတယ်။ တော်တော် ထူးခြားတာ။ ဆရာတော် ကျောင်းကို ခေါ်တဲ့ မိန့်စကား။ တွေးလို့တော့လို့ မရပါလား။

နောက်နေ့မှာတော့ အရုဏ်ဆွမ်းခံပြန်သွားကြပြီ။ ဆရာတော် အရုဏ်ဆွမ်း ဘုန်းပေးပြီးချိန် ရောက်ပြီ။ အချိန်မှန်းပြီး ကျုပ် ကျောင်းကို ရောက်သွားတယ်။ ဆရာတော် ရေနွေး ဘုန်းပေးနေတယ်။ ကျုပ် လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးလို့ အပြီးမှာတော့...

'လာ လိုက်ခဲ့'

လို့ တစ်ခွန်းတည်း မိန့်ပြီး ဆွမ်းစား ကျောင်းပေါ်က ဆင်းကြွသွားတယ်။ ကျုပ်လဲ နောက်တော်ပါးက တစ်ဖဝါးမကွာ ခပ်မြန်မြန်လေး အပြေးတစ်ပိုင်။ ဆရာတော် ကြုံမြန်းတာက ဖိုခွင်ဆီကို တန်းတန်းမတ်မတ်။

ဖိုရုံလေးက စံကျောင်းတော်ခွဲ ခေါင်းရင်းဘက်မှာ။ စံကျောင်းလေးလို့

www.burmeseclassic.com

ပြောရတာက သက်ငယ်မိုးတဲ့ နှစ်ထပ်
ကျောင်း။ ယှဉ်ထောင်ပျဉ်ခင်း တံခါး
တပေါင်အစုံ၊ အတက်အဆင်းအတွက်
ထုထည်ကြီးမားတဲ့သစ်သား။ လှေကား
တပ် နှစ်ထပ်ကျောင်းဆောင်။

ရေကန်ဘေးနားမှာက ရေပုံနှစ်
ဆောင်၊ ညီနောင် ဆွမ်းစားကျောင်း
နဲ့ စားဖိုဆောင်။ တဲကျောင်းလေး
ကွယ်ပျောက် အဆောင်အဆောင်တွေ
တိုးလို့ ပေါ်ပေါက်။

ကျုပ် ခဏခဏရောက်နေကျ ဖိခွင်
လေး။ မစ်မီးဘူ။ ရင်းရင်းနီးနီး။
ကျောင်းသားကြီးဘဝ ဖိဆွဲငါ့မြိုင်။ ထိုင်
ထိုင်ပြီး ဖိဆွဲခဲ့ရတာ တညောင်းကြီး။

ကျုပ် သိလိုက်ပြီ၊ ဖိဆွဲရပေဦးရော
မယ်။

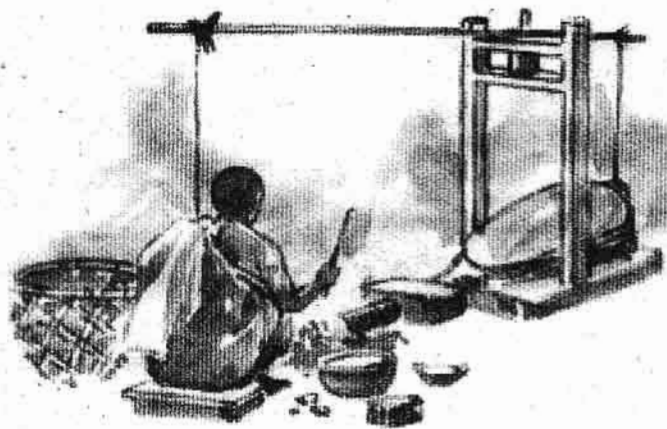
အခုတစ်ခါက အရင်ဟိုတုန်းက ထိုး
တာတွေနဲ့ မတူဘူး။ ပစောက်ပုံ
သံကြွပ်ဒယ်အိုးတစ်လုံး ဘေးနှစ်ဖက်
မှာ လက်ကိုင်ကိုင် နားရွက်(၂)ခုနဲ့
ဒယ်အိုးအလယ်ကောင်မှာ ဘာနဲ့ တိုက်
ထားသလဲ မသိဘူး။ ပြောင်နေတာပဲ။
သံသားအရောင်။

ကျုပ်ကို ညှပ်တိုတစ်ချောင်းပေး
တယ်။ ဆွမ်းစားကျောင်းဘေးက စားဖို
ဆောင်က မီးခဲတစ်ခဲ ယူခိုင်းတယ်။

ဆရာတော်က ဖိခွင်ထဲကို မီးသွေး
ထည့်၊ ကျုပ် ယူလာတဲ့ မီးခဲကလေးကို
ထည့် မီးမွှေးတယ်။

ဖိုကြီးကို ကျုပ်ဆွဲပြီး လေအေးလေး
နဲ့ မီးရှိန်ပေးတယ်။

ဆရာတော်က ဖားဖိုလေးရဲ့ ဖိခွင်
နှုတ်ခင်းပေါ်မှာ အရွယ်တူ ကျောက်စရစ်
ခဲ(၃)လုံးကို တင်တယ်။ ဖိခုံလောက်
ဆိုင်လေး။ ဆရာတော် ကျောက်စရစ်
ခဲ(၃)လုံးကို လှမ်းအယူ ကျုပ်ကြည့်
လိုက်တော့ ကျောက်စရစ်ခဲ တင်ထား
တဲ့ ဖိခင်ဘေးကပ်ရိုက်ထားတဲ့ ပျဉ်ပြား

လေးပေါ်မှာ နားဖာကလော်လေးတစ်
ချောင်းနဲ့ သင်္ဘောရိုးအစိမ်းလေးတစ်
ချောင်းလဲ ရှိနေတာ မြင်ရတယ်။

မီးရှိန်နည်းနည်းမြင့်တော့ ကျောက်
စရစ်ခဲ(၃)လုံးအပေါ်မှာ သံကြွပ်ဒယ်
အိုးကို တင်တယ်။ အဲဒီ ဒယ်အိုးထဲကို
အဖြူသားတွေ ထည့်တယ်။ ညအခါ
ဖြစ်ထဲက သဲသောင်ကို လရောင်ထိုး
လို့ မြင်ရတဲ့ အရောင်မျိုး။ ဖွေးနေတာ
ပဲ။

‘ဆရာတော် ဘာဓာတ်လဲ ဘုရား’
လို့ လျှောက်ထားမေးမြန်းတော့...
‘နာခဲကို သန့်စင်လိုက်လို့ ဖြစ်သွား
တဲ့နာ’
တဲ့။

ခဲ နဲ့ နာ ကွဲပြားသွားပုံက မယုံကြည်
နိုင်စရာ ဘာနဲ့များ သန့်လိုက်ပါလိမ့်။

‘ဆရာတော် ဘယ်လို သန့်လိုက်
တာလဲ ဘုရား’

‘လုံနံပါတ် အကြီးအသေးအလိုက်
နာကို သန့်အောင်ထည့်။ လုံပိတ်ဇော်မံ
ပြီး ခါးတိုက် မီးပြင်းထိုးထားတာပဲ။
တစ်လုံထက် တစ်လုံ ဘော်ရောင်
အဆင်း ဝင်းလာတယ်။ ခဲက နာ
တစ်ဖြစ်လဲ ရုပ်ပြောင်းသွားတာပဲ။
ဘော်နဲ့ အပြိုင် အရောင်ခိုင်လာတယ်’
ကျုပ်ဆိုတာ သိချင်တာတွေ မေးနေ

လျက်က ဖိုချက်ကိုလဲ မှန်မှန်ဆွဲလို့။
ဒယ်ထဲက နာလဲ အရည်ပျော်ပြီ။
ပျော်ရုံမက အရည်တောင် လည်နေပြီ။
လေမှန်ပဲ ဆွဲခိုင်းတော့ မီးမှန်ပဲသွားနေ
တယ်။ နာပျော်နှုန်းနဲ့ အပြိုင်။ မီးရောင်
က အဝါရင့်မှာ မီးခိုးရောင်ကွပ်လို့
မီးဖျားစွတ်စွတ်ကလေး ဖြာခနဲ၊ ဖြာခနဲ။
မီးမှန်ပဲ ဆက်ဆွဲလို့ ပြောပြီး ဆရာတော်
ကျောင်းပေါ် တက်သွားတယ်။

ခဏနေတော့ ကျောင်းပေါ်က ပြန်
ဆင်းလာပြီ။ ဆရာတော်လက်ထဲမှာ
ငွေကြူတ်ကလေးတစ်လုံး။ အရည်က
လက်နှစ်လုံး၊ လုံးပတ်က လက်ညှိုးလုံး
လောက်ရှိမယ်။ ငွေကြူတ်အရည်လေး။
ငွေသားအဖုံးလေးစွပ်လို့။

ဆရာတော် ဖိခွင်နားမှာ လာထိုင်
တယ်။ ဒယ်အိုးထဲကနာ ပျော်နေတာ
ကို ကြည့်တယ်။ စူးစူးစိုက်စိုက်ကြီး
မျက်လုံးကြီးကို ပြူးလို့။ ပြီးတော့...

‘နာ ပျော်နေတာကို ကြည့်ထား နာပျော်လှ
ဟာ လှည့်တယ်၊ လှည့်တယ်၊ လက်ယာရစ်
လှည့်တယ်၊ လက်ဝဲရစ်လဲ လှည့်တယ်။
တလူးလူးတလဲလဲ တစ်လှည့်စီ လှည့်တယ်။
လက်ဝဲရစ်လိုက် လက်ယာရစ်လိုက် အဲဒီ
အလှည့်ကို သိရမယ်။

လက်ယာရစ်လှည့်ရင် မှတ်တယ်၊ တွန့်ကန်
ထုတ်တယ်၊ လက်ဝဲရစ်လှည့်ရင် ဆွဲပို့တယ်။

စုတ်တမ်း သေသေချာချာ ကြည့်ထား’
လို့ ပြောပြီး မီးသွေးအမှုန့်တွေ
ချထားတဲ့ အပုံထဲက မီးသွေးစလေး
တစ်စကို ကောက်ယူလိုက်တယ်။
ညှပ်အတိုလေးနဲ့ ညှပ်တယ်။ ကြည့်
နော်လို့ပြောပြီး ဒယ်အိုးထဲမှာ ပျော်နေ
တဲ့ နာပျော်ရည် အလယ်တည့်တည့်ကို
နမ်းစေ့လောက် မီးသွေးခဲလေး ထည့်
လိုက်တယ်။

နာပျော်ရည် အလယ်တည့်တည့်ကို
ထည့်လိုက်တဲ့ မီးသွေးခဲလေးက မီးခဲ
ဖြစ်မသွားဘူး။

ထည့်ထည့်ချင်းပဲ နာပျော်ရည်
အလယ်ဗဟို အခွက်ကလေးထဲကို
ရောက်သွားတဲ့ မီးသွေးခဲလေးက လည်
နေတယ်။ (၅)ပတ်၊ (၆)ပတ်လောက်
လဲ လည်ပြီးရော နာပျော်ရည် မျက်နှာ
ပြင်ပေါ် တက်လာတယ်။

လက်ယာရစ် လှည့်၊ လှည့်ပြီး တက်
လာလိုက်တာ။ နာပျော်ရည် နှုတ်ခမ်း
ဘေးအစပ် ဒယ်အိုးအတွင်းသားကပ်
ပြီး ရပ်သွားတယ်။ ဒယ်နှုတ်ခမ်းသားနဲ့
ချိတ်ပြီး နိမ့်လိုက်မြင့်လိုက်၊ နိမ့်လိုက်
မြင့်လိုက် ဖြစ်နေတယ်။ နာပျော်ရည်
ပေါ်မှာ ဖောင်စီးနေတယ်။

မီးသွေးခဲလေးက နာပျော်ရည်ထဲမှာ
မျောပါမသွားဘူး။ ရောက်တဲ့ နေရာမှာ
လဲ ငြိမ်မနေဘူး။ မြောက်တက်သွား
လိုက် အောက်ကိုပြန်ကျလိုက်။ နိမ့်တဲ့
မြင့်တဲ့ တက်လိုက်ကျလိုက်။

ဆရာတော်က စကားစ၊ လို့ ပညာ
ပေးပြီး...

‘ငြိမ် ကြည့်ထား မှတ်ထားကွ။ စုပ်ချော်
လာ။ မှတ်ချော်လာ။ သိချင်ရင်လဲ အဲဒီလို
လုပ်ရတယ်။ လုံထဲမှာ မီးနာပြီး ချော်ရည်
လည်နေတဲ့အထဲ မီးသွေးခဲလေးသေလေး
ထည့်ကြည့်။’

အခု ဒယ်အိုးနှုတ်ခမ်းကို ပြောပြီး ကပ်ယလို

လုံနှုတ်ခမ်းကို ပြေးကပ်ရင်တော့ အဲဒါ မှတ်
ချော်ဟေ့ ချော်လက်ယာရစ်လည်တာဟာ’
ကျုပ်မှာ ပါးစပ်အဟောင်းသား
ပြောစရာ စကားမရှိ။

‘ချော် လက်ယာရစ်လှည့်ပြီး မှတ်ချော်
ဖြစ်နေတဲ့အချိန် အားရမ်းသားနဲ့ ချော်တော့
ပျော်နေပြီ ဖတ်ဖမ်းတော့မယ်ဆိုပြီး ဖမ်းဖမ်း
ချပ်တဲ့ ဖတ်တစ်ဖျိုးဖျိုးကို ထည့်လိုက်လိုက်
တော့ကွာ ဘာပြောကောင်းမလဲ “ဖွတ်”
ဆိုပြီး ထွက်သွားမယ်။ ချော်က ကန်ထုတ်
လိုက်တာကို၊ မှတ်ထုတ်လိုက်တာကို သွပ်
သာဆို ခေါင်းတယ်လွတ်မှာ မဟုတ်ဘူး’
...

‘ဆိုရစေတော့ သွပ်နဲ့ ဆေးဒန်းဖမ်း။
ကြည့်စမ်း သွပ်ကတော့ “ဒိုင်း” ခနဲ
ကန်ထွက်သွားမယ်’

‘ကြောက်စရာကြီး ဘုရား’
‘ဒါပေမယ့် ချော် လက်ဝဲရစ်လည်
ပြီဆိုရင်တော့ ဖိုခွင်ထဲက လုံကို ညှပ်နဲ့
ညှပ်၊ ဆွဲတင် သဲခွက်ထဲကို လုံငြိမ်
အောင်ထည့် ချော်မျက်နှာပြင် တင်းစ
အချိန် လုံနှုတ်ခမ်းက နီညိုရောင်
ရစ်လာတဲ့အချိန် သွပ်ကို ထည့်လိုက်။
“စွပ်” ခနဲ မြှုပ်သွားမယ်။ မထွက်ဘူး။
သွပ်မိပြီ။ ဘာမှ ဆက်မလုပ်လေနဲ့။
လုံ အလိုချမ်းတဲ့အထိ သဲခွက်ထဲမှာ
ပစ်ထားလိုက်။’

နောက်နေကျတော့ သွပ်မိထားတဲ့
လုံကို ဖိုခွင်ထဲထည့်၊ လုံငှားဖုံးလေးဖုံး၊
ဖိုခွင်ထဲက လုံငှားဖုံးက နှာတိုက် ဖြစ်နေ
ပါစေ။ မီးလျှံထိုး ချော်ပျော်အောင်
နား၊ နားပြီးထိုး ချော်ပျော်ရင် ဓာတ်ပျော်

ပြီ။
မကြာဘူး။ မီးလိမ္မာလေးနဲ့ ကျုံး
သွင်းပြီး တောဇောသွင်းပေးရင် သွပ်ဆို
တာ မီးရင့်လာမယ်။ မီးနေလာမယ်။
မီးလျှံနဲ့သာ ဆက်ကြပေရော့’

ကျုပ်ကလဲ ဖိုချက် မှန်မှန်ဆွဲနေ
တုန်း။ ဆရာတော်ကလဲ လက်တွေ့နဲ့
ဟပ်ပြီး ပညာပေးစကားတွေ မိန့်ကြား
နေတုန်း ပြုံးနဲ့ခနဲဆို မီးသွေးခဲလေး
ဒယ်အိုးနှုတ်ခမ်းနဲ့ ချိတ်ပြီး နာဖောင်
စီးနေတဲ့ မီးသွေးခဲလေး နာပျော်ရည်
အလယ်တည့်တည့်ကို လျှော့ပြီး ဆင်း
လာတယ်။

ဆရာတော်က တစ်ချက်ပြုံးတယ်။
အပြုံးမှာ အဖုံးပါတော့ ကျုပ်ဆိုတာ
ဘာမျှမသိပါဘူး။ မြင်ကာမထွာ
တစ်ခဏ။

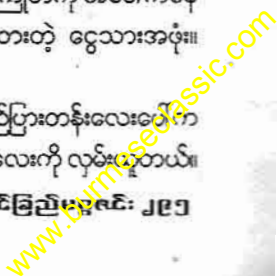
‘ငြိမ် မီးသွေးခဲလေး အောက်ကို ဆင်း
လာပြီ နာပျော်ရည် အလယ်တည့်တည့်
မှာ ထိုင်ပြီဆိုရင် လက်ဝဲရစ်လည်တာပဲ။
စုပ်တာပဲ။ ချော်ဆိုရင် စုပ်ချော်ဟေ့ မှတ်ထား
ကွ’

ဟုတ်ပါ့ဗျာ။ လက်ယာရစ်နဲ့ လက်ဝဲ
ရစ် မှတ်တာနဲ့ စုပ်တာ။ ဖြောင့်ဖြောင့်
ကြီး ဆန့်ကျင်ဖီလာကြီး။

ဆရာတော် ဘယ်လက်နဲ့ သင်္ဘော
ရိုးအစ်မီးလေးကိုကိုင် ပါးစပ်နဲ့တော့ပြီး
မီးသွေးခဲလေးကို မှတ်လိုက်တာ။
ဒယ်နှုတ်ခမ်းကို ကျော်ပြီး ဖိုခွင်ဘေးကို
ကျသွားတယ်။

ဆရာတော်ဆိုတာ မြန်လိုက်တာ။
ချက်ချင်းပဲ ငွေကြုတ်ကလေးကို အဖုံး
ဖွင့်။ ဆတ်ခနဲ။ အဖုံးက ဝက်အူရစ်
မဟုတ်ဘူး။ ငွေကြုတ်ကို အပေါ်ကနေ
ငုံပြီး အံကျဖုံးထားတဲ့ ငွေသားအဖုံး။
ပွင့်သွားပြီ။

ဖိုခွင်ဘေး ပျဉ်ပြားတန်းလေးပေါ်က
နားဖာကလော်လေးကို လှမ်းယူတယ်။

ငွေကြုတ်ကလေးထဲက ဖြူဖြူအမှုန် တွေကို နားဖာကလော်လေးနဲ့ ကော်ယူ။

လက်တစ်ဖျစ်အတွင်း အချိန်လေးမှာ ကျုပ်ကို ဖိဆွဲတာရပ်ခိုင်း။ ဒယ်အိုးထဲက နာပျော်ရည်ထဲကို ထည့်လိုက်တယ်။ အလယ်ဗဟိုတည့်တည့်ကို ဖြိုးခနဲ၊ ဖျတ်ခနဲ၊ ဘိုးခနဲ၊ ဘတ်ခနဲ။

ဖြူဖြူနုနု အမှုန်တွေက နာပျော်ရည်ထဲမှာ လက်ဝဲရစ် ကတော့ထိုးပြီး မြှုပ်သွားတယ်။

အသံတစ်သံ ထွက်လာတယ်။ ကျယ်တော့မကျယ်ဘူး။ ရောဂါဖိစီးဝေဒနာကြီးလို့ အသည်းအသန် ဝိုင်းညှိုးလိုက်တဲ့ အသံမျိုး။ ဆောင့်ကြီးအောင့်ကြီးနဲ့ ဖျစ်ညစ်ထုတ်လိုက်လို့ ထွက်လာတဲ့အသံ။ တိုးတိုးလေး။

ကြည့်နေရင်း၊ ကြည့်နေရင်း နာပျော်ရည်က အရောင်တက်လာတယ်။ ပိုပိုဖြူလာတယ်။ ဖွေးနေတာပဲ။ ဘော်ရောင်အဆင်း တင့်တယ်ခြင်း အပြည့်။

မီးဖိုပေါ်က ဒယ်အိုးကို နားရွက်ကိုင် နှစ်ဖက်ကိုင်ပြီး မြေပြင်မှာ ပြုပြင်ထားတဲ့ အခွက်ရာကလေးပေါ်မှာ တည်တယ်။ မရွံ့မစောင်း။ မပျောင်းမနွဲ့။ တည့်တည့်။

နာပျော်ရည်တွေ တဖြည်းဖြည်း အပူလျော့နည်း အေးအေးပြီး ခဲခဲသွားပြီ။

'ငမြိုင် နာက ငွေဖြစ်သွားပြီ။ ရာဇော'

နာကနေ ငွေဖြစ်သွားတာကို လက်တွေ့မြင်ရတာပဲ။ ဆန်းကြယ်လိုက်တာ။

'ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ ဘုရား' ဆရာတော်က ညာလက်နဲ့ ဆုပ်ထားတဲ့ ငွေကြုတ်ကလေးကို မြှောက် ၂၉၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပြတယ်။
'ဘော်ပြ'

နာကို အရည်ကျို ဘော်ပြာ ပစ်၊ ပစ်ပြီး ငွေတွေ ဖြစ်၊ ဖြစ်လာလိုက်တာ။ ရက်ကနေလ၊ လတွေကိုနင်း နှစ်တွေချဉ်းလို့။ ရာသီတွေညောင်း ဒကာ ဒကာမတွေရဲ့ ဘဝတွေလဲ ပြောင်းခဲ့ပြီ။

ကျုပ်တို့ တစ်ရွာလုံး အိမ်ပေါက်စေ၊ လူတိုင်းစေ ဆရာတော်က ချီးမြှင့်လို့ စွန့်ကြဲ။ ဒကာ ဒကာမတွေ မရမရှိ တန်းညိုလို့ တစ်ယောက်မကျန် အကုန်ချ။

အဆင်းရဲဆုံး မိသားစုကို ဒုက္ခဆင်းရဲတွင်းက ပထမဆုံးကယ်မ။ စားနိုင်သောက်နိုင် စီးပွားခိုင်ကြတဲ့သူတွေအထိ တစ်ဆင့်စီ၊ တစ်ရစ်စီ အလီလီအခါခါ ပေးပါများတော့ စီးပွားဖြစ်။

စားဝတ်နေရေး ဆိုတာများ ဘေးဖယ်ထား။ အိမ်တိုင်းကို လျှောက်ကြည့်လိုက်။ ဆီအပြည့်၊ ဆန်အပြည့် ဘယ်နှိုက်နှိုက်၊ ညာနှိုက်နှိုက် ထွက်လာလိုက်တဲ့ငွေတွေ အတုံးလိုက်၊ အတစ်လိုက် ဓားနဲ့ခုတ်ထစ် သုံးစွဲရစ်ကြ။

နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်ခေတ်၊ ကျွန်ဖြစ်နေတဲ့အချိန် လွတ်လပ်ရေး ဝေးသေးတဲ့ကာလ။

ပေးလို့မကုန် လှူလို့မခန့်။ မောင်တစ်ထမ်း၊ မယ်တစ်ရွက်။ အလုပ်နဲ့ လက်နဲ့ကလဲ နေ့စဉ်ရက်ဆက်။ မပျက်ဖယ်ဆက်သလို တက်လိုက်တဲ့ စီးပွား။

'ဆရာတော်တစ်ပါး အားထား ကိုးကွယ်ရာ ကျုပ်တို့ရွာ... ငွေပေါ'

ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြည်

○ စာရွှေသူ
သူတေသီနှင့်
ဝါသနာရှင်များသို့...

၂၀၁၃ ခုနှစ်
ဇူလိုင်လထုတ်သည်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၏
(၂၇)နှစ်ပြည့်
အမှတ်တရ
အထူးထုတ် ဖြစ်ပါသည်။
သို့ဖြစ်၍ မည်သူမဆို
ပါဝင်
ရေးသားနိုင်ပါကြောင်း
အသိပေးအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့် ...

ဦးကျော်စိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၃၃၊ (၂၉)လမ်း၊
ပန်းဘဲတန်းစာတိုက်၊ ရန်ကင်းမြို့။
ဖုန်း-၀၁-၂၄၂၅၈၄

ဒီတစ်ကြိမ်
(အောင်လံ)

နတ်စွက်ခံရသော

ဂျပန်လူဝင်စားကလေးတစ်ဦး

ဇာတိချွန်ကြွေ မြွေရုပ်မြေ

စာရေးသူ၏ ဇာတိမှာ မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ သရက်ခရိုင်၊ အောင်လံမြို့နယ်၊ မြို့လှကျေးရွာ ဖြစ်ပါသည်။ အောင်လံမြို့မှ (၁၅) နှစ်ခန့် ဝေးကွာပါ၏။ ပထမအကြိမ် အမျိုးသားလွှတ်တော် ပဉ္စမအစည်းအဝေးသို့ တက်ရောက်နေခဲ့ရရာ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ F.38A.June, 2013.

(၂၃) ရက်နေ့တွင် ပြီးစီးခဲ့ပါသည်။ ရွာသို့ ပြန်လည် မရောက်ရှိခဲ့သည်မှာ အတော်ကြာခဲ့လေပြီ။ ဦးဝင်းမောင်၊ ဒေါ်တင်တင်လှ၊ ဒေါ်မကြင်နှင့် သားသမီးတစ်စုတို့မှ ဘုရားကိုးဆူ ပူဇော်ရန် အစီအစဉ်ရှိကြောင်း၊ အားလပ်ပါက ရွာသို့ လည်

ပတ်ရင်း လာစေလိုကြောင်း ညီမဝင်းကွဲ တော်စပ်သူ ဒေါ်ခင်အုန်းဝင်းမှ တယ်လီဖုန်းဖြင့် ဖိတ်ကြားလာပါသဖြင့် အချိန်အနည်းငယ် အားလပ်ခွင့်ရှိနေခြင်း ဒေသအခြေအနေ ကြည့်ရှုလေ့လာလိုခြင်း စသည့် အချက်များကြောင့် မြို့လှရွာသို့ သွားရောက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည်။

အနီးကြီးတော်စပ်သူ ဒေါ်မကြင်မှာ အသက်အရွယ် ကြီးရင့်လာ၍ လက်မိုနှစ်တွင် ကျန်းမာရေး သိပ်မကောင်းသူကိုယ်သူ သေမည်ထင်နေကြောင်း နက္ခတ္တဗေဒဆိုင်ရာပညာရှင် ဦးစု

မသေခင် အလှူလုပ်လိုကြောင်း သိရှိရပါသည်။

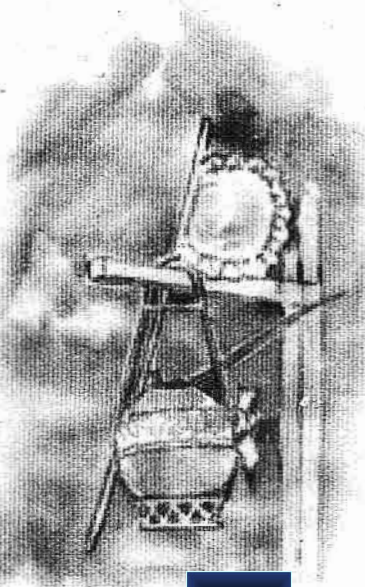
မိမိ၏ ဆွေကြီးမျိုးကြီးများထဲတွင် အတော်များများမှာ သေဆုံး ကွယ်လွန်ကြကုန်ပြီဖြစ်ရာ အသက်ရည်သူ ဒေါ်မကြင်၊ ဘထွေးလေးတော်စပ်သူ ဦးကြည်တို့သာ ကျန်ပါတော့၏။ သူတို့လှူမည့်အလှူတွင် လူ့စုံတက်စုံ ဖြစ်စေချင်ကြောင်း ပြောဆို၏။ ထို့ကြောင့် တစ်ချက်ခုတ် နှစ်ချက်ပြတ် ဆိုသလို မြို့လှရွာသို့ အောင်လံ-ရွှေပန်းတော မှန်လုံကားဖြင့် လိုက်ပါလာခဲ့သည်။

မကြာမီ ကျောက်ပန်းတောင်းကျေးရွာသို့ ရောက်ရှိလာ၏။ ကျောက်ပန်းတောင်းကျေးရွာသည် အိမ်ခြေနည်းသော်လည်း တိုက်နယ်ကျေးရွာဖြစ်ပြီး ရွှေပန်းတောကားလမ်းနှင့် သမ္ဘူလကျေးရွာ ကားလမ်းများဆုံရာ ကျေးရွာဖြစ်သည်။ တည်နေရာ အချက်အချာကျသည်။ ကျေးရွာကြီးများက ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ဝန်းရံနေပါသည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူသည် ကျောက်ပန်းတောင်းကျေးရွာတွင် ဆက်သွယ်ရေးတာဝါတိုင်နှင့် (၁၆)ခုတင်ဆုံ တိုက်နယ်ဆေးရုံများ ရရှိရေးအတွက် အမျိုးသားလွှတ်တော်သို့ တင်ပြတောင်းခံပေးခဲ့ပါသည်။

သက်ဆိုင်ရာ ဝန်ကြီးဌာနများမှ ခွင့်ပြုချက်များ ရရှိလာပြီဖြစ်၍ သက်ဆိုင်ရာ ရပ်မိရပ်ဖများနှင့် ခေတ္တတွေ့ဆုံပြီး ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရေး လုပ်ငန်းများကို စတင် ဆောင်ရွက်ထားရန် ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းနိုင်ခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် ဘွဲ့ကြီးချောင်းကို ဖြတ်ကူးပြီး မြို့လှရွာသို့ ဆက်လက်ထွက်ခွာလာခဲ့ပါသည်။ ချောင်းမကျမီ စာရေးသူတို့ ငယ်စဉ်ဘဝက ကျတ်များ အလွန်

BURMESE CLASSIC

ပေါသည်ဆိုသော ဒေသအခေါ် မထုံးကြီး ခုန်မြေကို ဖြတ်သန်းရပါသည်။ ယင်း မထုံးကြီးခုန်မြေတွင် မိဘများပိုင်မြေကွက်၌ မိမိတို့ကိုယ်တိုင် ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးခဲ့ရသည်ကို ပြန်လည် သတိရမိပါ၏။

ယင်း မထုံးကြီးခုန်မြေတစ်ဝိုက်တွင် ယာဝင်ယာထွက် ကျတ်ကျွေးကြရသည်။ မိမိတို့မှာ ငယ်စဉ်ဘဝ အကြောက်အလန့် နည်းပါးခဲ့ရာ ကျတ်မကျွေးမိကြပါ။ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်စလုံး ဘာမှမဖြစ်ခဲ့ပါ။ သီးနှံကတော့ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းမှုမရှိခဲ့။ သို့သော် ကျန်တောင်သူများကမူ ယာဝင်ယာထွက်တွင် ကြက်သားဟင်းချက်၍ ယနေ့အထိ ကျွေးမွေးနေမြဲပင် ဖြစ်လေသည်။

ကျတ်ဖမ်းသည် ဆိုသည်မှာ ဟုတ်မှဟုတ်ပါလေစ။ ပရလောကတွင် ကျတ်ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ မရှိသည်ဖြစ်စေ မိမိငယ်စဉ်က ကျင်လည်ကျက်စားခဲ့သော နေရာတစ်ခု ဖြစ်သဖြင့် ကုသိုလ်အမှုကိုမူ ပေးဝေခဲ့ပါ၏။

ဘွဲ့ကြီးချောင်းကို ဖြတ်ကူးပြီး နောက် ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ၊ အမှတ်(၃၁၆) စာမျက်နှာ(၃၀၁) နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ရေးသားတင်ပြခဲ့သည့် “ရွှေမောင်းသံတဒူဒူ” ခေါင်းစီးပါ ဂန္ထီဖြစ်စဉ်တစ်ရပ်တွင် ပါဝင်သော ဒေသအခေါ် တံတားကျွေးနေရာသို့ ရောက်ရှိပါ၏။

ကျတ်များ အလွန်ပေါသည်ဟု ရှေးလူကြီးတို့ ပြောဆိုခဲ့သော နေရာပင် ဖြစ်လေသည်။ အမျှကုသိုလ် လိုချင်၍ မောင်းသံတဒူဒူဖြင့် အသံပေးကာ တောင်းခံကြခြင်း ဖြစ်ပါ၏။ ပရလောကသားတို့သည် အမျှကုသိုလ်ရ၍ နိဗ္ဗိကျဆင်းရဲလှသည့် ဘဝတစ်ခုမှ အေးချမ်းသာယာသည့် မြင့်မြတ်သော ဘဝတစ်ခုခုကို ရောက်သွားနိုင်ကြသည်ဖြစ်ရာ ယင်းမောင်းသံကို “ရွှေမောင်းသံ” ဟု စာရေးသူ အမွမ်းတင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ကို ပြန်လည်သတိရမိပါသည်။ ထပ်မံ၍ ပင် အမျှပေးဝေခဲ့ပါ၏။

ရွာသို့ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ညီဖြစ်သူ ဦးတင်ထွန်း၊ ဦးကျော်ဝင်းစိန်၊ ညီညီမများ၊ တူ၊ တူမများ လာရောက် နှုတ်ဆက်ကြကုန်၏။ ဆွေမျိုးပေါင်းစုံ ပြန်လည် တွေ့ဆုံရပြီး စကားလက်ဆုံပြောရသည်မှာ ငယ်စဉ်ဘဝကို ပြန်လည် သတိရမိပါစေတော့သည်။

ဣပန်ဒေတ်ပုံရိပ်များ

များမကြာ ဦးလေးငယ်တော်စပ်သူ ဦးတင်ငွေ ရောက်လာ၏။ အရက်အနည်းငယ် သောက်ထားဟန်တူပြီး အနည်းငယ် ဇီဝဝနေဟန် ရှိနေပါသည်။ ဦးလေး တော်စပ်သည်ဟု ဆိုသော်လည်း စာရေးသူတို့ထက် အသက်တစ်လပင် ငယ်သေး၏။ ဖခင်၏ ညီအငယ်ဆုံးဖြစ်လေသည်။ ဦးကျော်

www.burmeseclassic.com

ဝင်းစိန်မှာ မိမိထက် (၂)လခန့် ငယ်ပါသည်။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၀၉ ခုနှစ် ကုန်ခါနီးတွင် တစ်လစီ ခြားပြီး မွေးဖွားခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါ၏။ မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးရခါနီး(၂)လခန့် အလိုတွင် မွေးဖွားခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဦးတင်ငွေသည် ဂျပန်လူဝင်စား ဖြစ်ပါ၏။ ဂျပန်ခေတ်က မြို့လှရွာ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် မြန်မာ့တော်လှန်ရေး တပ်မတော်သားများနှင့် ဂျပန်တို့၏ စစ်မြေပြင်ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ မြို့လှရွာ၏ အနောက်တောင်ဘက် (၃)မိုင်ခန့် အကွာဒေသအခေါ် “ပေါက်ရင်း” ကုန်းမြေတွင် တိုက်ပွဲများ အပြင်းအထန် ဖြစ်ခဲ့ကြသည်ဆို၏။ ဂျပန်များစွာ ကျဆုံးကြကုန်သည်။ မိမိရွာဘက်မှ အချို့ တိုက်ပွဲကျ၏။

ယခုအချိန်အထိ အသက် ထင်ရှား ရှိနေသူ ဒေါ်သိုက်မြစ်၏ ခင်ပွန်းသည် ထိုတိုက်ပွဲတွင် ကျဆုံးခဲ့သည်။ သူတို့၏ သားဖြစ်သူ ဦးလှထွန်းပင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်မှာ အချိန်အတော်ကြာလေပြီ။ ဘယ်ခေတ် ဘယ်ကာလက တည်ခဲ့မှန်းမသိသော စေတီတော်တစ်ဆူ ပေါက်ရင်းကုန်းမြေတွင် ရှိပါ၏။ နှစ်တွေကြာ၍ အတော် ယိုယွင်းပျက်စီးနေလေပြီ။ ယခုအခါ ဘုရားဆိုးဟု ဒေသခံလူများက ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။ အလှူရှင် မူလဒကာ ရှိခဲ့သော်လည်း သားစဉ်မြေးဆက် အဆက်ပြတ်ခဲ့သဖြင့် ဘုရားဒကာလည်း ပေါ်မလာတော့ချေ။

ဂျပန်များ ကျဆုံးခဲ့ရာ ဒေသဖြစ်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ ချုံနွယ်များ ပိတ်ဖုံးနေသော ဘုရားဆိုးတည်ရှိ၍ ဥစ္စာစောင့်များ ရှိကြသည်ဟု ယူဆကြသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရွာနှင့် အတော်

ဝေးလံသဖြင့် လည်းကောင်း၊ ရွာသူရွာသားအတော်များများ ထိုနေရာသို့ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ မသွားရဲကြချေ။

ဂျပန်လူဝင်စားလော

အထက်ဖော်ပြပါ ဂျပန်တော်လှန်ရေးကာလ ပြီးဆုံးပြီး မကြာမီ ဦးတင်ငွေကို မွေးခဲ့၏။ သူ ငယ်စဉ် စကားပြောတတ်ပါစေတွင် “တိုကျိုပန်မယ်၊ တိုကျိုပန်မယ်” ဟု မကြာခဏ အော်လေ့ရှိကြောင်း စာရေးသူ၏ အမေကြီး ဖြစ်သူ ဦးတင်ငွေ၏မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်မြစိန် မကွယ်လွန်မီက စကားစပ်မိတိုင်း ပြန်လည် ပြောပြလေ့ရှိပါသည်။

အသက်အနည်းငယ် ကြီးသော အခါ ယင်းသို့ မပြောတော့ကြောင်း သိရှိရပါ၏။ ဦးတင်ငွေသည် ဂျပန်ဘဝက ဦးခေါင်းတွင် သေနတ်ကျည်ဆန် ထိမှန်၍ တိုက်ပွဲကျခဲ့ကြောင်း သူကိုယ်တိုင် ပြောပြခဲ့ပါသည်။ လက်ရှိ ဦးတင်ငွေဘဝတွင် ဦးခေါင်းထိပ် အလယ်တည့်တည့်၍ ကျည်ဆန်ခန့် အကျယ် အဝန်းရှိသည့် (ကျပ်လုံးခန့်) ဒဏ်ရာ အမာရွတ်ပါလာ၏။ ထင်ရှားစွာ တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။

အတိတ်ဘဝက ဒဏ်ရာသည် ဘဝပြောင်း၍ ပစ္စုပွန် လက်ရှိ ဘဝခန္ဓာကိုယ်တွင် အမာရွတ်အဖြစ် ပါရှိလာသည်မှာ အံ့သြဖွယ်ရာ ဖြစ်ပေသည်။ အတိတ်ဘဝခန္ဓာသည် ပုပ်သိုးဆွေးမြည့်သွားပြီဖြစ်ရာ လက်ရှိခန္ဓာသစ်သို့ အမာရွတ်အဖြစ် ကူးပြောင်းရောက်ရှိလာသည်မှာ စိတ်စွဲလမ်းမှု သမုဒယကြောင့်သာ ပေါ်ထွန်းလာ

သည်ဟုသာ ယူဆရပါတော့သည်။

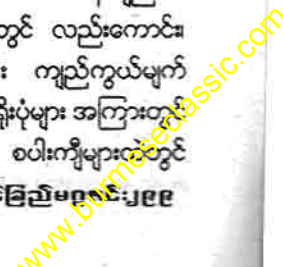
ဂျပန်လူဝင်စား နတ်ဂုဏ်ထားပြီ

စာရေးသူတို့ ကလေးဘဝ တစ်ညနေတွင် အထက်ဖော်ပြပါ ဦးတင်ငွေ၊ ဦးကျော်ဝင်းစိန်၊ ဦးတင်ထွန်း၊ ဦးအောင်ဆန်းဝင်း၊ ဦးခင်မောင်ရွှေတို့ အမေကြီး ဒေါ်မြစိန်အိမ်ရှေ့ မန်ကျည်းပင်ကြီးအောက်တွင် စုစည်းမိကြ၏။ အခြားကစားဖော်များ ပါသော်လည်း မမှတ်မိတော့ပါ။

ထုံးစံအတိုင်း ကလေးများ စုမိသည့် အခါ ကစားနည်းတစ်ခုခုဖြင့် အပျင်းပြေကြရန် တိုင်ပင်ကြပါသည်။ နောက်ဆုံး အားလုံးသဘောတူ တူတူပုန်းတမ်းကစားကြရန် ဆုံးဖြတ်ကြပါ၏။ တူတူပုန်းတမ်း ကစားနည်းမှာ ရှာဖွေသူတစ်ဦး အလှည့်ကျ တာဝန်ယူရပြီး ကျန်သူများက သင့်ရာနေရာတွင် ပုန်းအောင်းနေကြရ၏။ အလှည့်ကျ ရှာဖွေသူမှ လှည့်လည် ရှာဖွေရသည်။ “ပန်းပေးပြီ” ဟု ဆိုသည်မှာ အရှုံးပေးပါပြီဟု ဆိုလိုပါသည်။

ထိုအခါ ပုန်းအောင်းသူက တစ်နေရာမှ အသံပေးပြီး ထွက်လာပါတော့သည်။ ဤသို့ဖြင့် တစ်ယောက် တစ်လှည့် တာဝန်ယူပြီး ရှာဖွေပေးရသည့် ကစားနည်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ ကလေးငယ်များ ပျော်ရွှင်စွာ ပုန်းအောင်းကြရာတွင် အိမ်ပေါ်ထပ်တံခါးများကြားတွင် လည်းကောင်း၊ အိမ်အောက်ထပ် စပါးပုတ်များကြားတွင် လည်းကောင်း၊ ဝါဂွမ်းဖတ်စက်အတွင်းတွင်လည်းကောင်း မန်ကျည်းပင်ကြီးနောက်ကွယ်တွင် လည်းကောင်း၊ အိမ်ခြံမြေအတွင်း ကျည်ကွယ်မျက်ကွက် ကောက်ရိုးပုံများ အကြားတွင်လည်းကောင်း၊ စပါးကျီများတွင်

လည်းကောင်း အသီးသီး သင့်တော်ရာ တွင် ပုန်းအောင်းကြကုန်၏။

အလှည့်တစ်လှည့်တွင် ဦးတင်ငွေကို ရှာမရဘဲဖြစ်နေ၏။ အသံကျယ်ကျယ်ဟစ်၍ ပန်းပေးပြီ ဖြစ်ကြောင်း ကြေငြာသော်လည်း အချိန်အတော်ကြာသည်အထိ ထွက်မလာချေ။

မိမိအပါအဝင် ကလေးများ အားလုံး စိုးရိမ်လာသဖြင့် လူကြီးများသို့ ဦးတင်ငွေကို ရှာမတွေ့ကြောင်း သတင်းပို့ပါတော့သည်။ ရာသီမှာ ငိုးကျခါနီး မေလကာလဖြစ်သဖြင့် အနောက်တောင်ထောင့်မှ ငိုးသားတိမ်လိပ်တို့ တက်လာပြီး မည်းမှောင်လာပြန်သည်။

အမေကြီး ဒေါ်မြစိန်အပါအဝင် အနီးလေးမတင်၊ အနီးလေးကြည်အုန်း၊ အနီးလေးစံကြိုင်တို့သာမက အိမ်နီးချင်းလူကြီးများ၌ ဝိုင်းဝန်း ရှာဖွေကြပါ၏။ တော်တော်နှင့် ရှာမတွေ့။ လူကြီးများ စိတ်ပူလာကြပြီး ကျန်ကစားဖော်ကလေးများကို ဆွဲဆဲပါတော့သည်။

နတ်ကုန်ပြီ **BURMESE CLASSIC**

အမေကြီး ဒေါ်မြစိန်ကမူ ဦးနှောက်အေးအေးနှင့် စဉ်းစားနေဟန်တူ၏။ မကြာမီ လက်ဖက်ရည်အမြည်းနှင့် မုန့်အချိုရောင်းသော ဒေါ်အေးခြည်နေအိမ်သို့ လက်ဖက်အနည်းငယ် သွားဝယ်ရန် အနီးကြီးမကြင်အား တာဝန်ပေးအပ်သံ ကြားလိုက်ပါသည်။ မကြာမီ လက်ဖက်ထုပ်ရောက်လာပြီး အမေကြီး ဒေါ်မြစိန်သည် ထိုလက်ဖက်ထုပ်နှင့်အတူ အိမ်အပေါ်ထပ်သို့ တက်သွားတော့၏။

စာရေးသူလည်း အမေကြီးဒေါ်မြစိန်ဘာလုပ်မည်ကို စိတ်ဝင်စားသဖြင့် လူကြီးများ ဆူနေသည့်ကြားမှ မသိရအောင် နုတ္တရရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မသာ အိမ်ပေါ်တက်လိုက်သွားပါသည်။ အမေကြီးဒေါ်မြစိန်သည် လက်ဖက်ပြင်ပြီးနောက် နတ်အုန်းသီး ဆွဲထားရာ အင်္ဂါထောင့်သို့ သွားရောက်ပြီး လက်ဖက်ပွဲ ဆက်သနေသည်ကို တွေ့ရှိရပါ၏။ ဒေသအခေါ် “နတ်ကိုးသည်” ဟုခေါ်လေသည်။

သားငယ်ဖြစ်သူ မောင်တင်ငွေပျောက်ဆုံးနေပါသဖြင့် ရှာဖွေတွေ့ရှိရေး အကူအညီပေးရန် နတ်များထံ အကူအညီတောင်းခံခြင်းပင် ဖြစ်ပါ၏။ မိမိလည်း အိမ်ထောင့်တစ်နေရာတွင် ခေတ္တထိုင်ကာ အက်ခတ် လေ့လာနေလိုက်ပါသည်။

အချိန်အနည်းငယ်အတွင်း အိမ်အောက်ထပ်မှ “တွေ့ပြီ တွေ့ပြီ” ဟူသော ဆူညံသံများ ကြားလိုက်ရ၏။ ဦးတင်ငွေသည် ဝမ်းဖတ်စက်ထဲမှ ထွက်လာသည်ဟု ဆိုလေသည်။ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလေစွ။ အော်ခေါ်၍ လည်းမကြား။ ရှာဖွေသူများ တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ဝမ်းဖတ်အတွင်း ငိုကြည့်ရှာဖွေသော်လည်း မမြင်ကြရ။ အနည်းငယ် မှောင်နေသည်ဟု ဆိုသော်လည်း လုံးဝ မမြင်ရလောက်အောင် မည်းမှောင်နေခြင်းမရှိ။

အချိန်တန်တော့လည်း ယင်းဝမ်းဖတ်ထဲမှ ထွက်လာသည်ကို တွေ့

ရသည်မှာ မထူးဆန်းသော်လည်း အံ့ဩဖွယ်ရာဖြစ်နေသည်ကို လေ့လာတွေ့ရှိရမည် ဖြစ်လေသည်။

ဦးတင်ငွေအား ထောက်ကြည့်ရာတွင်မူ သူ့အနေဖြင့် ရှာဖွေသူများကို မြင်နေကြောင်း ထောက်ခံသံကို ကြားရသော်လည်း ထူးမိကြောင်း၊ ထောင့်သတ်ထုနေသလို ဖြစ်နေကြောင်း ထည့်၍ ထြေကြားသွားပါ၏။ လူကြီးများကမူ “နတ်ကိုး ထားခြင်းဖြစ်သည်” ဟူ၍သာ အချိန်အားဖြင့်ဆိုနေသည်ကို ကြားရလေသည်။

ဤဖြစ်စဉ်ကို လေ့လာသုံးသပ်ရာတွင် သိပ္ပံနည်းကျ တင်ပြရန် ခက်ခဲမည် ဖြစ်ပါ၏။ ရှာဖွေသူများသည် အလင်းမှလာ၍ အမှောင်ထဲကြည့်ရသဖြင့် ခေတ္တ မျက်စိပြာပြီး မမြင်ရသည်လော၊ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် မှောင်ကျနေ၍ အရာဝတ္ထုတစ်ခုခုကို မြင်နိုင်စွမ်းသော အလင်းဓာတ်မရှိ၍လော၊ ရူပဗေဒပညာအရ ရှာဖွေသူ၏ မျက်စိတွင် အလင်းတန်းဆုံချက်များကို ယိုယွင်းစေသည့် မျက်စိမှန်ဘီလူးခုံးများ ချို့ယွင်းနေလော တိတိကျကျ ပြောပြရန်မှာ အလွန်ခက်ခဲလှပေသည်။

ကျယ်လောင်စွာ အော်ဟစ်ခေါ်၍ ဦးတင်ငွေ ကြားသော်လည်း မထူးဖြစ်ပါဟု ဆိုလေသည်။ ယင်းကမူ လာရောက်ရှာဖွေသူများကို မြင်ရကြောင်း ပြောပြခဲ့ပါ၏။ ပုန်းနေစဉ်ကာလအတွင်း နှစ်ခြိုက်စွာ အိမ်ပျော်သွားခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်လေသည်။

သို့သော် လူကြီးများကမူ ဒေသအခေါ် နတ်ကိုးထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ နောင်တွင် တူတူပုန်းတမ်း ကစားခြင်း မပြုကြရန် အထပ်ထပ်သာ ပြောနေပါတော့၏။

လူသားတို့နေထိုင်ရာ ဤကမ္ဘာမြေပြင်တွင် လူသားတို့ ဝန်းကျင်တွင် တိရစ္ဆာန်ဘုံ၊ ပြိတ္တာဘုံ စသည်တို့

ရှိကြကုန်၏။ ပရလောကသားများ၊ မြေပြင်နတ်များလည်း ရှိကြကုန်သည်။ လူသားတို့ မျက်စိဖြင့် မမြင်ကြရသော်လည်း အမှန်တကယ် ရှိနေကြကြောင်း ဘုရားဟောကျမ်းဂန်များတွင် အခိုင်အမာ ပါရှိနေလေသည်။ (၃၁)ဘုံသား အချင်းချင်း ရောနှောနေထိုင်ကြရပါကုန်၏။

ထို့ကြောင့် သုံးလောကထွတ်ထားရှင်တော်ဘုရားက မည်သူမဆို နိဗ္ဗာန်မရမီကာလစဉ်ကြား (၃၁)ဘုံတွင်သာ အဖန်ဖန်အထပ်ထပ် လည်ပတ်နေကြသည်ဖြစ်ရာ အချင်းချင်း မေတ္တာတရားဖြင့် နေထိုင်သွားကြရန်လိုကြောင်း၊ အချင်းချင်း၏ ဆင်းရဲမှုကို အလိုမရှိအပ်ကြောင်း စသဖြင့် မေတ္တသုတ်တွင် ဟောကြားခဲ့ပါ၏။

ဤတွင် မြတ်စွာဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူခဲ့သော မေတ္တာတန်ခိုး၊ မေတ္တာအကျိုးကို သတိရမိပြန်ပါသည်။ “တစ်နေ့သုံးခါ အိုးတစ်ရာဖြင့် ချက်ခါထမင်း ကျွေးမွေးခြင်းထက် မယွင်းစင်စစ် နို့တစ်ညှစ်စာ မေတ္တာ

ပွားများ ကျိုးကြီးမားသည် မြတ်စွာဘုရား မိန့်ခွန်းတည်း” ဟု ပညာရှင်အဆင့်ဆင့် လက်ဆင့်ကမ်းခဲ့ပါ၏။

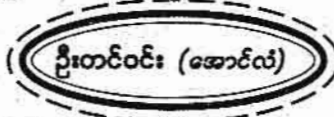
ဤဖြစ်စဉ်သည် မထူးဆန်းသော်လည်း အံ့သြဖွယ်တော့ ဖြစ်လေသည်။ သဘာဝတရားထက် ကျော်လွန်ဖြစ်ပေါ်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ စာရေးသူအနေဖြင့် ဘာသာရေးသတ်ဘာသာရေးအသိများ စတင် ရရှိလာချိန်တွင် ဤဖြစ်စဉ်ကို သတိရတိုင်း ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ မြင်အပ်၊ မမြင်အပ် ပုဂ္ဂိုလ်များအားလုံးအတွက် မေတ္တာအအေးဓာတ် ကြိုတင်ဖြန့်ဝေထား၍ ကြိုတင်ကာကွယ်ရန် လိုအပ်သည်ဟု ထင်မြင်ယူဆမိပါသည်။

တောင်တန်းသာသနာပြု ဆရာတော်ကြီး ဦးဥတ္တမသာရ ဟောကြားတော်မူခဲ့သော နတ်ချစ်ဂါထာတော်ကို နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါသည်။ ပရိတ်တော်အချို့ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပြီးနောက် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ အာဝေဏီကဂုဏ်တော်(၁၈)ပါးနှင့် နတ်ချစ်ဂါထာတော်ကို အချိန်ရသရွေ့ မပျက်မကွက်

ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါသည်။ နောက်ဆုံးမှ အမျှဝေပါ၏။

ထိုအခါ နတ်အပေါင်းတို့က ရွတ်ဖတ်သူအား ပြန်လည် ချစ်မြတ်နိုးပါလိမ့်မည်ဟု အခိုင်အမာ ခံယူပါသည်။ ထိုအခါ သက်ရောက်မှု ကောင်းမွန်သဖြင့် ပြန်လည်သက်ရောက်မှု မလွဲမသွေ ကောင်းမွန်လာပါလိမ့်မည်။ ရူပဗေဒသိပ္ပံပညာရှင် နယူတန်၏ နိယာမအတိုင်းပင် ဖြစ်ပါ၏။

မိမိအိမ်တွင် ယခုကဲ့သို့ နတ်ဂုဏ်ခံရခြင်း စိတ်ဒုက္ခဖြစ်စေခြင်းများ ပေါ်ထွန်းလာလိမ့်မည် မဟုတ်တော့ပါ။ စမ်းသပ်၍ ယုံကြည်စွာ ရွတ်ဖတ်ကြည့်ကြစေလိုပါသည်။ ချစ်စွာသော စာဖတ်ရှုသူများအနေဖြင့် မလွဲမသွေသော ကောင်းကျိုးတရားများကို ခံစားရလိမ့်မည် ဖြစ်ပါကြောင်း မိမိကိုယ်တွေ့ အတွေ့အကြုံများအရ အလေးအနက် အကြံပြုအပ်ပါသည်။

စာမျက်နှာ (၃၀၂)မှ အဆက်

ရအောင် မီးသီး၊ မီးချောင်းလှူပါ။

* **ဝါယောဓာတ်ပျက်ရင်** လေ၊ လှူရမယ်။ ဘုရားဆင်းတုတော် တစ်ဆူဆူအား ယပ်လှူပါ။ ဒါထက် စွမ်းလျှင် ရဟန်းများကို ယပ် (၆)ခု လှူပေးပါ။ ဒါမှ မဟုတ် ပန်ကာလှူပါ။

ကဲ နေ့သားအလိုက် အာယုအရပ်များကတော့...

၁ ငွေသား → တနင်္လာအရပ်

၂ လံသား → အင်္ဂါအရပ်

၃ ဝိသား → ၄ ဟူးအရပ်

၄ ဟူးသား → စနေအရပ်

၅ ထားသား → ၇၁ဟူးအရပ်

၆ ကြာသား → တနင်္ဂနွေအရပ်

၇ နေသား → ကြာသပတေးအရပ်

တို့ဖြစ်ပါတယ်။

စကားချစ်။ ။ ဘောသဇ္ဇမုဒြာ (ဆေးဘုရား) ရုပ်ပွားတော် ရွှေ၌လည်း ဆောင်ရွက်နိုင်ပါတယ်။

အေးမြ ရင်မှာ ခိုပါစေ။

နောက်လ...

၂၀၁၃ ခုနှစ်

ဇူလိုင်လ

ထုတ်သည်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၏

(၂၇)နှစ်ပြည့်

အထူးထုတ်လ

အသက် ၁၀၀ ရောက်အောင် ကျန်းမာရေးမကောင်းလို့ ယတြာ လုပ်ချင်ကြတဲ့ ခုနစ်ရက် သားသမီး တွေအတွက် ပါရမီဖြည့်ပေးလိုက်ပါ။

ကျန်းမာရေးမကောင်းလို့ ယတြာလုပ်ချင်ကြရင်

ကျန်းမာရေးမကောင်းလို့ ယတြာ လုပ်ချင်ကြတဲ့ ခုနစ်ရက် သားသမီး တွေအတွက် ပါရမီဖြည့်ပေးလိုက်ပါ။

ဦးစွာ...

တွက်နည်းကို ကြည့်ပါ။

- * ယိတုရက်သက်ကို (၂၀) ဖြင့်ပေါင်းပြီး (၄) ဖြင့်စားပါ။ သုညကြွင်းရင် ယထိတတ် ပျက်ပါတယ်။
- * ရောက်သက်ကို (၁၂) ဖြင့် ပေါင်းပြီး (၄) ဖြင့် စားပါ။ သုညကြွင်းရင် အာပေါ တတ် ပျက်ပါတယ်။
- * ရောက်သက်ကို (၄) ဖြင့်ပေါင်းပြီး (၄) ဖြင့် စားပါ။ သုညကြွင်းရင် တောဇာ တတ် ပျက်ပါတယ်။
- * ရောက်သက်ကို (၆) ဖြင့်ပေါင်းပြီး (၄) ဖြင့် စားပါ။ သုညကြွင်းရင် ဝါယော တတ် ပျက်ပါတယ်။

ကဲ တွက်ကြည့်ရအောင်။

***

❖ အသက် ၃၅ နှစ် +၂၀

$$\begin{array}{r} ၄ \overline{) ၅၅} \quad ၁၃ \\ \underline{၄} \\ ၁၅ \\ \underline{၁၂} \\ ၃ \end{array}$$

(ပထဝီဓာတ် မပျက်၍ ယတြာ မလိုပါ။)

❖ ၃၅ နှစ်

$$\begin{array}{r} +၁၂ \\ ၄ \overline{) ၄၇} \quad ၁၁ \\ \underline{၄} \\ ၇ \\ \underline{၄} \\ ၃ \end{array}$$

(အာပေါဓာတ် မပျက်၍ ယတြာ မလိုပါ။)

၃၀၂ နက္ခတ္တဓာတ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

$$\begin{array}{r} \diamond ၃၅ \text{ နှစ်} \\ + ၆ \\ ၄ \overline{) ၄၁} \quad ၁၀ \\ \underline{၄} \\ ၁ \end{array}$$

(ဝါယောဓာတ် မပျက်၍ ယတြာ မလိုပါ။)

$$\begin{array}{r} \diamond ၃၅ \text{ နှစ်} \\ + ၄ \\ ၄ \overline{) ၃၉} \quad ၉ \\ \underline{၃၆} \\ ၃ \end{array}$$

(တောဇာဓာတ် မပျက်၍ ယတြာ မလိုပါ။)

ဒါဆိုရင် ဒီနှစ် ကျန်းမာရေးအတွက် စိတ်ချရပါမယ်။ ကဲ သုညကြွင်း ဘယ်လို ဆောင်ရွက်ရမယ် ဆိုတာကို တင်ပြပါမယ်။

သူတစ်ပါးအတွက် ဆောင်ရွက်ပေး တာ ဆိုရင်တော့ လူနာရဲ့ အာယု အရပ်မှာ ဓာတ်လေးပါးယတြာကို ဆောင်ရွက်ပေးရမယ်။ ဗောဇ္ဈင်သုတ် တို့၊ နတ်သား အသက်ရည်ဂါထာ တို့၊ အဋ္ဌာနမေတ် ဂါထာတို့ စတဲ့ ဂါထာတွေ ရွတ်ပေးရမယ်။

ဥပမာ စနေသားသမီးဆိုပါစို့။
စနေရဲ့ အာယုအရပ်ဖြစ်တဲ့ ကြာသပတေးအရပ်မှာ အလင်းတိုင်၊ သစ်သီး၊ ပန်း၊ နို့သာတိုင်၊ ရေကို သက်စေ့ထက် တစ်ခုပိုပြီး လှူပေးပါ။ ပြီးရင် ရတဲ့ဂါထာတွေ ရွတ်ပြီး ဆု တောင်းပေးပါ။

ပြီးရင်...
* ပထဝီဓာတ်ပျက်ရင် ဗောဇ္ဈင်၌ သဲ ခွက်(၂၀)လောင်းပါ။ ဒါမှ

သန်းခေါင် (မညာရော)

▲ ဘာသာရေး (ထောင့်ကူး)

မဟုတ်ရင် တည်ဆောက်ဆဲ စေတီ တစ်ဆူအတွက် သဲ (၂၀)ဖြည့် စသည်ဖြင့် လှူပါ။

- * အာပေါဓာတ်ပျက်ရင် ဗောဇ္ဈင်၌ ရေ (၁၂)ခွက်လောင်းပါ။ ဒါမှမဟုတ်ရင် မွေးနံ့ပြိုဟ်တိုင် မှာ ရေ (၁၂)ခွက် သပ္ပာယ်ပါ။
- * တောဇာဓာတ်ပျက်ရင် လျှင်စစ် မီး အချိန်ပိုင်းဖြင့် လှူပါ။ (၄၂) နာရီ လှူရပါမယ်။ ဒါမှမဟုတ်ရင် မှောင်တဲ့လမ်းမှာ အမှောင်းရောင်

စာမျက်နှာ (၃၀၀) သို့

စင်စရာ

ဆင်သွားဖူးအပင်များ

ပါလီပါလဲကျွန်း၊ ဟိုင်းကြီးကျွန်း၊ မြို့နယ်ခွဲတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ စဉ်က ဖြစ်ပါသည်။ တစ်နေ့ ကျွန်းပတ် လမ်းခင်းရန် ကျောက်ထုတ်နေသော နေရာသို့ သွားရောက်ကြည့်ရှုစဉ်တွင် ကျောက်ထုတ်လုပ်ငန်း ကြီးကြပ်ရေး မှူး ဆရာခင်မောင်တစ်ယောက် ကမ်း စပ်တစ်နေရာသို့ စူးစိုက်ကြည့်ရှုနေ သည်ကို တွေ့ရှိရသဖြင့်...

'ဆရာခင်မောင် ဘာတွေ ဒီလောက် စူးစမ်းလေ့လာနေတာလဲဗျ'

'ဪ... ဒီကျွန်းမှာ ဆင်သွားဖူးပင် ကြီးတွေ အလေ့ကျ ဖြစ်ထွန်းနေတာ သဘောကျလို့ပါ'

'ဆင်သွားဖူးပင်ပဲဗျာ၊ ဒီကျွန်းပတ် လည်မှာ ဆင်သွားဖူးပင်တွေချည်းပါပဲ။ ဘာထူးဆန်းလို့'

ဟု ကျွန်တော်က ပြောလိုက်သည်။ ဆရာခင်မောင်က...

အသည်းခြောက်

ရေဖျဉ်းစွဲခြင်းအတွက် ဆေးကောင်းတစ်လက်

'ထူးဆန်းတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဒီအပင်ရဲ့အမြစ်က အသည်း ခြောက်တဲ့ရောဂါ သက်သာပျောက် ကင်းတယ်လေ'

'ဟုတ်လို့လား ဆရာခင်မောင်'

'ဟုတ်ဆို ကျွန်တော့်ရဲ့ညီအစ်ကို ဝမ်းကွဲတစ်ယောက် အသည်းခြောက် ရောဂါနဲ့ ဆေးရုံတက်ခဲ့ရပြီး နောက်ဆုံး သွေးတွေအန်လာလို့ ဆရာဝန်တွေက လက်လျှော့ပြီး အိမ်ကို ပြန်ခိုင်းလိုက် ပြီ။ ဒါပေမယ့် ဒီအမြစ်နဲ့ပဲ ပျောက်သွား တာ။ နောက်ပြီး ကျွန်တော့်ယောက်ဖ တစ်ယောက်လဲ အသည်းခြောက်လို့ ရေဖျဉ်းတောင်စွဲနေပြီ။ သူလဲ ဒီဆင်သွားဖူးပင်ရဲ့ အမြစ်နဲ့ပဲ ရောဂါ

ပျောက်သွားတယ်လေ'

'ဟာ တယ်စွမ်းတာပဲ။ အသုံးပြုပုံ နည်းကိုလဲ ဗဟုသုတဖြစ် ပြောပြပေး ပါဦး ဆရာခင်မောင်'

'အသုံးပြုနည်းကလဲ ဘာမှ မခက် ပါဘူး။ ဆင်သွားဖူး အပင်သေးရင် အမြစ်ကို မြေကြီးကိုတူးယူရပြီး၊ ပေ (၂၀)၊ (၃၀)မြင့်တဲ့ အပင်ကြီးဆိုရင် အပင်ခြေရင်း မြေကြီးပေါ်မှာပဲ အမြစ် တွေ ဖျာထွက်နေတတ်တယ်။

အဲဒီ အမြစ်တွေကို ဓားနဲ့ခုတ်ယူ၊ အပေါ်ယံအခွံတွေကိုခွာပြီး အတွင်း သားကို ရေစင်အောင်ဆေး၊ ပြီးရင် ဓားနဲ့ ကွမ်းသီးစိတ်လောက် အစိတ် အလေးတွေ ရအောင်ခုတ်ရတယ်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၃၀၃

အသားကတော့ နည်းနည်းမာ
တယ်။ အဲဒီအစိတ်ကလေးတွေကို (၁)
လီတာ ရေသန့်ဘူးခွဲထဲကို (၂)လက်မ
လောက် ထုရောက်အောင် ထည့်ပြီးရင်
သောက်ရေကို ရေဘူး အပြည့်ထည့်ပြီး
စိမ်ထားရတယ်။

အဲဒီလိုမျိုး ရေဘူးတွေ များများစိမ်
ထားပြီး တစ်နေ့ကို နှစ်ဘူးလောက်
သောက်ရုံပါပဲ။ သောက်ပြီးရင်တော့
ဘူးထဲက ဆပ်သွားဖူးအဖြစ် အစိတ်
ကလေးတွေကို အသစ်လဲပြီး သောက်
ရေ ပြန်စိမ်ပေါ့။ စိမ်ထားတဲ့ရေကလဲ
ဘာအရောင်၊ ဘာအနံ့မှလဲ မရှိပါဘူး။
ရိုးရိုးရေကို သောက်ရသလိုပါပဲ’

‘ဪ နည်းသိတော့လဲ အလွယ်
လေးပါလား ဆရာခင်မောင်’

‘ဟုတ်ပါတယ်။ သိသူဖော်စား မသိ
သူကျော်သွားဆိုတဲ့ စကားပုံတောင်
(ဆိုရိုးစကား) ရှိသေးတာပဲ။ သိဖို့ပဲ
အရေးကြီးပါတယ်’

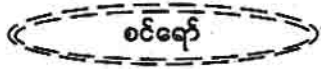
‘အေးဗျာ ကျွန်တော်တော့ ဗဟု
သုတ တစ်ခုတိုးသွားပြီ။ တခြားသူတွေ
လဲ ဗဟုသုတရအောင် နက္ခတ္တရောင်
ခြည်မဂ္ဂဇင်းကနေ တစ်ဆင့် ရေးသား
ဖြန့်ဝေပေးလိုက်ရင် ကောင်းမယ်
ထင်တယ်’

‘ကောင်းတာပေါ့ဗျာ၊ ရဲရဲဝံ့ဝံ့သာ
ရေးသားဖြန့်ဝေပေးလိုက်ပါ’

မှတ်ချက် ။ ။ ထိုဆပ်သွားဖူးပင်
၏အရွက်မှာ နာနတ်ရွက်နှင့် ဆင်တူ
ပြီး နာနတ်သီးကဲ့သို့ အသီး(စားလို့
မရ) သီးပါသည်။

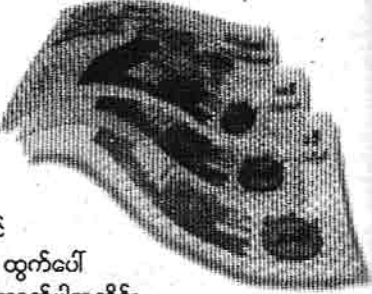
ဆေးနည်း ပြောပြသော တစ်ကြိမ်
ခင်မောင်အား ကျေးဇူး အထူးတင်
ရှိပါသည်။

သစ္စာ သိမြင်နိုင်ကြပါစေ။

၃၀၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ

အတွက် ရွေးချယ်ပါ ဤဂဏန်း

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၁)ရက်နေ့တွင်
ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာလေထီဖွင့်ပွဲတွင် ထွက်ပေါ်
လာနိုင်သည့် ထိဂဏန်းတွဲများအား အောက်ပါအတိုင်း
တွက်ချက်ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

အကြိမ် ၂၉၃
ဇွန်လ ၆
ခုနှစ် ၂၀၁၃
၂၃၀၂ = ၈

အကြိမ်၊ လ၊ ခုနှစ် ဂဏန်းများအား တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းပါက (၈)
ဂဏန်း ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၂၊ ၃၊ ၅၊ ၈ ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။
အထူးသဖြင့် ၂၊ ၃၊ ၅၊ ၈ ဂဏန်းများအား ရှေ့ဆုံးမှထား၍ ကံစမ်းနိုင်ကြပါသည်။
ဥပမာ

- ၈...ဆုံး၈...ဆုံး ၈...ဆုံး ၈...ဆုံး
- ၂...၂ ၃...၂ ၅...၂ ၈...၂
- ၂...၃ ၃...၃ ၅...၃ ၈...၃
- ၂...၅ ၃...၅ ၅...၅ ၈...၅
- ၂...၈ ၃...၈ ၅...၈ ၈...၈

မှတ်ချက် ။ ။ (...)ကွင်းအတွင်း ပြထားသော အလယ်ဂဏန်းများကို ၂၊ ၅၊ ၈
ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

“အကြိမ်”ဂဏန်း မပါဘဲ “လ”ဂဏန်း နှင့် “နှစ်”ဂဏန်းကိုသာ ပေါင်းပါက
(၆ + ၂ + ၀ + ၁ + ၃) = ၁၂ = ၃ ဂဏန်းရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ‘၃’ဂဏန်းမှာ
အထူး အားကောင်းပါသည်။

သို့ဖြစ်၍...
၈... ဆုံး

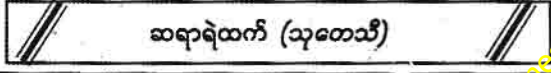
- ၂...၂၊ ၃၊ ၅၊ ၈ ဤလတွင် အင်္ဂါသားသမီးနှင့် ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး
- ၃...၃၊ ၅၊ ၈၊ ၂ များ ထိက်ပွင့်နေပါသည်။
- ၅...၅၊ ၈၊ ၂၊ ၃ သို့ဖြစ်၍ တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူဆူ၏ ရင်ပြင်တော်ကို
- ၈...၈၊ ၂၊ ၃၊ ၅ မိမိမွေးနေ့မှစ၍ (၅)ရက်တိတိ သန့်ရှင်းရေး ပြုလုပ်ပေးပါ။

ထို့နောက် ရင်ပြင်ရှိ ဗောဓိပင် (သို့မဟုတ်) သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ကို ရေလောင်းပေးပြီး
ထိုအပင်အောက်တွင် သရဏဂုံသုံးပါးကို (၁၀၈)လုံးပုတီးဖြင့် မိမိသက်စေ စိပ်ပွားရန်
ဖြစ်သည်။

အထက်ပါအဓိဋ္ဌာန် အောင်မြင်ပြီးနောက် မိမိပတ်ဝန်းကျင်ရှိ သက်ကြီးရွယ်အို
(၅)ဦးအား ဆေးဝါးအာဟာရ လျှော့ချပြီးမှ မိမိစိတ်ကြိုက်ဆိုင်တွင် ထိက်စမ်းနိုင်ပါသည်။
အထူးဂဏန်း

◆ ၃၅၅၈၂၈ ◆ ၅၃၂၈၃၅ ◆ ၈၈၃၂၅၈

ထိက် ပွင့်ပါစေ။

www.burmeseclassic.com